

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

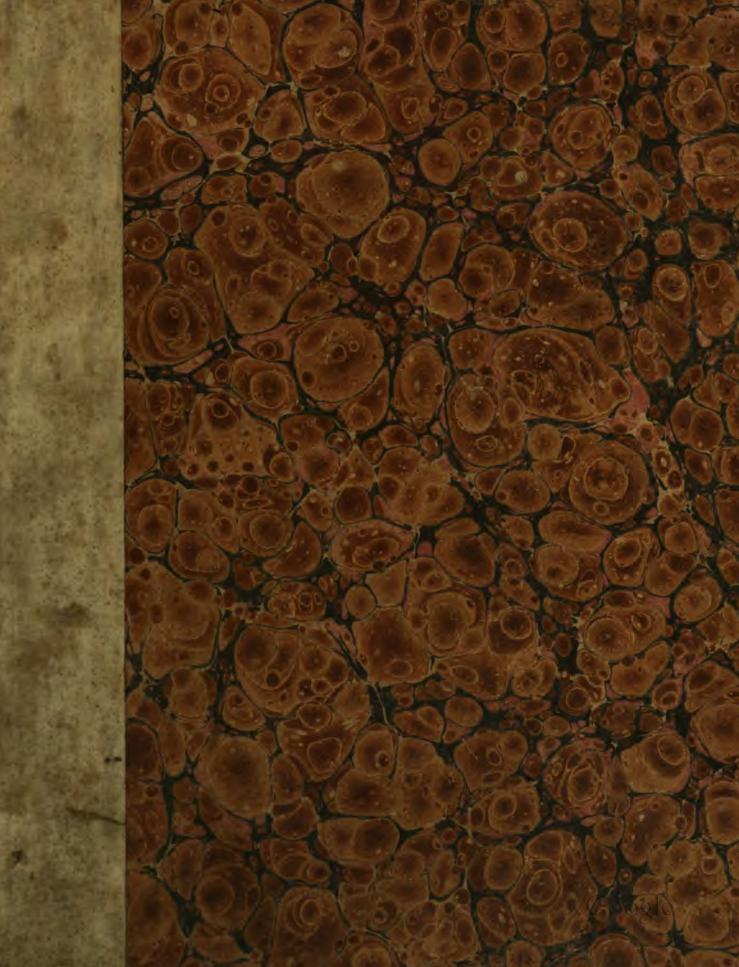
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

53 E 11
Indian Institute, Oxford.

Fatha... Kesra

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-ARABE.

IMPRIMERIE DE FIRMIN DIDOT,

Digitized by Google

/Alleshoff. 1143

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-ARABE,

PAR

ELLIOUS BOCTHOR, ÉGYPTIEN,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES;

Revu et augmenté

PAR A. CAUSSIN DE PERCEVAL,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES.

PARIS,

CHEZ FIRMIN DIDOT PÈRE ET FILS, LIBRAIRES, RUE JACOB, Nº 24.

1828.

PRÉFACE.

L'AUTEUR primitif de ce Dictionnaire, M. Ellious Bocthor, égyptien copte, après avoir servi d'interprète à l'armée française en Égypte, vint en France avec ceux de ses compatriotes que leur dévouement pour notre cause avait forcés d'abandonner leur pays. Sur les rapports qui furent faits au duc de Feltre, ministre de la guerre, des connaissances de M. Ellious dans la langue arabe et de son goût pour l'étude, ce ministre lui permit, en juin 1812, de venir se fixer à Paris pour s'occuper de traductions d'arabe en français.

M. Ellious fut d'abord employé, au Dépôt général de la guerre, à traduire des pièces arabes qui faisaient partie de la correspondance de l'armée d'Orient. Ses services ne furent pas non plus inutiles aux personnes qui dressèrent la grande carte d'Égypte. Bientôt il fut attaché au Dépôt en qualité d'interprète. Il travailla alors avec ardeur à la confection d'un Dictionnaire français-arabe dont l'utilité était vivement sentie, et dont la classe d'histoire et de littérature ancienne de l'Institut avait signalé le besoin dans un rapport adressé à l'empereur, le 20 février 1806.

Réformé en 1814, replacé en 1815, réformé de nouveau en 1817 et replacé en 1818, avec son ancien traitement de 2000 francs, à titre d'encouragement pour l'achèvement de son Dictionnaire, M. Ellious fut enfin nommé professeur d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales vivantes, près la Bibliothèque du roi, en janvier 1821. Il mourut au mois de septembre de la même année, à peine âgé de trente-sept ans, laissant le manuscrit de son Dictionnaire achevé et mis au net.

Digitized by Google

M. le marquis Amédée de Clermont-Tonnerre, animé d'un noble zèle pour les progrès des études orientales, et désirant que ce travail important ne fût point perdu pour la France, a fait l'acquisition du manuscrit et entrepris de le faire imprimer.

Successeur de M. Ellious Bocthor dans la chaire d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales, j'ai été chargé de revoir l'ouvrage et d'en effacer de légères incorrections, que l'auteur eût sans doute fait disparaître, s'il eût pu, en surveillant lui-même l'impression, mettre la dernière main à son travail. Pour que ce Dictionnaire fût aussi complet et d'une utilité aussi grande que possible, M. de Clermont-Tonnerre a souhaité qu'il reçût quelques augmentations jugées nécessaires. Suivant son désir, j'ai fondu dans l'ouvrage de nombreux matériaux que j'avais recueillis pendant mon séjour en Syrie, pour composer un dictionnaire semblable; j'y ai fait entrer aussi tout ce qu'il m'a paru utile d'extraire des Dictionnaires espagnolarabe et italien-arabe, du P. Cañes et F. Domenico Germano di Silesia.

Cet ouvrage étant particulièrement destiné aux personnes qui ont besoin d'apprendre à parler et à écrire la langue arabe, c'est-à-dire aux voyageurs et surtout aux interprètes, M. Ellious et moi (je m'exprime ainsi collectivement, parce que mon travail entre dans la confection de ce Dictionnaire environ pour moitié) nous avons évité d'y insérer les mots qui sont exclusivement de l'idiome savant et poétique; nous nous sommes attachés à ne le composer que des mots usuels, tant de la langue écrite que de la langue parlée. Ainsi, les expressions familières de la conversation, même les termes bas et populaires, aussi-bien que les expressions recherchées du discours écrit et soigné des Arabes modernes, ont dû trouver place dans ce Dictionnaire. Les mots français qui n'ont point de correspondans en arabe ont été traduits par des périphrases, afin d'étendre l'usage de cet ouvrage aux Arabes qui veulent apprendre notre langue.

J'avais eu d'abord l'intention de faire suivre ce Dictionnaire d'un Index

où les mots arabes, rangés suivant l'ordre alphabétique de leurs racines, devaient être accompagnés de numéros renvoyant aux pages dans lesquelles le sens et l'emploi de ces mots seraient indiqués. Mais j'ai réfléchi depuis, qu'un grand nombre de mots arabes n'ayant point en français de correspondans, et se trouvant ainsi exclus d'un Dictionnaire françaisarabe, cet Index serait nécessairement fort incomplet. D'après cette considération, je me suis déterminé à entreprendre un Dictionnaire arabe-français dont l'usage sera beaucoup plus commode que celui d'un index, et qui contiendra toutes les expressions arabes usuelles, ou du moins toutes celles que j'aurai pu recueillir. Je sais qu'un orientaliste distingué, M. Freytag, s'occupe d'une nouvelle édition du Golius, qu'il doit enrichir de nombreuses augmentations. J'espère que son entreprise et la mienne ne se nuiront pas l'une à l'autre, car je les crois de natures différentes. Mon dessein est d'extraire seulement de Golius les mots généralement usités parmi les Arabes modernes, soit dans le style soigné, soit dans la conversation, et d'ajouter à ce fonds les mots vulgaires qui ne se trouvent point dans les Dictionnaires arabes publiés jusqu'à ce jour.

CAUSSIN DE PERCEVAL fils.

NOTA. J'ai adopté la manière concise employée par Golius pour indiquer le futur ou aoriste des verbes arabes. Les lettres A, I ou O, qui accompagnent le prétérit, représentent les voyelles fathha, kesra ou dhamma que doit prendre la seconde radicale à l'aoriste.

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-ARABE.

ABA

A, première lettre de l'alphabet, سس أول حرف مسن.

A, s. m., il ne sait ni A ni B, il ne sait rien, لا يعرف الناء

A, particule qui marque le datif, J. A moi, الله. الك. A toi, هذا الكتاب A qui est ce livre? الكتاب.

A, préposition qui exprime des rapports de temps, de lieu, etc.; s'il y a mouvement, على أ, ou, par abréviation, dans le langage vulgaire, أ; s'il n'y a point de mouvement. في Je vais à Tripoly, المرابيح الى طرابلس على المرابيح المرابلي المرابلي

A, signifiant après, avec, pour, etc., s'exprime par عبي المجرب المجردة والمجارة المعتمر بالخردة والمجارة في المسادة المسادة

ABAISSEMENT, s. m.; au propre, الوطية وطلقة المعافقة الم

ABAISSER, v. a., diminuer, de hauteur, وطعى.

Abaisser, faire aller en bas, وقبط نزل وطبح.

Abaisser, humilier, خفص I. اهان و اذل المان علم المان علم المان المان علم المان ا

ABA

تذلّل _ اتّضع قدام, S'Abaisser devant, s'humilier . تخصّع , تخصّع بين يديه أوّله

S'abaisser, aller en bas, descendre, عبل O. عنول I.

.هجران _هُجُر ـ تُرك . ABANDON, s. m.

.خلاعة, Abandon, négligence aimable, خلاعة

A l'Abandon, adv., متروكاً مهاملًا مساببًا, .Enfant laissé à l'abandon, ولد مدشّر Le bien laissé à l'aban-مال المدشّر بعلّم الناس, prov. ∥Laisser à l'abandon الحرام .دشّر تغافل عن, prov. ∥Laisser à l'abandon الحرام

طهر و Qui est dans l'abandon, ou sans appui, على طهر مقطوع . ما له أحد ـ ما له ظهر مقطوع

ABANDONNÉ, adj., inhabité, عالى من مهجور, السكار.

مدشر متروك , Abandonné, délaissé

Abandonné, livré à ses passions, مايب عامل.

ترک ,ABANDONNEMENT, s. m., délaissement entier هجسران کلی کلی

Abandonnement, dérèglement excessif, prostitution, ترك الحيا ـ سرف ـ انههاك في الحارم.

S'Abandonner, v. réfl., se livrer à, نبهك في اللذّات. S'abandonner aux plaisirs, تا انبهك في اللذّات. الادّات. الله bandonner à la Providence, اسلم امرة ـ توكل على الله

ABASOURDIR, v. a., étourdir, consterner, -53 -.أدهش ـ .I **د**هج

مدهوش ,ABASOURDI, adj.

قطع الشجر, ABATAGE, s. m., coupe des arbres, Abatage, les frais de la coupe, اجرة قطع الشجر. غيرة عن اصله - اصله.

. تغيرعن طيبة اصله ـ انفسد , refl. , عنام الله الله تغيير عن طيبة الاصل , ABATARDISSEMENT, S. m., منابة الاصل ABATIS, s. m., bois, maisons abattues, נגא ב פנס. Abatis, la tête, les pieds, le cou, les ailerons de volailles; le cuir, la graisse, etc. de bêtes tuées, سقط ـ عفشة _قشة

ABAT-JOUR, s. m., sorte de fenêtre, نوع شبّاك بشابیک, plur.

ABATTEMENT, s. m., affaiblissement, diminution des . دمار القوى ـ ضعف , forces physiques

انكسار العزم ـ خهود , Abattement de courage .انكسارالقلب

ABATTEUR, s. m., bucheron, كسارين; plur., كسارين. Abatteur, au figuré, celui qui se vante de faire de . فشارين , . plur ; فشار , grandes choses

Abattre, v. a., détruire, jeter par terre, هدم I. _ .1 رمُی ۔.0 هذ

.دمر القوى _ صعنى , Abattre, affaiblir

S'Abattre, perdre courage, خصد O. انكسر عزمه الكسر ال انكسر قليه

S Abattre, s'apaiser, أهداً A. Le vent s'abat, أهداً الربح.

S'Abattre, tomber, وقع, Aor. بقع. Le cheval s'a-.وقع الحصان, battit

S'Abattre, en parlant d'un oiseau, مبط والتحط المعالمة ا .0 حط

, Un visage abattu مهدوم مهدود , ABATTU, adj

ABAT-VENT, s. m., petit toit en saillie, בְּרָפִיׁג.

Авваттаь, adj., qui appartient à l'abbé, بتاع ربيس . حقوق ربيس الدير, Droits' abbatiaux . الدير

ABBAYE, s. m., monastère, ديورة; plur., كيورة.

-ربيس الرهبان, ABBE, s. m., chef d'une abbaye, رييسة, ABATABDIB, v. a., faire dégénérer, وربيس الدير عبرطيبة افسد, plur. روسا الدير, plur. روسا الدير . ربيسة الراهبات ـ الدير |

. ألف با, A. B. C., s. m., petit livret de l'alphabet. A. b. c., commencement d'une affaire, d'une science,

اَدُمل الدمل الدمل ABCÉDER, v. n., se tourner en abcès, الدمل الدمل تدمل.

دمّلة ـ دُمّل ,ABCks, s. m., tumeur pleine d'humeur , دمامیل et دمامل

ABDICATION, s. f., renoncement volontaire à une -Votre abdica. نزول عن ـ تنازل عن Votre abdica. ننا زلك عن الملك, tion est une chose étonnante, .شيعجيب

ABDIQUER, v. a, abandonner une dignité souveraine, تنازل عن.

Авромен, s. m., bas-ventre, مأنة - صفاق

ABECEDAIRE, s. m., livre où l'on apprend à lire, كتاب الني ماء

ABECQUEE, donner la becquée à un jeune oiseau, .0 زق الطير

فحلات, plur. نحلات, ABEILLE, s. f., mouche à miel

مثلال علط, ABERRATION, s. f, erreur, علال عاط.

Аветів, v. a., rendre bête, pl. A. _ . . . .

S'Abétir, v. réfl., devenir bête, تبله _ انبلم

AB HOG ET AB HAC., adv., sans ordre, sans raison, شقلسامقلسا

Авновки, v. a., avoir en horreur, А. ABIME, Foy. ABYME.

AB INTESTAT, adv., (mourir) sans tester, مات من مات من عبر وصيّة

AB 1gato, adv., (testament) fait en colère, وصية

ABJECT, adj., vil, bas, méprisable, دنى ـ حقير, plur., وغاد ـ ادنيار. ادنيار. دنيار. اوغاد . وغد ـ ادنيار.

ABJECTION, s. f., humiliation, bassesse, خاوة عقارة

ABJURATION, s. f., renoncement à une fausse religion, جحود عبد جدد.

. جرد المفعول معه أو منه, ABLATIF, S. m., م

ABLE, s. f., sorte de petit poisson, بنوع سهك صغير.

ABLERET, s. m., sorte de filet pour pêcher des ables, نوع شبكة لصيد السهك الصغير

Ablution avec du sable, نَيْمَ Faire l'ablution avec du sable, نَيْمَ .

Abnégation, s. f., renoncement à soi-même, ترك الأنسان نفسه.

ABOI, ABOIEMENT, S. m., cri du chien, عوى _ نبيح

فى شدة الله عنو الصيقة الصيقة المدينة فى عز الصيقة الصيقة الصيقة الصيقة الصيقة الصيقة المدينة فى عز الصيقة الصيقة المدينة فى عز الصيقة الصيقة المدينة فى عنى المدينة فى عن

بطّل ابطل الطل, ABOLIR, v. a., annuller, بطّل المالية

فى اول الامر _ بطيسك, s. m., action d'abolir, للمرا _ بطلال مراد الطال علال ملال ملال ملال المراد بطلال المراد بطلال المراد الم

ABOLITION, s. f., anéantiseement, ابطال المجادة. كرة ـ كرية ـ مغصوب ـ مكروة المجادة . بوجهه کربها مکروها ,.ABOMINABLEMENT, adv مکروه

,plur.,معصیّة,plur., action abominable; معصیّة, plur., . شی کرہ _ فعل مکروہ _ معاصی

ABONDAMMENT, adv., en abondance, كثير بكثرة بركة كثرة , ABONDANCE, s. f., grande quantité, عبركة كثرة يادة فيض رخص . Il y a chez vous abondance de tout, عندكم البركة عندكم الخيركثير.

Abondance des productions de la terre, علة

Abondance , vie aisée , عيم _ سعة .

. بنگلم حالاً , Parler d'abondance , sans préparation , تنگلم حالاً , فابض کشور , ABONDANT, adj. , qui est en quantité . فابض کشور , أيد

عليل _ خصيب _ خصصب ب عليل _ خصيب ـ غصيب ـ خصصب . Ecrivain abondant, مُولئ مكثر, Un pays abondant en savans distingués , بلاد مشحونة بالعلما المشتهرة ,

ABONDER, v. n., être ou avoir en abondance, عنك كثيركان كشيرًا ... . . خصب

Abonder en son sens, être trop attaché à son opinion, تيسك برايه.

مستاجر مستكرى , ABONNÉ, S. m.,

Авоинемент, s. m., marché à prix fixe, pour un temps, ایجار.

S'ABONNER A, v. pr., prendre un abonnement à,
استكرى استاجر

ARONNIR, v. a., rendre bon, ميت اصلي الماري الماري

S'Abonnir, v. n., devenir bon, استعدل ـ تعدّل.

ABOBD, s. m., accès, وصيول دنو ي D'un abord difficile, صعب الوصول اليه.

ـ اوّلاً ,D'abord, tout d'abord, de prime abord. في اوّل الام.

مهل الدنو منه, ABORDABLE; adj., d'un abord facile منه الدنو منه الدين اليم الوصول اليم

ABORDAGE, s. m., choc de deux vaisseaux,

Tenans et فواحى و حدود بيت, sans d'une maison أقتراب والتصاق مركبيس - مركبين في بعضهم

بيصل .Aor , وصل الح البر

مري الاصل طلعوا , Aborder un vaisseau, y monter par force, على اطلعوا الى المركب قوة و اقتدارَ

.0 ، دنا من - وصل الي

Aborder, une question, la traiter, la discuter, . ٨ بحث المسلة

Aboricknes, s. m. plar., premiers habitans d'un اولاد البلاد _ اهل البلاد , paye , ا

Авовнемент, s. m., action d'aborner, قحصديد.

ABORNER, v. a., donner des bornes, limiter, عدد

ABORTIF, adj., avorté, ___ indu . Enfant . جنين مولود قبل زماند - سقط ,abortif

. ناقص , Abortif, qui n'a pas acquis la perfection.

ABOUCHER, v. a., rapprocher des personnes pour l'ileral.

.A جهع بينهم ـ قابل ب ـ واجه ب conférer

S'Aboucher, v. p., avoir une entrevue avec quel-اجتهع به ـ تواجه مع ـ تقابل مع , qu'un

مكبتل, ABOUGRI, adj., trapu

. ناقص الخلقة , Abougri, mel conformé

ABOUTIR, v. a. toucher d'un bout à, שלם.

Aboutir, tendre à, قصد الي O. A quei aboutissent .ايش المقصود بهذا الكلام? ces discours

Aboutir, conduire à, ودّى الح. Où aboutit ce che-.الح إين يودّي هذا الدرب?

Aboutir, avoir pour résultat, el l, Aor. J. ... هذا الامريكول إلى ,Cela n'aboutira qu'à le perdre مختصر الما ينتج من هذا الامرالاخراب بيته عراب بيته dboutir, crever (apostème), حُمْم A. منه منه الطلع منه انفتح-قيح

على المروجيع احواله, aboutissans d'une affaire علية الامروجيع احواله, Asoassan, v. n., prendre terre رسى على البرّ

As ovo, adv., dès l'origine, dès le commencement,

ABOYEA, v. n., japper, عرى هـ مـ Aboyer à la نبی مینی است. الترب, نقرب مند, poindre, approcher, نبیج مینی الساد, crier inutilement contre quelqu'un,

> ABOYEUR; s. m., chien qui aboie, homme médisant, satyrique, جلبار.

> خليل _ ابرهيم _ ابرهيم الخليل , п. рг., خليل _ .اللہ

ABRAQUER, v. a., tirer un cordage de main en main, .0جَرُ الليان

Abrece, s. m., réduction d'un ouvrage plus étendu, مختصر.

_ بالاختصار _ بنوع الاختصار , En Abrégé, adv.,

Abréger, v. a., rendre plus court un espace de temps, un discours, قصرالدة, الكلام. Pour abréger, .والحاصل ,enfin

Abréger, réduire en petit un grand ouvrage,

البهابع, ABREUVER, v. a., faire boire des bêtes, استقى البهابع .I سقى

S'Abreuver, de chagrins, d'amertume, أنجرّع المرار, Авакичота, s. m., lieu où l'on abreuve, حوض , plur., منهال موارد , plur., مورد مصان , plur. .مسقاة _ مناهل

ABRÉVEATEUR, s. m., quî abrège l'ouvrage d'autrui,

ABRÉVIATION, s. f., retranchement de lettres d'un . اقتصار في حروف الاسها والالقاب, nom, d'un ture ABOUTISSANT, adj., qui aboutità, مودّى السبى Aiusi l'on écrit en français S. M., au lieu de Sa Majesté; en arabe, , pour demande; , pour Aboutissans, s. m. plur., les tenans et les aboutis- جواب, réponee; بنام , pour الحي المترة, réponee

ABRI, s. m., lieu où l'on se met à couvert, hors de حا_ ملجا _ درا danger,

عشرق _ افسنتين م ABSINTHE, s. f., plante amère, خشرق _ افسنتين ABSINTHE, s. f., plante amère . في الحما

ABRICOT, s. m., fruit,مشيشة, nom d'unité. مشيش nom générique. Abricot dont l'amande est douce, Abricot dont l'amande est amère, .مشمش کلاہے

Abricotier, s. m., شجرالمشهش. Un abricotier, .مشيشة _ شجرة مشيش

ABRITER, v. a., mettre à l'abri, حبى من دارى I. S'Abriter, se mettre à l'abri, تحت, والتجي الح احتم تحت

ABROGATION, s. f., suppression d'une loi, ב, נرك ,_

Аввосев, v. a., mettre hors d'usage, abolir, -

قيصوم ذكروانشي_قيصوم, ABROTONE, s. f., plante Foy. Aurone, Santoline,

Ex Abrupto, adv., tout d'un coup, brusque-.على غفلة ,ment

Ex Abrupto, sans phrases préparatoires, Y بلا ديباجة ـ مقدّمة

Аввиттв, v. a., rendre brute, شمّ . A. S' Abrutir, devenir brute, صار مثل ـ توتش I. .صارمثل الدت ـ الوحش

ABRUTISSEMENT, s. m., état d'un homme abruti, .توحش

ABSENCE, S. f., Lie-ulė.

غباب العقل, Absence d'esprit, distraction forte ABSENT, adj., wie; plur. wheet, mulé.

Absent (qui a l'esprit), distrait, عايب العقب ا إ.من غاب خاب, Les absens ont tort, في دنية اخرى L'absent porte son excuse avec lui, الغابب هتد معد proverbe, qui signifie : ne jugez pas un homme sans l'entendre.

ABSENTER (s'), v. pron., L'I. S'absenter de son انعرب عاب , سافر عرب بلادة ,pays, عاب المرابع

شيح, Absinthe pontique . شيبة _ ماميتا _ ذقن الشيخ

مطلق , ABSOLU, adj., indépendant,

منجبر, متسلط على, absolu, impérieux, متسلط على

ABSOLUMENT, adv., sans bornes, sans restriction, .بالاطلاق _مطلقاً

Absolument, entièrement, tout-à-fait, LL = #716. _قطعــا, Absolument, dans une phrase négative, قطعــا ماعنك قطراصلا. Il n'en a absolument pas, لماعنك قطراصلا

Absolution, s. f., déclaration de l'innocence d'un . ابراً , تبرية المتهوم - تبريرالمتهوم , accuse

Absolution des péchés prononcée par un prêtre, حلّ , تحليل من الخطايا - معفرة الذنوب - غفران

ABSOLUTOIRE, adj., qui absout, . &.

أرض بلاعة, Terres absorbantes,

Absorber, v. a., pomper, , A.

Absorber, engloutir, pl. A. _ l.

Absorber, faire disparattre, de I. Absorber le . غطَّم على الصوت عظم الصوت , son,

S'Absorber, s'ensoncer, se perdre, ¿.__.¿A._ غارقى,مستغرق في تا مّل Absorbé en Dieu, أستغرق الامور الالهية.

Absorber, s. f., action d'absorber, בויב-בלים .شرب

ABSOUDRE, v. a., déclarer innocent un accusé, ابرى-برى-التهوم

ــاغفر لاـــ O حلّ من Absoudre, remettre les péchés, انحل من Etre absous de ses péchés, بتری مسسن الخطايا

ABSOUTE, s. f., absolution publique donnée au حلة, peuple

Asstanz, adj., homme qui ne boit pas de vin, انسان لا يشرب خيرًا.

اجتهى من -امتنع عن ..DE, v. pron., نعف عن المجتهى عن ـ. O. كف عن النتهى عن ـ. A. زهد عن ـ. O. كف عن النتهى عن النقطع عن

ABSTERGENT, adj., remède émollient qui dissout les duretés, مفتت .

دوا ـ دوا قاشر, ABSTERSEF, adj., propre à nétoyer منطّف

ABSTERSION, s. f., l'action d'absterger, نظافته انجرح.

Abstinence, s. f., action de s'abstenir, انقطاع ـ زهد ـ اكفاف _ ـ انتظاع ـ زهد ـ اكفاف _ ـ امتناع

Abstinence, privation de chair, قطاعة. Il n'est pas jeune aujourd'hui, il n'est que jour d'abstinence, ماهو نهار صوم و لكن نهار قطاعة. Qui fait abstinence, قاطع, Voy. Maigar.

محتهی فی الاکل محتهی,ABSTINENT, adj., sobre. قنوع

Abstractif, adj., qui exprime les abstractions, تجريدي.

ABSTRACTION, s. f., examen d'une chose séparée de ses accessoires, عجريد.

ABSTRACTIVENERT, adv., par abstraction, التجريد

ABSTRAIRE, v. a., considérer séparément les choses réellement unies, 2, -.

Авьталіт, adj., séparé par abstraction, эрг.

Abstrait, opposé à concret, معنوى. Terme abstrait, أسم معنى.

Abstrait, ensoncé dans ses méditations, عسارق المعترفة في المعترف

Abstrait, difficile à pénétrer, معبرالفيسم plur.,غيار et عيار. عن العقل عن العقل.

ABSTRUS, adj., difficile à entendre, عوبص.

ABSURDE, adj., contre le sens commun, استحال مستحيل.

ABSURDEMENT, abv., d'une manière absurde, من غير عقل ـ بالمحال ـ المحال

Absurde, s. £ , chose absurde, عالقداد محالة العقلد.

عادة ردية, Abus, usage excessif (des richesses), مَرْفَ السراف, في البال

ظلم العدى , de l'autorité, ظلم العدى.

علطان, erreur, غلط د. C'est un abus de croire, غلطان, من يظنّ

.غش Abus de confiance, tromperie, غشر.

ABUSER, v. a., tromper, عتر O. عش O. Que votre amour-propre ne vous abuse pas, يغرك العجب لله يبتعرك العجب.

اساء العمل ب العمل ب العمل ال

ماعوى اغوى ما Abuser, seduire

. ضيّع الزمن, Abuser, du temps

S'Abuser, se tromper, أنغر.

ـ خىلالى, ABUSIF, adj., contraire aux règles, à l'usage. خلاف الشريعة ـ خد القوالين

ABUSIVEMENT, adv., d'une manière abusive بضلال, عبر قانون

ABUTILON, s. f., plante de la famille des mauves, نوع من الخبازى ابوطيلون - اوبوطيلون

ـ عيق ـ بير ـ هوَة ,ABKME, s. m., gouffre sans.fin غَيْر ـ قعر ـ قاع

مارية , Abyme , Enfer , عارية .

Abyme, vaste capacité, تچّم; plur., چچرات; plur., فهرات et غیرات

Авчива, v. a, précipiter dans l'abyme, فرق في

I. Les cinq villes que Dien abyma, المدن العبس التي خسف بها الله الأرض مرمط _ خسر _ عطل _ خر بط _ Abymer, gater, امرمط _ Abymer, ruiner, perdre, حب سته اهلک و م S'Abymer, se livrerà, se plonger dans, غطس في. I.-

-تركيب, ACABIT, s.m., qualité bonne ou mauvaise, .اصل

مجسر فتنة ACACIA, s. m., arbre à fleurs, . تخزين - تحويط على البصابع ,marchandises قرظ ,Fruit d'acacia سليخة صنط - سُنَط - زُنْزِكُتُ _ اقاقيــــا Sue qu'on exprime du fruit de l'acacia, القاقيــــا عصارة القرظ _ رُبّ القرظ

ACADEMICIEN, s. m., membre d'une académie, واحد من اعضا جيعية عليا

ACABÉMIE, s. f., compagnie de savans, الماروان علياً .مجهع ,جهعية علما

ACADÉMIQUE, adj., qui tient de l'académie, يخص جعية العلها ـ مدرسي

عود, Acadharder, v. a., accoutumer à la paresse <u>على الكسل</u>

تعود على , S'Acagnarder, s'accoutumer à la paresse

كايلي, Acazou, s. m., arbre d'Amérique مشوكة اليهود طابة الشوك , Acanthe, s. f., plante سلينج - كنكر

ACARIATRE, adj., d'une humeur aigre et fâcheuse, .شرس_ نکد_شعنی

فريدنة, ACARNE, s. m., poisson de mer ملين الحهار, Acarne, sorte de chardon ACATALEPSIE, s. fi, privation de la faculté de comprendre, عدم الفهم.

من أهل ACATALEPTIQUE, adj., qui doute de tout, من .الشكوك

متعب ثقيل, Accabiant, adj., fatiguant ACCABLEMENT, s. m., état de faiblesse, ____் .دمار القوي ـ تعب_عجز

Accablement, surcharge, ثقل. Il est dans un ac-من تقل, cablement d'affaires, qui ne lui permet pas de الاشغال التي عليه ما يهكنه

عتے - انعب, fatiguer, عتے - انعب اثقلد . 0 ثقل ثقل على Accabler, surcharger غارق في الاشغال,Aceablé d'affaires. حيَّله ما لا يطيق Accabler, combler, عَمْر ب. Accabler de bienfaits, غمرة بالأحسان

ACCAPAREMENT, a, m., sorte de monopole sur les

حوط على ACCAPARER, v., a., faire un accaparement, البصايع.

ACCAPAREUR, s. m., celui qui accapare,

Acceden, v. n., consentir, من طبي الم

Accélération, s. f., Justin.

Accélérer, v. a., hâter le mouvement, عجف.

ACCENT, s. m., prononciation propre à un peuple, . لد غة ـ لغاوي , plur. , لغوة à une province ,

Accent, signe qui se met sur les voyelles pour indiquer les diverses manières de les prononcer, 🗻 🎾 توصع على حروف التحريك لبيان انواع التلقظ بها ACCENTUATION, s. f., manière d'accentuer, انشكيار .وضع العلامات

ACCENTURE, v. a., mettre des accens, L. بضع.Aor ,وضع العلامات

ACCEPTABLE, adj., qui peut, qui doit être accepté, ..مناسب_مقبول

اراضے بو ـقابل ,Acceptant, adj., qui accepte ACCEPTATION, action d'accepter, s. f., July 1, Accepter, v. a., agréer oe qui est offert, قبل A. ـ .۸ رضی ب

Accepteur, s. m., celui qui accepte une lettre de .قابل بولىمة, change

ACCEPTILATION, s. f., quittance feinte, وصول مصطنع

Acception, s. f., préférence, distinction des per-

sonnes, محاياة. Faire acception de personnes, تحابے معدد احدا

معانی , plur. معانی , plur. معانی , الحضول الح وصول الح وقرب, Accès, s. m., abord ما له وصول آلم , Il n'a pas accès auprès de

Accès, retour, attaque d'un mal périodique, de la fièvre, دور, نوبة السخونة ـ برحا "C'est aujourd'hui .اليوم دور السخونة,jour d'accès

Accessible, adj., abordable, dont on peut appro-. هيرن الوصول اليه - سهل الا قتراب, cher,

Accession, s. f., consentement, 50.

Accessoire, adj., qui accompagne, qui est une dépendance, une suite, جنبى ـ تابع.

Les accessoires, subs., التوابع.

ACCESSOIREMENT, adv., Leui - Luinel.

ACCIDENCE, s. f., qualité, état de l'accident, .عرضيۃ

-عوارض, plur., عارض, ACCIDENT, s. m., cas fortuit صَدفة, Accident favorable

Accident, malheur, حادث; plur., شام .مصابب, .plur ; مصيبة

Accident, terme de philosophie, opposé à subs-Accident, sé. عرض عام , Accident اعراض .عرض لازم, Accident inséparable .عرض مهتاز

اے علط مری غیر قصد , Par accident, sans dessein قتله سهو , غلط , Il l'a tué par accident .سهو

_عرضي , Accident, adj., qui arrive par accident .عارضي

ACCIDENTELLEMENT, adv., par hasard, عوضيا. ACCLAMATEUR, s. m., qui fait des acclamations, مهلل.

ACCLAMATION, s. f., cri de joie, d'admiration, هلّل ,Faire des acclamations . تهليل ـ هُنهونة _ هيلولة ACCLIMATER, v. a., accoutumer à un nouveau cli-. عود على الهوا ,mat

. تعبود على الهوا S'Acclimater, العبود

ACCLIMATE, adj., الهوا , ACCLIMATE, adj.,

Accointance, s. f., liaison, اختلاط ـ معاشرة. Je ما لى اختلاط معهم, n'ai point d'accointance avec eux عاشر, Accointer (s'), v. pron., عاشر.

معانقة ـ تعنيق , Accolade, s. f., embrassement Accolade, trait qui réunit plusieurs articles, La بيضعوه علامة لضمّ جلة اشيا الى بعصها

عانيق , Accoler, v. a., embrasser

Accoler, lier ensemble, وبط مع O. _ بيل A. Accommodable, adj., qui peut s'accommoder, .ىتساوى

Accommonage, s. m., apprede mets, de viandes, .طبيخ-طهي

Accommodant, adj., complaisant, בתאופנ במשונת .يرضي بكل شي

Accommons, adj., ajusté, en ordre, منظّم مصلّح. Accommodement, s. m., accord d'un différent, ré-مصطلح, conciliation

Accommodement, moyen pour terminer une af-. سهولة ـ طريقة ـ تدبير faire,

Accommoder, v. a., être convenable, حساسح A. Cela tance, عارض صدّ جوهر; plur., m'accommode, عارض صدّ جوهر Cela ne m'accommode pas, je n'y trouve pas mon avantage,هذا ما بخلصني.

- نظم - صلسح Accommoder, ajuster, arranger, عدل.

Accommoder, apprêter pour manger, طبخ 0.

Accommoder, traiter bien un acheteur, lui faire اراعی دهاود ,bon marché

I صرف الهادة ـ ساري . Accommoder, réconcilier .صرف بينهم-اصلحهم-

وفق ل-طابق على Accommoder, conformer,

S'accommoder à, وافق ما A. _ وافق S'accommoder d'une chose, la trouver à son goût, اعجبه الشي الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء کل شی کل شی عنگ صابری, s'accommode de tout)

ACCOMPAGNEMENT, s. m., مرافقة مرافقة مرافقة مرافقة مرافقة المسابعة المسابع

ACCOMPAGNER, v. a., aller de compagnie avec quelqu'un, رافق عصاحب Accompagner, reconduire quelqu'un par honneur, عصب الله معسك . Que Dieu vous accompagne والله يكون معك . الله يحفظك , réponse والله يكون معك

Accompagner une chose d'une autre, ajouter, اصاف شي الى شي الدنية ب

موافّق ـ رافق ـ . A تبع م. افق ـ ما تبع المعتمى المعت

S'Accomplir, s'effectuer, تسمّ A. Si nos désirs s'accomplissent, ان تسمّ ما في النحاطر.

تام ـ كامل ـ تهام , Accompli, adj.

Accord, s. m., convention pour terminer un différent, عبد عشروط, plur., شرط و; plur., عبود ; plur., عبود . Tels sont nos accords, الشرط عبد على ذلك تمالاتفاق بيننا

Accord, consentement, اضا,.

مرانقائی ـ موافقة ـ وفق , Accord , union d'esprits . اتحاد

Accouchée

Accord, juste rapport, موافقة عناسبة. Accouchée

Accord, harmonie de sons, النفاس الاصوات. Ins
trument qui est d'accord, مصلّحة, Accoscnes

D'Accord, d'une manière concertée avec quelqu'un, بالاتفاق مع باتفاق مع باتفاق. Nous sommes d'accord, متفقين

D' Accord, interj., j'y consens, اسلّها الرضينا. Accordable, adj., qu'on peut accorder, يُعطى. Accordables, s. f., خطبة.

. وفيست محدد المحدد ال

Accorder, donner, سهم لدب A. - 1 اکوم علیه ب A. - 1

Accorder une demande, ساطلب المالك ال

Accorder une fille en mariage à quelqu'un, عطب بننه لاحد ٥٠. عطب المجال المجال

۔ عدّل لالہ ۔ شدّ لاونار, Accorder un instrument اصلح ۔ صلّح

مسلم مده رضى ب معد على معد على معد على معد على معد على التحد الله على التحد الله على التحد التعلق التحد التحديد التحديد

S'Accorder, être conforme, عرافتی بناسب بعضد.
Accoanom, s. m., outil de luthier pour accorder les instrumens, مفتاح الالة

Accour, d'humeur complaisante, accommodante, مساير عفيف الدم.

Accoster, adj., facile à aborder, approcher pour parler,

قربوا من S'Accoster, s'approcher l'un de l'autre, قربوا من المناسبة عند المناسبة عند المناسبة المناسبة عند المناسبة الم

اسند على ,الى ACCOTER, v. a., والى المندعلى المندعلي الم

.4قرب منه ,اليه

S'Accoter sur, على ـ اتكى على ـ استند على ـ اتكى على . 8'Accoter contre, استند الى

Accouchée, s. f., femme qui vient d'accoucher, أَنُفُسا والك

متولید سولادة, Accoucument, s. m., enfantement, نفاس. نفاس

Accoucher, v. a., aider à accoucher, عولد معدد المحتوب المحت المحتوب المحتوب

Accoucheuse, adj., qui accouche une femme, دایة, plur., قوایل قوایل , plur., قوایل ...

Accoude, عربي (e'), v. pers., s'appuyer du coude, كرّبع. اتّنكي على

Accoudor, s. m., appui pour s'accouder, مسند. عايق _ تعطيلة | Accouplement, s. m., assemblage par couple, ازدواج-اجتهاع

Accouplement, coit des animaux,

ــ.اقرن ــزوج , Accouple par couple على المروب المراقع . .٨ جع بين ـ جوز

.ولف ,Accoupler, appareiller

Accoupler, apparier pour la génération, ... تعشر , S'Accoupler pour la génération

.قصر , Accouncia, v. a., rendre plus court

_أنقصر _. O قصر , S'Accourcir, devenir plus court .اقتصر

ACCOURCISSEMENT, s. m., diminution de longueur, .اقتصار ـ قصر

ACCOURIR, v. n., aller promptement vers, .بادر الى ـ . ٨ حضر بسرعة

تزويق ـ زى ـ تزبين ـ لبس ,Accoutrement, s. m., .زوق _ زين _ لبس .. ACCOUTRER, v. a., سبا

Ассоитимия, v. a., faire prendre une habitude, .على

د تعود على , S'Accoutumer, prendre l'habitude ادمن على - اعتاد ب,على ا

معتاد ـ اعتيادي , Accourumé, adj., ordinaire متعود على Accoutumé à, qui a l'habitude de, على معتاد ب وعلى مدمن على

. اطلع اسهه, صيته المحرصية ال d'un gouvernement, ما اعتنى فيد ـ ما احتفل فيد ـ ما اكثرث فيد ما اكثرث فيد ما اكثرث الكثرث .عند أرباب الدولة

قوى, Accréditer, rendre vraisemblable, قوى.

.طلع له اسم ,صیت

. خرق _ تهزيق _ مزق _ شرطة , chant

ACCROC OU ACCROCHE, & f., difficulté, obstacle,

شبک . ACCROCHEMENT, s. m.,

Accrocher, v. a., attacher, suspendre à un cro-علَّق في رعلي .. O شبك في chet,

عَرِق مِ عَظْل Accrocher, retarder, arrêter, عَرَق مِ عَظْل .

_انشبك في .. . علق في . . . كانشبك في .. . . علق المسلك في .. . . . تعریش ب نعلق ب

Accnoire (faire), v., a., faire croire ce qui n'est .وهم , أوهم ب pas

En faire accroire, tromper, علد على 0.

S'en faire accroire, présumer trop de soi, .0 شاف حاله - ادعى في نفسه

-علو - نهو, Accaoissement, s. m., augmentation مپادة ـ ازدياد

Accnoitre, v. a., augmenter, کثر کجرایآ. هذا پزین غم علی غم, Cela accroit son chagrin

S'Accrottre, devenir plus grand, ازاد O. _ . کثر ـ . کبر ـ ازداد ـ . ۱ نهي

ACCROUPIR (s'), v. pers., se baisser le derrière près des talons, برک _ قرفش _ قرفص O. En parlant des chameaux, نتج O.

ACCROUPISSEMENT, s. m., فنغ ما قرفصة

ACCUEIL, s. m., réception faite à une personne qui ـ حسر ، الملاقاة , Bon accueil ملاقاة _ استقبال , arrive و متست _ arrive ملاقاة _ استقبال . vais accueil, accueil froid, وجه كحد

ACCUBILLIR, v. a., recevoir quelqu'un qui vient à S'Accréditer, s'acquérir du crédit, تصيّعت | nous, الاتى _ استقب لل Accueillir une proposition, استرحب ب. A. ∥ Bien accueillir, وضبي بـ A. قبل Accueillir avec احتفل في ـ ترجّب معتبر مصيّت اكرم قدومه احتفل في ـ ترجّب المعتبر مصيّت المحتدد معتبر المحتدد المتفل في المتفل Accaoc, s. m., déchirure d'une étoffe en accro- les égards convenables, قام بوأ جبه O. || Accueillir mal, . بارد له ـ اعطاه وجه كحه , froidement

.موضع سد

Acculer, v. a., pousser dans un coin, dans un en-A. حزر ما droit où l'on ne peut reculer, زنق A. مخزر ما A.

S'Acculer, se retirer dans un coin, أنحزر.

ACCUMULATEUR, s. m., ====.

ACCUMULATION, s. f., amas de choses ajoutées les unes aux autres, مَمْ ع لَه يَكُوبِم لِهُ أَلَّهُ

ACCUMULAR, v. a., amasser et mettre ensemble, .كوّم ـ .0 لمّ ـ . ٨ جع

. اجتمع - التُمّ - تكوم S'Accumuler,

Accusable, adj., qu'on peut accuser, يَبْتهم.

Accusateur, s. m., qui accuse quelqu'un en jus-.مشتکی۔ شاکی۔ تناهم ,tice

_ المفعول به . Accusatif, s. m., terme de grammaire النصب. Un nom à l'accusatif, النصب.

Accusation, s. f., action en justice contre quelqu'un que l'on accuse, تهية; plur., شكاوة _ شكاية.

Accusé, s. m., et adj., traduit en justice par suite souvent innocent, رُبِّ متهوم وهو بری, prov.

Accusen, v. a., charger d'une accusation, اتهم بـ I._ .اشتكى عليدب. L قرف عليدب

.كرفس الماء | Accuser, reprocher une faute, ما ير . م. عبر . Accuser. ser quelqu'un d'avarice, البخار أبالبخار 0. البخل.

Accuser la réception d'une lettre, l'annoncer, عرض, علم احدًا بوصول الكنوب.

ا قر على نفست، به S'Accuser, se confesser .اعترف ب

Acensen, v. a., donner à cens, اقطع.

ما له راس ـ بلاراس .. ACEPHALE, S. M., ساله راس ـ

ACERBE, adj., âpre, مُقِے عُضَ . ACE ACERBITÉ s. f., qualité de qui est acerbe, مبتاع فحاجة

O. سطم البولاد مع .. طعم بالبولاد O. faire mieux couper, مزنست O. الحديد

> مسنوں ۔ ماضی Acéaé, adj., aigu, tranchant, .حاڌ

> Acescence, s. f., disposition à l'acidité, ميسل الى الحيوطية

> ACESCENT, adj., qui tend à l'acidité, مايل الع الحموضية

> Aceteux, adj., qui tient du goût du vinaigre, مايل إلى طعية النحآ.

> ACHALANDER, v. a., donner des chalands, زتبن ACHARNEMENT, s. m., action de s'attacher à mordre, سعر الكلاب

.عناد, Acharnement, animosité,

ACHABNER, v. a., exciter, animer, حرّص ـ قوم على. ـ تشدّدعلي S'Acharner, s'attacher avec excès à, ينشددعلي اشتد بینهم ,Ils s'acharnèrent au combat . اشتد علی . الحرب شديد, Combat acharné, الحرب.

ACHAT, s. m., emplette, acquisition, d'une accusation, مَشْتُرا _ شراية _ شرا Un accusé est مُشْتَروا _ شراية _ شرا له L'achat de l'esclave est moins onéreux que l'entretien, شراية العبد ولاتسربيته,

- حاشا - کرفس ماوی - ابیون ACHE, s. f., herbe,

ACHEMINEMENT, s. m., moyen pour arriver à la fin . تهشية ـ طربقة ,qu'on se propose

مشي , Acheminer , v. a. , mettre en état de réussir توجه _ I. سار, S'Acheminer, se mettre en chemin

وادى ACHERON, s. m., un des fleuves des enfers

ACHETER, v. a., acquérir, ابتاع ـ اشترى.

- مشتری - شراً ; plur. , أشارى - مشتری الله

ACHÈVEMENT, s. m., fin, exécution entière, فراغ اتهام ـ تتميم ـ تهام ـ تكميل ـ كهالة ـ خلاص Acinen, v. a. mettre de l'acier avec le fer pour le صلحة ـ خلاص الم

مكتل ـ كامل ـ شافي Achevé, adj., fini, parfait, مكتل ـ كامل ـ شافي تام ـ تام ـ تام . C'est un fou achevé, مجنون طاول-هو مجنون خالص

ACHEVER, v. a., finir une chose commencée, ٨ فرغ من - تهم - كهل - علق

ACHILLÉE, s. f., plante, espèce de jacobée, .نوع من اليعقوبية _ حشيشة الرية

ACHOPPEMENT, s. m., pierre d'achoppement, occasion de faillir, ججرعشرة.

.حوامض , plur. ; حامض , Acide, s. m.

Acide , adj. , صامض.

12

موضية ـ جوضة , ACIDITÉ , s. f. , qualité de l'acide , عوضية ..

Acide, adj., tenant de l'acide, مُحِيِّض - مزز

ACIDULER, v. a., rendre aigre, چَضِ.

ACIER, s. m., fer raffine, سلاد م كالم

ACIÉRIE, s. f., manufacture d'acier, كالمولاد . Acolyte, s. m., elerc promu à un orde mineur, ـ خادم القداس ـ شهامسة .pl ;شهاس الشهعدان .شهاس في الدرجة الرابعة

م بيش, Aconit, s. m., plante vénéneuse, napellus, . خانق الذيب _ خانق النهر ,pardalianches

عود على عشق ، Acoquinen, v.a., attirer, attacher .I جذب الي ـ

دُراخص , S'Acoquiner, s'abandonner à l'oisiveté تعود على الكسل.

.وج ـ قارون Acore, s. f., plante,

علم السيع, s. f., théorie de l'ouie, علم السيع.

Acoustique, adj., qui concerne l'ouie, ...

مشتری ـ شاری . Acquerrur, s. m., مشتری ـ شاری

Acquara, v. a., acheter, اشترى.

مصل على Acquerir, gagner, obtenir, حصل على Acquerir - امتلـــک ـ . ۵ حظی ب ـ .۵ نال ـ اکتسب . نال العزّ, Acquérir de la gloire, معارف.

Acquis, adj., gagné, حكتسب _ اكتسابي . Esprit acquis, عقل مكتسب

مكسب, Acquer, s. m., gain, مكسب.

.شروة , Acquet, emplette.

Acquirecement, a. m., adhésion, امتشال.

Acquirecer, v. n., déférer à, امتشل ل.

متلاك . Acquisition, s. f., action d'acquérir

. وصول ـ غلاق , Acqvit, a. m., quittance, décharge Payer une somme à l'acquit d'une personne, البلغ عن ذمّة فلان Pour l'acquit de la conscience, للجلِّ تخليص الذمّة

Acquit-à-caution, billet donné par le commis d'un bureau, pour faire passer librement un objet à sa des-. تذکرة ـ معافى ,tination.

مر Acquitter, s. m., action d'acquitter, تغليق ـ .اىفا ـ وفا

Acquitten, v. a., rendre quitte, وفي دير, Aor., .I قصبي دين ـ اوني دين ـ يفي

ـ اطلـــــ اطلـــــ معنان Acquitter, renvoyer quitte et absous, .برر _ ابرا

ـ L قصبي وأجبات ، S'Acquitter de ses devoirs ۸ عبل ما علمه

ACRE (SAINT-JEAM D'), Ke. Natif d'Acre, Colle Acar, adj., piquant, حيز ـ حامز ـ حريف.

ـ حرافة, Acaeté, s. f., qualité de ce qui est âcre, عرافة

ACRIMONIE. Voy. ACRETÉ.

Acrimonizux, adj., qui a de l'acrimonie, , -

. في احة , Acrisie, s. f., crudité des humeurs

ACROMION, s. m., le haut de l'épaule, الكتف.

ACROSTICHE, s. m., mot dont chaque lettre com-اسم كل حرف منه اول حرف من ,mence un vers اكتسب ,Acquérir des connaissances . تهلك ب . سيث شعر

> اعبال, : Acte, s. m., action d'un agent عبال ; plur عبال ; ـ قصص الرسل, Actes des Apôtres . افعال, plur ; فعل

الرسسل Acte de foi, d'espérance, de الرسسل . Acte de foi, d'espérance, de charité, تعلى الايهان والرجا و المحتمة.

Acte, partie d'une pièce dramatique, جزو, plur., اجزاً.

ACTEUR, s. m., qui joue un rôle, بشادى ـ لعيب. Acteur, qui a part à une action, اشربك فى العيل ACTIF, adj., qui agit, qui a la vertu d'agir, فقال فقال

حرك, Actif, vif, حرك.

Actif, qui agit avec force et promptitude, قوى ــ قوى

Actif, laborieux, diligent, مجتهد حساحب هيّة _ مجتهد.

. فعل متجاوز ـ فعل متعدّى . Actif, verbe

Actif (l'), la voix active, pseud = label = label.

ACTION, s. f, opération d'un agent, fait, فعلان ; plur., عهالله ; plur., عهالله ; plur., عهالله ; plur., عهالله ; plur., اعهال العهال . Les bonnes actions, المالكة المالكة . الاعهال المالكة . القبيحة . القبيحة .

Action, demande en justice, ادّعا طلبة في الشرع, estion, combat, وقعة عركة, plur., وقابع.

Action, somme, effet de commerce, مبلغ مبلغ عصة عملة على مبلغ Action, de grâces, remercimens, شكر

ACTIONNAIRE, s. m., qui a une action de commerce, شریک ; plur.,کر,:

ACTIONMER, v. a., intenter une action en justice contre, عليه في الحكة ـ . 0 طلب للشرع.

Activen, v. a., donner du zèle à quelqu'un, صف O. ـ عظمي هية ـ O. صفاد

ملتحم _ ملتصق _ الهب النسار _ اعطى قوة للنار , Activer le feu , ملتحم _ ملتصق _ . الهب النسار _ اعطى قوة للنار , Adhérent , qu

Activité, s. f., vertu d'agir, قوة فاعلية. Activité, force, promptitude, قوة ـ سرعة. مرقة - هية نشاط .

Activité de service, Las

ADAGE, s. m., prov., مثل; plur., ائدًا المثال

ADAM, s. m., nom propre du premier homme, مصرة ادم ابونا ادم ادم ادم ادم ادم المسان العتبق Le vieil Adam, l'homme en état de péché, للانسان الجديد, l'homme en état de grâce, الخنسان الجديد.

ADAPTER, v. a., appliquer, ajuster une chose à une autre, حلَّف على ـ ولَّف على.

مانسة الى ,ADDITION, a. f., ce qu'on ajoute زيادة في

Addition, première règle de l'arithmétique, جعية ـ تيّة

ADDITIONNEL, adj., qui est ou doit être ajouté,

ADDITIONNER, v. a., ajouter une somme à une autre pour en connaître le total, ביק A. – גיק O. – O. صمر الى

ADEMPTION, s. f., révocation d'un legs, d'une donation, علم وقف , نبطيل وقف.

ADEPTE, s. m., initié aux mystères d'une secte, d'une science, عائمل في السرّـ تابع.

ADHÉRENCE, s. f., union d'une chose à une autre, التصام ـ التصاق ـ اتحاد.

Adhérence, attachement à un parti, مباب اعتصام على اعتصام مع

ADHERENT, adj., fortement attaché à, ب متحم ماتصن

. Adherent, qui tient au parti de quelqu'un, تابع-معتصم, متحد مع-معتصب باور. متعصّب

ADMÉNEA, v. n., temir fortementà, مبع التحدد مبع التحمب - التصق ب

Adhérer, consentir à nne chose, وضع من ه. Adherer à one opinion, à un parti, تبعراى A. - اعتصب به _ اعتصرمعه _ اعد اتحد معه

رضا , Adhésion, consentement

ADIANTE, s. f., plante capillaire pectorale, - كزبر . كزبرة البير

Adieu, dans la bouche d'une personne qui prend تهوا فی مخاطرک مخاطرک مناسب خاطركم-اودعناكم-تيوا على خير- حراسة الله صبحناكم, (Le matin)_ مسيناكم (Le soir) علينا

Adieu, dans la bouche de la personne dont on prend congé, réponse aux phrases précédentes, فى امان الله - بالامان - مع السلامة - محول السلامة La personne qui a reçu une visite ajoute ordinaireou شرفتنا ما أنستنا: ment à ses adieux le mot nous avez fait plaisir, vous nous avez fait honneur; انت مشرّق ou الله يانسك : auquel on répond

Adlau, c'en est fait de, الديا السلام. Adieu la tasse, راح الفنجان. ∥ L'ânesse est morte, ".ماتت الحيارة راحث آلزبارة ,adieu le pélerinage Adieu la bouteille, elle est cassée, انكسرت القنينة وعلى الدنيا السلام

o. ترك الدنيا, Dire adien an monde إ وقع احدًا قب و Adition, s. f., acceptation d'un héritage, بارث

قريب , ADJACENT, adj. , situé auprès, aux environs واقع ,کاین بالقرب من ـ من

.صفات, plur. ; صفة ـ نعوت , plur. ; نعت

Аплестіченият, adv., en manière d'adjectif, نهى المعتا (permettre et défendre).

مرك مع , ADSOINDER, v. a., joindre à, avec, ماشرك مع

, plur. شریک , ADJOINT, s. w., associé à un autre .شركا

Adjoint, aide, suppléant, ناب ; plur., ناباب

ADJONCTION, s. f., jonction d'une personne à une autre, حايثها.

ADJUDANT, s. m., officier qui aide un officier supé-.معاون _ مساعد _ نايب بعص روسا العسكر ,rieur ADJUDICATAIRE, s. m., à qui l'on a adjugé,

ــ حكومة, Adjudication, s. f., acte qui adjuge

Adjuger, v. a., déclarer en justice qu'une chose appartient de droit à l'un des plaideurs, لحكم 0. القاصي حكم له, Le cadi lui adjugea la jument .بالفرس

ــ قسبم, s. f., formule d'exorcisme,

ADJURER, v. a., commander au nom de Bieu de اقسم عليه باسم الله faire,

Admettre, v. a., recevoir, قبل A.

.O. قال ب , reconnaître pour vrai

Administrateur, s. m., qui gouverne les affaires, ADIEU, s. m., وداع. Dire adieu, faire ses adieux, مدبرين, plur., مدبرين, Administrateur d'une mosquée, d'un khan, متولى الجامع او النحاس, administrateur وكلا, plur وكيل, plur وكيل, plur وكلا,

> ADMINISTRATIF, adj., qui concerne l'administration, .تدبيري

Administration, s. f., direction des affaires, تدبير, Administration des affaires publiques, تدبير Administration des affaires publiques. ddlier et) حل و ربسط On dit encore إمور الجههور امر و l'entrée et la sortie); وخرج (l'entrée et la sortie); و السمفاعل السمفاعل السمفاعل (l'entrée et la sortie) Administration, les administrateurs, leur assemblée, المدبرين ـ ديوان المدبرين

.مني الاسرار, Administration den sacremens

Administration, office d'administrateur de biens, d'affaires particulières, وكالت. Confier à quelqu'un l'administration de ses biens, وكله بهاله. Prendre l'administration des biens, des affaires de quelqu'un, توكل بهال او بامور احد

Administren, v. a., gouverner, régir, גֿיָן.

Administrer les sacremens, منبع سرد قرب A.

Administrer des preuves, les sourair, قدّم أثبات.

ADMIRABLE, adj., بيجد.

ADMIRABLEMENT, adv., أبنوع عجيب - عجيب

Admirateur, s. m., qui admire, qui a contume d'admirer, ל من ـ مادح ل.

ADMIRATIF,adj.,qui marquel'admiration, الستعجابي.

ADMIRATION, s. f., بنعجب _ عجب _ عجب _ الدهال _ الدهال

ADMIRER, v. a., من بعجباً ـ تعجب من , aor.,

Admirer, trouver étrange, extraodinaire, استغرب الشيء من

ADMISSIBLE, adj., recevable, valable, عقب على مقبد الله على الله

قبول , ADMISSION, s. f.,

مَوييخ, s. m., réprimande, توييخ.

Admonstra, v. a, faire une réprimande en justice, à huis clos, حَدْر - عَدْر - وَبْنِح

ADMONITION, s. f., action d'admonéter, توبیخ _ تحذیر

ADOLESCENCE, s. f., âge depuis quatorze ans jusqu'à vingt-cinq, شبوفية.

ADOLESCENT, s. m., jeune garçon, بشأة; et vulg., بشة; plur., الشة.

ADONIS, s. f., fleur, نوع من الشقيق.

ADONIS, s. m., très-beau garçon, عنسدور; plur. قادرة; plur. قادرة

- تــولَــعب ــ انكټ ملى ، à, ملى الكتب ملى الكتب الكتب الكتب على ــ واطبــب على ــ الشبكب الكتب على ــ الأخب الكتب على ــ واطبــب على ــ الشبك الكتب على ــ تولع بالدرس الكتب على ــ تولع بالصيد , s'adonner à la chasse الدرس الكتب الك

ممتر على متولع بشرب النبيذ ,Adonné au vin . شرب النبيذ

ماتىھدە ابناً, ADOSTER, v. a., prendre pour fils, انتخرابنىي

Adopter, choisir de préférence, الضار.

ADOPTIF, adj., qui est adopté, أبي الذخيرة. ماتنصاذ ــ تبنية. ADOPTION, s. f., action d'adopter. منوة الذخيرة

.اختيار , Adoption , choix

ADORABLE, adj., digne d'être adoré, وأجب معبود إ

ADORATEUR, s., qui adore, عابد; plur. عابد.

ADORATION, s. f., action d'adorer, il........................

ADORER, v. a., rendre un culte à Dieu, المبد الله O.

Adorer, se prosterner devant, سجد ل O.

ADOSSER, v. n., mettre le dos contre, اسند ظهرة

استند الى اسند طهرة الى .8° Adosser

Adouci, s. m., poliment d'une glace, des métaux par le frottement, صقل.

ADOUCIR, v. a., rendre doux au goût, Lal.

متيره ناعم منقم, معلم معلم المسلم. صيّره سهل, املس

Adoucir, tempérer l'âcreté, وكسر حلا I.

Adoucir sa voix, ليتن صوته. Adoucir le ca- اليتن اخلاقه. ليتن اخلاقه.

Adoucir, soulager, خفف.

.انكسر حدّتم .. الان .. اخف S'Adoucir, انكسر حدّتم الان

ADOUCISSANT, adj., reméde qui adoucit, اورا

. تليين

. انخفیف , Adoucissement, soulagement

. باسلوب _ بشطارة _ بصناعة مقسال ADOUCISSEUR, s. m., qui polit les glaces, .المري

ملاق ماليق مواجه (ALLER, ETRE), vers ses pères, mourir, مالاق ماليق مالية مال .I مضى الى حيث اباؤة

ADRAGANT, s. m., sorte de gomme de couleur . blanche et mate, très-utile pour adoucir l'âcreté des .صهغ كثيرة - كثيراً ,humeurs

AD REM, adv., répondre ad rem, convenablement, جاوب جوانًا لابقًا

ADRESSE, suscription d'une lettre, عنوان - علوان المكتوب!. Envoyer une lettre à son adresse, A. | Une lettre à l'a-مكتوب باسم فلان dresse d'un tel, مكتوب

بيان , تعريف , Adresse, indication du domicile, عرفني , Donnez-moi votre adresse . البيت عرفنی فین انت ساکن ـ بیتک , مطرحک عرض حال , Adresse, lettre à un superieur

. بيان, Adresse, mémoire

محروق , meur, de bile _ نباهة _ حرافة _ حسن معرفت , ADRESSE, dextérité Grande شط_ارة - قيامة - خفّة - حذاقة - صناعة adresse, عياقة المخلل . المحراق المناف المعاقبة . المحراق المناف المعاقبة . المحراق المعاقبة عياقة.

[.اسلوب_ شيطنة_محارفة _ حيلة ,Adresse, ruse ADRESSER, v. a., envoyer directement à une per-.ه بعث _ ارسل الى sonne,

. مالكلام

بعني عجيبًا أي بنوع ,Il faut s'adres- Ex.: Il chante admirablement وقع عليه .. O قصد اليد.. O قصك ser à... (la chose est de sa compétence) عظيم جدًّا Très-grand, أغرب عليه عظيم جدًّا عجبب المرجسع

البندقية.

Adroit, adj. qui a de l'adresse, de la dextérité, .شيطان ـ شطار .plur ; شاطر ـ قيّم ـ نبيه

ـ بقيامة ـ بغر المحافظة Adrostement, adv., avec adresse, يفر المحافظة على المحافظة المحافظة

- منافق , ADULATEUR, s. m., qui flatte bassement

مواجهة , Adulation, s. f., flatterie basse et lâche

Adules. Voy. Flattes.

ADULTE, adj., qui a l'âge de raison, بالغ

Adultération, s. f., action de gâter, d'altérer ce افساد .qui est pur

Adultère, s. m., commerce illégitime entre personnes mariées et non mariées, U;.

Adultère, adj., celui qui a eu ce commerce illégi-. زوانی ,plur. f ;زناة ,plur. f ; زانی ,time

Adultére, v. a., commettre un adultère, .1 زني

ADULTÉRIN, adj., né d'un adultère, Lij ... -ابن حرام

Aduste, adj., brûlé, en parlant de sang, d'hu-

Adustion, s. f., état de ce qui est brûlé,

ADVENIA, J Los A.

عرضى ,.Adventice, adj

ADVERBE, terme de grammaire: mot qui se joint avec les verbes et les adjectifs pour exprimer les ma-لفظة من (nières et les circonstances. (Dict. Acad.) اقبال عليه عاطب adresser la parole à, اصطلاحات النحوبيين معناها كلهة تنصم الى الفعل اوالي اسم الصفة لبيان النوع و ساير الاحوال |Sadresser à quelqu'un, avoir recours à lui, المالي النوع و ساير الاحوال المالي الما

Adverbe, عروف ; plur. عروف (particule). Ex. : ADBIATIQUE (MER), adj., golfe de Venise, جون Oui, adverbe d'affirmation, انعم حرف ایجاب. ا Non, adverbe de négation, الا حرف نهي.

nom circonstan- إ ظرف , plur. طروف ciel). Ex.: Aujourd'hui, demain, adverbes de temps, اليوم, طروف زمان Dedans, dehors, ad-برًا ,جوًا ظروف مكاني ,verbes de lieu, برا

Adverbe, أسم مبنى (nom indéclinable). Ex. : Hier, alors, comment? کیف اناس , اذا , کیف

Adverbiale, ddj., d, Expression adverbiale, ظرف , كلية منصوبة على إنها ظرف , comme à droite الهوا | Locution adverbiale, comme mal à pro! انحو بمينا جلة في موضع النصب على الظرفية نحو بعير ,pos

. مهقام الظرف _ طرفاً _ طرفياً , ADVERBIALEMENT طلاقة الوجه - بساطة الوجه - بشاشة كون الكلُّهة طرفاً - طرفية ,ADVERBIALITE او حرفا او استامنياً

ADVERSAIRE, s., غربم; plur., خصم ـ غرما; plur., اضداد ,:plur ; ضدّ ـ اخصام

Adversatire, adj., particule adversative, qui marque l'opposition, la différence, حرف المباينة. Ex. : | apologue, معنى مثل

ADVERSE, adj., contraire, فالخا. La fortune adverse, الدهر المخالف Partie adverse; اخصام, plur.

ADVERSITÉ, s. f., mauvaise fortune, em; plur., On ne connaît les amis que dans | صيقة ـ شدأىد ما تعرف صاحبك الافي زمان الشك المعرف المنابع . فاصبي من الاشغال ـ فاصبي faires في الشكُّقُ و في Dans l'adversité et la prospérité, فاصبي من الاشغال ـ فاصبي ـ نوایب, Des adversités, de grands malheurs الرخا .شداید ـ مصابب

مطرح هوی , فرج ,Lieu aéré ، هوی .. 0 نشر

.هوا بے tient,

AKRIFORME, adj., comme l'air, lemel l'air,

معرفة الهوا

AÉROMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer la densité de l'air, الهوا الميزان الهوا

AÉROMÉTRIE, s. f., art de mesurer l'air, تناعة او معرفة وزن الهوا.

AÉRONAUTE, s. m., qui voyage dans les aérostats, .سفري الهوا

AÉROSTAT, s. m., machine ou ballon plein de fluide plus léger que l'air, et qui s'y élève, قب

جر العقاب ـ جر الولادة, Aétite ou pierre d'aigle

Affabilité, s. f., qualité d'un homme affable,

Affabilité, manières donces, سبولة الاخلاق.

Affable, adj., qui reçoit, écoute avec douceur et . خَيِّر - وُجه - حليم الطبع - بشوش ,bonté

AFFABULATION, s. f., sens moral d'une fable, d'un

AFFADIR, v. a., rendre fade un mets, un discours, دروي , A. | Affadir le cœur مسنح

Affadissement, s. m., effet désagréable de la fa-. كُوْخة ,deur

AFFAIRE, tout ce qui est le sujet d'une occupation, شغل ـ شغلة; plur., اشغال ا Il a des affaires, ا عليه عنا شغل عو مشغول. ¶ Qui n'a point d'af-

Affaire, ce qui concerne les intérêts publics ou - اعراض, plur., عُرض - امور; plur., أمّر أمور, Les affaires publiques, مصالح ; plur., مصالح Les affaires publiques, , plur مُهِمّة م مُهم Affaire importante, الدولة AERIEN, adj., qui tient de l'air, qui lui appar- מאסשום, האולה Faire les affaires de quelqu'un, .I قضّم امورة , اغراضه

_امر _ شغلة_دعوة . Affairc, terme général: chose , مادّة _ قصيـــة C'est une affaire mal-aisée AÉBOGRAPHIE, s. f., description, théorie de l'air, هي دعوة مُشكلة Je ne suis pour rien dans cette ما لي يد في هل المادّة affaire, ما

Affaire, ce que l'on a à traiter avec quelqu'un, لى شغل معك . J'ai affaire à vous عرض ـ شعل . جواعة et جياع , Avoir affaire avec... Avoir an com- plur., جواعة et جواعة merce de galanterie, لد عشرة مع

ملهوف الى Avoir affaire de, حاجسة Avoir affaire de, ملهوف احتاج الى - له حاجة في

Affaire, embarras, حقة. Donner des affaires à quelqu'un, عبيت O. || Affaire facheuse, بلشة . || Tomber dans une affaire fâcheuse, dans un grand embar-انبلش في بلشة عظيمة , معا

Affaire, querelle, شكة. Se faire une affaire avec تشتک معم , quelqu'un

Affaire, procès, دعوى; plur., دعاوى.

يظهر التواضع , la modestie ; وقيعة _ وَقعة _ حرب _ حرابة , plur., وقايع. Il y eut entre eux une chande affaire, وقع بينهم حرب شديد ـ صار بينهم وقعة شديك . تجاربوا حربا شدیدا۔

Affaires, adj., qui a beaucoup d'affaires, فترالم. (Affliger), عاتم الم غارق في الاشغال معجوق كثير

Affaissement, s. m., état de ce qui est affaissé, انقهر من يا

صعف , Affaissement, faiblesse

AFFAISSER, v. a., faire abaisser, ba.

S'Affaisser, v. p., s'abaisser sons, b. O. _ .0 خفس

S'uffaisser, s'affaiblir, صعف م قل قوته A.

Affaitage, s. m., éducation d'un oiseau de proie, . تربية جوارح الطير

Affaitement, s. m., manière d'affaiter, בُيفِية تربية الطيور الجوارح

AFFAITER, v. a., dresser, élever un oiseau de proie, .رتبي وعلّم الطيور العجوارح

نزل , Affaler, v. a., abaisser

S'affaler, v. p., s'approcher trop de la côte et manquer A قرب من البرو توقف لقلة الربيح ,de vent Affamer, v.a., causer la faim, جوّع.

Affamer, oter les vivres,

جيعان, جوعان, pressé de la faim, جوعان, جيعان,

Affamé, très-avide, على; plur., plur., حياية

Afféagen, v. a., donner une partie de fief, اقطع.

APPRICTATION, s. f., manière singulière, affectée تصنع مباهاة ,dans le parler, les actions

AFFECTER, v. a., marquer de la prédilection pour .اختار اختص , une chose, une personne

Affecter, faire un usage fréquent, et prétentieux .تباهي ب de

Affecter, faire ostentation de, Il affecte de

Affecter, prétendre à, [5].

Affecter, destiner à, اعترال اعد ليقد المالية.

أثر عند , Affecter, toucher, faire une impression, عند

Affecter (S'), v. p., prendre du chagrin, انغم من

Артесте, adj., destiné à, J مخصص.

مصنع _ متباهى , Affecté, qui n'est point naturel

مقهور, Affecte, atflige, offense, مقهور.

مر داء Affecte, attaqué d'un mal, المرداء .

AFFECTION, s. f., amour, attachement pour une مىل _محتة_مودة , chose, une personne

Affection, état de maladie, اله علم Affection mélancolique, سوداء.

Affectionnen, v. a., aimer, avoir de l'affection . مال الى . . ١ هوى . . ٥ حب . . ٥ وقر pour, ق

Affectionner (s'), v. p., s'attacher à, انشک ا تعلق بحبه ـ

Affectueusement, adv., d'une manière affectueuse, ابوداد. -

ودادي ـ ودي., adj., ودادي ـ ودادي ـ ودادي

AFFERNER, v. a., donner à ferme, جُر البّر المجارية. Affermer, prendre à ferme, التزم استاجر.

Droits affermés, taxe imposée sur les corpora-

Affermia, v. a., rendre forme, ثبت مسكس المستركسين المستركس المستركس

بروبصوا فيد المعادن او بكرروا السكر Affermir, fortifier, قرى Affermir, fortifier, قرى قلبه بروبصوا فيد المعادن او بكرروا السكر المعادن المعاد

S' Affermir, v. p., devenir forme, أستيكن ـ ثبت. S' affermir, se fortifier, قفوى.

Affeamissement, s. m., action d'affermir تثبیت. - اثبات ـ تهکین

Afféterie, adj., qui a de l'afféterie, de l'afféterion, trop recherché, مُصَنَع.

AFFETERIE, s. f., menière affétée, قائمتُ عـ صناعة AFFECHÉ, s. f., placard écrit ou imprimé, كتابة المحالية

Аргісния, v. a., attacher une ou plusieurs affiches, علَق كتابة على الحيطان.

Afficher, montrer publiquement, avec affectation, اظهر تفاخر ب

تصدیق _ تصدیق _ ایجاب صد نهی gation, یو مند نهی و علی ایجاب صد نهی . (savent), gation, یو مند العلم _ عهل نفسه عالم . (savent) . (savent) . (dispersion, assurance de la vérité d'une c

Affide, adj., à qui on se fie, اثبات _ تاكيد _ امنا, plur., اثبات _ تاكيد _ Affide, adj., à qui on se fie, اثبات _ . معتبد عليه _ ثقة

APFILER, v. a, aiguiser, donner le fil au tranchant tive, ایجابًا بالتاکید بالتحدین الاست. AFFILER, v. a, aiguiser, donner le fil au tranchant tive, ایجابًا بالتاکید بالتاکی

موكّد ـ اكّد . Qui a la langue vraie, عادّ ـ ماضي ـ مسنون . Qui a la langue vraie, عادّ ـ ماضي . Affexe, adj. ter

من مصير متصل معلان المستوان ا

عقوبة مولهة للجسد عذاب الأم, plur., المراع ; plur., عقوبة مولهة للجسد عذاب الأم, plur., الشرك جعية مع الخرى nauté à une autre, عنا معاند معاند معاند معاند معاند معاند أشرك المعاند معاند معاند

اتحد مع_اشترك مع معاشترك مع. المترك مع

APPINAGE, s. m., action d'affiner, de purifier les metaux, روباص المعادن _ تصفية المعادن.

تكرير السكر, Affenage du sucre

Affiner le lin, te chanvre, دَوْق Affiner le sucre, كَرَر السكر Affiner le sucre, القنب و الكتان

AFFINEUR; S. m., مرويص

مع مع معهد AFFINERIE, s. f., lieu où l'on affine, مع معهد المعادن أو يكرروا السكر

AFFINOIR, s. m., instrument pour affiner le lin, كالتران الكتاب الكتاب

Affinité, s. f., alliance, degré de proximité, مناسبة.

. Affinité, vapport, conformité, ميجانسة.

معاشسرة , Affinité, liaison entre des personnes, عماهسرة براطة Je n'ai point d'affinité avec eux, مالى معاشرة معهم ــ ما بشاكلهم

AFFRQUETS, s. m. plar., parures, petits ajustements de femmes, حلى وحلل النسا _ زبنة الحربم.

م تصدیقی Affirmatif, adj., terme de logique, مصدیقی الیجابی می الیجابی می الیجابی می الیجابی می الیجابی می الیجابی موجبت الیجابی الیجابی الیجابی الیجاب الیکان الی

Affirmation, s. f., terme de logique, opposé à négation, من تعديق _ البجاب صدّ نهج

Affirmation, assurance de la vérité d'une chose, ثبات ـ تاكيد

Affirmativement, adv., d'une manière affirmative, ایجانا التاکید بالتصدیق (خورا).

Affirmer, v. a., assurer, soutenir qu'une chose est vraie, وكّد _ اكّد

AFFEXE, adj. terme de grammaire, se dit des pro-صيير متصل noms joints à la fin des mots,

-Peine afflictive, corpo قصاصي ,.AFFLICTIF, adj عقوية مؤلية للحسد ـ عذاب ـ الام ,.plur ; الم ,

Affliction, s. f., déplaisir, abattement d'esprit,

Affliceant, adj., qui afflige, مُولِم م معتم Afflicean, v. a., causer de l'affliction, اكسر خاطرة الهتني بكلامك ,roles

S'affliger, v. p., s'attrister, عزن A. - آلموت انفستم - A. . أغتم ـ

.مكسور النحاطر-محزون-حزبن APPLIGE,

AFFLUENCE, s. f., concours d'eaux, d'humeurs, انصاب

كثرة , Affluence , abondance de choses

.مستكرى _كارى مركب | _ مزاجسة , Affluence, abondance de personnes ازدحام.

AFFLUENT, adj., qui verse dans, 🕹 🖵 بنصت في

مرعب - مهول | Affluer dans, v. n., se rendre au même canal, . انصت في ـ . ٥ صت في

Affluer, abonder, survenir en grand nombre, . ۸ کثر

AFFAIBLIR, v. a., débiliter, diminuer la force, .ضعّف _ اضعف

S'affaiblir, v. p., diminuer de force, ضعف A. المحذ الثار و خلع عند العار إلى العار AFFAIBLISSEMENT, s. m., diminution de forces, .تصعيف _ ضُعَف _ نقص قوة

Attroler, v. a., rendre fou, سوسے - جنس S'affoler, v. p., s'engouer de, جن عسلی O.

AFFOURCHER, v. a, terme de mer, poser les ancres en croix, بصلب اهلاب مركب

Аргалснів, v. a., mettre en liberté, عتىق I.-اطلق.

Affranchir, décharger, exempter, ماعفي من . نتجى من ـ خلص من Affranchir, délivrer, من ـ خلص مُعاف , Affranchi, adj., exempté

Affranchi, tiré de l'esclavage, معتوق; plur., معاتيق.

S'affranchir, v. r., secouer le joug, s'exempter, تخلص _ اعفى نفسه من

عتاق , son effet

. خوف عظيم , Vous m'avez affligé par vos pa- محرف عظيم , Vous m'avez affligé par vos pa- الم _ احزن _ اعتم _ احسوال ـ حياض الموت ،Les affres de la mort

> Affrétement, s. m., prix convenu du louage d'un . فاولوں ۔ کرا مرکب navire

> AFFRÉTER, v. a., preudre à louage un vaisseau, .استکری ـ . ا کری مرکب

Affreteur, s. m., qui prend à louage un vaisseau,

AFFREUSEMENT, adv., d'une manière affreuse, . بنوع مہول ـ مهولا | _ يصــــ

AFFREUX, adj., qui donne de l'effroi, horrible,

AFFRIANDER, v. a., rendre friand, attirer par quelque chose d'agréable, مختر A. _ عليه الم

منفتر , Affront, s. m., outrage, déshonneur فضيحة ـ هتيكة; plur., فضيحة ـ هتيكة public, هتک I. _ فضر A. || Venger un affront,

حِــل عَلَى كلاعدا بقلب لا ينحشي الفوت و لا افتحــم Affronter le péril, يفرغ من الموت 0. خاص الاخطار - الاخطار

O. خار . ـ O. غش , Affronter, tromper Affronterie, s. f., tromperie, غش م عش ميانة. Affronteur, s. m., ريشاش ـ خاير.

AFFUBLEMENT, s. m., habillement, ce qui couvre la tête, le corps, le visage, عطا _ لبسر.

AFFUBLER, v. a., vêtir, couvrir, envelopper la tête, البسه ثوباً عطَّاة ب. 0 لف على راسم le corps, A. ـ التف ب S'affubler de, v. p., التف .تعطميب

APPUT, s. m., terme de vénerie, lieu où l'on se ترصّـــد ل , Etre à l'affut, épier ، مرصد AFFRANCHISSEMENT, s. m., action d'affranchir, | Être à l'affut des nouvelles, الاخمار

. خشبة المدفع _ جرار المدفع .

Affuter, v. a., mettre un canon sur son affût, en o. نصب المدفغ - ركب المدفع .

O. سن Affüter, aiguiser

الشيخوخة ـ الكبر | للجل أنّ ـ ل ـ لكي ,le but que l'on se propose حتے, et par abréviation U. Ex. : Afin de nous dire votre avis, الكي تقول لنا رايك Afin que nous حتى أقول ,Afin que je vous dise النعيل ,fassions . الاجيال المتوسّطة , Afin epoque historique اليلاديّا ما حصّى لا , . . Afin que ne لك رللًا يقول - تا ما يقول , qu'il ne dise pas

مافریقے , Africain, adj., qui est d'Afrique .معاربتہ ,plur., معربنی

. الغرب _ افريقية . APRIQUE, s. f.,

معنے _ مناغش _ نعسش ، AGAÇANT, adj.,

fruit acide, etc., sur les dents, نضريس الاسنان.

ضرّس الاسنان, AGACER, v. a., causer un agacement, ضرّس الاسنان Être agacé, ضرس A. || Jai les dents agacées, . صرست ـ صرست اسناني

Agacer, exciter par des regards, des gestes, des تعنب على - ناغش , paroles

.حرك ـ

مَكُ الْجِهل AGACERIE, s. m., gestes, discours d'une femme agenouiller un chameau, عَكُ الْجِهل الْج pour agacer et séduire, غنے _ مناغشة.

ـ عود قاقلى ـ عود , bois d'aloes عود قاقلى ـ عود الله عود مندي قطر- يُلنجوج - عود البخور.

اغاریقون , AGARIC, s. m., plante parasite vénéneuse .غاريقون ـ

شجبرة الأشق , AGASILLIS, s. m., arbrisseau

.ججريهاني _ عقيق پهاني

. تراكم , ACCLOMÉRER (s'), v. pr., se réunir en masse الله مات وعبرة نحو الخيسين سنة ,

أيش قد عمرك _ أبن كم سنة? Affiu, terme militaire, machine pour soutenir et Quel âge avez-vous! انا و اماک فرد عهر Nous sommes du même âge, انا و اماک فرد عهر ; قرن _ اتراب , plur., ترب , Compagnon d'âge سرت الطَّفُولِية ـ الصُّغر , Bas âge اقران , Plur. إ.كال السنّ , Age mur احد البلوغ , Age nubile AFIN DE et AFIN QUE, conjouctions qui marquent Qui est dans l'âge mur, אמל السر. | Grand âge,

> Age, temps, époque à laquelle on vit, .دهر ـ عصر ـ زمان

> Age, siècle, حيل; plur., احيال. Le moyen âge,

Age d'or, temps heureux, أيام عز

Age de fer, temps malheureux, إيام نحس.

Age, adj., qui a tel âge, عيرة البر. Agé de عبره ثلثير سنة ou أبن ثلثين سنة trente ans,

. شيني-كبير في العهر - طاعن في السن, Age, vieux, AGACEMENT, s. m., impression désagréable d'un Plus âgé que lui, اكبر منه في العبر Moins . أصغر مند في العهر ,agé que lui

> وكالة, Agence, s. f., charge, fonction d'agent, AGENCER, v. a, ajuster, فق الفق.

منفكرة , AGENDA, s. m., notes de choses à faire,

AGENOUILLER (s'), v. réf., مجثم على , كبه L. -م المرعلي ركبتيد ـ وقع على ركبتيد ـ . A ركع ركوعًا هارش , Agacer, provoquer, attaquer, animer En parlant des chameaux, عبرك O. | Faire

> AGENT, s. m., tout ce qui agit, Joly; plur., Jul. Agent, celui qui fait les affaires d'un corps, d'un prince, وكيل; plur., وكلا

. فاعل , Agent, l'opposé de patient .

Agent de change, s. m., entremetteur entre les banquiers et les négocians pour le commerce de l'ar-سهسار للدراهم اي رجل متواسط بسبين ,AGATE, s. f., pierre précieuse demi-transparente, gent .الصيارَفة ٰ و التَّجَارِ لاجل بيع و شرا الدراهم

ACGLUTINANT OU ACCLUTINATIF, adj., قطالة ,. AGGLUTINATION, s. f., قطالة

ACCLUTINER, v. a., réunir les chairs, les peaux, les consolider, قطب الجرح.

ACGRAVANT, adj., معظم _ محكبر.

هیجان _ قلقلة | ـ ثـقل _ كبر,Aggraver, v. a., rendre plus grief زید ـ I زاد فی ـ عظم

اغتر انكشارية.

المركب عبَّال يتبركل , ينهز , يتهز هز شهلال شيَّلول فشط , AGILE, adj., léger et dispos .رشق ـ سربع ـ خفيف ـ

AGILITÉ, s. f., légèreté, grande facilité à se mou-.رشاقت ـ سُرعة ـ خفت ـ شيَّللت ـ نشاطة , voir

ACIOTAGE, s. m., trafic sur les effets publics à la نوع من القهارفي معاملة. الدراهم ,hausse, à la baisse مرابحة _

ACIOTER, v. n., faire l'agiotage, إبح

AGIOTEUR, s. m., qui fait l'agiotage, مرأبي.

ACIR, v. a., faire quelque chose, ليك مهل مل هما . . الشتعل في بـ م. A. مفعل. Il n'est jamais sans agir, دايم يشتعل ـ لا يقعد ابدًا بلاعهل.

أثر عند , في Agir sur, faire impression , أثر عند ,

ماكك سلوكا , Agir en. . . Se comporter en . Il agit en homme de bien مشــــوة يسلك سلوك انسان خير

En agir amicalement avec quelqu'un, مسلكث معد O. .طريق الحبب, سلوك الحب

S'Agir de,.... Il s'agit maintenant de savoir si..., . جلود الحرفان و صوفهم , De quoi s'agit-il? des agneaux إبقى بدّنا نعــــرف أن Ceci n'est | الكلام على ايش ـ السوال عن ايش point une bagatelle, il s'agit de quarante bourses, ما هو شي وجيز الكلام على اربعين كيس

فايق لاينام - شعال

AGITATRUR, s. m., qui agite le peuple, qui cher-.ضرّاب فتن , che à le soulever

AGITATION, s. f., ébranlement prolongé, جبة .اضطراب _ اهتزاز _ هزة

ـ قلق ـ اضطراب Agitation, trouble de l'âme,

AGITER, v. a., ébranler, secouer, جَ 0. - 0. - 0. - ارتيج ، Être agité إ . زعزع - بُوكل - حرك - هزهز | plur. اغساء , commandant turc المساع , plur. ا - تزعرع - تبركل - تحرك - تهزهز - انهزًا - اعاة انكشارية, Agha de janissaires اعاوات اصطرب. ال Le vaisseau est agité (par les vagues),

> Agiter (en parlant des vents qui agitent la mer), . ا هاج البحر ,La mer deviut agitée . هيي - حرك I.

, قلقل _ قلق, Agiter, priver de repos, inquiéter, ا J'ai été agité cette nuit, الليسال عند قلقت في الليسال تقلقلت اللبلت

Agiter l'eau de manière à la troubler, 41 .0 خص الماء فكدرة ـ

Agiter, discuter, A.

S'Agiter, v. pr., se tourmenter, s'inquiéter, 2 l. -اصطرب - تقلقل.

قريب من ناحية الرجال , Асилт, в. ш.,

قرابة من ناحية الرجال ,AGNATION, s. f., الرجال

, plur., خُروف ; plur., ـ رميس ـ خواريف , plur., خاروف ـ خرفان قوزي

Agneau pascal, N.-S. Jésus-Christ, مل الله.

AGNELINS, s. m., plur., peaux avec la laine, laine

AGNUS-CASTUS, s. m., arbuste, سنخاء انجكشت .حبّ الفقد - كف مريم -

. سكرات الموت ـ مزاع الموت ـ منازعة . Aconie,s. f - هو في حال المنازعــــة, Il est à l'agonie, عو في حال المنازعـــة عهال ينازع

کرب عظیم, Agonie, vive angoisse

AGONISANT, adj., qui est à l'agonie, منازع. Aconisen, v. n., être à l'agonie, نازع.

AGRAFE, s. f., crochet qui entre dans un anneau شیشت ـ نکلة ـ مشانک , plur. زمشیک

ACRAFER, v. a., شبك O.

. و سُع _ كبر _ عظم , AGRANDIR, v. a., accroître .I زاد على , في

Agrandir (s'), v. pr., étendre ses domaines, sa for-A كبر ـ ازداد ـ تزايد ـ اتسع ـ .0 عظــــم , aune اعظم امرة في الملكث. Il s'est agrandi dans le royaume, AGRANDISSEMENT, s. m., augmentation d'éten-- زيــــادة - ازدياد - انساع - مطم , due, etc. , .توسيع

AGRÉABLE, adj., qui plait, صسان, plur., مسان رجل لطبف, بشوش, Personne agréable, مقبول ـ الا Lieu agreable, شرح نزلا , شرح مطرح نزلا

AGREABLEMENT, adv., Lima _ udlie.

AGRÉER, v. a., recevoir, accueillir favorablemeut, . حراثة الارض ـ فلاحة ـ علم الفلاحة م A. Votre présent a été agréé, قبل قبولًا حسنـــاً . هديتك صارت بحسن القبول

Agréer, trouver bon, رضع ب ـ استحسن A. Agréer, v. n., plaire à, être au gré de, بجدأ ما بيقطع عقلي, A. Cela ne m'agrée pas فطع العقل ـ ما بيعجبنے ۔

Agréer, terme de mer, fournir un vaisseau d'agrès, جهز المركب بالالات

اجتهاع - انجهاع - انصهام - صهة -

AGRÉGÉ, s. m., amas de choses, چوع - جُوع -

Agrégé en droit, en médecine, suppléant du pro-ملحق بسلك العلها ـ نابب لمعلم درس, fesseur, AGREGER, v. a., associer à un corps, طبع ألى O. .الحق ب-

AGRÉMENT, s. m., approbation, consentement, . من رضى ب , Donner son agrément رضا

.ملاحة _ ظرافة, Agrément, grâces . لَذَة _ خبر, Agrément, plaisir, avantage, لَذَة _ Agrémens, ornemens, zi;

AGRÈS, s. m., plur., terme de mer, voiles, cordages, , plur. اداة مركب - الة مركب; plur. .اداوات

AGRESSEUR, s. m., qui attaque injustement le premier, معتدی ـ عادی ـ بادی: Coup pour coup et هذه بتلك والبادي اظلم, l'agresseur a plus de tort رادى احدا بالشر, proverbe). || Etre l'agresseur, بادى احدا بالشر

AGRESSION, s. f., action de l'agresseur, Sui-مباداة بالشر

مند الروى , AGRESTE, adj., champêtre, sauvage برّي.

AGRICOLE, adj., adonné à l'agriculture, - 35 -.فلأحين

AGRICULTEUR, s. m., cultivateur,

AGRICULTURE, s. f., art de cultiver la terre,

. تحرمش في ـ انشبط في . AGRIFFER (s') A, v. pr., . فراسيون القلب , AGRIPAUME, s. m., plante

O. ـ منستشر , AGRIPPER, v. a., saisir vivement .0 کیش ـ .0 خطف

ـ انهسک , انکهش الی Agripper (s') à , v. pr., انکهش .تعربش في , ب

AGRONOME, adj., versé dans la science de l'agronomie, عارف بعلم الفلاحة النظرى ـ معلم في الفلاحة | الحاق, Agazgation, s. f., association, assemblage AGRONOMIE, s. f., théorie de l'agriculture, ale الفلاحة النظري

> Acuerrie, v. act., accoutumer à la guerre, علم باحوال الحرب و القتال ـ عود على الحرب. Aguerrir (s'), v. r., devenir courageux, s'accoutu-. تعلم ـ تعود على ـ تعفرت ـ تشجع mer à ,

> Acuers, s. m., plur., lieu choisi pour guetter, . Etre sux aguets. Voyez Guerter.

An! interjection, -1 - 31.

Am! interjection, - | - | let - | let - | let - |

Анеинтен, v. a., contrarier quelqu'un, clile.

S'Aheurterà quelque chose, v. p., ai sie I. alic e.

ا خذ عقله ـ ادهش Auunia, v. a., rendre stupéfait, شماء ادهش المادة الما

.ضايع العقل ـ مدهوش ,AHUBI, adj.

AIDE, s. f., secours, assistance, عون معاونسة ما معاونسة مساعدة مساعدة مساعدة مساعدة المائة. A l'aide de, بيساعدة المعنون الله وتوفيقه Demander de l'aide à, وطلب مند المعونة استعان ب

AIDE, s. m., celui qui aide un autre, le seconde, عناصر اعوان, ; ناصر اعوان, ; plur., ظهير انصار, plur., الله

ماون ـ ساعد , secourir, assister عاون ـ ساعد ـ عاون ـ اسعف العان ـ اسعف المغلق . Aider quelqu'un de son pouvoir شد ظهره O ,

Aider (s') de, v. r., se servir de نساعد ب.
AIDES, s. f. pl., impositions, subsides sur les boissons,
رُسوم, plur., رُسوم.

AIEUL, s. m., plur., AIEUX, عجرود, plur., عدود et المجاد الله المجاد المجاد الله المجاد المجاد الله المجاد المجاد الله المجاد الله المجاد المجاد المجاد الله المجاد المج

Aieux, les ancètres en général, ceux qui ont vécu dans les siècles passés, سلف; plur., اوابل ـ اسلاف

AIGLE, s. m., oiseau, بنسورة , plur., بنسورة , نسورة .

l'aigle, constellation, النسر الطاير.

جبر الولادة , (Pierre d'), جبر الولادة.

Aigle, s. f., étendard, enseigne, رابة نسرية.

_ فرخ النسر, AIGLON, s. m., petit aigle

AIGRE, adj., acide, حامض.

Aigre, rude, en parlant de l'humeur, du ton, صفر عامس من الله عليه . On dit d'une personne qui a l'humeur aigre, ابليس ان تبلد بنحسر, Si le diable en faisait une salade, il y perdrait son vinaigre).

Aigre, (style, discours), حَد , كلام حاد , كلام

AIGRE-DOUX, adj., composé d'aigre et de doux, لقان ـ مُليس ـ مزد مزز

AIOBEFIN, s. m., chevalier d'industrie, عاصف المحال, plur., صاحب المحال,

. صامض شوبت محمض مظار . Aigrelet, adj.,

AIGREMOINE, s. f., plante détersive, apéritive, غافل ـ غافت ـ عافث . Foyez Eupatotar.

Algremort, s. m., charbon pulvérisé pour le feu d'artifice, سن فحم

AIGAETTE, s.f., sorte de panache, اجتد علال المستد. Aigrette d'argent qui se porte à la guerre sur le turban, comme récompense de la valeur, خانک مالنک مالنک المستد

Aigrette, léger bouquet de pierres préciouses, هلال, ربشت جواهر.

AIGREUR, s. f., qualité de ce qui est aigre, جوضيہ ـ جاضة

Aigreur, amertume, disposition â se fâcher, قدة مونة منافعة منافعة منافعة منافعة منافعة منافعة عنونة منافعة كالماء , احتد كلامه , Parler avec aigreur احتد كلامه , احتدة الكلام

AIGBIB, v. a., rendre aigre, چوس.

ماغاظ, Aigrir, irriter contre

Aigrir (s'), v. p., se gâter en devenant aigre, جمن O. S'aigrir, tourner au vinaigre, تُنْعَلَّل.

S'Aigrir, s'irriter, احتد ـ اغتاظ.

Algu, adj., terminé en pointe, en tranchant, حادّ ماضي ـ مدبب.

. صوت عالى ـ حس جهور, dair عالى ـ حس

Aigue (maladie), violente, قاست حساة; plur., امراض حادة

AIGUADE, s. f., eau douce pour les vaisseaux, ساعذب للهراكب.

Aiguade, lieu où l'on prend l'eau, مورد; plur.,

AIGUIÈRE, s. f., vase à anse et bec où l'on met de ابارق et اباريق; plur., ابارق et

. توم الحية , serpentin , ملو الابريق , serpentin , توم الحية AIGUILLADE, s. f., gaule pour piquer les bœufs, منحاس _ عصاية طويلة بنحزوا بها البقر

AIGUILLE, s. f., outil pour coudre, إبرة; plur. , أبر, سلتر _ مسلة , Grande aiguille

De fil en aiguille, adv., d'un bout à l'autre, par .من الخيط للهخياط, suite

Sur la pointe d'une aiguille, sur rien, ex. prov., L'aile droite, الميسرة. L'aile gauche, الميسرة المناه ا على حبة على ادنى قصية

AIGUILLÉE, s. f., longueur de fil, de soie, pour l'aiguille, ختلة خط

Ascuillette, s. f., tresse, cordon garni de métal en pointe par le bout pour attacher, مأصورة. On dit bassement : Lâcher l'aiguillette, se décharger le ventre, اساب مسسزره I. || Nouer l'aiguillette, empêcher par maléfice le coît des époux, b...., O. .. 0. حلَّ الرجل اي منعه بالسحر عن الجياع

AIGUILLON, s. m., bâton ferré, fer pointu, منحاس; , plur., فاخوز ـ مناخز , plur ; منحز ـ مناخيس , plur., . نواخيز

ا عقص ـ شوكة ـ زبان Aiguillon, dard d'insectes, غيّاز مهياز , Aiguillon, fig., tout ce qui excite à _ فيران الشهوة _ الشهوة , Aiguillon de la chair نفاح.

AIGUILLONNER, v. a., piquer avec l'aiguillon, .0 نکز ۵.۱ نیجز ۵ ۸۰ نیجس

Aiguillonner, fig., exciter, animer, ... م حك , دلك بالمعنطيس , Aiguillonner le mant ، حرك - انهص - استهم - . 0 حث . نخم , co urage

سُن Aiguisement, s. m., action d'aiguiser, شُونَ

Alguisen, v. a., rendre pointu, tranchant, aigu, جر مُسُن , Pierre à aiguiser. حدد ـ دبب ـ .0 سن Aiguiser, rendre plus subtil, وفع المحدُّد ـ رفع Ai-A. فتر العين _ شحذ الذهن ,guiser l'esprit

AIGUISEUR, s. m., qui aiguise, ...

ALL, s. m.; plur., Aux; sorte d'oignon, نُوم. Ail

AILE, s. f., membre des oiseaux et des insectes, جنسر plur., جنسر el جنسخ. Battre des ailec رُفْرُف الطير_ صفق _ . I صفق باجنحته ,(oiseau) ا Etendre les ailes, مسط اجتحة O.

Aile, côté d'une armée, بنج; plur., باجاب المجاب اجنعة , plur. , جناح - جوانب , plur. , جانب

.ظل ـ اكنانى ; plur., كنف . Aile, protection

En avoir dans l'aile, اتصاب.

ذو أجنعة, AILÉ, adj., qui a des ailes,

. طرف الجناح, AILERON, s. m., extrémité de l'aile موقة بتوم ـ مرقة توم ، AILLADE, S. f., sauce à l'ail, موقة

AILLEURS, adv., en un autre endroit, (sans mouve-.(Avec mouve) في غير مطرح ـ في موضع أخر , ment) الى غير مطرح _ الى موضع اخر (D'ailleurs adv., d'un autre lieu, من موضع اخر- من عير مطرح.

وماعدا ذلك - وغير ذلك ,D'ailleurs, en outre AIMABLE, adj., digne d'être aimé, _____.

_ لطيـــف , Aimable, qui platt dans la société ـ انيس ـ خفيف الــــذات ـ خفيف الدم .شلبي

مايل الى الحسب, AIMANT, adj., porté à aimer, مايل الى .ودود

Almant, s. m., pierre, minéral ferrugineux qui at-جر معناطیس _ جر معنطیس , tire le fer

AIMANTER, v. a., frotter quelque chose avec l'ai-

AIMER, v. a., avoir de l'affection, de l'amour pour .0 ود ـ . I هوى ـ .0 حب o.

A. Il l'aime éper- عشق A. Il l'aime . بهوت علیها ,dument

قدم شساً على شي _ اوثر , Aimer mieux , preférer . فصل شیاعلی شی ـ [

من نفسه , Aimer (s'), v. r., se chérir soi-même , عب نفسه , عب المجارة . S'aimer réciproquement , حبوا بعضهم - تحابيو O. Aine, s. f., partie du corps entre le haut de la cuisse

AINE, s. f., partie du corps entre le haut de la cuisse et le bas-ventre, خالب عن الورك ; plur., ارنبة ـ حوالب .

AMESSE, s. f., priorité d'âge entre frères, عبر نعب ـ براحة ـ على راحة كون احد, الاخوة الاكبر في العهر . A l'aise, à loisir, كمن عبر نعب ـ على مُهُل A l'aise, à loisir, كاكبر في العهر . Asse, adj., qui a de la joie, qui est c

AINSI, adv., de la sorte, de cette façon, كذلك ـ كذلك . أُمُّيك ـ ـ مُيْك ـ مكذا ـ كذا

.فاذن ـ اذن باذن, Ainsi, par conséquent,

الأجلُّ ذلك Ainsi, c'est pourquoi, لاجلُّ ذلك.

Ainsi que, de même que, مثلها على الله مثلها مثلها الله على الله

Aza, s. m., l'un des quatre élémens qui entoure le globe, أو ; plur., هوا. La haute région de l'air, النجو الهوا ـ تنفسع Prendre l'air, se promener, تنزه ـ Prendre l'air, être aéré, تنزه ـ Parole en l'air, sans effet, ألهوا . كلام بوش ـ كلام في الهوا .

Air, suite de tons qui composent un chant, هوا العنا, plur., أهوية

ماس احسب المسيداريج. Front d'airain, extrême impudence, قلة حيا للعابة Cœur d'airain, extrême dureté, المجر الصلب اشد قساوة من المجر الصلب عبد القلب.

ا: plur ; لوح خشب , Ais, s. m., planche de bois ; بختة ـ دفوف ; plur ; دنّ ـ الواح

AISANCE, s. f., facilité, مسيدة على المحقد من المحقد من المحتود المحت

Aisance (lieux d'), latrine's. بيست الادب _ _____ - كنيف ـ چشه ـ مستراح ـ

AISE, s. f., contentement, joie, سرور - فرح.

Aise, commedité, أحة, Qui est à son aise, commodément, مستر بيح.

A L'AISE, adverbe, sans peine, commodément, من غير تعب ـ براحة ـ على راحة .

A l'aise, à loisir, مُهُلُ مُهُلُ

AISE, adj., qui a de la joie, qui est content مبسوط. - انتحظ انبسط . Étre bien aise, مُوْرَحان . AISE, adj., facile, سهاهل . سهاهل.

Aisé, assez riche, مبسوط متيسّر Aisément, adv., facilement, commodément, عبهولة,

AISSELLE, s. f., creux sous le bras où il se joint à l'épaule, الطات, plur., الطات, plur., عاطات

أمر حضبور ,Aiournement, s. m., assignation قدّام القاضي.

Ajournement, remise d'une affaire à un autre jour, هُذَف الشي, ابقا الدعوة الى غير يوم.

AJOURNER, v. a., assigner quelqu'un à certain jour, طلبه للشرع في يوم معين O.

Ajourner, renvoyer à jour fixe ou indéterminé, عدن العقى الى عبر يوم I.

AJOURNÉ, adj., assigné, عالشرع مطلوب في الشرع

الحق بد ـ . آزادة شيًا, Ajoutea, v. a., joindreà زادة شيًا, Ajouter Ajouter وصل ب ـ اصافى البد ـ . O ضمّ البد المقب كلامه ب , Cela ajouta à sa colère الم زادة عضباً على عضيب , Cela ajouta à sa colère

مدتى . Ajouter foi, croire

AJUSTEMENT, s. m., action d'ajuster, عنطليع - ضبط.

Ajustement, parure, تربين - زبنت - تصليع - كالمين - زبنت - مصلول كيل .

AJUSTER, v. a., rendre juste un poids, صبط الكيل .

وضَّب, Ajuster, accommoder, rendre propre à, وضَّب

Ajuster, parer, embellir, رَبِّن Ajuster, diriger contre, viser juste, محرر, S'ajuster, v. réf., se parer, تنظم ـ تزين S'ajuster, cadrer, وأفق

AJUSTOIR, s. m., balance où l'on pèse les monnaies d'œuf, اشى مثل بياض البيض المنطقة.

ALCADE, s. m., juge en Espag

ALAMBIC, s. m., vaisseau pour distiller, البيانيا. Passer par l'alambic, discuter avec soin, examiner, دقق عسلى ما الله عليه التدقيق Alcal

ALAMBIQUER, v. a., fatiguer l'esprit, تعسبب الفكر

S'alambiquer, v. r., s'épniser l'esprit par une recherche obstinée de subtilités, عاول عاني الغريبة.

ALARME, s. f., cri pour faire courir aux armes, . فزعت ـ ارجانى ـ تخويف ـ عياط تنبيه للقتال .

Alarme, émotion causée parmi des soldats par l'approche de l'ennemi, انزعاج - ضجّة - انزعاج - رجفة - ربضة - ربضة

Alarme, épouvante subite, وعبة _ دهوة.

م ; plur. , عهوم ; plur. , عهوم ; plur. , عهوم ; plur. , قُلُقُ م قُهوم ; plur. , قُلُقُ م

مَجُونِ - فرع ALARMER, v. a., donuer l'alarme, فرع - فرع Alarmer, causer de l'inquiétude, قُلْقُلُ ـ قَلْقًا لَهُ الْحَبِرِ . Cette nouvelle l'a alarmé, قُلْقُلُهُ هَذَا الْحَبِرِ

S'alarmer, v. r., s'épouvanter, prendre l'alarme, فرع مارتعب A.

Salarmer, s'inquiéter, قلق A. ـ نقلقل ـ مدّس ـ تقلقل A. ـ مدّس ـ تقلقل . ALARMISTE, s. m., qui répand de mauvaises nouvelles, صاحب اراجيف

ALBATRE, s. m., espèce de marbre très-blanc, transparent, veiné, مرمر ابيض

Albugo, s. m., taie, tache blanche sur l'esil, ارتامُن ـ بياضة على العين.

АLBUM, s. m., cahier de papier blanc, دفتر.

ALBUMINE, s. f., substance semblable au blanc d'œuf, شياض البيض.

قاصى فى بلاد ,ALCADE, s. m., juge en Espagne. اسبانيا

Alcali, s. m., seltiré de la soude, ملح القلى قلى. Alcali volatil. Voyez Ammoniac liquide.

Alcalia, adj., qui a des propriétés de l'alcali, لد بعض خصابص القلي.

Alcaliser, v. a., tirer l'acide d'un sel neutre, ne laisser que l'alcali, استخرج القلى.

Alcée, s. f., espèce de mauve sauvage, نوع خبار بری. Alchimie, s. f., art chimérique de la transmutation des métaux, علم الكيهيا.

ALCHIMILLE, s. f., herbe. Voyez PIED DE LION.

ALCHIMIQUE, adj., de l'alchimie, كيمياوى

صانسع ,Alchimie, عانسع ,Alchimie و المانسع ,Alchimie . مانسع ,کیویا

ALCOHOL, s. m., poudre très-fine, Jan.

Alcohol, esprit de vin pur, ورح العرق ـ روح العرق. ALCOHOLISER, v. a., réduire en poudre impalpable, مسحق مثل الكحل

Alconam, s. m., livre contenant les lois de Mohammed, القرأن.

ALCOVE, a. £, enfoncement dans une chambre pour placer un lit, مصدع للنوم مصحع, plur., محادع المدوم المدوم

ALCYON, s. m., oiseau de mer, جُنقلة.

ALDEBARAN, s. m., étoile fixe de la première grandeur, près des hyades, الدبرار.

بطوان مبهوج , ALECRE, adj., gai, vif, dispos, agile مبسوط مدفرهان منشط م

ALEGREMENT, adv., avec agilité, جابتها جابتها على المناطقة على المناطق

فرح - سرور - بهجة. ALEGRESSE, s. f., joie, والمقابلة | محراز , ALENE, s. f., outil de cordonnier, poinçon

.منحارز ,.plur ; منحرز - منحاريز ,.plur مرشاد بستانی ـ حُرِّف ALENOIS adj. (Cresson), ـ رشاد بستانی .,شاد

A L'ENTOUR DE, adv., aux environs, دایرا ما دار ـ دار ما دار

ALENTOURS, s. m., plur., les environs, .اطراف و اکناف - جوار - اطراف

Alentours, ceux qui vivent habituellement avec الذين حواليه - حواشي ; plur., حاشية , quelqu'un ALEP, ville de Syrie, الشهيأ - المهيأ

ALEPIN, adj., natif d'Alep, _ _ L'Alepin est petitmaître, چلبی exp. prov.

ALERTE, adj., vigilant, sur ses gardes, صاحبي المحارج عها نحن فيد - صاحبي المحارج عها نحن فيد ا .فايق ـ نشط

رجفة, ALERTE, s. f., alarme subite,

Alerte, interj. ou adv., debout, sur vos garde, قوموا الزوايا |.قوموا .

ALEVIN, s. m., fretin pour peupler_les étangs, . بسارېد, سېک صغير

. جاعة على |. اسكندر ذو القرنين ـ الاسكندر, ALEXANDRE, n. pr. , عامة على السكندر ALEXANDRETTE, ville de Syrie, أسكندرون.

ALEXANDRIE, ville d'Égypte, اسكندرية. Qui est d'Alexandrie, اسكندراني.

ALEXIS, nom prop., th,

ALEZAN, adj., de couleur fauve, أشقر ; f., أشقر ; pl., أشقر, Alezan doré, أشقر ذهبى. Alezan brulé .شقر أَذْهم. || Si l'on vous dit que la jument alezane a volé, croyez-le; les filles de l'air ne sont point soumises aux ان الشقرا اذا قالوا لك lois ordinaires de la nature, طارت صدق بنات الربيح ما عليهن رباط

ALFONSIN, s.m., instrument de chirurgie pour tirer les التر من الات الجراحة لاخراج الرصاص ,balles .جتاد ـ

ALGARADE, s. f., مفاهة. Faire une algarade, مغه معه. ALGEBRE, s. f., science du calcul des propriétés des

علم الجسبر, grandeurs représentées par des lettres,

ALGEBRIQUE, adj., de l'algèbre, جبرى

ALGEBRISTE, s. m., qui sait l'algèbre, qui s'en sert, عارف بعلم الجبروالمقابلة ـ جبرتبي

ALGER, ville, الجزاير.

ALGERIEN, adj., d'Alger, جزايرى ـ جزايرى

ALGUE, s. f., plante marine de beaucoup d'espèces, قش البحر مند انواع كثيرة

ALIBI, s. m., présence dans un lieu autre que celui , Prouver l'alibi, وجود, حضور في غير موضع .ثبّت اندكان موجودًا في موضع اخر

ALIBIFORAIN, s. m., propos qui n'a pas de rapport à - غيـــر كلام - تحجيج , la chose dont il est question

. حيار , ALIBORON, s. m., ignorant

ALIDADE, s. f., règle mobile pour mesurer les angles,

عقرب دليل , Alidade, aiguille de cadran

- العلوبون , ALIDES, s. m., plur., descendans d'Ali

ALIÉNABLE, adj., qui peut être aliéné, بنباع.

ALIENATION, s. f., vente, transport de la propriété d'un fonds, مبايعة.

منسون - جنت المالك Alienation de l'esprit, folie, جنسون - جنسون . خُلل العقل

شقاق _ عداوة , Alienation des esprits, haine, شقاق _ عداوة

ALJÉNER, v. a., vendre, transporter la propriété, 0، نبقل الى ـ 1. باع

_.I. رمى الشقاق , العداوة بينهم , Alienerle cœur - امال قلبه عن احد عير عقله في حق احد ابعد عن ٥٠٠ صدّ عن

Aliener l'esprit, rendre fou, صحرب بعقله I. O. _ . Son esprit s'est aliéné, حصّل في عقلم خُلُل ـ جنّر. اختل عقلم

ALIGNEMENT, s. m., action d'aligner, de mettre eu

ligne droite, مساواة _ نسوية _ صف. Sa maison دوم _ جاجان _ سدر ابيته في سوالا ,est dans l'alignement de la mosquée الجامع.

ALIGNER, v. a., ranger sur une même ligne droite, .ساوي بيبن ـ سوي ـ .0 صف

_ أنصف S'aligner, v. r., se mettre en ligne droite, اصتف.

. أقوات , plur., قوت , ALIMENT, s. m., nourriture Alimens, plur., tout ce qu'il faut pour la nourriture, . طهّع - . 0 جذب _ | معاش _ اعذية , pl., غذا _ اكل , l'entretien du corps ، طهّع - . 0 ا Aliment de l'esprit, قوت العقل. ∥ Prendre des .اقتات ـ تـقوت, limens

ALIMENTAIRE, adj., destiné pour les alimens رتب لـــ Fixer une pension alimentaire, وتنب . معلوم لاجل المعاش

ALIMENTER, v. a., nourrir, fournir les alimens .اطعم ـ .ا عذى ـ .0 قات

ALINÉA, s. m., commencement de ligne; commencement d'un article marqué par un espace vide,

ALIQUANTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre qui n'est pas exactement contenu dans un عدد متباین , autre

ALIQUOTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre contenu juste dans un tout plusieurs fois, .عدد متداخل

ALITER, v. a., réduire à garder le lit, الزم الفراش. . Aliter (s'), v. r., garder le lit, النوم الفواش A.

.طربع الفراش ..ALITE, adj.

.شرش الفوة البانس

. بالرمز ـ بالكناية , rique | ارياح معلومة لا , réguliers و الكناية , rique ارياح بتغير هبوبها

ميس , ALIZIER, s. m., arbre; en espagnol Almez,

ALKERENDJE, ou Coqueret, s. m., herbe, کاکنے

Alkennès, s. m., confection de kermès, d'aloès, de معجون القرمز, perle, de pomme, d'or, de santal, d'azur

ALLAITEMENT, s. m., action d'allaiter, ضاعت.

أرضع , Allaiter, v. a., nourrir de son lait,

ALLANT, s. m., qui aime à aller; نشط مجرى ALLECHER, v. a., attirer par la séduction, se O.

Allée, s. f., passage entre deux murs parallèles, .دهاليز ,.plur ; دهليز

Allée, espace entre deux rangs d'arbres pour se .مسارة ـ دروب , .plur ; درب ـ شجرية ,promener

. ذهاب و ایاب ـ رواح و مجی Allée et venue,

- Allegation, s. f., citation d'une autorité, d'un ایراد شاهد ,fait

Allegation, proposition mise en avant, عم,

ALLEGE, s.m., petit bateau qui suit un plus grand pour شعتورة صغيرة تتبع واحدة اكبر منها , l'alléger ابتداكلام جديدوعلامته موضع فاصى عن الكتابة التحداد التحمل عنها بعض الاثقال التحداد التحداد التحداد التحداد التحداد التحداد التحداد التحداد التحداد التحديد وعلامته موضع فاصى عن الكتابة التحديد وعلامته موضع فاصى عن التحديد وعلامته التحديد وعلامت

> Allegen, v. a., décharger d'une partie du fardeau, خفف عند

> . Alléger, adoucir le mal, diminuer la douleur, .خفف ۔ هذي الوجع

> ALLEGIR, v. a., diminuer en tous sens, disciplination de la constant de la consta .رفق ـ

ALLEGORIE, s. f., discours, image qui exprime ou représente une chose et en fait entendre une autre, .تورية ـ رُموز, plur ; رُمَّز ـ اشارة ـ كنابَــّــ

رمزی ـ مکنی ,ALIZABI, s. m., racine sèche de garance فَوَّة ,ALIZABI, s. m., racine sèche de garance ALLEGORIQUEMENT, adv., d'une manière allégo-

ALLÉGORISER, v. a., expliquer selon le sens allégorique, donner un sens allégorique, کــــنی الرمز والکنایت. الکنایت الرمز والکنایت الرمز والکنای

ALLEGORISTE, s. m., qui explique les allégories, مفسر الكنايات.

Alleguen, v. a., eiter une autorité, un fait, un .I. روى -- ۵ ذكر ,passage

Alleguer, mottre en avant, قدّم. Alleguer des rai-المتر مُجسب الفروبية. ﴿ Alléguer pour motif que, المتر عملي

ALLELUIA, S. M., mot hébreu dont l'Église se sert الليلوباة يعنى سبحان الله pour exprimersa joie, الليلوباة ALLEMAGNE, s. f., lugi _ lugi .

AIREMAND, adj., né en Allemagne, ஆவிர் plur., ٠.نىسارية

الى اين O. Où allez-vous? وأح Aller à pied المراح ما شيًا ما Aller à pied المرابع بالسلامة راح راكسا, cheral

I. مصى الى ـ انطلق الى ـ راح الى ـ .0 قصد الى .شـرب دوا مشى بطنه اربع خس مرّات | Aller de porte en porte, de pays en pays .0 دار، ۵ طاف من باب الى باب من بلادالي بلاد S'en aller, partir, مضى A. ـ ما مناس المادي ... ك Allons - nous - en, قم تافروج . " S'en alter chacun vière, ارضد متصلة الى النهر. "Il alla jusqu'à frapper راح كل واحد الى بيتم - سسسترب ohez soi, menace), انقلع من حون! S'en alter en farmée, ٨ ذهب في الباطل

Aller, en parlant de l'état de la santé : Comment mille piestres, شيلع الف عرش الكلفة. ـ هو ملير , Il va bien كيف حالك ?allez-rous . هذا الدرب ياخذ الى آلبلير ,chemin va à la ville الله .. حالم ردى - ما هو طيب ,Il va mal الله . هو طيب Comment vent ves affaires? حيف سفلك. || Aller ـ هذا الامو بيُول الى اتلاق مالك ب Aller on là vous ruiner . اتنحربط ـ تنحرب الله الله الله مالك بالمام بيول ال décadence, مال الى الخمراب I. ∥ Ainsi va le monde, هذا حال الدنيا ـ ميك الدنيا

Aller à, convenir, être juste à, حال على لــ لــ ا جاء على I., مد إجاء على I., مد إجاء على va pas (il n'est point juste à votre taille), ما بتجسي عليك مل البدلة

Aller, être seant, لبنى A. Gela vous va bien (vous sied), حذا يلبق لك (Cela vous va mal, هذا ما بلبق لك

Aller, être sur le point de, راح, O. Il va mourir, ابر بہوت. Tu vas partir, أبيح بهوت. Tu vas partir, أبيح بهوت را يع تووح يا روح و خليتني مجروح ! me laisses blesse! شويمة كالمخرى ,Je vais vous parler tout-à-l'heure ا محل الذي , Au moment où il allait partir , بكليك كان بك يروح

. أشتغل ـ. I مشي , Aller, on parlant d'ane mechine | Ma montre va bien, مليسم مليسم In pipe ne 🕶 pas bien (le 🖺 ساعتبي تشتعل طيب tuyan en est bouché), القصية ما بتشتغل

- .0 نتق - .0 طوش , Aller par hant, vemir Aller par bas, ou seulement ∥. فرّغ, أستفرغ معدت un remède qui l'a fait aller quatre ou cinq fois,

> Aller (pour marquer l'étendus), aller jusqu'à, Son terrain va junqu'à la ri- اتصل الى ـ . A بلغ بسلم شرّه هذا الحدّ انه صرب اتم .mère

Aller en pente, JL I. Aller en zand, , 12 O.

Aller à (se monter à), بالغ A. La dépense va à

Aller, menerà, واح الى 0. دو 0. Ce

Aller, aboutir, الموول . Cette affaire va مذا الامر يوديك الى خراب بيتك

Aller, saire des progrès, تقدّم. Cet écolier ne . هذا الصبي ما يتنقدّم في العلم ,va pas

طاوع نفسم, se laisser aller à ses passions, طاوع . ٨ تبع هوي النفس ـ [

Aller aux voix, الاراء A.

Il faut aller à lui (s'adresser à lui pour cela), الموجع اليد في من الماتة

Il y va de ta via, La Me

منوهاد ـ من هو هذا ?Qui và là

Allone! allone! alle alle.

ـ اشر ما بجري هو ان Le pis aller c'est que, I. || Allumer قاد, شعل , اصرم , اوقد , ولع النار | Au pis aller انجس مآ يصير, العن ما يكون هو ان je prendrai celui-ci, ان کان ماستے کی عیرہ باخذ هذا الدرايسة التوم, التوم المعند علام معند المعدد المع

ALLIAGE, s. m., union des métaux, blo.

. حشيشة التومية , ATITACRE , o. f., herbe

ALLIANCE, s. f., union par mariage, ", ... , Meshereher Falliance de quelqu'an , مناسبة ـ اهلية ۸ رعب فی مصاهرتم

علم عُلَق , confédération des états , التحالا _ معاهد _ (il se ficha) , علم طلع عُلَق م اتفاق ـ

Alliance, mélange, List _ bla.

.خاتم الخمطوبة , Alliance, begue de mariage.

Ancienne alliance, de Dieu avec Abraham et les Juifs, العهد القديم, Nouvelle alliance, de Jésus-العهد الجديد, Christ avec les Chrétiens, العهد الجديد

مقرّب بالأهليم ,ALLIE, s. m., joint par affinité

Allie, confédéré, عليف _ مقفق _ معاهد ; plur., . شعوب مشعد ب Pouples allies, استعد _ حُلفاء ALLIER, v. a., môler, incorporer ensemble La O. اوصل حيلة المناسنة, Allier, joindre par mariage, .1 قرن ـ

. صاهر قومًا , S'Allier, v. r., s'apir à une famille فومًا اتىفق مع ـ اقترن ـ اتحد مع ـ اقترن ـ اتحد .اجتهعب-

ALLIFERATION, s. f., consonnance des mots, Allocation, s. f., action de passer un article en . تقييد , نفدة في الحساب , compte

ALLOCUTION, s. f., barangue des généraux aux . خطاب , خطبة روسا العساكر على عساكرهم , soldats

ALLONGER, Voyez ALONGER.

ALLOUARIE, adj., qui se peut allouer, ______.

ALLOURA, v. a., accorder, __ lal__ J., z.

Allouer, approuver, passer une dépense en compte, .قتد في الحساب

ALLUMER, v. a., شعل م. O. _ شعل . Allumer ie feu, ساه I. # II قاد , اشعل , شعل الشيعة , une bongie luma dans son cœur le seu de l'amour divin, . احسرم في قلبه نار الحبة الالهية الالهية الالهية - Allemer les pas اصرم فأر الحرب - الثار الحوب متبع , اهاج اهوبة النفس ,sions

S'Allumer, v. pr., اشتعل التهب - اضطرم- اشتعلا . La guerre s'allama, فار الحوب O. || Sa bile s'allama

ALLUMBTER, s. f., petit morocau de bois souffré . کم بت _ عود کبر بت _ عود کبر

ALLUMEUR, s. m., qui allume les bougies, les . شقال الشهوع ِــ صوّى ِ lampes ِ

ALLURE, s. f., démarche, façon d'aller, Les différentes allures du cheval. سُيور مشــــوقا انواع سير الخيل

Cheval d'allure, bidet qui va l'amble, رحوال

. كناية _ رموز , plur., ; موز , كناية _ ـ اشار الى شى ـ اعنى شيسنا , Faire allusion à , اشار الى ۔کنی عن شی

ALLUVION, s. f., accraissement du soi par le dépôt رون , plur., جرف ; plur., .تراكم الرمل او الطين في حاَّفتر الانهار

ALMAGESTE, s. m., recueil très-ancien d'observations astronomiques, _______.

. تىقوبىم ـ رُزنامە . АLMARACE, я. ш.,

Ators, s. m., arbre des Indes, à bois odoriférant _ عود قهاري _ شجوة العود القاقلي _ عود ,et lourd عود النَّد

مبر Aloes, drague médicinale, صبر.

عيار المعادن, ALOI, s. m., titre des métaux, عيار المعادن ارجل وطم الاصل, Homme de bas aloi, ارجل وطم الاصل.

ALONGE, s. f., morceau, pièce, bout pour allonger, وصلة.

Alongement, s. m., augmentation de longueur, .اطالۃ ۔ تطویل

ALLONGER, v. a., rendre plus long; faire durer plus long-tems, اطال ـ طول. Allonger la main, le bras, ال مَد بك O. , الله O. || Allonger le col pour regarder quelque chose, طلّ براسه على O. || Allonger un coup, Allonge-moi le مد يك وضربه ـ تيطي و صربه . نولني طرف الحبل, bout de la corde

S'Allonger, v. pr., devenir long, JU O.

S'Allonger, s'étendre, étendre ses bras, ses pieds, -۸۱ مقر بدیهورجلید- تهطع ـ تهطی_تهدد ـ امتد longez - vous suivant la grandeur de votre tapis, prov. (n'entrepre, على قدر بساطك مذ رجليك nez rien au-dessus de vos moyens).

Alopécie, s. f., pélade, maladie qui fait tomber le しい. poil, بالثعلب poil,

يومند _ حينند _ اذذاك , ALOBS, adv., en ce tems-là, هذيك السائعة ـ هذاك الوقت ـ عند ذلك ـ وقتها _ يومها _ ديكها الساعة

Alors comme alors; expression proverbiale, c'està-dire : Dans cette conjoncture, on avisera à ce qu'il ـ هــذاك الوقت نبقى ندبتر حالنا ,faudra faire اللم يدترنا-اللم كريم

.شاىل

قنبرة - ايو المليح - دالوع ,ALOUETTE, s. f., قنبرة شقل, ALOURDIR, v. a., rendre lourd, ثقل.

ALOYAU, s. m., pièce le long du dos du bœuf, .قطعة الحم. من ظهر البقر, من صلب البقر

ALPHABET, s. m., ensemble des lettres d'une langue

. بدو, Alphabet, fig., élémens, commencement

ALPHABÉTIQUE, adj., de l'alphabet, selon son ordre , Ranger par ordre alphabétique على حروف المعجم . تب شيأ على ترتيب حروف العجم

ALPHABÉTIQUEMENT, adv., d'une manière alphabé-على ترتيب, على كيفية حروف العجم, tique

ALTERABLE, adj., qui peut être alteré, متغير _ قابل التغير

.معطش

Altérant, terme de médecine, remède qui change ادوا مغير, les humeurs,

ALTERATION, s. f., changement en mal, تغيير. Al-. تغيير الحبة _ نقص في الحبة ,tération de l'amitié

_ غشر العاملة, Altération, falsification de métal, عشر . زعل المعاملة

duération, grande soif, عليا _ عطيا.

_ مشاجرة _ منازعة , ALTERCATION, s. f., dispute

.عطشار , ALTÉRÉ , adj. , qui a soif

ALTERER, v. a., changer l'état en mal, __ | _ | ـ غــير الحــبة , Alterer l'amitie أفســد ـ غــير . I. ∥ Altérer le sens صار من ذلك نقص في المحبّة . حرّف الكلام . . I عكس المعنى الكلام العنى

عطش , Alterer, causer une grande soif,

Altérer la monnaie, زغل الدراهــــم غل الدراهـــم .0 غش المعاملة |

_ انفسد _ . O. فسد , S'Altérer, v. r., se corrompre دخل عليه نقص في عقله, Sa raison s'altéra, تنغيّرًا _ صوغة. Alosk, s. f., poisson de mer très-bon, تنغيّرًا اختل عقله ـ

> ALTERNATIF, adj., se dit de deux choses agissantes متعاقب _زبالدور _ دوري l'une après l'autre,

> - معاقبة , ALTERNATION, s. f., action d'alterner تعاقب.

ALTERNATIVE, s. f., option entre deux choses, .Donner à quel اختيار - خيرة , تنجيبر بين شيين أ حروف الهجا - حروف المعجّم - حروى الالف با

qu'un l'alternative, خيتره بين هذا و بين هذا انت المحتار بين هذا و Je vous offre l'alternative .و بين هذاك

متعاقباً _ بالمعاقبة _ بالدور , l'autre

ALTERNER, v. a., faire à deux et tour-à-tour, عيون لوزية. .تعاقب ـ . ٨ عهل بالدور ـ تقلب

ALTESSE, s. f., titre d'honneur des princes, سعادتكم.

ALTHÉA, s. m. Voy. GUIMAUVE.

قلبق اليهودية ـ طنتور الجندي - إ ـ شب يهاني ـ شب , sel neutre, بناني ـ شب المجادية . ,Alun blanc شبّة زفرة - شبّة - حجر الشـــبّ

شبّ طايع , Alun de plume, شبّ ابيض. ALUNER, v. a., tremper dans l'alun, ———— Ажаввев, v. a., attacher, ф. О.

.0 بل بها الشت ـ

اييوت , plur. ; پيوت , plur. و ييوت .

AMABILITÉ, s. f., caractère d'une personne aimable, جم عزبر و جع كثير . شلبنة - لطافة - خفة الدات

. قُوْ ـ صوفانت ـ صوفان , مینونان . AMADOU, s. m.,

AMADOURR, v. a., caresser pour attirer à soi, July .تلطف بد ـ .0 اخذ بحاطرة ـ لاطف ـ

AMAIGRIR, v. a., rendre maigre, - قلل لحية انحف _ انحل _ اصعف _ صعف

Amaigrir, v. n., devenir maigre, ممي أحمي ال. _ ا . منعف _ انسحل _ 0 ضعف

صعف ـ سقم , معف ـ معف.

AMALGAME, s. m., union des métaux à l'aide du mer-.اختلاط , احماد المعادن بواسطة الزيبق , cure .خاط , Amalgame, fig., union, mélange

taux fondus pour les unir, خلط المعادي O.

جع بين و بين -.0 خلط, Amalgamer, mélanger S'Amalgamer, v. r., اختلط المحدد اختلط المحدد المتلط

AMANDE, s. f., fruit de l'amandier, i, nom d'u-ALTERNATIVEMENT, adv., tour-à-tour et l'un après | nité. - لوز , nom générique. Amande verte, بعقالية Gâteau d'amandes, بقلاوة. ∦ Des yeux en amande,

. لو: ق _ شجرة لوز . AMANDIER , 8. m.

Amant, s. m., qui aime avec passion une personne Amant éloigné ; عاشق ; plur. عشائق , Son altesse le d'un autre sexe الحضرة السامية ـ الجناب العالى vizir, عاشق مفارق de sa maîtresse, عالى مقامكم. | Les deux amans سعادة الوزير. | Les deux amans ـ معشوقة, Une amante الحبيب و المحبوب عشيقة _ حبينة _ محبوبة

ALTIER, adj., qui a de la fierté, ماتى ـ متعظم AMABANTE, s. f., plante d'automne d'un rouge pour-قطيفة ـ منهالية ـ سالف العروس ـ لعل ,pre, لعل ـ العروس ـ

مرسة _ سلبة . AMARRE, s. f., cordage pour attacher,

Amas, s. m., assemblage de choses, ama _ = = = = ALVEOLE, s. f., cavité où est la dent, cellule de كومة _ كوم Un amas de bois, كومت حطب Amas . Anas de gens, جع ناس Amas considérable de peuple,

AMASSER, v. a., faire un amas, o La - A. - A. O. Amasser du monde, جع الناس A.

ב' ולדה - יעול א s'accumuler, ב' ולדה ב' אוליה ב' ב' אוליה ב' אוליה ב' ב' ב' אוליה ב' אוליה ב' ב' ב' אוליה ב' اجتهع النحلق Le peuple s'amassa, نكوم - تجهّع.

AMATEUR, s. m., qui a beaucoup de goût pour une - طلاب, plur., طالب - غواة , plur., عاوى , chose راغبين , plur., واعب في

. كينتر , AMAUROSE, s. f., cécité, goutte sereine

. امرالا مسترجلة, Amazone, s. f., femme guerrière

Ambassade, s. f., charge, fonction d'ambassadeur, .سفارة - رسالة - وطيفة الرسول

AMBASSADEUR, s. m., envoyé d'une puissance auprès AMALGAMER, v. a., mêler du mercure avec des mé d'une autre, مرسول من ملك الى المخر ; plur., سفير - الحجي - رُسُل

Aмвілит, adj., qui environne, фас.

Ambidextre, adj., qui se sert également de ses ازدل - ذو اليدين - اضبط,deux mains

Амвіси, adj., à double sens, douteux, _____ .مشكّك _ مُعيّى _ ملتبس المعنى

Амвісотть, s. f., défaut d'un discours équivoque, à plusieurs sens, التباس المعنى - تعقيدة .

AMBIGUMENT, adv., بالتباس المعنى.

Ambitieusement, adv., avec ambitiou,

طهاع, Ambition, qui a de l'ambition,

Ambition, s. f., désir immodéré d'honneur, de طلب العلا - حب الرفعة - طهع - بغية ,pouvoir . طلب العلا - هية عالية, Noble ambition,

_ ابتغى _ . 0 طلب _ . I. بغى 0. ملب .٨ طهع في

Amble, s. m., sorte d'allure du cheval, حرج -.مشيد الرحوان - چَبْقُن

AMBLER, v. n., aller l'amble, مشى مثل الرحوان I. .0 راح چبقن -

ـ چېقى , Ambleur, s. m., cheval qui va l'amble

Ambre . عنبر _ ند بر ماند , Ambre [. کاربا _ کہربا _ کہرمان , Ambrejaune ، عنبرخام ,gris . بز کہر یا ,(Bout d'ambre (pour une pipe ا

AMBREADE, s. f., ambre jaune faux, באת עו مصنع Ambren, v. act., parfumer avec de l'ambre, . بخصر بالعنبر

AMBRETTE, s. f., fleur, ايحة العنبر,

Ambroisir, s. f., mets des dieux, mets exquis, طعام مفتحرد امبروسيا

تقالــــة, Ambulance, s. f., hôpitaux ambulans, لرضا العسكر.

AMBULANT, adj., non fixé, نقالي. Homme ambulant, qui va et vient sans cesse, الله العبارة.

nt, qui va et vient sans cesse, زالل. منظم سبر تنسر المعالية et S'amender, v. r., se corriger, عنظم سبر تنسر المعالية على المعالية على المعالية على المعالية المعالي هذب سيرتد ـ اصلي حاله subst. fém. Ame végétative, qui fait croître les ، انفس

plantes , النفس النامية , Ame sensitive des animaux, النفس الحيوانية. | Ame de l'homme, âme. maisonnable, النفس الناطقة ,العقلية . النفس - النفس Res facultés de شريف النفس , Les facultés de .قُوي النفس L'âme,

منى ذمتى . Sur mon âme في ذمتى . Sur mon âme على ذمتى.

Ame, soufile, vie, روح; plur., أرواح, subst. fém. Il a rendu l'âme, طلعت روحه. ال Corps sans âme, ورح. ∦ Ma chère âme (expression de ten-.یا روحی (dresse

انفس الموتا, Les dmes des trépassés

Mne ville أنفس , plur., نفس , Une ville بلدة فيها اربعة الاف نفس, بلدة فيها اربعة الاف

AMELIORATION, s. f., - loll - judy - variety.

AMÉLIORER, v. a., rendre une chose meilleure, اعدل - صلح - اصلح.

AMEN, S. m., ainsi soit-il, أمين

Amendable, adj., qui a mérité d'être mis à l'amende, القصاص.

قابل التصليح. Amendable, qui peut s'amender, AMENDE, s. f., peine pécuniaire, .Mettre à l'amende, faire payer l'a-.. o اخد منه جرية ,قصاص .. و جرم mende, O. ∥ Amende pour un meurtre; prix عط عليه جربهة que l'on paie pour échapper à la loi du talion, . Voyez GAGEURE.

Amende honorable, aveu public d'un crime avec demande de pardon, استنعفار عام.

Amendement, s. m., changement en mieux, .تصليح - اصلاح

AMENDER, v. a., rendre meilleur,

. جاب ـ اتى به الى ـ احضرة الى

الطافة ـ ظرافة ـ لين الاخلاق ـ

AMENUISER, v. a. Voyes AMINCIR.

مرأ الله AMER, s. m., fiel des poissons, كرأ الله ...

.کلام مر

Amer, triste, douloureux, مُولم _ مُولم ..

amèrement, ابکے بکاء شدیدا.

للاد الامس يك , Amerique, s. f., le Nouveau-Monde نشا, fait l'empois, ريكم دنيا rour) ينكى دنيا - الدنيا الجديدة -

ميربكانـــى Amérique, adj., d'Amérique, ـ اميربكانــــى .من بلاد الأميريك

AMERTUME, s. f., saveur amère, 3,1, ... مزن - غمّ , Amertume, peine d'esprit

Améthyste, s. f., pierre précieuse, کرکہن ۔ کرکہاں

AMEUBLEMENT, s. m., quantité et assortiment de meubles pour un appartement, طقم بيت ـ فرش Амеитемент, s. m., soulèvement, تقوبم.

AMEUTER, v. a., mettre les chiens en état de chasser .عود الكلاب مع بعضهم على الصيد, ensemble

Amenter, soulever, attrouper le peuple, בש ו ווות. A. . حرّش النحلق ـ قوم الشعب ـ

S'Ameuter, v. pr., se réunir séditieusement, اجتهع ـ تعصّب.

AMPIGOURI, s. m., discours dont les mots présentent des idées sans ordre, et qui n'ont pas de sens déter-.کلام مبہم ,miné

Am, s. m., avec qui on est lié d'une affection mutuelle, بيبع; plur., باجاء, تجمال بيبع، , plur., خليل ـ محبين , plur., محت ـ احباء

AMENER, v. a., faire venir au lieu où l'on est, اخلال اخلال , plur., صديق _ اصحاب ; plur., صاحب علال الماديق ع plur., أصدقاً. On connaît ses amis dans l'adversité, AMÉNITÉ, s. f., douceur de caractère, علوة طبع , prov. ∥ Ami sincère,

. لطيف _ انيس _ حسن , AMIABLE, adj., gracieux A l'amiable, adv., sans procès, avec douceur, على طريق المحبة والسهولة - بطريق المحبة , positif et figuré. Paroles amères مُرّ, positif et figuré. الطافة _ بحصة , AMIABLEMENT, adv.

جر الفتيلة , Amiante, s. m.

على سبيل الوداد _ بحبة . Amerement, adv., avec amertume, قال الوداد _ بحبة . Amerement, adv., avec amertume, قال الوداد _ بحبة . . بوجه المحمة _

· Amidon, s. m., pâte de fleur de blé sèche dont on

Amincia, v. a., rendre plus mince, בְּיָּבׁ , בּנֹבֶּי בּוֹלְוּבָּׁ ,. AMIRAL, s. m., grand-officier des armées navales قبطان باشا _ امير البحر, commandant d'une flotte - اميريت البحر AMIRAUTÉ, s. f., dignité d'amiral, حاميرية .امارة البحر

Amitie, s. f., affection mutuelle des amis, ـ صحبۃ _ وڌ _ وداد _ مصافاۃ _ موالاۃ _ موڌۃ _ . L'amitié est indulgeute, ختب حُت المُن يستر بذيله القصور المُضاب إستر بذيله القصور الم اظهر له المحتد , qu'up.

ام الخلال - نَانخُت - نَانخُواه , Amm, s. m., plante Ammoniac, adj., sel ammoniac, composé de l'acide marin et de l'alcali volatil, موشادر ملح النشادر. روح النشادر, Ammoniac liquide.

. قناوشق - أشق - وُشق , Ammoniaque (Gomme), قناوشق - عفو عـــام, Amnistie, s. f., pardon général, م .Accorder une amnistie امان _ رای و امـــان اعطى الراى والامان للجهيع

قلل ,.AMOINDRIR, v. a.

S' Amoindrir, v. pr., devenir moindre, Ji I. . نقلیل ,AMOINDRISSEMENT, s. m., diminution طرى - رخى - لين AMOLLIA, v. a., rendre mou, طرى -

Digitized by Google

.تطرّی ـ L صار رخو

قلّت مروّته ارتخى عزمه . S'Amollir, fig. م Amollissement, s. m., action d'amollir, ترخية . تطرية _ تليير،

ANOME, s. m., plante, La

Amonceler, v. a., mettre en monceaux, قنطر.

Amorce, s. f., appât pour attraper les poissons,

Amorce, poudre dans le bassinet du fusil, کخیرة ـ بيخ٤.

تطيعة , Amorce, ce qui attire

AMORCER, v. a., garnir d'amorce un hameçon, .طعم الصنارة

دخر, Amorcer une arme

Amorcer, attirer par des choses qui flattent, .A خدع - .0 غر -

. خفف الضرية, tir un coup,

Amortir une dette, طفى الدين I.

. انطفى ـ . I. خَفَ م. - كَ فَعَ اللهِ اللهِ S' Amortir, v. pr., عَفَ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ الله

AMORTISSEMENT, s. m., rachat, extinction d'une rente, d'un droit, اطفا ـ الطفا ـ الطفا

Amour, s. m., penchant, affection, --------. عُشَق _ حب ,Amour d'un sexe pour l'autre Amour violent, عُوام - هُوَى اللهِ المِلمُولِيَّ المِلْمُولِيِيِّ اللهِ اللهِ اللهِ amour violent à , شغف A. || Concevoir de l'amour . تولّع بحبد - انشعن به - . A عشقه

Amour de soi, désir de sa conservation, حت النفس - حب الذات

Avoir de l'amour-propre, اعجب بنفسد اعجب بنفسد اعجب بنفسد اعجب بنفسد propre, مسفن بيعث. || L'amour-propre égare, , prov. من اعجب برايد صل

_ لاجسل الله Amour (Pour l') de Dieu, الأجي I. _ الأجي الله S'Amollir, v. pr., devenir mou, _ حسياً بالله _ حياً بد تعالى _ من شان الله كرما ليحاطري, Pour l'amour de moi, في حبّ الله Pour المن شاني ـ من شان خاطري ـ كرما لي ـ l'amour d'une seule personne, l'on en sert mille, .prov , كُرما لعين تكرم الف عين

> Les amours, s. f. pl., l'objet aimé, المحموب.

> AMOURACHER (s') de, v. pr., تحت انبلش بحت _ .انشغف ب

Amoureux de, adj., passionné pour, وعاشق: plur., عشاق . Devenir amoureux, عشاق A. || Il est مو قتبلها _ هو قتيل هواها ,très-amoureux d'elle

.كون تحت العزل , AMOVIBILITÉ, s. f., كون

Amovible, adj., révocable, qui peut être destitué, تحتث العزل.

Амрнівів, adj. et s., qui vit sur terre et dans رتي بحري l'eau, رتي بحري.

Amphibologie, s. f., ambiguité d'une phrase, ابهام ـ لبس التباس في الكلام ـ

Амригволостопе, adj., à double sens, ambigu, .مُبُهُم ـ ملتبس ـ لبسي

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adv., L.

Amphigouri. Voyez Ampigouri.

Amphithéatae, s. m., lieu garni de gradins,

Amphore, s. f., sorte de vase, زلع; plur., زلع

متسع ـ وأسع , long, large, étendu, متسع ـ وأسع .

. بالكشرة ـ من وسع ـ منسعل , AMPLEMENT, adv. سعُمّ ـ وسع ,AMPLEUR, s. f.,

AMPLIATIF, adj, qui étend, augmente,

Ampliation, s. f., double d'un acte, etc., . صورة حجة أو عبر ذلك

Amplificateur, s. m., qui amplifie, exagère (iron.), معظم _ محفّل _ مبالغ

." حفىل ـ توسيع

.i زاد في ـ حفل ـ كبّر ـ عظم ـ وسّع ,cours

.قارورة Ampoulle, fiole, petite bouteille, قارورة كلام ضخم ماند. Ampoulé, adj., enflé (style), كلام قطع ,Amputation, s. f.,

فقفاقة.

Амгитва, v. a., couper un membre, de A. Amulette, s. m., figure, caractères que l'on porte . غلط في النواريني chronologie, جساب , sur soi comme prétenda préservatif, عودهٔ ـ تمایم ,.plur ; تهیمته ـ حروزهٔ ,.plur ; حُرْز تغيير مواضع, إسانة mot de manière à former un autre sens, تغيير مواضع AMUSANT, adj., qui divertit, مُبهر - مُسلَى

ـ سلاوة ـ تنزيه . AMUSEMBHT, S. m., ce qui amuse , تسلی ۔ تسلایت ۔ تسلیت

. ملاحبة , Amusement, tromperie

Amusen, v.a., faire perdre le temps, عشفل عرب الشي الهي , عوّق عن الشغل ـ

Amuser, faire passer le temps agréablement, ... Amuser, tromper, _____Y.

S'ammerà, تواني S'ammerà, النهي في . ∥ Je me suis amusé à regarder au lieu de .التهيت في الفرجة عن الشغل ,travailler

S'Amuser, se divertir, passer le tems agréable-. Je m'a- انشرح _ انسط ـ نسلي في ,ment muse à lire, اتسملى في القراية. و Vous êtes-vous bien amusés (dans votre partie de plassir)? أنسطتوا Réponse (à quelqu'un qui n'y était point): كيّا مشنهيك اشتهيناك ٥٠٠.

AMUSETTE, S. f., Led.

ارجاع الشي الى اصوله | Amygnale, a.f., glande près la racine de la langue, اللوزتين, Les amygdales, الوزة ـ لوز الحلق

و بيان ساير احوالها إ : سنة ـ اعوام ، plur ; عام ، Ax , s. m. , douze mois

Amplification, s. f., extension du discours, plur., miel ou min. Voyes Annes. Le jour de l'an, le premier de l'an, اأس السنة , l' Tous les ams, _ مراة في سنتيس , Tous les deux ans . كل سنة | علو ـ اغراق ـ مبالغة , Tous les deux ans . له هل قدر في السنة , Il a tant par an إلى سنتين اله هل قدر في السنة , Amplifier, v. a., augmenter, étendre par le dès-لى سنة كاملة ,Il y a un an entier que je ne l'ai vu AMPOULLE, s. f., enflure sur la peau, ما شفند ما الأول L'an passé, عام الأول الله المعالمة ا عام عام الاول.

> Anacardier, s. va., fruit de l'anacardier, grand arbre des Indes, بلادر.

> Anachorète, s. m., qui vit seul dans un désert, حبسا , plur ; حبيس - متوحّد - زاهد

Anachaonisme, s. m., erreur de date, contre la

Anagaanme, s. m., transposition des lettres d'un Si cette ... حروف الكلهة حتى يطلع غير معنى transposition consiste à retourner le mot, elle se ville, étant retourné, donne le mot de, datte.

خرنوب الحنازير, Anagyris, s. m., ou Bois-puant . عود منتن _ جب الكلي _ اناعوروس _

Analeptique, adj., (remède), qui fortifie, .دوا مقوى

Analogie, s. f., conformité, تناسب.

مشابخ , Analogique, adj., qui a de l'analogie متناسب ـ مناسب

ANALOGIQUEMENT, adv., Laplin - Limito -. بالمناسبة

Analogue, adj., qui a de l'analogie avec, — il .منناسب ـ

Analyse, s. f., réduction, résolution d'une chose

اعراب الكليات, Analyse grammaticale des mots, عراب الكليات

Faire l'analyse d'un discours, le réduire dans ses par-. فدَّما et فدم , plur. ; قديم | استخرج زبدة الكلام و إصل معانيه , plur. وقدم

Analyse, terme de logique, méthode qui remonte des effets aux causes, des conséquences aux prin-الرجوع الى الاسباب بالنظر في الافعال و إلى ,cipes الاصول بالنظرفي النتابيح

Analysen, v. a., réduire une chose à ses principes, استغرر اصول الشي - .0 عُل - فصل

ANALYTIQUE, adj., حلى - حلى.

ANALYTIQUEMENT, adv., par analyse, Liberti.

قشطة, Ananas, s. m., plante des Indes, son fruit, قشطة

Anaplérétique, adj., remède externe qui cica-دوا مُقطب, trise et fait revivre la chair, دوا

Anarchie; s. f., état sans chef, sans gouverne-عدم الحكم ,ment

Anarchique, adj., qui est dans l'anarchie عديم الحكم

.مشتهى عدم الحكم

Anathématisen, v. a., frapper d'anathème, حرم I. l'ancre, حق م المرساية . A. Anathème, s. m., excommunication de l'Église, قطع - حروم

Anathème, adj., excommunié, محصروم _ مغصوب. Anatomie, s. f., art de disséquer les corps, | - צונר שוא.

. تشريحي , Anatomique, adj., de l'anatomie

Anatomiquement, adv., . حسب قوانين علم التشريح

Anatomiste, s. m., habile dans l'anatomie, .عالم في التشريح

Ancernas, s. m. plur., ceux de qui l'on descend, ایاء _ اجداد _ جدود _ سلف

Anomois, s. m., petit poisson de mer sans écailles, اجهل من حاراً. سیک بحری صغیر - ملوحة - سنامورة

- عتيق , Ancien, adj., qui est depuis long-temps

Ancien, qui occupait précédemment une place, الوزير السابق L'ancien vizir, سابق.

Les anciens, ceux qui vivaient avant nous, Les كالوايل ـ القُدُما ـ الاقدمين ـ المتقدّمين anciens et les modernes, المتقدّمين و المتاخرين.

Anciennement, adv., dans les temps anciens, في قديم الزمان و سالف العصر و الاوان - قديهـًا فيما مضى و تنقدّم من الزمان ـ

ANCIENNETÉ, s. f., qualité de ce qui est ancien, .قدبهيۃ ـ فدم ـ قدامة

ANGOLIE, s. f., plante, Line 1.

ANCRAGE, s. m., lieu où l'on peut jetter l'ancre, حق المرسى ,Droit d'ancrage ،مراسى ,plur ;مُرسى .حق المرساية -

ANCRE, s. m., grosse pièce de fer pour arrêter les ou مؤساة _ اهلاب et علوب, Anarchie, vaisseaux, علب ou ; plur., علب et مؤساة ـ اهلاب ou . o. ربط , Jetter Pancre ، مراسى , plur ، مرّساية | من من حزب المبعضين الحكم من حزب المبعضين الحكسم القي , I. رمى المرساية ـ ارخى الهلب المرساية ـ ارخى الهلب

> ANCRER (s') v. pr., s'établir, s'affermir dans un em-. تيكن ـ استهكن ـ استقر في ploi,

بلاد الأندلس, Andalousie, s. f., province d'Espagne, بلاد الأندلس

منيار , Andouille, s. f., boyau de porc farci اندراوس ,ANDRÉ, nom propre

Andrinople, s. f., ville de Turquie, ادرىه.

.الأمراة المسلسلة , Androwede, s. f., constellation

Androsace, s. m., ou Androselle, s. f., plante,

ANE, s. m., جار; plur.) _ جير, (dans la Haute-Syrie), , plur., جحاش. | Plus patient qu'un ane, . اصبر من حــــار! Plus ignorant qu'un ane

جمشت ـ جارة ، Anesse, s. f., قارة .

ANEANTIR, v. a., reduire au néant, محتق A. - | Anglicisme, s. m., locution anglaise, " .انكليزية | - I محى عن لوج الوجود - افنى - دمّر - اباد اعاد للعدم

اضحل ـ انصرب في الحق

مجنون بالانكليز, des Anglais _ تدمير _ محق _ ابادة , ANÉANTISSEMENT, s. m., مجنون بالانكليز

. جنون في التقلد بالانكليز, plur., les Anglais; نكتة ـ نوادر, plur., نادرة, ANECDOTE, s. f., نادرة . نکانت et نکث

جل جا, Anke, s. f., charge d'un âne, جل جا.

شقایق النعهان, با Anemone, s. f., sorte de renoncule شقايق النعهان برى

خُرية _ خُرُنة ANERIE, s. f., عَرْية _

Амет, s. m., plante, т. ....

Anévaisme, s. m., tumeur causée par l'ouverture ou la dilatation d'un artère, أنورسها . Anévrisme des vaisseaux de l'œil, سُبُل.

ANFRACTUBUX, adj., معوج.

Anfractuosité, s. m., عوجة.

ملایکت, plur., ملاک _ مُلک , plur., ملایکت Comme un ange, adv., très-bien, كالمالات

AnseLique, adj., qui tient de l'ange, ملایکے.

Angélique, s. f., plante, حششة الملاك

Ancéliquement, adv., كالمالا.

Angine, s. f., maladie de la gorge, ظُنُو -. خوانيق et خنانيق , plur. , خناق - خُناقة

,.plur ; زاو بد ـ فراني ; plur ; قرنة , plur ; ا .زاوبت قابهت Angle droit, زوابا .زاوية منفرجة ,Angle obtus إ.زاوية حادّة

علاد الانكليز, Angleterre, s. f., région d'Europe . انگلیترة _

Anglican, adj., de la religion protestante d'Angle-من مذهب الانكليز, terre

Anglais, adj., d'Angleterre, انكليزي. Les Anglais,

Anglomane, adj., imitateur zélé, admirateur outré

Anglomanie, s. f., affectation à imiter, à admirer

Angoisse, s. f., grande affliction, , plur. شدة - قلق عظيم - غصة - عم , هم شديد شداید. Poire d'angoisse, espèce de baillon pour empêcher de crier, عقلة حديد; plur., عقل

.انکور یه ou انقره Angora, ville,

Anguille, s. f., poisson, -----En Syrie on dit en- ثعبان سک - سک حیّت نونو _ سيك انكليز _ عنكليس ,core

Anguille sous roche, expression proverbiale et familière, chose dangereuse et cachée dans une affaire, تعنت الساهي دواهي

Angulaire, adj., à angles, ذو زوايا. Pierre angu-جم الزاوية, laire

Angulairement, adv., avec des angles, نزوایا

Anguleux, adj., dont la surface a plusieurs angles, له زوايا ـ ذو زوايا.

عاقة ـ عايق _ شبكة , ANICROCHE, s. f., obstacle ANIER, s. m., qui conduit les ânes, בָּוֹר, plur., . حمّارة et حمارين

. شبتلة النبل , ANIL, s. m., plante dont on tire l'indigo

ذُمّ ـ مذَّنة , Animadversion, s. f., improbation

Animal . حيوانات , plur., حيوان . Animal , raisonnable, حيوان فاطّـق Animal sauvage وحوش , .plur ; وحش

Animal, au figuré, homme stupide, grossier, . بَقر ـ ثور ـ دُبّ ـ بهيم

. ANIMAL, adj., qui appartient à l'animal, حيواني حوينات, plur., حُويّرن, ANIMALCULE, s. m.,

اتحاد الروح بالجسد

ANIMER, v. a., donner la vie, _____.

. ملقة شعر _ | - نتمى - قوى قلب احد , Animer, encourager

Animer, donner de la vivacité, de l'éclat, ¿ ... S'Animer, v. pro., s'exciter, s'encourager à, .قوّي قلبد ـ تـقوي على

S'Animer, prendre de l'éclat, زهي I.

S'Animer, s'échausser, A. Le cheval s'est جي الحصان , animé

S'Animer en parlant, parler avec seu et avec احتد كلامه - جي في الكلام , colère

Animé (discours), où se mêle de la colère, .كلام حاد

الله روح - احيا , plur., احتى المستروب - احيا , عقد ـ نُغضة , Animosité, s. f.,

.(Barbarie) حبة حلاوة ـ بانسون

- يصع , aor., وصع فيه بانسور, aor., عصم .o خلط بد یانسو<u>ن</u>

بانسوني , Anisk , adj.

. بشكل الحلقة | Anisette, s. f., liqueur faite avec de l'anis, ابو يانسونة ـ عرتى , عرقى يانسون.

. بشكل الحلقة إ ـ سنوى AMMAL, adj., qui ne doit durer qu'un an, يشكل الحلقة للسنتر.

مال مُسند _ | Annales, s. f. plur., récit d'évènemens année par . تواريخ السنين - تواريخ , plur., تاريخ ANNALISTE, s. m., qui écrit des annales, Anneau, s. m., حَلَّق; plur., كُلُق. Anneau, hague sans chaton, کَبُل ; plur., کَبُل _ أَكُمُ عُسُس _ دُبُل إِنْ اللهِ اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى

- خلاخيل ; plur., خاخوال de la cheville du pied, احيوانية ; plur., خلاخيل مايند Animalité, s. f., ce qui constitue l'animal ANIMATION, s. f., union de l'âme au corps, Ja; plur., Jel et Anneau qu'on se passe dans le nez, خزام.

مُصل , plur. غصل ; plur. غصل , plur. غصل

; علم - سُنوات et سنين , phur., سنة , Annez, s. f., Animer, exciter, irriter, حول - اعوام , pl., احوال , pl., أحوال , pl., أحوال . Foy. Am. Catte année . سنة تاريخه La présente année هنا السنة ـ السنة "L'année passée, المنت الماضية عام الاول L'année passée المنت الماضية عام الاول L'année passée الماضية الماضية née prochaine, تالجایة - تاسنة المقبلة - السنة المقبلة - السنة المقبلة - المقبلة المق .من السنة للسنة ـ من حول لحول السنة للسنة . . سنة هلاليت ـ سنة قبر بــــت , Année lunaire سنين الصبا Les belles années, celles de la jeunesse, سنين || Bonne année, année abondante, اسنة رخا , Je vous souhaite une bonne année (compliment d'usage au premier jour de l'an), سنسة مباركة; réponse, - عليك ابرك السنين ou ,الله يبارك فيك ـ . و انت سالم ,réponse ;كل سنة وانت سالم - .وانتم طيبين , répouse ;كل عام وانتم طيبين ou , تعيشُوا إلى امثال امثالته ou تستُعاد إلى امثالم و انست بحبر , réponse ; سنيسس عديدة | ou انيسون , réponse ; سنيست بحبر , .وانت بخير,réponse;افتتاحكل سنة وانت بحير On dit encore à Alep, عقبا لكل سنة, réponse,

برَّم الشعر, Annelea, v. a., boucler les cheveux,

تبريم الشعر, Annelure, s. f., frisure en anneaux

مال مصانى , ANNEXE, s. f., bien uni à un autre

اسند الى داضاف الى ANNEXER, v. a., joindre, اسند الى داضاف اصافت , Annexion, s. f., terme de grammaire, اصافت

Annihilen, v. a. Voyez Anéantin.

Anniversaire, adj. (fête), qui revient le même , Jours anniversaires عيد سنوى , Anneau d'argent que les femmes se mettent au-dessus jour chaque année

Annonce, s. f., avis au public, publication, منادية منادية.

Annoncea, v. a., faire savoir une nouvelle à quelqu'un, קבות בי, באדע בי, הובו.

Annoncer, predire, نبي عن I.

Annoncer une chose agréable, بشر ب

Annoncer, publier, بند الناس على اعلم ب Annoncer, publier. المؤلّف او الكاتب منادى عليهم ب . نادى عليهم ب

ANNONCIATION, s. f., fête, غيد البشارة.

ANNUEL, adj., d'un an, ou qui revient tous les ans, حولى ـ سنوى .

ANNUELLEMENT, adv., par chaque année, בי السنة _ بالسنة .

Annuité, s. f., remboursement annuel d'une partie du capital, ajoutée aux intérêts, نفع سنسوى من الفايدة المال مع الفايدة

Annulaire, adj. (doigt), quatrième doigt qui porte l'anneau, לلبنصر.

Annulaire, en forme d'anneau, شكل الحلقة. مبطل المسنو ـ مُبطل . Annulatir, adj., qui annulle, مُبطل .

ا بطیکال ,ANNULATION, s. f., action d'annuler نَسْنِه ـ نُطلان ـ تعطیل

نشخ _ بُطلان _ تبطيل.

ANNULEB, v. a., rendre nul, بطّل _ ابطـــل A.

. شرّف , Ancelia, s. f., rendre noble

ANOBLISSEMENT, s. m., نشریف.

Anodin, adj. (remède), qui opère sans causer de douleur, عبر وجع الجسد بغير وجع

Anomal, qui n'est assujéti à aucune règle fixe, يغير قياس ـ عبر قياس.

اختباط عدم نظام, Anomalie, s. f., irrégularité, عدم نظام.

Anon, s. m., petit âne, جُحش; plur., به et ; fém., کُرّ, (dans la Haute-Syrie) مرار, plur., کرار,

ـ طبطم , Anonnea, v. n., parler, lire en hésitant . تنفتف ـ تهته

من غيراسم ,Anonyme, adj., sans nom d'auteur المؤلف او الكاتب.

Anonyme, auteur qui ne s'est pas nommé, كاتم اسهه مجهول الاسم

مدّ النفس ,ANOREXIE,s. f., dégoût des alimens سدم ما عدم القابلية للأكل.

Anse, s. f., d'un vase, ودن ; plur., اذن ـ اودان ; plur., اذان

Anse, petit golfe, جونة ـ كُرُفز صغير.

Antagoniste, s. m., خصم; plur., placi.

Antarctique, adj., meridional, جنو بي

Аทтксковит, adj., qui précède en temps, سابق ـ مقدّم.

َ Antécédent, subs., fait antérieur, سابقة; plur., مقدّمة ـ سوابق.

L'antécédent, terme de grammaire (dans un rapport d'annexion), المصائف

متقدّم, L'antécédent, dans un argument

- المسيح الدتجال , ANTÉCHRIST, S. m. , faux Christ الجدّال - الدّجال الدّجال

ANTENNE, s. f., longue vergue mobile qui soutient les voiles, בל, plur., בל, – رواجع (turc) – شرن – رواجع (Id.).

قرون حشرات ,Antennes, cornes des insectes. الارض ANTÉPÉNULTIÈME, adj., ما يسبق ما قبل الاخر.
ANTÉRIEUR, adj., مقدّم ـ أول ـ سابق.

ـ تقدیـــم, Antériorité de temps, القدمــــم. . تقدم

ANTHROPOPHACE, s. m., mangeur de chair humaine, יוצע שבא לוישוני.

ANTICHAMBRE, s. f., pièce avant la chamhre, الوصة يفوتوا منها قبل الوصول الى اوصة اخرى القف , aor., يقف على الباب ,aor., يقف المناطر الاذن للدخول .

ANTICHRÉTIEN, adj., opposé au christianisme, ضد الدیانت المسیحیّة.

ديانة مخالفة للديس .Antichristianisme, e. m., المسيحي

Par anticipation, adv., par avance, لقدام.

ANTICIPER, v. a., prévenir, devancer, سبق O.

- انفق من مدخول السنيسس القبلسة . قص من مدخوله السنوى سلفاً وصرفه

ANTICONSTITUTIONNEL, adj., contraire à la constitution, صد قوانين المهلكة ـ صدّ الشريعة.

ANTICONSTITUTIONNELLEMENT, عبد مضادد المشريعة والقوانين الملكة

ANTIDATE, s. f., date fausse et d'un jour antérieur à celui auquel elle est apposée, تقدمة التاريخ مقدم . تاريخ مقدم

اقدم التاريخ, ANTIDATER, v. a., mettre une antidate - اتن بتاريخ اقدم.

Амтіротє, s. m., resnède qui préserve du poison, صدالسة.

ANTIENNE, s. f., debut de chant, האינו ולינעל.

Antienne, au fig., mauvaise nouvelle, خبر سوء دوا للحمي ـ دافع الحمي . Antifébric, adj.

ANTIHYDROPIQUE, adj., remède contre l'hydropisie,

ANTIHYPOCONDRIAQUE, adj., remède contre les hypocondres, Léphandes.

ANTIHYSTÉRIQUE, adj., comtre les vapeurs, اورا ضد الرباح السودوية.

ANTILOPE, s. f., quadrupède, gazelle, زرشا; plur., ارام, plur., ارشا

ANTIMEDHYTIQUE, adj., contre la mauvaise odeur, صد الرابحة النتنة.

کیل جمسیر, Antimoine, s. m., demi-metal کیل جمل اصفهانی انتہوں ۔ جمر الراشخت ۔ کیل اصفهانی اثرد

Antimonarchique, edj., eontre la monarchie, ضد السلطنة.

من الكحل الجور, de l'antimoine, في الكحل الجور, ANZIMONIAL, adj., de l'antimoine

ANTINATIONAL, adj., opposé aux mœurs de la nation, ضد عوايد و اخلاق الشعب. Antinational, ضدّ الشعب مصادد للشعب. مصادد للشعب

Antinéphrétique, adj., contre la colique néphrétique, دوا للقولني.

ANTINOMIE, s. f., contradiction entre deux lois, منحالفة بين قانونين

Antioche, ville de Syrie, أنطاكية . Qui est d'Antioche, انطاكي .

. بابا جدّال ANTIPAPE. s. m., faux pape, ابابا جدّال

Antipatuie, s. f., aversion naturelle, non ranonnée, خلقیة

مصادد , Antipathique , adj. , opposé , comunire , عنمالف منحالف

ANTIPESTILENTIEL, adj., bon contre la peste, مانع للطاعون ـ ضد الطاعون

ANTIPHRASE, s. f., emploid'un mot, d'une locution en sens inverse, كلام بالعكس ـ كلام بالعكس.

Антіритнізіque, adj., contre la phthisie, محم عليد الليل صدد О.

Antiphysique, adj., contre la nature, & .الطبيعة

Antipodes, s. m., lieux, habitans de la terre dia-.مضادة لنعضها

ضد العفونة, Antiputridite, ضد العفونة مانع للعفونة .

ANTIQUAILLE, s. f., chose antique, usée, de peu de عتاقة, valeur.

ABTIQUAIRE, s. m., qui connaît bien les anti-.عالم بالاثار القديهة ,quités

Aнтіque, adj., vieux, fort ancien, عتاق ; pl. عتاق قدما et قدم ,قديم -.

قديبية ـ قدّم ,Antiquite, s. f., ancienneté L'antiquité, les siècles reculés, علاجيال الخالية المتقدمين , L'antiquité, les anciens إلا جيال الماضية

. بنا , اثر قدیم , Antiquité , monument antique ANTIVÉNÉRIEN, adj., contre le mal vénérien, دوا للمبارك.

دوا للدود , Antivermineux, adj., contre les vers Antivérolaque, adj., contre la petite-vérole, دوا للجدري

. בשבי اقطاع | Antonomase, s. f., emploi de l'épithète pour le nom propre, خليل الرحرن Ex. : كيل الرحو, l'ami du Seigneur, pour Abraham.

ANTOINE, nom propre, ...

Antore ou Antitoré, s. f., plante antivénéneuse, ـ ترباق البيش ـ قيهق ـ شتلته الســـــ انتلة سودا و سضاً

; مغارة _ اغوار,; plur ; غار , Antre, s. m., caverne معاير ,.plur

Anuiter (s'), v. réf., se laisser surprendre en che-ـ تعون حتى هجم عليه الليل ,min par la nuit

مجعر, Anus, s. m., bout du rectum, مجعر ـ مقعدة غير مثقوبة ,Anus imperfore .مُقَــــعدة | مقعدة غير منهوية

_ قلق _ ضجور Anxieté, s. f., tourment d'esprit, A. | Je suis فتجر ،£tre dans l'anxiété .هُم | اقاليم وسكان من الارض ،métralement opposés dans l'anxiété, روحي ضجرت.

> Aoriste, s. m., temps indéfini qui peut en arabe exprimer le présent ou le futur, فعل مضارع.

> AORTE, s. f., grosse artère du cœur, اوربطي.

> Aout, s. m., huitième mois de l'année grégorienne,

APPAISER, v.a., calmer, دري _ اهدى Appaiser Dieu, اهدى غضب الله Appaiser une per-ـ تلافي قلبم ـ .0 اخد بحاطـــره , sonne irritée طتب خاطره

. 0. کری _ . . 0 سکری _ . . ۸ هدا , S' Appaiser , v. réf. ركن البحر, La mer s'est appaisée, ركن البحر.

فامية , APAMÉE, ville de Syrie,

APANAGE, s. m., terres données par un souverain, . اقطاعات , plur. ; اقطاع

خواص , plur ; خاصة , plur ; خواص APANAGER, v. a., donner en apanage, أقطع ل APANACISTE, s. m., prince qui a un apanage,

كلام يقوله احد في نفسه ,APARTE, s. m., كلام APATHIE, s. f., état de l'ame insensible à tout, בענה. APATHIQUE, adj., insensible à tout, שלני, pl., l.א. قلة الهُضِّم, APEPSIE, s. f., impossibilité de digérer, قلة الهُضِّم APERCEVABLE, adj., qui peut être aperçu, __,__

الاحت لم أشجار من بعد

A. شعر ب ـ اشتلق على S'Apercevoir de, v. pr., هم شعر ب .0 حش بالامر ـ

APERÇU, s. m., première vue, 📈. Aperçu, exposé sommaire, .1.

APÉRITIF, adj., qui désobstrue, دوامفتّع. Les cinq racines apéritives, المفتّحة.

. صغر, APETISSER, v. a., rendre plus petit,

APHÉLIE, s. m., la plus grande distance d'une planète au soleil, اقصى بعد سيّارة عن الشهس.

APHÉRÈSE, s. f., retranchement fait au commen-. حذف شي من اول الكلهة ,cement d'un mot

APHORISME, s. m., sentence, maxime énoncée en peu de mots, رأى; plur., اراء Les aphorismes ارا بقراط ,d'Hippocrate

APHRODISIAQUE, adj., qui excite à l'amour, الشهوة.

زُبُد البورق ,APHRONITRE, s. m.,

APHTES, s. m., petits ulcères dans la bouche, کامثال المالی الما .قلاع ـ

.اقوال, .اوع تفاح صغيرابيص و احر, (pl., pl.) Aрорнувв, v. a., affecter de pitié, على Aрорнувв, s. f., saillie sur un os, سنسر, plur., تحركت شفقته على ـ .0 رق قلبه ل

سکتی , APOPLECTIQUE, adj., de l'apoplexie Apoplectique, homme qui a des attaques d'apo-مبتلى بالسكتة, plexie استهل الامر, Applanir les obstacles ... مبتلى بالسكتة

S'Aplanir, v. réll., تسهل.

APLANISSEMENT, 8. m., June - Capara.

АРLATIR, v. a., rendre plat, ыв.

S'Aplatir, v. réfl., devenir plat, تنظط.

APLATISSEMENT, S. In., End.

تارك الدين - مُرتَد - كفار et أقايم - عديل, Qui est d'aplomb, bien droit ....

APERCEVOIR, v. a., مراى م A. ـ راى; aor., وراى م APOCALYPSE, s. f., livre du Nouveau-Testament, ابوكالبسيس ,O. II aperçut de loin des arbres , contenant les révélations de Saint-Jean لاح لد .. 0 شاف كتاب ابو علمسيس - جلية يوحنا الانجيلي -

APOCOPE, s. f., retranchement à la fin du mot, . حذف شي من اخر الكلمة

Ароскурив, adj., suspect, livre, auteur, histoire,

Apogée, s. m., la plus grande distance d'un astre à اقصى بعد الشهس او السيارات عن الارض, la terre ارتىفاع - اوچ - [

- اعلى الشرف, Apogée de la fortune, de la gloire, اوج - ارتفاع

APOLOGÉTIQUE, adj., qui contient une apologie, .مدیحی ۔ محامی

محاماة , Apologie, s. f., justification, éloge مدح. Faire l'apologie de quelqu'un, أحد I. ـ

APOLOGISTE, s. m., qui fait l'apologie, qui justifie,

مثل, Apologue, s. m., fable morale et instructive,

, قول الحكيا, APOPHTEGME, s. m., dit notable, الحكيا

S'apitoyer, v. pr., خت عسلي من عسلي. Apophyse inférieure, supérieure, زايدة تحتانية او فوقانية|

هدة _ نقطة _ سكتة , Apoplexie, s. f., maladie ارتداد عن الدين ـ جد ـ كُفر, APOSTASIB, S. f. كُنور, ترك الدين ـ

APOSTASIER, v. n., renoncer à sa religion, عفر O. ـ .ارتد عن الدين ـ . ٥ ترك الدين

كفوة , plur., كافر , Apostat, s. m., qui a apostasié كفوة ; plur., كفوة

Apostème, s. m., enflure extérieure avec putréfaction, رسُل, plur., رسول ـ حواريون ; plur., دنبلة ـ دماميل et رسول به faction, دنبلة ـ دماميل et رسول عواريون .دنابل

APOSTER, v. a., mettre quelqu'un dans un poste fait l'homme de bien, عامل رجل صالح. , رصدل اكهر الكهر بالكهار , pour surprendre

ماشية , Apostille, s. f., addition marginale

Apostille, recommandation an bas ou en marge .علامة ـ وصية في حق كاتب العرض, d'un mémoire Apostiller, v. a., mettre une apostille à un mé-

ـ كتب على العرض توصية بحق صاحبه ,moire علّم على العرض.

- رسولية , Apostolat , s. m. , ministère d'un apôtre . رسالة

Apostolique, adj., qui vient de l'apôtre ou du رسولي , pape

APOSTOLIQUEMENT, adj., à la manière des apôtres,

APOSTROPHE, s. f., discours adressé à quelqu'un ou à quelque chose, خطاب.

عزارة Apostrophe, trait mortifiant, عزارة

محل القلوع علامة حذني Apostrophe, petit signe d'élision, حل القلوع اعلامة . بعض الاحرف

Apostrophea, v. a., adresser la parole à quel- اجتهع بهثله _ اقترن بهثله |.

Apostropher, faire des reproches, عزر

APOSTUME. Voyez Apostème.

APOTHÉOSER, v. a., mettre an rang des dieux, 🌖. APOTHICATRE, s. m., celui qui prépare et vend les .صيادلة, pl., صيدلاني ـ بياع الادوبة

APOTHICAIRERIE, s. f., magasin de drogues, (.)

.في صورة الحبة الصناعة الصيادلة, Apothicairerie, art de l'apothicaire

APÔTRE, s. m., disciple du Christ, حوارى; plur., الرسل الاطهار. || Bon apôtre, expr. fam., qui contre-

APOZÈME, s. m., potion d'une décoction d'herbes ما طبين النبات, médicinales

APPARAT, s. m., pompe, didit - j.

APPAREIL, s. m., préparatif de ce-qui a de la جَهاز - تجهيز ,pompe

زيئة - وكبة - الاي Apparcil, pompe,

عدّة , Appareil , instrumens

Appareil que l'on met sur une blessure, emplâtre, عصابة _ رباط _ صهاد , عصابة _

APPAREILLAGE, s. m., terme de mer, action d'appa-. حل القلوع, reiller

قلع محلول , Appareillée, s. f., voile mise au vent APPAREILLER, v. a., joindre à une chose une autre - .A جع بين الشي و مثله ـ وفق h. -.0 قرند مثله

Appareiller, v. n., terme de mer, mettre à la voile,

S'Appareiller, v. réfl., se joindre avec son pareil,

الظاهر الم

هية _ صورة _ ظاهر , Apparence, s. f., extérieur المال الم هو في الظاهر, Il a l'apparence d'un brave homme Apotheose, s. f., deification, honneurs excessifs, اناس ملاح الله Les apparences sont trompeuses, , Sauver les apparences الصورة تنعش _ الوجه يغش faire en sorte qu'il ne paraisse au-dehors rien de o. , ستر , O. هفظ الناموس الظاهر , Pour les apparences, par affectation, par ostentation, - لاجـــل الصورة - من شان عيون الناس . على عيون الناس Sous l'apparence de l'amitié,

امراة ذات بها و,Une femme remplie d'appas اهذا شي بعيد عن العقل ,une femme remplie d'appas امراة ذات .كمال و قدّ واعتدال - هذا ما لم وجد ـ ما يحتمل أن يكون هذا ـ العقل يتصور في العقل إلى العقل إلى العقل . طعبة _ طعم , hameçon _ حذا شي قريب للعقب المعهد . هذا شي يتصور في العقل

APPARENTER (3'), v. réf., s'allier à, ollo.

APPARIEMENT, s. m., action d'apparier,

APPARIER, v. a., unir par paire, accoupler,

طهور . APPARITION , S. f.

APPAROIR, v. n., être évident; il n'est usité qu'à رفع دعوة الى حاكم اكبر | l'infinitif et à la troisième personne; terme de pratique : Il appert, قد تحقق.

APPARAÎTRE, v. a., se moutrer, J فابر ل A. Apparattre avec éclat, comme Dieu qui se montre aux | عدّ الصلدات . I. hommes, ل جيل ل

APPARTEMENT, s. m., ensemble de pièces de suite, إفع دعوته, | ; بيت - محلات, plur ; محل - جهلة اوض متواصلة ـ ايش يقولوا لهذا ?Appartement, étage, علمة الله fit mon- Comment appelle-t-on cela. بيوت, ايش

APPARTENANCE, s. f., ce qui appartient à, ou dépend | MER, NOM. d'une chose, d'une terre, تابعة ـ متعلقة; plur., . توابع

ل. Ceci m'appartient, لم تبع أحدًا .. O. خصّ لد . عَيْطِ ل . . A رَعْق . . O صرح احداً ou احداً LI m'en منا الله الله . . Ceci t'appartient, هذا لي ـ بخص لي منه النصف على appartient une moitié, منه النصف . # A qui appartient cette jument? . تبعى Elle m'appartient, انبع من هدة الفرس

Appartenir à une famille distinguée, الي ناس كبار

Il appartientà, il convient à....., de, ايمُنَى له ان من شأندان - يصلّم لدان -

سُلطان الحُسن , Les appas de la heauté . احتمال احتمال وجه Les appas de la heauté . سُلطان الحُسن

APPAT, s. m., aliment mis dans un piège, à un

Appat, ce qui attire, تطبيعة. L'appât du gain l'a aéduit, بشبّ الكسبب

أفقر ,.APPAUVRIR, v. a.

S'Appauerir , v. ref. , افتقر.

APPAUVRISSEMENT, s. m., , li...i.

APPEAU, s. m., sifflet pour imiter le cri des oiseaux, صفارة

APPEL, s. m., recours à un juge supérieur,

دما الى , للقتال - طلب للبيدان , Appel, defi, القتال - طلب للبيدان . Faire l'appel des soldats, عاكل واجد باسيد I.

ARPELANT, adj., qui appelle d'un jugement,

.i. دعا-سَيَّة . ـ. 0 قال ل , Appeler, v.a., nommer ter à un joli appartement, ابش هو اسم هذا ـ كيف يسهّوا هذا الطلعه الى طبقة منظومة . Voyez Nou-

S'Appeller, داسيه _ قيل له _ سُتِه _ _ دُعي . Un homme qui s'appelait Hassan, جل يقولوا له الحسن اسيد الحسن , يُقال لد الحسن , يسيّوة الحسن , APPARTENIR, v. n., être de droit à quelqu'un,

Appeller quelqu'un, lui crier de venir, أيك أحداً A.

Appeller au secours, استغاث.

Appeller, envoyer chercher, معث طُلُسه A. ـ .0 طلب ـ . ا. 0 دعا ـ بعث خلفه

Appeller, attirer, en parlant de l'inclination, du

O. Appeler en justice, طلبه للشرع O. Appeler en témoignage, طلبه للشهادة o.

Appas, s. m. plur., charmes, جاذب ; plur., Appeller, recourir à un tribunal supérieur,

_ تلقي احداً بالتصفيدين , A. Il a appellé au visir plaudir à quelqu'un رفع دعوته الى حاكم اكبر صفق لد ما رضى بحكم القاضي القاضي ما رضى بحكم القاضي .فرفع دعوته الى الوزير

En appeller à quelqu'un (style familier), le prendre pour juge, اقامه قاصيـًا. .

.أسهة _ مسيّم _ مدعو , Appelé, part

APPELLATIF adj. (nom), qui convient à toute l'es- انسر ل الله على السر ل 0. pèce, اسم الجنس. Ex.: Homme, رجل; arbre,

APPELLATION, s. f., appel d'un jugement. Voyez

. هجاية _ تسية الحروف , Appellation des lettres APPENDICE, s. m., supplément à la fin d'un ouvrage, ذيل.

علق في , على . APPENDRE, v. a., pendre à, ياتى في .

APPENTIS, s. m., petit bâtiment appuyé contre un sans jugement, مطنب _ شكّار مدّاح. .بيت صغيرمُسند الي بنا اكنرمنه, plus hant APPESANTIR, v. a., اثقال.

هذا المبلغ منحصص لمصروف السفر | 0 ثقل, S'Appesantir, v. réf., devenir plus pesant . صار ثقيل ـ تثقل ـ

.I قل نشاطه ـ

.0 طال في الكلام ـ اطال الكلام في

شقل ,APPESANTISSEMENT, S. m., گنقل.

APPÉTENCE, s. f., قيما _ شهولا .

Appéten, v. a., désirer vivement per instinct,

APPLIQUER, v. a., mettre une chose sur une autre, .محرك الاشتها

ـ مالى قابلية لـلاكل ,Je n'ai pas d'appétit . اشتها ـ ا کل نفسس اکل. ا Cela ouvre l'appetit, مذا بفتح القابلية - هذا يفتح النفس

Appetits sensuels, سفوات النفس.

APPLAUDIR, v. a., battre des mains, صفق . Ap- | اقام عليه الحكم ب On peut nous appliquer ce que

Applaudir à quelque chose, l'approuver, Tout le monde applaudit à soft action, كل الناس فعله

S'Applandir, v. r., de quelque chose, s'en féliciter,

. . مشكر نفسية O. _ .طنب في حاله - ۸ مدح نفسه

APPLAUDISSEMENT, s. m., battement de mains, appro-تلقى بالقبول والتحسين - تحسين - تصفيق ,bation Son éloquence obtint l'applaudissement universel, فوقع التلقّي بالقبول من النحاص و العام لحسن بلاغتم

APPLAUDISSEUR, s. m., qui applaudit beaucoup,

APPLICABLE, adj., destiné à, صخصص _ مخصص . Cette somme est applicable aux frais de route

مطابق , Applicable , qui peut être appliqué , علانة S'appesantir, devenir moins vif, نعس ـ ثقل A. موافق موافق. Cette loi n'est pas applicable à ce cas-ei _ ها المادة ما هسمي مقسام هذا القانسون إ, S'appesantir, s'arrêter long-temps sur un sujet ما هو مُوضع هدا القانون

> Application, s. f., action d'appliquer une chose .مطابقة ـ وضع ,sur une autre

> Application, attention suivie, slini _ ile _ . حدّ ـ تقیید ـ تقیّد ـ اجتهاد ـ جهد

يوضع ,.vulg ;يضع ,.aor ;وضع ـ طابق _ طبق O. حط روضع لزقة على , Appliquer on emphatre sur فلس مقابلية للأكل ,Appliquer on emphatre sur عين ل - خصص ل , Appliquer , destiner à

> o. شك العقل, l'attacher à, المعك العقل o. . مکسسم بهوجب قانون Appliquer une loi, حکسسم . . Appliquer une peine, ب

هو بينهم مثل الدرة اليتيمة التي إpas apprécier الله العربينهم مثل الدرة اليتيمة التي التي التي التي التي التي قال فيه قول الشاعر, pliqua ces vers

S'Appliquer à, v. réf., apporter une extrême at- APPRÉHENSION, s. f., crainte, عشية. - احبتهد في - اعتنى ب باtention à un travail وهم ,S'appliquer à la chose, sans porter de jugement. وهم , وهم , قف ـ تقيّد lecture, à l'étude, الزم القراة و الدرس A.

S'Appliquer, prendre pour soi, منفن غضا ٥٠ ـ المحذ لنفسه O. ـ النحذ لنفسه

APPOINT, s. m., complément d'une somme en une autre monnaie plus petite, غلاقة _ كسور.

APPOINTEMENS, s. m. pl., salaire d'un emploi, בامكنة; عَلَيْهِ القراية | علايف, plur., علوفة ـ جاكي et جوامك, plur.

APPOINTER, v. a., donner des appointemens ., تب له علوفة - اعطى جامكية

APPORT, s. m., lieu du concours de marchands de . اسواق , plur. , سوق -

Арровтев, v. a., — I. Apporter des raisons, قدّم جميح

. يوضع et بضع , aor. وضع علامته , ختبه على , dessus او العلامة.

Apposition, union de deux substantifs sujets d'une phrase, تبعية اسم لاسم. Ex.: Louis XVIII, roi de . لويز الثامن عشر سلطان 'فرنسا 'France, الويز

عسارف , APPRÉCIATEUR, s. m., qui apprécie بقيمة.

APPRÉCIATION, s. f., estimation de la valeur d'une تشهين ـ تقويم ,chose

APPRÉCIER, v. a., évaluer, علم القيمة على 0. علم حاله الم .ثهن

Apprécier, connaître le prix, عرف قيمـــة I. | S'Apprivoiser, v. réf., se rendre plus familier, . تانس _ تألّف _ . A الف A. _ الف Sait l'apprécier, الف A. _ الف .. متعوّد مع الناس, Appaivoisé, adj., doux, familier المديث الدرّة لمن يعرف قيمتها

لا يعرفوا لها قدر ولاقيمة

Appréhension, simple idée qu'on prend d'une

Apprendre, v. a., acquérir une connaissance, Apprendre une science de quelqu'un, sous un .0 اخذ العلم من ,maitre

Apprendre, ouir dire, سهع ان A. _ بلغه ان A. _ A. . بلغنج ان J'ai appris que, بلغنج

Apprendre, enseigner, علم. Il lui a appris à lire,

Apprendre, informer de, ب علم علم اعلم ـ علم اعلم ـ .ختر ـ اخبر ب

APPRENTI, s. m., qui apprend un métier, ; تلهيذ في صناعة _ صبيان , plur. ; صبى يتعلم كار | مجمع الذين يجيبوا الزاد من بـــــرا , denrées بتلاميذ ,.plur

Apprenti, novice peu habile, عشيم.

APPRENTISSAGE, s. m., état, occupation de celui Apposer, v. a., mettre une signature, un cachet qui apprend un métier, تعلم - صبينة. Faire l'apprentissage, نعلت. || Faire un dur apprentissage, APPOSITION, s. f., action d'apposer, وضع النحتم Faire son apprentissage sur, s'essayer sur, جرّب نفسه في.

. تجهيز , APPRET, s. m., préparatif

تربية _ بار, Appret, assaisonnement

Арравтив, v. a., préparer, عصر - جهز

.0 حط بهار , Appréter, assaisonner

Appreter, donner l'apprêt, limer, polir, Ju. S'Appréter à, v. réf., se préparer,

, مضر حاله, نفسه. On dit aussi dans le Kasraouan

ولف _ انس , APPRIVOISER, v. a.,

Approbation, jugement, témoignage favorable, استصواب ـ استحسان ـ تحسين.

Аррвоватів, adj., qui marque l'approbation,

Арркоснант, adj., qui a de la ressemblance, du rapport, مقارب ل.

APPROCHE, s. f., mouvement par lequel on avance vera, تفدّم اقتراب. قُرب. Aux approches de la mort, il se souvint, من منوته الوفاة تذكر.

APPROCHER, v. a., awancer vers, mettre proche, قرّب الى ـ قرّب الى

سندات . Sa قارب اتها . Sa beauté approcher, v. n., avoir du rapport, قارب اتها . Appud مندات اللاحة على اللاحة ا

APPROFONDIR, v. a., rendre plus profond, creuser, ε. ε. ο. ο. ο.

Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dit Appui, ou poin عاص في , تبحّر في , تعبّق في , استقصى في علم Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à fond, مراكز , المعن النظرف Appuyer contre, مراكز , مر

Appropriation, s. f., action de s'approprier une chose, عتملاك.

Аррворвівв, v. a., conformer à, rendre propre à, اطبق, طابق على ـ وفق ل ـ حكم ل

S'Approprier, v. réf., usurper la propriété de, استملک _ اغتلس _ اختلس.

S'approprier un ouvrage, الى نفسه 0. ـ نسب الى نفسه 0. ـ نسب الى نفسه

APPROUVER, v. a., agréer une chose, y donner son consentement, رضی ب. A.

Approuver, trouver convenable, juger convenable, استحسن ـ استصوب.

Approuver, autoriser par un témoignage authentique, شهد بحسن , بصحة A.

APPROVISIONNEMENT, s. m., fourniture des choses nécessaires à une armée, تقديم الذخيرة ـ تهويرة ـ الزوادة ـ .

. مونة الى . APPROVISIONNER, v. a. , مونة الى . مونة الى . مونة الى . مون

S'Approvisionner, v. ref., ".

APPROXIMATIF, adj., تىقرىبىي.

Approximation, s. f., calcul approché d'une quantité recherchée, تقريب مقاربة. Par approximation, بالتقريب.

APPUI, s. m., support, سنسد; plur., مناد et

Appui, aide, protection, معين علي . Qui est sans appui, ما له ظهر . Qui اله مساعد عما له ظهر . Qui n'a plus d'appui, ما له مُعين عقطوع الظهر . Qui n'a plus d'appui ou des appuis, اظهر مقدود عشدود الظهر علي الله طهر de ce que vous dites, خابيداً , تصديقاً لقولك

Appui, ou point d'appui, centre de mouvement; مراکز, plur., مراکز.

APPUYER, v. a., soutenir avec un appui, بسند ب مند على داسند الى O.

Appuyer, aider, protéger, عال ـ اعال ـ اعال

S'Appuyer sur, au fig., faire fonds sur, على على التكل على التكل

Apre au toucher, فضّ Apre au toucher, فضّ.

Apre, rude, violent, شدید. Froid apre, ardent à, حریص علی.

Apre (d'humeur), شوس ـ شون. Humeur âpre, طبع خشن ـ طبع شرس

- بخشونة ـ بخشانة ـ بحرض , APREMENT, adv. , بشراسة .

Apaès, préposition de temps, d'ordre, de lieu, عبد عن بعد عند الله Un an après il mourut, فلماكان بعد سنة توفى الى رجة الله

D'Après, imité de, بسحب.

Étre après, occupé à ou de, اشتغل في.

ـ و بعك ـ و بعد ذلك *Après* 'quoi, ensuite, ثــم. .ثــم

Après tout, cependant, tout bien considéré, بعد دا و دا۔ بعد کل ده۔ بعد هذا کله.

Après coup, trop tard, بعدين.

Ci-après, dans la suite de l'écrit, الله يعسب للانمي بعسب لله المنافعة الم

Après-demain, adv., le deuxième jour après le jour présent, بعد عداً عدا بعد بكرة.

Après-dinée, s. f., espace de temps depuis le dîner jusqu'au soir, بعد الغدا.

Après-midi, s. f., espace de temps depuis midi jusqu'au soir, بعد الظهر . Après-midi, point intermédiaire entre midi et le coucher du soleil, العصر بات ـ العصر بات ـ العصر بات ـ العصر بات . العصر بات ـ العصر ب

Après-soupée, s. f., le temps entre le souper et le coucher, ابعد العشد. Dans l'après-soupée,

Après que, conj., ابعد إما عد إما عد ال

Après, à la poursuite de, عُلُف.

APRETÉ, s. f., qualité de tout ce qui est âpre, شراسة _ حرَّص _ شدّة _ خضاصة . Poyez APRE. Apreté de caractère, شراسة اخلاق .

APTE, adj., propre à quelque chose, اهل ل الـ APTE.

APTITUDE, s. f., disposition naturelle à, استعداد طبيعي ل ـ ميل طبيعي الى

APUREMENT, s. m., reddition finale d'un compte, eda l'eme

APURER, V.a. (un compte), ماوى مايى A. AQUATIQUE, adj., ماوى مايى والمحالة, AQUEDUC, s. m., قناء , plur., قناء , plur., مايى AQUEUX, adj., de la nature de l'eau,

AQUILIN, adj. (nez), courbé en bec d'aigle, مقنى.

AQUILON, s. m., vent du nord, ربیح شهالی.

Aquilons, vents froids et violens, عاصفة.

ARABES (les), peuple, العرب. Ce mot désigne proprement les Arabes Bédouins, c'est-à-dire ceux qui, partagés en tribus, mènent une vie errante et indépendante. Les Arabes domiciliés dans les villes et soumis à la domination ottomane sont appelés, . le l'etc.

Arabe, homme qui appartient à la nation arabe, ابن عرب ـ من العرب ـ اعرابي Êtes-vous Arabe ou Français?

Arabe (arabique), عربت إله langue arabe, ou seulement: l'arabe, العربية العربية العربية العرب اللغة العربية . Savez-vous l'arabe? . تعرف عربي - تعرف العربي

Arabe, homme dur, avare. Comme l'on ne dit point de mal de soi-même, les Arabes substituent à cette expression celle de بهود; plur., پهود, juif.

ARABESQUE, adj., dans le genre des Arabes, على زق العرب ـ على شكل العرب.

ARABESQUES, s. m. pl., ornemens, زواق العرب ARABIE, s. f., بلاد العرب ـ بلاد العرب (La presqu'ile des Arabes).

.Gomme arabique عربـــــى .Arabique arabique عربــــــى .c'est-à-dire, Gomme de

Sennar, ville de Nubie, d'où l'on tire principalement cette gomme.

ARABISER, v. a., donner à un mot un air, une terminaison arabe, عرّب.

ABABISME, s. m., locution arabe, لغوة عربية.

للعاية العالم et عناكب , ABAIGNÉE, s. f., تنكبوت , plur., عناكب , plur., نسر العنكبوت, Toile d'araignée, عناكبيت .عشاش ; plur. ; عش العنكبوت - هلوس - نساج

.سیک عنکبوت, Araignée de mer, poisson

. بخص الفلاحة , ARATOIRE, adj.

قسىق . plur. قوس : plur. قسبق : plur. قسبق المعاددة عند المعاددة Arbitrace, s. m., jugement d'un dissérent par .حكم عرفي ,arbitre

Arbitraire, adj., dépendant de la volonté, du choix d'une personne, اختياري. Pouvoir arbitraire, despotique, اید قویة _ قوة Acte arbitraire, injuste, .تعدّى ـ ظلم

ARBITRAIREMENT, adv., d'une manière arbitraire خلاف الوجد الشرع ـ باليد القوية , et despotique ظليا ـ

عرفى , ARBITRAL , adj. , d'arbitre

ARBITRALEMENT, adv., par arbitres, عرفيا

ARBITRE, s. m., libre arbitre, faculté libre de choi-.روسا ملايكة , plur. ; ريس ملايكة | ازادة مطلقة - اختيار كلّي , plur ; وسا ملايكة

(وكيل عرفي , Arbitre, juge choisi par les parties, plur., قاضى - وكلا, plur., قضاة Prendre quelqu'un pour arbitre d'un différent, اقاموة قاضياً بينهم.

Arbitre, au fig., arbitre de, maître absolu de, . حاكم مطلق ـ يحكم كها يشا في

ARBITAER, v. a., juger en qualité d'arbitre, gereux de parler ou de se mêler, شي محمرم. .0 حكم عرفياً في

ARBORER, v. a., فصد O. Arborer un drapeau, .نصب البيرق

ARBOUSE, s. f., fruit de l'arbousier, علم الاثار القديمة الحصاء .خط الادبب - مشهش برى

مشیش بری ـ قطلب ،ABBOUSIER, S. m., عشیش بری ـ قطلب

ou اشجار; plur., إسجرة ou سجار ou أسجار. Nom collectif,

م شجرة صغيرة Arbrissrau, s. m., petit arbre, مشجرة

Arbuste, s. m., petit arbrisseau, באָל صغيرة

. اقواس et قسے , plur. ; قوس Aac, s. m.)

. باب نصر ـ باب انتصار , Arc de triomphe

م فوس النـــداف معرف المناسبة Arc à battre le coton, عنوس النـــداف . Voyez ARÇON. مندف القطن

برواقته, ARCADE, s. f., ouverture en arc, رواقته.

.قبولا , Arcade , longue voute en arc

ARCANSON, s. m. Voyez Colophane.

ARCANUM - DUPLICATUM, s. m., sulfate de potasse, .سر المضاعف

ARC-BOUTANT, s. m., pilier en demi-arc qui sou-. عواميد , plur. ; عامود قنظرة , plur. عواميد

قوس القنطرة , ARCEAU, s. m., arc d'une voûte

قوس قُدُ ح et قوس قُزُح ,ARC-EN-CIEL, S. m.

ARCHAL (fil d'), s. m., fil de métal, خيط من نحاس او غيره من المعادن

ARCHANGE, s. m., ange d'un ordre supérieur,

- حنایا , plur., خنے ; plur., حنایا Pont اقواس , plur. , قوس ـ طاقات , plur. , طاق d'une seule arche, قنطرة فرد قوس.

فلک نوم ـ سفینة نوح با Arche, vaisseau de Noé Arche sainte ou du Seigneur, those dont il est dan-

ال سوت Arche d'alliance, coffre mystérieux, العهد.

Archéologie, s. f., connaissance des antiquités,

ARCHER, s. m., bomme de guerre armé d'un arc, .رتماة , plur. ; رامي ـ صراب نشاب

et قواسة , plur. , قواس , et .قواسين

. قوس كهنجة, violon

ARCHÉTYPE, s. m., original, modèle d'un ouvrage, .اصل ـ قالب

Aвснеувсия, s. m., juridiction, territoire de l'ar-. كرسى المطرانية - ابرشية , cheveque

اراخنة, plur. دار كلابوشية. plur. اراخنة.

ARCHEVÊQUE, s. m., prélat métropolitain au-dessus ـ روسا اساقىقة , plur. ; ريس اساقىقة , de l'évêque مطارنیة ,.plur ; مطران

ARCHIDIACONAT, s. m., dignité de l'archidiacre, رياسة شيامسة

ARCHIDIACRE, s. m., officier ecclésiastique au dessus des curés , شهامسة .

ARCHIDUC, s. m., titre de dignité des princes de la naison d'Autriche, ريس امرا عند النهسا.

- خسباس بالمطسران, مالم .مطراني

ARCHIÉPISCOPAT, s. m., dignité de l'archevêque, مطرانية - رياسة اساقفة

Anchifou, adj., extremement fou, شين المجانين. ARCHIFRIPON, adj., fripon insigne, كبير المعاكيس.

ARCHIMANDRITE, s. m., supérieur, abbé supérieur d'un monastère, ربس دير.

ARCHIPEL, s. m., endroit de la mer où il y a beau-. القطب الشيالي, Archipel arctique موضع من البحر كثير الجزاير, Archipel grec, بحر جزابر الروم . | Les îles de l'Archipel grec, جزاير الروم

ARCHIPRÉTRE, s. m., premier curé, qui a la préémi-.قهامصة , plur. ; قهامصة

ARCHITECTE, s. m., qui possède et exerce l'art de مغیار ۔ بنا ۔ مهندس ,bâtir

علم البناء _ العهارة

ARCHIVES, s. f. pl., anciens titres, papiers impor-.قراطيس ـ دفا تر, tans

Archives, lieu où l'on garde ces papiers, ces titres, أقواس , plur., قوس , Archet de . خزنت الدفاتر - خزانة القراطيس

> ARCHIVISTE, s. m., conservateur des archives, . حافظ خزانية القراطيس ـ امين على خزاين الدفاتر|

ARCHONTAT, s. m., dignité d'archonte, أرخنية.

Archonte, s. m., magistrat d'Athènes, ارخرب;

Ançon, s. m., pièce de bois qui sert à faire le corps de la selle, خشبة السرج. Partie élevée de l'arçon de devant, pommeau, قرابيس; plur., قرابيس Partie عبوس السرج, élevée de l'arçon de derrière, dossier قربوس وراني -

Arçon, archet à battre la laine, le coton, , plur., مندف - اقواس , plur., فوس الندافة . Corde de l'arçon, قوس النداف - منسادف قلسة القوس. Petit battant de bois qui frappe sur la corde, مندفة القوس Table de l'arçon : planche placée entre l'arc et la corde, dans cet instrument, tel du'on l'emploie en Orient, طبلية القوس.

ARÇONNER, v. a., battre la laine, les bourres avec - نتوف الصوف و الكتكت - .0 ندف الصوف و الكتكت نتخد. Voyez Coton.

ARCONNEUR, s. m., qui prépare la laine avec l'arcon, .نداف الصوو_

ARCTIQUE, adj., septentrional, شيالي. Le pôle

ARCTURUS, s. m., étoile fixe du Bouvier, السياك الرامح!

ARDEMMENT, adv., avec ardeur, אבתנה בי יבתו וא . برغبة كلية _ باشتياق كلَّم _

ملتهب ماعل , ARDENT , adj. , en feu , allumé , عاملتهب ماء . محرق محرق Ardent, très-chaud, qui brûle, محرق ARCHITECTURE, s. f., art de bâtir les édifices, مارة. Le soleil est très-ardent, الشيس حارة الشيس المارة.

Ardent à, qui se porte avec véhémence à,

Ardent en barre, c'est une chose qui vaut autant que de . كثير الرغبة في ـ حامي في ـ حريص على au gain, على مصر بات في العبّ, Ardent à la dispute, l'argent comptant, تعلى الكسب Argent المربص على الكسب مصريات نايهـتر ,mort, qui ne porte point de profit كثير الرغبة,Ardent à l'étude . حامي في المشاجرة في التعلم

مقرش _ عنك مصربات _ صاحب مال ,Ardent, qui a beaucoup d'activité, de vivacité, riche صاحب ما مقرش ـ عنك مصربات ـ .مثل النار ـ حامي

. ا طلى , A. لطنح بالفصّة - فصّص L'ardeur du حرارة - حرّ, ARDEUR, s. f., chaleur . حرارة , حرّ الشهس , soleil

Ardeur, véhémence avec laquelle on se porte à - كشرة الرغبة - حرارة - حرص على ,quelque chose . زود الاشتياق الى

i شاط - حية - حرارة Ardeur, activité, انشاط - حية -

شوكة, ARDILLON, s. m., pointe

ARDOISE, s. f., sorte de pierre de couleur bleuâtre, نوع جمر لونه صارب الى الزرقة.

. عسر _ صعب , adj., difficile, épineux, صعب _ .مشكل

. فَوْفل, AREC, s. m., fruit des Indes

ARÈNE, s. f., sable, مل _ رمال, plur., رمال,

Arène, place où l'on combat, ميدأن. Descendre ا نزل الى الميدان ,dans l'arène

ARÉOMÈTRE, s. m., instrument pour connaître le degré de pesanteur des fluides, ميزان الموابع.

ARÈTE, s. f., les parties dures et piquantes des pois-. مُسَكة _ مُسَك _ سلسلة السيك , sons

ARGEMON, s. m., ulcère du globe de l'œil, ... م ارنامونی ARGEMONE, s. f., pavot épineux, .شقايق النعهان برى

Argent file, argumenter (se dit par ironie), أبو البراهير. Argent file, argumenter (se dit par ironie), أبو البراهير. D'argent, qui est en قصب فضة البيض ـ قصب فضة من فضة _ فضر , argent

معاملة _ فلوس _ دراهم Argent, monnaie, معاملة , حناني et قشور: on dit aussi مصربات ـ عُمِلة ماعندی فلسوس, t. pop. Je n'ai point d'argent ما معي مضريات. || Cela ne peut se faire qu'avec de l'argent, ما بيصير كلا بالفلوس. « C'est de l'argent

Argent, richesse, bien, JL. Qui a de l'argent,

ARGENTER, v. a., couvrir de feuilles d'argent,

ARCENTERIE, s. f., vaisselle, ustensiles d'argent, اواني فقة ـ فقيات

ARCENTEUR, s. m., celui qui applique l'argent sur les autres matières, مفضض.

ARGENTIN, adj., qui tient de l'argent par la cou-مثل ,نة الفصّة - مثل لون الفضة , leur, par le son

ARGILE, s. f., glaise, terre grasse, molle, ductile et fine, تراب الفحار - سجيل - طَفَل . Argile لبن مريم ـ لبن العذرا, blanche

ARGILEUX, adj., qui tient de l'argile, طفلي. Sorte de terre argileuse dont on se sert au bain, comme de بيلون, savon

ARGOT, s. m., langage particulier des filous, des .کلام سیم ,gueux

ARGUER, v. a., accuser (de faux), تهم بزور I.

ARCUMENT, s. m., raisonnement par lequel on tire براهین , plur., برهان _ قیاس , plur.

م دلایل , plur., دلیل , plur., دلیل , plur. . برهان

Argument, sujet abrégé d'un livre, مضهون.

ARGUMENTATEUR, s. m., qui aime, qui cherche à

ARGUMENTATION, s. f., action, manière d'argumen-تبرهن ـ برهند , ter

ARGUMENTER, v. a., faire un argument, prouver par argument, اقام البرهان على _ برهن عن par argument,

جاسوس, ARGUS, s. m., espion assidu et vigilant, جاسوس .رقيب ـ

ARGUTIE, s. f., vaine subtilité d'esprit, كلام باطل

مَرْتُك , Argyrite, s. f., marcassite d'argent .مرداسنج - مُرداسنك

ARIANISME, s. m., secte, hérésie d'Arius, .هرطقة اريوس - جاعة اريوس

ـ ارض بابسة , Terre aride . بابس ارض بابسة .عقل غير مثهر ,Esprit aride ارض قاحلة

.يىوسة _ قحولة , Aridité, s. f., sécheresse

. . ببوسة عدم الحاسية , Aridité, insensibilité

. تعلم الطعن والضرب إحاء الصين والضرب الطعن والضرب الطعن الطعن والضرب الماء الماء الطعن الطعن الطعن الماء ا أربوس.

ARISTARQUE, s. m., critique sévère, mais équi- إبندق على . table, ضحك.

ARISTOCRATE, s. m., partisan de l'aristocratie, متعصب بالشرفا الحكام

ARISTOCRATIE, s. f., souveraineté de plusieurs nobles ou privilégiés, على أتحكم جعية اشراف على باقع الشعب

ABISTOCRATIQUE, adj.. qui tient de l'aristocratie, | _ טב _ באור. nui lui appartient, ينحص حكم الأشراف.

. تجهيز عهارة _ تجهير عسكر , Aristoloche terre , دراوند , Aristoloche terre . زراوند مدحرج, طویل, ronde, longue

ارسطاطاليس ـ ارسطو ,ARISTOTE, D. pr.

ARISTOTÉLICIEN, adj., partisan de la philosophie d'Aristote, ارسطاطاليسي.

ARISTOTÉLISME, s. m., philosophie d'Aristote, . فلسفة ارسطاطاليس

ARITHMÉTICIEN, s. m., qui sait l'arithmétique, عن حربد قلَّك بسيف. عارف بعلم العساب - معلم حساب

ARITHMÉTIQUE, s. f., art de calculer, باعلم الحساب. A. Les règles de l'arithmétique, قوانس علم الحساب. ARITHMÉTIQUEMENT, adv., selon l'arithmétique, بهوجب علم الحساب

ARLEQUIN, s. m., farceur, bouffon dont l'habit est . خلاصة et خلاسي , plur., خلاصة et

ARLEQUINADE, s. f., bouffonnerie d'arlequin, خليصة.

ARMATEUR, s. m., celui qui arme un vaisseau en .صاحب مرکب قرصار، ,course

. الة حربية - اساحة , plur., تسلاح , ARME, s. f., عن الحرب, Les armes, l'armure complète,

كار الحرب, Armes, plur., profession de la guerre, كار العسكرية ـ

Armes, escrime, علم الطعن و الصرب. Apprendre à faire des armes, à tirer des armes,

اطلق البندق على Passer par les armes, fusiller, على البندق

. يالله يالله خذوا سلاحكم !Aux armes

(عسكر - جيوش , plur., جيش , ARMÉE, s. f., .عساكر ,.plur

ARMEMENT, s. m., action d'armer un vaisseau, .تعهير مركب

عن حرب, L'Armement d'un soldat, son équipage

Armement, appareil de guerre, par mer ou par

.بلاد الارس , ARMÉNIE, S. f. , بلاد الارس

ARMENIEN, adj., ne en Armenie, أرمني; plur., . طین ارمنی Terre arménienne, bol d'Arménie, ارمن || Pierre arménienne, pierre précieuse dans les mines de cuivre, ججر أرمني.

ARMER, v. a., fournir, revêtir d'armes,

م الم عسكر _ جنّد O. _

مر مركسب Armer un vaisseau, l'équiper, مركسب جهز مركب للحوب

Armer un fusil, قية البند قية.

Armer contre, exciter à faire la guerre à, قسق م .على

mer d'une épée, تقلد بسيف. || S'armer d'une lance,

voyez . كَدُنَـة _ فدادبر، , plur., فدان _ افدنة | S'armer de courage المتقل برمي . الازم الصبر _ . O صبر, mer de patience

A main armée, adv., de vive force, avec des armes, . بالسيف ـ قهرا

.خُود , plur., غودة , plur., غود ,

Armillaire, adj. (sphère), vide composée de cer-كرة الفلك باطنها فاصى و هي مركبة من cles, عك دواير في شكل الحلق

Armistice, s. m., suspension d'armes entre les .متاركة ـ منع السلاح بين المتحاربين , combattans

; خرستان - خزاین ; plur., خزاند . Anmoire, s. f. .خرستانات ,plur.

علايم النسب, Armoiries, s. f. pl., علايم

Armorier, v. a., mettre, peindre des armoiries . صوّر, نقش على الش علايم نسب صاحبه, sur, مسوّر, نقش

Armoise, s. f., herbe de la Saint-Jean, plante, . *بر*نجاسف ـ شويلا ـ دمسيسة ـ حتق الراعي

ARMURE, s. f., armes défensives qui touchent au corps, comme cuirasse, casque, تسلم قلع قلع المادية ا للجسد مثل زُردية وخودة

ARMURIER, s. m., qui fait et vend des armes, .صنّاع اسلحمۂ ۔ عندقلی ۔ عندقیجی

AROMATE, s. m., drogue odoriférante, ...; pl., - خلوق - افاويه et افواه , plur. , فوه - اطياب :عطري

AROMATIQUE, adj., de la nature des aromates, qui en a l'odeur, عطرى ـ طيبي. Odeur aromatique, .را بحد طيبة

Aromatisation, s. f., mélange des aromates avec des drogues, تعطير - تخليق - تطييب.

Aromatiser, v. a., mêler des aromates avec quelque chose, حلق - طيّب.

ترتيب - نظام , rangé, ايحة , Arome, s. m., principe odorant d'une plante, ايحة . .عطر ـ

ARPENT, s. m., certaine étendue de terre, تدبير ـ طريقة ل ـ تساوى et affaire, فدان ـ مقدار معلوم من الارض

ARPENTAGE, s. m., mesurage par arpent, _ _ _ _ _ _ مساحتر

ARPENTER, v. a., mesurer un terrain, قاس I. مسے - A. Instrument pour arpenter, مسے

ARPENTEUR, s. m., qui mesure la terre, , . قبّاس ـ مسّاحين et مسّاحة , plur. , قبّاس

ARQUEBUSE, s. f., arme à feu et à rouet, نبلك ___ نوع مكحلة

ARQUEBUSIER, s. m., celui qui est armé d'une ar-. حامل زنبلک ,quebuse

Arquebusier, ouvrier qui fait des arquebuses, صناع مكاحل

عوج _ قوس Anquer, v. a., courber en arc, عوج _ عوج _ .

ـ نعوج ـ تقـوس مر Arquer, v. n., se courber انعوج.

Авваснев, v. a., tirer par force, قلع A. Arracher , قَمُع , قلع سنّ , une dent

Arracher, obtenir avec peine, الهذشيا بكل صعوبة ا0. أخرج , طالع كلية , Arracher une parole à quelqu'un , Arracher de l'argent à quelqu'un , O. || Arracher la نتش O. , خطف فلوس من احد vie à quelqu'un, أخذ روحه O. ∥ Arracher quelqu'un à .اخرجه من - خلصه من بun danger

S'Arracher à, v. r., se tirer avec effort de, . تنحلص من ۵۰۰ خلص من

ARRACHEUR, s. m., qui arrache (les dents), בעלים بالاسنان.

ارکش من ARRAGON, s. m., province d'Espagne, اقطاء الاندلس.

ARRANGEMENT, s. m., ordre, état de ce qui est ar-

.مساوية - صُلح , Arrangement, conciliation

Arrangemens, plur., mesures pour finir une

ARRANGER, v. a., mettre en ordre convenable, رتب , دبر اموره , Arranger ses affaires , رتب لظم Arranger une affaire, l'accommoder à l'amiable, .صرف المادة -.0 صرف بينهم - ساوى الامر بينهم Arranger en ordre les feuilles éparses d'un livre, .طبق أوراق الكتاب

S'Arranger, v. r., accommoder ses propres affaires, _ وقف عندك . Arrête-toi, ou arrête, وقف عندك . Arrête-toi, ou arrête بقف إلى المره _ تنديّر arrange-toi tout seul, اصطفل المنتقضي اصطفل . ا منک لالـــک S'arranger avec quelqu'un, ر معم ـ تساوى معم ـ تساوى معم المواري (pour Nous nous sommes arrêtés chez lui quelque temps, اقينا عنك ساعة _ قعدنا عنك شوية اصطفل منك اليه ,Arrange-toi avec lui افتصل .اصطفلوا مع بعضكم ـ

.منظم ـ منظوم ,(Arrance, adj. (bien)

ARRENTER, v. a., donner ou prendre à rente, . اکری و استکری ـ . ا اجر و استاجر

ARRÉRAGES, s. m. plur., revenus arriérés d'une rente, d'un loyer, متأخّر.

مسيك _ 'نوقيف _ حوشة, saisie, prise de corps . لا تعتبر كلامه ميسوك , Qui est en état d'arrestation المجسو . ا

Arrêt, s. m., jugement d'une cour souveraine, اشتكل عليه معنى الكلام. اوامر, plur ; امر ـ احكام , plur ; حكم ـ حكومة معل احدا تحت الترسيم Mettre aux arrêts, جعل .0 حاش

Mettre la lance en arréi, قرم سنان الرمح. ARRÊTÉ, s. m., résolution de plusieurs personnes, . احكام , plur ; حكم جعية _ ما اتفق عليه الاراء Arrêté de compte, réglement définitif, الحساب.

ARRÈTE-BOEUF, S. m. Voyez BUGRANE.

Arrêter, v. a., empêcher d'avancer, de se mou-.وقف _ اوقف _ . o حاش _ تقف

Arrêter, saisir au corps, ou par voie de justice, . مسك ـ .0 قبض على

ـ اعتـــد على ان Arreter, résoudre que, اعتــد استقرر ايد على-اتفقوا على

. حاش للحدمة, Arrêter, retenir à son service, Arréter le sang, l'empêcher de couler, قطع الدم A. Arrêter un compte, le régler, — La L. L. A. L. .خلص الحساب

S'Arréter, v. réf., cesser d'aller, esser d'aller, aor., .قف _ وقف |

.0 قعد _ اقام _ تعوّق م S Arrêter, tarder, rester

ـ انتهى عن ـ امتنع عن عن المتنع عن ـ انقطع عن - تهسك عن

S'Arrêter à, se déterminer, se fixer à, يا عتيد على استقررابه على - اختار-

o. حسب منظر الى O. عسب O. . Ne vous arrêtez pas à l'apparence, Ne vous الا تعتبر الوجه الظاهر - لا تنظر الى الظاهر | ARRESTATION, s. f., action d'arrêter quelqu'un ال تحسب كلامه شي arrêtez pas à ce qu'il dit, التحسب كلامه شي

Etre arrêté par une difficulté, في انشـــكل في

ARRHEMENT, s. m., action d'arrher, عربنة.

Arrher, v. a., s'assurer d'une emplette par des عربس , Arrher des marchandises عربس عربس احدا على بضايع

ARRHES, s. f. pl., gages d'un marché, оч .رعبون

متاخب متا متقاعد

مُوخِي ARRIÈRE, s. m., poupe,

En arrière, adv., الى خلف - الى ورا - لوراء, قصر _ ناخر, Etre en arrière, en retard, قصر _ ناخر

دكان ورانى ،ARRIÈRE-BOUTIQUE, s. f., موش وراني .ARRIÈBE-COUR, 8. f.,

.مشبهة _ برنس الجنين _ خلاص .footus ,

chant la dernière, ايش جرى عليك ـ ايش صار لك !rivé له الخر, plur. اخرة العسكسيس المناه العسكسيس المناه العسكسيس ساقة العسكر

ARRIÈRE-GOUT, s. m., dernier goût d'une liqueur, différent de celui qu'elle a d'abord, طعم ثاني.

منف وراني ARRIÈRE-LIGNE, s. f.,

ARRIÈRES-NEVEUX, s. m. pl., au fig., la postérité la plus reculée, أخر جيل.

م فكرة مضهرة , Arrière-Pensée, s. f., vue secrète .نىڌ مكتومة

ARRIÈRE-POINT, s. m., rang de points sur une .نبانة ,couture

ARRIÉRER, v. a., différer un paiement, اخرالدفع. Sarrièrer, v. réf., ne pas payer à l'époque, .تاخّر عن الدفع

- تحلّف - قصر, Sarrièrer, demeurer en arrière

ARRIÈRE-SAISON, s. f., l'automne, la fin de l'au-اخر اوان الخريف, tomne

ARRIMER, v. a., arranger la cargaison d'un navire, نظم وسقة المركب

ARRIVAGE, s. m., arrivée des marchandises, abord des vaisseaux, وصول المراكب, des vaisseaux,

Arrivée d'un وصول _ قدوم _ ورود, Arrivée d'un événement, وقوع - حدوث Compliment à quelqu'un sur l'arrivée d'un ami, اقر الله عينك ; réponse, , réponse , مناك الله بها اعطاك - الله يسليك الديهنك.

ARRIVER, v. a., parvenir, وصل الى parlant d'une rivière), سقى ارضا الى عمر إيصل الى ARRIVER, v. a., parvenir, يصل ـ . ه قسسدم الى ـ انتهى الى ـ يوصل , plus vulg رش ماء على الارض ـ. O رش الارض و tre la poussière ، يقد وقد الى على ـ يرد ، aor ، ورد على والى Arriver, en parlant d'un événement, مسقاة - مسقاة مسقاة المحدث ل Arriver, en parlant d'un événement, مسقاة المحدث - ترسحانسة , Assenal, s. m., magasin d'armes مصل ل - ا مار ل - A جُرَى ل, على . خزانة السلام الحدث لي عسسارس arrivé un accident,

ARRIÈRE-FAIX, s. m., tunique qui enveloppe le مكهنى عارض O. || 11 m'est arrivé un grand malheur, اصابتني مصيبت عظيت اصابتني مصيبت عظيت ARRIÈRE-GARDE, s. f., portion d'une armée mar- arrivé, منتس عليد ما جرى لم Que vous est-il ar-اريكان حصل لك من ذلك معترة , t'en arrive mal الله المجاعلي والسي Voyez ce qui m'errive, شف ما المجاعلي الله على المجاعلي المجاعلي المجاعلين ـ انفسق ان الا Il arriva par haaard que.... . Voy. HASABB. فانفق من الأنفاق العجيب ان

Arroche, s. f., plante rafraichissante, émolliente, - سُرْمَــوْ , nommée aussi Atriplex et Bonne-Dame قطف _ سرمة

ـ رهدلة, Arrogance, s. f., orgueil, présomption,

ב متكبر ـ مترهدل , Arrogant , adj. , hautain , fier . تجبّر ـ تكبّر ـ ترهدل Etre arrogant, متجبّر

ARROCER (s'), v. réf., s'attribuer mal à propos,

صيّر الشي مدوّراً .ARRONDIR, v. a., rendre rond .دور ـ

S'Arrondir, v. ref., augmenter son bien, قوستع. . تدوير , Arrondir, s. m., action d'arrondir Arrondissement, portion d'un pays, &; plur., ديرة _ خطوط

Arrosage et Arrosement, s. m., action d'arroser, .سقى ـ رش

Arroser, v. a., humecter, mouiller, سقى I. Arroser un arbre, une fleur, اسقى شجولا , زهراة Arroser المسقى de larmes, بل بالدموع O. || Arroser un pays (en

Arroser, humecter simplement la terre pour_abat-

ARSENIC, s. m., demi-métal, poison, زرنینے. Arse-من المالك المالك nic blanc, ou mort aux rats, حراب المالك .Arsenic jaune . رهج ابيض - طعم الفار - سمّ الفار Voyez Orpiment.

ARSENICAL, adj., qui tient de l'arsenic, زربینی. ART, s. m., méthode pour faire un ouvrage selon ـ افائين , pl. pl. ; فنون , plur. ; فن , pl. pl. pl. وأنين .صنایع ,plar., صناعت

-Ou. صرفة _ صُنعة _ صناعة , Ou. vrage de l'art, opposé à l'ouvrage de la nature, صنعتر صد خلقتر

ARTÈRE, s. f., vaisseau qui porte le sang du cœur wers les extrémités, شربان et شربان; plur., شرابیس . صوارب , plur., وصارب _ روافز , plur., افز _

. شربانی , ARTÉRIEL, adj., qui appartient à l'artère. صاعة الرضى شوكي , ARTICHAUT, s. m., plante potagère En Egypte, خرشوف. En Égypte, جنارة ـ اردشوكة ـ . قنارية, barie

دا المفاصل , ARTHRITE, s. f., goutte aux jointures

, plur., مفصل , ARTICLE, s. m., jointure des os مفاصل

. ما لكر ما الحيلة |, plur. ; فصل Article, petite partie d'un discours ، ما لكر ما الحيلة | . تراجم, ,plur.; ترجة, Article biographique, فصول شروط , pl. شرط , Article d'un traité, d'un contrat .موادّ , plur. ; مادّة _

عند المات ـ عند الموت , A l'article de la mort قوانين , plur., قانون الايهان , plur., قوانين

Article, partie d'oraison qui précède les noms, comme le, la, les, Jl. Les Arabes appellent leur ar-فى موضر المركب اداة التعريف, حرف التعريف, لام التعريف, فن المنافر بند المركب الما التعريف . كلالف و اللام ao

اصناق.

ARTICULAIRE, adj., qui a rapport aux jointures, بخص المفاصل

, plur., مفصل ; plur., and continuous, s. f., jointure des os, ; عُقَلَ الأصابع, Articulation des doigts, مفاصل plur., عُقد.

Articulation, prononciation nette, ilia

تنفصل الاشيا ,Articulation, deduction des faits, النفصل الاشيا فصل , Articuler, v. a., déduire par articles . يتن اللفظ ـ. O. لفظ, Articuler, prononcernettement Il articule facilement, الساند طلق. # Il articule mal, avec difficulté, لساند ثقيل.

Articuler un fait, l'affirmer, le circonstancier, سر، الشي

. تصنع ـ صناعة , ARTIFICE, s. m., art, industrie محيل; plur., حيلة - مكر; plur., حيلة - مكر .تصنع

م فرن , Artifice, finesse, manière adroite de faire

Artifice (Feu d'), s. m., composition de matières نصر بفة ـ حراقة شلك inflammables .

ARTIFICIRL, adj., واصطماعي - على - اصطماعي -. صنعة والاخلقة ?Est-ce artificiel ou naturel . مصنع

ARTIFICIELLEMENT, adv., avec art, Luchub.

ARTIFICIEUSEMENT, adv., avec ruse, artifice,

ARTIFICIER, s. m., صناع صواريخ.
ARTIFICIEUX, adj., plein d'artifices, de finesses, مكار - صاحب حيلة - صاحب صناعة - معادع

ARTILLERIE, s. f., canons et tout ce qui y a rap-,مدافع port,

طبعية, plur., أطبعي ARTILLEUR, s. m.,

الصارى الذي, ARTIMON, s. m., mat de la poupe

ARTISAN, s. m., ouvrier dans un art mécanique, Article de marchandise, صنابعية , plur., صنف بصاعة , plur., عنابعية , plur., صنابعية , plur., صنابعي .ادل الحُرن - اصحاب الصنايع ,artisans

> Artisan, l'auteur, la cause, Jol _ ..... Artisan de troubles, ضراب فتن.

ARTISON, s. m., vers qui perce le bois, ... ARTISONNÉ, adj., rongé, troué par les vers, en par-امستوس, lant du bois

ARTISTE, s. m., qui travaille dans un art où le génie - معلم - استـــاذ ,et la main doivent concourir .اهل صناعة يلزم فيها عهل العقل واليد

ARTISTEMENT, adv., avec art, تصناعت ـ تصناعت.

ARUM, s. m., plante. Voyez PIED-DR-VEAU.

. صواخت ـ سط , dutre espèce

ARUSPICE, s. m., prêtre qui consultait les mouvemens des victimes et leurs entrailles, عراف.

مر , As, s. m., point seul marqué sur une carte, اسر) ــ اس الديناري, As de carreau, تك

ASARUM OU ASARET, s. m. Voyez CABARET.

- عسقلان, Ascalon, ville, عسقلان.

أدود قرعى Ascarides, s. m. pl., petits vers,

ASCENDANT, s. m., pouvoir, empire, ...

طالع, Ascendant, signe qui monte sur l'horizon; طالعه , Il a un heureux ascendant طوالع , plur.

Ascendans (Les), les personnes dont on est des-كلابا وللاجداد, cendu

معود Ascension, s. f., action de monter, .ارسفاع

ـ عيد الارتفاع L'Ascension, sête des chrétiens, عيد الارتفاع .عيد الصعود

ارتفاعي ـ صعودي , Ascensionnel, adj.

Ascète, s. m., voué aux exercices de piété, اهد, أهد

Ascétique, adj., qui a rapport à la vie spirituelle,

استسقا زقی , Ascite , s. f. , hydropisie du bas-ventre استسقا بطني ـ

Ascirique, adj., maladed'une ascite, مستسقى الزقّ extérieurs de la vie, عَشَيان. مستسقى البطن ـ

ASCLEPIAS OU DOMPTE-VENIN, s. m., plante, .نوع صدّ السهوم

. شرقی , ASIATIQUE, adj., qui est de l'Asie

ASIE, s. f., une des quatre parties du monde, . بلاد الشرق ـ الشرق ـ اسيا

Asile, s. m., lieu établi pour servir de refuge, دا, الحياء

ماوى , refuge, retraite dans l'infortune, حاوى

م قندول , ASPALATHE, s. m., bois odoriférant .دار شیشعان

ASPECT, s. m., vue d'un objet, مطلّ _ منظر, Il a un .لم صورة مهولة ـ لم منظر مهول ,aspect terrible pect de son maître il trembla de tous ses membres, ل نظر الى سيك ارتجفت اعضاه

ASPERCE, s. f., plante potagère, ...

ASPERGER, v. a., arroser par petites gouttes, -.0 طرش احدًا بالماء ـ رش ماء على ـ .0 رش .طرطشه بالمكتة

Asperger en soufflant de l'eau que l'on tient dans sa bouche, بنح على 0.

.مساخد ـ خشوند

Aspersion, s. f., action d'asperger, بنعت _ رش

مرشتر ASPERSOIR, s. m., مرشتر.

ASPÉRULE, S. m., plante, نوع كوكب الوعر,

قفر اليهود ASPHALTE, s. m., bitume de Judéo, عقفر اليهود .حير ـ خُر ـ قفر اليهودية ـ

- بَرُواق - سيراس ASPHODELE, s. f., plante,

موحداج, Asphodèle, adj. (Lis), وحدام

ASPHYXIE, s. f., privation subite de tous les signes

غشيار, Asphyxie, غشيار, frappé d'asphyxie,

Aspic, s. m., petit serpent très-venimeux, أفعى -Lan . حيّة سودا ـ ملك الحيات ـ افاعي , plur .لسان افعي

Aspic, plante, espèce de lavande, نوع خزامة. ASPIRANT, adj., qui aspire à une charge, بطالب; مُريد ـ طلاب ,plur.,

ASPIRATION, s. f., action d'aspirer, legel - - -اخذ النفس - شم الهوا

موت | Aspiration, terme de grammaire, manière de prononcer en aspirant, الفظ من الحلق.

منافس ,d'une grille

ASPIRER, v. a., attirer l'air avec la bouche, .0 اخذ النفس ـ .0 جذب , .0 شمّ الهوا

ملب ـ نافس في ـ اشتهى ـ اشتان الى , على .0 قصد

م لفظ من الحلق , Aspirer, terme de grammaire Aspaz, s. m., monnaie turque équivalant à 🕏 de d'un livre, جع ,طبق اوراق الكتاب 🗚 🕹 A. para, أو شانية عثباني, أو de piastre, عثبانية عثبانية وعثباني ; .عثامنتر,.plur

Assa, s. m., suc médicinal, حلتث.

A رزع -. 0 لطشه ب إحلتيت منتن منتن O. علي علي منتن A. ou seulement, حلتيت et حنتند.

Assa-dulcis, عليت طيب. Poyez Benjoin.

الدى بالشرّ, Assaillant, s. m., agresseur, الدى بالشرّ

Assaillant, qui assiége une place, مُحاصر.

. بضع ,aor., وضع ,aor., فtablir فجم على Assaillia, v. a., attaquer vivement Nous fûmes assaillis d'une tempète, مكهتنا فرطنة

. بهار - تتبيل - حياق - تبول . assaisonner

Assaisonnen, v. a., accommoder, accompagner airs, ישיאלות (ironique). d'ingrédiens pour rendre agréable au goût, تبتل بالملح و الغلفل و انواع البهار.

Assassin, s. m., qui tue par trahison,

وue d'aspic, homme dangereux par ses propos, فانك . Au figuré, yeux assassins, عيون قتالة .عيون فتاكة

فتک _ قتل , Assassinat, s. m.

قتيل ـ مقتول , Assassiné, adj.,

Assassinen, v. a., tuer de guet-apens, par trahi-.0 فتك ـ .0 قتل , son

مت المادية Assassiner, ennuyer excessivement, اقتاد المادية ا

Assaut, s. m., attaque pour emporter de vive-force Aspiraux, s. m. plur., trous de fourneaux couverts une place, מجبة - هجوم. Donner l'assaut, هجبة O. || Faire assaut d'esprit, تباهي بعقله

Assemblage, s. m., ---.

Assemblée, s. f., nombre de personnes réunies, Aspirer à, prétendre à, désirer ardemment, جعع - محصر - مجلس - جاعة - جعبة. Former, convoquer une assemblée, عقد مجلس L'assem-انفض الجلس, blée se sépara, انفض

Assembler les feuilles

S'Assembler, v. r., se réunir en un même lieu, .اجتهع في

Assenea, v. a., (porter) un coup violent, ـ بطش فيه ب ـ O. I. مربه صرب شديـــد المجاfortida, espèce de gomme-résine, puante, صربه صرب

> Assentiment, s. m., consentement, ______, _ .حسن الرضا

> Assroir, v. a., mettre sur, dans un siége, قعد ـ اقعد على ـ اجلس على.

.0 قعد على ـ . I. جلس على S'Asseoir, v. pr., مقعد على الم ا . تفضّل أقعد _ اتَّعُد _ إجّلِ ـ م Asseyez-vous, مليّب الهوا ـ نظف ما Assainia, v. a., rendre suin, Assaisonnement, s. m., mélange d'ingrédiens pour S'asseoir les jambes croisées, comme les tailleurs, O. || S'asseoir en affectant de grands

ـ اقعد ـ اجلس على Asseoir (Faire) quelqu'un, ـ

Assemmenté, e, adj., qui a prêté serment, فالف.

Assenmenten, v. a., exiger le serment de quel-. حلف - كلفه الى اليمين , qu'un

Assertion, s. f., proposition qu'on soutient vraie, .زعم ـ دعوي

Asservir, v. a., assujétir, réduire sous sa puis-.سخر - . A جعل تحت حكمه - اخضع له .... Asservir, dompter, rendre esclave, استعبد.

S'Asservir, v. réf., نعبد له. Voy. S'Assujétia.

عبودة _ استعباد , Asservissement, s. m., servitude .عبوديۃ ـ

Assesseur, s. m., adjoint à un juge, — .القاضي

قدر الكفاية, Assez, adv., autant qu'il en faut, قدر الكفاية. ـ يقدّى ـ يكفى ـ يكفى ـ حاجة Assez, c'est assez, حاجة ـ بكفَيني ـ حاجتي , J'en ai assez . بُسـ عندك َ يَقَدِّينِي . ¡ C'est assez d'allées et de venues, tenez-حاجة تروح و تنجى اقعد مستربير vous tranquille, . پشک ترویج و تسجی ا . ورق من الحكم عوض المعاملة , bien بسك من الجفا جودي ,couronne mon amour ا بالوصل. Assez et plus qu'il n'est nécessaire, . یقدر ما یکفی و یزید C'est assez parler de cela, ـ خلينا من هذا الكلام ـ دعنا من هذا الكلام Ils ont assez de vivres pour السك من هذا الكلام عندهم من المونة ما يكفيهم سنة, un an

Assidu, E, adj., qui est exact à, qui a une application continuelle à, مواظب _ ملازم _ مداوم . Etre assidu à ses affaires, واظب اشغاله . # Être assidu à l'étude, اداوم الدرس Ltre assidu auprès du .واظب, لازم خدمة الامير, prince

Assiduité, s. f., exactitude, application conti- إستدعى للحضور قدام الفاضي - المادعي المحضور الفاضي المادعي المادعين ال .مداومة ـ ملازمة ـ مواظبة nuelle,

بالمواظبة _ بالمداومة , Assidument, adv.

Assregeant, E, adj., qui assiège, مُحاصر.

Assiegen, v. a., faire le siège d'une place, صاصر عند فسه ب شبّه نفسه ب المامية . قتحاصر, Etre assiegé, تحاصر

صف حجارة منيق على الصاط ب Assièger, environner من

Assiéger, importuner par sa présence continuelle .ضيّق على

متحاصر , Assıecek, s. m., qui soutient un siège, متحاصر . Assiette, s. f., situation, manière d'être, المالة. ما بیکند, Il ne peut se tenir dans la même assiette, . يتم على حالة واحك

. قاعل ـ قرار, Assiette, situation ferme et stable, قاعل قرار, Assiette, disposition de l'esprit, du corps, ala. Il n'est pas aujourd'hui dans son assiette ordinaire, ll n'a jamais . اليوم ما هو في حالته الاعتيادية ا له قاعلی l'esprit dans une égale assiette, الله قاعلی الله عقله ما له قرار عقله يتقلب من حال الى حال محور، , plur. , صحور، , plur. , محور، .ستیّد ـ زبادی ,plur. زبدیة

ملو الصحري, Assiette, s. f., plein une assiette, قابل , Assignable, adj., qui peut être déterminé البيان والتحديد

Assignat, s. m., billet d'état hypothéqué sur un

Assignation, s. f., destination de fonds pour tel paiement, حوالت. Donner une assignation à quel-.اعطاه ورقت حوالت , احاله , حوّله على ,qu'un sur - احضار قدام القاضي Assignation, citation,

Assignen, v. a., placer un paiement sur un fonds, احال على ـ حوّل على

.عيّن ـ بيّن عين معين من Assigner, indiquer, désigner,

.طلب, امر حضور الى عند الحاكم

عالى الشرع, Assigner, appeler devant le juge, دعا الى الشرع) المادعة طلب الى المحكّمة ـ .0 طلب قدام القاضي ـ

Assimiler, v. a., rendre semblable, présenter عادل بین و بین مشبه ب als.

S'Assimiler, v. réf., se comparer à quelqu'un,

Assise, s. f., terme de maçon, rang de pierres,

Assises, séances de juges, قضاة.

موته تحت الضرب L'assistance, la حضرة . Assistance, la - اهل المجلس - الحاضرين - compagnie assemblée, .الجهاعة.

رُح عبيت قلبي | تابيد من السها, Assistance du ciel عون ـ اسعاف الستعان ب Demander assistance à, باستعان ال

Assistant, adj., qui est présent en tel lieu, בלשת; كلاس , plur., جالس - حاضرين et حَضّار .جالسين 10

.معاون ـ مساعد , Assistant, qui assiste, qui aide Assisten, v. a., être présent à, حضر A. Assister à . حضر القدّاس ,la messe

Assister, aider, - ساعد, Assister les .احسن الى الفقرا- تصدّق على الفقرا ,pauvres || Dieu vous assiste (à un pauvre auquel on ne donne rien), الله بعطبك. || Dien vous assiste (à une personne qui éternue), صحة و عافية ـ صحة, rép., .الله يعافيك ou صحّتين ou على قلبك

Assister (Se faire) de, se faire accompagner de, . 1 اخذ معه , صحبته .

معية , Association, s. f., union de personnes شركة.

Associé, E, adj., qui est en société avec quelqu'un, شریک; plur., شرکا Prendre un associé c'est se donner des soucis, الشركة دركة (prov.).

Associen, v. a., donner pour compagnon à اشرك , ضمّ اليه

Associer à, prendre pour compagnon dans, اشرك احدا في

S'Associer quelqu'un, le prendre pour associé, . نيّم , رقد المادّة S'associer avec quelqu'un, faire une أشرك أحدًا شارکه ـ تشارک معه ـ اشترک معه . اشارکه ـ تشارک S'associer avec, fréquenter, hanter quelqu'un, meil, عُسَلَت عينه - 0. عشلت عينه - الله S'associer avec, fréquenter, hanter quelqu'un, اشترك معد ـ عاشره

ـ .0 قتل بضرب العصا ,sant, à coups de hâton

Assommer, battre avec excès, قتل مشبع ضرب 0. اهلک Assommer, au fig., importuner à l'excès, Assistance, aide, secours, عتمي القلب _ موت _ معاونة _ مساعدة . Va-t-en, tu m'assommes,

> - هلكار، Assommant, E, adj., qui tue, qui ennuie, .شے پہوت

> Assomption, s. f., apothéose de la Vierge; fête des عيد ارتبغام العذرا الى السهام عيد العذرا, chrétiens عيد انتقال العذراء.

> Assortiment, s. m., convenance, union des choses . جع اشيا متنا سبة ـ مرا فقة ـ ملايهة ,qui out du rapport Assortunent, assemblage complet de choses qui علق ـ طقم conviennent ensemble,

> ملة اشيا Assortiment, marchandises de fonds, اشيا .جلة بضابع

> Assortin, v. a., réunir des choses qui se con-يوفق - جع اشيا موافقة لبعضها- وضّب,viennent

> .طقم , Assortir, fournir des choses convenables, طقم . شكل دكان بالبضايع ,Assortir un magasin

> Assortir, v. n., et s'Assortir, v. réf., se convenir, ـ ناسب ,وافق بعضه بعض ـ انطلي على بعضه .I خال علم <u>ا</u>

> Assortissant, E, adj., qui assortit bien, qui con-.موافق ـ مناسب ـ منطلي ـ خايل vient à,

عفل ـ نيم , Assoupir, v. a., endormir à demi, عفل ـ

.نعس , Assoupir, disposer au sommeil

Assoupir, suspendre, adoucir la douleur, - in .هدی ـ سکن ـ رقد

Assoupir une affaire, en empêcher l'éclat,

S'Assoupir, v. réf., s'endormir d'un léger som-

Assoupissant, E, adj., qui assoupit, _______

- غفوة Assoupissement, s. m., sommeil leger, . ثبات, Assoupissement long et profond, سنة ينعافل عن , Assoupissement, grande négligence, Assouplia, v. a., rendre souple, طبّع ـ ليّن. أطرش, Assourm, v. a., rendre sourd, A. طرش , A. devenir sourd Assouvir, v.a., rassasier pleinement, علم الشبع علم المجاه المجا شفى عليله من احد , Assouvir sa haine

S'Assouvir, v. p., m. A. S'Assouvir, au figure, مانشفي علّه ـ اشتفى علم الشفي المتعلقة علم المتعلقة Assouvissement, s. m., J______ il laring اشباع الجوع

Assujétia, v. a., soumettre à sa domination, .سخر ـ ادخل الى طاعتد ـ ٨ غلب ـ اطاع ـ ٨٠ قهر م عله شي , astreindre à quelque chose, عَلْمُ شَي الزمدشے ou ب ملفدشے ou ب ou الی Assujetir, arrêter, fixer, عسك O. _ عسل I. S'Assujétir à, s'astreindre à, u ami al L احتمل - الزم نفسه ب

Assujérissant, adj., qui astreint, qui rend extrêmement sujet, صعب ـ يُزهــق. C'est un métier اهذا کار صعب علیک ,trop assujétissant pour toi يحتملك ما لا تطق

صامن الحسارة ـ مسكورية , plur. ; مسكور Assujétissement, s. m., contrainte, obligation de . تنكليف _ نصيّق _ قهر faire une chose,

Assurance, s. f., certitude, تحقيق _ تاكيد , J'ai علامة مثل النجهة لاشارة ما | هذا عندي محقق وماكد النجهة لاشارة ما النجهة المارة ما النجهة الاشارة على المناوة المارة ما المناوة المنا Assurance, sécurité, état où l'on est hors de péril, مبتلى بصِيق النفس - صيّق النفس ا Lieu d'as- امنية - امن - اطهينان - امانة - امان .موضع امان ,surance

. صهان , تصهين النصارة ـ

. حاكر | Assurance, fermeté, قوة القلب , Aveo as- ماكر الماكة . عرب , plur., نجوم , Donner de l'assurance, Astar, s. m., corps céleste, نجب قسوى .ثتت,قوّى القلب

Assurance, bardiosse prise en mauvaise part,

ماكد ـ اكبد ـ ثابت Assume, e, adj., certain, .ما فيه شک ـ محقق

وجه قوی , Air assuré . قوی , Assuré , ferme , hardi . il le regarda d'un œil assuré, رنظر البه نظر من لا يخاف

Assunen, v. a., affirmer, وكد , اكد الشي Je vons .وحياتك ـ صدّقنبي en assure,

أيقر ب ب Etre assuré, certain de quelque chose, ايقرن ب ـ نيقـــر، Assurez-vous que, soyez persuadé que, . يكون عندك ماكدو محقق آن

. حقيق الشي S'Assurer d'un fait, حقيق

مكر، ـ ثبّت Assurer, rendre ferme, sur, عثبت.

Assurer, garantirdes pertes, النحسارة Assurer, garantirdes pertes, النحسارة Assurer, garantirdes pertes, النحسارة د توکل علم بر S'Assurer en, établir sa confiance en, على علم الم .استوثق ب

S'Assurer de quelqu'un, se rendre sûr de sa pro-ـ I. مــــــلک قلبہ , tection, de sa coopération .ملكه إ

S'Assurer de quelqu'un, l'arrêter, حسبك I. -.0 قبض على

Assureur, s. m., qui assure des marchandises,

ASTÉRIE, S. f. Voyez GIRASOL.

Astérisque, s. m. (*), signe en forme d'étoile,

ـ به الربو, Asthmatique, adj., qui a un aethme, به الربو

ASTEME, s. m., respiration très-pénible, courte ربو ـ صيقة نفس ـ صيق نفس ـ قصبة haleine, سكورتا haleine, وبو صيقة نفس ـ صيق نفس المادة الماد

ASTIGOTER, v. a., terme populaire, tourmenter,

ا فجيم سعيد , plur. , كواكب , Aatre benin ; كوكب

Astre malin, سجم نجس. ∥ Consulter les astres pour quelqu'un, مصد لم ـ 1. كشف النجم لاحد ، quelqu'un Astreindre à, v. a., الزم - كلَّف Voy. Assujétir. ـ قبوطة ,Astriction, s. f., effet d'un astringent .انـقىاض

ASTRINGENT, E, adj. (remède), دوا قابص. Astroite, s. f., sorte de pierre, ججر الكوكب. ASTROLABE, s. m., instrument pour prendre la hauteur des astres, اسطرلاب et اسطرلاب.

. نو _ هوا _ جُوّ | Astrologie, s. f., art chimérique de lire l'avenir .علم الفلك والنجوم - علم التنجيم ,dans les astres ASTROLOGIQUE, adj., [النجيم].

منجّم , ASTROLOGUE , s. in. ,

عارف بعلم الهية, الفلك Азтвономе, s. m., عارف بعلم الهية Astronomie, s. f., science du cours et de la posialiou des astres, علم الهية ـ علم الهية.

.فلك , Astronomique, adj., de l'astronomie,

مشاطة _ بلانة Dame d'atour, أمرأة عاوية. | Astronomiquement, adv., selon les principes de . حسب قوانين علم الهية _ فلكيًا ,astronomie

_ مكر _ خديعة. Astuce, s. f., mauvaise finesse, جيل ; plur. , كَيْكُ . Homme rempli d'astuce, رجل عنك من الملعنة اربعين باب

الكيلة _ بالخادعة ASTUCIEUSEMENT, adv., عالحادة _ بالخادعة . ـ خدّاع , Astucieux, sr, adj., qui a de l'astuce . تلبيس ـ شيطان ـ مكار

. كرخانة _ ورشة, sous un même maître

ATERMOIEMENT, s. m., accommodement avec les . تساوى مع المداينية لمهلة ,créanciers

ATERMOYER, v. a., prolonger les termes des paie-.اعظى مهلة ـ O. اخذ مهلة للدفع ,mens,

S'Atermoyer, v. pr., s'arranger avec ses créanciers pour prolonger les termes des paiemens, تساوى مع المداينية لهلة

. ناكر وجود الله , ATHÉE, adj. الكار وجود الله , ATHEISME, s. m., مالكار

مدينة أتينا ,ATHÈNES, ville de la Grèce مصار م , ATHLÈTE, s. m., qui combat dans des jeux بهالوبن ,piur. ;بهلوان -

فداوي ـ بطل , Athlète , homme robuste , طل .

ATLANTIQUE, adj. (Océan), ابحر الظليات.

ATLAS, s. m., recueil de cartes géographiques, .مجهوع رسوم البلدان

ATLAS (mont), جبل الدرب.

Атмозриеви, s. f., masse d'air qui entoure la terre,

يخص الجو, ATMOSPHÉRIQUE, adj.

Атоме, s. m., corpuscule indivisible; grain de .هباء _ ذَرَة poussière en l'air, قباء _ ذَرَة

. ضعف _ ارتحا , ATONIE, s. f., faiblesse

کلے و کلل ATOURS, s. m. pl., parure de femmes, کلے و کال م ينتر الحريم. Femme qui est dans ses plus beaux - امراة مُشنتفت, صايرة خصلة و عنقود, atours

ATRABILAIRE, adj., qu'une bile noire et aduste . نکد ـ شرس ـ سوداوی rend triste et chagrin,

.سودا , ATRABILE, s. f., bile noire, mélancolie ATRE, s. m., foyer, place où l'on fait le seu, .مسنوقد

ATRIPLEX. Voyez ARROCHE.

مديد ـ فاحش, ATROCE, adj., énorme, excessif, صفديد ـ عذاب شدید فاحش, Supplice atroce, عظیم ـ کبیر ATELIER, s. m., lieu où travaillent les ouvriers عظیم ـ کبیر , جل سوء للغائد, Homme atroce ا

> ATROCEMENT, adv., d'une manière atroce, فاحشا. Аткосітќ, s. f., énormité, عظم

. كباير, plur. ; كبيرة , plur. كباير.

اعظم ما یکون من ,Atrocité, caractère atroce الشرو القساوة.

هزال ,Атворнів, s. f., extrême maigreur.

ATTABLER (s'), v. pr., قعد على السفرة O.

Аттаснант, в, adj., qui fixe l'attention, برغب.

ATTACHE, s. f., lien, ce qui sert à attacher, by;

اطلق الرصاص و اصاب العلام , plur., قيود م l'attache, et atteignit le but, قيد - رباطات ... .مر بوط ـ مقيد

علاقة ـ الفة , au fig., علاقة ـ

علاقة ـ محبّة ـ مودّة ـ حُبّ ـ اتحاد

. تقيّد في ـ رُغبة في

ATTACHER, v. a., joindre, lier, بط O. مشد O. مشد المجامعة . ربط الي ,شدّ على ,الى شجرة ,Attacher à un arbre الحقد _ ادرك _ Attacher à , علق في , Attacher ادرك _ المحقد _ المحقد _ المرك _ . المحقد _ المرك _ . ا علق في ـ الزق الى contre, appliquer contre, ا .قيد , Attacher par les pieds

Attacher, appliquer, lier par quelque chose qui . I. سبع العقل - رغب I.

التزق _ ـ

S'Attacher, fig., s'appliquer à, ب اعتنسي ا تعلق ب ـ تقيد في S'attacher d'affection à quel-مثبوت عليه | S'attacher au service de... مثبوت عليه | S'attacher au service de... بنعلق بنحد مته ۔ تیسک برای ۔ تعلق برای ، cher à une opinion, هو شد يد العناية ـ هو متهسك بهذا الراي ,mion, بهذا الراي

ATTAQUABLE, adj., qui peut être attaqué, יייבו שת يهكن الهجوم عليد ـ

ATTAQUE, s. f., assaut, حملة - علم.

ATTAQUER, v. a., assaillir, على O. _ .I حمل على

بادى احداً بالشير Attaquer, être agresseur, بادى احداً بالشير

S' Attaquer à, v. pr., se prendre à quelqu'un, خبيرة. ATTENANT, E, adj., contigu, tout proche, عارضه ـ ٥٠ حكَّ الشر مع ـ قارش احـــداً .تعرّض ل

Etre attaqué d'une maladie, ابتلى بالمسوض . ATTENDANT que (en), لبينها _ لحينها _ لوقتها. En .اعتراه المرض

ا الا l'atteignit à la cuisse, اصابع في اصابع الله

ATT

وصلت يك الى Atteindre, saisir, toucher de loin, كا الى ATTACHEMENT, s. m., sentiment de vive affection, | _ לו עביי בייט ול O. Je n'y puis atteindre, ..ما يتطول يدي اليم ـ ما يتصل يدي اليم

ما يصل الى , Attachement, grande application, بعناية المارية بلغ من العيسر ,A. Il a atteint cinquante ans بلغ

Atteindre, attraper, joindre en chemin, ه لحقق به A.

. بلغ طبقته _ ادرك _ . A. لحق Atteindre, égaler, ما يلحق لد عبار ,Il est bien loin de l'atteindre

Atteint (Être), frappé de, _ _ _ _ _ il. انصاب بداء ,في داء ,ela في داء ,ela في انصاب بداء ,في داء ,في داء ,في داء ,في داء ,في داء ,وفي داء , . Etre atteint de la peste, اعتراه داء _ ابتلي بداء انعلق في بب. Etre atteint de la peste, انصاب في الطاعون

متل _ مُصاب , Atteint, frappé, affligé

Atteint de, accusé de, بتهوم ب Atteint et con-- ملزوم الاعتراف ب vaincu, reconnu coupable, وقعت في قلب محبة فلان - نعلق بهحبة فلان, الاستراف به عبة فلان الم

> صربة ـ أصابة , ATTEINTE, s. f., coup qui atteint الطشة _

> Atteinte (Porter), prejudice à, قلم ـ نقص 1. . ثلم الحبّة, Porter atteinte à l'amitié,

> ATTELAGE, s. m., chevaux, bêtes de somme attelées, مقارنة خيل ـ جلة دوات مكذنت معا ـ علقة

> ATTELER, v. a., attacher des chevaux, des bêtes de ـ علق الحيل في العربانة, somme à une voiture .كذن النحيل الدواب في العربانة

> ATTELLE, s. f., bande pour maintenir une fracture,

.متصل ب ـ قريب من

attendant qu'il vienne, لبينها يججي. | En attendant ATTEINDRE, v. a., frapper de loin, اصاب. Il tira mieux, خصل احسن من ذلك En attendant l'heure du diner, ألى وقت العدا العداد ا

En Attendant, cependant, dans cet intérim, في اثنا ذلك.

Attendre quelqu'un dans une embuscade, مبطله o. ـ مبطله .

S'Attendre à quelqu'un, compter sur quelqu'un, لا تعتبد الا. Ne t'attends qu'à toi seul, لا تعتبد الا.

ATTENDRIR, v. a., rendre tendre, bon à manger, رخّص - رطّب.

Attendrir, au fig., rendre sensible à la pitié, à l'amitié, قتن - حتن - رقق.

S'Attendrir, v. pr., devenir tendre, صار رُخص I. S'Attendrir, s'émouvoir, لقى الله مالية على ــ .0 من على الله على ــ .0 من على الله على ــ .0 من على

ATTENDRISSANT, E, adj., qui rend sensible à la compassion, مُعَنِّى القلب مُحَنِّى.

Attendrissement, s. m., sentiment de tendresse, شفقة ـ خَنبة - تحنن

منظرًا ل, ATTENDU QUE, conj., vu que, puisque بناء على الله _ كون

ATTENTAT, s. m., entreprise contre les lois, contre un souverain, عدوان - تهجم على

ATTENTATOIRE, adj., جورى, ATTENTATOIRE,

ATTENTE, s. f., انتظار استنظار L'attente est cruelle, الانتظار يرمى في الاصفرار, prov.

Attente, temps employé à attendre, أطعة.

Attente, espérance, opinion conçue d'un être, الماء الماء. Tromper l'attente, كما خاب الماء . Notre attente n'a pas été trompée, الما خاب الماء . Remplir l'attente, وافق الامل

ATTENTER, v. a., entreprendre contre les lois, la vie, على القجم على . Attenter aux jours de quelqu'un, تهجم على قتل احد المحم المحم المحم المحمد ال

بديوان بال ـ بتقيد, Attentif, fait avec attention, عبديوان بال ـ بتقير Examen attentif de conscience, باجتهاد و تدقيق

, aor. vulg., وعي على .. (ادار pour باله على . كركبة _ عفش ,Ne pas faire | verses | اعتسلم بدر فيد _ تنقيد في _ يوعى ما احتفل فبم , attention à quelqu'un, le dédaigner علق الطبني, Attirail de cuisine. الات - إما حسب له حساب - ما اعتبى به, في المارية . || Les actions d'un fou ne méritent point attention, المجنون ما عليه حرج ,ما عليه تنقييد

Attention, soin obligeant, معروف. Il a eu pour . المراحم الربية | عهل معى كل معروف , moi toute sorte d'attentions ال Homme rempli d'attentions, صاحب معروف.

. Considérer atten. باجتهاد و تدقيق ـ بديران بال tivement quelque chose, y réfléchir, أمعن النظرفيه. إسمايب, المعن النظرفية.

ATTÉNUANT, E, et ATTÉNUATIF, IVE, adj., qui rend moins grave, ملطف.

ATTÉNUATION, s. f. (diminution) des forces, .هزال ـ تضعیف ـ

. حالة _ هية _ | Attenuation (diminution) des charges contre l'ac-. تلطيف المادّة , cusé

ATTÉNUER, v. a., diminuer les forces, l'embon-. صعقف _ أضعف , point

Atténuer les humeurs, حلّ - أحرى 0. Atténuer, rendre moins grave, 83 lil del. . جواذب, plur., جاذب I. قلب على الارض, plur., جواذب Atterer, ruiner, accabler, affliger, خرب I.-O. -.ادهش ـ اهلک

Attérer, v. n., prendre terre, الى البر ٨. ATTÉRISSEMENT, c. m., dépôt de terre fait par les الذايذ الدنيا, dépôt de terre fait par les الذايذ الدنيا eaux sur leurs bords , قيوف ; plur. , قيوف.

ATTESTATION, s. f., témoignage par écrit, شہادة. ATTESTER, v. a., certifier, على, على A. أستشهد , Attester, prendre à témoin

ATTIEDIA, v. a., rendre tiède, برّد ـ فتر

.O. برد ـ .O. فتر O. pr., برد ـ O.

ATTIEDISSEMENT, S. m., نبر يد ـ فنو .

شنتف - لبس - زبن المنتف - لبس - زبن المنتف S'Attifer, v. r., se parer, تشنتف ـ تلبس.

ATTIRAIL, s. m., grande quantité de choses di-

Attirail de, réunion des objets nécessaires à, Ĉie

ATTIRBR, v.a., tirer à soi, aul جدّ 1. - 50. اماله البدر استياله, Attirer quelqu'un dans son parti, اماله البدراستياله. ا ستعطف , Attirer sur soi les miséricordes divines

S'Attirer, v. pr., l'amitié de quelqu'un, ملغه علمه المتعطفة .I ملك قلىد ـ استياله ـ اماله اليه ـ إ ـ بتقييد ـ بانتياه ـ استياله ـ اماله اليه ـ إ ـ بتقييد ـ بانتياله ـ اماله اليه ـ إ

S'Attirer, se causer, حلب لنفسه O. S'attirer des

مرولع النار, ATTISER v. a. (le feu), pos. et fig., النار اثار النار ـ . ه شعل النار

ATTISEUR, s. m., qui attise le feu, وُلَاعِ النَّارِ, قعدة , ATTITUDE, s. f., situation, position du corps,

ATTRACTIF, VE, adj., qui attire, جاذبے _ جاذبے. قوة جاذبة, Force attractive.

ATTRACTION, s. f., عذب عاذب.

ATTRAIT, s. m., ce qui attire par l'agréable,

_ حال _ شحططة _ حسن , Attraits, appas ذلك. Ce visage plein d'attraits, ذلك المحيا المحبوب الذي اودع الله فيه جاذب القلوب

غش ـ فتِّر . ATTRAPE, s. f., tromperie

ATTRAPER, v. a., prendre à un piége, . اوقع في الفتّ

ـ .0 جوّن ـ . 0 نحسستس , Attraper, tromper .اوقع في الفنح , في الشرك ا

منطف - .0 نتش O. عطف O.

Attraper, atteindre en courant, قفش O. _ كحق A.

. اعتراه مرض ـ . ٨ حصل له وجع , Auraper un mal مسكتني , اخذتني البردية , J'ai attrapé les fièvres

الله عصل لى , صارلى رشح , Jai attrapé un rhume . ترشحت

S'Attraper, v. pr., être trompé, انعش.

ATTRAPOIRE, s. f., piége فتح ـ شرك.

ATTRAYANT, E, adj., qui attire par ses charmes, يسلب العقل _ مشحطط _ جاذب القلوب.

ATTRIBUER, v. a., imputer, rapporter une chose à, ل الله الحي O. N'attribuez pas cela à l'ignorance, ل الله الحيال الله الحيال الله الحيال الله الحيال الله المالم fait, ما المالم المالم الله المالم المال

Attribuer, attacher quelque prérogative à, بنض ٥. AUBE S'Attribuer, v. pr., s'approprier, منزل ـ نسب لنفسه Aube

ATTAIBUT, s. m., propriété particulière d'une chose, مَاصَّة ـ خاصَّة; plur., صَاحِد ; plur., صابحاً لله العمايين Les attributs de Dieu, comme Tout-Puissant, Clément, etc., السها الله الحسنة.

Attribut, ce que l'on affirme ou nie d'un sujet, مُسند محكوم بد مجول صفة عبر. Le sujet et l'attribut, المبتدا و الحبر المسند و المسند اليه

ATTRIBUTION, s. f., prérogative, מֹנְיָגּ

ما فی الید ما فی الحکم, Attributions, pouvoirs, ما فی الحکم. Ceci n'est pas dans vos attributions, ما یخصت هذا ما هو مها فی حکهک , مها بخشک

ATTRISTANT, E, adj., qui attriste, مغم معمر الخاطر ... ATTRISTER, v. a., مغر الخاطر ... الخاطر ... الخاطر ... S'Attrister, v. pr. s'affliger ... المرابعة ا

S'Attrister, v. pr., s'affliger, انكسو خاطرة انغم - مرن ـ مرن ـ مرن

ATTRITION, s. f., regret du péché par la crainte des peines, בשתני على الخطايا لاجل خوف العقوبة, ATTROUPEMENT, s. m., réunion, لمّ, plur., ما جتماع – لمة

ATTROUPER, v. a., لم جع م. 0. - جع A. S'Aurouper, v. réf., التهوا

AUBADE, s. f., concert . نوبة. Donner une aubade à quelqu'un . عملوا لد نوبة ـ دقوا له نوبة.

- ثوی ,Aubain, s. m., étranger non naturalisé . غربب.

AUBAINE, s. f., succession aux biens d'un aubain, وراثة العربب مخلفات العربب.

Aubaine, bien inattendu, خير من الله ـ سعادة. طلعة النهار ـ الفجر, Aube, s. f., pointe du jour

Aube, vêtement en toile pour les prêtres, تونية; plur., كيتونة _ كتونة _ تاون

AUBÉPINE, s. f., arbrisseau épineux, à petites fleurs odorantes, baies rouges, عضد مشجرة العضاء.

دارللیسافرین ـ خانات, pl.,خان ,Auberges, s. f., خارل .منزل ـ

AUBERGINE, s. f., melongène, بادهنجان.

AUBERGISTE, S. m., ... فأنح خان ـ خان ـ خان ـ ماحب خان ـ خان ـ ماحب خان ـ ماحب خان ـ خان ـ

AUBIER, s. m., bois tendre, entre l'écorce et le vrai bois dans tous les arbres, ما يكون ما يكون ما يكون قشر الشجر و النحشب الصلب.

AUBIFOIN, s. m., bluet, fleur, יין נشأון.

AUBIN, s.m., t. deman., allure qui tient de l'amble et du galop, فوع سيرالنحيل بين مشيد الرحوان والركض, - . . دُرُج

AUBIN, s. m., blanc d'œuf, بياض البيص.

AUCUN, E, adj., pas un, عا أحد و لا وأحد , plus vulg., أما في موضع, Dans aucun lieu, ما في موضع, كال Sans aucune dépense, الله مصروف اصلاً

AUDACE, s. f., hardiesse excessive, خسارة.

-Audace en mauvaise part, حوقاحة. Astu bien l'audacede faire cela? ييكن تتهجيم تعيل هذا

AUDACIEUSEMENT, adv., پوقاحتُ ـ بجسارة

AUDACIEUX, se, adj., متجاسر مسجاسر.

AUDIENCE, s. f., attention donnée à celui qui parle, استهاع ـ سهع ـ التفات الى Donnez-moi un moment d'audience, بالك , بالك

Audience, temps donné par un homme puissant . en qualité ou en quantité, عن ازذاد ـ . ازداد ـ ملاقاة ـ مقابلة , en qualité ou en quantité المواجهة ـ ملاقاة ـ مقابلة Demander une audience à, וستاذر احدًا في الملاقاة Augure, s. m., présage; signe par lequel on juge Bon. طيرة ـ طاير ـ طير ـ فال ـ علامة ,Accorder une audience, de l'avenir . في الدخول اليمسم ـ فال مبارك ـ بشارة ـ بشارة خبر ـ اوغر ,augure اذر لم بالدخول اليم , بالملاقاة , في المقابلة # Avoir audience de quelqu'un, أطير نحس , Mauvais augure علامة خير ا قابل احسداً , Ceci est ـ قال ما هو مليم ـ ما هو اوعر, de mauvais augure طلع الى مقابلند ـ اجتهع به ـ لاقى احــــدًا " الله عن بشارة خير | Peut-on aujourd'hui avoir audience du ministre الما هي بشارة خير | اليوم تنيسر مقابلة الوزير بيكن الملاقاة مع الوزير .يصيراليوم الاجتهاع بالوزير-

Audience, séance de juges, مجياس.

L'Audience , l'assemblée, les asaistans , الحاصرين اهل المجلس - العضار-

AUDITEUR, S. m., alm - amin - amin. ا جلاً, plur.; جليل عجليل القدر ا جل إ.سهعي, Auditir, va, adj., qui appartient à l'ouie, القوة السامعة ,Faculté auditive

AUDITION, s. f., pluml.

AUDITOIRE, s. m., assemblée d'auditeurs, السا معير. ; معلف مداود , plur ; مدود , manger aux animaux plur. , معالف. Auge , pierre creusée , auge de puits , جرن, plur., جرون, Auge de maçon, vaisseau de bois pour délayer le plâtre, قصعة; plur., [.قصع

AUGET, s. m., petits vases attachés aux roues hydrauliques (en bois), قادوس; plur., قواديس ,ـEn . بروش , plur. , بُوش , terre

.قادوس الطاحونة , Auget, bout de la trémie.

AUGMENT, s. m., addition, j.

Augmens, lettres accessoires, نوأبد.

AUGMENTATIF, VE, adj., t. de gram., particule, terminaison qui augmente le sens, عروف المبالغة . القوة النامية , Faculté augmentative .

.نهو۔ زیادة فی

AUGMENTER, v. a., accroitre, آود - گتر,

Augmenter, v. n., ou s'Augmenter, v. p., croître

Augure, celui qui lisait l'avenir dans le vol des ، عرّان _ oiseaux, etc.,

Augurez (bien), v. a., tirer un bon augure, ب نقال ب . Augurer mal, tirer un mauvais au-تشام ب ـ تطيرب, من gure,

_ معظم _ محترم , Auguere, adj., grand, venérable

- النهار در Aujouan'mur, adv., ce jour, à présent, النهار در اليوم.

. مسنة لله _ زكاة _ صدقـــــة . AUMONE, s. f., Auge, s. f. (de bois ou de pierre), pour donner à Demander l'aumône à, عمال حسنة لله من احد ٨ المسري إلى الفقرا ,Faire l'aumône aux pauvres الحسر الى الفقرا . تصدّق على الفقرا

- تصدّق على احد بشــــي ... AURÔNER, v. a., اعطاه شيًا على سبيل الصَدَقة

AUMONERIE, s. f., charge d'aumonier, all _ وكالتر الصدقات

Aumônien, s. m., prêtre attaché à un corps, à un grand, pour distribuer leurs aumônes, leur dire les . قسيس وكيل الصدقات ـ امام , prières

قياس بالهند ازة, AUNACE, s. m., mesurage à l'aune قياس با لذراع.

ـ حورة روميتر , Aune , s. m. , arbre

, ذراع ـ هندازة Aune, s. f., mesure de longueur, plur., كَرْع . Notre aune de trois pieds huit pouces est égale à une aune trois quarts (ذراع وثلاثته ارباع) de Syrie. (Le dera arabe est composé de vingt-quatre pouces arabes. Voyez Pouce).

I قاس الناس على نفسد على الناس مثله

.جاسيم ـ جناح

I. قاس بالذراع , با لهندازة , AUNER, v. a.,

. Long-temps auparavant, قبله من قبسسل قبل بزمان.

AUFRES, prep., tout contre, بُغْب _ بالجاء .عند _ بالقرب من _ قريب ل _ الى جانب Auprès de quelqu'un, à son service, عند الذات الدنيا (Auprès de, الدنيا) A. - بالنظر الى _ نظــــرا الى en comparaison de, بالنسبة الي

AURÉOLE, s. f., cercle lumineux autour de la tête اكليل انوار على راس القديسين, des saints,

أذنى , AURICULAIRE, adj., qui regarde l'oreille, اذنى. Le doigt auriculaire, النحنصر.

. قيصوم ذكر, نوع من ألشيبة ,. AUBONB, s. f.

Aurore, s. f., lumière avant le lever du soleil, عيال بطلع الفجر .L'aurore commence à paraître . فجر عال يشق الفجر-

قدّ مالي طاقة, Va sous d'heureux auspices, مالي طاقة, Autant que je puis, قال علي مثلم إلى مثلم الم على قدر الامكان ـ على قدر طاقتى ـ قدما بقدر ـ | Sous vos auspices, sous امض على الطاير الميون. على نصيبك ـ على اسك votre bonne fortune, _ بسعاد تک ـ Sous vos auspices, avec votre faveur, إ . بقتى مرتبن _ الطاق طاقين Deux fois autant, اعلم يديك _ تحت نظرك الشريف votre appui, . مهينك العاليد ـ

وانت الاخر رايح.

فلهذا, c'est pourquoi, افلهذا.

هذا بخيل , l'un est généreux, autant l'autre est avare هذا بخيل العليسيم , aússi savant que vous هوعالم قدك.

. بقدر ما الواحد سعى فبقدر ذلك الاخر بحيل _ [- حالًا _ في الحال ,Aussitot, adv., à l'instant

Mesurer à son من ساعتد في ساعت الحال العال العال به . Il se leva aussitôt et ساعة ان , Aussitôt que قام من ساعته و راح , Aussitôt que . محجرد ما _ اول ما _ حينها _ عندما _ حالها _ | _ راسان _ راسن _ AUNER, s. f., plante médicinale,

Austène, adj., rigoureux, pénible, ...

Austère, rigide, sévère, صارم _ صعب. Visage AUPARAVANT, adv., avant toutes choses, قبل كل شي austère, عابس المجرب حجب عابس Homme austère, dur, رجل قاسى. || Homme de mœurs austères, dur .رجل زاهد ـ رجل صارم على حالم ,a lui-même Mener une vie austère, mortifier ses sens, - تـــزهد - امات نفسه بالصوم وبقلة النوم

> ـ بالقساوة , Austerement, adv., avec austerité . با لزهادة _ بالزهد

Austenite, s. f., rigidité, اصعوبة _ صعوبة . Des اماتنة النفس بالصوم ,austérités, des mortifications Austérité de mœurs, détachement des إ. و غير ذلك - تجبّم, Austérité de visage, زهادة - زهد كلوح الوجه|

. جنوبي - قبلي , Austral, adj., méridional

على مقدار ملا , AUTANT, adv., autant que s'il مثل - بقدّ ما - قدّ ما - على قدر ما - بهقدار ما ان کان عهل حذا ,Ausprce, s. m., augure par le vol des oiseaux, leur la fait cela, j'en puis faire autant, الم كان عهل حذا عندي قدّ ما عندك , J'ai autant d'argent que vous . عندى مثلها عندك من الفلوس, من المصر بات الطاق ثلاثة ـ بقك ثلاث مرّات, Trois fois autant Aussi, conj., de même, encore, الثلاثة امثاله _ | _ ايصا _ كذلك . || Si je vous ai pris quelque chose, je ار الحذت منسك . Et vous aussi vous partez, vous rendrai dix fois autant, كيانا ـ كوراند الماق بعوض عليك الطاق عشرة ,عشرة امثاله الماله الماله المالة لد في ,Il a quatre pieds de large et autant de long Aussi, autant, ألعرض أربع خطوات و في الطول مثلها | Ilest | . بقد ـ (قدر pour) قد ـ مثل Aussi, autant بقدّ ما هذاك سنحى على مقدارما هذاك سنحى

.مع ان

AUTEL, s. m., table pour les sacrifices, اعطى احدًا رضاه بر اقراره الشرعي ب Lieu qui correspond à l'autel, dans d'agir, مدابع une mosquée, lieu où se place l'imam, محراب الى احد - إن محراب Autoriser à, .محاربب ,plur.

chose, صانع ـ سبب ـ اصل ـ باعث. Les auteurs de nos jours, الوالدين.

مبدع , Auteur d'une découverte, inventeur

مَا لَف _ مصنّف , Auteur, écrivain qui fait un livre البوالفرج , Aboulfaradj , l'auteur du livre des chansons صاحب كتاب الاعاني

AUTHENTICITÉ, s. f., 1200.

AUTHENTIQUE, adj., qui a l'autorité et les formes exigées par la loi, qui fait preuve, qui est légalisé, مشتهل على شرايط الصحة واللزوم ـ صحيج ـ شرعى Authentique, notable, الاعتبار الاعتبار. AUTHENTIQUEMENT, adv., بصحة _ شرعيًا.

AUTHENTIQUER, v. a., un acte, y apposer une at-. حواليه _ حوله , Lestation, un sceau, حواليه _ حوله الكتــــيــاب , Lestation, un sceau يضع ,aor. وضع خطد او ختهد على الكتا ب AUTOGRAPHE, adj., écrit de la main de l'anteur, Autographe impérial, écrit de la main | بخط المالف .خط شریف ,du sultan

AUTOMATE, s. m., machine qui imite le mouvement الترفى صورة _ اوطوماط_ون , des corps animés النسان اوغيره من الحيوانات تتحرك من ذاتها . بقر ـ ثور ـ دبّ , Automate, personne stupide AUTOMNAL, E, adj., de l'automne, خريفي.

AUTOMNE, s. m. et f., saison, فريف.

voir de ses propres yeux, ألمشاهل عيانًا.

الا تكسيعهل لغيرك ما لا تربك لنفسك , Demander à quelqu'un même , وصالد اذري النفسك , rise , permission , وصالد الأربي النفسك ,

D'autant que, parce que, الاتن D'autant plus que, l'autorisation de, بالاتن D'autant que, parce que, وطلب من احد رضاة الشرعى ب 0. استاذن احداً في ـ

AUTORISER, v. a., donner à quelqu'un le pouvoir ـ . اذن لاحـــد ب , في المحـــد ب المحـــد ب المحــد ب المحــد ب المحــد ب المحــد ب المحــد ب المحــد ب المحـ AUTEUR, s. m., la première cause de quelque رضى لاحد ب A. || Autoriser, revêtir de l'autorité, Autoriser un usage par قلَّد احدا بالامرو النهي . son exemple, le mettre en vigueur, مسرتي عادة O.

> ـ أستقر , S'Autoriser, acquérir de l'autorité, .تیکن ۔استیکن

> S'Autoriser de quelque chose pour saire de même, استند الى فعل عيرة ليعهل مثله

سلطان _ امر _ امر و نهي ,Autorité, s. f., puissance

Autorite, credit, consideration, اعتبار.

Autorité, opinion citée pour s'en appuyer, اسناد; plur., استناد _ اسنادات et اسانید. Sur l'autorité de tel auteur, استنادا الى فلان.

مالقوة , Autorité (d'), adv., sans droit

Autour, prép., aux environs, auprès, نوع من البازات, Autour, s. m., oiseau de proie Autoua, s. f., espèce d'écorce qui ressemble à la لطر, cannelle, لطر

أَخْرِينِ , plur., إخرى , fém., في إنْ , plur., الْحُرِينِ , الواحد وكلخر, L'un et l'autre, عير - اخارى et Autre chose,غير شي ـ شي أخر, Nous autres, vous autres, انتم الاخاري ـ نحن الاخاري . Une عير مرة _ مرة أخرى ,Autre que فير مرة أخرى , Une autre chose que celle-ci إ:بدال ـ خلاف ـ ا شي غيرة ـ شي خلاف هذا " Un autre que moi, AUTOPSIE, s. f., terme de médecine, l'action de عيرى - عيرى. ∥ N'aimez point d'autres que moi, لا تعشق بدالي. ∥ Ne faites pas à d'autres AUTORISATION, s. f., action par laquelle on auto- ce que vous ne voulez pas qu'on vous fasse à vous-

ـ لغــيرى , A d'autres, expression d'incrédulité ـ واحد بواحد ,L'un après l'autre قل هذا لغيري | . هذاك اليوم ,L'autre jour الواحد بعد الاخر Autre, marquant l'égalité, أنانى - أخر. € C'est un autre Alexandre, هُو اسكندر ثاني. | Les uns les autres, marquant réciprocité, بعصهم بعض . || Ni l'un ni l'autre, لا هذا و لاهذاك. Voyez Un.

AUTREFOIS, adv., anciennement, au temps passé, ـ في ما مضى و تقدم من الزمان ـ سابقـــاً في قديم الزمان و سالف العصر و الوان

بنوع أخر, Autrement, adj., d'une autre manière, بنوع مدلی | Comment pourrait-il en être .غیر شکل ـ بطرز اخر autrement, lorsque nous sommes gouvernés par un Prince aussi juste que,علينا هو ولاوالحاكم علينا هو السلطان العادل فلان

Autrement, sinon, sans quoi, الأعاذا والآ, الأعان.

AUTRE PART, adv., ailleurs, عير موضع)_ (ayec .الى غير موضع (mouvement

collectiv., معام. Le cri de l'autruche, رعاب.

d'autrui, الا تشتهي مقتني غيرك.

.سقیفت ـ رفرانی

AUXILIAIRE, adj., qui aide (en parlant d'un corps مناصر _ مساعد ,(d'armée étranger

Auxiliaires, verbes qui servent à former les temps des autres verbes, أفعال مساعدة لصرف غيرها.

S'AVACHIR, v. n., devenir mou (en parlant d'une etofie, du cuir), الان I. ـ عار لين ـ I.

حشر, S'Avachir, devenir lâche, sans vigueur, حشر _ I. Cette femme s'est avachie, elle est devenue trop grasse, هشرت ها الامراة.

AVAL, s. m., souscription d'un billet fait par un صیانة فی ظهر, promesse de le payer, تىسك

AVALANCHE et AVALANCE, s. f., masse de neige qui . هدف ثلج من جبل roule des montagnes,

AVALASSE, s. f., torrent, chute impétueuse d'eau de ،سيول , pluie ; سيل _ زخة مطر , pluie

O. Avaler avec زلط ـ م بلع ـ ابتلع , O. Avaler avec A. ∥ Avaler de travers en بلع بسهولة ـ. O ساع ,facilité on mangeant, نشردی می الله فصّ O.

Avaler, boire une chose désagréable, المجرع. إ تجوع المرارة ,Avaler le calice, avaler des couleuvres Avale, adj., مبلوع.

مدندل ـ هُدل Avale, qui pend un peu en bas, عدندل ـ هُدل

بلاع ,. Avaleur, s. m., بلاع

AVALOIRE, s. f., grand gosier,

Avance, s. f., espace de chemin que l'on a devant .سىقتى , quelqu'un

طولة, Avance, ce qui se trouve déjà fait, préparé, طولة. دفع مقدم ـ سُلف, Avance, payement anticipé أعطينك , Je vous ai fait une avance de mille piastres إعطينك , Je vous ai fait une avance de mille piastres -Je suis en avance pour le paye! . الف غرش سلف AUTRUI, s. m., انا متقدّم في الدفع . Ne convoite pas le bien ment, الغير الدفع الدفع . Recevoir, ou demander une avance d'argent, استسلف فلوس.

> Avances, premières démarches pour un accommo-Faire des avances تلقديم صلح - فتيح باب, dement مادي احدا, à quelqu'un pour se réconcilier avec lui, احدا ا بطلب المصالحة . || Faire des avances à quelqu'un ـ . فم فنح معم باب المحبة ,A فننح معم باب المحبة Faire des avances aux hommes عرضت نفسها للرجال ,(en parlant d'une femme)(

> D'Avance, adv., par anticipation (en parlant d'un (payement), سلف ـ لقدام, D'avance ou par avance, dès le moment présent, من الان ـ لقدام , Je m'en .ومن الان افرح لفرحك, réjouis d'avance avec vous

> AVANCEMENT, s. m., progrès, établissement de for-. نهو۔ تجام ۔ ترقی ۔ تقدّم ۔ ترقیة ۔ تقدیم ,tune

Avancen, v. a., porter en avant, prévenir le temps

de, قدّم کرسی. Avancez une chaise, قدّم. 🎚 Il avança son départ, قدّم سفره . || Avancer la main, ك مدّ بـ 0. Avancer la tête pour regarder, علل براسه على 0. Avancer, faire aller plus vite, faire faire du progrès, مقدم المركب | Avancer un عجل الشغل _ روج _ I. نجع _ نتجر A. قرب لحلاص الشعل ,ouvrage

. دفع لقدام

.A دفع عن ـ يوفى et يُفي aor., وفي عن أحد Avancer, mettre en avant, proposer comme vrai, .حسب زعیک

Avancer quelqu'un, lui procurer de l'avancement, aider à sa fortune, أنهى _ رقى.

. تقدّم _ قدّم , Avancer, v. n., aller en avant O. Avancez, vous qui êtes devant, ساعتی ,Ma montre avance یسوقوا با مقدمین مقدّمۃ.

cer en âge, تقدم في العبر Avancer dans l'étude, على غيرة. L'ouvrage avance, il marche à sa العلم في العلم ـ الشعل صار على النحلوص ,قرب للأنـتها ,fin أ عهال يتقدم الشعل

S'Avancer, v. réf., se mettre en avant, تقدم. S'Avancer, marcher à la fortune, نبى ـ ترقى I. ـ

Avanie, s. f., tort fait de gaieté de cœur, ...ظلم ـ عوانية

Avanie, vexation exercée par les Turcs sur les chrétiens, بلصة _ بلص . Faire une avanie à quelqu'un, .0 بلص

AVANT, prép., قبل منه _ قبل. Avant lui, هبل منه _ قبل O. سبق أحدا في, Faire quelque chose avant quelqu'un . (Kasraouan) روّج على أحد في _

قبل ما ـ قبل ان , Avant que, conj.

Avant, profondément, الحرّاء ـ داخلا.

En Avant, الى قدام _ لقدام _ قدام. Qui est en .قدم, Mettre en avant القدامي avant

- رأس المركب, L'Avant, la proue d'un navire

AVANTAGE, s. m., ce qui est utile, فأبدة - فابدة Vous . صالب _ منافع , plur. ; منفعة _ فوابد , plur. إ _ اسلف _ اعطى سلفاً , plur. ; plur. ومنفعة _ ـ ما ينفعك شي , ne retirerezde cela aucun avantage ما تستفید منه شی ـ ما بطلع لک منه فایدة , خیر ا Avancer de l'argent pour, payer pour quelqu'un, ما _ انتف___ع من Retirer de l'avantage de, استفاد من. || Je ne trouverais pas à cela mon avantage, هذا ما بيخاصني Procurer de l'avantage à quelqu'un, أغاد أحداً A.

> Avantage, supériorité en général sur quelqu'un, . Accorder à quelqu'un des avantages, فصل ـ تقدّم . فضّل احداً على غيرة ـ قدّم احداً على

> Avantage, victoire, نصرة _ غلبة. Avoir l'avan-.I غلب احدا ـ انتصر على احد ,tage sur

AVANTAGER, v. a., donner des avantages à quel-ميزة مسس غيرة , Avan- qu'un par-dessus les autres ميزة مسس غيرة . Avan-

> Avantageusement, adv., d'une manière avanta--Parler avanta . بخير ـ بوجه مفيد _ مفيداً , ∥ .0 ذكر عرب احد الخير ,geusement de quelqu'un J'ai entendu parler de lui très-avantageusement, .سمعت عند كل خير [

AVANTAGEUX, adj., utile, مفيد . Cela est plus avantageux pour moi que de, هذا انفع لي, الحسن لي متيا ان. | Être avantageux à, procurer de l'avantage à, أعاد أحداً A. || Chacun sait ce qui . كُلُّ واحد يعرف خَلاصه, lui est avantageux

Avantageux, qui sied, يلبنق _ لابق . Taille avantageuse, élevée, noble, عالية _ قامة عالية.

مدعى لنفسم, Avantageux; présomptueux .شایف حالہ ـ مرتفع

AVANT-BRAS, s. m., partie du bras, du coude au

.اذر ع ,.plur ; ذراع ,maux

Avant-Coureur, s. m., qui précède quelqu'un, .سوابق , plur. , سابقت , Au figuré

ما قبل الاخر, .AVANT-DERNIER, adj., ما قبل

. انا رایج و یاک |, plur ; طلعت العسكسسر, AVANT-GARDE, s. f. .طلايع

. طالع ـ طيلع ـ اخرج , Avoir en etait serrée فليع ـ اخرج . Avant-Gour, s. m., مطالع ـ طيلع ـ اخرج . ce monde un avant-goût des béatitudes éternelles, ·o ذاق في الدنيا طرفا او نوعاً من السعادة الابدية

- اول امبارح ـ اول امس ,AVANT-HIER, adv ـ اولة امبارحة ,Avant-hier sair اول نهار البارح .أول ليلة البارحة

AVANT-MAIN, s. m., partie antérieure (d'un cheval), قدامية.

AVANT-PROPOS, s. m., préface, introduction, . فواتح , plur. ; فاتحت مقدمة ـ ديباجة , plur. ; بخلا , plur. ; بخلا , plur. ; بخيل , plur. ;

ودع يصير ايش ما صار - فابن - ليام , plur., التيم - خسيس - اشتحسا L'avare n'acquiert point d'honneur, إ ماسكة ما قدامه الا بكسب الحهد فتى شعيع que chose envers quelqu'un, على على على احد 0. وفر الاوقات, Être avare du temps, le ménager || Être avare de sa peine, se ménager trop soi-même, .وفرذاتد من

- امساك _ جود الكف _ خسة . AVARICE, S. f., غسة . بحل ـ لامة

Avanze, s. f., dommage arrivé à un navire ou aux .عوار حصل لمركب او لوسقه, marchandises

مكيد عارض, aventure, معتور aventure, معتور . . بضاعة معورة Marchandises avariées,

AVE-MARIA, s. m., salutation de l'Ange à la Vierge, .سلام عليك يا مربم ـ سلام الملاك للعذرا

Avec, prep., ensemble, conjointement, _ معبى ,Avec moi .واتبا _ وُتبا _ ب _ مـــــع ـ

poignet, زند اسفل _ زنود الله بالقلم , Dans les ani المنتى المناقل عنون Ecris avec la plume, وزند السفل _ زنود Parle avec prudence, تسكلم بعقل " Il l'a tué avec le , on dit aussi vulgairement; قتله بالخنجر qui annonce l'arrivée, قتله في النحاجر]. منجبر - بشير - مبشـــر Les Algériens sont en guerre avec les Maltais, الجزاير حرب مع المالطية Vas avec lui, ارح وبالا ـ رح انت و اباه الازم الله و اباه

AVEINDRE, v. a., tirer une chose du lieu où elle

Aveline, s. f., grosse noisette, يُندُوّ

. حلو المنظر - ظريف, AVENANT, adj., qui a bon air, عام المنظر - ظريف مسب ذلك , A l'avenant, à proportion

AVENEMENT, s. m., venue du Messie, .ظهورالمسيحِ۔

_ توليـــة , Avénement à une dignité suprôme .جلوس

AVENIR, v. D., arriver par accident, . مرى ـ . مار ـ . معرض ـ . محدث ـ اتَّفق ان ـ أيش ما صار بصير, Il en aviendra ce qu'il pourra

- الزمان الاتع , Avenia, s. m., le temps à venir, مشقتر وعناء

A l'avenir, adv., désormais, عون الان و صاعد, من هلق و رايح ـ بعد الان ـ في ما بعد

Avent, s. m., temps avant Noël et pour se préparer à cette fête, صيام الميلاد. Les Coptes disent : .صیام کبھک

AVENTURE, s. f., accident inopiné, عارض; plur., plur., حوادث, Il lui est arrivé une

ـ ما جرى , Aventure, récit de ce qui est arrivé قص عليد ما جرى لد, Il raconta son aventure. قصة قص عليه قصته ـ

منحاطرة , entreprise hasardouse , استحاطرة .

Dire la bonne aventure, prédire ce qui arrivera à

quelqu'un, فنر الفال A. Diseur de bonne aventure, فتاح الفال.

Mal d'aventure, mal au hout des doigts, صداع المحد اقرارة ورضاة ,Prendre l'aveu de الكلام | الكلام | اصبعتى مصدوعة ,Fai un mal d'aventure . الإصابع انصدعت اصبعتي ـ

_ بالصدفة , D'Aventure ou par aventure, adv. . بالمصادفة

AVENTURER, v. a., basarder, الخطر O. -.جازف ب

- خاطر بنفسم S'aventurer, v. réll., se hasarder, حاطر بنفسم a خاض الاخطار

ما عيا للا عيا القلب, plur., de la raison, طفشوني , plur., .طفاشنة

على العهاني ـ من غيرمبالاة - AVENTURINE, s. f., pierre précieuse semée de paillettes d'or, جرة البرق.

AVENUE, s. f., passage, iaic; plur., iii.

درب بین صفین اشجار بودی الی باب دار.

Avéren, v. a., vérifier et prouver la vérité de, .اكد ـ حقق ـ ثبت ـ اثبت الشي

كت مطر, Avease, s. f., pluie abondante et subite, مطر مطرنازل على عفلم مثل السيل ـ ويل ـ

منفرة _ كراهـــة Aversion, s. f., haine, dégoût, حيفرة _ كراهـــة Prendre en . بغضة _ كراهية النفس _ نفار الطبع aversion, avoir en aversion, کره من من مدن مدن مرن مرن کره O. قلبي نافرنمند , O. || Je l'ai en aversion بغض ـ

AVERTIR, v. a., informer de, ب علم _ اعلم _ مرنى عن ,ب ـ خبر ـ اخبر ب ,عرن عرب ,عرب quelqu'un de, lui dire de se tenir sur ses gardes, .نتهم على _ حذرة من _ انذرة ب

AVERTISSEMENT, s. m., avis pour se mettre sur ses . تنبيه, Avertissement pour payer l'impôt. اندار اهان ـ وطبي قدرة , Aveu, s. m., reconnaissance d'avoir dit ou fait, عال ـ وطبي قدرة . De l'aveu de tous, il a eu l'avantage, اقرار _ اعتراف اعترفوا لدكلهم بالعلبة

ا ، وضاء قبول , ll a l'aven de ses parens, الم الرضا والقبول من والديم. Estece de votre aveu qu'il parle ainsi? انت راضي لد بهذا

Homme sans aveu, vagabond, خليع - خليع). AVEUGLE, adj., privé de la vue, ; fém., -A ۲a .اکهة ـ صَوبر عهی et عهیان , plur. ; عَهْيــا veugle ou en aveugle, aveuglément, مثل الاعمى. A. عهى, Devenir aveugle

AVEUCLEMENT, s. m., cécité, - Le _ pull Le. Aveuglement, au fig., obscurcissement de la rai-Le véritable aveuglement est celui عياء القلب. Le véritable aveuglement est celui

مثل الاعهى AVEUGLÉMENT, adv., fig., sans examen, مثل الاعها

AVEUGLER, v. a., priver de la vue, راعو العربية على العربية ا . متى القلب والصر, Aveugler, obsourcir la raison, القلب والصر كان العشق بعتى مند البصر , L'amour l'aveuglait بكان العشق بعتى مند البصر , L'amour l'aveuglait S'Aveugler, v. réf., ne pas faire usage de sa raison, A. S'Aveugler, se tromper عهي ـ صيّر نفسه أعهي soi-même, croire ce qui n'est pas, التين لنفسد المحال, _ العلل نفسم علاي Ne vous aveuglez pas jue-. لاتزين لنفسك المحال و نظرت اند , qu'à croire que .على العياني , AVEUGLETTE (à l'), adv., على العياني.

> شرهان على , Avide, adj., qui a un désir immodéré .شديد الطهم ـ حريص على ـ طهاع فى ـ شرة على ـ Nous étions avides de nouvelles de votre part, كنا متلهفين على اخباركم ً

AVIDEMENT, adv., avec avidité, شراهة.

- حرص - شراهة , Avidité, s. f., désir immodéré اكل بشراهة , باشتها كلِّي ,Manger avec avidité .طهع اكل ما لعجلة.

ـ اذلّ ـ رذّل AVILIA, v. a., rendre vil, méprisable, أَدُلُّ ـ رِذُلُ

Avilir, déprécier, الشي ٨٠٠٨ بنصس ثهرن الشي ترذل , S' Avilir, v. pr., faire quelque chose de vil. ترذل. s'avilit à ses propres yeux, تدبرا _ هانت نفسه عليب. - افتكر في ـ تنبه على المحاقرت نفسه البح S'avilir, devenir à bas prix, متحافرت نفسه البح .0 رخص

AVILISSANT, E, adj., مهير، مرذل

.امانڌ ـ ذل

fém. plur., مقــــذاف مـ مــداري; plur., إ .مقاذىف

Avinonen, v. a., pousser avec l'aviron, عوم بالمدرى. زرای ـ ظنون , plur. ; وای ـ ظنون , Avis, s. m., opinion plur., أرا. A mon avis, على ظني . | Quel est votre avis ? (que jugez-vous convenable de faire) أيش هو المستحسن عندك المستحسن عندك ا .A. جع لارا ,Recueillir les avis ا .عندي هو ان Les avis furent différens, أختلفت الارا Les avis se réunirent pour, على اتفق رايهم على.

Avis, conseil, شور. Avis bienveillant, نصيحة; o. | مشار عليه, بالاستار عليه Donner un avis à ـ شار عليد شور مناسب , Donner de bons avis .۸ نصحہ

.تنبيد ـ انذار ـ نصيحة

۔ اعلم ,علم ب الصار. Donner avis de , informer de , اخبار Si nous pouvons vous اعرب ب خبّر ب, عون être utiles en quelque chose, marquez-le nous; l'avis que vous nous en donnerez sera pour nous une agréa-

.عاقل , Avisk, E, adj., sage, prudent

AVISER, v. a., donner avis. Voyez AVERTIA.

Aviser à, prendre garde à, أستحرس من.

ser au moyen de, ل . الا الله عبيسترك Aviser à ce que الله الله عبيسترك J'ai un mot à vous dire,

ـ دَبَرِ حالم ـ افتكرفي ما يصنع , ll l'on aura à faire تحاقر ـ 0 هـــان , S'Avilir, devenir vil

ما الخنكرت فيد, O. || Je ne m'en suis pas avisé مما الخنكرت .ما حست هذا الحساب ـ |

O. | De quoi t'avises tu de, خطر في بالمرعلم بالم ايش الجاك الى ان ـ من ابن جاء في بالك ان إنمدري Avirion, s. m., sorte de rame de batelier, أيش الجاك AVITAILLEMENT, s. m., approvisionnement de vi-. تقديم المونة - مُيْر- تزود ,vres

> مون _ زود , AVITAILLER, v. a., faire l'avitaillement حِدّد, v. a., rendre plus frais, plus net, حِدّد نظف

قوى Aviver, fortifier,

Avives, s. f. pl., maladie des glandes gutturales النحنازير التي تطلع للخيل des chevaux, النحنازير

محامى , Avocat, s. m., defenseur en justice, الذي يتكلم عن صاحب دعوى امام القاضي

مرطال ـ شوفار , Avoine, s. f., sorte de grain, مرطال ـ شوفار , .شوفان بری Folle avoine, هُرُطهان

ـ .A حصل له الشي _ . I. ملكك ,.Avoir, v. a., ملك فيد - بد - معد - لد - عنك - حصل على الشي Avis, avertissement de faire ou prendre garde, l'ai du bien, lla La Lu de معک مصریات _ لک فلمسوس ?Pargent سكينتي معك إ Astu mon couteau عندك دراهم إ , plur. فضر اعلام , Avis, nouvelle, علم علك علم , plur. عندك دراهم كل ما يهلكه, (Tout ce qu'il a (tout ce qu'il possède) كل ما يهلكه. ـ لي وجع الــــراس ,Jai mal à la tête ا . الراس الم maladie que j'ai, سايرلي وجع الراس المرض الذي اناحاصل عليم المرض الذي حاصل لي ما أجد من العسسة, Le chagrin que j'ai, مهها لزم لجنا بكم من الحدم عرفونا Le chagrin que j'ai, ما عندى من العم (يجد, aor., عجد) . « Qu'avez vous? ايش صاير فيك ـ ايش بك Je n'ai rien, al Qu'avez-vous que vous ne dites rien? ما بي شي. , J'ai faim ما بالك ساكت ـ ايش بك ساكت ا Aviser à, faire réflexion à, فنا جوعان, عطشان, الانامان المناسر في الانكسر في Quel âge avez-vous? لي معك كلية إلى الله J. || Jai un conseil à vous donner, ما تكهل ـ ما بلغ الكهال | Quand il n'aurait eu d'autre الك عندى نصيحة qualité que d'aimer la justice et les savans, cela aurait ولولم يكن فيد الا محبة العدل ,suffi à sa gloire J'ai eu de lui dix و العلما لكفاء ذلك شرفاً . نلت ,صر لى مند عشر عروش , piastres

Avoir, verbe auxiliaire, المراق O. Javais écrit, .اكون كتبت J'aurai écrit, كنت كتبت

مان م ان على المناس ال المجاب عليد ال J'ai à sortir, واجب على ان استكثر بنحيركم لازم اروح الى موضع ـ بدّى أطلع لَبرًا

ال x a, فيه ـ فيه ـ Y a-t-il de l'eau. Y ici? فيد مية هوري. | Y a-t-il quelqu'un là-dedans? .ما فيه حدا غير فلأن,Iln'y a qu'un tel إ. فيه حدا جوًا Il y a en ce moment un bâtiment qui va partir, Il y a des اللان موجود مركب عن قريب يسافر و فيه ناس بخمند الله عليه ناس المجاه . الناس مُن بظن Il y a un an que je ne l'ai vu, иуа من سنة ما شفتد لي سنة ما شفته cinq ans que ton frère est parti, الخوك له خيس .زعرور | Il y a maintenant stagnation de com. استير.، سافر merce, الله صاير وقف حال على المتجر Il y . نوع منتفحة و هي دُو و حل ا Il y avait کان موجود ـ کان فيه ـ کان اوع کان ماکان یا مُستبعین الکلام, autrefois un pêcheur السهوت , plur., السهت , point vertical قولوا نستعفر الله من الزيادة والنقصان حتى كان في قديم الزمان رجل صياد النح

محصول Avoir, s. m., ce que l'on possède de bien, محصول _ چیع ما پہلکہ ,Tout son avoir مال ـ مقتنی ـ كل ما احتوت عليد يك - جيع ما حوت يك

٥. كان قريباً من ,ل - جاور , ... مكان قريباً من الله AVOISINER , V. a. , والم

AVORTEMENT, s. m., accouchement avant terme, . طُرْح - اسقاط الجنين

اسقط.

Avorter, ne pas mûrir, en parlant des fruits,

Avorter, ne pas réussir, خاب I. Notre projet est . راحت المادة - خاب املنا - فاتنا التقصود ,avorté,

Avorton, s. m., né avant terme, اسقط.

شير غيركامل ـ ثير ناقص , Avorton, fruit, plante موكيل , Avoué, s. m., procureur

Avouea, v. a., confesser, باعتـــوف ب اقرّب ـ اقرّ على نفسر ب

Axe, s. m., ligne droite qui passe par le centre d'un ـ خط مستقيم يفوت على مركز الكرة ,corps rond المدار الدنيا L'axe du monde, مدار الدنيا Axe d'une poulie, محور البكرة. | Axe d'un rouet, avec poignée, لولب الدولاب.

AXILLAIRE, adj., de l'aisselle, إبطى].

AXIONE, s. m., proposition générale, incontestable قواعد , plur. , قاعدة , plur. , قواعد

Axonge, s. f., graisse, شحم.

AYANT-CAUSE, s. m., héritier, وارث

Azédarac, s. m., arbre, أزادرخت.

Azérole, s. f., petite cerise rouge et acide,

Azı, s. m., présure de petit-lait et de vinaigre,

AZIMUT, s. m., cercle qui coupe l'horizon et le

Azua, s. m., minéral, الاجورد - لازورد.

لون سياوي , ازرق , اخرين مياوي , ازرق , اغراق مياوي , ا الازوردي إ

- سهــاوى Azuak, B, adj., couleur d'azur, قبته السها, La voûte azurée, le ciel لازوردي.

- خبز فطير , Azwice, adj., sans levain (pain), حبز فطير

Avorter, v. n., accoucher avant terme, على الله المحال الفطير اصحاب الفطير.

BAC

B, s. m., seconde lettre de l'alphabet, الشانى من الالف باء

BABEL, s. m., ancienne ville, بابل. Tour de Babel,

Babel (Tour de), grande confusion de langues et d'opinions, ابللة الألسن والأرا

- غلبة ,BABIL, s. m., caquet, superfluité de parole, خلبة .

- قستوال ,BABILLARD, B, adj., qui a du babil کثیر علبت - فشار - لقاش - علباوی.

ـ كثّر غلبت ـ .0 هذر BABILLER, v. n., caqueter .كثّر الكلام ـ .0 لقش كثير ـ فشر

BABINE, s. f., lèvres des animaux, مشفر ـ شفتورة; plur., مشافر

BABIOLE, s. f., jouet d'enfant, aula.

تهابل .شي جزوي ـ شي وجيز ,Babiole, chose puerile

BABORD, s. m., côté gauche d'un navire, جانب

BABOUIN, INE, s., enfant badin, étourdi, ولد بليط ولد اطير.

. نوع سعدان كبير, Babouin, gros singe

BABYLONE, s. f., ancienne et célèbre ville d'Asie, ابعداد العتيقة ـ مدينة بابل

BAC, s. m., grand bateau plat servant à passer des voitures d'un bord à l'autre d'un fleuve, كبيرة مسطوحة لحمل العربانات من شط نهر العربانات من شط نهر كبيرة مسطوحة لحمل العربانات من شط نهر العربانات العر

BAD

BACCHANAL, s. m., grand tapage, قرقعة عوشة. Faire un grand bacchanal, خرب الدنيا I.

. Bacнique, adj., qui a rapport au vin, بنحص النحير, Chanson hachique, غنية في مدة النجير.

زوارق ,plur.; زورق ,Васнот, s. m., petit bateau قايق صغير۔

ـ شيرة بحر ية. Bacile, s. m., fenouil marin, قريين

BACLER, v. a., fam., fermer une porte par derrière avec une barre, اثر بس الباب.

ـ خلّص الشّي بالعجلة ,Bacler, expédier à la hâte . شهّل ـ استعجل في خلوص الشي

BADAUD, s. m., homme qui est d'une curiosité frivole, מָּיִשׁ, plur., און בּאָ et בּאָרָא.

Badauder, v. n., niaiser, s'amuser à tont, تهایل:

هَا له , BADAUDERIE, s. f., action de badaud, قالة.

BADICEON, s. m., couleur blanche ou jaune dont on peint les murs, العيطان الحيطان.

.0 دهن الحابط بلون ابيض ,BADIGEONER, v. a. . . أو اصفر

ـ يحب المزاح واللعب ,Badin, B, adj., folâtre مهرج ـ مسحن ـ كثير اللعب و المزاج

Badin, léger en parlant des choses, هزلي.

مزاح ـ لعب ـ تهريج , BADINAGE, S. m.

BADINE, s. f., petite haguette, چنج ; plur., قصیب ـ شهاربنے

.هرج ـ . A هزل ـ . A لعب BADINER, v. D., لعب

Badiner, v. a., plaisanter quelqu'un légèrement, .مازح احداً - ٨٠ مزح مع

مضحكة _ هزل ,BADINERIE, s. f., مضحكة

BAFETAS, s. m., toile de coton blanc des Indes,

BAFOURR, v. a., traiter injurieusement et avec mé-. بَهدل _ رذل _ شنير ,pris,

BAFRER, v.n., manger goulument, نسف في الأكل O. .نسانی BAFREUR, SE, S., grand mangeur,

BAGACE, s. f., canne à sucre passée au moulin, .مصاص , collect., مصاصة قصب

BAGAGE, s. m., équipage, effets, مشات لشات المشات المسات ـ كركبة ـ اثـقال , Gros bagage . حلة ـ عزال ـ اجال . . o شدّ لاجال , Plier bagage, au propre القلابلق O. . ا عزّل _ لبّش. || Plier bagage, au figuré, déloger furtivement, s'enfuir, عزّل I. ∥ Homme qui a soin des bagages, particulièrement des عكام باشي , Le chef des bagages عكام باشي .

BAGARRE, s. f., tumulte, bruit, غَافَة عُرُسُد ـ مُلكة _ قحمة BAGASSE, s. f., femme prostituée, شلكة _ شلكة _ .شرموطة

BAGATELLE, s. f., chose de peu d'importance, , plur. ; مسخوة - تناتيش - مضحكة -Ceci n'est pas une baga . شي وجيز , جزوي ـ مساخر ما هي مضحكة ,telle

مدينة السلام ـ بعداد, BAGDAD, s. f., ville, عداد.

BAGNE, s. m., prison des forçats, des esclaves,

BAGUE, s. f., anneau avec pierre enchâssée, خاتم خواتم ,.plur

BAGUENAUDER, v. n., s'amuser à des bagatelles, .تهاىل

.سنا _ قلونتر ,Baguenaudier, s. m., arbre

قضبان , .plur.

مدكات, plur., مدكات, مدكات.

ید مُد _ ید _ یا , BAH! interj. d'étonnement _ نوع صندوق , BAHUT, s. m., sorte de coffre

BAI, E, adj., rouge-brun, احرا; fém., إحرا; plur., اجر ادهم ,Bai-brun .جر

BAIR, s. f., petit fruit mou, à noyaux ou pepins, .حت , collect., حبة

. جونة _ موردة , Baie, espèce de golfe, rade,

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, انزل الى الحوض ـ

Baigner, couler auprès de, عند , عبرى حول , E.

Baigner, arroser, mouiller de, بل ب O. || Baigner . بل بالدموع ,de larmes

Se Baigner, v. pr., prendre le bain (d'étuve), تخسل _ اغتسل , Se baigner dans l'eau استحمّ .انتقع ,Baigner, v. n., tremper

BAIGNEUR, s. m., qui tient des bains (des étuves), . چامنڌ , plur. ; چامج

BAIGNOIR, s. m., lieu où l'on va se baigner, موضع للتغسّل ـ معطس

BAIGNOIRE, s. f., vaisseau dans lequel on se baigne, .احواض ,plur. ; حوض

BAIL, s. m., contrat de louage d'un immeuble, ایجارات ,plur., ایجارا.

. تناوب BAILLEMENT, s. m., action de bâiller,

BAILLER, v. n., ouvrir involontairement la bouche,

BAILLER, v. a., donner, أعطى أحداً شيأ

BAILLET, s. m., cheval à poil roux, tirant sur le . حصان لونه اشقر مايل الى السياص, blanc,

BAILLEUL, s. m., qui remet les côtes, les os cassés,

Baillon, s. m., ce que l'on met dans la bouche, BAGUETTE, s. f., baton menu, قضيب مشبق; dans la gueule, pour empêcher de crier, de mordre, . عُقل , plur. ; عُقلة

.0 حط عقلة في الفم ,.BAILLONNER, v. a.

L مالت الشهس الى الغروب, Compliment à quelqu'un baisse, استحمّ L. الشهس الى الغروب qui sort du bain : نعيما (grand bien vous fasse!). Réponse, فلك الله ينعم عليك. | Garçon de bain, دلاك. . صاحب الحمام ـ جامبي Maitre du bain, صاحب

Bain-marie, eau chaude dans laquelle on met un | _ Ub. vase pour faire cuire les viandes ou les autres choses . فصلة النبيذ المحلوطة بقليل من العكر ما حار يضعوا فيه فراعاً فينصر ما في qui y sont, الفراغ من لحم او غيرذلك

BATONNETTE, s. f., pointe au bout du fusil, . زعاية ـ حرب , plur. ; حربة في راس التفنكة

Baīram, s. m., fête turque, عيد _ بيرام. Baīram à la fin du jeune de Ramadan, عيد الفطر. || Grand Baīram, ou Courban-Baīram, qui se célèbre soixante-- العيد - عيد الكبير,dix jours après le premier عيد القربان - عيد الاضحا

اليادى, BAISEMAIN, s. m., hommage, حبوس كلايادى .سلام ـ تقبيل , قبلة الايادى

Baisen, v. a., appliquer ses lèvres ou sa bouche sur, قبل ـ .0 باس ـ .0 لثم

Baiser, terme bas et populaire, jouir d'une femme, . سخم - . A رقع - . I ناک

تماوسوا , Se Baiser, v. recip., se donner un baiser عدر BAISER, s. m., action de celui qui baise, الثم . قبلة يودس ـ قبلة خاين , Baiser de Judas . بوسة ـ قبلة BAISEUR, SE, S., qui baise volontiers, يوأس.

BAISOTTER, v. a. fam., baiser souvent,

BAISSE, s. f., déchet des effets publics ou de com-. نزول, انحطاط اوراق الحكم و التجار, merce

BAISSER, v. a., rendre plus bas, eds. Baisser les yeux, عينه الطرق - ارضى عينه Baisser la voix, lancer avec une balançoire, جوجع - مرجع عينه.

Balancer, examiner, peser le pour et le contre, يزن ,aor., وزن _ وازن _ قابل _ راجح | _ اتضع قدام احسد ,aor. وزن _ وازن _ قابل _ راجح اقر لاحد بالعلبة

Baisser, v. n., devenir lus bas, C = I - I on C = I

نزل السعر, Le prix a baissé, نزل السعر Le prix a baissé, نزل السعر Le prix a baissé, نزل السعر Bain, étuve, حامات; plur., حامات. Prendre un | || Les eaux ont baissé, عاضت المياه ; Les soleil

> Baisser, aller en diminuant, نقص O. بغير مبالاة _ بغير اكتراث Tête baissée, ماطي _ انحني Se Baisser, v. réf. , se courber, ماطي

BAISSIÈRE, s. f., reste de vin mêlé de lie,

BAL, s. m., رقص

.مسخورة _ وقاص , Baladin, s. m., danseur, farceur BALAFRE, s. f., blessure au visage, sa cicatrice, .سلنٍ في الوجه ـ اثار ,plur. ;اثر ضربته في الوجم BALAFRER, v. a., faire des balafres, سلنح الوجب O.

🗚 جرح في الوجد ـ .مكانس , plur., مكنسة _ مقشة , plur., مكانس BALAIS, adj. (rubis), لعل.

BALANCE, s. f., instrument pour perer, ميزان; قانته, Grande balance, ميزانات et موازين.

. برج الميزان, Balance, constellation,

.معدل حسا ب , Balance, état final de compte Emporter la balance, رجم على غيرة A. | Mettre en balance, examiner en comparant, وأجم و وأزن. إ تشكَّك _ تحير في أمرة ,Être en balance, irrésolu ا Qui est en balance, حيران.

BALANCEMENT, s. m., mouvement alternatif d'un corps qui balance,ارتجاح _ اهتزاز Balancement des vagues, اضطراب الامواج, Balancement du corps, ميل ـ تهايل

BALANCER, v. a., tenir en équilibre, Jale

Balancer, faire mouvoir en balançant, 50 O. Ba-

طال بينهم La victoire fut long-temps balancée, طال بينهم

سیک یونس ـ حوت یونس ـ حیتان ,plur., حوت ,plur. حوت ,plur. مسیک یونس ـ حوت یونس ـ حوت یونس ـ حیتان ,plur. .وازی ب

Balancer, v. n., pencher tantôt d'un côté, tantôt d'un autre, المال ـ تهایل I.

تشكُّ عار ,Balancer, être incertain . تقلب من راى الى راى ـ تحير في ما يصنع

Se Balancer, v. réf., se pencher d'un côté et d'un . ا ماس ـ اهتز في المشي ـ تهايل ـ . I. مال I. ماس ـ اهتز في المشي علامته بصعوها في مواضع , Se balancer en marchant avec fierté . " Se quer un lieu dangereux علامة بصعوها في مواضع balancer avec une escarpolette, تهرجسب الخطر من الانهار او البحراء تهرجسب

وقاص الساعة ,BALANCIER, s. m., pièce d'une pendule . ثـقالة الساعة ـ

Balancier, bâton de danseur de corde pour garder .ميزان الرقاص , l'équilibre

Balancier, machine pour battre monnaie, التر لصرب السكتر

.كلام باطل _ بجقة _ علكة | BALANÇOIRE, s. f., pièce de bois ou corde pour se . جوجنحانة _ مراجع , plur. , مرجيحة

BALAUSTE, s. f., fleur du grenadier sauvage, جنار ـ

كنس, BALAYER, v. a., ôter les ordures avec le balai, O. Balayer une maison avec soin , nettoyer فشر ـ particulièrement les plafonds, corniches, et autres endroits élevés, البيت فسد.

مكنس ـ كناس ـ كناس ..BALAYEUR, SE, S.,

BALAYUBES, s. f. pl., غناسة .;

BALBUSARD, s. m., aigle de mer, نسر البحر.

BALBUTIEMENT, s. m., action de balbutier, בישה . . تلجلر - لجاجة - تهتهة

. تلجلي - تهته - دردش - تعتغ - تهتم hesitant, BALBER, ville de Syrie, بعلبك.

. بالوط جونج |, BALCON, s. m., saillie d'une senêtre avec balustrade ا خرجة شباك ـ درابزين خارج طاقة ـ شهنشين

BALEINE, s. f., le plus gros des poissons de mer, A.

.قيطس, constellation, قيطس.

Baleine, fanons de baleine, corne pliante, لحية الحوت

حوت صغير , BALEINON , s. m. , petit d'une baleine , عوت صغير .ابن الحوت -

BALEINAS, s. m., membre de la baleine, تِ الحوت; Balise, s. f., pieu, fascine, etc., servant à indi-

.خيزران , Balisier, s. m., canne d'Inde

BALISTE, s. f., machine de guerre, منجنيق; .مجانق et مناجق

Baliveau, s. m., arbre réservé dans la coupe des شعرة بخارها على حالها ,bois, pour le laisser croître لها يقطعوا غيرها

BALIVERNE, s. f., discours frivole, 3____ SL

علَّك _ بجن Baliverner, v. n., علَّك _ علَّد

BALLE, s. f., à jouer, ظابة; plur., وطوب ; کو, ,.plur

. رصاص , collect. رصاصة , Balle de plomb

Balle, paquet de marchandises lié et enveloppé, ; فردة بصاعة ـ طرود ,.plur ;طرد بصاعة ـ شدّة plur., فرادي. Voyez Ballot.

BALLET, s. m., danse figurée, وقص رموزى.

Ballon, s. m., vessie pleine d'air et couverte de .طابة هوا و هي مثانة منفوخة عليها جلد ,cnir

.قتت هوا , Ballon aérostatique

Ballot, s. m., gros paquet de marchandises em-بوالط بالوط مشوالات , plur بشوالات , plur بشوال , plur بالوط مشوالات , plur بشوالات , plur بشوالات , plur بشوال .طرود , plur., فرادی , plur. فردة ـ Un ballot de coton, شوال قطن. || Un ballot de drap,

. Ballotten, v. a., une affaire, la discuter,

Ballotter, se jouer de quelqu'un, le reuvoyer de .تلاعب مع ـ مارخ Yun à l'autre,

مها رغة, Ballottement, s. m., action de ballotter Balourd, E, s., personne grossière, stupide, - ثقيل - اخشار، ,plur., خشيس - خشني .دب ـ ثور ـ حار ـ قليل العقل

BALOURDISE, s. f., caractère du balourd; chose . كومة , مل في البحر | . حرنة - قلة عقل - خشونية , dite ou faite sans esprit

BALSAMINE, s. f., plante, s. f., plante, .

BALSAMIQUE, adj., qui tient du baume, ...

Balsamum, s. m., arbre qui produit le baume, بُلسان - شجر البلسم

SALUSTRADE, s. f., درابزیری.

.شرفت , Balustrade, galerie autour d'un minaret, شرفت.

; عامود درابزین , BALUSTRE, s. m., petit pilier .عواميد ,.plur

BALZAN, adj., cheval qui a des marques blanches .حصان محجّل aux pieds

de balzane (pied), مطلوق. || Cheval qui a trois pieds avec balzanes et un pied droit sans balzane, اخصاره محجل الثلاثة مطلوق البهين

.ما هو من عصبتهم , من جاعتهم , bands اطفال , plur. اطفال اله bands من جاعتهم , من جاعتهم . ولد على البز ـ اولاد صغار, plur., ولد صغير

Вамвои, s. m., sorte de roseau, i. بامبية , BAMIA OU ALGEA ÆGYPTIACA, s. f., plante

. عصابة ملوكية | BAN, s. m., proclamation de promesse de mariage مناداة زواج

نفي ـ نفية ,Ban, exil

Banal, E, adj., commun, qui sert à tout le monde, . فرن للعام , Four banal للعامّ - عامّي - معتاد

Banal, trivial, عامتي - عادى. Expression ba-. كلية عادية, من لغة العامة, كلية عادية

.مُوز , collect , موزة , fruit , موزة .موزة - شجرة الموز BANANIER, s. m., arbre, موزة

Banc, s. m., long siége, مرتبة عصفة. Banc de . تنحوت , plur., تنحت _ دكك , plur., تنحوت . مصاطب , : plur , مصاطبة , Banc en pierre ou en brique

Banc, roche sous l'eau, مخوز; plur., صخور.

- جروف , plur. جرف , جرف plur. جروف

BANCAL, BANCROCHE, s. m., à jambes tortues, .معوچ الساقير،

BANDAGE, s. m., bandes de linge, de cuir, etc., . كفاظات , plur. , كفاظ , pour fixer

Bandages pour les . مانع الحفاظات, hernies

BANDE, s. f., lien plat et large de fer, alle; plur, , plur., وباط , Bande, long morceau d'étoffe . جلب .عُصُبِ , .plur ; عصابة _ رياطات

المنصر, troupe, منصر, plur., مناصر BALZANE, s. f., marque blanche aux pieds des che- جوقة |. Une bande de voleurs, قباعة حرامية

> . حاعة _ عصب , plur. , عصدة , plur. , حاعة _ عصب . Faire bande à part, se séparer de la société, il n'est pas de leur. " نفرد بنفسه _ اعتزل عن غيرة

Bande de chameaux, de mulets. Voyez Fils.

BANDEAU, s. m., bande qui ceint le front, acc; ; وفروف Bandeau qui couvre les yeux, عَصَبِ ; plur., رفاربسف. || Bandeau royal, diadême,

BANDER, v. a., lier, serrer avec une bande, عصب, ربط عينه, O. Bander les yeux, ربط عينه, O. Bander les yeux وبط عينه, O. Bander les yeux وبط عينه اغتى - رفرف عيند ـ

.0 شد , وتر القوس, Bander, tendre un arc Bander, v. n., être tendu, الله O. - قنب.

BANDEROLLE, s. f., sorte d'étendard, علم; plus., اعلام ا

BANDIT, s. m., vagabond malfaisant, جرامی pl., ازبنطوط ـ زمنطوط ـ زالة, plur. زالل ـ حرامیت BANDOULIÈRE, s. f., hande de cuir, صیر جالت التفنکت او الکنیر او عیر ذلک

BANGUE, s. m., chanvre des Indes, قنب هندی - ينج -

BANLIEUB, s. f., étendue de pays autour d'une ville, et qui en dépend, ضاحية مدينة; pl., ضاحية الطراف موالي ديرة.

BANNE, s. f., grosse toile qui couvre un bateau, etc., تضفد ـ تبيت.

BANNETTE, s. f., panier de petites branches, قوطة; plur., قوطة.

BANNI, E., adj., qui est en exil, مطرود; plur., منفى ـ مسركل ـ مطاريد.

BANNIERE, s. f., enseigne, علم; plur., ב اعلام,; plur., כווה Se ranger sous la bannière de quelqu'un, se mettre de son parti, ב تعصّب ب, مع اعتصب عند المعادة عند

BANNIR, v. a., chasser d'un pays, نفى مارك A. ـ فى I.

BANNISSABLE, adj., يستحق النفى . . نفى ـ طُرُد . BANNISSEMENT, s. m., عُلُود .

BANQUE, s. f., commerce d'argent, مصارفة.

. صندوق الصيارف, Banque, caisse publique,

.مكسور, .BANQUEROUTIER, s. m.

BANQUET, s. m., repas, وليمة; plur., ولايسم - ولايسم

- لوحسة , BANQUETTE, s. f., banc rembourré, الخمت عليه جلل اوجوحة محشية شعراً اوغيرة

Banquiea. s. m., qui fait commerce d'argent, صیارف ; plur., صیارف.

Baptème, s. m., sacrement par lequel on est fait chrétien, قاد عباد عباد معبودية ... كانصير صبغة ... معبودية ... Compliment que l'on adresse après un baptème au père et à la mère de l'enfant, au parrain et à la marraine, مبارك ... الله يبارك فيك ... الله يبارك فيك ...

BAPTISER, v. a., donner le baptême, عيّد ـ نصّر A.

BAPTISMAL, E, adj., qui appartient au baptême, حادى. Fonts baptismaux, تنصيرى عهادية

يوضا المعهدان , BAPTISTE (SAINT-JEAN), n. p., يوضا المعهداني , المعهداني

Baragouin ou Baragouinage, s. m., langage embrouillé, inintelligible, برطية .

BARAGOUINER, v. a., parler mal, confusément,

BABAQUE, s. f., hutte, بيست صغير; plur., بيوت صغار; plur., كوخ ـ اخصاص; plur., كوخ ـ اخصاص. اكواح

BARATTE, s. f., sorte de haril qui va en diminuant par en haut pour battre le beurre, برميل طويل المحليب اسفله المحلوب المحلو

BARATTER, v. a., remuer le lait pour former le beurre, בשת וואיט , וואבוער O.

BARATTERIE, s. f., tromperie de la part d'un patron de navire, غش من قبطان مركب.

BARBACANE, s. f., ouverture dans des murailles , plur. ; مزغـــل للرمي ـ فتحة / طاقة في الاسوار . دزاغل

Вавваве, adj., cruel, inhumain, قاسي; plur., ما لم حنية _ قليل الرجة _ قلبم قاسى _ قسالا

ـ موحش, au fig., sauvage, grossier, موحش .وحشية ,.plur ;وحشي

Barbare, impropre, en parlant d'un mot dur à .غير معتاد _ غريب ,Poreille et inusité

Barbare (dans un sens analogue à celui que les Romains donnaient à ce mot), qui n'est point Arabe, qui ne connaît point la langue arabe, عجم; plur., .عجهي - اعاجم

. نقساً و BARBAREMENT, adv., قساً و B

BARBARESQUE, adj., qui est de la Barbarie, .مغاربة ,.plur ;مغربي

وبرطوبل ما عدم حنية ماوة , BARBARIE, s. f., cruauté قساوة وحشية ـ قلة رجة

. Siècles de barba-- الجاهلية, rie des Arabes, temps avant l'islamisme ايام الجاهلية.

BARBARIE, s. f., contrée d'Afrique, אָל נוֹאָל וּאָל . بلاد الغرب ـ

BARBARISER, v. n., pécher contre la langue, . بربر - . ٨ غلط في كلام - . ٨ لحن في الكلام

BARBARISME, s. m., faute contre la langue, عجبة O. .لحون, plur., لحن في الكلام.

. خريسانة _ بزر خريسانة |, plur ; ذقن _ لحكى , plur ; لحية , BARBE, s. f., تحريسانة | امرد , Qui n'a point de barbe أمرد , plur. , دقور.. . مُرْدان Qui a très-peu de barbe, كوسا _ كوسي Poyez Griffonnagr. . Les meilleures barbes sont celles qui peuvent tenir | BARBOUILLER, v. a., salir, صقل بالوسخة 0. dans la main, dont la mesure est une poignée, سنحيط وسنخ | Faire sa barbe, خير الذقون قبضــة تكون

vient de faire sa barbe, نعيم الله بنعم عليك: , rép. : الله بنعم .شوك السنبل ,Barbe d'un épi

A la barbe de quelqu'un, en sa présence et par قدام عينيه _ غصباً عن ذقنه ,bravade

قديسة بربارة _ بربارة , Barbe , nom de sainte , قديسة بربارة _

Sainte-Barbe, endroit du vaisseau où l'on met la .مخزن البارود ـ موضع البارود في المركب ,poudre

- دبر _ قعبارون , Barbe-de-Bouc, plante, salsifis .لحية التيس

Barbe-de-Chèvre, plante, أحية ألمعزة. الحية الراعي Barbe-de-Jupiter, plante, لحية الراعي

Barbe-de-Renard ou Tragacanthe, plante qui donne la gomme adragant, قتاد.

BARBEAU, S. m., fleur. Voyez BLURT.

BARBEAU OU BARBOT, s. m., poisson, ، بوری ۔

كار الحلاقة, BARBERIE, s. f., art de raser, كار

فوع كلب لد, BARBET, s. m., chien à long poil, منوع كلب

. حقّاف _ حلّاق _ مزبّر، Вавыев, в. т., مقّاف

BARBIFIER, v. a., احلق الذقر، I. A.

BARBILLON, s. m., petit poisson à moustaches, .قراميط , .plur ; قرموط

BARBOTER, v. n., marcher dans la boue, خَبْص في الطين

ـ بربط, Barboter, agiter l'eau avec les mains, ـ بربط

BARBOTINE, s. f., semence, poudre contre les vers,

. تخبيص لخبطة _ سخوطة , BARBOUILLAGE , s. m. , قبيص _ الخبطة _

Barbouiller, saire grossièrement, bead _ bach _

Barbouiller en parlant, الكلام في الكلام الك

BARBOULLIEUR, SE, S., mauvais peintre, Law. ا بذقن ـ مذقى . BARBU, B, adj., qui a de la barhe, بذقن ـ مذقى ابو ذقر, Un bomme qui a la barbe bien fournie, أبو ذقر

بُلطي - بُلطية

.ابوالذقون ـ

بنشت _ اننتر póderastes , شنا _

قضبان | _ ارقطيون , BARDANE , s. f., glouteron , plante , قضبان ا راعي الحمهام , Petite Bardane عبّى خذني معك. شطب _ شعوط , s. f., armure de lames de fer dont on cou- plur., أشطب _ شعوط ... vrait autrefois les flancs et le poitrail des chevaux, .صفایح حدید علی صدورالحیل و اِجنابها

Barde de lard, tranche de lard mince dont on en-شقة رفيعة من شحم خنزير, veloppe une votaille BARDEAU, s. m., petit ais, دفي ـ دفة; plur.,

Bardeau, mulet du cheval et de l'anesse, البغل الذي ابوة حصان وامم حارة

BARDELLE, s. £., sorte de selle de toile et de bourre, .جلال

BARDER, v. a., un cheval, le couvrir de bardes, البس العصان صفايح حديد على صدرة واجنابه Barder une volaille, la couvrir de bardes de lard;

لف على الطيرشقة رفيعد من شحم خنزير

BARDOT, s. m., petit mulet qui chemine à la tête بغل صغيريهشي في رأس القطار, des autres

et de noir, إبلق].

Barroles, v. a., peindre de diverses couleurs, نقر بالوال بعطفة

Baromètre, s. m., instrument qui marque la pe-.ميزان الهوا والطقس, santeur de l'air et le temps BAROQUE, adj., informe, irrégulier, de.

BARQUE, s. f., petit bateau, باق ; plur., قوارب شخاتير, .plur. ; شختورة _ زوارق , plur. ; زورق -BARRE, s. f., pièce de fer ou de bois, شوحية; BARBUE, s. f., poisson plat du genre du turbot, plur., شواحي. Barre pour fermer une purte, دبياس; plur., دقور; plur., دقور Barre de bois, عامود حديد Barre de fer seulement, عامود حديد Barre de fer seulement, عامود , plur., اصحال , plur., محل - حديدة

Barre, ligne, trait de plume, La _ la ;

· Barre, entrée intérieure d'un tribunal, d'une as-.وسط ديوان _ وسط محكة _ وسط جعية , semblée, Barre d'or ou d'argent, تسبكة; plur., سيانك

Barre, banc de sable à l'entrée d'un port, d'une . كومتر رمل في بوغاظ نهر او مينا , rivière

Barres d'un cheval, endroit de la mâchoire où pose موضع اللجام من فك اسفل النحيل Ie mors, موضع لطت خشب BARREAU, s. m., sorte de harre, بلطت خاص ،حديدة ـ خشتر

Barreau, lieu où se mettent les avocats pour plaider, leur profession, leur corps, موضع جعية . المحاميين في الهجاكم وكارهم و جاعتهم

BARRER, v. a., fermer avec une barre par derrière, .تربس ـ دربس

.O سد الطريق , Barrer le chemin, clore le passage BARRICADE, s. f., sorte de retranchement, סדעש . كرانك , plur., اكرنك _ متاريس, plur., متراس _ plur., إبرميل و plur., برميل عناريس, plur., برميل عناريس BARRICADER, v. a. (les rues), faire des barricades, O. Barri- ابرش ماريس في الازقة ما Barioté de blanc الاجم - ابرش A. عهل متاريس في الازقة cader une porte, une fenètre, تربس ـ دربس.

> Se Barricader, v. réf., se garantir avec des barri-عبل متاریس _ کرنک ,cades

¶ . نزل الى تحت . Les barrières d'une ville, هو تحت الله الله الله عليه . ∥ Il descendit en bas, سدّ ماجز . بوايات المدينة

بتاتی ,.plur

paire de bas, جوز جرابات . Mettre ses bas, ا جاب I. L ليس جراياته

Bas, adj., peu élevé, edas, elds. Plus bas, قد قصير ,Stature basse ∥ .اوطع ِ

Bar, qui est au-dessous, اسفلي - تحتاني - اسفل Salle basse, بيث تحتانسي. | Le bas peuple, ,جلد عنم مدبوغ ـ حُور ,liure أثهن بنص ,Bas prix السفلة ـ آسافل الناس || Qui est à bas prix, رخيسص. || Voix basse, .اسهر اللور. | Parler à voix basse | .صوت خَفَى ــ حس واطمي , Vue basse الله الكلم بالواطى , بصوت خفسى المالية ا قصير النظر , Qui a la vue basse . نظر قصير

ـ ذليل ـ ادنيا , plur., ادنيا ـ غليل ـ ادنيا ا . فعل قبير معلى المحسيس . Action basse المحسيس . المعالى المحسيس . المحسيس ـ في هذا العالم الفاني الدني Bn ce has monde, في هذا العالم الفاني ا ـ كلية واطبة 'Expression basse, في هان الدنيا .لفظ خسيس

Faire main-basse sur les ennemis, les tuer tous, .قتلهم قتل عامّ

رطا ا عث الله Le Bas, subst., la partie inférieure, عدماً الله اسفل الحمل. Le bas de la montagne, اسفل الحمل Le bas de la robe, ذيل الثوب; plur., اذيال الثوب Au bas, قحت _ في الاسفل, Au bas de cet écrit, في ذيلت

ـ بالشويش, Bas, adv., doucement, à basse voix, Parler bas à quelqu'un, بالواطع _ بشوية شوبة . تُبُتّبُت معه ـ توشوش معه ـ وشوش احداً

A Bas, الى الارض _ لتحت . Mettre à bas, dé-.O هدّ ,truire

BARRIERE, s. f., pièces de bois pour fermer un ment, على الله الله الله BARRIERE, s. f., pièces de bois pour fermer un ment, ـ من فوق الى تحست De haut en bas, BARRIQUE, s. f., sorte de gros tonneau, بتية, المن فوتى الى اسفل إبتية, Mettre bas les armes, les déposer, رمى السلاح ـ سلّم السلاح I. || Mettre cha-Bas, s. m., vêtement des jambes, بُجُورب; plur., peau bas, l'ôter, شال البرنيطة I. | Mettre bas, - .0 نتر , plur., plur., جرابات . Une faire des petits, en parlant des animaux, جرابة - كلسات ـ جوارب

اهناك - هونك . La-bas

الدنيا ,Les choses d'ici-bas, .حطام الدنيا ,Les biens d'ici-bas امور الدنيا

. نوع رُخام أسود,Basalte, s. m., sorte de marbre noir BASANE, s. f., peau de mouton tannée pour la re-

ـ مسهر اللون , BASANK, E, adj., à teint noirâtre

BASCULE, s. f., jeu d'enfant, Accessor . Faire la bascule, انقلب

BASE, s. f., ce qui soutient le fût de la colonne, .قواعد , plur. , قاعدة |

Base, principe, fondement, .اصول, :plur ; اصل ـ اساس و مسند

BASER, v. a., appuyer sur, بنيي I. _ أشس .

Se baser, v. pr., se fonder sur, يني على I.

ـ غوطة , Bas-Fonds, s. m., terrain bas et enfoncé

Bas-fonds, fonds de mer où il y a peu d'eau, .موضع من البحر غير عهيق ا

Basilic, s. m., plante odorante, cordiale, cépha-ربحان - بادروج - حُوك - حبق - حبق. Faux-Basilic. Voyez CLINOPODIUM.

Basilic, serpent fabuleux dont le regard tue, اصلال, plur., اصل ـ افتر

. كنيسة كبيرة , Basilique, s. f., grande église Basilique, veinc de la partie interne du bras, العرق الأبطى - حبل الذراع - عرق الباسيليق | Avec mouve. تحت . Avec mouve الدراع - عرق الباسيليق | Bn Bas, sans mouvement

. نقوش , plur., نقش , plur., نقوش

BASIN, s. m., sorte de toile de coton très-forte, . بفته مندئ

- اذیال , plur., غیل , plur., غیل , BASQUE, s. f., pan d'habit .اطراف , plur. , طرف الثوب

. نوع الة موسيقا , Basse, s. f., instrument

.دوكة ـ بم Basse, les tons les plus bas, دوكة ـ

BASSE-Cour, s. f., endroit où il y a de la volaille, .حوش الفراج

BASSEMENT, adv., au fig., d'une manière basse, . ىدناوة ,vile

Basses, s. m., plur., bancs de sable; rochers sous . كومات رمل أوصنحور تحت وجه إلما , reau

ـ سقاعــة, BASSESSE, s. f., inclinations viles, ـــقاعــة . دنية _ دناوة _ خساسة الطبع _ رذالة

عهل قبيع ـ فعل دنى, Bassesse, action basse رذالة ـ دنيــة. Plutôt la mort qu'une bassesse, المنية ولا الدنية

BASSET, s. m., chien de chasse à jambes courtes, . نوع کلب صیدی قواییه قصار

. سَهُر, lement plat, صحور، plur., صحور، lement Bassin creux, bassin à laver, cuvette, طشت; plur., .لكن ـ طشوت

. اصطفّ العسكر للقتال, bataille إ احواض, plur., حوض .ا جران et جرون ,plur., جرن

. حوض - برك , plur., بركة , Bassin, pièce d'eau. . فسأقى , plur. ; فسقية , plur. ; فسأقى

Bassin de balance, كفت ميزار, plur., كفف. Bassin d'un port de mer, bid.

. نناديق , plur. , بندوق , En Syrie أبر ، حرام | Le Bassin; la partie inférieure du tronc humain, الحوصة - غور الجوف الاسفل

Bassin, belle plaine ronde entourée de montagnes, فسحة بين جبال

. بركة _ مغطس , Bassin d'un bain

. بهارانية _ , Bassinen, v. a., chauffer avec une bassinoire, .سخّر، الفرشة

. هتل , Bassiner, fomenter en mouillant

BASSINET, s. m., partie creuse d'une arme à seu, où . بيت الذخيرة ـ جُرن ـ فالية ,est l'amorce

Bassinoire, s. f., sorte de bassin pour chauffer le الة نحاس لتسحين الفرش lit, ...

.مدينة الصرة Bassora, ville d'Asie,

BASTION, s. m., برج; plur., إبراج.

BASTONNADE, s. f., coups de bâton, ale; plur., ,Recevoir la bastonnade ضرب عصا ۔ عُلَــــــــق ماكل عصا, علقية O. || Donner la bastonnade, o. شيط , صرب علقة ـ . O. I. صرب عصا

BASTRINGUE, s. m., popul., bal de guinguette, .رقص في خارة

BAS-VENTRE, s. m. Voyez ABDOMEN.

Bat, s. m., queue de poisson, ذنب السيك.

Bat, s. m., selle des bêtes de somme, pour un cha-_ رحال , plur. , رحل _ شواغر , plur. , شاغر , meau . حداشة, plur. , أكوار Bât de chameau plus petit ; كور | Bât rembourré pour un âne, une mule, بردعة; pl., Bât de bais seule. ملوس , plur., صلع Bât de bais seule

BATAILLE, s. f., عركة . Mettre en bataille, صف عسكرة للقتال O. ∥ Se mettre en

تعارك مع , BATAILLER, v. n., contester, disputer .تـقاتل مع ـ تعالــِ مع ـ |

BATAILLON, s. m., troupe de trois cents à six cents جاعة مشاة من ثلثهاية لستهاية ,fantassins

BATARD, E, adj., né hors mariage, ני, ב ויי,

.سد ـ عاجز للها , BATARDEAU, s. m., digue

; قابق _ قنر , plur. , قنجة ; plur. , قابق _ شحانير , pl., شختورة , Grand bateau قوايق , pl., شخانير

BATELAGE, s. m., metier, tour de bateleur, نزعبر

معدية , Batelet, s. m., petit bateau

BATELEUR, s. m., charlatan qui amuse le peuple, BATCHNIBR, s. m., port مرعبر. Bateleur, danseur de corde, joueur de farces, rie, مامل العصا ـ شيخ BATTAGE, s. m., action بهالوبن et بهالوبن. BATTAGE, s. m., action

BATELIER, ERE, subst., qui conduit un bateau,
. نوتی ـ قابقجی ـ ملاح ـ مراکبیة ; plur., مراکبی
Batelier, qui conduit un batelet, معداوی

شد الحمار,BATER, v. a., mettre un bât sur un âne, شد الحمار.

BATIER, s. m., qui fait des bâts, برادعي ; plur.,

BATIFOLER, v. n., se jouer comme les enfans, تضغرن A. ـ . تضغرن.

BATIMENT, s. m., navire en général, مركب; plur., قيايس, fém. plur., قيايس.

عهارة _ ابنية , plur. , بناء , Bâtiment , édifice

BATINE, s. f., sorte de selle en toile rembourrée, جلال. BATIR, v. a., édifier, بني I. عيّر ـ .

Bâtir, terme de tailleur, coudre à grands points, طورى; plur., طوارى; plur., طوارى; plur., طوارى, BATTERIB, s. f., qu

BATISSE, s. f., قياء ـ نا ـ نا.

Batisseur, s. m., terme familier, propriétaire qui aime à bâtir, المحب النا

BATON, s. m., morceau de bois long et maniable,
تبوت ـ نابیت; plur., تبوت; plur.,
عصی : plur., عصاء ـ نابید
البوت; plur., عصاء ـ نبابید
العب النبوت : Bâton crochu
par un bout pour ramasser le djérid, عقالت : Plur. معقالت :

Bâton, canne, espèce de javelot sans pointe : جرید :

Tour du bâton, profit casuel et souvent illicite d'un emploi, مکسب طاری .

Batonner, rayer, اشطب L. _ شطب O.

BATCNNIBR, s. m., porteur du bâton d'une confrérie, خامل العصا ـ شيخ.

BATTAGE, s. m., action et temps de battre le blé,

BATTANT, s. m., chacun des deux côtés d'une porte, درفت علف ; plur., صلفة الباب; plur., فردة ـ درفي . Porte à deux battans, باب من درفتين .

Battant, adj., celui qui hat, بار ب

Mener tambour battant, maltraiter, وزوع

سار العسكر ,(Marcher tambour *battant* (armée) مار العسكر .

BATTEMENT, s. m., action de battre, عضرب يد على يد ـ تصفيق.

Battement de mains, تصفيق على يد ـ يصوب القلب Battement de cœur, القلب القلب Battement d'artère, رفز الشربان.

BATTE, s. f., instrument pour battre, عدى المحارى, plur., طوارى

BATTERIE, s. f., querelle avec coups, عواكة عواكة.

Batterie, plusieurs canons réunis et disposés pour tirer, مدافع مجهّ . Dresser une batterie, نصب مدافع o.

Batterie, pièce d'un fusil sur laquelle frappe le chien, مُقَلَبُ. La batterie et le chien pris ensemble, اناد ـ شقيق المناد ـ شقيق المنادة ا

Batterie de cuisine, فحاس الطبخ

BATTEUR, SE, S., qui aime à battre, ومراب الضرب.

Batteur en grange, qui bat le hlé, دراس القهع.
Batteur de pavé, oisif, vagabond, سندال; pl.,

مدی . BATTOIR, s. m., palette pour battre le linge, مدی . BATTAR, v. a., donner des coups, ضرب . 0. I. - Battre quelqu'un, le frapper, قتل . 0. صرب . 0. ا

Tu mérites d'être battu, تُستاهل القتلة. ﴿£tre o اکل صرب - اکل قتلت , bettu

I. Étre . A. خسر - انکسر , battu

D. دؤ بوزر , Battre la mesure, la marquer, دؤ بوزر

موضع وحل ماوى الحنزير البرى ا. O. اضرب السكة ,Battre monnaie, la fabriquer .0 دی معاملة ـ

.o دي , الطبل , Battre le tambour

Battre un bois, le parcourir en chassant, .فنش الحرش - .0 دار في الحرش

Battre la campagne, fam., déraisonner, خرف. . نفض الثوب, Battre un habit, le nettoyer,

Battre la laine. Voyez Ançonnen

Battre le blé, درس القبح O. Battre le briquet, A. قدح م A. قدم الزناد

.0 خلط الاوراق, Battre les cartes,

Battre, v. n., éprouver un mouvement d'agita-.I رفز ـ .O دئ _ تحرك , tion

Battre, palpiter, خفق I. O.

. ضرب , رفرف بجناهم , Battre de l'aile, صرب.

. صقف _ صفق _ صفق.

ولى , Battre en retraite, commencer à se retirer.

Faire une chose tambour battant, au vu et au su كثرة غلبة _ طولة لسان _ فضول _ فوصلة , A. | ler فعل الشي قدّام عيون الناس , de tout le monde على الباة والعلمي

Se Battre, v. pr., قاتل مع ـ قاتل.

Se Battre, v. récip., بنقاتل ـ تضارب.

BATTU, part., en parlant des yeux, غيون ناعسة. _ طريست مسلوك , Battu (chemin), frayé,

.طريق سالكة

.ملطوم من الامواج ,Battu des flots

مضروب من العواصف, Ballu de la tempête,

BATTUE, s. f., recherche du gibier dans un bois, une plaine, نفتيش على الصيد.

.تلييس

BAUDET, s. m., åne; au fig., ignorant, ;: plur., . جحاش , .plur ; جعش - حير

BAUDRIER, s. m., écharpe qui sert à porter l'épée, .جابل ـ جالة السيف

BAUCE, s. f., lieu fangeux où se retire le sanglier,

BAUME, s. m., herbe odoriférante, ,,; plur., .رياحين

Baume, s. m., liqueur qui découle de certains , plur ; بلسم _ دهن البلسان _ بلسان , plur بلسم , Baume de Copahu . بلسم هندي بلسم اسرابيل Baume de Judée, التعقيبة.

.مراهم ,plur.; مرهم ,Baume, onguent

BAUMIER, s. m., arbre qui porte le baume, ילשולוי, .شجر البلسم ـ

_ Вачаво, E, adj., qui parle sans mesure, يقباق فشّار ـ كثيرالكلام ـ قوّال ـ علاك ـ لقاش ـ هذار . Bavard indiscret, qui parle de choses qui ne فضولي ـ كثير غلبته ,le regardent point

علكة ـ فشر- بجقة ـ هذر-كثرة الكلام ـ بقبقة Bavardage sur des objets dont on ne doit pas se mê-

BAVARDER, v. n., dire beaucoup de paroles inu-.o لقش كثير ـ .o فشر ـ .ه هذر ـ كتمر الكلام ,tiles . Bavarder sur des choses ابجق _ بقبق _ علك _ ـ تفوضل ـ كثر غلبة ,dont on ne doit pas se mêler

BAVE, s. f., salive qui coule de la bouche, あり, -.ريوال ـ روال ـ لعاب

BAVER, v. n., jeter de la bave, J., -I. جرى الروال من فيه

BAVETTE, s. f., petite pièce de toile que l'on met قطعة قهاش كنان أوخام ,BAUCHE ou BAUCE, s. m., enduit sur les murs, sur la poitrine des enfans . يحطوها على صدر الاطفال ليجرى عليها روالهم أ

Bhwaux, se, adj., qui bave, عابو ربالة.

BAYER, v. n., regarder la bouche béante en con-BAZAR, s. m., marché public en Orient, -اسوانی ,:plur وسوئی ـ مازار

مُقُل مَعُل ازرق BDELLIUM, s. m., gomme, رقع ازرق

Brand, E, adj., ouvert, مفتوج. Qui a la bouche فاتے حنکہ ,béante

اولاد, plur. ; ابن الزوجة - ابن الامراة | pbur, عربة الإد, pbur, عربة الزوجة ابن الامراة | Bear, B, adj. .طوباري ـ مبارك ـ مدعى لنفسم الديانة

Béat, terme de jeu, exempt de jouer ou de payer علىشة ,sa part dans un repas

BÉATIFICATION, s. f., action de béatifier les morts, ,تطويب الأموات

BÉATIFIER, v. a., mettre au rang des Bienheureux, A جعل من الطوبانيين.

طوباني , BEATIFIQUE, adj., qui rend Bienheureux, BEATITUDE, a. f., bonheur, félicité éternelle, سعادة ابدية - نعيم - طونيي

, plur., ملاح . Une belle femme, uه با امراة ذات بها و كمال و قدّو اعتــــدال . بها و كهال ـ كوبسية إ ـ بيوم من الايام , الايام . .ذات يوم

Beau, s. m., ليجا - الجيلا.

Beau, adv., en vain, LL _ ياط الله على Beau, adv., en vain, LL _ ياط الله على الله ع bear faire, ابتعب بالباطل J'ai eu beau lui dad de s'en aller, il no m'a pas écouté, وح العجزت اقول له روح , تشاجرمع ما سهم منبي.

ـ الطقس طيب اليوم , Il fait beau aujourd'hui الدنيا صعه

على مهلك . Tout-Beau, interj. fam.

En Beau, adv., sous un bel aspect, L . بالوجه الحسن

Beau- En Barbarie, ابو خلل Beau- En Barbarie. كثير - شي كثير -. ييكاسون _ بكاسون , BECASSINE, s. f., oiseau

ـ كثير مـــــرات , Beaucoup de fois كثير ناس Beaucoup plus savant امرار كثيرة _ امرار عديدة templant, اعلم مند بكثير, A. | que lui مند بكثير A. | إلى اعلم مند بكثير البهل A. | إلى الله الله الله الله ال - u s'en faut beau بعرف اقل مُنك بكثير , Il s'en faut beau الفرق بعيد ,coup

> BEAU-FILS, s. m., celui dont on a épousé le père, .اولاد ,plur., ابن الزوج

Beau-Fils, celui dont on a épousé la mère,

ice البنت _ صهر Beau-Fils , gendre , عزوج

Brau-Frère, s. m., celui dont on a épousé la sœur, اخر المراة - عديل - سلف

اخو الزوج.

Beau-Frère, celui qui a épousé la sœur de, .صهر ـ عديل ـ سلف ـ زوج الاخت

BEAU-PERE, s. m., second mari d'une mère, زوج أم . عود عم - أبو الزوج , Beau-père , père du mari . حود عمّد ابو المراة , Beau-père , père de la femme, Beaupaé, s. m., mát à la proue d'un vaisseau, الصارئ الذي على مقدم المركب

- حُسن - ملاحة - كياسة - جال , BBAUTE, S. M.,

مناقير ,. m. (d'oiseau), مناقير , plur., مناقير .

.سن القلم , Bec de plume .سن ـ زقم , Bec , pointe الولب الأنبيق, Bec d'alambie, الولب الأنبيق,

ـ تنقاول مع , Se prendre de bec avec quelqu'un

Tenir quelqu'un le bes dans l'eau, l'amuser de vaines promesses, أعاطل إحدا ; le faire attendre , خلى احداً يستنظر زمان

BEC-DE-GRUE, s. m., plante. Voyes GERANIUM.

BECARSE, s. f., oiseara, الارض للارض - لاجاجست . جاجة قرنبيط - جاجة الحرش - دجاج العابة

Buc-Fieue, s. m., oiseau, التين عصفور التين ينتر عصافير

BECHE, s. f., outil de jardinier, فاس ; plur., مُرّ ـ فاسات.

A. فتح الأرض بالمرّ . I عزق الأرض , v. a., فتح الأرض بالمرّ بالمرّ . المرّ بالمرّ بالمرّ

BECHIQUE, adj., ou pectoral, عنافع للسعال.

Biconquille, s. f., raeine, ________.

BECQUÉE, s. f., ce qu'un oiseau porte à ses petits; ce qu'il leur donne à la fois, زقة الطير لفراخه .

Donner la becquée, زقة O.

Весqueтев, v. a., donner des coupa de bec, i.e. O. ...

Se Becqueter, v. récip., الناقر.

BEDAINE, s. f. (comiquem.), gros ventre, بطنجها مدود ـ كرش كبير ـ بطن جتحا

خدام من خدامين الكنابس ,BEDEAU, s. m., من خدام القسم

BET المحمل في يك رميح و يهشى قدام القسوس BEDOUIN, s. m., Arabe nomade, يدوى; plur., BED البداوى ـ العرب. Les Bédouins, بدوية - البداوى ـ العرب Bédaiement, s. m., vice de la parole, المراة - تهتهة - لكنة . Bel

Bégayer, v. n., articuler mal les mots, لكن A. ـ ملطم

Bécu, adj., cheval qui marque toujours quoique vieux, عمان لا يبسح سنّه مع انه متقدم في العبر, Bècux, adj. com., qui bégaie, الكنا; fém., الكنا, plur., لكنا.

امراة صاحبة صنع ،BEGUEULE, s. f.

Bigum, s. m., coiffe pour les enfans, نوع عرقية

Bénén, s. m., racine, שבין - יאבו.

Béhen, arbre. Voyez BEM.

- عجين مقلى ,BRICKET, s. m., pâte frite à la poële, وعجين مقلى , ولوبية - زُنْكُلة - زلابية - عومة

قطن بلدى BELEDIE, s. m., coton du Levant, غطن بلدى

معهدت ـ شخا ,B&LEMENT, e. m., cri des moutone . بعي الغشم

BÉLEMNITE, s. f., pierre de lynx, فرالنشاب.

A. L بُعُبى ـ . 0 ثنغا ـ معهع ، Brien, v. n.

BEL-ESPRIT, s. m., qui affecte de l'espris, مدي بالعقل.

BELETTE, 5. f., عرس ـ عرسة بابن عرس ـ البن عرس ـ عرسة بابن plur., نيوس ـ قراقدين

Bittien, s. m., mâle de la brebis, کبش ; plur., کبوشة ,اکباش ,کباش.

Bélier, machine pour renverser des murailles, مناجق, plur., مناجق,

Bélier, premier signe du Zodiaque, برج الحيل . Brita-Dona ou Belle-Dame, s. f., plante vénéneuse, عششت الحيرة

Belle-de-Jour, s. f. Voyez Hemerocale.

BELLE-DE-NUIT, s. f. Voyez JALAR.

Belle-Fille, s. f., fille du mari, بنت الزوج.

Belle-fille, fille de femme remariée, بنست المراة

أمراة الابن ـ كنّة, Belle-fille, bru

BELLE-MÈRE, s. f., seconde femme du père, مراة الاب.

Belle-mère, mère du mari, جهاية - أم الزوج على المناقبة على المناقبة المنا

BELLEMENT, adv., fam., doucement, ہے۔ بہندویت شویت

Bellerie, s. f., espèce de mirobolans, ابليلج نوع اهليلي.

متحارب, Belligébant, e, adj., qui est en guerre, بحث الحرب ـ حربي, Belliqueux, se, adj., d'où l'on a une belle vue, عللة علية; plur., علالي.

BEN, s. m., arbre ou chicot d'Arabie, شجر البار. Muile المان مستق البان - حب البان Huile دهن البان ,de ben

BÉNÉDICTION, s. f., نبرک _ برکة. Donner sa bé-. بارک علی nediction,

Bénédictions, grâces, faveurs du ciel, نعم بركة; .خيرات ـ انعام ,plur.,

Benefice, s. m., profit, منفعة ـ نفع; plur., اربح - منافع, Bénéfice territorial, ربح - منافع اقطاعات

BÉNÉFICIER, v. a., ... استفاد ـ انتفع من استفاد ـ

بهاليل , plur. بهاول , BENET, adj. s. m., niais, sot, پهاليل , plur.

. جدبة _ مجدوب _ دت _ عبايط , pl., عبيط _

BÉNÉVOLE, adj. com., bien disposé, Jau. Sachez, اعلموا يا سادة يا كرام ان , lecteurs bénévoles , que .مبارك _ مبروك BENI, E, adj.,

BENIGNEMENT, adv., avec bonté, הלפה ב יעופה.

- حلم - سلامة , Bénignité, s. f., douceur, bonté .لطافۃ ۔ رافۃ

Benin, Niche, adj., doux, humain, حليم الطبع لطيف الطبع - سليم - رووف -

BÉNIR, v. a., consacrer au culte avec des cérémo-.کرس ـ قدس nies, کرس

اعطى البركة للجهيع - بارك على الناس

Bénir, faire prospérer, بارك. Que Dieu vous be مرجع - هزهز - 0. هزال الله مارك.

Bercer de, amuser par des promesses, عشم بالباطل nisse, فيك الله يبارك فيك. | Que Dieu bénisse vos . بارك الله في هنكم soins,

Dieu vous bénisse! (à quelqu'un qui éternue), رحم الله والديكم ou اجركم الله والديكم ou بحكم الله على réponse, عقد على قلبك وréponse, عقد الله

Bénir, louer, rendre grâce, چد الله على O. _ برناقان ذکی الرابحة |.O. Nous benissons Dieu de ce que شکر علی . نوع كهثري, Bergamote, espèce de poire الله الحمد و المنة على _ نشكر الله على, الذي

Belvéder, s. m., pavillon sur une maison, lieu [Eau bénite, ما مكرس ـ ما مقدس ما Que votre . بتبارك اسهك _ بتقدّس اسهك ، المنارك اسهك ـ

BER

جرن الما المقدس , Bénitier, s. m., حرن الما المقدس

Benjamin, s. m., enfant préféré à d'autres, .محبوب ـ بٺيامين

بخور جاوى, Benjoin, s. m., gomme aromatique . جاوري ۔ بجور جُوري ۔

Выхоіт, nom propre, отры.

. حشيشة الماركة ,BENOITE, s. f., plante

مُعَكَّز , Béquilland, s. m., qui se sert de béquilles ابوالعكازات

عكازات et عكاكيز, plur., عكازة et عكازة. Bequiller, v. n., se servir de bequilles, تعكز

BERBERIS, s. m. Voyez Épine-Vinette.

BERCAIL, s. m., bergerie, زبية. Au fig., le sein de l'église, حضرن البيعة المقدسة.

.اسفندليون - اسقندفليون اسقنداليون - Beace, s. f., plante, BERCEAU, s. m., lit d'enfant à la mamelle, عهد; plur., أسرّة; plur., أسرّة. Berceau suspendu, .مرجيحة ,espèce de hamac

- منبع, lieu où a commencé une chose, منش. L'Égypte fut le herceau des sciences et des arts, .مصركانث منبع العلوم و الصنايع

. صغر _ عهد الطفولية _ طفولية , Berceau, bas âge Berceau, voûte en treillage garnie de vigne, de عرابش , plur., عربش ـ عربش ـ عربش ـ عربش . jasmin, etc., أو plur., عرابش ; plur., عرابش

Bercer, v. a., mouvoir dans et avec le berceau,

علل بالمحال _ اوعد مواعيد باطلة _

Se Bercer de, v. réf., se nourrir d'espérances - نعشم بالباطل - اوحد نفسه بالباطــل vaines, تعلل بعسم ولعل علل نفسه بالمحال

Венсамоти, s. f., orange très-odorants,

. حافد نهر او خندق مرتفعد

BERGER, èRE, s., راعي ; plur., أعاة .

BERGERIE, s. f., lieu où l'on enferme les moutons, .اصطبل العنم _ مواح العنم

suit les troupeaux, الحلى والحلل انت غنية عنها | نوع طير صغير أبيض و أسود Besoin urgent, الحلى والحلل انت ينبع العنم.

Berle, s. f., plante, ache d'eau, اكرفس Berle, s. f., plante, ache d'eau, المرفس

- غشاوة البصر , Berlue, s. f., éblouissement . صابة تحدث في النظر

BERNER, v. a., faire sauter quelqu'un en l'air par e mouvement d'une couverture, حطوا رجلا على لحاني مسكوا اربعتر اطرافه وهزوه فشلفوا الرجل في الهوا.

Berner, v. n., au fig., se moquer de quelqu'un, .تضميمك على ـ.٥ سلن احداً في الضحك

BERNIQUE, adv., t. pop., se dit à quelqu'un frus-بسقیک با کهون ـ هیهات , tré dans un espoir

اتيان البهايم |, BERYL, s. m., ou AIGUE-MARINE, pierre précieuse جر الأزرق

BESACE, s. f., sorte de sac formant deux poches, .خراج , plur. ; خُرج

BESACIER, S. m., حامل الخرج.

. كوزلك Besicles, s. f. pl., lunettes à branches, BESOGNE, s. f., ouvrage, travail, شغــل; plur., .شغلة _ اشغال

وحوش كواسر إ, BESOIN, s. m., manque de choses nécessaires ـ حاجۃ ـ اعتيازات ,plur., عوزة ـ عازة . بفر ـ ثور ـ دبّ ـ مجدوب ـ جدبة ـ قليل العقل |S'informer des besoins | احتياجات , plur. احتياج نبارد ,Faire la bête, dire ou faire des bêtises استفقده ولاحظم بكل ,de quelqu'un et y pourvoir . الما يلزمـــ Au besoin, ما يلزمـــ Bête noire, au fig., personne que l'on déteste, هذا كريه , Cest sa bête noire . كربه ماز شياً , Avoir besoin de . في وقت الحاجة 🛚 🗚 لزمه شي ـ احتاج الي ـ اعتاز شيا , الي شي - كل ما تحتاج اليد, Tout ce dont tu auras besoin, . ببهامة _ مثل الدب | J'ai besoin de vous | كل ما يلزمك _ كل ما تعوزه

. ما لي حاجة فيه, BERGE, s. s., bord élevé d'un fleuve, d'un fossé, etc., انا عاوزك! Je n'en ai pas besoin, ما || Je n'ai plus besoin de rien (j'ai pris tout ce qu'il me fallait), گفیت و وفیت. ∥ Tu n'en as pas besoin ما انت مفتقر اليم (tu en possèdes assez), ما مند عنى انت عنى عند. | Laissez à d'autres les ornemens et كعي لغيرك , Bergeronnette, s. f., petit oiseau blanc et noir qui | la parure, vous n'en avez pas besoin, ملهوف الى شي Qui a un besoin urgent de, الهفتر || Donner à quelqu'un ce dont il a un besoin pres-ما يلزم أن , O. ∥ Il n'est pas besoin de وقد لهفته Qu'est-il besoin ما بيحتاج كلامرالي ـ ماهو لازم ان ـ ایش لازم آن de?

فقر عازة , Besoin, indigence.

. شغل ـ حاجة ـ ضرورة, Besoin, nécessité naturelle, قضے حاجتہ, Faire ses besoins, satisfaire un besoin .I قضى شغلد ـ

BESTIAL, adj., qui tient de la bête, بهيمى. BESTIALEMENT, adv., مثل البهايم.

BESTIALITÉ, s. f., commerce charnel avec les bêtes,

.طرش ـ بهابم ـ سعى .Bestiaux, s. m. pl., . طرش _ مواشى , plur., ماشية , Bétait, s. m., Ветл, s. m., fam., très-bête, جدبت _ بهيم بالمرة .دٽ ـ مجدوب ـ

Вете, s. f., animal irraisonnable, ביישי ; plur., Bête ا.وحوش , plur. ; وحش Bête sauvage . بهابم , plur. وحش كاسر- سباع , plur. وحش كاسر-

ـ بليد ـ بارد ـ بهيم , Béte , personne stupide

تانبول _ طهبول _ بطر , BETEL , s. m. , plante

BÉTEMENT, adv., comme une bête, sottement,

BETHLÉEM, village de Palestine, יייי לאבא. BÉTISE, s. f., défaut d'intelligence, action sotte,

betises, على أجد betises.

BÉTOINE, s. f., plante sternutatoire, apéritive, .شاطرة _ قسطران _ بطونيكا _ دانين العجدي

. שלני , BETTE ou POIRÉE, s. f., plante,

BETTERAVE, s. f., bette à grosses racines de rave, شۇندر ـ سوندر ـ بنجر rafraîchissante,

BEUGLEMENT, s. m., cri, mugissement du bœuf, de la vache, معير الثيران والبقر,

I. عر يقر القر I. عر القر Beugler, v. n., mugir,

Beurre frais, سينت ـ سيّن. Beurre frais, . سهر، ـ سهر، مُسلَّى ,Beurre fondu إ . زيدلا

Brunnien, ène, adj., qui vend du beurre, ... Bévue, s. f., erreur par ignorance, غلطة.

BEY, s. m., seigneur turc, gouverneur d'une ville, d'une province, نيه ـ سيكوات, plur., عيك ; pl., .سناجق , plur. ; سنجق _ بيهات

. بلدة صغيرة و هي كلهة احتقار, Bézoard, s. m., concrétion pierreuse dans le corps pris, بلدة صغيرة و de certains animaux, qu'on dit bonne contre le venin, ججر بادزهر ـ بنزهير

- عوجة ـ تعبقج Brais, s. m., ligne oblique, .ا^نحراف

عوج ـ محارفة ـ حُيُل

ا ـ سلک طريقة عوجا, Biaiser, employer la finesse . تعمارف على احد - تلوع

Biaiseur, s. m., homme qui biaise, ملوع.

الناء صغير, Biberon, s. m., vase à bec pour boire في شتكل كلابريق.

BIBLE, s. f., l'Écriture-Sainte; livre de l'ancien et كتاب العهد العتيق ـ كتا ب العتيقة و الحديثة | Faire ou dire des .قلة. عقل ـ برادة ـ بهامة ـ بلادة

> BIBLIOGRAPHE, s. m., qui connaît les livres, leurs .عارف باسها الكتب و قيهتها ,prix,

. معرفة الكتب, Bibliographie, s. f., سعرفة الكتب

BIBLIOMANE, s. m., qui a la passion des livres et .مولّع بالكتب ـ غاوى كتب بالكتب

BIBLIOMANIE, s. f.; passion des livres, בגה וללדי .تولع بالكتب ـ

BIBLIOPHILE, S. m., UTI

ـ ناظر خزنة الكتــب .BIBLIOTHÉCAIRE, s. m., بناظر خزنة الكتــب . حافظ کنب _ امین خزاند کنب

Bibliothèque, s. f., lieu où il y a beaucoup de خزانة كتب _ خزنة كنب _ مكتبة , livres en ordre بقر وحش _ نوع غزالة ,Biche,s. f., femelle du cerf

ایل انثی ا

BIGOQUE, s. f., petite ville ou place, terme de mé-

BIDET, s. m., petit cheval sans distinction,

Bidon, s. m., vase pour l'eau, انوع افاء للهاء.

Bien, s. m., ce qui est utile, avantageux, غير; pl., Biais, moyen détourné, عربة عرب المربقة عوما. (Ceci est pour votre bien, عبرات المنصرفاً عربة). المنصرفاً عندا لاجل صالحك عددا من شان خيرك bien, خيرك bien, هذا لاجل صالحات BIAISEMENT, s. m., marche en biaisant, عوج. | ∥ Le bien public, اعرج الناس عهومساً - النحير الاعظم , Le souverain bien منفعة الشعب , plur. , منفعة الشعب Le souverain bien النحير الاعظم Cest un bien السعادة العظهي _ النعبة العظهي . مليح الى صارهيك , que la chose soit arrivée ainsi والتحرف مارهيك , BIAISEA, V. B., être, aller de biais || Faire du bien, être utile (en parlant de choses), A. || La saignée ne m'a fait aucun bien , الفصادة ما نفعتني اصلًا

جهيل ـ معروف ـ خبر Bien, services, bienfaits, جهيل احسان ـ مليسر. Faire du bien à quelqu'un,

pas de bien à soi-même, n'en ferait pas aux autres, . فصاحة اللسان | prov. من لم يخسن الى نفسد لم يحسن الى عيرة Rendre le mal pour le bien, قابل الجميل بالقبيح. ا Nous avons fait du bien, on nous a rendu du انعيم العيش ـ لين العيش العيش. mal, ورعنا جيلاً قابلونا بصل Faites du bien et jetez-le dans la mer (il ne sera cependant pas perdu), الحة - هَنَا إِنَا اللهِ الل prov. ∥ Faire du bien à; إعهل خير و ارمه في البحر des gens qui ne le méritent point, مهل مليح الحسن في شي réussir, فعل العجيل مع A. غير اهله.

Bien, vertu, ce qui est louable, صلاح مين التحبير . | vertu, ce qui est louable ... الدال على النحبر, déré comme le faisant lui-même كفاعله.

Bien, fortune, ce que l'on possède, Ju; plur., . نافع ـ طيب ـ مليح ـ خير إ رزق ـ تلد ـ امتعة , plur. ; متاع ـ ملايل ـ اموال pl., املاك بارزاق الماك ملك الرزاق pl., املاك المادة ni biens, فصل _ عرف _ جيل _ معروف _ خيرا; Les biens de ce monde ولد و لاتلد , phar., . Por. Avon, s. اثار الدنيا _ حطام الدنيا .

Faire trèsphien une chose, المصن , النقن في شي Le bienfait ne se perd pas entre Dieu et les hommes. On en trouve la récompense dans cette vie ou dans إغنت وأنتقنت, On en trouve la récompense dans cette vie ou dans ¶. العرف لا يذهب بين الله و الناس ,(Il l'a bettu et il a bien fait, | l'autre . أو احسنت في غناها ا ضربه و ما قصّر. ∥ Il est bien auprès du prince, .وضع الجميل في غير موضعه, Placer mal sea bienfaits هو في عين الامير - هو مقبول عند الامير bien dit! c'est bien pensé! أنعم ما قلت قلت مسنا Les bienfaits sont souvent funestes au bienfaiteur ا۔ هٰدا هو الصواب و الامر الذي لا يعــــاب۔ i. || Est-il bien de nous laisser ainsi man-. بيسوى هيك تخلينا بلا مُتِت ? quer d'eau

قوى ـ كثير ـ جدّاً, Bien, beaucoup,

.مع أن ـ و لو أن Bien que, quoique,

Bien loin de, au lieu de, tant s'en faut que, .فضلا عن

BIEN-AIME, adj. et s., اعز الجهيع ـ محبوب. .محظوظ _ فرحان _ مبسوط ,.BIEN-AISE , adj. , محظوظ

BIEN-DIRE, s. m., langage poli, בשתי ולצלח

_ ارغد عيش Bien-Étre, s. m., fortune aisée,

Bien-Étre, situation agréable de corps et d'esprit,

BIEN-FAIRE, v. a., s'acquitter de son devoir,

Bien-Faire, faire de bonnes œuvres, pratiquer la

BIENFAISANCE, s. f., inclination à faire du bien aux

BIENTAISANT, E, adj., qui aime à faire, qui fait du . مُحسن _ فاعل النحير - خبر

Bienfaisant (en parlant des choses), qui soulage,

BIENFAIT, s. m., bien que l'on fait à quelqu'un, . Com الحسان _ انعام et نعمة _ افضال . Com Bien, adv., d'une manière bonne, حيرة بالاحسان bler quelqu'un de bienfaits, الحيرة بالاحسان bler quelqu'un de bienfaits, المن بعض افضالك est un de vos bienfaits, قوى معدن قوى مليح. Très-bien, هذا من بعض افضالك . وضع الجميل في موضعه ,Placer bien ses bienfaits كلها تنغرس في الفدّان ينفعك تنغرس ابن ادم يقلعك: prov. (mot à mot:ce que vous planterez dans un champ vous sera utile; mais si vous élevez un homme, il vous détruira).

> BIENFAITEUR, TRICE, s., qui fait du bien, ولى النِعُم - فاعل النحير - منعم على - محسن الى انت ولى نعينني , Vous êtes notre bienfaiteur

املاك , pl., خلك , Bren-Fonds, s. m., immeuble, خلك ; pl., عقار ـ بيوت و اراضي ـ |

BIENHEUREUX, se, adj., fort heureux, béatifié, .طوباني _ سُعدا ,plur , سعيد

الاب م واجب, BIENSÉANCE, s. f., convenance .متزوج بامرانين و O. | temps قعسد في ادبه Garder les bienséances, sauver les apparences, .0 حفظ الناموس الظاهر

Bienséant, e, adj., ce qu'il sied bien de dire ou نوع برتقان حامص _ كبادة _ ترنيج . الايق _ مناسب _ واجب على اخد de faire, على

Вгинтот, adv., dans peu de temps, عن قربب .بعد قليل من الزمان _ عن قليل

BIENVEILLANCE, s. f., disposition favorable envers إ - حسن اللفتة - ميل الى احسد , quelqu'un . Il m'honore de sa محبة _ حسر الالتفات الى اختلاف الالوان و عدم موافقتها لبعضه__ | Captiver مكرم علينا بحسن اللفتة. افتلاف la bienveillance de quelqu'un, ملک قلبہ 1.

Bienveillant, adj., qui veut du bien, خول إ- خير ; fém., إغلا ; fém., إغلا ; وازغل المحاول المحاول المحاول الم .بريد ال~~خ~~ير

Bienvenu, adj., regardé de bon œil, مقبول عند. Être bienvenu auprès de, être regardé de bon œil par, .I صار في عين - .A حظى بحسن القبول عند

Soyez le bienvenu, compliment à quelqu'un qu'on reçoit chez soi, أهلًا و سهلًا; réponse, فيكم و بكم و الملا و : مرحبا بك _ مرحبا بكم , rép. , مرحبا ,الف مرحبا réponse, حلت البركة ـ مرحبتين ; réponse, . حلى - صيعة - مصاغ |, rép. ; السلامة , مية سلامة - الله يبارك فيك الله يسلكك.

BIENVENUE, s. f., heureuse arrivée, قسسدوم

Bienvenue, entrée dans un corps, دخلت بين .چاعت

. حساب ما للتاجر و عليه , gociant انوابيت , plur. , تابوت , gociant عليه , s. f., cercueil Bière ouverte, espèce de brancard, نعش ـ خشبة; بعوش ,plur.

BIERRE, s. f., boisson faite avec de l'orge ou du blé, et du houblon, فقاع _ بيرة. Bierre blanche, dans ابوزة , laquelle entre du millet

BIFFER, v. a., rayer, effacer l'écriture, مُطب O. I مُنجى ـ .0 رصد ـ خرطش ـ

BIGAME, adj., marié à deux personnes en même

.الزبجة بامرانين BIGAMIE , S. f., ألزبجة

BIGARADE, s. f., grosse orange aigre et grenue,

. صنف من الكرز , Bigarreau, s. m., grosse cerise . نوع شجرة كرز, BIGARREAUTIER, s. m.,

BIGARRER, v. a., rassembler des couleurs tran-- شوّة بالألوان المختلفة, chantes ou mal assorties, . جهم في الشي الوان مختلفته وغير موافقته لبعضها

BIGARRURE, s. f., variété de couleurs tranchantes,

BIGLE, s. f., louche, إحول; fém., عولا ; plur.,

احول ـ . A زغل بعيند ، BIGLER, v. n.,

BIGOT, B, adj., dévot outré, متنسک

منافق _ مظهر الديانة ,Bigot, faux dévot

BIGOTERIE, s. f., dévotion outrée, تنسك.

. اظهار الديانة _ نفاق _ رياء , Bigoterie, hypocrisie . Buou, s. m., chose jolie, bien faite, تحفة; plur., ئىنى .

Bijoux, pl., petits ouvrages de luxe en métaux,

Bijoux, diamans montés, حواهر _ حالي.

ELIOUTERIE, s. f., commerce de bijoux, جوهر جبية.

BIJOUTIER, s. m., qui fait ou vend des bijoux,

. جواهرجي - جوهري - جوهرجي

BILAN, s. m., état de l'actif et du passif d'un né-

. صفرا , Bilk, s. f., humeur du corps; bile jaune Bile noire, سهداء.

Bile, au fig., colère, خُلق. Échauffer la bile de طالع خلقه, quelqu'un

. صفرا وي , BILIEUX, SE, adj., qui abonde en bile

طاولة كبيرة بلعبوا عليها Brlland, s. m., jeu, اطاولة . بطابات من سن الفيل

Bille, s. f., boule d'ivoire, سن سن عن .الفيل

BILLET, s. m., petite lettre missive, وقعة _ كتاب; ام الجدّ , plur. , تذكرة - رقاع . Petit billet inséré de l'aïeul , تذكرة - رقاع , dans une lettre pour une affaire particulière ou que أمُلْحُقْ , l'on avait oubliée

;نيسك _ صكّ ب Billet, promesse par écrit de payer . بالكات , plur.,

.ورقة معاملة , Billet , effet public

Billet, marque pour entrer dans quelque endroit, ورقة أجازة

_ كلام باطل , BILLEVESÉE, s. f., discours frivole .کلام نبوش

Billon, s. m., mounaie mauvaise, désectueuse, .دراهم ناقصة ما نسلك

BILLONNER, v. n., substituer de mauvaise mon- مربيح شهالي - صقعة - المالي الما naie à la bonne, وضع دراهم ناقصة عوضاً عن الصحاح, . أغل الدراهم -

Billot, s. m., tronçon de bois gros et court, .وضم ـ قرامي ,plur. ;قرمة

Binaire, adj., composé de deux unités, مثنني.

BINER, v. a., donner une seconde façon à la terre, . قلب الأرض ثاني مرة

BIOGRAPHE, s. m., auteur de vie particulière, کاتب سیر ـ مترجم

BIOGRAPHIE, s. f., histoire de la vie des particu-. تراجم , plur.; ترجة _ سير, plur.; سيرة ,

BIOGRAPHIQUE, adj., qui tient de la biographie, , plur., ترجة, Article biographique, يخص السير

Brekor, adj., qui a deux pieds, ذو رجلين. معزة _ عنزة Bique , s. f., chèvre , غنزة

Bis, E, adj., brun, en parlant du pain, de la pâte, اسمر بقال عن النحبز و العجين . اعبدوا العناء _ يُعاد ;Bis! interj., encore une fois

Bisaïeul, E, s., père de l'aïeul, ابو الجدّ. Mère

BISANNUEL, ELLE, adj., (plante) qui dure deux ans, نبت يستقيم سنتين وبعد ذلك يهوت

مقاتلة _ محانفة Bisbille, s. f., querelle, مقاتلة _

Biscaïen, s. m., sorte de long fusil, בֹּי יָשׁוֹגֹה ; ב .نوع تنفنك طويل

Biscornu, E, adj., irrégulier, معوّج - معكوس Biscotin, s. m., biscuit rond, פֿתס, pl., פֿתס,

BISCUIT, s. m., pain cuit deux fois, blume.

Biscuit, sorte de pâtisserie faite avec du sucre Espèces de biscuits, قراقبيش, plur., قرقوشة بسكر الف الف الف الف Espèces de biscuits, . Biscuit en caisse, dans un papier, عرابية ـ معهول .صندوقة

Bise, s. f., vent sec et froid, vent du nord, مر بسه

يوع من الحهام , Biser, s. m., espèce de pigeon .درغل ـ ترغل ـ

مرقشيطة القصدير, Bismur, s. m., demi-métal, مرقشيطة

BISQUAIN, s. m., peau de mouton en laine, .فروة خاروف

نوع خرج اومخلاة ,Bissac, s. m., sorte de sac Bissextil, E, adj., année où il y a un jour de plus سنة كبيسة.

. سترنت _ لفلافة , Bistorte, s. f., plante

Bistouri, s. m., instrument de chirurgie pour .مشارط , plur. , مشرطة ـ مشراط , plur و faire des incisions

BITUME, s. m., matière liquide, noire, inflammable, قفر - قار. Bitume de Judée. Voyez Asphalte.

قارى , BITUMINEUX, se, adj.,

BIVOUAC ou BIVAC, s. m., garde de nuit dans un . حُرْس العرضي بالليل camp et en plein air,

BIVOUAQUER, v. n., terme milit., passer la quit à l'air dans un camp, اً بات تحت الطلّ I. A.

مجنوں , fantasque, capricieux , مجنوں مطوش ۔ ملاطیش , plur. , ملاطیش ۔ مشعور ۔ مشعوط . Chose bizarre, extraordinaire, شی صدّ العادة ۔ شی غریب

BIZARREMENT, adv., d'une manière bizarre; بشكل غربب ـ بنوع غربب ـ صدالعادة.

BIZARRERIE, s. f., caprice, humeur bizarre, مجنور, مخباط العقل.

Bizarrerie, singularité excessive, غرألة

BLAFARD, E, adj., d'une couleur blanche terne, pâle, البيض كابي.

عنائي الأرض, BLAIREAU, s. m., animal, عنائي الأرض.

BLAMABLE, adj., qui doit être blâmé, أيسلام عليه عليه عليه عليه الملام

BIAME, s. m., أوم - ملام - مدمتة - مدمتة

BLAMER, v. a., désapprouver, réprimander, N. O.

ميراحداب على احد ب . 0. دم . BLANC, CHE, adj., ابيض ; fém., ابيضا ; phur.

. Cheveux blancs, vieillesse, بيض

Blanc, propre, نظيف.

تغسيل ـ غسيل الاسلحة التي لها لمع مثل السلحة التي لها لمع مثل BLANCHISSEUR

Donner carte blanche , فوض كلامر اليه.

Blanc, s. m., la couleur blanche, البياض.

En blaze, sans écriture, على بياض.

حصان بشرب, Cheval qui boit dans son blanc, حصان پشرب

. بياض البيض البيض Blanc d'œuf,

. نشان ابیض ـ علامة بیضا , Blanc , but ,

BLANC, s. m., chair blanche, نسير الفوائح.

BLANC-BEC, a. m., jeune homme ans expérience, غلام أمرد ـ لسًا ولد.

BLANC DE BALEINE, s. m., cervelle de baleine pour la poitrine, عمني الجوت باسي سيك .

BLANG D'ESPACHE, s. m., crais, del.

BLANC-SIGNÉ OU BLANC-SEING, s. m., papier signé sur lequel on n'a pas écrit, ورئ منحتوم على بياض.

BLANCHATAR, adj., tirant sur le blanc, ابيضاني مين المبياض مايل الى البياض

Вымснаминт, adv., en linge blanc, vidle

BLANCHERIE, s. f., lieu où l'on blanchit, مبيضة.

BLANCHRUR, s. f., la couleur blanche, بيباص البياض نصف blancheur est la moitié de la beauté, الجسن البياض نصف ; prov.

Вымсия, v. a., rendre blanc, بيِّص.

.غسّل ـ . I. غسل عسل.

Blanchir le lin, la toile, leur faire subir un apprêt qui les rend blancs, قصر عبيض O. _. Toile de lin blanchie (le contraire de toile écrue), مقصور.

Blanchir, fam., justifier, faire parattre innocent, ييّض وجم أحد ـ بيّض عرض أحد .

Blanchir, v. n., devenir blanc, ابيست المام ـ المام ـ

Blanchir, vieillir, بالله I.

BLANCHISSAGE, s. m., action de blanchir du linge, نتحسیل ـ غسیل

Blanchisseur, se, subst., qui blanchit le linge,

Branchiserair, s. f., lieu où l'on blanchit, مبيضة مسلم.

انوع البخشي BLANGURTTE, s. f., fricassée blanche, نوع البخشي BLASER, v. a., user les sens, اضعف المحراس

Sa blaser, être blase sur, ne plus sentir le goût de, ما بقّى بلتذ بالشي ـ ما بقى بذوق طعهة الشي

Blasphemateur, s. m., فتجد

Вымяни́мытовая, adj. com., qui contient des blasphèmes, تجديفيّ.

BLASPHÈME, s. m., parole impie, فعديف.

BLASPHÈMER, v. a., على الله.

BLATIER, s. m., marchand de blé, -بياع حظة

BLAUDE, s. f., sorte de surtout de toile très-grosse, .نوع مشلح من الكتان التخين

Blé ou Bled, a. m., plante, _ . Blé mondé et concassé, برغل.

Blé noir. Voyez SARRASIN.

Blé de Turquie. Voyez Mais.

BLEME, adj. com., pale, losel.

BLESSE, E, adj., مجروح - مجروح pl., معمان معقر, Cheval blessé par la selle . جُرْحي

BLESSER, v. a., donner un coup qui fait une plaie, A. Blesser, en parlant de la selle qui blesse le صار اصفر - اصفر اصفر اسقر ماراشقر المقراء A. Blesser, en parlant de la selle qui blesse عقر, dos d'un cheval

L - ثلم الصيت L - اثلم الصيحة L 0. لبد _ O. كيش , croupir النثلم صيته , Sa reputation a été blessée ثلم المحتسة D. ضر, Blesser, faire du tort, ضر

Se Blesser, v. réf., se faire une blessure à soi-جرح روحه ,meme

Étre blessé par la selle . نعقر ظهرة - عقرة السرج ,(cheval)

. نکت ; plur., خرج ,Petit trait d'esprit نکتة ; plur., شرر الجواح ,جروح ,Plur., شرر الجواح ,عروج , . جراحة - جروحات،

BLETTE, s. f., plante potagère, humectante, émol-. بَقَلة البِمانية , liente, rafraichissante

البجاص مستوى بالزود (poire), البجاص مستوى بالزود DLEU, E, adj., de la couleur du ciel, ونعصل الدقيق إ - أزرق O. ازرق سهاوي ـ کحلي

.الزرقة , Bleu, s. m., la couleur bleue,

. معط الشيعة في الشيعدن, la bougie, معط الشيعة في الشيعة الشيعة في الشيعة الشيعة في الشيعة الشيعة المتابعة الم مايل الى الزرقة.

وجع أزرق - زرق الله BLEUIR, v. a., rendre bleu, وجع أزرق .الخيط مدرجع ازرق - ازرق الخيط مدرجع ازرق الخيط المدرجع ازرق الخيط المدرجة L صار ازرق ـ

Bloc, s. m., amas, assemblage, كبتلة ; plur., عريش .جلة ـ كتل

قطع, plur., قطع, plur., قطع En Bloc, adv., sans compter, حلة _ مكورجة.

Bloeus, s. m., état d'une ville, d'un port cerné, . مصار ـ ضرب حلقبة على بلد

BLOND, E, adj., entre le doré et le châtain clair, مشقو, .plur ; شقرا , sém. ; اشقر

BLOND, s. m., la couleur blonde, الشقوة الماء.

BLONDE, s. f., espèce de dentelle de seie, je .تخريم من حربر

BLONDIN, E', adj., qui a les cheveux blonds اشقر الشعرا.

ا الشقر , Blondin, v. n., devenir blond, jaunir, الشقر ,

BLOQUER, v. a., faire un blocus, لمر علقية على ضرف. BLOTTIR (SE), v. réf., se ramasser en un tas, s'ac-

BLOUSE, s. f. Foyez BLAUDE.

BLUET ou BARBEAU, s. m., plante qui croît dans les ترنشان ,blés

pl., شرا, لا _ لمعة , BLUETTE, s. f., petite étincelle

BLUTEAU ou BLUTOIR, s. m., instrument pour passer la farine, منافل علم , plur., المنافل علم المنافل علم المنافل مناخيل ,.plur

BLUTER, v. a., passer la farine par le bluteau,

موضع الشحل, s. f., lieu où l'on blute, موضع الشحل Borren, s. f., partie d'un chandelier où l'on met

Bosans, s. f., espèce de fuseau ou peloton sur نوع معزل او مكت يلفوا عليه ,lequel on dévide le fil

عابسة صغيرة Bocage, s. m., petit bois,

Bogal, s. m., sorte de vase à col-court et à ou-

verture large, انا واسع الفم قصير الحلقوم - قطرميز .

ا بقر معصى ـ بقر Borur, s. m., taureau châtre, بقر مخصى ـ En Barbarie, عرض. La chair du bœuf, أور مخصى الحم خشن ـ لحم بقرى

Bœuf, au fig., gros homme stupide, ثور, Plus stupide qu'un bœuf, أبلد من ثور, prov.

BOHÉMIEN, ENNE, s., Arabe vagabond, Tchinghianè, qui dit la bonne aventure, vole, etc., وتجرى (Kasraouan). نُور, plur., نُورى - (Égypte). - فربات ; plur., قربات ; plur., زطّى - (Damas). والله فال - (Damas) زطّ

Boire, v. a., avaler une liqueur, شرب مرب مرب مرب المرب المرب عبر A. Boire à longs traits, تجرع O. || Boire goutte à goutte, وتجرع A. || Donner à boire à quelqu'un, ou faire boire quelqu'un, السقى I. _ سقى السام المرب السام المرب الم

Boire, boire beaucoup de vin, منعاطى المدام المحافقة للحبقة A. Homme qui a bu, mais qui n'est point tout-à-fait ivre, شُرْبان.

Boire, au fig., souffrir, تجرّع.

Boire, en parlant du papier, شُن O.

Pour Boire, petite récompense, بخشبش; plur., بخاشبش.

.مشرب ـ شرب , Boire, s. m., مشرب

Bois, s. m., substance dure des arbres, بشخ; plur., بانشاء عود لا morceau, une pièce de bois, ششخ. « Cet édifice est-il de pierre ou de bois? بانخشب Bois à brûler, ها العارة قبو و الاخشب بانخشب باند باند العارة العالم باند العالم

Bois de lit, تخوت; plur., تنحوت.

ے عابات ; plur. , عاب ; plur. , عابات ; plur. , عابات ; plur. , حرش

Bois de cerf, cornes, قرون الابل.

Bois de Brésil. Voyez BRÉSILLET.

Bois de citron. Voyez CHANDELLE.

. بقم مرجانی, Bois de corail

. بقم حديدي . Bois de fer

Bois de rose, de Rhodes, de Chypre, يقّم قبرصي. Bois de Sainte-Lucie. Voyez Mahales.

Bois puant. Voyez ANAGYRIS.

Bois sain. Voyez GAIAC.

Boisage, s. m., le bois d'une boiserie, ...

Boiser, v. a, garnir de bois, بشخ ـ ففف.

أرض كثيرة لاشجار, Terre boisée, bien garnie de bois

Boiserie, s. f., ouvrage en bois plat qui revêt un mur, تخشيبة.

Boisseux, se, adj., de la nature du bois, خشبی.
Boisseau, s. m., mesure pour le grain ou le sel,
نوع مکیل ـ امداد, plur., مدّ

ملو المدّ , Boisselee, s. f., contenu d'un boisseau, ملو المدّ

Boisson, s. f., liqueur à boire, بشروب مشروب مشراب.

Boite, s. f., ustensile creux à couvercle, عُلِمَة ; plur., صُقَاق et عُلُم ;

BOITEMENT, adv., action de boiter, эс.

Boiter, v. n., عرج O. A.

BOITEUX, se, adj., qui boite, اعرج; fém., عرجا; plur., عُرج et عرجان.

مدينة بنحارا ,Bokhaba, ville de Tartarie

Bol ou Bolus, s. m., petite boule composée de drogues médicinales, بلوع.

Bol, jatte creuse, aud in.

Bol, espèce de terre, تراب علين. Bol d'Arménie, طين ارمني ـ تراب ارمني.

BOMBARDEMENT, S. m., صرب القنبر.

Вомвандин, v. a., jeter des bombes, بهب بات صرب قنابر ـ O. I.

قنبرجي - صراب القنبر - صرّاب البهب

قهاش بابازی Bombasin, s. m., étoffe de soie, دنیاش بابازی.

BOMBE, s. f., boule de fer creuse remplie de pou-, plur., تُنْرِق _ بُنْ و coll., بُنْ و plur., تُنْرِق _ plur., وَيُنْرِق _ plur., قنبر , collect. , قنابر

BOMBEMENT, s. m., convexité, .قىايىت

Bomber, v. a., rendre convexe, قبّب.

Bomber, v. n., jy O.

ـ رؤوف ـ خير Bow, adj., qui a de la bonté, يتخبر . الله رؤوف رحيم, Dieu est bon, حليم

Les bons (opposés aux méchans), . كلابوار - الصالحين - اهل الخير

Bon, qui a les qualités convenables, dup; plur., , plur., عديل ـ ملاح , Un bon écu عديل de bons écus, وبالات صحاح ربالات محيم - ربالات

Bon, utile pour, Jeil - Julia - Re-دوا نافع للسعال, mède bon pour la toux

Bon à, propre à (en parlant des hommes), اهل ل. Bon au goût, طيب.

Très-bon, عظیم عظیم.

- يرى , aor. , راى مناسب - استحسن عنك شي ،o شافی مناسب

O. عبل منت مكاند Tenir bon, résister, صيل O. ـ ثبت مكاند .معدن - عظيم - طيب - مليح , Bon, adv., bien Dans la Haute-Égypte on se sert plus particulièrement du mot, معجب.

. ياة _ يم ! Bon! interj., telle que bah!

Tout de bon, adv., sérieusement, من جست , . Ils se battent pour من حق عصيح - من حق .قتالهم جدّ ما هو هزل ,tout de bon et non pour rire . ورقة رضا , Bon, s. m., consentement par écrit, ورقة رضا

BONACE, s. f., calme de la mer, علينة

Bonasse, adj. com., simple, sans malice et de peu

ـ مساكين , plur., مسكين ـ على نيتــه , Bombardier, s. m., qui tire des bombes, d'esprit .سادچ _ بسیط

> Bonbon, s. m., friandise avec du sucre, , ali, ملتسات ,.plur

BONBONNIÈRE, s. f., ملبة ملبس.

Bon - Chrétien, s. m., sorte de grosse poire, صنف من الكيثري

نطت _ قفز لا , Bond, s. m., rejaillissement, saut

. خالف و على, Faire faux bond, manquer de parole

BONDE, s. f., pièce de bois qui retient les eaux d'un étang, سد.

Bonde, trou rond à un tonneau, ou tampon de بُخش البرميل اوسدادة ,bois qui ferme ce trou .ذلك البخش

.I قفز ـ .O نط , BONDIR , v. n.

.قافز , Bondissant, E, adj.,

. نط ـ قفز, Bondissement, s. m.

Bondon, s. m., grosse cheville de bois qui ferme la .سدادة برميل ,bonde d'une futaille

Bon-Henri, s. m., plante. Voyez PATE-D'OIE.

BONHEUR, s. m., état, événement heureux, == --Le bonheur ce نصيب _ سعد _ سعادة _ بخت leste, السعادة السياوية. || Il n'a pas de bonheur, ما له نصيب ـ ما له بحث اله بحث . | Par bonheur pour lui, • Prince اً .و من سعادته ان ـ بسعده ـ من بخته dont la présence porte bonheur, امير صاحب قدم. النصيب ب J'ai eu le bonheur de, صار لي النصيب.

BONHOMIE, s. f., bonté naturelle et simplicité, .مسكنت ـ سداحة

Bon-Homme, s. m., qui a de la bonhomie, جالس مسکین ۔

BONIFICATION, s. f., amélioration, ...

Bonification, remise, - .....

Bonifien, v. a., améliorer, أصلح.

Bonisier, faire une remise, ...

عوض على أحد ,Bonifier, suppléer.

عراقي إ- الله بصبحك بالحبير - صبحك بالخير اسعد الله _ بسعد صباحك _ صباحكم سعيد (ces phrases servent de réponses les unes مية صباح صبحك: aux autres). On dit aussi à Alep Les Égyptiens emploient encore les phrases sui-- نهارك ابيض - صباحكم ابيسيض: vantes نهاركم مشرق -صباحك لبن

Dans le milieu de la journée, on souhaite le bon-. اوقاتكم سعيدة ـ اسعد الله اوقاتكم : jour en disant Donner, dire le bonjour à quelqu'un, على . .O ردّ الصباح, Rendre le bonjour

Bon-Mor, s. m., facétie, répartie fine, كلام مسخص .نکت , plur., نکتہ ـ

BONNE, s. f., gouvernante d'enfant, צוֹנֶה ב נוֹנא . BONNE-AVENTURE, s. f., vaine prédiction, plur., فالات. Dire la bonne aventure, فالات A. I کشف بحث احد۔

Bonne-Aventure, aventure heureuse, .:; بنعوتات, plur.,

BONNE-FORTUNE, s. f., avantage inattendu, .سعادة - نصيب - بحث - خير من الله

BONNE-DAME, s. f., plante. Voyez Arroche. . سلامة قلب ,Bonnement , adv.,

de nuit, تخفيفة الراس _ اسقوفية _ قلوسة Bonnet pointu, قبيَّعة _ قبّعة _ Bonnet à poil de forme cylindrique ou pointue, الله قلباقي ـ قلبقي الم Bonnet sans poil, de forme cylindrique, au bas du-, .pl. قارق , quel est roulée une pièce de mousseline ملي الصاغة | Bonnet sans poil, rembourré de coton, قواريق ـ طنطور, Autre sorte de bonnet . قاوق ـ تنبقية . قراقر, plur., قراقرة; plur., قراقرة. Bonnet de drap, espèce de calotte blanche ou rouge, autour de laquelle est roulé le turban, Bord .حوافي , plur., حافية ou حافة ـ اطرافي | Bonnet long | . كلبوش ـ طرابيش , plur. ;طربوش

Bonjour, s. m., salut du matin, صباح الخير; plur., طاقية; plur., طاقية; plur.,

Qui a la tête près du bonnet (fig.); prompt à se بطلع خلقه قوام ـ سربع العضب, mettre en colère I. ـ لفــــق I. ـ .طالع الشي من عقله ـ

واحد من الكبار, Gros Bonnet, homme important, Bonneterie, s. f., art, métier du bonnetier, .صنعة الطراسيش

. كرخانة طرابيش Bonneterie, fabrique de bonnets, . בוש לעלי של BONNETIER, s. m., marchand, ביום לעלים.

Borson, s. m., salut du soir, - يسعد مساكم - اسعد الله مساكم - مساكم سعيد ;مسّيكم بالخير,et par abréviation الله يهسّيكم بالنحيز on dit aussi à Alep, مية مسا مساكم (ces phrases servent de réponses les unes aux autres). || Dire le bonsoir à quelqu'un , مسّى على . Bonté, s. f., qualité de ce qui est bon, طيبة .

ـ رافـــة, Qualité morale, douceur, افـــة لطافة الطبع - حلم - حس الشِيم

. فضل Bonté, ce qui se fait par pure honnêteté, فضل جيل _ مجابرة_ معروف _ خير - افضال ,Des bontés ر.، احسار. || Remercier quelqu'un de ses bontés, O. # Il a eu beaucoup شكر فضله و جيلد و احساند Bonnet de bontés pour moi , عيل معي مجابرة كلية , Bonnet de bontés pour moi , قلوسة Avoir la bonté de, على أحد . || Ayez la bonté de .من فصلك قل لي ou تنفصّل على وقل لي, me dire || Ayez la bonté de me donner l'encrier, la plume, كلف خاطرك ناولني الدواية او القلم

- بورق - بوراق - Borax, s. m., sel minéral, - بورق

BORBORISME OU BORBORYCME, s. m., vent dans les

, plur. , طرق , Boad, s. m. , extrémité d'une chose - حافة الحسيون , Bonnet de toile, espèce | d'un bassin, d'une chaise, طربوش مشهوط

ـ جاوز الحدّ, Bord de la mer, ساحل البحر, les bornes, aller au-delà des bornes, عافة الكرسي ما له حدّ , Sans bornes إلى تجاوز الحدّ إ ـ شواطع , plur. , شاطع البحر _ سواحل , plur. إ_ شطوط , Bord de rivière ; شط النهر , Bord de rivière البرّ قليل العقل A l'autre bord de la rivière, Homme borné, qui a peu d'esprit, قليل العقل على قاطع النهر.

Bord, ruban, frange pour border, ... Bord, terme de mer, navire, بكر. A son bord,

في مركبد

. حَوْق بِعِينَه , Bordage, s. m., revêtement extérieur en planches aligner, عَرِق بِعِينَه . d'un vaisseau, بكشب مطبق على المركب.

d'Égypte en laine, יָרָנּא'.

Bondée, s. f., décharge de tous les canons d'un .شجرية ـ عربشة من شجر اطلاق كل المدافع من , des côtés du vaisseau ر .جنب الغليون

Bordées (conrir des). Voyes Louvoter.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, اليب فساد.

BORDER, v. a., garnir le bord, être sur le bord, O. La prairie qui کان حول ,جنب ,علی حافۃ المرج الواقع حول العدير, borde l'étang,

Border, orner le bord avec une frange, ... Border la côte, côtoyer la terre, بانب البر.

BORDEREAU, s. m., mémoire de divers articles for-سعمد une somme, حيان الدفع ورقة حساب

pl., عاشية ـ داير Bondune, s. f., ce qui borde, عاشية . Bordure de châle de cachemire سجاني ـ حواشي .کنر۔ کنار

شیالی Borral, B, adj., du côté du Nord, شیالی.

اربیح شهای Borke, s. m., vent du Nord, دبیح

BORGNE, adj. com., qui a perdu un œil, jae; .فرد عين _ عوران et عور ; plur., فرد عين _

.وضع الحدود ,Bonnage, s. m., وضع

BORNE, s. f., pierre qui marque les limites, .جرة لبيان الحدّ

Bonné, E, adj., qui a des bornes,

Bonner, v. a., mettre des bornes, limiter, בבנ

Se Borner à , v. réf., se contenter de , اقتصر على .

. بلاد البشناق, Bosnie, province de Turquie,

Bornover, v. a., regarder avec un seul œil pour

BOSPHORE, s. m., canal qui sépare l'Europe de BORDAT, ou mieux BERDE, s. m., petite étoffe l'Asie, et fait communiquer la mer de Marmara à la mer Noire, النحليج القسطنطيني.

Bosquer, s. m., petit bois, petite touffe de bois,

Bosse, s. f., grosseur au dos, à l'estomac, عدية; plur., عدب Bosse de اقتاب. Bosse de chameau, سنام _ اسنام et اسنام _ اسنية; plur.,

_ بقبيةـة, Bosse, elevure par suite de contusion, ورم; plur., ادبسورة _ أورام Bosse sur un métal, .طعے

BOSSELER, v. a. Voyes BOSSUER.

ـ أبو قتت , Bossu, B, adj., qui a une bosse . هُدب , plur. ; حدياً , fém. إحدب ـ قـنبورا

Bossuer, v. a., faire des bosses, __ A.

Se Bossuer, v. pr., être bossué,

BOSTANGI, s. m., jardinier turc, ou garde des jar-. بُستانجية , plur. وبُستانجي , dins du Sérail

Bor, adj., pied bot, contrefait, رجل مفصوعة. Pied bot, homme qui a le pied contrefait, أفصع أ.

BOTANIQUE, s. f., science qui traite des plantes et علم النباتات ـ علم الاعشاب ,de leurs propriétés

BOTANISTE, s. m., qui s'applique à la botanique, . عارف بالنباتات ـ عشاب, qui connaît les plantes

BOTTE, s. f., assemblage de choses liées ensemble, Borne, au fig., limite, حَرْمة - شدُد , plur. , شنّ - مربط | Passer مدرد , plur. , حزم , plur. , حزم , plur. , botte de fagots, حزمة حطب. Une botte de radis, لجزمة فجل

Botte, chaussure élevée, جزمة موزة; plur., جزمات et جزمات.

Botte, coup que l'on porte, صربة عطعنة. A propos de bottes, sans raison, عبر اصل.

BOTTER, v. a., mettre des bottes à quelqu'un, ابس احداً الجزمات.

Se Botter, v. ref., تالبس الجزمات I.

Воттієв, s. m., qui fait des bottes, جزمانی.

Bottine, s. f., petite botte, بلغة; plur., بلغة. Bottine de femme, خفّ ; plur., اخفاف.

Boυc, s. m., ייבפש; plur., ייבפש.

Boucan, s. m., lieu où l'on fume la viande, مدخنة لتقديد اللحم.

BOUCANER, v. a., faire fumer et griller la viande, قدّد اللّحم على الدخان.

BOUCHE, s. f., العنات régulier, قُم ou فُم ; plur., وَمَنَ الْعَامِ الْعَامِ : plur. وَمَنَكُ اللّهِ الْعَامِ الْعَامِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ إللهِ اللّهِ إللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ ال

Faire venir l'eau à la bouche (fig.), exciter en parlant le désir d'une chose, أجرى ألريق.

Bonne bouche, mets le plus exquis, الطعام الذى عليه الكلام ويوكل في الاخر. Garder pour la bonne bouche, القي الى الاخر

Bouches à feu, canons, مدافع; plur., مدافع, bouches, s. f., أُقية; plur., القم.

BOUCHER, v. a., fermer une ouverture, ترق O.
Boucher un trou (fam.), payer une dette, سد خرق ...

Se Boucher, v. réf., se fermer, انسد ...

Bouche, R, adj., sans intelligence, مطلوس العقل. Boucher, ère, adj., qui tue et débite les bestiaux, قصّاب ـ جزّار.

BOUCHERIE, s. f., lieu où l'on tue les bestiaux, محزرة . Lieu où l'on débite la viande, محزرة . دكان التصاب

Bouchon de paille, de foin; poignée de paille ou de foin tortillée, مقبضة عشيش مفتول.

BOUCHONNER, v. a., chiffonner, خيال عبد المجالة عبد المجالة عبد المجالة المجا

Bouchonner, frotter un cheval avec un bouchon, مسمح الفرس بقبضة حشيش مفتول

BOUCLE, s. f., sorte d'anneau de métal avec un ardillon, أبربه; plur., بُكُلة - أبازبه.

الدخار عديرة عديرة علقة شعر ,Boucle de cheveux وقدد اللحم على الدخار Boucle, s. f., تُمّ, plus régulier, فُم من فَمّ , plur., عداير Boucle de cheveux prenant leur origine sur وقد البحام على الدخار les tempes, مقصوص , plur., حفك ـ بُق ـ افهام et افهام

Boucle, anneau en cuivre ou en corde qu'on met au nez des chameaux pour les faire obéir,

Boucle d'oreilles, حلقات; plur., حلقات.

Boucler, v. a., mettre une boucle, حط ابزیم O.
Boucler, attacher avec la boucle, شبک الابزیم I.

Boucler les cheveux, les tourner en boucles, برم الشعر بشكل الحلق ـ . ٨ عهل الشعر عداير

Bouclier, s. m., arme défensive, ترس; plur., درق ; plur., درق ـ تروس.

BOUDER, v. n., faire la mine par humeur, je

BOUDERIE, s. f., action de bouder, نبو بز

Boude, فه, adj., qui boude, مبور

Boudin, s. m., boyau rempli de sang, de graisse, شُجُق _ منبار محشى من دم و دهن.

Вочнога, s. m., petit cabinet, выс.

Boue, s. f., اطين - (Barbarie) غيس - وحسل . Faire bouillir, faire cu S'enfoncer dans la boue, patauger, خبّص في الطين . Boueur, s. m., qui ôte la boue dans les rues, انالتعليد الماء ـ غلابة . Boueur, s. m., re

Bourux, se, adj., plein de boue, وُجِل - مُوجَل . Bourfant, e, adj., qui paraît gonflé, منفوخ.

Bouffée, s. £, halenée, نفس; plur., أنفاس.

.هبوڭا ـ هبّت , Bouffée , action passagère du vent

Bouffee, masse de fumée, ぶふい.

O. کان منفویم , Bouffer, v. n., être enflé

Bourrette, s. f., petite houpe pendante, בُתُّابِة.

ورمان ـ منفوج Bourri, B, adj., enflé,

Bouffi d'orgueil, ملان كبرياء.

ورم - .O نفنح Bouffir, v. a., enfler,

BOUFFISSURE, s. f., enflure des chairs; au fig., du style, انتفاج _ انتفاج _ .

Bourron, s. m., celui qui fait rire, قَشَهُر م مهرِّج مستحرة م خَلُبوص.

توسخر - مرج برج Boupponnen, v. n., چسخر

Bouffonnerie, s. f., ce que dit ou fait un bouffon خُبُر صناعة النجباز المخباز.

Boulangerie, lieu

Boucea, v. n., se mouvoir de sa place, ごって.

Bougie, s. f., chandelle de cire, شهعة; collect., شهوع; plur., شهوع;

مَقِت _ دايم بنقنق ,.Bougon, MB, s

Bouconnea, v. n., fam., gronder, murmurer entre ses dents, نبربر دنقنق

BOUILLANT, E, adj., qui bout, يغلى

.مثل النار , Bouillant, vif, ardent

Bouilli, s. m., viande, bouf bouilli, المحم مسلوق. Bouillis, s. f., lait et farine cuits ensemble; pâte

. حريرة _ لبة ,liquide

Bouillia, v. n., en parlant d'un liquide, على I; hachés et pilés, ensuite frite dans le beurre, ou cuite

inf., غليان. Faire bouillir un liquide, غليان. Faire bouillir, faire cuire dans l'eau, وسلق O.

BOUILLOIRE, s. f., vase pour faire bouillir de l'eau, أنا لتغليد الماء ـ غلابة.

Bouillon, s. m., rondeur, bulle d'une liqueur agitée par le feu, تقبقة. Faire bouillir l'eau à petits bouillons, à gros bouillons, أعلى الماء علياناً خفيفاً ألله الماء علياناً شديداً العلياناً شديداً المديداً المديداً

Bouillon, eau qui a bouilli avec la viande, مسلوقة - مُرُقة ـ مُرُقة ـ مُرُقة .

Bouillon - Blanc , s. m. , plante , يوصيت وصيدة بيضا

.فاير ـ ثاير , BOUILLONNANT, E, adj., فاير ـ ثاير

BOUILLONNEMENT, s. m., état d'une liqueur qui bouillonne, غلبان _ غلو _ غَلْبة _ فوران.

Bouillonner, v. n., s'élever par bouillons , غلى I. - فار - 0. فار .

BOULANGER, v. a., faire du pain, خبز I.

.فران - خباز , Boulancer, ere, s., فران - خباز

BOULANCERIE, s. f., art, métier de boulanger, ضُبُر ـ صناعة الخبّار.

Boulangerie, lieu où le pain se fait,

; كورة _ أكرة _ طابة , Boule ، أكرة _ طابة , Jeu de boule ، أكرة (pour أكُرة) plur ، كُور ، Jeu de boule ، أكرة Mettre en boule ، former en boule ، كبكب _ كبتل _ كبتل _ كعبل _ كعبل _ كعبل .

BOULBAU, s. m., arbre, ידوצו.

BOULET, s. m., boule de fer dont on charge un canon, عُلَّر; plur., كُلُّل.

Boulet d'un cheval, jointure au-dessus du paturon, زُر ; plur., ازرار,

BOULETTE, s. f., petite boule de chair hachée, d'oignon et de persil, مدققات, plur., مدققات Boulette faite avec de la. داود باشا ـ لسان عصفور viande, du persil, de l'ail, des pistaches, du ble, hachés et pilés, ensuite frite dans le beurre, ou cuite dans un bouillon de viande, کتة; en Égypte, کسيسة . مفش کتب قدم ,Les Arabes aiment beaucoup ce mets, On dit livres . كبابة en Syrie: كبتنا هي ربتنا لولاكبتنا كنا متنا هي ربتنا c'est-à-dire: Boulettes! chères boulettes! ce sont و elles qui nous ont nourris; sans elles nous n'existerions معفش کتب . pas.

. بياع كنب قدم, sard, متراس, Boulevard, s. m., rempart, متراس .اسوار, .plur ; سور متاريس ,plur

Boulevard, allées d'arbres autour d'une ville, نوع جويه من شعر المعز .اشجار مصفوفة صفين حول المدينة ـ دايرالمدينة Bouleversement, s. m., renversement total, .خراب ـ انـقلاب

وحلة _ روبة | Bouleverser, v. a., ruiner, mettre en désordre , I. Il a tout bouleversé خسسرب ـ تخرّب ـ . A خرب Etre bouleversé, خرب الدنيا .انقلب

Boulimie, s. f., maladie, grande faim avec dé-.دا البطن , ou plus vulg. , بوليهوس , faillance

Boulin, s. m., trou de colombier, ou pot de terre pour servir de retraite aux pigeons, قادوس الحمام, قواديس, .plur

BOULINE, s. f., corde amarrée sur un côté d'une . حباة مربوطة في طرف القلع ,voile

Boulois, s. m., instrument pour remuer la chaux, الة لخص الكلس.

Bouquer, s. m., assemblage de fleurs, ב باقة ; هر صحبة زهر _ مربط _ ربطة زهر

. كاوة الشراب, Bouquet, parfum du vin,

Bouquetière, s. f., marchande de bouquets, امراة تبيع باقات زهر.

. בּוֹבֵּה וֹשׁנַ וֹעוֹני, s. m., bouc sauvage, وُعل ; plur., bourgeois, בּוֹבֵה וֹשׁנַ וֹעוֹני .اوعال

Bouquin, s. m., vieux bouc, ייטית שונה. . كناب عتيق , Bouquin , vieux livre de peu de prix , كناب .طقم _ بز, Bouquin, embouchure de pipe.

Bouquinea, v. n., chercher, ramasser de vieux

EDUQUINERIE, s. f., نعفىشتر كنب.

Bouquineur, s. m., qui cherche de vieux livres,

Bouquiniste, s. m., marchand de livres de ha-

BOURACAN, s. m., espèce d'étoffe en poil de chèvre,

.طین _ وحلة , Bourbe, s. f., boue, fange

موتمل Bourbeux, se, adj., plein de boue, موتمل

BOURBIER, s. m., lieux creux plein de bourbe,

قيرِ مثل الطين, Bourbillon, s. m., pus épais, قيرِ كذنة, Bourde, s. f., mensonge,

Bourdon, s. m., grosse mouche, ذبور; plur.,

Bourdonnement, s. m., bruit des bourdons, des .وظ ـ طنين ـ زنين ـ زرّ. abeilles,

BOURDONNER, v. n., bruire comme les bourdons, . وزوز ـ . I وزّ ـ . I وظ ـ . I طنّ ـ . I زنّ العجم Bourg, s. m., village considérable, قصت _ علق.

BOURGADE, s. f., petit bourg, كفر; plur., , كفر. _ . ضُيّعة ; plur., ضَيّعة

Bourgeois, oise, s., habitant d'une ville, الر., علد plur., اولاد بلسد. Les bourgeois, les roturiers, ألعام ـ العام . Les gentilshommes et les bourgeois, النحاصة والعامة ـ النحاصٌ و العام

مثل العامّة, Bourgeoisement, adv.,

Bourgeoisie, s. f., qualité de bourgeois d'une ville, كون احد من اولاد البلسد. Réunion des

Bourgeon, s. m., bouton qui renferme les branches, les feuilles et les fruits, ;; plur., , ,; ; -لبالبب, plur., البلوب - عيون ; plur., عين

Bourgeonné, R, adj., qui a des bourgeons,

Bourgeonné, qui a des boutons sur le visage, عبات جر

O. ـ بز, BOURGEONNER, v. n., jeter des bourgeons بزرد بَرَّعه A. طلعت له عيون , لباليب ـ تزرّر ـ بَرَّعم

Bourguepine ou Bourg-Épine, s. f., 2003.

BOURRACHE, s. f., plante potagère, annuelle, béchique, cordiale, المراوى للسان الثور.

BOURRADE, s. f., coup de crosse ou du bout du fusil, صربة, لطشة بقندى النفنكة أو براسها.

Bourrade, répartie vive, دَكَّة في الكلام.

Bournasque, s. f., coup de vent impétueux, صفحة ـ ربع شديد,عاصف.

Bourrasque, au fig., caprice, mauvaise humeur, ثايرة _ تاقيحة.

BOURRE, s. f., amas de poils d'animaux quadrupèdes, مثلث . Bourre de soie, گنگت. ا Bourre de laine, مشاق.

Bourre d'une arme à feu, لبدة.

BOURREAU, s. m., exécuteur de la justice criminelle, مشاعلي ; plur., عبلاد ـ سياف ـ مشاعلي .

Bourneller, v. a., (en parlant de la conscience), tourmenter, قَلْقُ و بَنِي

BOURRELET OU BOURLET, s. m., coussin rond et bourré, vide par le milieu, لواية.

BOURRELIER, s. m., faiseur de harnois de bêtes de somme, منجد ـ صانع برادع و رحال و جلالات.

Bourner, v. a., remplir de bourre, عشى شعر L. Bourrer un fusil, كن O.

Bourrer, au fig., porter des coups, زقی O. _ O. لطش مار. I. O. صرب

Bourrer quelqu'un, lui adresser des paroles brusques, dures, كلّه كلام قاسى.

Bournique, s. f., anesse, خارة.

BOURRIQUET, s. m., petit ânon,

معفرت, Bounau, a, adj., brusque et chagrin, معفرت. دايم غضبان ـ صعب الاخلاق

Bourse, s. f., petit sac pour mettre l'argent, کیس; plur., سن غیر ثبری. Sans bourse délier, اکیاس.

Bourse à tabac, ضبية - جلدة - كيس التنن.

Bourse, lieu où s'assemblent les négocians,

Bourse, somme de cinq cents piastres,

. کیس البیص on بیض, Bourse, peau des testicules

Bourse à pasteur, ou Tabouret, plante astringente, کیس الراعی.

BOURSIER, s. m., enfant élevé dans un collège aux frais de l'État, صبى بترتى فى مدرسة على كيس الدولة.

Bourson, s. m., petite bourse ou poche, جيب. قنز في الكلام.

Boursoufler, v. a., enfler la peau, نفنج الجلد O.
Boursoufle, adj., enflé, منفونه ـ وأرم.

Bousculer, v. a., mettre sens dessus-dessous, fam., قلب O. عصوة I.

Воизв ou Воидв, s. f., fiente de vache, de bœuf, خثی.

Bousillage, s. m., chaume et terre détrempée, ضعاوط بقش

Boussole, s. f., cadran à aiguille aimantée qui tourne vers le Nord, بوصلة _ بيت الابرة

مرشد , Boussole, au fig., guide, conducteur, مرشد

.عنبرية, Le haut bout d'une table, رأس السفرة. Le haut d'une table إ bout, la place d'honneur, ألصدر.

بصاعة بايرة Au hout de l'année, في أخر السنة. Au hout de l'année, أخر de deux ans, بعد سنتير، ∥ Au bout du monde, .في أخر الدنيا

. كَفَد _ إِنْ شَقِف , plur. ; شقفة _ حُصص , plur. ; حصّة _ قُطُع Un bout de corde, قطعة حبلة. ∥ Un bout d'homme, un petit homme, أصطعة رجل , A tout bout de champ إ.قطعة رجل, كل ساعة, à chaque moment

.ما بقى له صبر ـ .٨ طلعت ,وحه

Venir à bout de quelque chose, réussir, .دمامل , plur. مطلع راس في شي ـ انهى الشي الى الاخر A. Venir à bout Bouton-D'C طلع معه الشي ـ . I صبح معه الشي الله النصل الى المقصود ـ . A نال المراد ,de ses desseins O. شدّ الازرار - زرزر veut, متيل عقلسه, الاenir à bout de ses ennemis, . A قهر اعداة . . I غلب اعداة

عقد الزهر du compte, adv., tout considéré, après عقد الزهر. .اخر دا و دونه - الحاصل ,tout

تزرزر ـ إ.طــــرف السلاح على , bout portant Il l'a tué d'un coup de fusil dans la poitrine tiré à bout .منطوى في ذاته, nétrer ce qu'il pense صطرف التفنكة على صدرة و اطلق ,portant الرصاص فقتله

Boutade, s. f., saillie, خرجة. Boutargue, s. f., œufs de poisson salés, بطارخ. عراوي, plur., عراوي ; plur., عراوي ; plur., عراوي excite les autres, مُسخص.

ولاع النا, BOUTE-FEU, s. m., ولاع النا,

. يغرس في الارض فينبت إ,قزازة , Bouteille, s. f., vase de verre à goulot . اصطبل البقر, plur., قنينة ـ Bouverie, s. f., étable à bœufs, قنينة ـ سلاحية ـ قزايز, plur., أصطبل . بقار _ رامي البقر, Bouvien, EBE, s., فتابل , pl., فتيلة _ خناصر, plur. خُنصر

: حانوت ـ دكاكير., plur., دكارى; جانوت ـ دكاكير.) Bout, fin d'un temps, d'un ouvrage, etc., تمالية – plur., حوانيت. Garde-boutique, marchandise qui

BOUTIQUIER, s. m., .. VJ

Boutoir, s. m., instrument de maréchal pour parer الة البيطار لقطع حوا فرالنحيل, le pied d'un cheval, قطعة والمار لقطع حوا فرالنحيل

زمر الخنزير - فنطيسة ,Boutoir de sanglier, groin

Bouton, s. m., bourgeon des arbres, des plantes, ; عقدة ـ لباليب , plur., طيون , plur., عين إ - علي ; plur., عين إ عقدة ـ لباليب , زر ورد I. Etre à bout, perdre patience, pl., عجز عسس المرار, Bouton de rose, أزرار عقد المرار عجز عسس Bouton d'habit, ;; plur., , i,; l.

; دَمَلة _ حَبّة _ بِثور , plur. ; بِثرة , Boutoz , pustule

Bouтoм-D'On, s. m., plante, ", j.

BOUTONNER, v. a., mettre, passer les boutons,

Boutonner, v. n., pousser des bourgeons, > 0. -. Pousser des boutons, en parlant de fleurs,

Se Boutonner, v. réf., mettre ses boutons, تزرّر

Boutonné (Homme), adj., qui ne laisse point pé-

BOUTONNIER, s. m., qui vend ou fabrique des bou-صانع ازرار بياع الازرار, tons

BOUTONNIÈRE, s. f., entaille pour passer les bou-

BOUTURE, s. f., branche coupée d'un arbre, et qui عصن مقط وع replantée en terre y prend racine,

Bouvier, constellation près la grande Ourse, .النقار ـ العوّا

Boxer, v. n., se battre à coups de poing, نلاكم Boxav, s. m., intestin, مصران; plur., plur., مصاربين ; وتر, Corde à boyau, جُقة ـ امعا , plur. , معي ـ اوتار, .plur

BRACELET, s. m., bijou que l'on porte au bras, .اساور et اسورة ,.plur ;سوار

Bracelet, ce qui couvre, garantit le bras, Lol. Brachial, R, adj., qui a rapport au bras, S.

BRACMANE, BRAMIN, BRAMINE, s. m., prêtre ou براهية, plur., برهين - برهيان, plur., براهية

BRACONNER, v. n., chasser furtivement sur les בزهز اصطاد في ارض بغير اذن صاحبها ,terres d'autrui

Tres d'autrui, محرجة من من من من من من من من من عبره . Braconnier, s. m., عبره عبره ارض غيره . Se Brandiller, v. réf., se balancer avec une corde, .صياد بغير آذن

BRADYPEPSIE, s. m., terme de médecine, digestion lente, faible et imparfaite, بطوالهضم.

BRAI, s. m., sorte de goudron, ا . نوع قطران

BRAIE, s. f., linge, قياط.

BRAILLARD, E, adj., qui parle haut, qui crie, جعجاع

BRAILLER, v. n., parler haut, crier, جعجم

BRAILLEUR, SE, adj., e صرصاع.

BRAIMENT, s. m., ch'ides ânes, بنهيق العمير.

.شهنق ـ نټق ـ

افر ـ جر lectivement,

BRAISIÈRE, s. f., vaisseau pour faire cuire à la انا لشوي اللحم على الجهر,braise

هزراسه Branler la tête, هزهز ما مزد من من من المالة Brancard, s. m., litière à bras, قالة من المالة من المالة عن الم .سزبر

Вванснасв, s. m., toutes les branches d'un arbre, от въст. اغصان, فروع الشجرة

Branche, s. f., bois qui sort du tronc d'un arbre, . فروع , plur. ; فرع _ غصون et إغصان , plur. ; نعصن

Branches, familles issues d'une même tige; parties d'une chose composée, فرع; plur., وفرع; plur., معاب. Le fleuve se divise en trois branches, النهر يتشقب ثلاث شعاب.

BRANCHE-URSINE OU ACANTHE, s. f., plante, شوكة اليهود _ عرفي _ كنكر _

ـ مفرع, Branches, ومفرع, adj., qui a des branches .شجرة لها اغصان كثيرة |

اهتزار ـ تطوح ,BRANDILLEMENT, s. m.

BRANDILLER, v. a., mouvoir de-çà et de-là, - de-

Brandiller, balancer dans une brandilloire,

. Voyez SE BALANCER.

. جو جمحانة, BRANDILLOIRE, s. f., balançoire

Brandin, v. a., balancer dans sa main avant de .0 هز في يك - .0 رتج ,lancer

Brandon, s. m., espèce de flambeau fait de paille, .مشاعل , plur. , مشعلة

Brandon, corps enslammé lancé par l'explosion du feu, شعل ; plur., شعلة.

BRANLANT, E, adj., خلخام - لحناخه.

- رجسة, Branle, s. m., agitation de ce qui branle ا .مشي المادّة Donner le branle à une affaire, قرّة الم نهنق . كمشي المادّة المعادة . Валіве, v. n., crier, en parlant des ânes, Donner le branle aux autres, les mettre en mouve-, Braise, s. f., charbon ardent, بصّة ou بصّة. Col- ment, غيرة الى , Se mettre en branle و Braise, s. f., charbon

BRANLEMENT, S. m., וهتزاز - هزاد.

BRANLER, v. a., agiter, remuer, وعزع

تهزهز - نزعز ع - انهز Branler, v. n., être agité, تهزهز

BRAQUE ou BRAC, s. m., chien de chasse à oreilles

ا نوع کلب صیدی کلب زغاری - زغر pendantes, انوع کلب ابواع et باعات , plur., باع ـ طول باع | Baaquea, v. a., diriger d'un certain côté, en ajus باعات , tant, کب علی,

. حصنت _ اعهار , plur. ; عمر _ اذرع ou اذرع pl. , إغهر _ plur. ; فراع plur. , خراع à l'épaule, فراع بالمار ; اعضاد ـ اعضاد; plur., ساعد ـ اعضاد لعضاد [, يد le mot الزند الاعلى و الزند الاسفل , bras plur. أيادي, qui signifie main, s'emploie aussi, par extension, pour bras. Prendre entre ses bras une per-.احتصر . . O اخذ في حصنه ,sonne

. بياع البوزة | Recevoir à bras ouverts, cordialement, avec joie, استقبل بالحضري. Être sur les bras, à la charge نوع صدرية للأولاد ,A. || Il lui est | enfans في اكتاني احد ,de quelqu'un في اكتاني احد , tombé sur les bras une fâcheuse affaire, أنبلش في , Se jetter entre les bras de quelqu'un بلشة عظيمة . إ recourir à lui, وقع عليه , aor., يقع إلى _ بقع.

. فشار Frapper . بالذراع . Bras, adv., à force de bras, بالذراع à tour de bras, de toute sa force, ضرب بعزمه I. O. Bras dessus, bras dessous, adv., غراع في ذراع جايد.

C'est par le moyen des bras que les mains peuvent agir (pour dire, protégez les talens, ils fleurissent), prov. || Quand son bras , بالساعدين تبطش الكفان devint fort, il me terrassa (c'est-à-dire, devenu puissant, il n'a reconnu mes services que par l'ingratitude), ماني , prov. || Qui a les bras longs, qui a du pouvoir, du crédit, طويل الباع.

معطف المرفق , Le pli du bras

Bras, division d'une rivière, شعبة.

.خاحجان

Bras de fauteuil, يد كرسي.

BRASIER, s. m., feu de charbons ardens, בענון.

عفية عليك , Brasier, bassin de métal pour mettre la braise, Bravo, interj.! terme pour applaudir مناقل ,.plar ; منقل - کانون

braise, شوى على الجهر 1.

Brasse, s. f., mesure de deux bras étendus,

Brassée, s. f., autant qu'on peut contenir entre ses قدر منا يهسكه احد و يحمله بين ذراعيه, Baas, s. m., membre du corps humain qui tient bras, على المالية المالية

> Brasser, v. a., remuer avec les bras, mélanger, .0 خلط, حرك باليد ـ.0 خص

> Brasserie, s. f., lieu où l'on fait la bierre, معهل الفقاع _ معهل البوزة

- فقاعى, s. m., qui fait et vend la bière,

Brassières, s.f., plur., espèce de camisole pour les

Brassin, s. m., cuve de brasseur, کن بوزه.

مهياص _ فشار , BRAVACHE, s. m., fanfaron

BRAVADE, s. f., action, parole par laquelle on brave . جهرمة ,quelqu'un

Brave, adj. com., vaillant, فتجاع et شجيع; pl., , pl., جُدُع - رجّال - فحول , plur.; فحل - شُجْعار.. جذعان.

المجل طيعت homme, homme bon, بجل طيعت المجاب على المجاب ا هو قوی ,C'est un très-brave homme یاس ملاح .ناس ملاح

BRAVEMENT, adv., av Bravoure, ale in the

BRAVER, v. a., affronter les dangers, la mort, ـ . A لا هاب الموت ـ . A لا ضاف عن الموب |, plur., خليسمج ـ بوعساز , AL هاب الموت ـ . الم ما أهابد الموت. Braver la fortune, dans l'adversité, عارك الدهر في الشدايد|

تجهرم على احد, Braver, narguer.

(ou عافية Bravo! (c'est bien dit) عافية BRASILLER, v. a., faire griller promptement sur la سلم تتك (pour الله بسلم). || Bravo! (c'est bien fait), ربد pl. de , ایدیات est pour دیات) سلم دیاتک

ا شجاعة, Bravoure, s. f., valeur, fermeté de l'ame, . جذعنة _ قوة قلب _

. جزو قصير من الكلهة ـ سبب خفيف إ. pl. إنعجة ـ عُنَّه , Brebis, s. f., femelle du bélier . نعجات et نعاج

فرمان _ خط شریف _ براوات , plur., برانا خراف , Brebis , au fig., chrétiens sous un pasteur

تقارير, plur., تقرير; plur., تقرير; plur., تقارير dangereuse, بعجة جربا.

فرمانلي _ براتلي _ صاحب التقرير |-Breche, s. f., ouverture faite à un mur, une clò , plur. فتحة في حابط - نقبة , plur. o. نقب ألحابط . Faire brèche à un mur, شروم . خرق ـ .0 خرب, 0 هذ جانب من الحابط ـ اللة, Brèche à une lame, ثلبة.

Breche à l'honneur, انشلام الصيحة.

.هنها , fém. ; اهتم ـ شرما , fém. ; اشرم

BREDOUILLEMENT, s. m., نباضم للماحة - لكنة - تباضم المادة - لكنة المادة - لكنة المادة - لكنة المادة المادة

BREDOUILLER, v. n., parler d'une manière peu dis-

tincte, sans articuler, ייגה ב לאלך ב עליה.
RREDOUILLEUR, SE, S., qui bredouille, مبلضم متهتم - ملجلج

موجز _ قصير BREF, vE, adj., court,

Bref, adv., enfin, en un mot, الحاصل.

Bref, s. m., lettre du pape, برأة.

BRÉHIS, s. f., quadrupède de Madagascar, & .....

BRELAN, s. m., jeu de cartes, ا- نوع لعب بالورق .لعب البرلان

BRÉSIL, s. m., ou BRÉSILLET, bois rouge, عقم -.بقم صبي

Brelogue, s. f., bijou, دندنش.

BRETELLES, s. f. pl., sortes de sangles, شهار.

برطانية العظها جزيرة الانكليز

Ввецулде, s. m., liqueur à boire, شراب. Brève, s. f., syllabe prononcée rapidement,

BREVET, s. m., expédition d'une grâce royale,

Brevet d'invention, privilége accordé à un inven-

BREVETAIRE, s. m., porteur de brevet du roi,

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, اعطى احدا خط شريف , براة , فرمار.

Breveter, accorder un privilége à un auteur pour une découverte, أعطى تقرير.

Bréviaire, s. m., office de chaque jour pour BERCHE-DENT, s. com., qui a perdu des dents de les prêtres; livre contenant tous ces offices, كتا ب صلوات الفرض ـ صلوات الفرض للكهنة صلّى صلوات الفرض ,Dire son bréviaire

BRÉVITÉ, s. f., opposé à longueur, ...

. كسرة خبر Bribe, s. f., gros morceau de pain, كسرة خبر. . فضلات الطعام, Pribes, au pl., restes des repas, فضلات الطعام BRICOLE, s. f., partie du harnois qui s'attache au poitrail du cheval, لنب

Bricole, longe de cuir, سُير - قايش; plur., سيور, BRIDE, s. f., partie du harnois composée de la têtière, des rênes et du mors, إنجام; plur., مجم ou الحجامات ou الجهة.

; سُرع _ دزكين _ اعند , plur., عنان _ دزكين _ plur., أسراع. Courir à toute bride, à bride abattue, مر بعد السرع , de toute la vitesse d'un cheval O. || Tenir en bride, dans le devoir, O. || Lâcher la bride à , cesser de retenir, .شه.

Bretagne (La Grande-), l'île des Anglais, ارخى الحصان I. || Rendre la bride à un cheval, المخصان I. || Rendre la bride à un cheval, المخصان I. || Serrer la bride, tenir la bride courte à un cheval, المختان O. BRETTE, s. f., longue épée, المقرر, أستر الدركين ما plur., القصر, أستر الدركين الدركين المرابع المرا أدار الحصان - الوي العنّان

ا . نوع کلب صیدی - کلب زغاری - زغر pendantes , نوع کلب ابواع et باعات , plur., باع _ طول باع | Braquer, v. a., diriger d'un certain côté, en ajustant, کب علی.

. حصنة _ اعهار ,.plur ; غهر _ | ,pl., عصد _ اذرع ou اذرعة ,plur ; ذراع ,plur ; دراع , اعضاد ـ اعضاد , plur., ساعد ـ اعضاد Le bras et l'avant-,بد le mot الزند الاعلى و الزند الاسفل, plur. أيادي, qui signifie main, s'emploie aussi, par extension, pour bras. Prendre entre ses bras une per-.احتضن ـ . O اخذ في حضنه ,sonne

Recevoir à bras ouverts, cordialement, avec joie, استقبل بالحضري). Être sur les bras, à la charge نوع صدرية للأولاد ,A. || Il lui est enfans في اكتافي احد ,de quelqu'un في عدرية للأولاد انبلش في ,tombé sur les bras une facheuse affaire یلشة عظیمة. ∥ Se jetter entre les bras de quelqu'un, recourir à lui, وقع عليه aor., يقع الحجى الى ـ يقع.

. فشار Frapper بالذراع , Bras, adv., à force de bras à tour de bras, de toute sa force, ضرب بعزمه I. O. Bras dessus, bras dessous, adv., وراع في ذراع على. C'est par le moyen des bras que les mains peuvent

agir (pour dire, protégez les talens, ils fleurissent), prov.∥ Quand son bras , بالساعدين تبطش الكفان devint fort, il me terrassa (c'est-à-dire, devenu puissant, il n'a reconnu mes services que par l'ingratitude), ماني , prov. || Qui a les bras longs, qui a du pouvoir, du crédit, طويل الباع.

.معطف المرفق ,Le pli du bras

Bras, division d'une rivière, شعبة.

.خاجان

. يد كرسى ,Bras de fauteuil

BRASIER, s. m., feu de charbons ardens, בענון. Brasier, bassin de métal pour mettre la braise, .مناقل , plur. ; منقل - كانور.

braise, شوى على العبهر 1.

BRASSE, s. f., mesure de deux bras étendus,

Brassée, s. f., autant qu'on peut contenir entre ses قدر منا يهسكه احد و يحمله بين ذراعيه, Baas, s. m., membre du corps humain qui tient bras, عليه الماء

> Brasser, v. a., remuer avec les bras, mélanger, .0 خلط, حرك باليد ـ .0 خص

> BRASSERIE, s. f., lieu où l'on fait la bierre, .معهل الفقاع ـ معهل البوزة

> ـ فقاعى, s. m., qui fait et vend la bière فقاعى, -. بياع البوزة

Brassières, s. f., plur., espèce de camisole pour les

Brassin, s. m., cuve de brasseur, אני, יפניא.

مهياص ـ فشار , Bravache, s. m., fanfaron

BRAVACHERIE, s. f., jactance frivole,

BRAVADE, s. f., action, parole par laquelle on brave quelqu'un, جهرمة.

Brave, adj. com., vaillant, وشجيع et شجيع; pl., , pl., جُدُع _ , جَال _ فحول , plur. ; فحل _ شُجُعان .جذعان

Brave homme, homme bon, بجل طيب هو قوی ,C'est un très-brave homme . ناس ملاح فاس ملاح

BRAVEMENT, adv., av pravoure, accie.

Braver, v. a., affronter les dangers, la mort, ـ . A لا هاب الموت ـ . A لا ضاف عن الموب إ , plur. ب خليسيم - بوعساز , A . ـ عن الموب ما أهابد الموت. Braver la fortune, dans l'adversité, عارك الدهر في الشدايد.

. تجهرم على احد, Braver, narguer.

عفية عليك , Bravo , interj.! terme pour applaudir , عفية عليك (ou عافية Bravo! (c'est bien dit) عافية BRASILLER, v. a., faire griller promptement sur la سلم تحك (pour الله بسلم). || Bravo! (c'est bien fait), (بد pl. de ایدیات est pour دیات) سلم دیاتک.

Bravoure, s. f., valeur, fermeté de l'àme, اشجاعة . جذعنة ـ قوة قلب ـ

. جزو قصير من الكلهة _ سبب خفيف إ. Pl. ; تُعْجة _ عَنْهة , Brebis, s. f., femelle du bélier , عَنْهة . نعجات et نعاج

فرمان _ خط شريف _ براوات , plur. ; براة اخراف , Brebis , au fig. , chrétiens sous un pasteur

تقارير, plur., تقرير; plur., تقرير; plur., تقارير dangereuse, بعجة جربا.

فرمانلي _ براتلي _ صاحب التقرير |-Brèche, s. f., ouverture faite à un mur, une clò , plur., شرم - خرافت - فتحة في حايط - نقبة , plur., o. نقب ألحايط , Faire brèche à un mur . شروم I خرق - .0 خرب, 0 هذ جانب من الحابط ـ اللة, Brèche à une lame, ثلبة.

.انشلام الصيت Brèche à l'honneur,

.هتها , fém. ; اهتم ـ شرما , fém. ; اشرم , devant

الجاجة - لكنة - تباصم , BREDOUILLEMENT , S. m. , الجاجة - لكنة - تباصم المادة المادة

BREDOUILLER, v. n., parler d'une manière peu dis-

incle, sans articuler, نهتم - لجلج - بلضم.

BREDOUILLEUR, SE, S., qui bredouille, _ and_ _ متهتم - ملجلج

.موجز _ قصير BREF, vE, adj., court,

Bref, adv., enfin, en un mot, الحاصل.

Bref, s. m., lettre du pape, برأة.

Bréhis, s. f., quadrupède de Madagascar, al...

BABLAN, s. m., jeu de cartes, الورق بالورق ـ .لعب البرلان

BRÉSIL, s. m., ou BRÉSILLET, bois rouge, يقم -.بقم صبي

SRELOQUE, s. f., bijou, دندنش.

BRETELLES, s. f. pl., sortes de sangles, .شيار

برطانية العظها جزيرة الانكليز

.اسياخ

BRÈVE, s. f., syllabe prononcée rapidement,

BREVET, s. m., expédition d'une grâce royale,

Brevet d'invention, privilége accordé à un inven-

BREVETAIRE, s. m., porteur de brevet du roi,

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, اعطم احدا خط شریف , براة , فرمان

Breveter, accorder un privilége à un auteur pour .اعظم تنقربر قرّر, une découverte

BRÉVIAIRE, s. m., office de chaque jour pour BRECHE-DENT, s. com., qui a perdu des dents de les prêtres; livre contenant tous ces offices, . كتاب صلوات الفرض - صلوات الفرض للكهنة صلى صلوات الفرض, Dire son bréviaire,

Ввічть, s. f., opposé à longueur, قصر.

كسرة خبز Bribe, s. f., gros morceau de pain, كسرة خبز. فضلات الطعام , Pribes, au pl., restes des repas, فضلات الطعام BRICOLE, s. f., partie du harnois qui s'attache au poitrail du cheval, لبب.

Bricole, longe de cuir, سُير - قايش; plur., مسيور BRIDE, s. f., partie du harnois composée de la tê-

tière, des rênes et du mors, راجاً; plur., مبيا ou . لجامات ou الجهة

; سُرع _ دزكين _ اعند , plur. , عنان _ دزكين _ plur., أسراع. Courir à toute bride, à bride abattue, مير بحد السّرع, A. _ O. || Tenir en bride, dans le devoir, O. || Lâcher la bride à , cesser de retenir, شرع.

Bretagne (La Grande-), l'île des Anglais, ارخى الحصان I. || Rendre la bride à un cheval, المختان I. || Rendre la bride à un cheval, المختان العظا جزيرة الانكا bride, tenir la bride courte à un cheval, شدة العضان 0. BRETTE, s. f., longue épée, سينح طويل; plur., اقصر, شد الدزكين – (, Tourner bride, المقرر, المراكبين الدركين – ادار العصان - الوي العنان

112

BRIDER, v. a., mettre la bride à un cheval, etc.; au fig., reprimer, الجم المجمع.

BRIDON, s. m., bride légère, قُنطٌ مة.

BRIEF, EVE, adj., court, قصير.

. بالاقتصار _ مقتصراً . BRIEVEMENT, adv.,

Brièveté, s. f., courte durée, قصر.

Briffe, s. f., popul., gros morceau de pain, .كسولا كبيرة من الخبز _ خابور خبز

BRIFER, v. a., popul., manger avidement, i O. .I طُوَى . . A بلع ـ

BAIFEUR, SE, s., grand mangeur, بلاع ـ خمّام.

BRIGADE, s. f., troupe de soldats d'une même . واحد بواحد - عربى عربى عربى الاست واحدة الاستربة من اوصة واحدة الاستواد واحدة الاستربان واحدة الاستربان واحد فرق , plur.

وبيس فرقة, Brigadie, s.m., chef d'une brigade, BRIGAND, s. m., voleur sur les grands chemins, قطاع طريق _ حرامي

. أشنت _ كشتر العجوز, arbres | arbres . أشنت _ كشتر العجوز Brigandage, déprédation, ظلم - خلله -.نہب

mes pour aller en course, غراب; plur., غراب cuite, قرميد مطبوح او غير مطبوخ الله غير مطبوخ المات .مرکب قرصان صغیر

ا اختـ لاس , BRIGUE, s. f., poursuite vive .سعی , اجتهاد فی طلب شی

.حزب ـ عصبة , Brigue, faction, parti

BRIGUER, v. a., poursuivre par brigue, rechercher avec ardeur, سعى في طلب الشميمي . . . .اجتهد في طلب

BRILLAMMENT, adv., d'une manière brillante, معل النور الساطع _ حسنا

. صنحور , plur., وصنحر , Au fig., لامع _ برّاق _ منير, plur., الأمع _ الأرق _ منير . .بہتے ۔ باھے

. امواح تلطم البر أللس بولنت, Brillant, s. m., diamant à facettes, لعة ـ بُرْق , Brillant, s. m., éclat, lustre

BRILLANTER, v. a., semer de faux brillants, BRILLER, v. n., avoir de l'éclat, reluire, YW. ـ .0 برق نـ .A لمع ـ .I ضوى ,et plus vulg.; اصاء . مسطع النور

BRIMBORION, s. m., chose de peu de valeur, شي وجيز ـ لعبة ـ هلسة

Bain, s. m., premier jet d'un végétal, tige d'ar-, plur. ; عــــــود _ عروقي , plur. ; عرقي , شنلة, Brin de plante, عيدان.

et قطع , plur., شقفت , قطعت et

Brin-à-brin, adv., successivement, un brin après

Un brin, pop., un peu, شویت.

. نوع لقهة القاصى, BRIOCHE, s. f., gâteau,

BRIOINE, s. f. Voyes Couleuvrée.

Brion, s. m., mousse sur l'écorce des chênes, des

BRIQUE, s. f., terre argileuse, moulée et cuite ou séchée, طوب; collect., طوب. On dit aussi, , plur., قرميد ـ قوالب طوب, plur., قالب طوب A. أقطع الطريق, plur., قوميد ـ قوالب طوب, Baigandea, v. n., vivreen brigand, BRIGANTIN, s. m., petit vaisseau à voiles et à ra- اُجْرَة : collect., أُجْرَة ; collect., أُجْرَة إ

> BRIQUET, s. m., outil d'acier pour tirer du feu d'un caillou, قدّاحة ـ ازندة; plur., قدّاحة ـ La pie du , Battre le briquet, صوانة عجرة القداحة. Battre le briquet .A قدح

. طوا بة , BRIQUETERIE, s. f., lieu où se fait la brique. BRIQUETIER, s. m., qui fait ou vend de la brique, .طوّا بة , plur. ; طوّاب

BRISANS, s. m. pl., rochers, écueils à fleur d'eau,

Brisans, vagues qui se brisent contre la côte,

نسپة , Baise, s. f., petit vent frais

. كسر رقبة d'un escalier, etc., كسر

BRISE-RAISON, s. m., qui parle sans suite, かい) .محبنون ـ

BRISSES, s. f. pl., t. de chasse, branches rompues, BROCARDEUR, SE, S., fam., - دهس الشجـــ éparses, servant d'indices, سُنَدُس _ قهاش مقصّب _ ديباج | Suivre . عيدان مكسورة متفرقة على الارص للعلامة les brisées de quelqu'un, نبع أثرة. ∥ Aller sur les brisdes de quelqu'un, اسياخ ; plur. بسيخ بالم في المر غيرة ; plur. بسيخ بالم في المر غيرة ; plur. عامت المدأ

BRISEMENT, s. m., choc violent des flots contre la côte, الموج

Brisement, au fig., vif repentir, attrition, _______ .انكسار القلب

BRISER, v. a., rompre et mettre en pièces, كسر I. .0 وس ـ . I. حظم ـ . O. دش ـ (énergique) كسّر ـ

I. كسر الظهر I. Briser les reins, fatiguer,

Briser le cœur, affliger, القلب I.

Briser ses fers, s'affranchir de la tyrannie, Briser ses chaines, se dégager d'une. prison, فک سحنه 0.

Se Briser, v. réf., se casser, être mis en pièces, .تکشر۔ انعظم ۔ انکسر

Se Briser ou Briser, v. n. (contre la côte), heurter la côte avec violence, لطم البرّ o.

BRISOIR, s. m., instrument à briser le chanvre, la بمدق , paille,

. كسور , plur. , كسو , plur. , كسور , . نوع انا من خصب للنبيذ

من هنا و من هناک ّ De bric et de *broc* , من

BROCANTER, v. a., vendre et acheter, باع واشترى, I. قالب ـ صارب ـ تسبب ـ تسوق ـ

BROCANTEUR, s. m., s. m., plante vulnéraire, détersive, .مصارب

RAGCARD, s. m., raillerie piquante, تنكيت _

O. نقر احداً كلية ،Lancer un brocard à quelqu'un. نقر احداً كلية ،Lancer un brocard à quelqu'un. O. I. صربد کلمت ـ

BROCARDER, v. a., fam., piquer par des paroles satiriques, نقرة كلمة o.

BROCART, s. m., étoffe de soie et d'or ou d'argent,

BROCHE, s. f., verge de ser pointue pour rôtir la

Brocher, écrire, composer à la hâte, La.

. جلد بورق, Brocher, couvrir un livre de papier, جلد بورق.

BROCHES, s. f. pluriel, défenses du sanglier, انياب الخنزير الوحشى

الكراكي BROCHET, s. m., poisson, الكراكي الكراكي

تجليد بورق , Brochure, s. f., action de brocher

Brochure, livre broché, کتاب مجلد بورق

Brochure, petit ouvrage de peu de feuilles, .ورُ يُقات

BROCOLI, s. m., sorte de chou d'Italie, ou rejetons زنا جيط , plur ; زنبوط _ قليبات , plur

BRODEQUIM, s. m., chaussure, ..., pher., اخفاه.

BRODER, v. a., tracer des dessins à l'aiguille sur Broc, s. m., sorte de vase de bois pour le vin, des étoffes, مُرِّز - شُعَــل Brodé d'or, et مزركسش ـ مشغل بالقصب ـ مطرز بالذهب .مجرکش

شعل الطارة - تطريز - طرازة , BRODERIE, s. f., قامعا .طاراتي ـ طرّاز ـ شغال ,BRODEUR, SE, S., اطاراتي

.دُوســر ـ شوفان بڙي

BRONCHADE, s. f., faux pas d'un cheval,

BRIDER, v. a., mettre la bride à un cheval, etc.; au fig., reprimer, الجم - الجما

BRIDON, s. m., bride légère, قُنطٌ مة.

BRIEF, EVE, adj., court, قصبر.

BRIEVEMENT, adv., أبا لاقتصار _ مقتصراً.

Brièveté, s. f., courte durée, قصر.

BRIFE, s. f., popul., gros morceau de pain, .كسوة كبيرة من الخبز ـ خابور خبز

BRIFER, v. a., popul., manger avidement, 📥 O. .I طُوَى .. A بلع .

BRIFEUR, SE, s., grand mangeur, بلاع ـ خمّام.

BRIGADE, s. f., troupe de soldats d'une même واحد بواحد - عرق عرق عرق الا الانتخام المناه المناه واحدة الانتخام واحدة واحدة واحدة واحدة واحدة واحد فرق , plur.

. ربيس فرقة, BRIGADIER, s. m., chef d'une brigade, BRIGAND, s. m., voleur sur les grands chemins, قطاع طريق - حرامي

. أشنة _ كشة العجوز , arbres , قطع الطرق , BRIGANDAGE , s. m., vol sur les routes Brigandage, déprédation, dl. - dl. - dl.

BRIGANTIN, s. m., petit vaisseau à voiles et à rames pour aller en course, غراب; plur., قرميد مطبوح او غير مطبوح او غير مطبوح التعادي . .مرکب قرصان صغیر

ا اختــــلاس , Baigur, s. f., poursuite vive .سعي , اجتهاد في طلب شي

Brigue, faction, parti, عرب معبدة.

BRIGUER, v. a., poursuivre par brigue, rechercher - .A سعى في طلب الشــــي , avec ardeur .اجتهد في طلب

BRILLAMMENT, adv., d'une manière brillante, معل النور الساطع _ حسنا

BRILLANT, E, adj., منحور; plur., الأمع _ برّاق _ منير; plur., صحور .بہتی ۔ باھی

. أمواح نلطم البرّ إلى الماس بولنت , Brillant, s. m., diamant à facettes Brillant, s. m., éclat, lustre, بُرق.

BRILLANTER, v. a., semer de faux brillants, BRILLER, v. n., avoir de l'éclat, reluire, YW. ـ .0 برق نـ .A لمع ـ .I صوى ,et plus vulg.; اصاء .4 سطع النور

BRIMBORION, s. m., chose de peu de valeur, .شي وجيز ـ لعبتر ـ هلستر

Bain, s. m., premier jet d'un végétal, tige d'ar-, plur.; عسسود - عروق , plur.; عرق , buste شنلة, Brin de plante, عيدان.

et فطع , plur., شقفت , قطعت , plur., وطعت

Brin-à-brin, adv., successivement, un brin après

Un brin, pop., un peu, شویت.

BRIOCHE, s. f., gâteau, نوع لقهة القاصي.

BRIOINE, s. f. Voyes Couleuvrée.

Baion, s. m., mousse sur l'écorce des chênes, des

BRIQUE, s. f., terre argileuse, moulée et cuite ou séchée, طوب; collect., طوب. On dit aussi, , plur., قرميد ـ قوالب طوب, plur., قالب طوب A. قطع الطريق, plur., قرميد ـ قوالب طوب, Baigander, v. n., vivreen brigand, اَجُرَة - قراميد Brique cuite ou non

> BRIQUET, s. m., outil d'acier pour tirer du seu d'un caillou, زناد; plur., قدّاحة ـ ازندة. La pie du ,Battre le briquet صوانة _ جرة القداحة ,Battre le briquet . ه قدح

. طوا بة , BRIQUETERIE, s. f., lieu où se fait la brique. BRIQUETIER, s. m., qui fait ou vend de la brique, .طواية , plur. , طواب

. کسر, fracture, کسر.

Brisans, s. m. pl., rochers, écueils à fleur d'eau,

Brisans, vagues qui se brisent contre la côte,

نسية , BRISE, s. f., petit vent frais

. كسر رقبة d'un escalier, etc., كسر

BRISE-RAISON, s. m., qui parle sans suite, شاشى .مجنون -

BRISÉES, s. f. pl., t. de chasse, branches rompues, BROCARDRUR, SE, S., fam., circ. سُنْدُس _ قهاش مقصّب _ ديباج | Suivre .عيدان مكسورة متفرقة على الارص للعلامة les brisées de quelqu'un, بنبع أثرة. || Aller sur les brisées de quelqu'un, عيرة عامر عيرة , plur. عارض المدال المساخ , plur. عارض المدال المساخ , عارض المدال المساخ كباب , عارض المدال الم

Brisement, s. m., choc violent des flots contre la da الموج, côte,

Brisement, au fig., vif repentir, attrition, انكسار القلب.

Baisen, v. a., rompre et mettre en pièces, كسر I. .0 وضّ - I. حظم - O. دش - (énergique) كسّر -Briser les reins, fatiguer, کسر الظہر I.

Briser le cœur, affliger, القلب, القاطر, القاطر I.

Briser ses fers, s'affranchir de la tyrannie, Briser ses chaines , se dégager d'une . تتحلص من الظلم o. فک سیند

Se Briser, v. réf., se casser, être mis en pièces, تكشر - انحطم - انكسر

Se Briser ou Briser, v. n. (contre la côte), heurter la côte avec violence, لطم البر O.

BRISOIR, s. m., instrument à briser le chanvre, la بمدق ,paille, مدق

BRISURE, s. f., partie brisée, كسو, plur., كسور. .نوع أنا من خمشب للنبيذ

من هنا و من هناک ّ De bric et de *broc* .

BROGANTER, v. a., vendre et acheter, اباع واشترى I. قالب - صارب - تستب - تسوق -

BROMOS, s. m., plante vulnéraire, détersive,

RAGCAAD, s. m., raillerie piquante, عنكيت _

.Cancer un brocard à quelqu'un, نقر احداً كلية .Lancer un brocard à quelqu'un, نقر احداً كلية O. O. I. صربد کلمتر

> BROCARDER, v. a., fam., piquer par des paroles o. نقره کلیت ـ نگت ,satiriques

Brocart, s. m., étoffe de soie et d'or ou d'argent,

BROCHE, s. f., verge de ser pointue pour rôtir la

BROCHER, v. a., passer des fils de côté et d'autre,

Brocher, écrire, composer à la hâte, ba.

. جلد بورق , Brocher, couvrir un livre de papier

BROCHES, s. f. pluriel, défenses du sanglier, انياب الخنزير الوحشي

الكراكي BROCHET, s. m., poisson, الكراكي

BROCHETTE, s. f., petite broche,

BROCHEUR, s. m., qui broche les livres, בשל ניפון

تجليد بورق ,BROCHURE, s. f., action de brocher

Brochure, livre broshé, بورق بكتاب مجلّد بورق

Brochure, petit ouvrage de peu de feuilles, .ورُ يُقات

BROCOLI, s. m., sorte de chou d'Italie, ou rejetons زنا جيط , plur ; زنبوط _ قليبات , plur ونا جيط

BRODEQUIN, s. m., chaussure, i, pher., اخفاه.

BRODER, v. a., tracer des dessins à l'aiguille sur Broc, s. m., sorte de vase de bois pour le vin, des étoffes, متوج - طرز - شغيل Brodé d'er, et مزركسش ـ مشغّل بالقصب ـ مطرز بالذهب ا .محبرکش

> شغل الطارة - تطريز - طرازة , BRODERIE, s. f., قام .طاراتي ـ طرّاز ـ شغال ،BRODBUR, SE, S., اطاراتي

.دُوســر ـ شوفان برّي

عثرة , ERONCHADE, s. f., faux pas d'un cheval

BRONCHEMENT, s. m., action de broncher, , &c. BRONCHER, v. n., faire un faux pas, "A. . تُعْتَوُر _ .0 عثر

Broncher, au fig., faillir, عثر O. - زُل - O.

BRONCHES, s. f. pl., vaisseaux du poumon qui re-.مجاري الرية, çoivent l'air,

BRONCHIAL, E, adj., qui appartient aux bronches, . ينحص مجاري الرية

BRONZE, s. m., mélange de cuivre, d'étain et de . توج ـ ثلاثة معادر. , zinc

BROQUETTE, s. f., sorte de petit clou à tête, .نوع مسهار صغير

برشبهت ـ فرشة ,pour nettoyer

BROSSER, v. a., frotter, nettoyer avec une brosse, . نظَّف بالبرشيهة . . ٨ مسح بالفرشة

. قشرة الجوز الخصرا, Brou, s. m., écale verte de noix, الخصرا BROUET, s. m., sorte de bouillon, בן על א.

BROUETTE, s. f., sorte de petit tombereau à une نوع عربانة, roue qu'un homme pousse devant lui صغيرة بجرم واحد يسوقها رجل قدامد

BROUETTER, v. a., transporter dans la brouette, .I حل في العربانة المذكورة

ـ غوشة ـ قرقعت , Brouhaha, s. m., bruit confus غَوْش , Faire du brouhaha .غَاعَة

BROUILLAMINI, s. m., désordre, خبص.

BROUILLARD, s. m., vapeur, — , . .

Brouillard, adj., (papier) gris et qui boit, ـ ورق الكدش ـ ورق المق ـ ورق خوشق ورق ميس

BROUILLER, v. a., mettre pêle-mêle, منبعر O. ـ الخبط - .0 خلط - خبص

Brouiller deux personnes, les mettre en mauvaise ـ وقع العبنة بين ـ وقع بين العبنة بين . أمر الفتنة بين

Se Brouiller, v. ref., se troubler en parlant , اتخبل

Se Brouiller, v. réc., cesser d'être ami, أنغبن مع. Se Brouiller, se couvrir de nuages, نغيم ـ غيم. Le temps s'est brouillé, نعبيت الدنبا

BROUILLERIE, s. f., mésintelligence, عند .

BROUILLON, E, adj., qui brouille ou qui s'em-ختاص ,brouille

ضراب فترن, Brouillon, s., qui sème la dissension, .رمای فتن ـ

Brouillon, s. m., papier sur lequel on écrit d'a-- مسودة , bord pour mettre ensuite au net, ébauche .نسويد

BROUIR, v. a., griller les feuilles, les fleurs, etc., حرقت الشهس أوراق الأشجار, Brosse, s. f., planche garnie de faisceaux de crin en parlant du soleil, حرقت الشهس أوراق .وکلازهار و غیر ذلک

> احراق الشهس اوراق الأشجار, .BBOUISSURE, s. f., او الازهار بعد انجهاد الندى عليها.

- عقول Broussailles, s. f. plur., ronces, épines, عقول .حسک

BROUTER, v. a., manger sur place les végétaux, .A رتع ـ . I قرض الحشيش

BROYEMENT, s. m., فرس ـ سحق .

BROYER, v. a., piler, réduire en poudre, (4. A.

BROYEUR, s. m., celui qui broie, ...

BROYON, s. m., molette pour broyer l'encre, . بد للسحق.

BRU, s. f., belle-fille, femme du fils par rapport à ses père et mère, كُنَّة _ امراة كلابري; plur., كنايس

BRUGNON, s. m., espèce de pêche, نوع خون.

نفنوف , BRUINE, s. f., petite pluie froide très-fine .نفناف ـ |

BRUINER, v. imp., انفنف المطر.

BRUIRE, v. n., rendre un son confus, Sol I.

BRUISSEMENT, s. m., bruit sourd et confus des va-.دوي الأمواج ,gues

BRUIT, s. m., son, , , Bruit, assemblage de sons

دوى ـ طشت ـ قرقعت ـ غواش ـ غو شتر . confus # Faire du bruit, عَوْشُ _ قرقع. # Bruit des pieds de personnes qui sautent, courent, ديكة. || Bruit que font des souliers neufs quand on marche, une plume dont le bec est trop long quand on écrit, etc., , Bruit ∥ .زقزق , Faire cette sorte de bruit ا .زقزقتم retentissement d'un métal, نتر,

BRU

Bruit, nonvelle, خُبُر; plur., اخبار. Le - شاع الخبر بــاق bruit s'est répandu que, .طلع خبر بان

Bruit, éclat que font certaines choses dans le .مصبّب ا . . ا شاع ,Faire du bruit قرقعة _ اشاعة ,monde . ∥ Afin que cette affaire ne fasse pas de bruit, . سُهر, plur.; سهرا | Il y a beaucoup de bruit | ا.حتى لا تـتـقرقع هـك المادّة الميت الكلب والجنارة حامية, pour peu de chose, proverbe.

. صنت _ سيعة , Bruit , renom .

ـ غوشة ـ غاغة ـ مقاتلة , Bruit, querelle, trouble , Il y eut un bruit affreux فتنته ـ شيطــة قامث القيامة

A grand bruit, avec ostentation, عبرمر _ بطشة كبيرة - على السكت, A petit bruit, يطنطنة عظيــة على السكيتي.

. مُحجرة , BRULANT, E, adj.,

BRULÉ, s. m., odeur d'un corps qui brûle, .رابحة شياط

.محروق مشايط , Brale, adj., trop cuit

BRULER, v. a., consumer par le seu, حرق I. O. Brûler, faire du feu de, شعل O. _ قاد _ O. _ قاد _ I.

Brdler, v. n., être consumé par le feu, الحرق _ -حترق قلبد من الشوق Brûler du désir, احترق . كوي قلبه الشوق ـ

Brûler, sentir le brûlé, شاط I.

Brûler, v. a., appliquer le feu sur une partie malade du corps pour la guérir; au fig., inspirer une كوى القلب ـ . I كُوى القلب .

Se Braler, v. réf., être brûlé, (5). Brûler le café, le torréfier, جّص البن. Endroit où l'on brûle le café, محصوص.

BRULOT, s. m., navire plein de matières inflam-. حراقة, mables pour incendier les vaisseaux

BRULURE, s. f., impression produite par le feu, -Ce dernier mot s'emploie sou. حرقة - كي - حرق vent par imprécation.

شتوى , BRUMAL, E, adj., de l'hiver

. صباب غليظ ـ غيرة , BRUME , s. f. , brouillard épais , عيدة .

BRUMEUX, se, adj., couvert de brumes, مغيم

BRUN, E, adj., tirant sur le noir, juil; fém.,

. سہار , Brun, s. m., couleur brune

A la brune ou sur la brune, adv., à la chute du .عند ميل النها, jour,

BRUNATRE, adj., tirant sur le brun, أسهراني - مسهر. BRUNELLE, s. f., plante vulnéraire, نورية

Bruner, тв, adj., diminutif de brun, ou

BRUNI, s. m., terme d'orsévrerie, partie polie et brillante, مصقول.

BRUNIR, v. a., rendre brun,

.0 صقل Brunir, polir, lisser

Brunir, v. n., devenir brun, Jaml.

BRUNISSACE, s. m., صقال ـ صقال.

صقال, BRUNISSEUR, SE, S., qui brunit l'argent, صقال.

Brunissoir, s. m., instrument pour brunir, polir الة لصقل المعادر. _ مصقلة , les métaux

BRUSQUE, adj. com., vif et rude, خشن - خشن. BRUSQUEMENT, adv., غشانة.

BRUSQUER, v. a., offenser par des paroles rudes, .خشر ل

Brusquer, saire vivement et brusquement,

BRUSQUERIE, s. f., caractère de ce qui est brusque, .خشونت ـ خشانت

BRUT, E, adj., qui n'est pas poli, ا_ بلا صقــل

Brut, qui n'est pas raffiné, خام.

Brut, qui n'est pas net, فلف.

BRUTAL, в, adj., qui tient de la brute, _______ ـ وحشى الطبع ,Homme brutal .وحشى ـ مُوتحش

BRUTALEMENT, adv., avec brutalité, بحياقة ـ مثل البهمة

BRUTALISER, v. a., outrager de paroles brutales, .خشّن له ـ غلّظ له في الكلام ـ .0 شفر

عهامة ـ فظاظة , BRUTALITÉ, s. f., vice du brutal .حاقـة ـ

BRUTE, s. f., animal irraisonnable, :, plur., . Brute, homme stu-. بقر۔ ثور۔ دب ۔ بہبہۃ ,pide

Ввичант, в, adj., qui fait grand bruit, مقرقع. Lieu bruyant, dans lequel il y a beaucoup de bruit, .موضع فيه قرقعۃ , غوشۃ

BRUYÈRE, s. f., arbrisseau, علن.

BUANDERIE, s. f., lieu où l'on fait la lessive, معسلة

BUANDIER, s. m., qui fait le premier blanchiment des toiles, غسال _ قصار.

Вивк, s. f., élevure sur la peau, بشر _ فقفيقة ;

Buson, s. m., tumeur maligne, בֿדָה; plur, בֿייבי, غدُد , plur. , عنا _

Buccis, s. m., coquille en forme de cornet, . نوع صدف في شكل البوق

Bucepuale, s. m., cheval de parade,

Висне, s. f., gros morceau de bois, قرمة; plur., Виргечвим он Оветгле-Вечеве, s. m., plante, .زند حطب - حطبة - قُرُم

الله و قطعة خشبة , Buche, fam., homme stupide

Buches, s. m., magasin où l'on met le bois, مخون العطب

. كومة حطب Bacher, pile de bois

Bucheron, s. m., qui coupe le bois dans la forêt, . کسار حطب - حطاب

BUCKETTE, s. f., menu bois, 33,9

BUDGET, s. m., état de l'actif et du passif d'un . حساب مدخول البلاد و مخرجاتها ,pays

BUFFET, s. m., armoire pour le linge, la vais-; خوستان _ دوالیب ,: plur ; دولاب ,selle, etc . خرستانات ,.plur.

Buffle, s. m., quadrupède, جأموس; plur., .جواميس

. جلد كسلة ـ جلد جاموسي , Buffle , son cuir

عجل جاموس, BURFLETIN, s. m., jeune buffle, عجل جاموس

Buglose, s. f., plante, الساري الثور, Buglose des اکيون, bois

Bugrane ou Arrête-Boeur, s. f., plante,

يقس , Buis ou Bouis , s. m. , arbrisseau , يقس

Buisson, s. m., touffe d'arbrisseaux, lés. Buisson

اس - بصل Bulbe, s. f., ognon de plante, براس - بصل

للغا, Bulgarie, s., habitant de la Bulgarie,

. للاد البلغا, Bulgarie, s. f., province de Turquie, بلاد البلغا,

Bulle, s. f., petit globule, غفاغة - فقاعة - pl., . حِباب, .plur ; حُبُب ـ ققاقيع

, plur., براة _ كتاب من البابا , Bulle du pape

Bulletin, s. m., nouvelle, état de la situation اخبار بومية, journalière

تـذكرة ـ وريقة , Bulletin, petit billet

BUPHTHALMUM OU OEIL-DE-BOEUF, s. m., plante, عرار - مهار - عين البقر [

اذان الارنب - خير الله

خنافس , Bupreste, s. f., insecte, خنفس ; plur.

Prov. ما كل من برمي بيصيب, s. m., qui tient un bureau de recette, n'atteignent pas le but, يصيب, برمي صاحب مكتب

BURAT, s. m., bure grossière, غليظ. A. حظى بالمقصود - . A حصل على المطلوب |, plur., مسح , plur., مصل على المطلوب | . A.

.من غير اعتبار إركتت , Burrau, s. m., cabinet où l'on travaille, من غير اعتبار إ مكاتب ,.plur

دبول , compagnie , lieu où elle s'assemble , دبول اقلام, .Bureau d'un ministère, مجمع . كتاب, plur., كتاب, plur., كتاب

طاولة للكتابة, Bureau, table à écrire.

BURETTE, s. f., vase à petit goulot pour l'eau, le . بُرُ يُقات ,.plur.

قلم النقاش, Bunin, s. m., pointe d'acier pour graver, قلم النقاش .مناقيش , plur. ; منقاش ـ

O. نقش , Buriner, v. a., graver au burin

مضحک ۔ هزلی Burlesque, adj., bouffon, مسنحن

. بنوع مضحک .. BUBLESQUEMENT, adv.

. هُدُف اصنف طير, Busz, s. f., espèce d'oiseau de proie, مُدُف الله عليه .من الطيور الجوارح

Buse, au fig., sot, بليد الفهم _ بليد.

Busqué, adj., (Chanfrein), عنف أحدب.

.عنب الدب, Busserole, s. f., arbrisseau, عنب الدب

Buste, s. m., représentation d'une tête, avec l'estomac, les épaules, صورة راس لوسطلانسان.

Вит, s. m., point où l'on vise, الميس ـ نشأن . Atteindre le but, toucher le but, .. ه شرب قطرة قطرة ,Tous ceux qui visent | coups اصاب النشان _ اصاب

مطلوب ـ مقصود ـ قصد ـ غایتر , But , fin proposée

ـ . الله المقصــود . Atteindre son but, مراد ـ

De but en blanc, inconsidérément, brusquement,

O. عثر في جهرة , Buter, v. n., broncher, chopper (expressions irrégulières) أنعتر عا ادعتسر ما تعتسور ما .تفشكل _ إ

Se Buter à, v. réf., se mettre obstinément dans la .0 حط في راسه , tête

BUTIN, s. m., ce que l'on prend à un ennemi, vin, à la messe, أبريق; plur., أباريق ـ أباريق . Le salut est un butin, c'est gagner beaucoup que d'échapper au danger, السلامة غنيمة, prov.

عنم ـ L. غنم ـ L. غنم ـ Butine, v. n., faire du butin,

BUTIREUX, sz, adj., de la nature du beurre, ...

عليل الحيلسة Buton, s. m., sot, stupide, . جدبة - ثور - دت - قليل العقل

BUTTE, s. f., tertre, דל סשביר; plur., ב על בי

- كان مستهدفاً ل , Etre en butte à , exposé à , Se mettre en .كان تحت الصرّ ـ .0 كان هدفاً ل - استهـــدف ل - اعرض نفسه ل المسلم butte à, استهـــد جعل نفسه تحتث الصرا

. ينشرب , Buvable, adj., qui pent être bu

شربب, Buveur, sr, s., celui qui boit beaucoup, . يحب الدمعة ـ

BUVOTTER, v. n., fam., boire souvent et à petits

CAB

C, s. m., troisième lettre de l'alphabet, 🍮 . حرف من الالف باء

Ca, interjection pour commander ou encourager, . بالله ـ هنه

(منا و هناک , Çà et là , شنا و هناک .

CA, pron. pop., fam., cela, cette chose-là, 13; fém., 52 - 135; fém., eta.

س الناخية دي, en de-çà, prép., de ce côté-ci, جعرالناخية .من هذا الصوب ـ

- دا الوقت, On Ca, interj., maintenant, à présent, عالم .بقي ۔ حلق

من دا من Qui Ça? qui est-ce?

.قبايل , plur. , قبيلة , CABALE, s. f., art prétendu de commercer avec les Abyssins . علم الروحاني ,esprits

Cabale des Juis, tradition sur l'interprétation mystique de l'Ancien Testament, القبُلة.

- حصبة ـ رُباطية , Cabale, complot, intrigue . فتن , phur., ختنة ـ دسايس , phur., دسيسة

تعصّب مع,ب CABALER, v.w., former des cabales, بنعصّب مع .1 رمي الفتنة ـ

CABALEUR, s. m., intrigant, milms - alo.

CABALISTE, s. m., savant dans la cabale des Juiss .اهل القبّلة

CABALISTIQUE, adj. com., qui appartient à la cabale des Juiss, ينحص القبلة.

CABANE, s. f., maisonnette en feuillage, . سفر في البحر بالقرب من السواحل الخصاص , plur., وُحُص - كينحان et اكواخ , plur. Cabane en feuillage où l'on dévide la soie, حلالته.

. سافر في البحر بالقرب من السواحل |. عيد المظلَّة , Fête des cabanes (pour les Juifs)

CAB

CABARET, s. m., taverne, lieu où se vend le vin, . خيامبر , .plur ; خيارة

Cabares, plateau, table où l'on met des tasses, .صدور , .plur ; صدر _ صواني , plur ; صيئية

Cabaret ou Oreille-d'Homme, s. m., plante qui entre dans la thériaque, أسارون.

CABARETIER, ÈRE, s., qui tient cabaret, בבול,

CABAS, s. m., petit panier de jonc, مقطف ; plur.,

CABESTAN, s. m., tourniquet pour rouler le câble,

CABILLE OU CABILER, s. f., tribu des Arabes, des

Cabinet, s. m., petite chambre, حضد; plur., مكتب, Cabinet, lieu de retraite et de travail, مكتب Homme de . اوصة السرّ جيرة ـ مكاتب ,plur., cabinet, d'étude, qui l'aime, رجل بحب الدرس,

Cabinet, lieu où l'on conserve quelque chose de .خزر, , .plur ; خزنة ,precieux

Cabinet, secrets d'une cour; conseil intime, .ديوان مدبرين المملكة

CABLE, s. m., très-grosse corde, مبل تخيرن; . كومنة ـ لبان ـ حبال plur.,

O. فتل الحال, CABLER, v. a., faire des câbles, الحال O.

راس ـ دماغ ، CABOCHE, s. f., tête

CABOTAGE, s. f., navigation le long des côtes,

CABOTER, v. n., naviguer le long des côtes,

SE CABRER, v. réf., se lever sur les pieds de der-تسقنطر ـ .0 قام شاه ـ .0 شبّ rière,

Se Cabrer, au fig., s'emporter de dépit, de colère, .I شهر من

طة ـ تجلية CABRIOLE, s. f., saut léger, عبلية .قفزة

CABRIOLER, v. n., faire des cabrioles, ... نطنط ۔ .0 نط

CABRIOLET, s. m., voiture légère à deux roues, عربانته خفيفة بجرخين

.قىغاز , CABRIQLEUR, s. m., faiseur de cabrioles

CACA, s. m., pop., excrément d'enfant, خريدً.

CACADE, s. f., pop., décharge du ventre, فشنة.

Cacade, au fig., folle entreprise, خربة.

قاقل, S. f., ou Pas-DE-CHEVAL, plante, قاقل CACAO, s. m., amande dont on fait le chocolat, لوز الشوكولاتية ـ لوز هندي

نوع ربباس اسود CACHE, s. f., fam., lieu secret pour cacher quelque choose, عباية.

CACHE-CACHE, s. m., jeu d'enfant, مليامة.

CACHECTIQUE, adj. com., d'une mauvaise constitu-.مهراض - مهروض , tion

CACHEMIRE, s. m., nom de pays, گشیر.

Cachemire, grand fichu de laine des Indes, .شالات ou شیلان, plur., شال ترما ـ شال کشهیری Voyez CHALE.

CACHER, v. a., mettre en un lieu où l'on ne peut voir, خجّ

رمام البلاد _ تربيع _ روك | اخفى _ I. خفى _ O. متر Cacher, couvrir, coler, ستر , coler, coler, ورك الخفى _ I. [. L طوی کشت می علی امر , Cacher un secret A. خفى ,اخفى ,£tre caché, ignoré كنم , المحفى سرّاً Rien ne lui est caché, عليه شيى ; plur., حَينُف, الا ينحفي عنه شي الديخفي عنه شي - زيت العرعر, Huile de Cade . شجر السندروس الستر ذهبك و ذهابك و مذهبك . Huile de Cade prov.

اختفي من ـ تخفي ـ تختبي . Se Cacher, v. réf., CACHÉ, adj., secret, خفق.

Сасиет, s. m., petit sceau, خاتم; plur., خواتم Son empreinte, ختم; plur., اختام Rompre le cao. فض الحتم , chet d'une lettre

Саснетев, v. a., mettre le cachet, ביי, O. Pain à cacheter, rond de pâte pour cacheter une lettre, . برشان

_ منحالة _ منحالة _ منحالة _ منحالة _ CACHETTE, s. f., petite cache, لمنخبأ

بالدش , En cachette, adv., à la dérobée, en secret .من تحت لتحت _ بالخفى _ بالدسدسة _

CACHEXIE, s. f., depravation des humeurs, ... CACHOT, s. m., prison souterraine, basse et obs-. حبس الظلام ,cure

CACHOTTERIE, s. f., manière mystérieuse d'agir, de parler, کروزة.

CACIS, s. m., espèce de groseillier à fruits noirs,

انقلاب, s. f., dépravation de la bile, بقلاب الصفرا.

CACOCHYME, adj. com., d'une mauvaise complexion, .كثير الموادّ الفاسلة ـ معلول

CACOCHYMIE, s. f., abondance de mauvaises hu-.كثرة المواد الفاسدة ,meurs

CACOPHONIE, s. f., rencontre de sons, voix, dés-.تنافر اصوات مشذوذ agréables,

CADASTRE, s. m., état des biens-fonds d'un pays, - حساب جيع الاملاك التي تشتهل عليها البلاد

جيغي , Cadavérbux, se, adj

- شلو- رمم , pl., رمّت, CADAVRE, s. m., corps mort

- شجر العرعر, CADE, s. m., grand genévrier, زيت الزفت

مدایا , هدیة; plur., هدایا ; هدیة; plur., هدایا ; Faire cadeau de quelque chose à quelqu'un, اهدی شیاً ل الهدیة علی قدر, I. ∥ Le cadeau est proportionné au rang de celui qui le fait, الهدیة علی قدر

CADENAS, s. m., sorte de serrure mobile, قفل; plur., اقفال

CADENCE, s. f., mesure qui règle le mouvement,

Cadence, terminaison d'une phrase harmonique, والقاء . Harmonie d'un vers, d'une période, نظام - ترنيم

CADENCER, v. a., rendre nombreux, agréable, نظّم

CADET, TE, adj., le plus jeune de deux frères, de deux personnes, أصغر في العبر.

CADI, s. m., juge musulman, قاضى; pl., قضاة; pl., قاضى.
CADILESKER, s. m., juge supérieur, grand-juge
dans l'empire ottoman, قاضى العسكر.

CADMIE, s. f., espèce de suie métallique, اقليميا.

CADOLE, s. f., loquet d'une porte, المقاطة الباب حماعة شبسية المحافقة المحاف

Cadran, surface divisée par heures, وجه ساعة, CADRATURE, s. f., terme d'horlogerie, assemblage de pièces qui forment la répétition, leur place, عن الساعة.

CADRE, s. m., sorte de bordure de bois, autour d'un tableau, برواس : plur., plur., برواس ـ براويز, plur., وافق ـ طابق على . CADRER, v. n., convenir, على ـ عاجز, CADUC, UQUE, adj., cassé, vieux, خطبة . كُطبة ; plur., كُطبة .

Mal Caduc, épilepsie, الصرع ـ دا الأرض. Tom-lber du mal caduc, الصرع الكرض Qui a le mal caduc, منافق ـ مراى. (CAGOT. E, ad

CADUCEE, s. m., verge accolée de deux serpents, عصاة بصورة حبتين ملتفين عليها

عجز - هُرُم ، CARUCITÉ, s. f., vieillesse débile, عجز - هُرُم .

- کفرا ,plur., کافر ,Cafard, B, adj., hypocrite مرای

CAFFAS ou CAFS, s. m., espèce de grand panier de branches de palmier, ;قفص; plur., اقفاص.

ابنان , plur., بُرِيّ , cafer , بُرِيّ , plur., ابنان

Café (Liqueur), قهسواقاً. Après avoir pris le café, on remercie le maître de la maison (à moins qu'il ne soit en deuil), en disant : قهوة دا بهة و أصحابها سالمة: réponse : دالله بسلك عنا مناتك.

Café, lieu où on le prend , قهوق; plur. , قهاوی .

CAFETAN, s. m., robe de distinction turque, قفطان ; plur. , قفاطیر.

CAFETIER, s. m., qui tient casé, qui en vend, قهونتي et قهواتي ـ قهوجية, plur., قهوجي

CAFETIÈRE, s. f., vase pour le café, بكرج; plur., اباريق القهوة عاريق العارج.

CAFFILA, s. f., caravane en Asie et en Afrique, قافلة; plur., قوافل

CAFIER, s. m., arbre qui porte le casé, شجر البن.
CAGE, s. f., petite loge pour les oiseaux, قفاص, plur., اقفاص

متراخیص ,CAGNARD, R, adj., paresseux, fainéant متراخیص . قلیل مروة ـ کسلان ـ رخو ـ

. جبان, Cagnard, poltron

CAGNARDER, v. n. fam., vivre dans la paresse, صخابت ـ تراخص

- رخاصـــة , CAGNABDISE, s. f., fam., paresse بقلة مروة

CAGNEUX, SE, adj., qui a les jambes et les genoux tournés en dedans, معوج الساقير.

- مهاری , Cagot , E, adj., hypocrite, faux dévôt .منافق ـ موای

نفاق _ رباء _ مهاراة ،. CAGOTEBIE, s. f., قاراة

CAHIER, s. m., feuilles de papier réunies, c'est proprement un cahier) کراریس , plur. کراس de cinq feuilles, vingt pages). _ سباعية (cahier de sept feuilles). Ces mots s'employent, par extension, pour toute sorte de cahiers. || La gloire du négociant | est dans sa bourse, celle du savant dans ses cahiers, .مجد التاجر في كيسه مجد العالم في كراريسه

. دفاتر , plur. دفتر , plur. دفاتر .

CAHOS, s. m. Voyez CHAOS.

Санот, s. m., saut d'une voiture, техі.

CAHOTAGE, S. m., Ecc.

CAHOTER, v. a., causer des cahots, فخع A.

. بیت صغیر ,CAHUTTE, s. f., maisonnette

.قوايق , plur., قايق ; plur., قايق

CAILLE, s. f., oiseau de passage du genre de la per-مستر، و coll., ستانة و coll., ستانة و coll., ستانة . بقلة العدس - كلهنتون - حبقة التهساح - موتع إ - سلوات , plur. ; سلوق - سلاوى , plur. ; سَلْوَى , le roi de cailles, سلوى A Alep, on appelle نفج et سرن, la caille ordinaire. Dans le Kasraouan, on nomme la caille, فَرَقَ .

. خاليون. CAILLE-LAIT OU GALLIUM, s. m., plante, CAILLEMENT, S. m., alasil.

.مصابب , plur., مصيبة - بلايا | - جبن - جد - O. عقد , plur., مصابب , روب.

. ايام سوم , calamiteux انجمد - تعقد - انعقد - واب , calamiteux . . يراعة | المليب رايب - حليب مجبن العام (sans feu), يراعة | Lait caillé (avec feu), لَبُر، (Syrie).

CAILLOT, s. m., masse de sang caillé, בְּלֹּם בֹּי ملط ,.plur

CAILLOU, s. m., pierre très-dure qui peut étinceler sous le briquet, صوان ; coll. , صوانة ـ صوان ; .حصاً , plur.

CALANDRER, v. a., faire passer par la calandre, قابع مقام pour.

CALCATRE, adj. com., que le feu change en chaux,

صناديق , plur., صناديق , CAISSE, s. f., coffre - خزندار, CAISSIER, s. m., celui qui tient la caisse . امين الصندوق

Caisson, s. m., sorte de caisse sur des roues pour les vivres, les munitions, عجل الذخرة

ملقم ـ تلطّف به ـ لاطفه , CAJOLER, v. a., flatter حايل عليه ـ تيلقه

.محايلة ـ تيليق ـ ملاطفة ,. CAJOLERIE, S. f., محايلة ـ

كثير التهليق _حيلي , CAJOLEUR, SE, S., عليق _ حيلي .

- قُشُب - كَمَان - كُحاس ، Cal, s. f., durillon

نزول ـ دحديرة , CALADB, s. f., terrain en pente CALAISON, s. f., profondeur d'un navire, عيق المركب.

- صرمران, CALAMENT, s. m., plante (Calamintha), صرمران قطرية, Calament, plante (Nepeta), قطرية.

جر سلبمانی , CALAMINE, s. f., pierre calaminaire .چر التوتيا ـ

CALAMITE, s. f., pierre d'aimant, جبر المغناطيس. CALAMITÉ, s. f., grand malheur, בּוֹדֶב, plur.,

- قلم , Calamus, s. m., (verus), roseau du Levant

قصب الذريرة ,Calamus aromaticus

CALANDRE, s. f., sorte de grive ou alouette, .نوع ڏڇ او قنبر کبيرا

. سوس القبح, CALANDRE, s. f., ver quironge le blé, سوس CALANDRE, s. f., machine pour lustrer les étoffes,

o. صقل القهاش بالالت المذكورة

. جر الجير, Pierre calcaire . الذي تقليد الناركلسا .عظم العقب, s. m., os, عظم العقب.

CALCÉDOINE, s. f., agathe blanche, اخليد, نيا.

CALCINATION, s. f., action de calciner, ...

CALCINER, v. a., réduire en chaux, , , , L.

CALCUL, s. m., supputation, — L.

Calcul, pierre dans les reins, la vessie, . حُمُع

CALCULABLE, adj. com., يُحصى.

CALCULATEUR, 8. m., ------.

CALCULER, v. a., compter, ____ O.

. حَصُوتَي , CALCULEUX, SE, adj., graveleux

- جونست , CALE, s. f., abri pour les vaisseaux .ماجاً للبراكب

. كو وس Lale, s. f., petit morceau de bois ou pierre pour plur., تكو وس et المات . قطعـــة, soutenir un objet, l'empêcher de vaciller, . خشبة او جرة تنحط تحب الشي لاثباته

CALE, s. f., ou Fond de cale, la partie la plus basse d'un navire, غُرن المركب.

. قرعة فارغة Calebasse, s. f., courge vide, قرعة

. كُلُف إلى الله عليقة , succédèrent à Mahomet عربانة خفيفة ; plur. غليفة . و ظريفتر

.مفشنے ۔ مفرشے اُ اُ میزر, CALEÇON, s. m., sorte de culottes de toile, مفشنے لباسات, plur., لباس En Syrie, لباس; plur., لباسات

CALEMBOUR, s. m., jeu de mots fondé sur une équivoque, نقاط , plur , انقاط ,

تعنير, تندلل على امم mère, مها جة باطلة , CALEMBREDAINE, s, f., vains propos .کلام بوش ـ

تراخص _ تبالد , CALENDES-GRECQUES, s. f. plur., fam., temps qui aises, être indolent ne peut venir, دهر الداهرين.

متدمّن _ مقشب _ CALENDRIER, s, m., table qui contient l'ordre des jours de l'année, ايام السنة – حساب ايام رُوزِنامُه

CALEPIN, s. m., recueil de notes, دفتر صغير; دفاتر ,.plur

.وطبي القلوع , CALER, v. a., baisser la voile, وطبي

ثبت الشي بقطعة, Caler, assurer avec une cale, قبت الشي خشنة محطوطة تحتم

CALFAT, s. m., celui qui calfate, blai; plur.,

مشاق للقافطة , CALFAT, s. m., étouppe, مشاق المادة المادة

CALFATER, v. a., Lile.

. سد بورق , CALFEUTRACE, s. m.,

CALFEUTRER, v. a., boueher les fentes avec du pamier ou autre chose, سد الشقوي بورتي او بغيره.

CALIBRE, s. m., grandeur, l'ouverture d'une arme à feu, grosseur de la balle, عيار. Les gens de ce calibre. اهل هذا الشأري. Il sent du même calibre, .هم في طبقة واحدة ـ عيارهم واحد

كاس, coupe pour l'Eucharistie, كاس

A. شرب الكاس, Boire le calice, souffrir, الكاس

Calice, terme de botanique, enveloppe extérieure مغلف الزهرة ـ كهام ,.plur ; كمّ الزهرة ,de la fleur إ شكلافة , CALIFAT , s. m., dignité du calife .

CALIFE, s. m., titre des premiers souverains qui

A CALIFOURCHON, adv., jambe de çà, jambe de

CALIN, B, S., indolent, niais, بليد; plur., ابلد Cdlin, enfant qui caresse pour obtenir quelque chose, مدلل مغنج. Faire le câlin auprès de sa

CALINER, v. n., ou SE CALINER, v. pr., prendre see

CALLEUX, SE, adj., où il y a des cals,

CALLIGRAPHE, s. m., qui a une bolle écriture, خطم عظيم - خطّاط

CALLIGRAPHIE, s. f., bed ala - lead. - تعظیم اللحم CALLOSITÉ, s. f., chair durcie, حالم

CALMANT, s. m., remède qui calme les douleurs, .دوا مسکن

CAEME, s. m., bonace, عَلَيْتُ

ace_ سكور, cabne, au fig., tranquillité, repos, عدو صكور. Le calme n'est pas encore rétabli, لامور بعد مأ راقت. CALME, adj., tranquille, هادى ـ ساكري. La mer البعص راكن , est calme.

اهدى العصب, Calmer la colère, اهدى العدى. . فطس , plur. ; فطسا , fém. فطسا , Se Calmer, v. réf. مسكن مد A. مسكن و A. منطس , D. La ther s'est .0 , كن البحر , calmée

زيبق العلو, s. m., ويبق العالم.

CALOMNIATEUR, TRICE, s., qui calomnie, .مفتری ـ وشاة ,plur. واشی

افترا ـ قذف , CALOMNIE, s. f., fausse imputation Les violences et les calomnies des mé-.اصطهادات الاشوار والسنتهم الظالمة , chans

CALOMNIER, v. a., attaquer par des calomnies, وشَى على ـ a نمَّ على ـ I قذف في حقد ۔ افتری بہ ۔ بشی ، aor. ، وشی بہ الی فلان .I رماه بالبهتان - تجني عليم

ظلياً ـ بالبُهْتان ـ بالزور, Сльомивиземент, adv. .بالنهيهة ـ

قُذُفي ـ نهيي ـ نټي . CALOMNIEUX, 8E, 8dj., CALORIQUE, s. m., principe de la chaleur,

CALOTTE, s. f., petit bonnet qui couvre le haut de la tôte, طرطور; plur., طراطير. Calotte de drap sur اطرابيش , pl., طربوش , laquelle on roule le turban calotte de toile qui se met sous la précédente, عرقية; .طواقي , plur. , طاقية _ عراقي , plur. ,

.قصبت , CALUMET, s. m., pipe,

تقل رسم , Calque, s. m., dessin calque

CALQUER, v. a., contre-tirer un dessin avec un نقل رسها ,transparent

CALUS, s. m., nœud des os fracturés, des articula-الحم معظم _ عظم ,tions

.قساوة , au fig. , endurcissement du cœur, قساوة CALVAIRE, s. m., élévation plantée d'une croix,

123

-Le mont Cal . تل عليه صليب _ موضع الصلب

CALVITIE, s. f., état d'une tête chauve, ale.

Самавадв, s., com., compagnon, وفيق; plur., ; زميل _ اصحاب , plur. , صاحب _ رفقا et ارفاق

CAMARD, E, adj., à nez plat et écrasé, فطس الأنف,

شحم خنز بر عتيق ، CAMBOUIS , s. m. عوج _ فوس CAMBRER, v. a., courber,

. تعوّج - آنعوج - تنقوس , Se Cambrer, v. pr. CAMBBUBE, s. f., fisel.

صَدُو بِ CAMB, s. f., coquillage,

د زيتون الارض, CAMELEE, s. f., olivier nain, الارض .معزرون

CAMÉLÉON, s. m., lézard qui change de couleurs, . تاتا (Barbarie) ـ . حرباية _ حرباه _ بُرْبحتي

CAMBLOT, s. m., étoffe de poil de chevre, laine et .صوف ۔ معمیر ,soie

CAMISOLE, s. f., chemisette, ;; plur.,

CAMOMILLE, s. f., plante odoriférante, - بابوني اقتحوان

قبر _ فضيحة , Camouflet, s. m., mortification عرضي, s. m., lieu où séjourne une armée,

CAMPAGNARD, E, adj., qui demeure aux champs; .فلاح ـ خلاواتي

CAMPAGNE, s. f., plaine, champs, אל ב באל. A la campagne on est libre (on n'est point assujéti à l'étiquette), البرية حُرية; exp. prov. || Campagne, opposé à la ville, الصيعة Maison de campagne, .بيث في الصيعة

Campagne, suite d'opérations militaires pendant

سرحة العساكر ـ اسفار , pl., أسفر العساكر ـ .تجريدة ـ

Battre la campagne, déraisonner, نكلم بغير عقل. . جرسة, Campanule, s. f., ou Gantelée, fleur

. سرطان _ رعاية _ اكلة , CAMPÈCHE, s. m., arbre d'Amérique, bois dur pour | nère en ulcère, تسرطان _ ا بقم مور, la teinture noire

Campéche, pour la menuiserie, ¿.....

CAMPEMENT, s.m., action de camper, نصب العرضي. محط العسكر, Lieu de campement

O. نصب عرضي , CAMPER , v. a. , dresser un camp . نزل ـ . O. حط Camper, s'arrêter, حط I.

.كافور, CAMPHRE, s. m., gomme blanche,

CAMPHRÉ, B, adj., où l'on a mis du camphre, .مُكُوْفر ـ مهزوج بالكافور

CAMPHRÉE, s. f., plante médicinale de la famille . حشيشته الكافور ـ كافورة ,des arroches

CAMUS, E, adj., qui a le nez court et plat, طالب ; plur., عللاب et طلاب. افطس ـ مبطط الانف

.سليم القلب _ | اسافل الناس , CANAILLE , s. f., coll. , vile populace . جعيدية _ اراذل _

CANAL, s. m., CANAUX, plur., conduit de l'eau, قناية ـ قنوات . plur. وقناة

Canal, rivière factice, mer resserrée, خليج; pl., خلحان

canal, conduit dans le corps, مُعَجُرى; plur., .معجاري

.واسطة , au fig., voie, moyen,

CANAPÉ, s. m., long siége à dossier, a-.ديوان

Слилво, s. m., oiseau aquatique, j; plur., ред - بَرَك (Barbarie) - ق

CANARDER, v. a., tirer sur quelqu'un d'un lieu où اتيام الشعرى, constellation اطلق الرصاص على الاعدا من Constellation اتيام الشعرى, .موضع امان

ترنجي - خزار CANARI, s. m., serin, CANCAN, s. m., popul. Voyez QUANQUAN.

CANCAMUM OU CANCAME, s. m., espèce de gomme, لک بسر۔ کہکام

CANCELLER, v. a., annuller une écriture, ... I. CANCER, s. m., tumeur maligne qui ronge et dégé-

. برج السرطان, Cancer, signe du zodiaque, CANCRE, s. m., écrevisse de mer, ومطان بحرى .زُلاطَعين ,pl., زُلْعَطان ـ سلاطعين ,pl., سَلْعَطان . شهعدان كبير, CANDELABRE, 8. m., كبير

- بياض القلب, S. f., pureté d'ame, القلب -.سلامة القلب

طَبُرُزد _ سُكّر نبات , CANDI , s. m., sucre cristallisé , تبات في المالكة والمالكة المالكة ا قندة.

. کرید ـ کریث ، CANDIE, ile

قندىت, ville, قىندىت.

CANDIDAT, s. m., aspirant, prétendant à une charge,

ابيص القلب, CANDIDE, adj., qui a de la candeur,

CANDIDEMENT, adv., avec candeur, שיבולים, פוליים. CANDIR, v. n. ou Se Candir, v. rés., se durcir,

CANE, s. f., femelle du canard, بط انثى ـ بط. CANETON, s. m., petit du canard, فرن البط.

ـ جُنفاص ، CANEVAS, s. m., grosse toile claire

رسوم , plur. , رسوم ; plur. , رسوم كلُّبُّ طويل الشُّعر, CANICHE, s., chien barbet . يوم من أيام الشعري (CANICULAIRE, adj. (jour) CANICULE, s. f., le grand chien, constellation, الشعرى اليانية.

Canicule, temps de l'influence supposée de cette

CANIF, s. m., petite lame pour tailler la plume, , plur., مُوس لبرى الاقلام ـ مطاوى ,plur., مطوة .(Kasrawan) عُو بسية _ امواس

CANIN, B, adj., qui tient du chien, كلبى. Dent canine; faim canine, حرع كلبى ـ ناب كلبى

Cannamelle, s. f. Voyez Canne a Sucre.

CANNE, s. f., roseau à nœuds, قصبة ; collect., بوص . ; collect.,

Canne, bâton, jonc pour s'appuyer en marchant, عصابة ـ عصابة.

- قصب مصّ - قصب سكر , plur. , عود قصب

CANNELAS, s. m., dragée de cannelle, ملبّس القرفة.
CANNELER, v. a., creuser des cannelures sur une
colonne, خطّع ط. . خطّع . . خطّع .

قرفة سيلانية . En terme de droguiste . قرفة.

Cannelle, robinet mobile, بزبوز البلوبة ـ بلبولة ـ بزبوز (CANNELLIER, s. m., arbre qui donne la cannelle, شجر الدارصيني

CANNELURE, s. f., creux le long du fût des colonnes, تخریم - تخطیط.

CANNIBALE, s. m., sauvage qui mange de la chair humaine; au fig., homme féroce, عيلان; plur., عيلان; plur., عيلان; plur., مدفع; plur., مدفع Tirer un coup de canon, مدفع O. I. Canon, partie des armes à feu où l'on met la charge, ماصورة; plur., مواصير, plur.,

Canons, règles, قانون; plur., قوانين. Les canons de l'église, الكنيسة.

CANONIAL, B, adj., réglé par les canons, قانونی . CANONICITÉ, S. f., قانونیة .

Canonique, adj. com., conforme aux canons,

CAHONIQUEMENT, adv., بهوجب القوانين . CAHONISATION, s. f., التقديس الاموات .

CANONISER, v. a., meltre un mort au rang des saints, قدّس الأموات.

CANONISTE, s. m., savant dans le droit canon, معلّم القوانين

CANONNADE, s. f., ضرب المدافع اطلاق المدافع. CANONNER, v. a., battre à coups de canon, ضرب مدافع على O. I.

CANONNIER, s. m., qui sert le canon, طو بجى ou طُبِجية , plur. , طُبِجية

Canonnière, s. f., embrasure pour le canon, le fusil, كرانك; plur., كرانك.

CANOPE, s. f., étoile, Jun.

قوارب, ; plur قارب, CANOT, s. m., petite chaloupe قارب, plur قارب

Cantate, s. f., sorte de petit poème en musique, نوع قصيدة للغنا.

CANTATRICE, s. f., chanteuse, عالمة; plur., عوالم

CANTHABIDE, s. f., mouche venimeuse, base des vésicatoires, هندى; plur., خراربع ; plur., ذرانيع ; plur., ذُرانيع

CANTINE, s. f., coffret de voyage à compartimens,

Cantine, cabaret, lieu où se distribue le vin aux soldats, خهارة

CANTINIER, s. m., qui tient une cantine, رخیار.

CANTIQUE, s. m., chant en actions de grâces à la gloire de Dicu, تسبیح - تسبکة; plur., مدایح و انشاد, plur., نشید و plur., نشید و plur., نشید و plur., نشید کلانشاد لسلیهای برداود.

CANTON, s. m., étendue de pays, بلاد.

CANTONNÉ, E, adj., logé à demeure dans un canton, 上りじ.

CANTONNEMENT, s. m., lieu où des troupes sont cantonnées, סיווּל ולפשוע ב מבל ולפשוע.

CANTONNER, v. n., ou SE CANTONNER, v. ref.,

فوع ورم يحدث فى طرف ب I. | jarret des chevaux نوع ورم يحدث فى طرف المنازل ـ . O حطّ فى dtre en cantonnement . نزل العسكر في Faire cantonner des troupes,

CANULE, s. f., petit tuyau au bout d'une seringue, انبوية _ ماصورة حُقنة

. شعرى _ رفيع مثل الشعر إ. رؤوس , pl. , ووس , pl. وقيع مثل الشعر إ. Armé de pied en cap, fam., de la tête aux pieds, .مسلیح من راسه الی رجلید

CAP-DE-MORE, adj., couleur de cheval, أخضر.

CAPABLE, adj., qui a les qualités requises pour كَفول ـ كافي ل ـ قادر على ـ اهل ل . quelque chose, ـ ا قدر على ,Etre capable de فيد كفاية ل ـ ; قبطان مركب, A. ∥ Vous n'êtes point capable Capitaine, commandant d'un navire طلع من يك الشي d'une semblable action (d'une mauvaise action), .ريس المينا | حاشاك ان تفعل ذلك -ما انت احل لذلك . حاشا کرمتک من ذلک

راس مال ou سيال ـ اصل المال, C'est un homme dette, اس مال ou مال مال. .هذا كفو, capable

.قابل ل , Capable de , susceptible de , قابل ل.

CAPACITÉ, s. f., largeur et profondeur d'une chose qui contient, سعة.

ا ـ قدرة ـ قدر العقل, Capacité, portée de l'esprit . كفاية, Capacité, intelligence, habileté, طاقت

CAPABAÇON, s. m., couverture pour le cheval, بايتخت _ تخت مُلك _ كرسي الملكة | Riche caparaçon d'étoffe . نوع كوبان خفيف للحيل de sole (y compris un harnois), سيخي; pl., .رخوت

CAPANAÇONNER, v. á., mettre un riche caparaçon ـ وضـع الرخث على الحصان ,sur un cheval - الحصان. Cheval richement caparaçonné, .حصان مرخّت

CAPE, s. f., manteau dont on se couvre la tête et أرنس _ طيلسان ,les épaules .

Cape, capuchon. Voyez CAPUCHON

أقوانين , شرايع ملوك فرنسا | Rire sous cape, fam., rire en dessous, en cachette, ٨ صحک من تحث لتحت

. عراقيب الخيل

قبجي ـ قابجي , Capici, s. m., portier du sérail, قبجي CAPILLAIRE, adj. com., délié comme les cheveux,

Capillaire, s. m., on Adianté, gènre de plante, . Capillaire, en terme technique , كَرْبُرةُ الْبِيدِ - كُزّْبُرةً . برسیاوشان ۵۵ برشاوشان

CAPILOTADE, s. f., ragout, ...

CAPITAINE, s. m., chef d'une compagnie de gens de رُوسا , pl ; ربيس , كبير جاعة من العسكر , guerre plur., ربّس ـ قباطيــن Capitaine du port,

CAPITAL, s. m., somme constituée; fonds d'une

- الذي عليد الكلام, CAPITAL, adj., principal Crime capital, qui mérité la ربيسي ـ اصلي ـ'اكبر mort, القتل عظيم يستحق القتل. Peine capitale, de mort, قصاص بالمسوت. Pêché capital, .قلم طومار ـ ثلث, Lettre capitale | .خطيع رؤوسيت Foyez MAJUSCULE

CAPITALE, s. f., ville principale d'un royaume,

CAPITALISTE, s. m., qui possède de l'argent placé, .متر سہل ـ صاحب مال

. فشار _ بقباق _ بقاق _ CAPITAN, s. m., fanfaron, . قبطار باشا , CAPITAN-PACHA, s. m., amiral ture

CAPITATION, s. f., taxe sur chaque tête, בולב; . جزیت - خراج - جوالی ,plur.

يلطش الراس ,CAPITEUX,SE, adj., qui porte à la tête يدونه - يصرب على الراس -

CAPITULAIRE, s. m., ordonnance des rois de France

CAPITULATION, s. f., traité pour la reddition d'une . صلحاً, Par capitulation, شروط تسليم بلد , Par capitulation شروط تسليم بلد , CAPELET, s. m., sorte d'enflure à l'extrémité du place

اتفق على ـ .0 عقد شروط لتسليم البلد ,place o. طلب کلامان, Demander à capituler, نسلیم بلد خنزير الماء ، CAPIVERT, s. m., animal amphibie قبرات بالكري (Capon, s. m., joueur ruse, قبرات الكرية).

منافق , Capon, hypocrite à dessein

حبار, lâche, جبار.

أَسُوا ; plur. , أَسُوا ; plur. , قامر ; plur. , قامر ; plur. , أَسُوا

. نافق , Caponner, popul., dissimuler

Caponner, montrer de la lacheté, برب O.

Слрот, s. m., être capot, être honteux, خندس.

CAPOT, s. m., ou CAPOTE, s. f., espèce de manteau à capuchon d'étoffe grossière, كبّو; plur., كباييد يابونجت ـ كرادين , plur. ; كُرُّدون

- قبّار - كبّار , CAPRE, s. f., bouton du câprier بزر قبار

CAPRICE, s. m., fantaisie, jide, ; plur., على هواة.

.على هوا النفس , CAPRICIEUSEMENT, adv., ـ مَزنطر, CAPRICIEUX, SE, adj., sujet aux caprices, مَزنطر ولد دلع ,Enfant capricieux , gâté . هوايي - حالاتي CAPRICORNE. s. m., signe du zodiaque, .الجدي

CAPRIER, s. m., arbuste dont les boutons donnent .شجر الكبار - شجر القبار , les câpres .

Faux-Caprier, s. m., ou Fabago, قتار القلة.

. كاكى المحقق , pl., حقق , pl., عقق . كاكى

Capsule, ce qui renferme la graine des plantes, بيت البزر ـ حقد البزر

Capsule, membrane qui enveloppe une articula-. اعشيد ; plur. ; غشا المفصل ,tion

CAPTATEUR, s. m., qui surprend par adresse un .غفاني ,donateur

Сартатіон, s. f., action de capter, зей.

. قربان, collect., قربانة - | CAPTER, v. a., gagner par voie d'insinuation,

CAPITULER, v. n., traiter de la reddition d'une فف O. _ فف O. _ Capter les bonnes graces de استهال قليد اليه داري خاطرة -. O عفم , quelqu'un CAPTIEUSEMENT, adv., بغرور.

> CAPTIEUX, se, adj., qui tend à tromper par une لفاني ـ موقع , Homme captieux بغرّ , belle apparence .خادع ـ

_ بُسرا , plur., بسير , plur., بسير

CAPTIVER, v. a., (l'esprit), العقل I. O صبط , assujetir, صبط O

ا ملك عقله, Captiver la bienveillance de, ملك عقله I.

CAPTIVITÉ, 8. f., esclavage, أسر _ بسر _ سبع].

CAPTURE, s. f., butin, غنية.

مسكة, Capture, saisie,

CAPTURER, v. a., faire capture, prendre au corps, .0 تبص على ـ .1 مسكك ـ .0 اخذ ـ .A عنم

Сарисном, s. m., vêtement de tête, طرطو, plur., , plur. وقلوست _ طناطير , plur. ظنطور _ طراطير | على كيف، Selon son caprice . كيف _ اهوا

> CAPUCIN, s. m., religieux de saint François, .کنوشین

CAPUCINADE, s. f., plat discours de morale, de dé-.قسقسة , votion

اب خنجر, CAPUCINE, s. f., fleur potagère, اب خنجر).

.كثرة غلبة _ لَهُوقة , CAQUET, s. m., babil

تكثير علبة _ لهوقة, ... CAQUETAGE, s. m.,

_ لهوق _ كثر علية , CAQUETER, v. n., babiller

لهواق , CAQUETEUR, s. m., qui babille beaucoup لقاش - كثير علية -

. فانّها _ فان _ إذ اند _ لان , CAB, conj.,

. كهربا ـ كارم اصفر, CARABÉ, s. m., ambre jaune

CARABIN, s. m., jeune homme qui apprend la chi-.شباب, plur., شاب يتعلم الحجراحة, plur.

نوع تنفنک قصير ,CARABINE, s. f., fusil court

CARABINIER, s. m., cavalier armé d'une carabine, caravane de la Mekke, la troupe des pélerins qui va حامل قربانة

CARACOLE, s. f., mouvement en rond ou demi-rond que l'on fait saire à un cheval , دوراة ـ حلقة.

O. دار حلقته, CARACOLER, v. n., faire des caracoles CARACOULER, v. n., crier; se dit du pigeon, .0 فاح الحهام - I. صاح الحهام

CARACTÈRE, s. m., marque, empreinte, علامة رسوم ,.plur ; رسم

Caractère, les figures dont on se sert pour écrire ou pour imprimer, حرف; plur. , حروف. Caractère , فط ,écriture de quelqu'un

dبع الأنسان, Caractère naturel de quelqu'un, مقام , Caractère , titre , dignité , مقام .

Caractère, force d'ame, نخوظ. Homme à caractère, أرُجُل صاحب نخوة , ferme dans ses sentimens

CARACTÉRISER, v. a., marquer le caractère de, عين _ عرف _ بصف , aor. وصف

CARACTÉRISTIQUE, adj. com., qui caractérise, .الذي يهيّز الشي عن غيرة ـ تعريفي ـ بياني

CARAFE, s. f., vase de verre ou de cristal, قنينة بلور .قنانی ,.plur

CARAFON, s. m., vase de bois pour mettre rafrai-. نوع علبت لتبريد الماء, chir l'eau,

.قنينة بلور صغيرة , Carafon, petite carafe

CARAÎTE, s. m., juif qui s'attache à l'écriture et انافع للقلب. .قرابين , plur., قرأ بيين , plur., قرأ

. فراسيون القلب, s. m., sucre fondu, brûlé, سكر مذوّب cardialgie, etc., فراسيون .سکر محروق ۔

كاردينال مطران في مجهع البابا | CARAT, s. m., terme de monnaie, titre de l'or; قراريط, . plur ; قرّاط ou فيراط poids de quatre grains , قراريط بهيم من دايرة ستة وثلاثين قيراط

CARAVANE, s. f., troupe de marchands avec des chameaux, chevaux et mulets, en voyage dans le Le-. خرشوف (Barbarie) - قرتين - لحلاح , chaut ، قفول , plur. ; قفل - قوافل , plur. ; قافلة , plur. ،

à la Mekke ou qui en vient, _______.

CARAVANSÉRAIL, s. m., نامان; plur., خانات. . صير الشي فحها, CARBONISER, V. a., الشي

CARBONNADE, s. f., viande grillée accommodée avec oignons, ail, قاورمة.

CARCAN, s. m., collier de fer pour attacher au po-.طوق حديد للهذنبير, teau,

CARCASSE, s. f., ossemens décharnés, mais en core il se dit aussi) کرنیبہ ۔ کرکوبہ , joints, d'un animal d'une personne très-maigre).

.الواح مركب, charpente de bâtiment, الواح مركب. CARDAMINE, s. f., cresson des prés,)____,_ .قوة العبر,

Сладамома, s. m., graine aromatique, قاقلة _ . حبهان - حبّ الهال - هال - هَيْل

CARDE, s. f., sorte de peigne pour carder, مُنتُ ـ .مُشط لتسريحِ الصوف

.قردش ـ مشق ـ سرّح

CARDEUR, se, s., qui carde la laine, le coton, etc., ،مہشق ۔ مقردش

CARDIALGIE, s. f., douleur vive vers l'orifice supé-. وجع شديد في رأس المعدة ,rieur de l'estomac

CARDIAQUE, adj., propre à fortifier le cœur,

CARDIAQUE ou Agripaume, s. f., plante pour la

CARDINAL, s. m., prélat de la cour de Rome,

CARDINAL, B, adj., principal, أصلي. Les quatre et قراطيط. Sot à trente-six carats, fam., très-sot, points cardinaux, قراطيط. الفصايل المتقدمة, Les vertus cardinales.

.مقام الكاردينال ,CABDINALAT, S. m., مقام

CARDON, s. m., plante vivace, voisine de l'arti-

.صوم الاربعين

CARRE, s. f., la partie inférieure d'un navire, النصف الاسفل من المركب الذي في الماء

CARÉNER, v. a., radouber, réparer la carène d'un . رمرم, قلفط اسفل المركب ,bâtiment

CARESSANY, E, adj., qui aime à caresser, Jo. CARESSE, s. f., témoignage extérieur d'affection, .تدلیل ـ ملاطفت ـ علامت مودة

لاطف احدا , faire des caresses à, احدا الاطف دفاتر, plur., دفتر صغير Caresser en frappant légèrement l'épaule دلل ولداً avec la main, ملطب له.

روسقة مركب , CARGAISON, s. f., d'un navire

CARCUE, s. f., corde pour carguer les voiles, . حبال , plur. ; حبل لطوى القلوع

CARQUER, v. a., trousser, accourcir les voiles, L طوى , .0 لم جانب القلع

CARICATURE, s. f., chargeen pointure, عبورة مستجرة CARLE, s. f., pourriture des os, ...

. سيوس ۽ سوسة, Carie du bois, des blés,

Se Carier, v. pr., se gater (oe), مَ I. Se carier ابهرتا الدماغ الدماغ. (ble, bais), سوس رسوس.

CARILLON, s. m. Voyez CARRILLON,

ندانة, s. f., pleureuse dans les funérailles, ندانة CARMAGNOLE, s. m., vêtement qui descend jusqu'au قطوش ,milieu du corps

. كر مليتار, CARME, s. m., religioux,

CARMEL (MONT), en Palestine, جبل الكرمل.

CARMIN, s. m., couleur d'un rouge vif, على.

CARMENATIF, VE, adj., remède contre les vents, .دوا مخرج کلارباح

Il y eut un grand carnage des habitans et des soldats, plur., إرساغ. . صار مقبلة عظيهة من اهل البلد ومن العسكو CARRASSIRA, RAI, adj., qui ne se repait que de | - les.

كواسر . pl., بكاسر - جوارح , plur. ; plur. ; pl., كواسر . pl., بكاسر - جوارح , plur. ; pl. ; pl. ; كواسر . _ الوحوش الجسوارج ,Les animaux carnassiers المبيسر _ الصيام الكبيسر .

لون الجسد, CARNATION, s. f., teint de la peau, الجسد

CARNAVAL, s. m., temps depuis les Rois jusqu'au -Faire carnaval, se li الكربزة _ رفاع _ مرفع , Carême . كرز , vrer aux divertissemens de ce temps

CARNE, s. f., angle extérieur d'une pierre, etc., قرانے , plur., قرنگ - ارکان , plur. , رکن

_ دفتر المشترا , CARNET, s. m., petit livre d'achat

CARNIFICATION, s. f., changement des os en chair, انقلاب العظم لحماً - تلحيم

CARBIVORE, adj. com., qui se nourrit principale-. ياكل اللحم - غذاة لحبي ,ment de chair

. زيادة لحمية, CARNOSITÉ, s. f., excroissance charnue, CAROGNE, s. f., femme méchante, débauchée, .شرموطة _ عرصة _ مُرَة فلانية

نظور , plur., نظر , plur., نظر , plur., نظر CAROTIDES, s. f. pl., les deux artères du cerveau,

CAROTTE, s. f., plante, چزر = جزرة. .تتن بقجة _ حزمة دخان , Carotte de tabac

CAROUBE, CAROUGE, s. m., fruit du caroubier en عروبة - خرنوب ou خروب - خروب - خرنوب .قرن خروب

CAROUBIER, s. m., arbre d'Italie et d'Asie, . خونوية _ شيولا خووب

CARPE, s. f., poisson d'eau douce, לעדה; collect., شبابيط , plur ; شبوط - بُنَّى - لبت

Carpe, s. m., partie entre le bras et la paume de ; رسغ اليد, En terme technique, خبقة اليد, CARRAGE, s. m., massacre, tuerie.

CARQUOIS, s. m., étui à flèches, جُعْبَة ; plur.,

CARRÉ, s. m., figure à quatre angles droits, مرتع. Le carré d'un nombre, عدد في مثله. اله Le carré de trois, ثلاثة في مثله. اله Carré magique, وُفق, plur., أوفائ

CARRÉ, ÉE, adj., مربع.

CARREAU, s.m., pavé plat (en pierre, en marbre), قرمید مربّع , coll., بلاط. Carreau en brique, بلاط، plur., قرامید علی کلارض , Sur le carreau . قرامید. علی البلاط.

Carreau, verre carré, الواح; plur., الواح; plur., الواح. ورق دينارى; plur., درق دينارى. Carreau, maladie des enfans, obstruction qui durcit et tend le ventre, مرض النفاخ.

مقاعد , plur. , مقاعد , plur. , مقاعد

CARREFOUR, s. m., endroit où les rues, les chemins se croisent, مفرق الطُرق; plur., مفارق, plur., carrefour formé par deux chemins qui se croisent, صليبة.

CARRELAGE, s. m., ouvrage du carreleur, تبليط.
CARRELER, v. a., paver avec des carreaux, بلط .

رقع التواسيم, Carreler les souliers

CARRELET, s. m., grande aiguille carrée, ميبر; plur., مسلّة ـ ميابر.

Carrelet, s. m., poisson de mer qui a de petites taches rouges, نوع سيك بحرى عليه نقط جر.

CARRELEUR, s. m., qui pose les carreaux, مرقع تواسيم.

CARRELURE, s. f., semelle neuve à de vieilles chaussures, عنعل جديد.

CARREMENT, adv., en carré, بتربیع ـ مربعًا.

CARRER, v. a., donner une figure carrée, ربع .

Se Carrer, v. réf., marcher d'un air arrogant, .

نبغدد في المشى ـ تبختر ـ تقصع .

CARRIER, s. m., qui travaille dans les carrières, قطاع جبر في المعادن.

CABBIÈRE, s. f., lieu d'où l'on tire la pierre, معدن plur., معادن, plur., معدن جر معاجر, plur., معجر والمعدن جر والمعدن بالدين والمعدن والمعد

Carrière (Donner), laisser aller, ارخى ـ اطلق. Se donner Carrière, v. réf., se réjouir, se laisser aller à dire ou faire quelque chose, انطلق الدينة المناسقة المناس

Carrière, au fig., espace de temps, تُمَدَّة.

Carrière, profession, كار كار.

Carrière des astres, الكواكب.

CABBILLON, s. m., battement de cloches, سنطير دان الاجراس.

Carrillon, au fig., fam., tapage, غوشت دوسة. CARBILLONNER, v. a., الاجراس الاجراس الاقتاق الاجساس الاقتاق الاجساس الاقتاق الاجساس الاقتاق الاقتاق الاقتام الاقتام الاقتام المناسبة الم

کاروصتہ ,Cannosse, s. m., voiture à quatre roues نوع عربانة ظريفة باربعة اجرابے ـ

CARROSSIER, s. m., colon die die.

CARRURE, s. f., largeur du dos, aux épaules, عرض کاکتانی.

CARTE, s. f., plusieurs papiers collés, carton, قراطيس, pl., قرطاس ـ رقوق, pl., مقوى ; pl., وراق العب, plur., أوراق , plur., أوراق , Dun jeu de cartes, شـــــــدة ورق , Battre les cartes, خلط كلاوراق .

ala اشكال الطعام, Carte, liste des mets, علم اشكال الطعام.

Carte géographique, représentation linéaire d'un pays, اورقة رسم البلاد.

carte blanche, permission de se conduire comme on voudra, حمل عن بضر بضر عن . Je vous donne carte blanche, المك المائلة في ها المائلة للللي في المائلة للللي المائلة المائلة

Tout ce النخبي المنافق وارد مثل هذا التكليف التكليف وrémonies المرافق وارد مثل هذا التكليف Affaire, عرف المنحبي Brouiller les cartes, désunir, causer des divisions, qu'il sera nécessaire, dans ce cas, de vous faire con-كل ما يقتضي تعريفه في هذا الوارد , naitre | تختل , Perdre la carte, se troubler , رمي الفتن . صيم المعقول - انعجق

CARTEL, s. m., dési par écrit pour un combat, .طلب للحرب, للميدان

Cartel, traité d'échange des prisonniers, إأتفاق على مبدالة السوا

.قرطم ,nuelle

mité des os, قرقوش. En terme technique, أعتبر كلامه ;غضروفي. العتبر كلامه الله Ne faire aucun cas de quelqu'un, plar., غضاريف.

. غضروفي , CARTILAGINEUX, SE, adj.

. قليل الخروج مقوبات, pl., مقوى CARTON, s. m., grosse carte,

.علبة ورق , Carton, boite en carton

جلّد بالمقوّى , сантомить , v. а., يجلّد بالمقوّى .

CARTOUCHE, s. f., charge d'une arme à feu, ; فشكة _ فواشيك , plur. وفوشيك _ عُهار سارود فشک ,plur

CARUS, s. m., affection soporeuse, assoupissement .سكتة , profond

. كراويت الماركة

.O. حط في موضعه | CARYBDE en Scylla (Tomber de), prov., d'un péril وقع من داهبة الى داهية, en un autre

CAS, s. m., désinence des noms déclinables, تغيير اواخر الاسيا العربة

جرة _ | موادث, plur., عجرة _ | موادث, على المادث, Cas, accident صدفة, plur., عوارض , Cas fortuit , عارض . بالصدفة , cas fortuit

حالة _احوال, , plur. , عالة عالة عالة عالم القالة عالم , plur. , عالم القالة عالم القالة عالم القالم القالم ال . فرّل , سكّن العساكر في قاعات | Voilà قاعات الحال En pareil cas, الحال . قاد الحال . وارد ـ ا. فرصنا أن Posons le cas que, هذا هو الحال. إلى التحسب اقتضا الحال Suivant Pexigence du cas, الجمسب اقتضا

En ce cas, adv., alors, les choses étant ainsi, .مر، حيث كذا ـ و الحالة هان ـ ان كان هيك على كل حال, En tout cas, quoi qu'il arrive, على كل حال.

Faire cas de quelqu'un, اعتبرة _ اكرمه _ اعزة. اله عند فلان قدر و اعتبار, Mrthame, s. m., ou safran bâtard, plante an- Un tel fait cas de lui, اله عند فلان قدر و اعتبار هذا الأمير يعسرف, Ce prince fait cas des savans CARTILAGE, s. m., partie dure, élastique, à l'extré العليا faire cas des paroles de quelqu'un, ما حسب له حساب ـ ما على شيئا ـ استحقره

CASANIER, REE, adj., qui aime à rester chez lui,

CASAQUE, s. f., vêtement en manteau, نوع عبا .انقلب Tourner casaque, changer de parti, انقلب.

CASAQUIN, s. m., déshabillé court de femme, .تحفيفت حربم

در بكة الله ,CASCADE, s. f., chute d'eau, المربكة الله .

CASE, s. f., terme de jeu, place pour peser un pion, خانة ـ بيوت , plur., بيث جارة السطرنج) ; plur., خانات ,

CASER, v. a., arranger les pions, ق O. -

نظم - رتب Caser, mettre en ordre,

Se Caser, v. réf., s'établir, تاتد استقر ـ تاتد.

قاعة العساكر, CASERNE, s. f., logement de soldats

. نزول العساكر في القاعات

CASERNER, v. a., loger dans des casernes,

CASEUX, SE, adj., de la nature du fromage,

العر جرجار ، يحر جرجار ، يعر الحزز ، CASPIENNE (Mer), s. f. , j كا العال العا

شُور . pl., غود لله , Casque, s. m., armure de tête CASSADE, s. f., mensonge pour rire ou pour s'excu-خرطة - مجر بي plur., ججة , ser, fam.,

CASSANT, E, adj., sujet à se casser, ... L. .... CASSATION, s. f., acte juridique qui annulle un jugement, etc., شرعى.

مبخرة . Casse, s. f., fruit du cassier, sa moelle médicinale, | - مبخرة . قرفة حطبية _ ساينحة ،Casse aromatique . خيار شنبر .کسر رقبته, Cassa-Cou, s. m., endroit dangereux, CASSE-NOISETTE, s. m., instrument pour casser les noisettes, قالت).

Casse-Têre, s. m., chose qui exige une contention d'esprit, bruit qui fatigue, كتسر رأس.

. جُلِبارة | مكسّو ـ مكسـور ـ مهشم ، Casse, ع., adj., brisé Cassé, affaibli, مضعصع.

.ماجز, Cassé, vieux, infirme,

.كسّر ـ L كسر.

Casser , annuler un acte, بطل _ أبطل . Casser un

mariage, فسنح جازة A.

Casser, licencièr des troupes, ورّع العسكسور . فترى , اصرف العساكو ـ

Casser, priver d'un emploi, عول من , عن L انعزل, Etre Cassé, destitué

Se Casser, v. réf., être brisé, انكسر. Lorsqu'une chose est cassée par accident, on dit en arabe, انكسر الشر, c'està-dire que, par la perte de l'objet asseé, un mal plus grave est détourné. Se casser عرضي ـ عرضي. (corde), انقطع الحبل.

Se. Casser la tête, s'appliquer fortement à une étude, .کشر راسه

Se Casser le nez, ne pas réussir, انكسر انفر. CASSEROLE, s. f., ustensile de cuisine, sorte de . dناجر , plar. , طنجرة

CASSETTE, s. f., petit coffre, صندوقته صعيرة

CASSEUR, s. m., اكسار.

CASSIE, s. f., arbres à fleurs jaunes odorantes, سيسبان ـ فتنة

CASSIER, s. m., arbre, الشنبر.

CASSIOPÉE, s. f., constellation, الكرسي ألكرسي الكرسي الك

حق رواید زکیة, CASSOLETTE, s. f., vase à parfums

شكر خام , Cassonade, s. f., sucre non raffiné, مسكر خام.

. كسرة _ كسر , CAMBURE, s. f., rupture

CASTAGNETTE, s. f., instrument composé de deux morceaux de bois ou de fer creux et ronds, qu'on tient entre les doigts, et qu'on frappe l'un contre معاند _ فَقُسُّات _ ساحات , l'autre en cadence

Слати, s. f., tribu, classe, iç plur., edes. .طابفت ..plur طابفتر

CASTOR, s. m., animal amphibie, -41 حيوان جند بادستر ـ بيدستر ـ سكلابي ـ | اصعف ـ صعص ع santé, جند بادستر ـ سكلابي ـ |

> Castonéum, a. m., matière tirée du castor, .خصوة الجرد - جُنْد بادستر

طواشي مغنى ، Castrat, s. m., chantour châtré, مغنى

CASTRATION, s. f., amputation des testicules, الخصاء تطويش

عرضية , s. f., عرضية.

- مدخول براني CASUBL, s. m., revenu fortuit, حامد .عارضي ـ برّاني

CASUEL, E, adj., fortuit, accidental,

Casuel, adj., fragile. Voyez FRAGELE.

CASUELLEMENT, adv., par hasard, Luck _ Luck. CASUISTE, s. m., théologien qui résout les cas de eonecience, حلال المشكلات

CATACHRESE, s. f., métaphore par abus des termes,

- صرّاف - Catacomes, s. m. pl., sombooux souterrains, قبور تحت كارض ـ مفارات لدفن الموتا

.نعش مزتن ـ

.حششة القط

أنقطة ,lité et respiration

CATALEPTIQUE, adj. com., attaqué de la catalepsie, | __ צופור, צו שלפנול בין, צו אלפנול בין, בין, אלפנול בין, אלפנול בין, בין, אלפנול בין .بد النقطة

. فهارس ,plur. ; فهرس , فهرست ـ

САТАРІАЗИЕ, s. m., espèce d'emplatre, тей.

CATARACTE, s. f., chute des eaux d'un fleuve, . دوش , plur., جندل En style sacré, pluies exces- affermir, جندل میازیب, plur., میزاب

Cataracte, humeur, tache sur le cristallin de l'œil, بياضة في العين - ماء ينزل على العين.

قاثاطير ـ قاطاثر | ; نزل ـ نزّلة ، CATARRHE, s. m., fluxion d'humeurs. انزول , plur.

CATABRHEUX, SE, OU CATABRHAL, E, adj., accompa-. کابوس ابد نزول ـ نزولی ,gné de catarrhe ; sujet aux catarrhes .معتاد بالنزول ــ

CATASTROPHE, s. f., événement funeste, plur., بلية مصايب, plur., يلية مصايب. Catastrophe, fin . نهایت سوه _ اخرا سوه , malheureuse

CATÉCHISER, v. a., instruire des mystères de la foi, علم قواعد الدين.

ريدند, fam., endoctriner, من عند, aor., نيدند,

CATÉCHISME, s. m., instruction sur les mystères de اتعلیم مسیحی ,la foi

CATÉCHUMÈNE, s. com., celui que l'on dispose au bapteme, عليذ للعياد,

CATEGORIQUE, adj. com., dans l'ordre, à propos, مببب أخص الم باعث ـ سبب ـ موجب ـ داعي ل , cause , sujet . حسب مقتصاً الامر ـ موافق ـ مناسب ـ في محله . جواب شانی , Réponse catégorique

, Répondre catégoriquement مناسباً - من بابه ابنه النعش, sion, مناسباً - من بابه Répondre catégoriquement

رد جواب سائی. (مال کنیسة فی ابرشید. میلانایس الکنایس اول کنیسة فی ابرشید. (مالکنایس الکنایس الکنایس الکنیسة ا

كاطوليكية, CATHOLICISME, s. m., religion catholique

CATHOLICITÉ, s. f., pays des catholiques, 35 Catholicité, doctrine catholique, الكاطوليكيسة كتب, Catholicité, doctrine catholique, مذهب كَاطُوليكي

CATHOLIQUE, adj. com., قائوليقي ـ كاطوليكي.

CATI, s. m., apprêt des étoffes pour les lustrer, les

شلکت, s. f., fam., prostituée, شلکت.

. برش القياش, CATTR, v. a., donner le cati, شاهياش

CATHÉTER, s. m., sonde creuse de chirurgie,

. جبل قاف , CAUCASE, chaine de montagnes d'Asie CAUCHEMAR, s. m., oppression en dormant,

CAUSALITÉ, S. f., L......

CAUSATIF, VE, adj., terme de gramm., qui rend raison de ce qui a été dit, سببي. Particule causative, .حرف سېبى

CAUSE, s. f., ce qui fait qu'une chose est, علَّد ; plur., لل علل; plur., بسبب . La cause première, العلة الأولى - العلم المديم Dieu est la cause première, la cause des causes, الله هو العلة الأولى ا . علت ثانية, Cause seconde وعلَّم العلل Cause علة مادية, Cause matérielle العلة صُورية, formelle | Cause efficiente, علة فاعلية . | Cause finale , CATECORIE, s. f., ordre, rang, باب - طبقة - طرز, Cause principale,

ما عملم بلا سبب, Il n'a point fait cela sans cause, ما عملم بلا CATÉGORIQUEMENT, adv., à propos, avec préci- | Tous les jours il était battu à cause de cet enfant, وكان كل يوم ياكل قتلة من تحت راس هذا (محرق اللحم - اكّال للحم - اكّال للحم - اكّال للحم عليه اللحم - اكّال للحم المحرق اللحم - الله المحمد المحرق اللحم - المحرق ال

Cause, procès, دعوى; plur., دعاوى. En connaissance de cause, avec connaissance de cause, الكي _ كوى اللحم المحمار. على بصيرة ـ على جليد خبر

Cause, intérêt, غرض. Prendre fait et cause pour ques, كوى I. | A. ملع من عرضه _ تعصّب معد A. _ .ا حج احدا

اطلق احداً بكفالة غيرة, بصهانة غيرة أ.من شان خاطرك ـ كرمالك ، A cause de vons ا نظراً لذلك _ نناء عليه , A ces causes

A Cause que, conj., كون أنّ - لأنّ .

وله اصل , Et pour cause, pour bonne raison CAUSER, v. a., être cause de, علّل _ علّل _

- سابع, Causer, v. n., s'entretenir familièrement, حسابع . كفالة _ صيانة _ نصير. , O. Causer de choses et d'autres, l'tionne quelqu'un لقسش (Syrie) .ناسمر۔ تحماکی

CAUSERIE, s. f., action de causer, babil famil., .لقش (Syrie) ـ مسايرة

لقاش _ مسايم , adj., على القاش _ لقاش.

CAUSTICITÉ, s. f., au fig., malignité, penchant à ميل للهجو - شر - اذية - شقا ,critiquer

CAUSTIQUE, adj. com., corrosif, brûlant, .محرق

Caustique, au fig., satirique, هاجي ـ الموذى ـ هاجي

. فرسان et فوارس بالله المخاللة المخاللة المخالفة , plur., فوارس و فارس عقيالة المخالفة , plur., فارس . مالحصلة ـ

CAUTELEUX, SB, adj., fin, rusé, فاكسف ـ محايل ـ صآحب حُبُل

CAUTERE, s. m., ulcère artificiel, كيّ ; plur., יصنعة ـ بلطافة . حصة ـ كتات

quer un cautère, فتعر كيّا A.

CAUTÉRISATION, s. f., action de faire un cautère,

Cautérisen, v. a., brûler comme font les causti-

.A. فتح کی Cautériser, appliquer un cautère

CAUTION, s. f., répondant qui s'oblige pour quel-A cause de, صامن _ صامن _ صانة , A cause de, pour qu'un , كفيل _ صامن _ صامن _ على . Bonne caution , قدّم كفيل ,Fournir une caution . كفيل يوثق بم إ - لاجل - من شان ,Fournir une caution . قدّم ارعلى خاطر-لاجل خاطر-من شان خاطر-كرمال فاطر-لاجل خاطر-من شان خاطر-كرمال

> A. ـ فيسسس A. ـ . آکفل

> Sujet à caution, douteux, dont il faut se méfier, . بك كفيل ـ بدة ضامن

> CAUTIONNEMENT, s. m., acte par lequel on cau-

CAUTIONNER, v. a., se rendre caution pour quelqu'un, كفل من O. منهن A. م كفل من إ

CAVALCADE, s. f., marche pompeuse, personnes à .وكىتر - ركب - رماحة - بنيش , cheval

CAVALCADOUB, adj. (écuyer), qui a soin des che-. باش سيّاس السلطان, vaux, des équipages du roi

CAVALE, s. f., femelle du cheval, jument, زفرس; جورة , plur. ; جرة _ افراس , plur.

CAVALERIE, s. f., troupe à cheval, تالة.

CAVALIER, s. m., homme à cheval, Jia; plur.,

Cavalier, adj, aisé, libre, مخلص

Cavalier, brusque, hautain, مهنجم.

CAVALIEREMENT, adv., lestement, de bonne grâce,

Cavalièrement, avec hauteur, brusquerie, - هنجم بـــ , Faire, appli- Traiter quelqu'un cavalièrement, مكواة, Faire, appliCAVE, s. f., lieu souterrain pour le vin, etc., قبو النبيذ ـ مطهورة

Cave, mise au jeu, بسيال اللعب.

Veine-Cave inférieure et supérieure, les deux plus gros vaisseaux du sang, اعرف اسفل و اعلاء الجوف الجوف الجوف المواقعة المواقعة

.مطهورة صغيرة - قبو صغير ، CAVBAU , s. m.

CAVER, v. a., creuser, miner, صفر A. عفر O.
اكل الماء الصخرة O. L'eau a cavé le rocher, اكل الماء الصخرة Caver, terme de jeu, faire fonds d'une certaine somme, صطّر رسيال في اللعب O.

CAVERNE, s. f., grotte dans des rochers, sous terre, فعارت plur., معارات ou معارات; plur., انحوار, Petite caverne, کهف

CAVERNEUX, SE, adj., ميتلى مغاير.

CAVESSON, s. m., fer sur le nez des chevaux pour les dompter, געי.

CAVIAR, s. m., œufs d'esturgeon salés, حبيارى. CAVILLATION, s. f., fausse subtilité; مغالطة.

CAVITÉ, s. f., vide, creux, جورة - خلو- تجوبة. CE, CET; fém., CETTE; plur., CES, اغاد - ذا - فاد (Égypte) عناد - وفاد (Égypte) عناد - وفاد (Égypte) - هسدول - هسسولاء (Égypte) - هلرجل , ou par contraction, هذا الرجل الرجل الراجل دارا الرجل الراجل دارا الراج

Ce qui, ما ـ الذي me fâche, c'est que, الذي يصعب على هوان.

ـ انا ،Cest-moi ،منو هات ـ من هو ?Qui est-ce انا . انت هو ?Est-ce toi . انا هو

Ce sont de très-honnètes gens, حنم قوى ناس ملاح. Ce furent les Français qui assiégèrent la ville, الفرنساوية هم الذين حاصروا المدينة.

ومن شان هذا ـ ولاجل ذُلک ,C'est pourquoi .وکمانک ـ

CECI, adj. démonstratif, cette chose-ci, Legypte) \$3.

CÉCITÉ, s. f., état d'un aveugle, L.

مُسلّم حقد ، كسلّم كلّ المحد ، Céder, v. a., laisser à quelqu'un , عن شي د . 5 تسكّل د خسسلى د تخلّى له عن شي د . 6 سيسي له بالسي د تنازل له عن شي د . ٨ سيسي له بالسي د حقه . . سلّم لاحد حقه . . . سلّم لاحد حقه .

Céder, v. n., se relâcher, الان I. عط O.

ـ سلّم نفسه Céder, se soumettre, se rendre, حسلّم نفسه اذعن الحق A. Céder à la raison, خصع ـ اذعن

Céder, acquiescer, ne pas résister, طاوع من اكبر منه. Céder à ses supérieurs, مناوع من اكبر منه

CEDRAT, s. m., espèce de citronnier, son fruit odorant, كبّاد _ أُنْرِج.

ارزلبنان, ; collect. ارزلبنان, ; collect. ارزلبنان, . Cèdre ordinaire, de plus petite espèce ـ شاربين.

Cèdre, espèce de citron, نوع ليمون.

CEDRIE, s. f., résine du cèdre, صبغ الشربين. CEDULE, s. f., billet sous seing-privé, تيسك ; plur., تيسكات.

CEINDRE, v. a., entourer, _ la l. Ceindre d'une

ceinture, غيل القداس Ceindre l'épée à quelqu'un, la إنر عن A. Célébrer un concile, le tenir, lui placer au côté, قالت بالسيف (Ceindre l'épée, عيل المجمع A. || Célébrer un mariage, le faire avec pour se ceindre de l'épée, القلد بالسيف. « Ceindre les cérémonies, كلل ل ال الكل ل Célébrer une fête, la solenle diadême, prendre la couronne, إلبس التاج I. ∥ Se ceindre la tête d'un bandeau, عصب, أسد بعصابة. Se ceindre les reins, se les serrer avec un cordon, شدّ وسطه س (Évang.). ∦ Se ceindre d'une ceinture, גֹיל פֿין.

CEINTRAGE, s. m., cordages qui ceignent les na-. حال حول المركب , vires

CEINTURE, s. f., ce dont on ceint le milieu du . عُلوى ـ سهاوي (Syrie) ـ حزامات et حزامات Syrie) حزام زناينر, plur., زناينر. Ceinture de cuir et à poche pour poche, à l'usage des domestiques hommes, استتر ا Ceinture de soie, avec deux plaques en argent ou en or, qui se ferme par le moyen d'un crochet, garnie عزو بة ـ عز و بية. quelquesois de pierreries, à l'usage des dames en ou مزام ou مياصة, Ceinture pour passer dans | plur., عزب عزاب و باعزاب اعزاب و اعزاب و باعزاب و Orient باعزاب عزاب و اعزاب اعزاب اعزاب و باعزاب اعزاب اد کک , pl., د کک , la coulisse des caleçons à l'orientale , د کک .

Ceinture, endroit du corps où s'attache la ceinture, bug.

CEINTURIER, s. m., qui fait et vend des ceintures, .حزاماتي ـ زنانيري

جَالة سف _ منطقة لحيل السف _ l'épée, etc., . بيت المونة ـ كرار ou كلار إذا ou انه منا المونة ـ كرار Ou كلار إذا ou انه منا المونة ـ كرار Ou . ـ (Égypte) عنا ـ دُلُكُ ـ د (Égypte).

CÉLÉBRATION, s. f., de la messe, عهل القداس , brane), qui a des cellules, خللي. Célébration du mariage, اكليل ـ تكليل. الكيل . الكليل المنافقة ال d'une fête, عيل العيد.

CÉLÉBRE, adj. com., renommé par, بمشهور ب عظم ـ . A. مدح CELEBRER, v. a., louer avec éclat, مدح . الذي شفته ، Célébrer la puissance et la sagesse di- m. , الذين أخم - متجد الذين شفته ، Célébrer la puissance et la sagesse di-عظم قدرة الرب و مجد حكمته, vines

دول ـ هدول , vulg. , هولا ـ قـــــتس , vulg. , دول ـ هدول .

niser, عبل العيد A.

اشتہا, CELÉBRITÉ, s. f., grande réputation, اشتہا.

-.0 كتم عن أحد, CRLER, v. a., cacher, taire .داري, اخفي, ختبي عن

.كُرُفْس بستاني Céleri, s. m., plante 'potagère, يُرُفِّس بستاني کرفس برّی ـ بطرسالیون Céleri sauvage

عجلة ـ سرعة , CELERITE, s. f., vitesse, عجلة ـ

CÉLESTE, adj. com., qui appartient au ciel,

Céleste, qui vient de Dieu, امر. Inspiration .غضب الرت

CKLIBAT, s. m., état d'une personne non mariée,

CELIBATAIRE, s. m., qui vit dans le celibat, -; e; , plur. عزبنجبي, On dit aussi par ironie, عزبان عزبنجية

CELLE, pron. fém., اللاتي; plur., اللاتي; vulg., الذير ، Voyez CELUL

CELLÉRIER, s. m., religieux qui a soin des provi-. ומיני ולצלו - وكيل المونة, CEINTURON, s. m., sorte de ceinture pour porter sions de bouche.

CELLIER, s. m., lieu où l'en serre les provisions,

CELLULAIRE, adj. com., (partie du corps, mem-

CELLULE, s. f., petite chambre d'un religieux, قلالي , plur. , قلاية.

Cellule, cavité, loge, خلال ـ خلال.

CELUI, pro. démonstr., m. s., Sil. Ceux, plur.

CELUI-CI, pr. dém. m., La _ (Égypte) \$3; plur.,

CELLE-CI, pr. dém. f., Us _ (Égypte) _S; plur., [دول ـ هدول , vulg., هولا

هذاکی _ داک (Égypte) داک اهذاکی _ هدوك , vulg., اولايك , plur. , فاك _ هذاك _ ۔ . **دوک ۔ هدولیک ۔**

دیکها , دکها (Egypte) دیکها . دیکها اولایک , plur , تلک - تاک - هذیکی - هذیک vulg. comme pour le masculin.

CÉMENT, s. m., mélange de sel, de soufre et de métaux en poudre, pour faire l'acier, etc., blo معادن وملح وكبربت لعهل البولاد اولغير ذلك CÉMENTER, v. a., purifier les métaux au feu, طهرالمعادن بالنار

CENDRE, s. f., poudre qui reste des matières brû-.صفية ـ رماد ,16es.

معتاد الملتزم إتـــراب, restes des morts, معتاد الملتزم بالأموات

Cendre allumée, qui reste dans la pipe et avec laquelle on allume une autre pipe, زرزورة - زرزورة -

قلى الخبر, Cendre gravelée, do marc de vin,

رمادي, CENDRÉ, E, adj., couleur de cendre, حادي,.

CENDREE, s. f., petit plomb pour la chasse, .رش رصاص

CENDREUX, SE, adj., مرمد

CENDRIER, s. m., où tombe la cendre, ce qui la .محل الرماد ,regoit

CENE, s. f., dernier souper de J. C. avec ses apôtres, عشا السيد المسيح السرى مع تبلاميذه

CÉNOBITE, s. m., ancien moine vivant en commu-.رهبان , plur. , راهب ,mauté

CÉNOBITIQUE, adj. com,

CÉNOTAPHE, s. m., tombeau vide dressé à la mé-.قبر خالی moire d'un mort, قبر خالی

CEMS, s. m., redevance annuelle en argent de biens قدر ميتر رجل ، Une centaine d'hommes ، ميتر و احد | معتاد سنوي لصاحب الملك، qui relèvent d'un fief .خوالي -

CENSAL, s. m., courtier dans le Levant, ; دلال _ سهاسرة , plur. ; سهار _ صهاصرة ,.

. كاند ـ اسيد , Cense, e, adj., réputé

- صيصرة , Censerie, s. f., courtage en général .دلالتـ ـ سيسرة

CENSEUR, s. m., garde des mœurs, J. Censeur importun, chagrin, عذول. || Censeur, critique équitable, منتقد وéquitable.

Censeur, celui qui est chargé d'examiner les livres, فاحص الكتب

CENSIER, ÈRE, s., propriétaire, خلك. ملترم, Censier, qui tient une ferme à cens, ملترم.

CENSITAIRE, s. m., tenancier, qui doit cens et rente à un seigneur de fief, ملتزم

CENSIVE, s. f., redevance quelconque due à un fief,

CENSURABLE, adj. com., qui mérite la censure, مستحق التوبين

رنبة الفاحص, Censure, s. f., dignité de censeur, زنبة الفاحص, .ملامة , reprehension , ملامة .

Censure ecclésiastique, interdiction, suspension d'une charge ecclésiastique, ربط, منع الكاهن,

Censure, examen d'un livre, كتاب.

انكرد . O ذمّ ـ . O لام , reprendre , كا O . ـ . انكر ـ . O انكر ـ . O انكر ـ . O انكر ـ . O انكر ـ . CENSURER , v. a. . لام غيرة على افعالهم, Censurer les actions des autres ا نكر عليه كلية, Censurer une expression de quelqu'un

Censurer, déclarer erroné (un livre, une proposi-. حكم على كتاب او قصية بالعلط ,(tion

Voyez Contrôles.

CENT, s. m., dix fois dix, ميات , pl., ميات. ال ميتين , Deux cents ميت رجل , Deux cents Trois cents, ثلاثهية. | Quatre cents, اللاثهية; et ainsi de suite.

CENTAINE, s. f., nombre de cent unités, alla -قنطور بور. , CENTAUREE, s. f., plante médicinale قنطوریون کبیر و دقیق

CENTENAIRE, adj. com., qui a centans, ai... .عهولا ميتر سنتر ـ

ماية, CENTIÈME, adj. com., ماية

CENTIME, s. m., centième partie du franc, واحد من مايت بتركب منها الافرنك

CENTINODE, s. f., plante, 2001.

CENTON, s. m., poésie composée de vers ou fragmens pris d'un auteur célèbre, صرتمبة مرتمبة بيوت او اجزا شعر مختلفة من اشعار بعس الشعوا المشهورة

CENTRAL, E, adj., qui est dans le centre, . انضهام في الوسط . CENTRALISATION, s. f., انضهام

CENTRALISER, v. a., réunir en un centre com-.o ضمّ في الوسط ,mun

CENTRE, s. m., point du milieu d'un cercle, etc., Centre, lieu où les choses مراكز, plur. مركز ـ وسط tendent naturellement, مرجم. || Centre, milieu d'une ville ou d'une armée, وسط مقلب.

CENTRIFUGE, adj. com., qui tend à s'éloigner du متباعد من الوسط, من المركز, centre

CENTRIPÈTE, adj. com., qui tend à gagner le cen-مايل الى الوسط, الى المركز, tre

. ماية اضعاف , CENTUPLE, adj. com., cent fois antant CENTUPLEE, v. a., rendre cent fois plus grand, كلب الجهنم إصار الواحد, Étre centuplé, ضاعف الواحد ماية مايتر.

CENTURION, s. m., commandant de cent hommes, .راس ميڌ ـ قايد ماية

دواير, بايرة , distance égale du centre ; فا لله عقل العنب , plur وايرة , cap, s. m., pied de vigne بدايرة plur., . 1,3.

فىنيا ھوكدلك , CEPENDANT, adv., pendant cela Nous bames et مواما ماكان من فلان فانح ـ هذا و اكلنا و شرفا ,mangeames, cependant la nuit survint طارة _ | Cepen . فيينها نعن كذلك هجم علينا الليل

Grande et petite centaurée, dant le roi Zohair commanda aux esclaves d'apporter. حشيشة القنطرية . حذا والملك زهير امر العبيد باحضار الطعام, le diner || Cependant Antar, après avoir mis en fuite les enne-هذا ماكان من هولاء و ,mis, revenait vers sa tribu اماماكان من عنترفاند لها هزم الاعدا رجع طالب

> Cependant, conj., nonobstant cela, néanmoire, اللااق-غيران- والحال-مع هذا كلم- مع ذلك Vous m'avez promis cent fois de m'aider, et espen-أوعدتني ميتر مسرة ,dant vous m'êtes contraire - Ils se ressem . بالمساعدة ومع هذا كلُّم تحالفني إ blent en apparence, et cependant il y a entre eux une بشبهوا بعضهم في الظاهر و ,différence bien grande Le roi fut très-irrité, ce-الحال بينهم فرق بعيد pendant il ne fit point mourir ce jeune homme, de فغصب السلطان , crainte de commettre une injustice عصاً شديدًا الآاند ما امر بقتل الشاب خوفاً من .البغي

CÉPHALALGIE, s. f., douleur de tête, حسداع. CÉPHALIQUE, adj. com., qui appartient à la tête, يغض الراس

CERHEE, s. m., constellation, يفاوس - الملتهب موهم من CÉRAT, s. m., pommade de cire, etc., موهم الشهع والزبت

جر الصاعقة, s.m., pierre de foudre, عجر الصاعقة. CERBÈRE, s. m., chien des enfers à trois têtes,

CERCEAU, s. m., cercle de bois, de fer, pour her طارة عليه , phur., جلبة , les tonneaux

CERCLE, s. m., figure dont toutes les parties sont

. محيث _ محصر _ ماقمة , Cercle , assemblée

Cercle vicieux, faux raisonnement où l'on donne pour preuve ce qu'il faut d'abord prouver, 2.

جلبة _ اطواق , plur. , طوق , cerceau, جلبة _

139

-.0 حط طارات على البرميل ,v. a., البرميل على البرميل 0 شد الواح البرميل بطارات

CERCUBIL, s. m., bière, تابوت للبيت; plur., توابيث.

CÉRÉBRAL, E, adj., qui appartient au cerveau, .دماغي ـ مخيمي

قلب جوز | Céa Émonial, s. m., usage réglé pour les cérémo . طقوس , plur., طقس _ قوانين , plur., فانون , plur. طقس و مناسك الكنيسة ,Cérémonial de l'église الكيف , Cérémonial, cérémonies entre particuliers

CÉRÉMONIE, s. f., formes extérieures et religieuses منسک _ طقس; plur., مناسک _ طقس . Cérémonie, formalités observées dans les actions solennelles, pompe, علم اليقبن _ يقيناً, De science certaine إ . جليّة الخبر إ , En cérémonie, avec appareil . الذي _ وكبت .بوكية

Cérémonie, manière honorable de traiter, تبجيل Maitre des أحتفال - اكرام - تشريف - واجب -. تشريفاتيجي _ وإلى ألتشريفات , ceremonies

Cérémonie, civilité importune, غلبة; plur., كُفت ـ تكاليف Entre amis il n'y a point de cérémonies, بين المحبين ما فيه تكليف Quand l'amitié existe, la cérémonie cesse, - l'àl Sans cérémonie, sans façons, اللَّفَة سقطت الكلفة - من غير تكليف - من غير تكلف , librement بلا تكليف

Cénémonieux, adj., qui fait trop de cérémonies, . كثير التكاليف - يعيل تكليف - متكلف بالتشريفات CEAF, s. m., quadrupède fauve, اربل ایّل ایک ایک Barbarie) لَيِّن. Espèce de cerf des déserts de l'Arabie, .بقروحش

CERF-VOLANT, s. m., jouet d'enfant, א ביין ל ابو جعران, Cerf-Volant, escarbot

من كل بدّ, البنّة يطلع لد منفعة من هذا - اكزبرة خصرا ، Crarzuzz, s. m., plante potagère اطريلال - رجل العراب -

CERINTREE, s. f., ou MELINET, plante vulné-لسان العصفور جبلي , raise

. شجرية كرز, Crnisair, a. f., lieu planté de cerisiers. CERISE, s. f., fruit rouge à noyau,

. شجر الكرز ,CERISIER , s. m. ,

CERNÉ, E, adj., battu (en parlant des yeux), ... V.S. CERNEAU, s. m., moitié de noix verte sans la coque, لت جوز ـ جوز مقشر ـ نصف جوزة خصرا مقشرة

CERNER, v. n., entourer, de ; - نقّع لت الجوز من القشر, Cerner des noix

ماكد _ اكبد ، Certain, e, adj., vrai, indubitable, ماكد ـ حقيسوًا . C'est une chose certaine, . « Renseignemens certains المذا شي حقيستني انا اعرف علم ,Je sais de science certaine que اليقين ان

Etre certain de quelque chose, إيقن ب Certain de, assuré, بماكد على و موقن ب Je suis certain حذا عندی ـ انا على يقين من ذلك de cela, حذا محقق و ماكد. || Je suis certain de votre amitié, انا ماکّد علی حبّکم ـ حبّکم عندی محقّق و ماکّد Certain, quelque, بعسطى. Certaine personne, Certaines بعض أشخصاص , plur., بعض شخص choses, ابعض اشيسسسا. || Une certaine muit, ذات ليلت في بعض الليالي

CERTAINEMENT, adv., en vérité, Las _ saus L. .أكبدًا ـ بلا شكّ Certainement, indubitablement, " تعرف هذا اكيدًا ?Savez-vous cela certainement التعرف هذا الكيدًا # Me connaissez-vous? تعرفنني réponse : certainement, Y. || Certainement je ferai cela (je veux absolument faire cela), من كل بد أعهله Certainement البت ما يكون لد منفعة في هذا ,ilaura du profità cela البت ما يكون لد منفعة في هذا .وانها ـ حقا ou أن ou الله . وانها ـ حقا الله ou الله على CERTIFICAT, s. m., écrit faisant foi de quelque .ورقته شهادة ـ شهادة على ,chose

محقق

- CERTIFIER, v. a., témoigner, assurer, حقق _ [.۸ شهد پ

CERTITUDE, s. f., assurance pleine et entière, . هذا عندي ماكد و محقق

certitude dans les choses du monde, ما يهدّي من الركض Il ne cesse de courir المورالدنيا ما يهدّي من الركض Il ne cesse de courir لها قرار

CÉRUMEN, s. m., l'humeur jaune des oreilles, وسنح کلاذان

اكفينا شرك _ كف عنا شرك المورية Cerumineux, sr, adj., qui tient de la cire, كالمنا شرك _ كف عنا المرك المرك

قطع السخونة | CERUSE, s. f., blanc de plomb, blanc de céruse, قطع السخونة اسفيداج - سبيداج

ماقوق الانسان - امنحاج , plur., مُتّر - دماغ

veau fèlé, عقل مشعور. ال Cerveau brûlé (homme cède, مسلم emporté, entêté), مقل ـ وقع .

.منبار صغير , CERVELAS, s. m., petit saucisson

CERVELET, s. m., partie postérieure du cerveau, ..موخرالمنح

CERVELLE, s. f., partie blanche et molle du cerveau, زوز ou المني - طوظ ou زوز ، Poy. CERVEAU.

CERVICAL, E, adj., qui appartient au cou, عنقى. اسقولوفندر بون ـ حشيشته الذهب _ الدهب. الدهب عنوالوفندر بون ـ حشيشت الذهب ... Cervoise, s. f., boisson faite avec du grain et des herbes , مزر.

CERVIER (LOUP-). Voyez LYNK.

شيلان , plur. شيلان , plate فوع سهك , plate قياصرة , pl. قيصر , plate فوع سهك .

CESSANT, B, adj., qui cesse, منقطع ـ مُنتهى. انقطام , CESSATION , s. f. , discontinuation , انقطام .

بلا فتور Cesse (Sans), adv., continuellement, بلا دایها ـ بلا انقطاع

CERTIFICATEUR, s. m., celui qui certifie, ב شاهد Cesse (n'avoir point de), ال أل . Il n'a point eu de cesse qu'il n'ait obtenu de lui ce qu'il sollicitait, لم يزِل يلتِ عليد حتى اجابد الى ما طلب التحقيق ـ شهادة ، CERTIFICATION , s. f., assurance

> Cessez , v. a., discontinuer, بطل مرية A. _ نظل Cessez ce discours, عنك هذا الكلام.

كف عن _ انقطع عن _ افتر من , Cesser de, v. n., . A وال ـ . A عدل عن - بطل - خلى عند الشي - | Pen ai la certitude . بقين - علم البقي---ن ـ بطّلت أروح ألى عنك J'ai cessé d'aller chez lui, ثناء عنك الروح الى عدلت عن الرواح الى عنك انقطعت عن مبتد Il n'y a nulle دوام - قرار ,Certitude, stabilité مازال ينام _ لم يَزل فايها n'a point cessé de dormir, - خل عنك هذا الكلام, Cessez de parler ainsí دع عنك هذا الكلام. « Cessez de nous tourmenter,

Faire cesser, قطع - بطل A. Faire cesser la fièvre,

CESSION, s. f., abandon, transport d'une propriété, تنحلي عن ـ ترك ـ فوات ـ معطم ـ نقل ا Cenvenu, s. m., substance molle dans le crâne

CESSIONNAIRE, adj. com., celui à qui on cède; celui Cerveau, esprit, jugement, عقل ou عقل. Cer- qui accepte la cession, متسلم. Cessionnaire, celui qui

و قف في ست الشعر . CESURE, s. f.

CET. Foyez CE.

CÉTACÉ, s. m., grand poisson comme la baleine, سيك كبير نحو الحوت

CETERA (ET), et le reste, الى أخرة; et par abréviation, خاا.

عقربان, Cétérac, s. m., ou Doradilla, plante, عقربان

CEYLAN, île des Indes, جزيرة سيلان.

CHABOT, s. m., poisson d'eau douce à grosse tête

CHACAL, s. m., animal qui tient le milieu entre le واوی ـ چکال ـ ابن اوي , chien et le loup

- كل من هو, CHACUN, E, adj., chaque personne . Chacun de ces rois کل احد ۔ کل واحسسد Chacun parle selon son الكل ملك من هولا الملوك Chacun parle selon son ويحكى على هواه , Chaque chose الكل من هو يحكى على هواه , Chaque chose الكل من المدكل واحد على واحد على داخل واحد فذهب الى كل راى من تلك . كلارا طايفة

CHAGRIN, s. m., peine, affliction, كرب; plur., غيوم Avoir du chagrin, غير ـ كروب ـ اغتمّ ـ كروب يجد, aor., عبيد

جلد ساغرى Chagrin, espèce de cuir, حاد ساغرى.

CHAGRIN, E, adj., triste, مغهوم.

Снаскімант, в, adj., qui afflige, مغمّ.

CHAGRINER, v. a., attrister, הבו בה '... O..

Se Chagriner, v. rés., انغم الغيم ا

Chaine, s. f., lien composé d'anneaux entrelacés, الله plur., بناجير - سلاسل ; plur., وناجير - بنادير

Chatne, fils tendus sur un métier pour faire de la toile, شدى ـ قيام ـ قيام. Faire la chaine d'une toile, سدّى.

Chatne , au fig. , continuité , سلسلة .

CHAINETTE, s. f., petite chaine, ב سُلِسلت مغيرة

Chainon, s. m., anneau de chaîne, زردة; coll., حَلْقة السلسلة ـ كلب ـ زرد

CHAIR, s. f., plur., plur.,

Chair, au fig., concupiscence, aiguillon de la chair, قطالبتم الشهوة. Sentir l'aiguillon de la chair, أطالبتم الشهوة Chair, opposé à esprit, corps, جسد. || Les plaisirs de la chair, اللذَات الجسدانية

Chair, la nature humaine, منابر, plur., منابر, plur., منابر, chaire, charge de professeur, مدرسة الكرسى.

Chaire, charge de professeur, مدرسة الكرسى.

Chaise, s. f., voiture, منابر, الكرسى الرسولى, الكرسى المرسولى, Chaise, siége, كرسى فيد مستعيلا.

Chaise, siége, كرسى فيد مستعيلا.

CHALAND, E, adj., acheteur, pratique d'un marchand, زبون; plur., رباین ou دباین – دبونات chand, زبون CHALASTIQUE, adj. com., remède qui relâche les fibres, دوا مرخی.

CHALCITE, s. m., colcotar fossile, قلقطار معدني. CHALDAĪQUE, adj. com., des Chaldéena, كلداني.

CHALDÉE, s. f., portion méridionale de l'Irak-Arabique, יול د الكلدانيين ـ كلدة.

CHALDÉEN, adj., habitant de la Chaldée, كلدانى. Chaldéen, s. m., langue, اللسان الكلدانى. CHALE, s. m., شالات plur., شالات شيلان طيلة والمشاركة والمسادن المسادن المس

Chale long, اشالة عشور شالة ترما. || Chale de cachemire, اشالة كشهر شالة ترما. || Chale qui n'est point de cachemire, شالة كرمان. || Chale à palmes des deux côtés avec bordures (كنار), et des coins (شربة بالقراني) (شربة بالقراني) (شربة بالقراني) grandes raies, مثالة فرمايي

Chale carré, avec un rond (برکت) au milieu, بقیجه کنرها. الله Chale de cachemire, بقیجه کنرها الله Chale de Perse à grandes raies, بقیمه فرمایج.

CHALEUR, s. f., qualité de ce qui est chaud, التحرارة الغزيرية. La chaleur naturelle, شرّب عن التحرارة الغزيرية. الدوم التحرّ شديد السوم الحرّ شديد المراب المرب عظيم الشوب عظيم الشوب عظيم المرب التحرّ والشوب عظيم التحرّ والشوب على التحرّ والشوب على التحرّ والشوب على التحري الشوب على التحري الشوب على التحري التحري الشوب على التحري التحري التحري الشوب على التحري ال

Chaleur, vive ardeur, حرارة. Parler avec chaleur, avec colère, تنكّم بحرقة. || Dans la chaleur du combat, في اشدّ القتال.

En chaleur, en rut, حايل عابل. Jument en chaleur, حايلة, حايلة.

CHALEUREUX, SE, adj., qui a beaucoup de chaleur naturelle, حامى.

تخوت , plur., تخت ; plur., تخوت , plur., تخووت .

Сильопре, s. f., petit navire, زورق; plur., Сильваетте, s. f., petite chambre, خيرة. , plur., فلوكت , Chaloupe d'un vaisseau, زوارق; .صُندُل ـ فلايك

Сильшиели, s. m., tuyau de paille, غاب ـ غابة _ قصبة الحنطة

شبابــة من قصب ـ مزمار, Chalumeau, flute, CHAMADE, s. f. (battre la), demander à capituler, .0 طلب الأمان

Снамандев, v. n., disputer avec bruit, _ = - -تىقاتل.

Se Chamailler, v. récip., se battre pêle-mêle, à عَانِقُوا لِهُ تَشَاعِثُوا مِ grand bruit, se disputer, المُحَانِقُوا لِهِ تَشَاعِثُوا مِنْ تقاتلوا.

Снамацыя, s. m., mêlée où l'on se chamaille, plur., ... قنال ـ مقاتلة ـ خناق

Снамавки, и, adj., orné de broderies, مزوق . Снамавки, v. a., orner de broderies, ¿ ;;

CHAMARRURE, s. f., manière de chamarrer, ornemens prodigués, نزویق - تزویق.

CHAMBELLAN, s. m., باعد ; plur., باه. Grand chambellan, سلجاب.

CHAMBRANLE, s. m., ornement de hois ou de عامودة pierre pour une cheminée, une porte, etc., عامودة خشب او جرفي جانب مدخنتر او باب للزينتر

Снамвав, s. f., pièce d'une maison, ;; .هذا مدا واسع , et | champ , وصات , plur. واوصة - جوزة - بيوت . اوض. النوم Chambre à coucher, ابيت النوم Grande chambre, قاعة , Petite chambre إ. قاعة ; علالي , plur., علية , plur., علالي , plur., علاله , - في ساعمة الحمال - من وقتم - في الحمال | اوضة تحتانية ,Chambre basse | اوضة فوقانية -Chambre d'une arme à feu, النحزنة.

الطارمة, Chambre d'un navire

Femme de chambre, فراشة. Valet de chambre, .فراش

Снамвие́в, s. f., soldats qui logent ensemble, . اوصة باشي , Chef de chambrée . جهاعة اوضة

. فراشت ـ خدامت , CHAMBRIÈRE , s. f. , servante

CHAMBAU, s. m., quadrupède qui a une bosse sur - جهال ,plur. ; جهل - اباعر ,plur. ; بعير ,le dos حقاعود, nom générique. Un jeune chameau, أبل . اطيط البعير , Cri du chameau . حوار

CHAMÉCISSE, s. f., sorte de lierre terrestre, خها قسوس.

خهادر بوس, Chankonys, s. m., plante sudorifique .کیادریوس ـ

CHAMBLIER, s. m., qui conduit et soigne les cha-. جيالين ou جيالة , plur. , عيال ou .

CHAMELLE, a. f., femelie du chameau, ناقت ;

اراوی , اروبت , CHAMOIS, s. m., quadrupède . آنیتل ـ بَدُن ـ اروی ۵۰

جلد ارویت , Chamois, peau de chamois, جلد ارویت.

Силир, s. m., pièce de terre, عقول; plur., عقول Champ .مزارع , plur. ; مزرعة _ غيطار, , plur. ; غيط _ le فدادين , plur., وقدان (قصبة) de 400 kassaba kassaba est de 6 dera et $\frac{1}{3}$. Voyez Aunu).

Champ, étendue qu'embrasse une lunette d'ap-صربة نظارة ,proche

Champ, sujet, matière, اسدا. C'est un vaste

موضيع العسرب, Champ de bataille, .ميدان الحرب

Sur-le-champ, adv., sur l'heure même, la -. في الساعة ـ من ساعته

.كل ساعة , A tout bout de champ , adv. , كل ساعة

Les Champs, la campagne, النبرية _ النبرية .

CHAMPETAB, adj. com., des champs, حلوى - برى عش الغراب, CHAMPIGNON, s. m., plantespongieuse . فقاع (Barbarie) ـ فطاري , plur. ; فطر ـ

مبارز- اخصام , plur. خصم

Champion, défenseur,

CHANCE, s. f., hasard, événement, jade - ionie - وجوة plur., وجوة C'est la chance la plus probable, هذا هو الوجه الاقرب للعقل . « Courir la chance, hasarder, إيس; aor., بايس

.مترجرج

Chancelant, adj., irresolu, -متحيّر في أموه

CHANCELER, v. n., n'être pas ferme, assuré, تحدر في أمرة, Chanceler danssarésolution أرتك _ .ا^نحل عزمه ـ

CHANCELIER, s. m., officier, chef de la justice, حُشِّ عُم اللَّهِ O. .قاضي قضالا

- حامل النحتام Chancelier, celui qui a le sceau, حامل النحتام .صاحب الختام

CHANCELLERIE, s. f., hôtel, bureau du chance-.مکتب او دار صاحب ختام ,lier

CHANCEUX, adj., qui est en chance, en bonheur, له نصيب ـ له بخت

Chanceux, soumis aux chances, الربب .تبع النصيب ـ

صوّف مـ . A. عطن ، CHANCIR, v. n., moisir,

تصویف أعطنت , CHANCISSURE, s. f., moisissure CHANCHE, s. m., ulcère, تاكولة.

تاكولى , CHANCREUX , SE, adj.

عيد دخول , CHANDELEUR, s. f., fête catholique سيدنا عيسم إلى الهيكل وتطهير العذرا

plur., شبعدان , plur., .شهاعدین et شهعدانات

Chandelier, s. m., marchand, بشهاع.

اغاني , plur., وغنوة عناني إ Chandelle, s. f., mêche reconverte de suif, عنوة عناني العالم ا phur., ا شهع شحهی ـ شهع دهنی ـ شهعة دهن

CHAMPION, s. m., combattant en champ clos, ميع غسلي. Chandelle de cire, شهوع المساق. Donner une chandelle à Dieu et l'autre au diable, se ménager entre deux partis, مسك الحبل من الطرفين I.

> . بقم أصفر , CHANDELLE , s. f. , bois jaune des Antilles , بقم CHANFREIN, s. m., devant de la tête du cheval, Raie blanche sur le خيشوم ـ مقدم واس الفرس .ستبالته, chanfrein

CHANGE, S. M., troc, WALL.

Change, lieu établi pour changer les espèces, . دكان الصيرفي - دار الصرف

. بوالص , plar. , بوالص Lettre de change , بوالص

Change, droit du banquier pour ses traites, فرط المعاملة.

Donner ou faire prendre le change à, tromper,

انقلاب ـ تغيير, CHANGEMENT, s. m.,

Снамски, v. a. et n., عــــــ. Changer d'habits, الكلام ,Changer de discours اغتر ثيابه المتر ثيابه I بدل شیا بشی, Changer une chose contre une autre Foyez Troquer.

A. مسخ ـ I. قلب ـ حول A. الله خبرا (Changer l'eau en vin, اقلب محول الماء خبرا). قلبه قردًا _ مستحه قردًا , Il le changea en ainge

. صرف معاملة , Changer les espèces

Changer, v. n. n'être plus le même, تنغير. Le vent changea, تعسيتر الربسج (Changer de visage,

CHANGRUR, s. m., qui fait le change des monnaies, .صراف ـ صيارف , plur., صېرفي

CHANOINE, ESSE, s., qui a un canonicat, راهب قانوني

Снапson, s. f., vers que l'on chante, عنية; plur.,

CHANSONNER, v. a., faire des chansons contre

م عهل عنانسسي على احد , quelqu'un, عهل عهل عنانسسي .0 هجا احدا باعاني

غنىة صغيرة , Chanson, غنية صغيرة , S. f., petite chanson CHANSONNIER, ÈRE, s., faiseur de chansons, مغني.

. بدرشين ـ غفارة | Chansonnier, s. m., recueil de chansons. .سفینت - کتاب اعانی

CHANT, s. m., action de chanter, L. Chant, air, ا الحان , plur., الحرن - نعهة - هوا , plur., ـ مناعاة الطيـور, Chant, ramage des oiseaux .صياح الديك ,Chant, cri du coq ∥.تغريد الطيور I. قحط الخبز ـ . I شال قشفة الخبز | Chant d'église, ترتيل . || Chant d'église الخبز . || Chant d'église | dans les mosquées, ادان.

CHANTANT, E, adj., facile à chanter, يُعنِّي.

CHANTER, v. a., عنى. Chanter dans les églises, ا . إذري, Chanter dans une mosquée , رتل. | Chanter en parlant du coq, حاح I. || Chanter, en parlant de la cigale, des insectes, تلر. ال Chanter, en parlant des oiseaux, غرد _ فاغى.

A. مدح - مدّح ، Chanter , louer

CHANTERELLE, s. f., corde la plus déliée, la plus aigue d'un violon, جرکٹ ۔ زبر

CHANTEUR, SE, S., مغنى.

CHANTIER, s. m., magasin de bois en pile, دکک حطب, plur., حطب ۔

Chantier, atelier, معيل.

CHANTRE, s. m., qui chante à l'église, رشم ;]; .رتال ـ أرشية :plur.

شعراً , plur., أشاعر , plur., أشعراً .

. باب من حساب | قنب ـ كاندبر , Chanvae , s. m. , plante annuelle ـ قنب ،Filasse du chanvre قنبس ـ حشيش ـ ا قنب الله Graine de chanvre, chenevis, تيل .دیک مبعوج (Barbarie) ـ دیوک مخاصی | Breuvage ou pilules faites avec les feuilles | شهدانتی du chanvre, نسط .

- عاليوبسيس Galéopsis, عاليوبسيس راس الهو

CHAOS, s. m., confusion de toutes choses avant la

Chaos, fig., grande confusion, خطة _ خطة _

CHAPE, s. f., large vêtement d'église en manteau,

. غطا انبيق , Chape, couvercle d'un alambic

. برانیط , plur. , برنیطة , CHAPEAU , s. m. , برانیط

Снарвали, s. m., qui dessert une chapelle, ; ابهة , plur. أمام - قسوس , plur.

CHAPELER, v. a., ôter la superficie de la croûte,

CHAPELET, s. m., grains enfilés, accio; plur., . سبعة مسابع , plur. , سبعة مسابع , Dire son chapelet , سبعة مسابع , Chapelet , hydraulique , قواديس

. برانيطي ,.CHAPELIER, ERE, S.,

عزبة, Chapelle, s. f., petite église

زاوية, Chapelle, petite mosquée,

CHAPELURE, s. f., croûte de pain ôtée en chape-.قشفة النصر lant,

. نوع قلنسوة CHAPERON, s. m., espèce de coiffure, Chaperon, le haut, le dessus d'un mur, اعلا حايط بشكل جلون

CHAPITEAU, s. m., haut de colonne posé sur le fût, تاج عامود ـ راس عامود.

Chapiteau, vaisseau sur la cucurbite, عقد.

Силритав, s. m., division d'un livre, — К., , , , , , , , , ; سورة من القران, Chapitre de l'Alcoran أ بواب,

. جعبة الكهنية , Chapitre , assemblée de religieux

CHAPON, s. m., coq châtré, دیک مخصر; plur.

CHAPONNEAU, s. m., منحصر مخصور عبير منحصور الماسك

CHAPONNER, v. a., châtrer un coq, خصح ديك I. ـ (Barbarie) جعب A.

ے عشر با ۔ قرصعنہ ۔ زرنسیب , Chaque homme کی انسان , کل انسان کی Chaque homme کی ۔ كل امراة ,femme

. نوع عربانته CHAR, s. m., sorte de veiture,

. فوع لغز ,CHARADE, s. f., sorte d'énigme

CHARANÇON, s. m., genre d'insectes qui rongent le .دودة الفول ـ سوس القمح , grain

Снавом, s. m., à brûler, فحم . Charbon de terre, ;جهرة ,Charbon ardent | فحم ججر - فحم أرضى ـ بصَّة, Collect., جيسر, Un petit charbon allumé, جيسر اً رُوّ ـ بِصَّةُ نَارُ Apportez-moi un petit charbon, .جب لي نارة ـ جب لي بصد نار

Charbon, gros furoncle, tumeur pestilentielle, .دمّلة _ زنطارية _ فرج جهر ـ شلعوطة

Charbon, maladie des blés. Voyez CARIE.

CHARBONNER, v. a., noircir avec du charbon, سود بالفحم

CHARBONNIER, RRE, s., qui fait, vend ou porte du charbon, فتحامير. , De charbonnier est -maltre en sa maison, chacun est maltre chez soi, .prov الكلب في بيته سلطان , prov

حاصل الفحم, Charbon, معاصل الفحم. CHARBONHIÈRE, s. f., endroit où on fait le char-فحامة , مهمل

CHARCUTER, v.a., tailler, couper malproprement هشم ,la.viande

CHARCUTERIE, s. f., état.et.commerce de charcutier, بيع لحم الخنازير.

CHARCETIER, REE, s., بياع لحم الخنازير... شُوّكة من شُوّكة من شُوّكة من شُوّلة المنازير بيان المنازير . Chardon-bénit . حُسَكة _ عقول _ خرش ....ف , Chardon de Name Pame بادلورد مثوكة المباركة charden laite, chardon-Marie, المناه ما المناه الم . Chardon à chameau, ارضى شوكى بسترى ـ الجيال. (Chardon aux ance, chardon ram-. عُهار بارود | Ghardon hémor | .. ساسين مسلمين الحمير

CHAQUE, adj. com., tout individu d'une même es- [roïdal, ou Cirsium, ذنب السبع. | Chardon à cent , Chardon à bonnetier, ou à foulon لحيبة المعزية .طوباليس

> - زقاقیت ، CHARDONNERET, s. m., petit oiseau .بردون et مقنين (Barbarie) ـ دنورة ـ زقيَّقيتر

> CHARDONNETTE, s. f., espèce d'artichaut sauvage, .شوك العلك - شكاعي - خهلاون

CHARGE, s. f., fardeau, Ja; plur., Jel.

Charge, ce que peut porter une personne, ا . حل الداتة , Charge d'un animal شيلت الرجل جولة المركب - تعبية المركب, Charge d'un navire, ار کب جولتر, Navire de charge

Charge, certaine quantité ou mesure, لجل. Une charge de bois, حلة حطب. | Demi-charge d'une bète de somme, moitié de la charge placée d'un côté شت ۔ فردة ,et faisant équilibre à l'autre moitié,

Charge, ce qui nécessite une dépense, گفتر; pl., . اثقال . . pl.; ثقل ـ تـكا لىف , plur. ; تـكلىف ـ كلف . خفّف عند الا ثقال, Soulager quelqu'un de ses charges هوعلى كيسي, Il est à ma charge, il vit à mes dépens - هو على رقبتي. ا Étre à charge à quelqu'un, l'in. commoder, ققل عليم. || Pourquoi ne venez-vous point chez nous? C'est pour ne point vous être à ¶ البش ما تجي الى عندنا * حامل ثقلة , charge ددا علك ,Ceci est à votre charge

Charge, obligation, condition onereuse, نكلف plur., عنالت. Imposer à quelqu'un une charge, .الزمد بشي -كلفد بشي -كلفد شيأ

Charges, impositions, نكاليف.

charge, office, dignité, منصب مدمة; plur, .وظایف , plur ; وظیفت _ مناصب

Charge, commission, ordre, أمر - وكالة. Donner charge. Voyez CHARGER.

. Charge, ce qu'on met dans une arme à feu,

جيلة, choc de combatians, الم

بيّنة على المتهوم, Charge, indice contre un accusé, بيّنة على المتهوم شاهد ضد المتهوم Témoin à charge, شاهد

Revenir à la charge, faire de nouveau, ثنه.

على شرط اتر A la charge de, adv., على شرط ا

CHARGEMENT, s. m., cargaison d'un vaisseau .وسق مرکب

Chargement, acte qui constate la cargaison, علم الوسق.

CHARGER, v. a., mettre une charge sur, - حيّل الدواب Charger les bêtes de somme, حيّل شدّ لاجال على الدواب. شدّ الاجال على الدواب bois, حقر ميل النعلة حطب , Charger quelque chose vières مقل النعلة حطب ... ه. 0. sur son épaule, شقل على كتيف o.

ثقل على , Charger, peser sur, ئقل على.

Charger une arme à feu, عند عقر 0.

Charger sa conscience d'une chose, s'en rendre حيل ذمته شيا ,responsable devant Dieu

- ثقل عليهم التكاليسف, Charger d'impôts اتعب الخلق بالتكاليف.

.حيل I., حيل على العدور, Charger l'ennemi O. Charger, donner commission, وتمل ما وصي الوصي . ا Charger

. وكلم بامرة _ فوص اليد امرة , quelqu'un d'une affaire وصّاني ان اسلم عليك ,Ilm'a chargé de vous saluer ا

Charger un navire, أوسق _ . . . وسق . . Charger un ميلولة _ دربكة القزان, Charger une parmi le peuple, وسق المركب قطناً, navire de coton pipe, la remplir, ملى القصية . 1 Charger trop une pipe, bourrer trop le tabac, لبد العليون.

Charger, accuser, L. Charger, deposer conire, على A. ..

.بالسغ في وصف الشي

Se Charger, s'obliger, s'engager à, المحذ على ذمنتم. A. || Se Charger, prendre le soin, la ضهرن الشم ـــ ۔ تولی کلامر ۔ توکل ب ۔ .0 قام ب conduite de, Ö. ∥ Chargez-vous de baiser pour فاب عن خيرة . نوبوا عنم قبلة ايادي, moi les mains de

CHARGEUR, s. m., qui charge, شتال.

Chargeur, propriétaire d'une cargaison, .الوسق

CHARLAGE, s. m., action de charier; salaire du نقل - تحويل - جولة - حق الحيولة, yoiturier CHAMIER, v. a., voiturer, Jo- - D. O.

Charier, porter des glaçons, en parlant des ri-

عربانت ـ عجلة , Chartor, s. m., voiture

Le Chariot, constellation. Voyez Oures.

CHARITABLE, adj. com., qui a de la charité pour son prochain , محب للقريب. Charitable , qui fait l'au-.متمنتن على الفقرا - مُحسن الى الفقرا ,mône, ال Charitable, qui part de la charité, حُبِّع.

CHARPTABLEMENT, adv., avec charité, Lary! -نصدقا.

CHARITÉ, s. f., amour de Dieu, all imme.

. محبة القربب, amour de son prochain, سعبة القربب. Charité, aumône, صُدُقة _ حُسنة. | Faire des

. تصدّق على الفقرا ـ الحسن الى الفقرا ,charités

CHARIVARI, s. m., bruit confus de chaudrens, avec oris, lors:du deuxième mariage d'une veuve agée

فاغتر ـ غوشتر Charivari , bruit , querelle , عافقتر ـ غوشتر

CHARLATAN, 6. m., trompeur, hableur, bijd -، فشار _ کذاب

CHABLATANBRIB, 10. f. jhe - ablos ! - - -CHARLATANISME, s. m., caractère du charlatan,

Gнавиант, в, adj., qui plate extrêmement, це se Charger, v. ref., se mettre une charge, المحمد علق على على المعلى على المعلى على المعلى على المعلى المع

CHARME, s. m., arbre, איביפ לייביפל ל

Charmer, au fig, plaire beaucoup, ravir, entrainer, مشكع ما المجذب القلب ما المخلط ال

Etre charmé de, se réjouir de, أنسرّل منك غايد المخطوطية ب Charnel, voluptueux, مشهواني . شهواني . شهواني . شهواني . Charnel, voluptueux . جسداني

CHARNELLEMENT, adj., selon la chair, المجسداني.

CHARNEUX, SE, adj., composé de chair, صحبى.

CHARNIER, s. m., lieu où sont les os des morts,

دار عظام الموتّى

CHARNU, E, adj., adj., at - at least

CHARNURE, S. L., parties charuses,

CHARGENE, s. f., cadavre de bête, ميفة ـ رمة

عضرنت السجلات القديبة. Charpente, s. f., pièces de bois disposées pour être عضرنت السجلات القديبة. assemblées, شوحية; plur., شواحي . Chartrier, conservateur d

Charpente, au fig., structure du corpe, d'un ouvrage, تركيب ـ تركيب.

Симприна, v. a., travailler le bois, ст.

Charpenter, v. a., tailler maladroitement la chair,

CHARPENTERIE, S. f., B) النجارة.

. יבאור אין פאלי ; plur., יבאור און פאלי ; plur., יבאור און פאלי

CHARPIE, s. f., filament de linge use, تالنا على المالية. Bouchon de charpie, خبيث.

ملو نقالة , CHARRETIER, s. f., plein une charrette, une CHARRETIER, s. m., qui conduit une charrette, une - عقمال ـ تراسير, , , plur., ; تسسر اس

محتجال - تواسین , plur. ; تسستراس , charrue . مدیر الفریانت

CHARRETTE, s. f., chariot à deux roues, نقالة

CHARRIER, v. a. Voyez CHARIER.

CHARROI, S. M. Voyez CHARLAGE.

. فجار العربانات ... CHABRON, s. m.,

CHARRONNAGE, s. m., تجارة العربانات.

محراث, CHARRUE, s. m., instrument aratoire, محراث, plur., فدادين, Manohe, timon de la charrue, الفدّان,

Mettre la charrue devant les hœus, faire avant ce qui doit être fait après, بالمندار, بالمقلوب, بالمندار, Charrue, étendue de terre qu'on peut mettre en valeur avec une charrue, فقال .

CHARTRE OU CHARTE, s. f., anciens titres, سجلات و اوراق قدیمتر.

ـ قواعد المهلكة, Charte, lois constitutionnelles, ـ قواعد المهلكة ـ شريعة

Charte partie, acte entre le propriétaire du navire et celui des marchandises, جة بين الربّس و التاجو.

CHARTRIER, s. m., lieu où l'on conserve les chartes, خزنته السجلات القديمة.

حافظ خزند, Chartrier, conservateur des chartes, حافظ خزند

خُرم كلابرة , Chas, s. m., trou d'une aiguille

GHASSE, s. f., action de chasser les bêtes sauvages, عَيَّدٌ ـ قنص ـ صيد. Donner la chasse à un vaisseau, تبع . O. طرد مركب

CHASSE-MOUCHE, s. m., petit balai pour chasser les mouches, مُكَشَّد و plur., عششت مكشّد.

CHASSE, s. f., coffre pour les reliques, أنبوبة أنبوبة .

. توع عنب Chasselas, s. m., sorte de raisin, نوع

, prov. ومن يلعب مع القط يحمل تنحرمشت O. Chasser من يلعب مع القط يحمل تنحرمشت (prov. - Len Sylve d'un pays, ابو فروة Li Chataigne, s. f., fruit farineux ابو فروة En Sy-. شاهبلوط ـ كستنة , rie لهر وطرد من عنك الخدّام , Chasser un domestique الشر A. دفع المرض, Chasser un mal

.. دفش ـ. . A دفع Chasser, pousser en avant, دفش ـ. . ۵ .0 ساۋ ر

Chasser les bestiaux, les faire marcher devant soi, .0 ساق كلاعنام

.. Chasser les mouches, الدبِّسان 0. ر .كشكش الديان

Chasser, poursuivre les animaux sauvages, tirer sur les oiseaux, صاد ـ نصيد Bon chien chasse de race, les ensants suivent les exemples de leur père, من اشبه اباه فها ظلم ,prov.

. صاحب القصر | CHASSEUR, S. m.; fém., CHASSERESSE, qui chasse, qui aime à chasser, عناص ـ صياد.

. CHASSIE, s. f., humeur gluante des yeux, عباص. معيص _ أعيص .. اعيص ... CHASSIEUX, EUSE, adj.,

CHASSIS, s. m., ouvrage de menuiserie sur lequel on adapte du vitrage, de la toile, ou du papier huilé, و آلفتر الشباك - شباك - برواز

CHASTE, adj. com., qui s'abstient des plaisirs de la عفيف الذيل _ اعفاء عفائي , plur., عفيف الذيل _ .طاهر النفس ـ

Снаятемент, adv., d'une manière chaste, жы. CHASTETÉ, s. f., عفدة.

Chasuble, s. f., sorte de vêtement de prêtre, effets, نغزغة ـ دكدكت ـ تنغيش: . نوع بدلة للقسوس

Силт, тв, s., animal domestique, قطة _ قطة ; plur., . سبســب ـ قط برّی , Chat sauvage . سٺور ـ قطط .نغهش ـ دعدغ ـ دكدك | Chat échaudé craint l'eau froide, on craint jusqu'à l'apparence d'un péril auquel on a échappé, . La musique chatouille les oreilles اطـــرب | Ré- المحبل المحبل المحبل المحبل المحاف veiller le chat qui dort, réveiller une affaire assou- الموسيقا تنعش المسامع pie, احسرك السماكس Quand on joue Chatouilleux, se, adj., sensible au chatonille

avec le chat, il faut supporter ses égratignures,

توتية البحر ـ توتيا , Chataignes de mer, oursins CHATAIGNERAIE, s. f., lieu planté de châtaigniers, .شچريد کستنڌ ۔ شچرية ايوفروة

CHATAIGNIER, s. m., arbre qui porte les châtai-. شجر كستند ـ شجر شاهبلوط ـ شجر ابوفروة ,gnes Спатаін, adj. m., couleur de châtaigne, -كلف , plur. ; كلفا , fém. ; كلف _ لون الشاهبلوط قلع , plur. قلعة , CHATEAU, a. m., forteresse قصور , plur. قصر , plur. قصر , plur. Châteaux en Espagne, projets en l'air, هوس CHATELAIN, adj., propriétaire d'un château,

CHAT-HUANT, s. m., sorte de hibou à plumage roux . بوم , collect ; بومدّ , rayé

قاصص _ عاقب, CHATIER, v. a., punir, عاقب

Châtier, au fig., retoucher, corriger le style, .هذب كلامم

.قصاص ـ عقوبة ـ عقاب ، CHATIMENT , 8. m. , عقاب عقوبة ـ عقاب . CHATON, s. m., petit chat, Education.

Chaton, partie de la bague qui enchâsse le diamant, . داير الفص Pierre on diamant enchâssée dans le cha . فض الخاتم ,ton

CHATOUILLEMENT, s. m., action de chatouiller, ses

Chatouillement, impression agreable, انتعاش.

CHATOUILLER, v. a., causer un tressaillement qui - كركر - زغسزغ provoque ordinairement à rire, حكركر -

ـ انعش الحصواس Chatouiller, flatter les sens,

ment, غيور - غيّار. Être chatouilleux, غار I. A. - trop chaud, شيور - غيّار. La pelisse me tient trop chaud, ٨ قصع ـ تدكدك ـ تكركر ـ تدعدغ

.شكلم _ على الحركرك , aisément

Chatouilleux, délicat, critique, صعب.

CHATOYANT, E, adj., dont la couleur varie, מדלפנים قلاب اللون -

CHATRE, adj., privé de ses testicules, ا, plur. , طواشي - منصبي - خصيان , plur. ; خصبي .طواشىت

CHATRER, v. a., ôter les testionles, صَصَٰع I. ـ .طوش ۔ .0 جب

مطوش, , CHATREUR, s. m., qui châtre les animaux,

CHATTEMITE, s. f., qui a l'air doux, humble, flatteur pour tromper, بهتة. Faire la chattemite, . معيل البهتة

ولدت القطة, CHATTER, v. n., faire des petits chats, في القطة حار - سنحر, CHAUD, E, adj., qui a de la chaleur, حار -۔ میشر سخنٹر ,Eau chaude دانی ۔ حامیے ۔ حدید حار ـ حدید سخر، Fer chaud, میت حارة || Endroit, appartement chaud, موضع دأفي Jai رجلتي سخنت ـ رجلتي دفيانتر , العنات الشهس حاوة ,Le soleil est bien chaud aujourd'hui Pleurer à الشهس حرّ ـ اليوم الشهس حادّة chaudes larmes, بكي بدموع حارة Chaud à l'estomac (comme vin, etc.), حار مامي

Chaude (femelle), ناری ـ حامی. Chaude (femelle), .طالبت ـ هايجة , en rut

رردها عليد وهي سنحنث

رانا حرّان مران (je suis incommodé par la chaleur) تندفی عند النار , علی النار , قاعدین فی , Ils sont assis et se chauffent au soleil دفی م Tenir chaud انا دافی م انا دفیان , nable . الشهس عيالين يتدفوا Tenir إ. الفروة تدفيني , La pelisse me tient chaud #

ـ هون شوبِ ,ll fait chaud ici الفروة تشوّبني - اليوم شوب , susceptible, qui s'offense هنا حرّ Il fait chand aujourd'hui, اليوم شوب .اليوم حرّ ا

> Il souffle le froid et le chaud, il est tantôt pour, tantôt contre, عليك ساعة معكث ساعة Cela ne fait ni chaud ni froid, لا ينفع و لا يضرّ.

> CHAUDE, s. f., feu violent des verreries, des for-. نار القهين والكور ,ges

.سيلان فرنجي - زنقة , s. f., قرنجي - زنقة ...

CHAUDEAU, s. m., sorte de bouillon qu'on porte aux mariés le lendemain matin de leurs noces, .مسلوقة الصبحة

CHAUDEMENT, adv., Land

. بہتے ۔ بحرارة , Chaudement, avec ardeur

CHAUDIÈRE, s. f., grand vase pour faire chauffer, ; قزان ـ حلل ,plur. ; حلّة ـ مواعين ,plur. ; ماعون قدور , pl. , قدر ـ دسوت , pl. , نست ـ قزانات , pl. , قدر - قزأن صغير, Chaudière, petite chaudière . سظول , plur. , سطل

CHAUDRONNEE, S. f., Jhul , J.

CHAUDRONNERIE, s. f., marchandise de chaudron-محاسات, nier

CHAUDRONNIER, ÈRE, s., qui fait et vend des chaudrons, des ustensiles de cuisine, متحاس

CHAUFFAGE, s. m., provision de bois pour se chauf-موند الحطب - حطب الحريق ,fer

CHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, في Chauffez-vous les pieds, دفي رجليك. ال Chauffer de . تجى الفرن . Il le lui a rendu tout chaud, l'eau, الماء . الكام . الكام . الكام . Chaud, récent المنحن الماء .

Se Chauffer, v. réf., s'approcher du feu pour en

Digitized by GOOGLE

CHAUFFERETTE, S. f., منقل صغير مغطا

CHAUFFERIE, s. f., forge où le fer se réduit en مسبك الحديد, barres,

Chaurour, s. m., four à chaux, בענה באתות . EHAUFOURNIER, s. m., ouvrier qui fait la chaux, (se dit des chevaux), فرن أودانه (Linuxournier). کلاس ـ جيار

.قشوش

CHAUMER, v. a., couper, arracher le chaume, . ٨ قلع القش

CHAUMIÈRE, s. f., petite maison couverte de . كينحان , plur., كون - اخصاص , plur. , خُصّ , plur. Силиния, s. f., petite chaumière, مغير.

CHAUSSÉE, s. f., levée de terre dans des lieux bas Plur., جسورة , plur., جسورة . Chaussée, levée de terre au bord d'une rivière, d'un étang pour retenir l'eau, وصيف.

CHAUSSER, v. a., mettre à quelqu'un des bas ou des لبس احدا الجرابات او الصرمة ,souliers

Se Chausser, v. réf., mettre ses bas, ses souliers, A. لبس الجرابات او الصرمة

CHAUSSES, s. f. pl., vêtement d'homme depuis la ceinture jusqu'aux genoux, شخشور _ لباس.

جرابة, CHAUSSETTE, s. f., petit bas, جرابة.

قلاشين , pl., قلشين , pl. قلاشين مست. Chausson en forme de bottine, ترلیک ـ

CHAUSSURE, s. f., ce qu'on met aux pieds pour se - نعال , plur ; نعل - احذيثه , plur ; حذا , chausser .ثوب القدم

CHAUVE, adj. com., qui a peu ou point de cheveux, حلع - اصلع : fém., وصلع : plur., وضلع والمناس Chauve par l'effet de la teigne, اقرع; fém., قرعاً; autre, درب, pl., درب; masc. et fém., قرع , plur.

درب سلطانی ـ شوارع ,plur., شارع ,chemin وطاویط ,plur., وطواط ـ خفساش ,plur., درب سلطانی ـ شوارع ,

Excrement de chauve-souris. طَوَارِ اللَّيْلِ - طَيْرِ اللَّيْلِ | - مسخنة للرَّجليد employé dans la médecine arabe , عدسينگ

> CHAUVETÉ, s. f., état d'une tête chauve, - - -جلحۃ ۔ قرعۃ

> CHAUVIR, v. n., serrer les oreilles contre la tête

- كلس ـ جير , Chaux, s. f., pierres calcinées Chaux vive, فورة Chaux vive, كلس عير مطفى Chaux vive, فورة Chaux eteinte, كلس مطفى

CHAVIRER, V. a., renverser, El.

انقلب. Charirer, v. n., se renverser

رؤوس , plur., وأس , plur., وأوس ,

Chef, celui qui est à la tête d'un corps, d'une ar-.مقدم - كبار, pl., ورُوسا , plur., ريس , plur., مقدم -Leur chef, مقدّمهم ou مليم عليهم المقدّم

.وجولا ,.plur ; وجم تهية , plur ; plur ...

De son chef, de lui-même, de son propre mouve-ـ من ذاتم ـ من راسم ـ من تلقا نفسه ,ment من عقلم ـ مند لبالم

CHEF-D'OEUVRE, s. m., ouvrage parfait dans son genre, مُلحة, plur., ملح د Chef-d'œuvre شعل عاقته ,d'adresse

CHEF-LIEU, s. m., jau; plur., jali.

CHEIR OU CHEIRH, s. m., chef arabe, شيخ عرب, plur., مشابخ عربسان. Cheik, chef de village, شينے صيعت. ا Cheik, chef d'une corporation, شينح لاسلام, Cheik, chéf de la religion بشينح حرفة. يرقار, CHELIDOINE, s. f., pierre, يرقار

- aucamelio - delidoine , plante , olympia -. Forez ÉCLATRE.

Сиемки (SE), v. pr., maigrir beaucoup, לעל O. CHEMIN, s. m., voie qui mène d'un lieu à un Chauve-Souris, s. f., quadrupède à membranes fraye, تَكُتُ ; plur., عَكُتُ لِي عَلَى اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّ

الدرب الذي ياخذ الى Lechemin qui conduità, الدرب الذي ياخذ .مزرع قنبس ـ عبط قـنّب | 11 # . بـــــودّى الى . يسلك الى الموسع الفلاني passa son chemin, مراح الى حسال سبيله ، 0. ال .قنبس ـ شهدانق | 0. انجد دريم وراح Il se mit en chemin et partit, # Montrer le chemin à, قالطريق 0. M. سال احداً عن الطريق ,Demander le chemin à | Perdre le chemin, صيّع السدرب 0. _ ا I ضاع , 1 مثل عن الطريق I

. امشى في الطريق المستقيمة ,Aller le droit chemin Le chemin battu, Tusage établi, الطريق المعتادة ,plante عقربانة ,plante أ. || Faire son chemin, parvenir, avancer sa fortane, . Montrer le chemin, donner l'exemple, ou تعسسوالي , plur ; قالي ـ فال ـ اعزا et اعزا) S'arrêter en beau chemin, quand le اعطى مثلاً succès paraît sûr, توقف في عزّ الطريق (Couper الموقف). ال A. قطع المرض , chemin au mal, en arrêter les progrès A: || Il me trouvera en son chemin, je منع الضرر le traverserai dans ses desseins, هجدني قدامه.

- ام النجوم. Poyes Vois Lacris.

مدأخن , plar. زمدخشة ,Cermines, مدأخر

CHEMINER, v. II., marcher, مسار مدا مشي IL. ..

CHEMISE, s. f., قيصان; plur., قيصان. En chemisc, بالقييم. N'avoir pas de chemise, etre très-pauvre, ما حيلته قييص (à la lettre, il n'a | Chercher fortune, وزق O. | Chercher repas le moyen d'une chemise). || Vendre jusqu'à sa chemise, باع لحد القويم I. ||On ne leur a laissé que | heures, faire de mauvaises difficultés, عاتل المات القويم المات . طلعوا بطاق القيصان ,la chemise

Chemise de maille, arme défensive, يركية,

.قييص قصير .CHEMISETTE, s. f.

A. سعم في اجتلاب الحبة , [faire aimer] .معتسر - ابن حرام , CHENAPAN , s. m. , vaurien CHERE, S. m., arbre, byl.

CHENE-VERT, s. m., arbre, uisin _ since . بلوط صغير , CHENERU, s. m., jeune chêne

الوان المواكيل المفتحرة - منصب الاحطاب في المدخنة , dams une cheminée

CERNEVIÈRE, s. f., champ semé de chenevis,

OHENBOIS, S. m., graine de chanvre, ومهداني ou

معل الكلاب, s.m., logement des chiens, معل الكلاب. CHENILLE,'s. f., insecte reptile, ادود ; coll., دود . طراطر, plur ; طرطر - الحاس , plur ; لحس -Chenille, tissu de soie velouté,

CHENILLE, s. f., ou CHENILLETTE, ou Sconproide,

CHER, E, adj., temdrement aime, שנ ען שנה; pl., غاليين.

. الله Cher, qui coûte beaucoup, الله على

. معلوانے , Cher, qui vend à haut prix

Cher, adv., à haut prin, JE. Vous l'avez acheté li vous a demandé hinn اشتريتم عالى الفتد chemin de S.-Jacques , la vois lactée , المتربتم عالى الفق المنافة , .سامک سوم ـ طلب منک کثیر ,cher

CEERCHER, v. a., se demner du suin pour trouver, .دمس على ـ .0 دار على ـ دور على ـ فتش على ــ A. ـ عث خاط ، Envoyer chercher quelqu'un .0 طلب شكل من , Chercher querelle ! أرسل دعاة | traite, ماوي ، O. # Chercher midi à quatorze cherche le bien, le bien vient à celui qui en a déjà, -prov ; مُنَّ لَهُ يُعطَى و يزداد

- أجتهد في ـ . A. سعم في Chercher de, في معمد في ـ Chercher à se من المجهود في من عهل جهال المجربة بلوط ، Chercher à se

CHERCHEUR, s. m., qui cherohe, Jlb. Cher-طالب الحصر الكريم cheur de pierre philosophale, طالب CHERE, s. f., qualité, quantité des mets, dal. الختر الطعام ,Bonne chère , grande chère , اكل و شرب (Bonne chère , grande chère).

منقل صغير مغطا

CHAUPPERIE, s. f., forge où le fer se réduit en مستك الحديد, barres

كلاسة على جير , Chauroun, s. m., four à chaux EHAUFOURNIER, s. m., ouvrier qui fait la chaux, (se dit des chevaux), قربن أودانه .کلاس ـ جيار

قشوش.

CHAUMER, v. a., couper, arracher le chaume, . ٨ قلع القش

CHAUMIÈRE, s. f., petite maison couverte de . كيمخان , pl., كون _ الخصاص , plur. ; تُحصّ , pl.,

Сначния, s. f., petite chaumière, صغير.

Ceaussée, s. f., levée de terre dans des lieux bas Leur chef, مقدّم عليهم ou مقدّمهم. Pour servir de chemin , جسورة; plur., جسورة. Chaussée, levée de terre au bord d'une rivière, d'un étang pour retenir l'eau, صيف ,.

مرن عقله ـ مند لبالد | Chaussen, v. a., mettre à quelqu'un des bas ou des لس أحدا الجرابات أو الصرمة ,souliers

Se Chausser, v. réf., mettre ses bas, ses souliers, .A لبس الجرابات أو الصرمة

CHAUSSES, s. f. pl., vêtement d'homme depuis la . شخشور ـ لباس , ceinture jusqu'aux genoux

جرابة, CHAUSSETTE, s. f., petit bas, جرابة.

قلاشیری , pl., قلشیری , CHAUSSON , s. m. (en peau) مست , Chausson en forme de bottine . تركيك _

CHAUSSURE, s. f., ce qu'on met aux pieds pour se - نعال , plur ; نعل - احذيث , plur , غال , plur . .ثوب القدم

CHAUVE, adj. com., qui a peu ou point de cheveux, صلعا , fém., إصلع - اجلي , plur., قرع ,.plur

Excrement de chauve souris. مؤار الليل - طير الليل - مسخنت للرجليدين ،CHAUFFERETTE, s. 1., employé dans la médecine arabe, عدسيت.

> CHAUVETÉ, s. f., état d'une tête chauve, __ __ .جلحۃ ۔ قرعۃ

> CHAUVIR, v. n., serrer les oreilles contre la tête

Снаих, s. f., pierres calcinées, عليس مرجير . Chaux eteinte, s. m., tuyan de blé, قش القيح ; phur., فورة Chaux vive, كلس عير مطفى كلس مطفى

CHAVIRER, v. a., renverser, L. I.

Charirer, v. n., se renverser, انقلب.

رووس , plur., وأس , têle, وأس

Chef, celui qui est à la tête d'un corps, d'une ar-.مقدم - کبار, pl., وروسا , plur., ریس شخم - کبار

.وجولا ,plur., وجم تهية ,plur., وجولا

De son chef, de lui-même, de son propre mouve-ـ من ذاتد ـ من راسد ـ من تلقا نفسه ,ment

CHEF-D'OEUVRE, s. m., ouvrage parfait dans son genre, معلَّية ملك , plur., معلَّية . Chef-d'œuvre شغل صاقة, d'adresse

CHEF-LIEU, s. m., jui; plur., jui.

CHEIK ou CHEIKH, s. m., chef arabe, شيخ عرب, plur., مشاين عربسان. Cheik, chef de village, شينے عبعہ. "Cheik, chef d'une corporation, .شينح لاسلام, Cheik, thef de la religion با .شينح حرفة CHELIDOINE, s. f., pierre, יינפור.

- ميرميــران - طهيران , plante , صيرميــران . Forez ECLATRE.

Снемки (SE), v. pr., maigrir beaucoup, נעל О. CHEMIN, s. m., voie qui mène d'un lieu à un Chauve par l'effet de la teigne, قرعا; fém., قرعا; autre, درب, pl., درب; masc. et fém., chemin .طرايق ou طرايق, ou طرايق. Chemin Chauve-Souris, s. f., quadrupède à membranes fraye, בני השלה ; plur., בני השלה ביים. אן Grand درب سلطانی ـ شوارع , plur., شارع ,chemin, شارع ,chemin ; وطواط ـ خفاش ,plur., درب سلطانی ـ شوارع ,

[الدرب الذي ياخذ الى Le chemin qui conduit à, الدرب الذي ياخذ .مزرع قنبس ـ عبط قـنب [11 # . يــــودي الى . يسلك الى الموسع الفلاني passa son chemin, مراح الى حال سيلم ، 0. ا .قنبُس ـ شهدانق | 0. انجد دربه و راح , Il se mit en chemin et partit الطريق , Montrer le chemin à , ول احداً على الطريق , 0. M. سال احداً عن الطريق , Demander le chemin à . طراطر, plur , طَرْطُر - الحاس , phux , لحس - | - O تساة - صبّع السدرب , Perdre le chemin ا I. ضاع ، 1 منل عن الطريق I.

Aller le droit chemin, أمشى في الطريق المستقيمة I. Le chemin battu, l'usage établi, الطريق المعتادة ,plante عقربانة ,plante أ. الطريق المعتادة , | Faire son chemin, parvenir, avancer sa fortane, . الرقسى Montrer le chemin, donner l'exemple, ou عسوالي , plur ; فالي ـ فال ـ اعزا et اعزا S'arrêter en beuu chemin, quand le اعطم مثلا عاليين | Couper . توقف في عزّ الطريق , Couper عاليين A. قطع المرض A. chemin au mal, en arrêter les progrès A: ∥ Il'me trouvera en son chemin, je منع الضرر_ le traverserai dans ses desseins, المجهد في قدأمه.

. Poyes Voie Lacres. أم النجوم -

.مدأخر, plar., ومدخسة ,Cermines, s. f., قطيع

CHEMINER, v. n., marcher, مشي المارسة الم

CHEMISE, s. f., פֿהָשׁם; plur., פֿהָשׁם. En chemise, بالقييص. | N'avoir pas de chemise, etre très-pauvre, عا حياتنه قريص (à la lettre, il n'a | . Chercher fortune, قريص O. . Chercher repas le moyen d'usse chemise). || Vendre jusqu'à sa traite, طلب ماوى O. || Chercher midi à quatorze chemise, باع لحد القهيم LIOn ne lour a laissé que heures, faire de mauvaises difficultés, عاتل Le bien طلعوا بطاق القيصان, la chemise,

Chemise de maille, arme défensive, دردية,

.قيص قصير . CHEMISETTE, S. f.

A. سعم في اجتلاب المحبة , laire aimer معتسر ابن حرام , CHENAPAN , s. m. , vaurien معم في اجتلاب المحبة , CHERE, S. m., arbre, L.

CHENE-VERT, S. m., arbre, July - July CHENERU, s. m., jeune chêne, بلوط صافير.

الوان المواكيل المنتصرة _ منصب الاحطاب في المدخنة , dams une cheminée .

CHENEVIÈRE, s. f., champ semé de chesevis,

Ou شهدانی ou chanvre, graine de chanvre,

. محل الكلاب, EHENIL, S. m., logement des chiens, CHENILLE,'s. f., insecte reptile, פנג, coll., בפנ Chenille, tissu de soie velouté,

CHENILLE, s. f., ou CHENILLETTE, ou Scorpioide,

CHENU, E, adj., blanc de vieillesse, -

CHER, E, adj., tendrement aime, שנ ען שנה; pl.,

Cher, qui coûte beaucoup, JE.

. معلوانے , Cher, qui vend à haut prix

Cher, adv., à haut prix, औ. Vous l'avez acheté ll vous a demandé bien cher, اشتريتم عالى المنتريتم عالى البانة, lien cher, اشتريتم عالى .سامک سوم ـ طلب منک کثیر ,cher

CEERCHER, v. a., se demner du sein pour trouver, .دمس على ـ .0 دارعلى ـ دورعلى ـ فتش على ـ . A. عث خاط ، Envoyer chercher quelqu'un .0 طلب شکل من , Chercher querelle ، ارسل دعاة cherche le bien, le bien vient à celui qui en a déjà, .prov زمَنْ لَهُ يُعطِّي ويزداد

- أجتهد في ـ . A. علم المجتهد في ـ Chercher do, علم المجتهد في ـ المجتهد في ـ المجتهد في المجتهد في المجتهد في Chercher à se من عهل جهاد في من من المجهود في من عهل جهاد المجربة بلوط و L. Chercher à se

Сивнения, s. m., qui cherohe, — b. Cher-طالب الجور الكريم ,cheur de pierre philosophale Carina , s. f., qualité, quantité des mets, del ... الخصر الطعام, Bonne chère, grande chère, grande chère الكنو الطعام, Bonne chère العنو الطعام, Bonne chère العنو الطعام à haut prix, غالي.

Cherif, s. m., descendant de Mohammed, ייי"; .شرفا et اشراق , plur., شرفا et شيدا , plur.,

Chérif, prince chez les Arabes et les Maures, .شریف

Сня́вів, v. a., aimer tendrement, jei - - О. محبوب _ عزيز , CHÉRI, IR, adj.,

CHÉRISSABLE, adj. com., digne d'être chéri, مستاهل المحبة _ مستحق المعزلا

CHERTÉ, s. f., haut prix, JE _ JE.

. كاروبيم ou شاروبيم .CHÉRUBIN, S. M.,

. سيسرون کراوية, CHERVIS, s. m., plante potagère LHÉTIF, IVE, adj., vil, faible, حقيو ـ دنة ـ .ضعىف

CHÉTIVEMENT, adv., أياً _ حقيراً .

ذو شعر , nom collectif qui admet le | Chevelu, qui a de petites racines, ذر شعر . شعر م شعور . Préparez les chevaux , مضروا الخيل . Chevelure, s. f. , غيول . ا Les chevaux les foulèrent aux pieds, دأسوا عليهم CHEVET, s. m., traversin, مخصلة عددية. ا اربعة رؤوس خيل ,Quatre chevaux النحيل المخيل كسَّسة عشر راس خيل Quinze chevaux , خمسة

at حلق الشعر (Barbarie) عود Un beau cheval noir, احصانات A. de forme ramassée; ses oreilles ressemblent à des becs de calem, ses sabots sont ronds comme des dragmes; pointu, عصفورة; plur., مسهار مصافير; plur., dorsqu'il hennit, peu s'en faut qu'il ne parle, مسامير, Cheville tournante, لولسبب ; plur., لوالب صان ادهم مليح ملهم اذانه كالقام حوافرة كالدرهم. الوالب ادانه كالقام حوافرة كالدرهم. الوالب Cheville ouvrière, principal agent d'une affaire, له البد الطويلة في _ مهاز ـ مدار الامور | Cheval qui n'est . كحيلان - كحيل - حصان اصيل ; عرقوب _ كعاب , plur. , كدش , Cheval | Cheville du pied ; كعب , plur. , عرقوب _ كعاب عراقیب , plur. , کدش , plur. , کدیش - حصان مطوش , plur. # Cheval de main, يُدَكُ . # Cheval envoyé en pré | Cheville, tout ce qui, dans les vers, n'est que pour حشو_ حاشية, Cheval qui a un ou plusieurs | la mesure ou la rime إ.قوَّر sent sans harnais, عشو_ حاشية pieds blancs. Voyez Pied. || Monter à cheval, کب, A. | Chevilles, v. a., joindre avec des chevilles, . . مجع منبط بهاميرا Étes-vous venu à pied يركب على الحصان .. . مجع المحان .. - معزاية ـ عنزة , Cuèvae, a. f., femelle du bouc, عزاية ـ عنزة

CREREMENT, adv., tendrement, عزيزاً. Chèrement, جــيت مَشُو و الْآرُكب | Homme de cheval, ا خيالت , plur., فرسان , plur., فارس ; plur., فارس . فرس البحر, Cheval marin, animal fabuleux

> Cheval de frise, pièce de bois hérissée de pointes, .شك فلك

> CHEVALERESQUE, adj., digne de l'ancienne che-.فدأوي ,valerie; héroïque

CHEVALERIE, s. f., dignité de chevalier, 8, 6.

CHEVALIER, s. m., membre d'un ordre de cheva-أمرا , plar., إمير , lerie

Chevalier d'industrie, escroc, نصّاب.

CHEVALET, s. m., morceau de bois qui tient élevées مشط الكهنجة ,les cordes d'un violon

Chevalet, supplice, مزوار.

CHEVELU, E, adj., qui a de longs cheveux, . راخي الشعور ـ ابو شعر ـ طويل الشعر

, plur., شعر الراس, CHEVBU, s. m., poil de la tête, شعر الراس; nom d'unité, عُعرة . Cheveux sur le front des Raser les cheveux, مدرج - طرة - خرة , وشعف أحصنة , plur., مدرج - طرة - خرة , وشعف أحصنة , Raser les cheveux,

CHEVILLE, s. f., morceau de bois ou de métal

Ménager la chèvre الحم معزة ـ ماعز, Sa chair معزة . ماعز و Ménager la chèvre و الحمل من الطرفين

GHÈVRE, s. f., machine pour lever des fardeaux, الة لرفع الاثـقال.

قطع ; plur., قطعة خشب أو عظم مكسور ; plur., قطع وطعة خشب أو عظم مكسور du Cocher, العيّوة .

CHÈVRE-FEUILLE, s. m., arbrisseau, زهر العسل . CHEVREUIL, s. m., bête fauve, نيس جبلي; pl.,

مِعَازِة , plur., ومعّازة , cmevrier, s. m.,

CHEVRON, s. m., pièce de bois,

CHEVROTER, v. n., avoir la voix tremblotante, صونه مضعضع مثل صوت.

Снечнотим, s. m., peau de chevreau corroyée,

Chevrotine, s. f., sorte de plomb pour la chasse du chevreuil, ارصاص لصيد التيس الجبلي.

CHIAOUX, s. m., جاویشی ; plur., جاویشی جاویشی . CHIASSE, s. f., écume des métaux, رغوة المعادن . Chiasse, excrément des mouches, خرا الدبان . CHICANE, s. f., subtilité captieuse, خابرا . شاكل ـ كابر . CHICANEB, v. n., faire des chicanes . خاتل ـ البّر عليد في ـ ناقر .

CHICANERIE, 8. f., mauvaise difficulté, انقار الجاجاج

CHICAMEUR, SE, S., et CHICAMIER, qui aime à chicamer sur tout, איליקר, – مناقر – مكابر,

CHICHE, adj. com., trop menager, خسيس ـ قدر Сніснемкит, adv., بقذارة

هندبة ـ شكوربة , Chicorée sauvage مندبة بربستة بربستة . حندبا

CHICOT, s. m., reste de bois ou d'os rompu, قطع , plur., قطعة خشب أو عظم مكسور

ـ مــــوار , Chicotin, s. m., suc très-amer .عصارة حشيشته مرّة للغاية

CHIEN, s. m., quadrupède domestique, بلخ;
plur., بالاستر. Plus avare qu'un chien,
بخل من كلب (prov.). || Chaque tribu a son chien,
mais ne soyez point celui de la vôtre, بنكل قوم كلب (prov.). || Affamez votre
chien, il vous suivra, فلا تكن كلب اصحابك
الانستر. كلبك ياكلك ياكل

- کلب سلوقی - کلب صیدی ، Chien de chasse - کلب سلاقی . رغر - صواری , plur ; ضاری - کلب سلاقی

جقيق ـ دبك , Chien , pièce d'un fusil

ILe Grand Chien, constellation, كلك كلاكبر Étoile brillante à sa guenle; Syrius, الشعرى البمانية مالشعرى العبوري العبوري

Le Petit Chien, constellation, الكلب الاصغر الشامية. Étoile à sa partie postérieure, الشعرى الشامية. Cette étoile et celle de Syrius sont appelées par les Arabes, اختا سهيل et الشعريان.

CHIEN-DENT, s. m., plante, غيل ـ ثيل ـ ثيل ـ ثيل ـ ثيل ـ ثيل ـ ثيل ـ كانجيل ـ كانجي

CHIENNE, s. f., ملبة.

A. خوری , CHIER , v. a. ,

CHIEUR, SE, S., Jos.

CHIFFON, s. m., vieux morceau d'étosse, خطقة; plur., ضرطوطة ـ خارق, plur., خصوقة ـ خاق

CHIFFONNER, v. a., froisser du linge, etc., حبل عبلات.

Снірголипев, èвв, s., qui ramasse des chissons, за ; plur., за ; plur., за ;

CHIFFRE, s. m., caractère pour marquer les nom-أرقام ,.plur ; رقم ,bres

CHIFFRER, v. a., marquer par des chiffres, O. Chiffrer, compter la كتب لارقام _ O. حط العدد Plume à la main, كنب الحساب.

CHIFFREUR, s. m., celui qui compte bien avec la plume, حساب مستجى

CHIGNON, s. m., derrière du cou, lis.

Chignon, cheveux que les femmes retroussent sur ا ف ابر ,ele derrière de la tête

.وحش مالم وجود CHIMERE, s. f., monstre, Chimère, imagination vaine et sans fondement, . اوهام , pl., وُهم ـ خيالات , plar. ; خيال فاســـد CHIMERIQUE, adj. com., visionnaire (homme, esprit), مختل.

ـ وهي ـ خيالي , Chimérique, sans fondement . داطل ـ مالد اصل

Снише, s. f., art d'analyser les corps, ليميا علم الحل الكيماوي.

. يعص علم الحلّ ، Cermique, adj. com. . هارف بالحل الكيماوي . CHIMISTE, S. M., عارف

CHINA. Voyes SQUINE.

Сшив, s. f., pays, ريلاد الصين.

Cminois, sx, adj., de la Chine, صيني.

CHIO, tle de l'Archipel, جزيرة سافز.

CHIOURNE, s. f., collectif, tous les rameurs d'une galère, أبواتية الغراب.

.0 سرق

vetiller, تلاكع

Сигротива, s. m., qui chipote, Д.

CHIQUE, s. f., tabac à macher, بقان للهضغ.

CHIQUENAUDE, s. f., coup du doigt du milieu replié, et détendu avec force, نقف ; pl., نقف ;

A. مصغ الدخان, CHIQUER, v. a., macherdu tabae

CHIROGRAPHAIRE, adj., qui est créancier par acte . ماحب تيسك , sous seing privé

CHIROMANCIE, s. f., divination par l'inspection des حلم القيافة ـ علم الاسارير ـ علم السيميا ,mains

CHIROMANCIEN, NE, s., qui exerce la chiromancie,

ماهر بعلم كلاسارير- صراب سيميا- قايف CHIAURGICAL, adj., de la chirurgie, جراحي.

علم الجراحة , CHIRURGIE, s. f., علم الجراحة

CHIRUROTEN, s. m., qui exerce la chirurgie, .جرّاح - جرايحية ,plur., جرايحي

CHITES, s. f. pl., toile des Indes bon teint, .شىت

خرا دبار. CHIURE, s. f., excrémens des mouches, ضرا دبار. - صدمة, m., beurt de deux corps, عدمة .لطية ـ اصطدام

شوكولاتد, s. m., شوكولاتد.

Сновив, s. m., troupe de musiciens qui chautent جاعته مغنيين يغنوا سوا ,ensemble

Chœur, partie de l'église où l'on chante, خواس منه آ. صدر الكنيستر ـ

des esprits célestes, طغية ملابكة.

CHOISTR, v. a., élire, prendre de préférence, Ils le choisirent pour. نقى ـ اختار ـ انتخــب chef, انتخبوه مقدّماً عليهم. Faire choisir, donner à خمير ,choisir

.نـقى , Choisir, treiller

ـ تنقية ـ نقاوة ،Choix, s. m., action de choisir CHIPER, v. a., pop., dérober, مُنتخاب - المتيار - خبرة الله O. - التخاب - المتيار المتيار - كبرة الله الله المتيار ال Si vous voulez le rendre indécis, donnez-lui le choix, Сыротва, v. n., faire peu à peu et lentement, أن أردت تحيّرة خيّرة أ. ∥ Je vous donne le choix, .انت المختار ـ انت بالمختار |

> CHOLAGOGUE, adj., remède qui fait couler la bile, . حبّ الصفرا, Pilules cholagogues . دوا ينزّل الصفرا

. بوم بطالة , (Jour), CHÔMABLE, adj. com. (Jour)

Спомлск, s. m., repos, temps d'inaction, шш. CHÔMER, v. n., ne rien faire, بطل.

Chômer, v. a., soletmiser une fête, عهل العيد A. مهل العيد.

CHONDRILLE, s. f., plante, تندرون مشكوريت . CHOPINE, s. f., mesure de liquides, demi-pinte, بطسة منصف مسودة

CHOPPER, v. n., seire un faux pas, عثر معدور من القدر . Chopper contre une pierre, عثر في ججرة .

. يغيظ ،Сводилят, в, adj., offensant, déplaisant. موجب كدر الخاطر- ثقيل على الخاطر.

O. صدم ـ . . الطب O. طبع O. صدم ـ . .

Choquer, déplaire, offenser, اعاط - كدّر التحاطر - اعاظ الله اعتباط من التحاطرة - اعتباط من التحديد ا

Choquer, être contraire à, صدع A. عن صدّ مدر ٥. دا صدع ٨. دا صدّ العقل Cella choque la raison .

CHORISTE, s. m., chantre du chœur, ou dans le chœur, أرشية, phur., أرشية, أرشي

Сноводальные, s. f., description, représentation d'un pays, эм рестипует в соще в сощ

CHOROIDE, s. f., tunique de l'œil où est le prunelle, قسم من العنبية ـ عنبية ـ طبقة العين.

Choaus, s. m., chœur, محورس. Faire chorus, fam., chanter ensemble, عني سوا

Faire chorus, émettre ensemble la même opinion, مع بعضهم

CHOSE, s. f., ce qui est, شي ; pl., اشيا . Quelque chose, شي

Chose, affaire, حاجة ; plur., امور ـ حوابيـــ plur., امور

CHOU, s. m., légume, كَرُنْب ; collect., كُرُنْب. Chou pommé, مكور (Barbarie).

CHOU-DE-CHIEN, s. m., mercuriale sauvage purgative, كرنب الكلب ملفوف

.قرنبيط , CHOU-FLEUR , s. m. , قرنبيط .

- نسوع بومة , f., oiseau de nuit, مُن يُوب في - أُمّ قوبت

Choyer ses enfans, v. a., ménager une chose, د نقید فی استحفظ علی. Veiller avec grand soin à la conservation d'une personne, اتقید فی الدلال (Choyer ses enfans اولاده فی الدلال (Choyer ses enfans الملاده الملاده الملاده فی الدلال (Choyer ses enfans الملاده الم

Choyer quelqu'un, ne rien dire ou faire qui puisse le choquer, خاطره داری خاطره 0.

Se Chorer, تدلّل. Il est nuisible de trop se choyer, کثرة التدلّل شي مضرّ

CHREME, s. m., huile sacrée pour des sacrements, الميرون المقدّس ـ ميرون

ـ نصاری , CHRETIEN , NE , adj , نصرانسی , plur , مسیحین , plur , مسیحین

. بطريقت مسيحية ,CHRETIENNEMENT, adv.

CHRÉTIENTÉ (LA), s. f., les chrétiens, النصارى النصارى.

La Chrétienté, les pays chrétiens, البلاد النصرانية. Christ, s. m., oint, le Messie, المسير.

CHRIST, s. m., oint, le Messie, للسيح. - الصلبوت, Christ, sa représentation sur la croix, الصلبوت. - الصلبوت المصلوب

Christ, د الدين المسيحى. *. الدين المسيحى

CHRONIQUE, s. f., histoire selon l'ordre des temps, توارینے بسنة; plur., توارینے سنگ

Сиконіque, adj. com., de longue durée, مزمن. Maladie chronique, مرض مزمن.

CHRONIQUEUR, s. m., historien, مؤرّخ.

CHRONOGRAMME, s. m., inscription dont les lettres numérales forment la date de l'événement rapporté, تاريخ حادثة.

علم التواريخ , CHRONOLOGIE, s. f., science des temps علم التواريخ , CHRONOLOGIQUE, adj. com., يخص التحواريخ , CHRONOLOGISTE, s. m., qui sait, enseigne la chronologie, معلم تواريخ ,

CHRONOMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer le مقياس الزمان, temps

CHRYSALIDE, s. f., fève, état d'un insecte qui passe du ver au papillon, شرنىق; collect., شرنىق.

CHRYSANTHEMUM, s. m., plante, בי (هر الصياغ) -بهار اربيان ـ اقعوان اصفر

CHRYSANTIN, s. m., bourre de soie, ביגלים.

CHRYSOCOLLE, s. f., matière détachée des mines de .تنكار ـ لزّاق الذهب ,cuivre, d'or

Chrysocolle ou Borax. Voyez BORAX.

Сивузолить, s. f., pierre précieuse, יָנָבָבָּל.

. خبر ماء التفاح ـ شراب التفاح | Chuchoten, v. n., parler tout bas avec quelqu'un . تبتبت مع ـ توشوش مع ـ وشوش احداً

.وشوشة ,. CHUCHOTERIE , 8. f.

Сиснотеив, se, s., qui chuchote, موشوش.

اسكت ـ آش ـ سكتة! Chur! interj., paix! silence

Снити, s. f., mouvement de ce qui tombe, ...

.اشكرك يا ربّ ـ الشكر لله Chute التحدار الماء ,Chute d'eau .وقعة ـ سقوط ـ des feuilles, انتثار الورق.

Chute, faute envers Dieu, الله _ عصيان إله إله الله عصيان الله عصيان الله عصيان الله عصيان الله على ا

. كېموس ـ كيلوس .

تحكيم الكيلوس CHYLIFICATION, s. f.,

. کېچوس , CHYME, s. m., bol alimentaire

. زيزان , plur., زيز ـ صراصر الجزيرة قبرس , plur. ; يزان , chapre, ile de la Méditerranée

Cr, adv. de lieu, de proximité, المهند. Ci-joint, .ورزق دخان ملفوف للشرب, Ci- mer أ.فيما بعد - بعده ، Ci-après المعه - مع هذا - سابقــــا ، Ci-devant ، بازایه - قدام ، contre ابو هُديج - كركي - بولوج , collect., بولوجة - لقالق | المالاة , Ci-dessus الموراة , Ci-derrière الم فيما تقدّم . بلارج (Barbarie) ـ ابو مُعازل ـ | Ci-dessous, الله عليه الداري (Barbarie) . ادناه ici repose, جهنا مستربير.

.من هنا و من هناك Par-Ci, par-là,

CIBOIRE, s. m., vase pour conserver les hosties, حقة من ذهب أو فضة ليحفظوا فيها القربان . المقدّس

CIBOULE, S. f., post | Lou _ just ...

اثار, plur., اثر الجرح , Cicatrice, s. f., حرح

CICATRISANT, E, adj., يختم.

CICATRISER, v. a., faire des cicatrices, نائر.

_ خانم _ طلح و Cicatriser, fermer une plaie, خانم _

Se Cicatriser, v. réf., se refermer, en parlant d'une o. صمة _ قطب _ اختم _ O. ختم , plaie

. نوع حُص , Cicerole , s. f., espèce de pois-chiche CICLAMEN. Voyez CYCLAMEN.

شوكران الله Cicutaire, s. f., cigue aquatique, الموكران الله CIDRE, s. m., boisson faite de jus de pommes,

CIRL, s. m., cieux, plur. Vaste espace qui entoure .سَپُوات ou سپاوات, plur. , سپاه ou

Ciel, Dieu lui-même, all. C'est un coup du ciel, est un arrêt du ciel, هذه ضربية من الله ا الحيد لله ,Grâces au ciel الحيد العالم الله

أفلاك ; plur., فلك ; plur., فلاك.

Ciel, temps, ادنيا _ طقس _ هوا. Le ciel est serein, الدنسيا مُعَيِّمة , Le ciel est obscur الدنيا صحوا . الدنيا صحوا . الدنيا معيِّمة , CHYLE, s. m., suc blanc exprimé des alimens di

> فند شهع, CIERGE, s. m., grande chandelle de cire, فند .شپوع , .plur ; شهعة _

> , plur., صُرصُر ـ أبو دقيق ; plur.,

CIGARE, s. m. et f., feuille de tabac roulée pour fu-

CIGOONE, s. f., oiseau de passage, قالة; plur.

نبات سام, Ciguz, s. f., plante froide et vénéneuse, مام .شوکران ـ

. هُذَب العير، ي شعر الجفر، CIL, s. m., مُذَب

CILICE, s. m., tissu de crin qu'on porte sur la chair, .قييص من شعر مسيح شعر , par mortification

. رمش العين CILLEMENT, s. m., action de ciller, رمش

CILLER, v. a., former les yeux, les paupières et les rouvrir tout de suite, مش العين, I.

CIMBALAIRE, s. f., plante, مشيشة الشقوقة.

راس ـ شوشتر CIME, s. f., sommet,

Спият, s. m., brique, tuile pilée, sorte de mortier, sails a sails a

ر باط, Ciment, au fig., lien d'amitié, باط,

CIMENTER, v. a., joindre avec du ciment, الحم بالخافقي ـ . O صبط بالخراساني O.

Cimenter, lier, affermir, عقد I. _ ثبّت ـ . اگد ـ ثبت .

د شاكىسىر بېة ,CIMETERRE, s. m., sabre recourbé , سيف.

CINETIÈRE, s. m., lieu destiné à enterrer les morts, مقابر , plur., مقبرة _ فساقي _ قرافة.

CIMIER, s. am., ornement au haut du casque,

CIMOLIE, s. f., espèce d'argile, بيلسون طين قيوليا

ونجفر et سنجفر. ciwabræ,s. m. , ونجفر

Cinémation, s. f., réduction en cendres par le feu, اصارة كلاشيا رماد.

CINOLAGE, s. m., chemin que fait ou peut faire un vaisseau en vingt-quatre heures, غربم مرکب فی المربع و عشرین ساعة.

CINGLER, y. n., voguer à pleines voiles, ساره A. ساره المركب I.

Cingler, v. a., frapper, فع A.

- نريرة - دار صيني CINNAMOME, s. m., cannelle, القرفة المحلوة - قرفة

Ginq, adj. com, nombre prdinal, ميسخ, m. -خيسية, f. Cinq-cents, خيس

CINQUANTAINE, 8. f., al.

CINQUANTE, adj. com., cinq dixaines, בעריים.

Сімquièжь, adj., nombre ordinal, صاحب.

Cinquième, s. m., cinquième partie d'un tout, شخہ plur., اخیاس, plur., پائم

CINQUIÈMENENT, adv., Luli.

قنطرة _ قوصرة , Cintre, s. m., voûte, arcade

Cintre, arcade de bois sur laquelle on bâtit les voûles, طائق من خشب.

قنطر ـ قوصو, CINTRER, v. a., bâtir en cintre

.مقنطر ـ مقوصر, .Crntre فرمقنطر ـ مقوصر

Cirace, s. m., ce qui sert à cirer, دهين.

. بلاد الجركس ،CIRCASSIE, s. f., pays d'Asie

CIECASSIEN, NE, adj., de la Circassie, چرکس; plur., شراکست, plur., شرکس ـ چراکست.

CIRCER, s. f., herbe de Saint-Étienne, عشرف. CIRCONCIRE, v. a., couper le prépuce, عامر - طاهر O.

مطهر - مختون - مطاهر ، CIRCONCIS, adj.,

طهارة ،Ciaconcision, s. f., action de circoncire طهارة . ختان ـ طهور ـ

CIRCONFERENCE, s. f., ligne courbe qui termine le cercle, ايرة ـ استدارة.

CIRCONFLEXE, adj. (accent), علامة توضع على المدون الاحرف

. دورة في الكلام .Ciaconlocution, s. f., مالكلام

Circonscription, s. f., ce qui limite la circonférence, تحدید ـ تدویو،

CIRCONSCRIRE, v. a., mettre des limites, ーーーーニーンス・ロールー

CIRCONSPECT, E, adj., معترز عرب

ورس , CIRCONSPECTION , s. f., prudence, retenue محرس , احتياط - احتراز

حالت, CIRCONSTANCE, s. f., particularité d'un fait, حال ـ - الكيفية الاحوال ـ احوال . Les oir والدين و constances et dépendances, الواحق و متعلقات الامر

CIRCONSTANCIEL, adj. (terme), d'état, حال ; de temps, علرف زمار.

CIRCONSTANCIER, v. a., dire, marquer les circonstances, ابيّن جيع لاحوال.

CIRCONVALLATION, s. f., قنادق; plur., صنادق.

CIRCONVENIR, v. a., tromper par des détours,

محایلة - محاولة , Cibconvention , a. f.., tromperie , محاولة - محاولة .

Circonvoisin, E, adj., proche, environnant, عجاور. Les lieux circonvoisins, الحوالي.

Circonvolution, s. f., ادورة.

CIRCUIT, a. m., enceinte, tour, استدارة ـ داير.

Circuit, ee qu'on dit avant de venir au fait, الفّة.

CIRCULAIRE, adj. com., rond, مستدير.

Circulaire, qui va en rond, دُوْرِي . Mouvemens

circulaires, qui va en rond, دوری. Mouvemen

Circulaire, s. f., lettre par laquelle on informe plusieurs personnes d'une même chose, فا باند عدريف شي ما يبعث مند صور الى جلة ناس.

CIRCULATERNEUT, adv., en rond, השדניתן.
CIRCULATION, s. f., mouvement de ce qui circule,

سيران - جرى - سرى. Crrculer, v. n., se mouvoir en rond, ان ٥.

Circuler, passer, coulor, جرى. Circuler, passer de main en main, سار ۱۰ مار دار۔ ۱۰ سار

CIRV . « f., matière produite par les abeilles, شهع کسلی Cire jaune, شهع کافوری النسیل Cire vierge, شهع کافوری درستج کوایر النسیل Cire vierge, شهع کافوری لیستج کافوری النسید کافوری النسید کافوری النسید کافوری

صدا لأذان, humour des oreilles, صدا لأذان.

CIRER, v. a., enduire de cire, شيّع.

Cirer, appliquer le cirage, نهن O.

. CIRIER, s. m., ouvrier en cire, دئياء.

تنهاع . CIAIRA, S. m., ouvrier en cire, وتناب التعالية. CIAON, s.m., très-petit insecte قرطنة صغيرة للغاية.

ملعب _ ميدان , CIRQUE , s. m. , ملعب

CISAILLER, v. a., couper avec des cisailles, قرص I.

Cisaleles, s. f. pl., gros ciseaux à longues branches pour couper le métal, مقرأض.

. قرأضة, rognures de métal, قرأضة.

CISEAU, s. m., instrument d'arts et métiers, plat et tranchant d'un bout, منقاش ـ مناقير, plur., مناقيش .

CISELER, v. a., faire des ornemens avec le ciselet au métal, نقر فقش O. ـ نقر O.

منقاش صغير, Ciselet, s. m., petit ciseau

انقار ـ نقاش ، CISELEUR, s. m., نقار ـ نقاش .

نقر ـ نقش ،CISELURE, s. f.,

Ciste, s. m., arbrisseau qui donne le ladanum, شجرة اللادن.

قلاع et قلع ,plur., قلعة et قلاع et قلاع

CITADIN, E, s., bourgeois, habitant d'une cité,

اولاد المدينة , plur. ; ابن المدينة ـ مدنى

CITATION, s. f., ذكر قول بعض المصنّفين. Citation, assignation, dla

CITATOIRE, adj. com., dll.

CITÉ, s. f., ville, عبلاد, plur., بلاد.

CITER, v. a., appeler pour comparaître devant le magistrat, مطلب ألادام القاضى ـ. 0 دعا الى المحكمة.

Citer, nommer l'auteur d'une nouvelle, منهنی.
Citer, allèguer, ذکر O.

Сітванв, s. f., remervoir souterrain d'esta de pluie,

CITOYEN, NE, a., habitant d'une ville, حبلدى الله المرابعة المراب

- بادرنجبوب، ، CITRAGON, s. m., ou mélisse . بقله لا ترجیه ـ ترنجان CITRIN, E, adj., couleur de citron, اليمونى. اليمونة _ ليمون , CITRON, s. m.,

CITRONNAT, s. m., confiture d'écorce de citron, مرتة ليمون.

CITRONNÉ, E, adj., ...

CITRONNELLE, s. f., plante, ou mélisse, ... بقلت الاترجية . بادرنجيوية

CITRONNIER, S. m., ...

CITROUILLE, s. f., plante rampante, son fruit, قرع - يقطين , collect., يقطينة

CIVET, s. m., ragout de lièvre, ارنب قط الزباد, CIVETTE, s. f., chat musqué, اقط الزباد

Civette, liqueur tirée de cet animal, 36;

CIVIÈRE, s. f., sorte de brancard sur lequel on porte des fardeaux à bras, عتلة.

شعبى , CIVIL, B, adj., qui concerne les choyens . يخص امل البلاد _

يخص مصالح الناس, opposé à criminal, الناس

مع بعصهم ا دبب - محتشم - ادمي Civil, honnête, poli, شلیے ۔ ماڈب

قومة اهل البلاد على بعصهم ,Guerre civile

فيها بخص CIVIERMENT, adv., en matière civile, فيها .مصالع الناس

Civilement, avec civilité, politesse, بالاب

Civilisation, action de civiliser, تادیب _ تانیس . تعليم ـ

عبران, Civilisation, état de ce qui est civilisé, ادب ـ انست

CIVILISER, v. a., polir les mœurs, rendre, conti-.ملم - اقب - افس

برقن *CIVILITE, S. f., courte

. بلاعة _ خرّارة , plur. , dices , égout , قليم .

CLABAUD, s. m., chien de chasse qui crie beaucoup, کلب صیدی نتاح

CLABAUDAGE, s. 1n., criaillerie,

CLABAUDER, v. n., aboyer souvent; au fig., crier mal à propos, نبر A. _ عبط . . . عبط . .

CLABAUDERIE, s. f., criaillerie importune, ble --- مساح - تصدیعت

CLABAUDEUR, SE, s., qui crie beaucoup, - L.

شبكتر من صفصاف و CLATE, s. f., tissu d'osier, ete. Clair, écla. مُضي _ نيّر . Clair, écla

tant, luisant, لامع.

. فيم صوكثير ـ نور, Clair, qui a beaucoup de jour. . شفانی , Clair, transparent

Ctair, qui n'est pas trouble, وأيق _ واليق . Clair, صافى مثل ما الصغيرة ,comme eau de roche

.فاتى , Clair, peu foncé, فاتىر

سايل - رخو - مُرقى Clair, pen épais,

Clair, peu serré, نفيسف. ا Gaze claire, ورسجق خفيف a qui se choquent,

قرقعة السطاك Clair, pur et serei

· Clair, sonore 1., sorte d'instrument, " | Clair, facinette.

manifest, s. f., claie d'osier ou de jonc pour égoutter que, aages, شندة الجبن

malisse, bande de bois, de fer blanc, pour contenir s os frácturés, طابات, plur., طابات.

مر بوط: CLISSE, E, garni de clisses

CLISSER, v. a., بلط بالطاب, O.

Curons, s. m., partie supérieure de la vulve, .كين _ قنب _ زنبور المراة

CLOAQUE, s. m., lieu destiné à recevoir les immon-

CLOCHE, s. f., instrument de métal pour sonner, اجراس, بالعراس ـ نواقبس , plar., ناقوس pays الجواس , plar. عرس ـ نواقبس , plar. اجراس , اجراس ... .0 دقى الجرس - .0 دقى الناقوس, Sonner la cloche

I.

A claire-voie, dont les parties ne sont pas serrées (comme panier, claie), مخترم بشكل الشبكة.

CLAIRIÈRE, s. f., endroit dégarni d'arbres dans une forêt, موضع فاضى من الاشجار في حرش.

CLAIRON, s. m., trompette, بستوق; plur.,

. بصيرة _ نظر ,CLAIRVOYANCE, s. f., sagacité

CLAIRVOYANT, E, adj., id. . .

صیاح _ صیحة. CLAMEUR, s. f., grand cri,

CLANDESTIN, E, adj., fait en cachette et contre les lois, مخفى معظور.

CLANDESTINEMENT, adv., d'une manière clandestine, أيتُ _ بالحجة _ منطوراً

خفية _ خطر, CLANDESTINITÉ, s. f., حفية _

CLAPIER, s. m., trou de lapin, ; plur., , le? l.

CLAPIR (SE), v. réf., se blottir dans son trou, محمرة

CLAQUE, s. f., coup du plat de la main, عنصف الكفّ صفعة, Claque sur la nuque, صفعة

m., gueux qui tremble de froid,

CHRCUEAUREMENT, adv., en rc

CIRCULATION, s. f., mouvement deents, des mains,
مربر الله عرب مسرى - حرى - سرى

CIRCULER, v. n., se mouvoir en rond, לול,

Circuler, passer, conlor, جری. Circuler, passe^{Place}

Cire, humour des oreilles, oldies.

Cirer, appliquer le cirage, دهون O.

ـ CIRIER, s. m., ouvrier en cire, دئيًّاء.

Сивон, s.m., très-petit insecte, تربع عليوة للعابة, Сивон, s.m., très-petit insecte

CLAQUET, s. m., petite latte qui bat sur la trémie du moulin, طلحون.

. CLARIFICATION, s. f., action de clarifier, ترویق

. صفّى ـ روّق CLARIFIER, v. a.,

Se Clarifier, v. pro., o.

.CLARIMETTE, s. f., sorte de hauthois, в, і,

- نورانية - فور CLARTÉ, s. f., lumière, splendeur, فطنة - ذكاوة Clarté de l'esprit ، ضوء العام . الالمام Clarté de la vue, العام . حدّ البصو

CLASSE, a.f., ordre, rang des personnes, des choses, عبان , plur., وباب ـ طباق , plur., وابواب ,

... Classe, salle d'étude, سيت للدرس. Classe, temps que dure une leçon, زمان الدرس.

CLASSEMENT, S. M., LULL.

CLASSER, v. a., ranger, تباطبقا طبقا المراجعة ا

CLASSIFICATION, B. f., LUZ.

CLASSIQUE, adj. (auteur), qui fait autorité, معثبر

شرجان, CLAUDICATION, s. f., action de boiter, عُرُجان.

CLAUSE, s. f., disposition particulière d'un traité, d'un contrat, شروط; plur., شرط.

். CLAUSTRAL, E, adj., appartenant au cloure, ديرى.

CLAVEAU, s. m., ou CLAVELÉE, s. f., maladie conm, gieuse des brebis, فصل الغنم.

د الله من كلات الموسيق . CLAVECIN, s. m., الله من كلات الموسيق .

CITERRE, s. f.; ..., deux os de la 'poitrine' qui بهريج ; plur., تراقى ; plur., تراقى

CITOYEN, NE, a., habitant d'ame al d'un clayecin,

CITRAGON, s. m., ou mélisse, جبجبوبة. . بقلة كلا ترجية ـ ترنجان

nom) اقليد البحر, La clef de la mer, اقليد مرمّ d'un des châteaux des Dardanelles).

دالبت سودا ,CLEMATITE, s. f., plante

وافت ـ رجة, CLEMENCE, s. f., vertu

CLEMENT, adj., qui a de la clémence, رحمان (Se вів, etc. dit de Dieu) - رحيم (CLIN

CLEPSYDRE, s. f., horloge d'eau, الماعة الماء.

CLERC, s. m., celui qui par la tonsure est entré dans l'état ecclés la stique, اكليركي ـ من كالكيوس.

Clerc, celui qui écrit et travaille sous un homme de pratique, کاتنب ; plur., کنبت ; plur., صبیان.

CLERGÉ, s. m., corps ecclésiastique d'un état, d'une villé, حاعة الكهنة ـ الكيرس.

يخص الكهند او الكتبد بيخص الكهند او الكتبد

CLERICATURE, s. f., condition de clerc, d'ecclésiastique, كار الكاتب أو لاكليركي.

CLIENT, s. m., qui a chargé un avocat de sa cause; protégé, عاية غ جاية على عادة .

CLIENTELLE, s. f., protection accordée à des clients, ذُمّة ـ جاية

CLIGNEMENT, s. m., mouvement précipité involontaire des paupières, برققة العين _ _ رمش العين _.

CLICKE-MUSETTE, s. f., jeu d'enfans, dont l'un ferme les yeux, les autres se cachent, pour être découverts et pris par lui, שַׁמַּלָב אַ נייָן נייָן.

CLIGNER, v. a., fermer l'æil à demi, عيّن عيند د. Cligner les yeux, remuer les paupières, ومش عينيد O.

Сысмотемент, s. m., mouvement rapide, continuel, involontaire des paupières, برققة ألعين.

برقق عينيد , Caignoter, v. b., مينيد

CLIMAT, s. m., partie de la terre, اقليم; plur.,

Climat, la température de l'air dans un pays, منابع ـ هوأ

CLIMATÉRIQUE, adj., se dit de chaque septième année de la vie humaine, سبوعى. Année climatérique, année fatale, سنة قطوعية.

CLINCAILLERIE, CLINCAILLIER. Voy. QUINCAILLE-RIE, etc.

فی لحظــــّۃ, En un *clin d'œil*, en un moment. فی رمشة عیں ـ فی لمحۃ بصر ـ فی طرفۃ عیں ـ En moins d'un clin d'œil, اسرع من اللہے | Faire un clin d'œil à quelqu'un, عَرْدٌ اللہِ اللہِ

ربیحان بری در CLINOPODIUM, s. m., faux basilic, فانتیمیشک

CLINQUANT, s. m., petite lame de cuivre doré ou argenté, انوار - مُيس - بهرجار.

CLIQUE, s. f., gens réunis pour cabaler, کبشة هم کبشة هم کبشته. Ils forment une clique, عصبت.

CLIQUETER, v. n., imiter le bruit d'un claquet, قرقع ـ طقطق ـ طرطق.

CLAQUETIS, s. m., bruit d'armes qui se choquent, قرقعة السلاح ـ خشخشة السلاح.

CLIQUETTE, s. f., sorte d'instrument, שוֹבִּוּשׁ.

CLISSE, s. f., claie d'osier ou de jonc pour égoutter les fromages, شندة الحبر.

Clisse, bande de bois, de ser blanc, pour contenir les os fractures, إلى الله plur., حابات.

مر بوط; CLISSÉ, E, garni de clisses

O. ربط بالطاب O.

CILITORIS, s. m., partie supérieure de la vulve, كيّن - قُنب - زنبور المراة

CLOAQUE, s. m., lieu destiné à recevoir les immondices, égout, بلاعة _ خرّارة.

CLOCHE, s. f., instrument de métal pour sonner, .اجراس , plur., جرس _ نواقیس , plur. ; ناقوس .م دق الجرس _ . 0 دق الناقوس ,Sonner la cloche Cloche de verre, pour des plantes délicates,

Cloche, ampoule sur la peau, قبوقة على رجل واحدة, A Cloche-pied, sur un seul pied, اعلى رجل واحدة, CLOCHEMENT, s. m., action de boiter, عسرج, CLOCHEM, s. m., bâtiment élevé pour les cloches, برج النواقيس عبارة كالماذنة.

CLOCHER, v. n., boiter en marchant, الجال A. O. Il ne faut pas clocher devant les boiteux عرج عند المستحين (ce proverbe se prend en arabe dans le sens de : Ne cherchez pas à finasser avec des gens plus fins que vous).

CLOCHETTE, s. f., petite cloche, جرس صغير. CLOCHETTE, s. f., fleur, زمر القاضي.

CLOISON, s. f., séparation en planches, en briques, خاجز; plur., مواجر

CLOISOMNER, v. a., séparer par une cloison, اقام صاجزًا

CLoitae, s. m., monastère, ديرورة; plur., بديورة ; plur., ديرواقات ; clottre, galeries avec cour au milieu, رواقات . دايرة حوش الدير

CLOITREE, v. a., بين في دير I.

. وهو بيشى مثل الاعرج, CLOPIN-CLOPANT, adv.,

CLOPINER, v. n., marcher en boitant un peu, اتصعفر الدير الاعرج.

ام على ـ حار قتان , CLOPORTE, S. M. ,

CLORE, v. a., fermer, J... O.

clore, achever, کټل علق ـ انهی ـ ٥٠ ختم - کټل . Clore, entourer de, ادرب ـ احاطب

A huis-clos, à portes fermées, علابواب معلقة.

CLOS, s. m., espace cultivé, sermé de murs, de haies, بحكرد حاكورة ـ غيط مزرب.

Cloture, action de terminer, ختام.

Cloture, vœu de ne point sortir du couvent,
النسكير والحبس المديد في الدير

CLOU, s. m., morceau de métal à tête et pointe, مسامير, plur. مسہار,

. كېش قرنىفل, Clou de girofle

- حبون , phur ; حبّ - حبّ - حبّ . مبتد الانسان .

. بطلینس ـ عو بنات , Clou de mer, coquiflage

CLOURR, v. a., attacher avec des clous, ...

Clouer, garnir, orner de clous, مسهر.

CLOUTERIE, s. f., fabrique de clous, معهل المسامير, Clouterie, commerce de clous, بضاعة مسامير.

CLOUTIER, s. m., مسهرجي.

CLUB, s. m., assemblée,

CLUBISTE, adj., عبداً المجلع ا

CLUDIRORME, adj., qui a la figure d'un clou, ثی صورة مسهار.

قراكوز, CLYMENE, s. f., plante, قراكوز

CLESTERE, s. m., lavement, حقنة. Prendre un clystère, أحتقن

CLYSTÉRISER, v. a., donner un clystère à quelqu'un, حقّی ـ I. حقی

Coaccuse, E, s., accuse avec d'autres, متهوم مع

.قهری , Coactif, Ive, adj

COACTION, s. f., contrainte, غُصُب _ قبر

Сольитеца, s. m., adjoint et successeur désigné d'un prélat, نایب المطران.

COADSUTORERIE, S. C., نيابة عن المطران.

COACULATION, s. f., action de se coaguler, ses effets, عبيد عاد الم

جد ـ روّب ـ مقد . figer, عقد ـ روّب ـ مقد .

Se Coaguler, v. pro., عجد . - انعقد - انعقد.

COALISER (SE), v. pro., former une coalition, بعضب برمع التفق مع المتعبد التفاق. COALITION, s. f., réunion, عصدة.

Coasser, v. n., crier, en parlant des grenouilles, .شخر الصفدع ـ . I نق العقرق

. شرنيق , collect. ; شرانيق , plur. ; شرنيقت - قز البجر بمخرجون منه الزرنيني , dont on tire l'arsenic ا. بلاد نعيم ـ بلاد عـــز (Cocagne, s. f., (pays de) . شجر النارجيل ـ شجر جوز الهند صارى مزكوز في الارض و على . Mât de cocagne اراسه تحف معلقت من طلع اليه ياخذ نصيبه وردة من حرير.

Cocasez, adj. com., ridicule, .مسخرلا

Coccix, s. m., os à l'extrémité du secrum, , .قرمز _ حب القرمز, Coccus, s. m., ou Kwames, قرمز _ سندبار, , chêne vert qui donne le kermès, سندبار, نوع عربانتر Coche, s. m., espèce de voiture, .مركب يسير على الانهار :Coche d'eau

COCHE, s. f., entaille, عمر الشرة .

COCHEMAR, VOYEZ CAUCHEMAR.

Cochebille, s. f., insecte d'Amérique, qui donne une teinture d'un rouge vif, قرمز دودة القرمز.

Cocher, s. m., celui qui conduit un carrosse, ماسك العنان - سوّاني العربانة

_ ماسك العنان Le Cocher, constellation, ذوالعنان ـ مهسك الاعنة

Cocnevis, s. m., alouette huppée, قوبع

COCHLEARIA, s. m., herbe, المعالق حشيشت قوقلارس.

حلالف , plur. علوفي , plur. علالف . خنزیر هندی , plur. کنازیر , Cochon d'Inde ; خنزیر . خنانيص , plur. خنوص , Cochor de lait

Cochonnen, v. n., parlant de la truie qui fait ses . تولد et على: aor. , على ولدت الخنزيرة , petits

ment, grossièrement un ouvrage, مُنِّم للهُ على المُنْعُلِيل اللهُ الله

م جوز هندي Coco, s. m., fruit du cocotier, حبوز هندي .فوفل ـ نارجيل

حجوز القز , Cocon, s. m., coque du vers à soie Cocon, s. m., coque du vers à soie حجوز القز

COCOTIER, s. m., arbre qui produit le coco,

انهضام, Coction, s. f., digestion des aliments, انهضام.

. طبنے ۔ انضاج , Coction , cuisson

Cocu, s. m.; celui dont la femme est adultère, . Cette dernière expres. قواد _ قرنان _ مقرن _ معرض sion s'applique à un mari qui consent à l'infidélité de sa femme.

- حال القرنان , Cocuage, s. m., état du cocu . قوادة - تعريص

A. عهله قرنان ـ استعرص ۵۰۰ . Cocurren

وادى سُقْر, Coctte, s. m., fleuve des enfers, مُقْد وادى

د كتاب الشرايع, Core, s. m., requeil des lois, عاب الشرايع قانون نامه _ مجهوع القوانين

CODICILLE, s. m., addition on changement à un .الحاق او تغيير في وصية ميث ,testament

CODILLE, s. m., terme de jeu, gagner codille, sans avoir fait jouer, كسب على السلبي I.

CODONATAIRE, adj. com., associé dans une dona-احد التعاطيين , tion

. المعر الاعور , Concom, s. m.,

COERCIBLE, adj. com., qui peut être contraint, qui peut être retenu, يُضبُط _ يُقهُر

COERCITIF, IVE, adj., qui a le pouvoir de contraindre, حتمی ـ فهری.

. ضبط _ قهر _ حتم , S. f., صبط _ ازلىمع . Coeternel, Le, adj., الله مع

Corur, s. m., partie noble de l'animal, siége des _ افيدة , plur., فواد _ قلوب , plur., قلب , plur., passions و فواد _ قلوب , plur., قلب , plur. و فواد _ قلوب , قلبد بنحفق , Son cœur palpite ، مهج ، قلبد الغضب من القلب, Faire des cochonneries, الغضب الغضب الغضب. إلغضب من تخبيص من القلب, Faire des cochonneries الغضب

¶. قلبم اسود ـ اسود القلب ,Qui a le cœur noir ا .قلبم ابيض ـ سليم القلب ,Qui a bon cœur .خالص الفواد, Qui a le cœur sincère

Cœur, estomac, نفس _ قلب. Mal de cœur, Avoir mal au المرخة ـ دود القلب ـ وجع القلب ـ .0 دانح ـ يوجع , aor., وجعه قلمــــ د cœur . لعبت نفسه A. || Faire mal au cœur, دّوخ

Faire mal au cœur, au fig., causer du déplaisir, .1.0 حرق القلب

_ قوة القلب _ قلب , courage, vigueur, حقوة القلب _ شجاع _ قوى القلب ,Homme de cœur مروّة _ هـتّ ا الجنان ـ العنان ـ cœur, المروة العربية. ∥ Je n'ai pas le cœur de faire cela, ما لي قلب اعبل هذا

قرابة من النسا _ | _ باطور النفس , Cœur, intérieur, fond de l'âme صدر و plur., صدور Du fond du cœur, Dieu con- من صهيم القلب _ من صهيم الفواد - الله عارف بذات الصدور, naît les cœurs .الله يعرف ما في القلوب

Cœur, milieu, intérieur, قلب _ وسط. Le cœur de l'hiver, الشتا.

Cœur, affection, حصّة - قلب. Gagner le cœur de quelqu'un, ملک قلیہ I. ∥ Loin des yeux, ابعيد عن الاعين بعيد عن القلب loin du cœur, بعيد هم قلب, Ils ne sont qu'un cœur et qu'une âme, هم | Prendre à cœur, s'intéresser إ.واحد و نفس واحدة .o حطوجدة في vivement à,

على ذهنه ـ على الغابب ,Par cœur, de mémoire .على ظهر قليه ou

. حاضر _ بطيبة الخاطر , De bon cœur, volontiers .شركا , plur. , شربك في كارث | De franc cour , من كل قلبي ; plur. , شركا بقصد حقيقي ونيته صحيحة

A contre cœur, بكراهية النفس من غيرنفس. . جاعة _ طوايف, plur., طايفة | Mon petit ; plur., طوايف. .با قليبي ,cœur

.ورق كُبّا ,Cœur, carte marquée d'un cœur, كبّا

.وجود معا , COEXISTENCE, s. f., لعاد ...

. وُجِد معا , Coexister ensemble , plur. , مقطف, petit panier d'osier, مقطف, plur. .مقاطف

. صناديق , plur., صندوق , coffre, s. m., COFFRE-FORT, s. m., pour serrer l'argent, "; .صندوق الهال ـ سحاحير,.plur

صندوق صغير, Coffre, عندوق صغير.

Coffren, v. a., mettre en prison, حبس I.

. سفرجل بری ,Cognasse, s. m., coing sauvage

شجر السفرجل, s. m., اشجر السفرجل.

.قرأيب , plur., قريب , cognat, s. m., parent قريب مر., ناحية النسا, Cognat, allié par les femmes قرابة, Cognation, s. f., parente des cognats, قرابة

Cognée, s. f., outil de fer en forme de hache, . فرّاعة _ قدّوم _ فؤوس , plur. ; فاس

COGNER, v. a., frapper pour enfoncer, etc., 43 O. 0. طرق _ . 0 دق _ . 0 لطم , Cogner, heurter

Se Cogner, v. réf., se heurter contre, بناطم ب Je me suis cogné la tête. انطرق في ـ اندبي في ا انطرق راسي في الخصبة, contre cette poutre, انظرق كاري بخبط, ll se cognait les jambes contre les chaises, يخبط بسيقاند في الكراسي

COHABITATION, s. f., état des époux vivant en-.سكنتر جل مع امراة , semble

I. عاش مع , Cohabiter, v. n., vivre comme époux Соневенся, s. f., union entre les parties, التصانى. .ملتصة ، Coherent, E, adj.,

Conentrier, ière, s., héritier avec un autre,

التصان _ اتصال , COMESION, S. f., التصان

COHORTE, s. f., troupe de gens armés ou non,

- علبة خلق , COHUE, s. f., assemblée tumultueuse .جِع كثير من الناس مع اختلاف كلاصوات ـ زحة ا Se tenir coi, حالم و 0.

. Les quatre coins, jeu, عطفت زقال . Petite coiffe de toile, rue, مقنعت كسوة رأس النسا ح جنب النار, plur., الاربع قراني |, plur., الاربع قراني |, Au coin du feu عرقية, serro-tête .طواقي

. تسها الرطة - Voy. Coiffure. Coiffer un homme, السم العامة - عيد , lui mettre son turban .0 لف لد لفتد

. سكة ـ اسافن , plur., سفن ـ شروخ , plur. شرخ | coiffer, lui ; شرخ السافن , plur. سفن ـ شروخ , couper le bout des cheveux plus longs que les autres, قصقص شعرها.

Se Coiffer, v. ref., mettre sa coiffure, en parlant . . الست الربطة _ تعصّبت الامراة , d'une femme Se coiffer, mettre son turban, .0 لف لفتد ـ تعهم

التقا ـ اتَّفاق ـ موافقة ـ مطابقة | ـ انبلسش ب Se Coiffer de, عاصور التقا ـ ا أنهوس ب

ـ سعيد ـ مُسعد , Ne coiffé, sous une bonne étoile .طالعہ سعید

.مرتب , COFFEUR, s. m., مرتب

COTFFEUSE, S. f., Will - milder.

Coiffure, s. f., ornement de tête des femmes, Coiffure, consistant encun simple . زينة رأس الحديم mouchoir roulé autour de la tête, عصابة. ∥ Coif-- ربطست .fure plus épaisse en forme de turban, بطست ارنوطية ـ قصدعلى . (Cette dernière, en usage à Alep, est une espèce de gros bourvelet recouvert en châle de cachemire.) # Cofffure particulière à certaines femmes des montagnes de Syrie, consistant en une corte de corne d'argent crouse et de forme évasée par طنتورة - فنجار - طاسة , les deux bouts

Coiffure d'hommes. Voyez BONNET, TURBAN. Cour, s. m., angle, زاوبت, plur., وأوبت / Porez Cov.

Coi, Coire, ady., tranquille, فالمد مادي, plur., وكن - قراني; plur., ركن - قراني, plur., وكن الكرية ماق ; plur. , موق , Coin d'un châle , fleurs dans les Correz, s. f., voiles et ajustemens de tête de femme, coins, مشربت بالقراني . ال Coin de rue, tournant de ا عند النار. || Les quatre coins de la terre, les extré-اربعة اقاطير الارض, Coiffer, v. a., parer la tête d'une seinme, lui mités les plus éloignées de la terre, المعة اقاطير الارض !Coin, portion de logis أربعته اطراف كالرض | لبسها كارنوطبة عصّب راسها ب. Coin, portion de logis reduit cache, اوية ـ قرنة ـ طابق, Coin aux مزيلته , ordures

- زقم حديد, Outil de fer pour fendre

Coin, poinçon pour l'argenterie, sa marque, . حسن ـ معتبر , . Marqué au bon coin, fam . دمغة

رسكة, fer grave pour frapper la monnaie, عسكة; سكك ,plur.,

. سفر جل Corn ou Corne, s. m., fruit du cognassier, سفر جل - Coincidence, s. f., état de choses coincidentes,

Coîncident, a, adj., qui coîncide, tombe au même ملتقى ـ موافق ـ مطابق ، point

Coinciden, v. n., s'ajuster l'un sur l'autre; au fig., وافق ـ طابق ـ اتفقى , arriver en même temps

Coion, s. m., terme bas, poltron, lache, ندل; .مخنث ـ خنشي ـ اندال plur., إند

Colonnen, v. a., t. bas, traiter en colon; se moquer de quelqu'un , أستخنث.

- خليص Coïonner, v. n., dire des coïonneries, حليص .مشق ـ تہشقع

Coionnerie ou Coionnade, s. f., fam., bassesse de cœur, lâcheté, خنخ.

Coconnerie, farpe, حميلف _ بيشق _ مشقية _ . Coit, s. m., - Ki - cla - reale.

Col, s. m., ou Gov, partie qui unit la tête aux في باعثاق , plur., عنق _ رقاب , plur., عنق _ اعناق . Col d'un vêtement, قنة.

خانق الكلب-قاتل الكلب،Colchique,s.f.,plante, خانق الكلب Colcotan, s. m., résidu de l'huile de vitriol, زاج محروق ـ قلقطـار

. فطور, Collation du matin, قرزمة الصيام | عبظ - عبظ - أعضب Collation du matin, قطور, Collation du matin اغتاظ ـ . Se mettre en colère, غضب . - اغتاظ A. ∥ Mettre quelqu'un en colère, - انصبد - اغاظم ,exciter la colère de quelqu'un نسخة قوبلت , voy. Allumer. - طيلع خلقه ا'original avec tout le soin possible, اثار عصبد حتيج عصبد مطالع خلقه _ Qui est en colère, طالع خلقه _ . برد النخلق ـ سكن , اطفى الغصب, paiser la colère غوا مركب , Colle forte عرا _ سراس _ سيرس _ Celui qui se laisse aller à la colère perd toutes ses ا . qualités, من عصاب البقر La colère من عصاب البقر Colle à bouche ou de poisson, ـ بالوزة , Colle de farine . غرا سيك أ. الغضب أول الجنون , Colle de farine . إ || La colère commence par la folie et finit par le repentir, اول الغضب جنون واخرة ندم. [La colère d'un ignorant se voit dans ses discours; celle d'un homme d'esprit dans ses actions, في الجاهل الميري الخصب الجاهل عضب الجاهل الميري. .prov ; قوله و غضب العاقل في فعله

.خلقاني ـ عصوب ، Colère, adj. com.

COLERIQUE, adj. com., enclin à la colère, .صفراوي ـ

.مساخر مسخروبات, Colifichet, s. m., babiole (Le singulier de ces mots n'est pas en usage).

COLIMAÇON, s. m. Voyez LIMAÇON.

Colin-Mailland, s. m., jeu où l'un des joueurs a les yeux bandés et poursuit les autres, عيومة _ rapport entre elles, مجهوعة _ elles yeux bandés et poursuit les autres, عيشة ـ عياشة

COLIQUE, s. f., maladie qui cause des tranchées, .مهغوص . Qui a la colique . قولني - مغاص ـ مغيص .صاير له مغاص ـ هو مهغوص ,Il a la colique ا

COLLABORATEUR, TRICE, s., qui travaille de con-رفيق _ مُساعد, cert avec un autre.

Collage, s. m., action d'enduire de colle, تغرية. Collatéral, E, adj., parent hors de la ligne di-.قربب من بعيد recte,

COLLATION, s. f., action de comparer la copie d'un écrit avec son original, مقابلة الكتب.

Collation, repas léger qui tient lieu du souper, تعويدة. Collation prise le soir après un jeane,

COLLATIONNER, v. a., comparer une copie à son .قابل على , ب.original

Copie collationnée à قويل. Copie collationnée على اصلها بعاية التدقيق والتحقيق

عصيدة , Colle, s. f., matière tenace pour coller,

خرطة ـ كذبة, Colle, lourde menterie.

جع الخراج, Collecte, s. f., levée des impositions . Faire la collecte des impositions,

Collecte, levée de deniers, ته مصربات. Faire une collecte, الم مصربات 0.

Collecteur, s. m., celui qui fait la collecte des جامع النحراج - جباة , plur., جامع النحراج -

COLLECTIF, IVE, adj., se dit des mots qui au singulier désignent plusieurs, comme peuple, armée, اسم جع تحو شعب و جيش

COLLECTION, s. f., recueil de choses qui ont du

COLLECTIVEMENT, adv., dans un sens collectif, جعنا ـ استغراقنا للجنس

College, s. m., compagnie,

Collége, lieu destiné pour enseigner, مدرسة; .مدارس plur.,

Collègue, s. m., compagnon en dignité, en . رفيقا , plur. ; رفيق - زملا , plur. ; زميل , fonction

COLLER, v. a., joindre avec de la colle, لزق , لصّق بالغرا , Coller quelque chose contre un سur, لرَّق الشي في الحايط او للحايسط بالغرا . علق الشي للحايط بالغرا.

.سُيْرُس ـ غرّى Coller, enduire de colle,

Se Coller, v. réf., être collé contre un mur, s'en tenir si près qu'on y semble attaché, التصن بالحالط الحالم. Collerette, s. f., petit collet de linge, تطويقة.

COLLET, s. m., partie du vêtement autour du cou, وطوق _ ازباق , plur., واقت _ قبة ; plur., والرباق _ اطواق _ اطواق _ اطواق _ اطواق _ اطواق ـ المسك مسك من ازباقه _ المسك مسك من النجناق _ .

رقبة الخروف Collet de mouton,

COLLETÉ, E, adj., qui a un collier, офе.

COLLETER, v. a., prendre au collet pour terrasser, عناقد دق في ناقد O.

Se Colleter, v. récip., se battre en se prenant au collet, مقوا في خنائل بعصهم O.

COLLEUR, s. m., ouvrier qui fait le carton, etc., الذى يصنع المقوى و يلزق الورق للحيطان الذى يصنع المقوى و يلزق الورق للحيطان . COLLIER, s. m., ornement que les femmes portent au cou, لقد منفقة عقد , plur., عقد لولو عبد بنعية , Collier de perles , قلادة _ اطواق , plur., طوق من ذهب . Collier de fils d'or, كرادين , plur., كرادين , Collier de fils d'or, كرادين , plur., كرادين .

Collier, cercle de métal qu'on met au cou des esclaves ou des animaux, ظوق; plur., اطواق.

Collier, marque naturelle en forme de cercle, qu'on voit au cou de certains oiseaux, طوق . Pigeon à collier, مطوق .

رنائی, Collier, partie du harnois autour du cou; زنائی, COLLINE, s. f., éminence de terre, علوة; plur., تلول et تلال; plur.; تلول

COLLIQUATIF, IVE, adj., qui fond les humeurs,

COLLIQUATION, s.f., résolution, décomposition du sang, انصلال الدم].

. تلاطم, Collision, s. f., choc de deux corps,

COLLOCATION, s. f., action de ranger les créanciers dans l'ordre de payement, ترتيب المداينية للدفع.

مكالة _ مذاكرة , Colloque, s. m., entretien

COLLOQUER, v. a., placer, جعل في موضع A. ـ. رتّب ـ وضع.

COLLUDER, v. a., tromper un tiers par collusion, تتخاوزعلی ـ تتخامرعلی ـ خامر ـ خاوز.

COLLUSION, s. f., intelligence entre plusieurs pour tromper un tiers, قخامرة مخاورة

حضور , COLLUSOIRE , adj. com., fait par collusion مفعول بهنحامرة

COLLUSOIREMENT, adv., par collusion, المخاورة . COLLURE, s. m., remède extérieur pour les yeux, الحجال ; plur., الحجال . Style, instrument qui sert à appliquer le collyre sur les paupières, ميل ـ محمل . Se mettre du collyre sur les paupières, اتكتار .

COLOCASIE, s. f., racine d'Égypte gluante, potagère, باقلا مصرى ـ فول مصرى ـ قلقاس .

COLOMBE, s. f., pigeon femelle, مَهُامةً.

. جامة نوح , La Colombe , constellation

.برچ حہام , Colombien, s. m., pigeonnier

CôLON, s. m., le deuxième des gros intestins, قولون ـ عنق البواب.

COLON, s. m., habitant d'une colonie,

COLONIE, s. f., peuplade d'émigrés, le pays où ils se sont établis, جاعة هاجة عامة هاجة هاجة هاجة هاجة هاجة

COLONEL, s. m., qui commande un régiment, . بلوک باشی

. صف عواميد, COLONNADE, s. f., rangée de colonnes, عياميد

عوامید , plur ; عامود , COLONNE , a. f. , pilier rond . أعهدة , plur. ; عهود ـ

. فرقة عساكر, Colonne, division d'une armée

. جداول , plur. ; جدول , Colonne d'un livre

COLOPEANE, s. f., sorte de résine pour frotter

التومنتين . قلافونة . قلافونية التعمير البطم البطم البطم

COLOQUINTE, s. f., plante, Jaid.

COLOBANT, E, adj., ملور.

COLORER, v. a., donner de la couleur, الوربي.

Colorer, au fig., donner une belle apparence à ce qui est mauvais, زیّن ـ لوّد,

Se Colorer, v. pro., تلون

COLORIER, v. a., employer les couleurs dans un tableau, وضع الالوان - لوّن - زوّى tableau, وضع الالوان - لوّن - زوّى COLORIS, s. m., mélange des couleurs, manière de les employer, الوان - وضع الالوان vous? دانتم 1. En co

COLORISTE, s. m., peintre qui entend bien le coloris, مصور ماهر في الألوار.

COLOSSAL, x, adj., de grandeur démesurée, عونى ـ عظيم الجسم كالعفريث ـ

Colosse, s. m., homme ou statue gigantesque, شخص عظیم الجسم کالعفریت ـ عون.

كار الدوّار ـ دوارة ،COLPORTAGE, s. m., كار الدوّار

COLPORTER, v. a., porter çà et là pour vendre, دار يبيع O.

COLPORTEUR, s. m., qui porte de côté et d'autre pour vendre, ابسطانی مخردجی حدّار دوّار.

COLURE, s. f., grand cercle qui coupe l'équateur à angles droits, دايرة السهوت. Colure des solstices, الميث لا نسقسلاب. الله Colure des équinoxes,

COLUTHEA, s. m., ou BAGUENAUDIER, arbre, الموتد _

Colsa ou Colza, s. m., sorte de chou dont l'on tire une buile bonne à brûler, سأجم.

COMBAT, s. m., action de combattre, قتال مقاتلة. وتعقر Combat, affaire entre deux armées, المونة وقعة . # Appeler au combat, المراز عبارزة Appeler au combat, والمبر للبيدان اوللبر 0.

Combat, au fig., état d'agitation, فزاع.

COMBATTRE, v. a., attaquer ou soutenir une attaque, قاتل. Combattre pour défendre sa famille, العيال. [Combattre pour la foi, المجاهد في سبسيل الله]. إلى المجاهد في سبسيل الله. [Combattre les passions, المجاهد في منع النفس عن هواها].

Combien, lorsqu'on demande le prix, بيئر ـ بكم بيئر ـ بكم بنيش ـ بايش ـ بايش ـ بايش ـ بايش ـ بايش ـ بايش تبيع الرطل ـ بكم تبيع الرطل .

Combien, à quel point, أيش قد ـ قد البيش . Si wous saviez combien je déteste le mensonge, بلو تعرف قد ايش اكره الكذب.

کم و کم ـ یا ما , Combien, avec exclamation, ما بیاما جمع مال! Combien il a amassé de biens! یا ما بیاما جمع مال افتحال خصاده و کم من ! کم و کم من ! کلاخطار خساناها . کلاخطار خساناها

Combinaison, s. f., disposition des choses d'après un plan, تدبير ترتيب ـ توفيق،

Combinaison, union intime, اتحال.

Сомвінев, v. a. disposer des choses, les arranger d'après un plan, وتّب ـ دبّر ـ وفّق.

خاط ـ جع . Combiner, mêler

جيوش متفقة , Armées combinées

Comble, falte d'une maison, أعلا ألبيت.

De fond en comble, entièrement, تُلِياً _ بالمرق الى اسفل .

COMBLE, adj. (mesure), remplie au-dessus des bords, كيل معرّم.

COMBLER, v. a., remplir une mesure par-dessus les bords, ازاد في الكيل عرم الكيل.

Combler, remplir un vide, $\rightarrow 0$.

Combler de biens, de faveurs, les prodiguer à, عهرة بالاحسان ـ افاض عليد من النعسا ـ اجزل لد في العطا ـ اجزل عليد بالعطا .

Combler la mesure, faire une nouvelle faute qui empêche le perdon, أد في الذنب; 1.

Combustible, s. m., ce qui sert à entretenir le feu, قود ـ وقد.

COMBUSTIBLE, adj., يحترق _ يوقد ...

Сожвизтия, s. f., action de brûler entièrement, گی

لعب تقليد , Comedite, s. f., pièce de théaire, عليه تذكر كومدية نوع من اللعب عند الأفرنج و فيد تذكر الرذايل والقبايح من اخلاق الناس و عايته أنهم يرتدون عنها

C'est une comédie, une feinte, une hypocrisie, هذا لعبون الناس ـ هذا لعب

Comédie nu, ne, s., qui joue la comédie publiquement, العب الكومدية.

COMESTIBLE, adj., s., by

Comestibles, s. m. pl., vivres, شاعل الماكول على الماكول المعاش , plur., الماكول على المواكس , plur., المواكس ,

Сомèть, s. f., astre suivi d'une queue lumineuse,

Comique, adj. com.; plaisant, risible, مُضحَثُد.

جعية, Comité, s. m., assemblée, جعية.

قايد الجيش ـ حكام, pl., حاكم, Commandant, s.m., والى ; pl., ; pl., أغوات , pl. ; أغا ـ زوالى , plur. ; والا

COMMANDE, s. f., ouvrage donné à faire exprès pour quelqu'un, عيولة _ وصبة.

. Соммандемент, s. m., ordre du commandant, la commandant, plur., באח – اوامر, plur., احكام.

Commandement, loi de Dieu, de l'Église, وصيّة, plur., وصايا

COMMANDER, v. a., ordonner quelque chose à quelqu'un, امراحداً بشى O. Il lui commanda de le tuer, امرة بقتلد

Commander, donner une commande à un ouvrier, وصلح . Commander un habit au tailleur, وصلى التحياط على بدلة.

Commander une armée, la conduire, قاد الجيش 0.

Commander, v. n., avoir autorité, empire, عسلى 0. Le père commande à ses enfans, الأب يحكم على اولادة.

اشرف على ، Commander, v.a., être élevé au-dessus

_ يسسا ما انسطنا !L. Cette colline commande la ville, nous nous sommes amusés رمسمى على _ . هذه التلت ترمى على البلد

COMMANDERIE, s. f., bénéfice affecté à un ordre militaire, امارة.

COMMANDEUR, s. m., just.

COMMANDITAIRE, s. m., celui qui a une comman-.مضارب ,dite

COMMANDITE, s. f., société de commerce dans laquelle l'un donne son industrie, l'autre son argent, . شرکت مضاربت , Société en commandite . مضاربة

Comme, adv. de comparaison, عرض مثل على المستعادة المست Froid comme glace, بارد كالثلي. | Comme l'on dit, ا مثل الميت , Comme mort مثل ما يقولوا لونك - (Égypte) زيك - مثلك ، Comme toi .مثل حكايتك _ (Syrie).

Lo commencement de ".افتتاح مبارك !Comme j'entrais, il ar | cement محل الذي _ وقت الذي - رأس السنة أو الشهسم Comme j'allais sortir, il l'année, du mois, الما دخلت وصل وقت الذي كنت بدى اطلع دخل entra,

. في الأول في الانتدا _ , S'il est homme de bien . والحال , Comme en effet ان کان رجل صالح و الحال Commo en effet il l'est, ال .دوكذا

. 4 كان العدل اساس الشرايع

Comme, en tant que, من حيث. Le conseil, ابتدى في البناء شرع في البنا, mencer une bâtisse النصيحة من حيث هي نصيحة تجرم كبر الناس Vous le voyez fier, comme s'il était un homme incom-يبدى بالاخر, mence par la fin, par où il devrait finir, يبدى بالاخر, parable, عصرة عصرة dire comme cela est arrivé, ما القول لكك كيف صار On fait le bien pour le bien, mais celui qui com il se dépêche! إبش قد بيستعجل. || Comme il écrit | mais celui qui commence a plus de torts |

ايش قد انسطنا

Comme cela, comme-ci, comme-çà, ni bien ni mal, .کذا و کذا ۔ هنگ و هيک

COMMÉMORATION, a. f., mémoire d'un saint le jour de la fête d'un autre, تذكار القديسيري.

تذکاری , Commemoratif, ive, adj

COMMENÇANT, TE, S., qui est aux premiers élémens d'un art, d'une science , مبتدى.

COMMENCEMENT, s. m., ce par où une chose com-راس - اول - بدایت - ابتدا - بدی - بدو, mence Tout ce qui a un commencement doit avoir . افتتاح ـ une fin, اكل شى لدابتدا لازم ان يكون لد انتها , une fin J'ai lu le livre depuis le commencement jusqu'à la fin, -Le commen قربت الكتاب من اولد الى اخرة Comme, adv. de temps, " _ _ وقت مسا _ Cement du livre, الكتاب, Heureux commen-عي البدو, Au commencement . بدوالسنة اوالشهر

Commencement, cause première, principe, Dieu est le commencement et la fin أصل - مُبدع -La الله مبدأ ومنتها كل شي , de toutes choses إ الله مبدأ ومنتها كل شي , de toutes choses إ الله مبدأ . Comme la justice est la base des lois, crainte de Dien est le commencement de la sagesse, .مىدا الحكية مخافة الله

COMMERCER, v. a., donner commencement à, بيدى يقرا _ يبتدى يقرى , Il commence à lire في الله عندى يقرا _ يبتدى يقرا _ كان , الله الله عندى يقرا _ كان ,

Commencer, faire d'abord, بدى ب A. Il com-.يصنع في الاول ما كان لازم يصنعه في الاخر - Je vais vous كيف الاول ما كان لازم يصنعه في الاخر Comme, combien, قياما ما ما ايش قد . Comme mence a plus de mérite. On fait le mal pour le mal, بالخيرو البادي اكرم و الشر بالشرو البادي اظلم Comme ما اسرع خطم ـ ما ارشقه في الخط !vite

Conmencer à , se mettre à , عجل المجم ما يخالطهم ما يعاشرهم | - .0 اخذ - . ه جعل به الطهم - ما يخالطهم - ما يخالطهم المجالطه المجالطة الم ددا , O. || Commencer l'année par, est d'un bon commerce, d'agréable société, اعسام ـ بـــدى

Lommencer, v. a., چدی A.

mangent à la même table, باکل مع

مناسة العدد او القياس ,deurs

. بالغر لما صار جار الصحف الصهر COMMENSURABLE, adj. com., en rapport de nombre, المعنوان على المعنوان . متناسب في العدد او القياس, ou de mesure

- كيف ? COMMENT, adv. interrog., de quelle sorte رُأي (Égypte). Comment en serait-il autrement lors-.کیف و لاو^ç…am

. كيف . Comment, exclamation d'étonnement . كيف صنع ذلك ! Comment a-t-il fait cela

Comment, employé pour faire répéter un discours enfant, شيند أ qu'on n'a pas compris, عم _ ابد _ ابد _ کیف . Le Comment, la manière dont une chose est arri-.الكيف _ 200

شرح, tions sur un livre, شرح.

. تار ل Commentaire, interprétation maligne, اتار ال

شراح , plur., شارح , plur., شراح , plur.

A. شرح , Commentaire , مشرح , A. vaise part, اول.

. يتاجر فيه ,Commençable, adj. com.,

تجار, plur., تاجر, s., تجار; plur., نجار,

COMMERCE, s. m., négoce de marchandises, . La commerce ne va pas ١ .السوق كساد ـ صاير وقف حال على المتجر اخذ و عطا ـ معاملة , Commerce d'argent

Commerce, fréquentation, communication, - مخالطة - مشاكلة - مصاحبة - معاشـــرة اخذ و عطاً. Il n'a point de commerce avec eux,

الرجل عشرته مليحة! Nous commençons l'amnée; الرجل عشرته مليحة! Le commerce des gens honorables procure de l'honneur, celui des hommes mé prisables attire le mépris. Voyez cette peau qui a si COMMENSAL, plur., COMMENSAUX, adj. m., qui peu de prix par elle-même, et que l'on baise respectueusement parce qu'elle est la compagne du livre من عاشر الاشراف عاش مشرفًا و معاشر, saint, بالمعارة عاش مشرفًا و معاشر الاشراف عاش مشرفًا و معاشر الاشراف عاش مشرفًا و معاشر الاشراف عاش مشرفًا و معاشر الاستراف عاشر الاستراف عاشر الاستراف عاشر الاستراف عاشر الاستراف المستراف ا الأندال عيرمشرف الاترى الجلد الحقير مقتلا

Commerce, union des sexes, ألفتر.

.I. باع واشترى ـ تاجر ،COMMERCER, v. n., باع واشترى ـ

.تجاری , COMMERCIAL , B , adj. , du commerce

.كثرة غلبة ـ فصول ,Commerage . تشرة غلبة ـ

Counties, s. f., qui tient ou a temu sur les fonts un

كثيرة علية , femme curieuse et bavarde , كثيرة علية

COMMETTANT, s. m., qui charge un autre d'une

أرنكب خطية , COMMETTRE, v.a., faire (une faute) .I جئي جنابة ـ

Commettre quelqu'un, le préposer à ; commettre le soin à quelqu'un, lui centier le soin de, . Commettre, وكلم على الامر _ قوض اليه الامرا ... Commettre اقام قاصیا ,nommer un juge

Commettre, compromettre, L O.

رمى بين , Commettre, brouiller deux personnes

COMMINATOIRE, adj., случа.

Commis, s. m., employé dans un bureau, بالقرية; , Phur., كتبة et كتاب. Commis chez un marchand . صبيان , plur. , صبي حاصل , plur. وصبي حنو القلب - رافت - رجة COMMISSERATION, s. f., تحر

COMMISSAIRE, s. m., commis par un supérieur ou

par justice pour exercer une fonction, وكيل, plur., .على هينـــــر و وسعة ا-Com ا.شينـــ الحارة , Commissaire de quartier .وكلا missaire nommé par le gouvernement pour terminer une affaire spéciale, مباشر.

COMMISSION, s. f., l'opposé d'omission, J....

Commission, charge donnée à quelqu'un de faire plur. , خدم , .Si vous ; خدمة _ وصية avez des commissions à me donner, disposez de moi, Je vous prie مهها يلزم من المخدم رهين الاعدم de me faire une commission, لنرجاك تقضى لى Donner commission à quelqu'un de, احاجة أو غرض .وصّح احدا على انّ

Commission, emploi qu'on exerce comme y étant .وكالتـ _ وكلية , commis

Commission, réunion de personnes, 35.

.معلوم ـ حقى ـ حوالة , Commission , droit prélevé .مشوار, Commission, course de commissionnaire

La com- حقّ - أجرة , Commission (Prix d'une) . والمرسال خالص الاجرة, mission est payée,

débit de marchandises, qui trafique par commission, . بيتاع شرّا ـ وكلا , plur. ; وكيل

عتال ـ حال, Commissionnaire, portefaix

.مرسال , Commissionnaire , messager

COMMISSURE, s. f., jonction, 5 اتصال.

.قرض حسنة, Commodat, s. m., prêt gratuit, قرض حسنة.

COMMODE, adj. com., d'un usage utile et facile, en فيه فكة _ هين _ سهل _ مليح , parlant d'une chose . Maison commode, هنستي - مناسب - فيه راحة -. بيت منظم , منظوم

Commode, d'une société douce, aisée, en parlant .سهل الاخلاق _ مساير, d'un homme

COMMODE, s. f., meuble à plusieurs tiroirs, .صندوق بادراج

-من وسع - بسهولة - برأحة , COMMODÉMENT, adv.

COMMODITÉ, s. f., chose, état, moyen commodes, .وسعة - هينت - سهولة - فكة - راحة

. فرصة, occasion, temps propre à, فرصة. A votre commodité, à votre aise, sans vous presser, على مهلك ـ على حينتك

.قرب , Commodité, proximité, قرب.

COMMODITÉS, s. f. plur., privés d'une maison, مهشمي ـ بيت الادب ـ بيت الخلا ـ مستراح .کشف ۔ ادبخانہ ۔

. וביול ב ; عزعة Commotion, s. f., ebranlement, ביפים. Commotion, agitation des esprits, نيجيان.

L- بدل القصاص , COMMUBER, v. a., changer la peine COMMUN, adj., à quoi tous peuvent participer, عهومي ـ للعام ـ مشاع

Commun, dont l'usage appartient à plusieurs, . Tout est commun entre nous, ہ ایکل شی بیننا مشترک ۔کل شی بیننا شرکة ایکل شی بیننا شرکة COMMISSIONNAIRE, s. m., chargé de l'achat ou du ne veux rien avoir de commun avec lui, aucun rap-ما نشاکلہ ,port avec lui

. للعام ـ عهومي , Commun , d'un usage général

Commun, universel, عبومي. Le bruit com-قول الناس عهومًا , قول العام هو ان , mun c'est que . كثير الوجود _ معتاد _ عادة , Commun , ordinaire Cela est très-commun entre les gens de guerre, .هذا كثير الوجود ,هي عادة بـين العساكر

Commun (Terme), usité, par opposition à terme recherché, مطروق عادى ـ دارج. Les mots communs de la langue, الكلام الدارج بين الناس Dicton, proverbe commun, connu généralement, .مثل مشهور, جا_ري

. واطبى ـ قبا , Commun , bas , opposé à noble , قبا - مرطرط, qui se trouve en abondance, مرطرط كثير الوجود مثل الهم على القلب

Commun, médiocre, qui n'est pas de première

qualité (marchandise), مستخبع. Objet commun, بقترن , Très-commun, de peu de valeur, بطال – إعامة السكاجة .نصلق

مهتزج - مسابر, nique aisément اعوام - اعلب - اكثر, nique aisément Le commun des hommes, أعوام الناس.

الحس المشترك Le sens commun,

_ اشتراكا _ حلة _ سوا , En Commun , en société . . Ils mangent en شركة _ على سبيل الاشتراك commun, ياكلواً جلسة. Prier en commun, صلَّى جاعة. || Sur le commun, aux dépens d'une على اكتاف الخلق ,société

مال الروك, Biens communaux, مال الروك.

Communauté, s. f., société, جعيبة.

Communauté, société de biens entre plusieurs personnes, شرکت ـ شرکت. En communanté, en على سبيل الاشتراك _ شركة ، commun

مال مُشترك , Communauté, biens communs

. Сомминаих, s. m. pl., pâturages des communes ربيع الوسية

COMMUNE, s. f., corps d'habitans d'un village, des bourgeois d'une ville, جعية أهل بلد.

شعب, s. f. pl., شعب.

. تناول القربان القرب أرض الوسية , d'un village.

Communément, adv., ordinairement, "לשלצ". C'est ainsi que l'on fait communément, العادة يعلوا كذا إfoi, العادة بعلوا كذا . # Communément parlant, c'est-à-dire, selon l'opinion commune, selon la façon de parler ordinaire, المستفاض على السنة العامة هو ان

COMMUNICABLE, adj. com., qui peut se communi-بيكن اشراك الغير فيد, quer (bien, pouvoir), يبكن من مرض ايطلع عليه , Communicable, que l'on peut dire

cation de, حرض معدى الطلع على اكتشف على اكتشف على المرض على المرض معدى المرض ا

Communicables, qui peuvent se joindre, en par-

COMMUNICATIF, IVE, adj., bomme qui se commu-

Communication, s. f., action d'associer un autre أشراك الغير في شي, à,

Communication, connaissance donnée à quelqu'un اطلاعہ علی شی ۔ اعلامہ بشی ، اطلاعہ علی شی ۔ اعلامہ بشی اعلاعہ علی شی ۔ اعلامہ بشی اطلاعہ علی شی ا اطلاع على سرّ مساررة ,Communication d'un secret || Donner communication d'une affaire à quelqu'un, املعہ علی امر. ∥ Avoir communication d'une af-. يقف, aor., وقف على امر ـ اطّلع على امر اطّلع على إمر faire, ما إلى الله على الله على الله COMMUNAL, x, adj., commun à un ou plusieurs

> معاشرة , Communication, commerce, familiarité . Communication اخذ وعطا ـ مخالطت ـ صحبت ـ .مكاتبت ـ مراسلة , par lettres

> Communication, passage, voie qui communique d'un lieu à un autre, منافذ, plur., منافذ. Rompre les .سد المنافذ الى . . o سد الطرق ,communications || Rupture des communications entre un lieu et un .انقطاع الدروب ـ انسداد المنافذ ,autre

> Сомминия, v. a., administrer l'eucharistie, .ناولد القربان ـ

تنقرّب, Communier, v. n., recevoir l'eucharistie,

تقرّب - تناول القربان COMMUNION, s. f., القربان

Communion, union de plusieurs dans une même

COMMUNIQUANT, B, adj., qui communique, טֿפֿג ל. COMMUNIQUEE, v. a., rendre une chose communeà, اعطى احداً من اشرك احداً في

Communiquer une maladie à quelqu'un, lacles

Communiquer, donner connaissance, communi-

. Communiquer par messages, July.

Communiquer, v. n., avoir communication en parlant de deux appartemens, نفذ لبعض I.

Se Communiquer, v. réf., être communicatif, سابر. Se communiquer, en parlant d'une maladie, I. || Lo feu se سرى ، I. || مدا اليد او فيد المرص communiqua à la mosquée,اتصل الحريق الى الجامع.

COMMUTATION, s. f., changement de peine بدل القصاص _ ملاطفة القصاص

Compacité, s. f., qualité de ce qui est compacte, . اکتناز ۔ کثافة

Сомрасте, adj. com., serré, فكتنز ـ كثين . COMPAGNE, S. f., aslo.

Compagne, épouse, قرينة. Compagne, femelle d'eiseau, تفاأ.

ـ مرافقة ـ رفقة , Société, حفقة ـ مرافقة ـ مرافقة ـ مرافقة ـ رفقة ـ مرافقة En votre compagnie, صحبة. || Pour aller شرط المرافقة, de compagnie, il faut se convenir, شرط المرافقة الموافقة.

.چاعة, Compagnie, corps

Compagnie, assemblée de personnes qui conversent ensemble, مجلس _ جعية. La bonne compagnie, الناس - الاوادم. | Il est en compagnie, il est avec du monde, عندة ناس ـ هو مع ناس . | Les personnes qui composent la compagnie, تسبيدا ـ اهل المجلس.

. حياعة عساكر , troupe, حياعة عساكر

صحبت ـ جهلة , ensemble عجبت ـ جهلة .

Сомрасион, s. m., camarade, وفيق; plur., الف - اصحاب, pl., وصاحب - ارفاق et رُفقا . Il faut connaître son voisin avant de prendre une maison, et son compagnon avant de se mettre en قابل النحط بالخط اوعلى الخط_ |الجار قبل الدار و الرفيق قبل الطريق voyage,

|| Les compagnons de Mahomet , الصحابة || Com-.اقراد , .plur ;قربر , pagnon , égal

Compagnon, ouvrier qui fait son apprentissage, qui n'est pas maître, صانع; plur., وصانع.

COMPAGNONAGE, s. m., temps que l'on est com-مدة الصانع, pagnon dans un métier, مدة الصانع.

COMPARABLE, adj. com., qui peut se comparer, بهائل ـ مشابه ـ شبيه م يتشبّر ب يُقاس على .ما لد نظير - ما لد مثيل - ما يهاثلد شي

COMPARAISON, s. f., مشابهة _ amble. En comparaison de, adv., بالنسبة الي Par comparaison, eu égard à, par rapport à, نظراً الي. | Sans com-ما لد مثيل , paraison, hors de comparaison , Sans comparaison, ما لم شبيد ما لم نظير expression employée par civilité et par respect, lorsqu'on indique un rapport entre deux êtres dispropor-.حاشا من التشبيد - من عير تشبيه , tionnés

مقابلت ـ معدل , Comparaison, confrontation .مقارنة, Comparaison, parallèle

COMPARATIF, IVE, adj., de comparaison, أسم تفضيل , Comparatif, s. m., t. de grammaire COMPARATIVEMENT à , adv. , par comparaison ,

.نظراً الى بعضهم ـ بالنسة. الى بعضهم

COMPARER, v. a., examiner le rapport qu'il y a entre قارن الشي بالشي بالشي deux personnes ou deux choses, قابل الشي على الشي ـ

Comparer, marquer un rapport de ressemblance, . Il le compare à un lion furieux, بشبهه بالاسد العصبان

Comparer, égaler, عادل بير. Vous ne pouvez le comparer à ce grand roi, ما يكنك ا - تعادلً بيند و بين هذا الملك العطيــــم ما يكن تشتهه بهذا الملك العظيم

عيل معدل الخطر Comparer, confronter les écritures

COMPAROIR, v. n., comparaître devant un juge, .ه حضرفي الشرع

COMPARAÎTRE, v. n., paraître devant un juge, en justice, حضر, تقدم قدام القاضي A. Faire com-ا بحضر _ حضر , paraître

COMPARTIMENT, s. m., dessin, partie disposée sy-- رسوم ; plur., رسم , plur., وسوم رسوم متقابلة , Des compartimens . اقسام ,plur ; قسم أ اقسام منظمة. || Compartiment, dorures à petit fer sur un livre, جدول ذهب.

. مضور في الشرع , COMPARUTION, s. f.,

COMPAS, s. m., instrument, بيكا, Par compas et par mesure, au fig., sam., avec beaucoup d'exactitude, على البيكار. || Avoir le compas dans l'œil, mesurer juste à la vue seule, نظره على البيكار.

Compassement, au fig., régularité froide et affec-تنظيم ,نظيم

COMPASSER, v.a., mesurer au compas, قاس بالبيكا, I. نظم , Compasser , bien proportionner

Compasser ses actions, bien régler ses actions, .I مشى على البيكار ـ نظم سلوكم

COMPASSÉ, E, adj., fort exact, fort réglé dans ses actions, ses discours, رُجُل على البيكا,

COMPASSION, s. f., pitié, commisération, تففق ـ مية ـ ميت. Avoir compassion de quelqu'un, - O حنّ على - A رحم - I شفق على احد توجّع لحال احد _ 1. رقى لد قلبد ـ تحنّن على أ Ayez compassion des autres afin qu'on ait compassion de vons, أرجوا لترجوا

موافقة ... COMPATIBILITÉ , S. f. ,

. كفو ل ـ فيم كفاية | Compatible, adj. com., qui peut compatir avec un autre, موافق ل. Compatible, qui peut être possédé . يتفق مع avec un autre,

. المرجع الى كلاطبًا Voyez . توجّع ل . I. شفق على West المرجع الى المرجع ال

Compassion. Compatir, supporter avec indulgence les defauts, احتيل

Compatir, être compatible avec,اتفق مع.

COMPATISSANT, E, adj., porté à la compassion, . حنون _ رقيق القلب _ شفوق على

COMPATRIOTE, s. com., qui est du même pays qu'une autre personne, اولاد, plur., اولاد C'est mon .هوابن بلادي compatriote

مختص _ مقتصر , abrégé, مختص _ مقتصر

COMPENSATION, s. f., estimation par laquelle on - تعدیـــل , compense une chose par une autre عوض عن ,En compensation de .معاوضة

Compensur, v. a., balancer le prix de deux choses عدل, qui se remplacent

Compenser, réparer le mal par le bien, dédom-- وازن - قابل - عوض الشي على احد mager, O. Le gain de cette année compense la perte de مكسب هذه السنة عوض على الأannée passée, مكسب هذه السنة _ خسرة السنة الماصية يوازن اويقابل اويسد خسرة السنت الماصيت

COMPÉRAGE, s. m. fam., relation entre les parrain et marraine, etc. , ششنة.

Compère, s. m., qui tient un ensant sur les sonts, اشبين.

. محتال ـ شبطان , Compère , gaillard , éveillé , fin , محتال ـ شبطان Par compère et par commère, par faveur, recom-. بالنحواطر ,mandation

Competent, e, adj., qui est dû, qui appartient à, يعق ل - خاص ل

.كافى , Compétent, suffisant

- كافى ل, Compétent, capable de, qui a le droit de

COMPÉTENCE, s. f., droit de connaître, خاصّة. هذا ما بخصني , Ceci n'est point de ma compétence COMPATIR, v. n., être touché de compassion des | La chose est de la compétence des médecins, . ماحب معروف _ مبادر الي ما يرضي الناس | sa compétence, il n'est point capable de cela .ما فيد كفاية لذلك

. Entrer en s'attache à lui plaire, مساير. عارض احدا , compétence avec quelqu'un

A. تبع ـ .0 خص ل , Competer , v.n., appartenir à Tout ce qui lui compète et appartient dans la succes-كل ما يخص لد ويتبعد في الميراث, sion,

Compéter, être de la compétence, نض O. Cette affaire compète à tel tribunal, تكهيل ـ تتميم إهذا الأمر يخص. المحكمة الفلانية

COMPÉTITEUR, s. m., plur., plur., جامع, Compilateur, s. m., qui compile, جامع.

Compilation, s. f., amas de morceaux épars et réunis en corps d'ouvrage, مجهوع.

les auteurs, جهّع.

شاکی , COMPLAIGNANT, E, S.,

شكوة ; COMPLAINTE, s. f., plainte en justice

Complainte, chanson plaintive, じ,.

COMPLAIRE, v. n., se conformer au goût, à l'hu-- اعجب احدا ,meur de quelqu'un pour lui plaire -.0 اخذ بخاطرة - تلطف بد - ارضى احـــدأ من شان خاطرك ,Pour vous complaire , راعي خاطرة .كوما لتحاطرك ـ اكوامًا لتحاطركم

Se Complaire en , v. réf. , se plaire en soi-même, | rente nature , اختلاط . en ses ouvrages, عجب ننفسه.

aux volontés d'autrui, امتثال لكل ما يريدوه الناس Ayez la ملاطفة _ مراعاة الخاطـــر - مهاودة _ كلُّف خاطرك اعبل هذا ,complaisance de faire, الله اعبل العروب أمن شان خاطرك Par complaisance pour vous, العروب .كرما لكك ـ

.معروف

ـ متلاطف ـ مراعي خاطر الناس , Ceci n'est point de pour les autres . كفلية , Ceci n'est point de pour les autres

Complaisant, s., assidu auprès d'un autre, qui

COMPLÉMENT, s. m., ce qui termine, rend complet, علاقة _ تُتَيَّة _ كيالة. Complément d'une .غلاقته المبلغ ,somme

تسام _ كامل _ تهام Complet, ete, adj., entier, اتسام _ كامل _ تهام COMPLÈTEMENT, s. m., action de rendre complet,

. على النهام والكهال , Complètement , adv.

Сомрыйтен, v. a., rendre complet, г. – المقال – ترم Compléter une somme, y mettre le complément, غلق المبلغ

COMPLEXE, adj. com., qui embrasse plusieurs cho-COMPILER, v. a., faire un amas de choses lues dans ses, عير مفرد _ غير مفرد _ Argument com-.قياس اقتراني ,plexe

> COMPLEXION, s. f., tempérament, constitution du corps, زكيب الجسد ـ مزاج, Complexion, humeur, inclination, مزجة; plur., مزاج plur.,

> - سليم الجسد Complexionné, e, (bien), adj., عبير مزاجم نحيف, Mal complexionné, معتدل المزاج . صعنف التركس

> COMPLICATION, s. f., concours de choses de diffé-

COMPLICE, adj. com., qui a part au crime d'un وفيق ـ شركا , plur., شريك في الذنب , Complaisance, عربيك , plur., وفيق ـ شركا , فقا ,.plur

> اشتراك في الذنب, s. f., اشتراك في COMPLIES, s. f. pl., prières après vepres,

COMPLIMENT, s. m., paroles civiles, salutation, Complaisance, effet et marque de complaisance, تحيية مسلام. Faites mes complimens à M. un tel, ـ اقرا مني السلام على فلان ـ سلم لي على فلان ' Complaisant, z, adj., qui a de la complaisance اهدوا منا مزيد السلام بكل احترام الى الحراء الى المحادة المحاد الاحتشام ـ الحشهة

. بنت وصبيين هم كل عيلته, toute sa famille, مناك الله بها اعطــــاك Poyez) مبارك ما اجاك _ مبارك ما عهلت Année, Arrivée, Baptème, Noce, etc.)

Complimens chantés en l'honneur des assistans اظهر في وجهد خلاف ما في ضهيرة |-Mauvais compli هنونت ـ هُنْهُونَة , dans une noce ment, discours facheux, مكسة.

.اصطلح مع ـ تساوى مع ما Laissons اوز ـ تكليف , Compliment , cérémonie . فضنا من التكليف _ دعنا من الاوز, là les complimens COMPLIMENTER, v. a., faire compliment sur, .هني احداً ب

عيد لہ , Complimenter quelqu'un pour une sête .بارک لد ـ

COMPLIMENTEUR, adj., qui fait trop de compli-. كثير الأوز ,mens

COMPLIQUÉ, E, adj., mêlé avec d'autres en parlant d'une maladie, مختلط.

ملخبط _ غويص , embrouillé , ملخبط _

COMPLOT, s. m., mauvais dessein formé par deux ou plusieurs personnes, اتفاق على الشر- رباطية. COMPLOTER, v. n., faire un complot, conspirer, اتفق على ـ ترابط على

COMPONCTION, s. f., regrets, ندامة.

L. - COMPORTER, v. a., permettre, souffrir, قبل L. -احتيل. Sa dignité ne comporte pas qu'il en use au-العهد والشروط ما هو من مقامد أن يعهل خلاف ذلك (trement o سلك مع الناس ,se Comporter, v. réf. o. قعد في آدبــــم Se comporter bien, معد في . Se comالحسن سلوكم و معاشرتم مع الناس! Se com-.اساء سلوكم مع الناس ـ اساء كلاب , اساء سلوكم مع Composé, s. m., tout formé de plusieurs choses ou مركب, parties,

. فههم مفتوح [, Cet instrument est composé de trois parties , ركب

plimens d'usage en société, formules de civilités, احن كالت مركبت من ثلاثة اجزا |Son armée كار, عسكرة ,était composée de Druzes et de Maronites Compliment, felicitation, تهنية. Je vous fais mon ادروز و موارنته Une fille et deux garçons composent

. صنّف _ الف , Composer un ouvrage d'esprit

Composer, inventer, broder un récit, نَيَّة .

Composer, v. n., s'accommoder sur un dissérent,

Composer, capituler. Voyez CAPITULER.

. الف الحروف للطبع , Composer, t. d'imprim.

Compositeur, s. m., qui arrange les lettres pour en former des mots, مولّف المحروف للطبع

د وكيل عرفي , arbitre, عرفي عرفي المساعدة . مصلح.

Compositeur de musique, الحال .

Composition, s. f., action de composer quelque تركيب ,chose

Composition, préparation pour imiter un métal, des pierreries , طبينے

Composition, action de composer un ouvrage d'esprit, ou cet ouvrage même, تصنیف ـ تالیف.

مصطلح , Composition, accommodement

- بشوش , De bonne composition , d'humeur facile , بشوش .سهل الأخلاق

Par composition, par capitulation, بالامار, و

Сомротв, s. f., fruits cuits, فييصة. Compote, ragoût de pigeons, مسبك الحمام.

En compote, adv., trop bouilli, meurtri, منحبوص.

COMPRÉHENSIBLE, adj. com., qui peut être com-يُدرِكم الفهم - يُدرِك - يُفهم - ينفهم , pris

Comprehension, s. f., faculté de comprendre, Composer, v.a., faire un tout de plusieurs parties, فهراك الدراك . Il a la compréhension facile,

COMPRENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, .دراهم نقدية ـ عددية ـ نقد ـ Je l'ai acheté . تضهّن ـ احتوى على ـ اشتهل على vingt piastres tous frais compris, اشتریتر بعشرین Je te donnerai : منم و فيم. Y compris ، قوش قلط vingt piastres y compris le pourboire, عدد اعطيتك. Faire ses comptes, régler ses comptes avec quel-Faire rendre à quelqu'un ses ||. تحماسب مع , Non com- | qu'un و البخشيش مند و فيد pris, بغن : Sa place lui vaut dix milles piastres non علوفستد عشرة كاف عرش عير ,compris le casuel المدخول البرّاني

A. _ بل بل ما A. _ فطن ب بل ما A. _ فهم احاط به علما - اكتسنه - ادرك . Ils n'en com-الايدركوا فحواة و لا يفههوا معناة, prennent pas le sens

O. li n'a pas com-ما ذكر هذا في pris ceci dans la note des dépenses, ما ذكر هذا علم المصاريف.

. (نافت , Compresse, s. f., linge sur une plaie, الفافت).

Compressibilité, s. f., qualité de ce qui est compressible, قابلية الانحصار,

. ينحصر, .Compressible, adj. com.,

انحصار - حصر, COMPRESSION, S. f., مصار

Comprimer, v. a., presser avec violence; ... . صيّق على ۔ .0 شد على

Comprimer des factieux, au fig., les contenir, .0 خزم الاشقيا

Compromettre, v. a., exposer quelqu'un à des chagrius, à une peine, أط أحدا O. Compromettre sa .خاطر بنفسه ـ عرض نفسه للهلاك vie,

.اقام وكلا, Compromettre, v. n., convenir d'arbitres

Se Compromettre, v. réf., s'exposer inconsidérément, prendre part à une action répréhensible, .0 لط نفسه

Compromis, s. m., soumission à l'arbitrage, acte جة توكيل _ توكيل _ اقامتر وكلا ,qui la contient COMPTABILITÉ, 8. f., aula.

COMPTABLE, adj. com., assujetti à rendre compte, عليه حساب.

معدود, Comptant, adj. et s. m., argent en espèce, معدود

Comptant, adv., en espèces, معملاً عند المعملاً عند المعملاً عند المعملاً عند المعملات المعم

COMPTE, s. m., supputation, nombre, ... comptes, اعاسب احدا , Il regarda combien il restait dans sa bourse, et ne trouva pas le compte عدّ ما بقى في كيسه ما اجا سوا, de son argent أوما طلع سوا, او طلع الحساب ناقص

Compte, papier sur lequel est écrit un compte, . Compte . قابهة العصاب _ حساب _ علم العساب de recette et de dépense, زمام الايراد و المصروف. . خبر - بيار, Compte, au fig., récit, rapport, منبر - بيار.

Rendre compte de ce qui a été fait, بياري ـ اعطي المجادة .0 ردّ له خبر

Mettre sur le compte de quelqu'un, lui attribuer, O. Prendre sur son compte, se charger de - اخمذ عليد الامر - توكل في الامر, faire, d'exécuter O. ∦ Prendre sur son فاب عن غيرة عمل الشي compte, se rendre responsable, تنكفل.

.على قولك , A votre compte, suivant votre opinion Au compte de, sur le compte de, pour le compte de, aux frais de, على كيس ـ على Sa_ nourriture et son habillement sont à votre compte, اكله و لبسم

.علیک , علی کیسک

Sur le compte de, au sujet de, في حقى. Qu'a-t-il أيش قال في حقع !dit sur mon compte!

Trouver son compte à, faire son compte de, retirer du profit, انتفع من ـ استفاد من. Je ne trouve pas mon compte à cela, cela ne me tourne pas à compte, هذا ما يخلصني Chacun sait ce qui lui اله الله على من هو يعرف خلاصه. (tourne à compte . يعرف خلاصه, entend bien son compte, ses intérêts,

Tenir compte de quelque chose, أعتبر. Il ne tient ما يعتبر كلام الناس, pas compte de ce qu'on lui dit, ما يعتبر كلام الناس

Faire compte de quelqu'un, l'avoir en considéra-۵ حسب له حساب اعتبره مهنه

Au bout du compte, adv., enfin, après tout, .و اخر دة ـ النهاية ـ و الحاصل

sur, en déduction de, من أصل.

A bon compte, رخيص. Homme de bon compte, صاحب أماند ـ عنك و فا , fidèle , qui ne trampe pas , فا عنك و الماند ـ عنك و الم .امین ـ

COMPTER, v. a., nombrer, calculer, ... O. -عداً . Compter avec quelqu'an , أعد معد , Planche à compter , معد

عد له دراهم نقدیة ـ . O نقد به دراهم نقدیة ـ . Compter, payer اعتهد علم مل آ. انوي على ، Compter, se proposer de il compte partir demain, أمعتهد على السفر بكرة.

لا عدّ شيا - الاحسب شيا , pour rien, لا عدّ شيا -

- اتسكل على Compter, v. a., faire fond sur, حالم .اعتبيد على ِ

.من يوم الذي , A compter du jour où

COMPTOIR, s. m., table à tiroir (en Levant, coffre à tiroir) des marchands, pour compter et serreir l'ar-.خونت ـ صوافت , gent

Comptoir de négociant,

Compulser un registre, en فشطر به Compulser un registre. I. كشف على دفتر ,prendre communication en justice COMTE, ESSE, s., dignité au-dessus du baron.

نوبت - اصوات والات منفقة - سهاع [اسم شرى في مهالك الافرني اعلى من اسم بارون.

ارض صلحبها لداسم كونت ، Contré, s. in.,

مدقوق , adj., brisé par morcesex , مدقوق . CONGASSER, v. a., briser, (5) G.

Louis, adj. com., creux et rond en dedans, cert, حالاتي - الاتي المرابعة والمرابعة وا

.مقعّر۔ **ا**جونی ۔ م~~ج~~ونی تجويف _ قعرة ,Concavité, s. f., قعرة .

- اعطى احدا الشي ، Concinua, w. a., accorder .۸ سهم له بالشي

.سلم , Conceder, terme de legique CONCENTRATION, S. f., liand liand - en . Voyez Concentrer.

جع في موضع وأحد , Concentree, v. a., reunir A-Compte, s. m., عانب من المبلغ O. Concentrer our quelqu'un toutes ses affec-.0 حط کل محمبته فید ,tions

. كرة, (Concentrer, rendre plus actif (un sel), كوة,

Concentrer sa colère, la cacher, ... O. .. الخفع عصبه

Se Concentrer, v. rés., être triste, mélancolique, .اخفى ما عنا من الهم ـ . ٨ كظم

Concentaé, e, adj., qui ne communique pas ses pensées, منقبض في حاله. -

Concentraçõe, adj., cercles concentriques, qui out un même centre, دواير لها موكز واحد.

CONCEPT, s. m., idée, simple vue de l'esprit,

Conception, s. f., action par laquelle le fœtus est حبالت ـ حبل, conçu dans la matrice

Conception, faculté de concevoir, de comprendre, ادراک - فهم

CONCERNANT, prepos., sur, touchant,

Concerner, v. a., regarder, avoir rapport à, Pour ce qui conograte telle تنقلق ب ساء كعقن . و بخصوص المادة الفلانية اقول ان , chose , je dirai que

Concert, s. m., hermonie de voix, d'instrumens,

Concert, union, اتحاد الماقة ا

De Concert, adv., d'intelligence, باتفاق.

CONCERTANT, E, s., qui fait sa partie dans un con-

مدبر ـ موبوط , Concenté, E, adj., résola

مصنع , étudié , affecté , مصنع .

CONCERTER, v. a., répéter ensemble un morceau de . كرو العنا أو النوبة مع غيرة ليحسنها ,musique

o. _ ربط الامر مع , Concerter une entreprise avec تداول معه على الامر ـ دبر الامر مع

Se Concerter, v. récip., conférer ensemble, .تداول مع احد على امر

Concession, s. f., don, octroi fait par un souve-.عطایا ,.plur ; عطبته , rain, un seigneur

Concession, figure de rhétorique, par laquelle on accorde un point que l'on pourrait disputer, تسليم.

CONCETTI, s. m , pensées brillantes , mais fausses , .بهرجة

. ينفهم _ يتصورني العقل, CONCEVABLE, adj. com., ينفهم CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, .A حبلت . A. علت الامراة

ادرك ـ A. فهم ، Concevoir, entendre

A. Concevoir les condi-. شرج الشروط شرحا واضحا, tions en termes précis هل الجهلة تركيبها بشع Cette phrase est mal conçue, هل الجهلة ال Une lettre conçue en ces termes, کتاب مضیونه.

Concevoir, éprouver, عسل عنك A. J'en ai conçu مصیل عندی من ذلک فرج عظیم ,une grande joie ـ تعلق قابم بحقبته, Concevoir de l'amitié pour .وقع في قلبه محتبة فلان

Concience, s. com., portier, بوأب. Concierge d'une prison, سجان.

CONCIERGERIE, s. f., fonction, logement de con-.محل السجان - محل البواب , cierge

Concile, s. m., assemblée légale de prélats, .مجامع , plur ; مجمع مطارنته

CONCILIABULE, s. m., gens qui complotent, L .. . حعية اشقيا

CONCILIANT, E, adj., مُصلّح. CONCILIATEUR, s. m., TRICE, f., qui concilie les personnes, عصلع مصلع.

CONCILIATION, s. f., action de concilier des per--conci مصالحة - موافقة - اصلاح الحال . Conci liation de choses contraires, توفيق.

CONCILIER, v. a., accorder ensemble des personnes, - اصلح الحال بينهم - ساوى , صالح بينهسم . Concilier des choses con-.وفق , traires

د النفيق مسم Se Concilier, v. réf., s'accorder, تساوی مع ـ وافق بعصد

Concilier, attirer, acquerir à quelqu'un l'amitié, .كسب احدا الحبة, المعزة , الاعزة , l'estime

Se Concilier, v. pro., gagner, obtenir, اكتسب. Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, امالہ الید ـ استعطفہ علیہ ـ اکتسب محبّتہ امال الناس اليح Se concilier les esprits, امال الناس cher à se concilier les esprits, استيال الناس اليخ.

مختصر _ موجز , Concis, adj., court, resserré ـ اختصر الكلام ـ اوجز في كلامك ,Soyez concis لا تطيل الكلام.

ایجازنی الکلام , s. f., مالکاد.

CONCITOYEN, NE, s., citoyen d'une même ville qu'un autre, من بلد وأحدة. C'est mon concitoyen, .هو ابن بلدي

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour elire le pape, الماردينالية لانتخاب المابا .

CONCLUANT, E, adj., qui conclut, qui prouve bien, .برهان قاطع ,Preuve concluante .قاطع ـ مُقنع

I. ـ قضى I. ـ . Conclure un discours par, نتم ـ كټل ـ انهـــي O. || Conclure un traité, en arrêter ختم كلامه ب les conditions, أعقد شروطا عقد عهدا o.

استدل ب استنتج من استنتج من استدل ب استنتج من ذلک ان استنتج من ذلک ا Que faut-il en conclure? استدل بذلك على ان .والحاصل ايش هو ـ و ايش النتيجة

.. O بت الأمر - اقنع O..

Conclure, proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), طلب أن O.

O. Les مکم ب Conclure, juger, donner son avis, حکم ب juges ont conclu à la peine de mort, حموا عليه الناس احكموا التهاع الناس احكموا عليه. Il y a un grand concours de monde lls ont conclu à la mise en liberté | القضاة بالموت du prévenu, حكهوا للهتهوم بالاطلاق.

- Conclusion, s. f., fin d'une affaire, d'un discours, .ختام ـ نهايت

Conclusion, conséquence d'un raisonnement, نتايج , plur., نتيجة

.طلبة , Conclusions , demande ,

CONCOMBRE, s. m., plante potagère, fruit gros et long, فقوص - عجور - خيار, Concombre mince, dont la peau est comme cannelée, اقتاً ـ قتاًبة ـ قتاً. ∥ قثا الحهار عجور الحهار, Concombre sauvage

CONCOMITANCE, s. f., accompagnement d'une chose ملازمة _ مصاحبة , accessoire avec la principale

Concomitant, E, adj., qui accompagne, ملازم.

. Concordance grammaticale, موافقت _ مطابقت مطابقة. || Concordance de l'adjectif et du substan-.مطابقة النعت و المنعوت .

CONCORDAT, s. m., convention, accord en matières ecclésiastiques, اتنفاق کنایسے.

موا فقتر, Concorde, s.f., union de volontés, de cœurs اتحاد ـ صلح ـ وفق ـ

رافق ـ اتفق مع , congonden, v. a., موافق ـ اتفق

Concourin, v. n., coopérer, agir conjointement, - شاركم في العيل - ساعد احداً على العيال الى حُدّ باتفق مع احد في عهل Il n'a concouru en d'une somme, d'un nombre, حَدْ النفق مع احد في عهل. rien à cette affaire, ما لم يد في ها المادة.

تسابق على

عن الشي التقى بعصد ـ تقابل Concourir, se rencontrer. تلاقي ـ

اتحاد في العيل ـ مساعدة

التقاء, Concours, rencontre, التقاء.

- ازدهام - زهام , Concours , affluence de monde dans cette maison; il y vient beaucoup de gens, هذا البيت مطروق كثير

.سباق, Concours, pour un prix,

معقود, Concret, ète, adj., fixé, coagulé, معقود.

Concret (terme), qui exprime la qualité unie au sujet, comme clément, généreux, etc.; opposé à terme abstrait, comme clémence, générosité, etc., نعت اواسم صفته نحورحيم وكربم مقابل لاسم .معنی تحورحهد و کرم

Concretion, s. f., amas, تجمّع.

CONCUBINAGE, s. m., commerce illégitime d'un - تسرى bomme et d'une femme non mariés, الفد الرجل مع الامراة من غير زيجة

CONCUBINAIRE, s. m., qui a une concubine, عنك محظية ,سُرّبة ـ محتظى

CONCUBINE, s. f., qui cohabite avec un homme سُرّبة _ محاظم , . plur ; محظية , sans être sa femme .سراری plar.,

CONCUPISCENCE, s. f., pente au mal, aux plaisirs .هوى النفس ـ شهوة ,sensuels et illicites

.معا ـ سوا , Concurrent, adv., ensemble, معا ـ

CONCURRENCE, s. f., prétention de plusieurs à Entrer .معارضت جلت ناس بعضهم في ـ مغايرة في en concurtence avec, عارضہ, اعترضہ فی

Jusqu'à concurrence de, jusqu'au complément

معارض _ منازع , Concurrent, B, s., compétiteur, عارض _ Concourir pour, être en concurrence pour, إطالب - إطالب; plur., طلاب, plur., خصم و plur., اخصام منع ساير الطلاب, Il a écarté tous les concurgens

Concussion, s. f., exaction, غللة مظلبة و pl., . اختلاس اموال الناس ـ بلصة ـ مظالم | Concouns, s. m., action d'agir conjointement.

> CONCUSSIONNAIRE, s. m., qui exerce des concus-.مختلس اموال الناس ـ ظالم ,sions[

o. _ الامر مع , Concerter une entreprise avec تداول معه على الامر ـ دبر الامر مع

Se Concerter, v. récip., conférer ensemble, تداول مع احد على امر

Concession, s. f., don, octroi fait par un souverain, un seigneur, عطایا; plur., عطایا

Concession, figure de rhétorique, par laquelle on accorde un point que l'on pourrait disputer, تسليم.

CONCETTI, s. m , pensées brillantes, mais fausses, . بهرجة

ينفهم ـ ينصورني العقل, CONGEVABLE, adj. com., ينفهم CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, A حبلت I. A., حبلت الامراة

.ادرك ما A. عنهم ،Concevoir , entendre

A. Concevoir les condi-لا تطيل الكلام أ.شرج الشروط شرحا واضحاً, tions en termes précis ها الجهلة تركيبها بشع Cette phrase est mal conçue, ها . كتاب مضهونه ,Une lettre conçue en ces termes

. حصل عندی من ذلک فرح عظیم ,une grande joie _ نعلق قابد بهجتبه , Concevoir de l'amitié pour .وقع في قلبه محتبة فلان

Concierge . com., portier, بواب . Concierge d'une prison, سجان.

CONCIERGERIE, s. f., fonction, logement de con-.محل السجان - محل البواب , cierge

CONCILE, s. m., assemblée légale de prélats, مجامع , plur ; مجع مطارنة

CONCILIABULE, s. m., gens qui complotent, L -. جعية اشقيا

CONCILIANT, E, adj., مُصلِّع. CONCILIATEUR, s. m., TRICE, f., qui concilie les nersonnes, مصالح مصلح.

CONCILIATION, s. f., action de concilier des per--conci مصالحة - موافقة - اصلاح الحال . Conci liation de choses contraires, توفيق.

CONCILIRA, v. a., accorder ensemble des personnes, - اصلح الحال بينهم - ساوى, صالح بينهسم Concilier des choses con-

ـ اتفى مسم Se Concilier, v. réf., s'accorder, تساوی مع ـ وافق بعصد

Concilier, attirer, acquérir à quelqu'un l'amitié, .كسب احداً الحبة, المعزة, المعزة

Se Concilier, v.pro., gagner, obtenir, اكتسب. Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, امالد البد ـ استعلف عليد ـ اكتسب محبّند || Se concilier les esprits, امال الناس اليح الدار الناس الناس اليح cher à se concilier les esprits, استيال الناس اليد,

مختصر ـ موجز, Concis, adj., court, resserré, مختصر - اختصر الكلام - اوجز في كلامك ,Soyez concis

ایجاز فی الکلام , s. f., مالکار الکلام .

CONCITOYEN, NE, s., citoyen d'une même ville C'est mon concitoyen, في بلد واحدة A. J'en ai conçu | qu'un autre, من بلد واحدة C'est mon concitoyen, .هو ابن بلدي

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour ديوان الكاردينالية لانتخاب البابا ,elire le pape

CONCLUANT, E, adj., qui conclut, qui prouve bien, .برهان قاطع ,Preuve concluante .قاطع _ مُقنع

I. ـ قضى I. ـ . Conclure un discours par, انهم ـ کټل ـ انهـــي ب كلامه با Conclure un traité, en arrêter les conditions, أعقد عهداً o.

.استدل ب ـ استنتر من ,Conclure, inférer de - استنتج من ذلكك أن Il en conclut que, على ان Que faut-il en conclure? استدل بذلك على ان والعاصل ايش هو و ايش النتيجة

... بت الأمر - أقنع Conclure, prouver bien, بت الأمر - أقنع

Conclure, proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), طلب أن O.

juges ont conclu à la peine de mort, حموا عليم الناس احكموا الجتهاع الناس احكموا عليه. Il y a un grand concours de monde du prévenu, حكهوا للهتهوم بالاطلاق

- CONCLUSION, s. f., fin d'une affaire, d'un discours, .ختام ـ نهايت

Conclusion, conséquence d'un raisonnement, . نتا بح , plur. , نتيجة

.طلبة , Conclusions, demande

CONCOMBRE, s. m., plante potagère, fruit gros et .معنّی تحوّ رحمت و کرم | Concombre mince, dont . فقوص ـ عجور ـ خيار , long la peau est comme cannelée, اقتاً _ قتاً يتر _ قتاً. ا قِتْا الحهار - عجور الحهار , Concombre sauvage

CONCOMITANCE, s. f., accompagnement d'une chose ملازمة _ مصاحبة , accessoire avec la principale

Concomitant, в, adj., qui accompagne, ملازم.

CONCORDANCE, s. f., rapport, convenance, مطابقة. || Concordance de l'adjectif et du substan-.مطابقة النعت و المنعوت , tif,

CONCORDAT, s. m., convention, accord en matières ecclésiastiques, کنایسی کنایسی.

موا فقتر, Conconde, s.f., union de volontés, de cœurs اتحاد ـ صلح ـ وفق ـ

رافق ـ اتفق مع ،... CONCORDER, v. D., Concourre, v. n., coopérer, agir conjointement, - شاركم في العهل - ساعد احدا على العهـــل الى حُدّ باتفق مع احد في عهل Il n'a concouru en d'une somme, d'un nombre, تفق مع احد في عهل. ما لم يد في هاك المادة , rien à cette affaire

تسابق على

عن الشي التقي بعضم ـ تقابل Concourir, se rencontrer, تلاقي ـ

اتحاد في العبل ـ مساعدة

التقاء, Concours, rencontre.

- ازدهام - زهام , Concours , affluence de monde محم ب O. Les | Concours , affluence de monde . القصاة البوت. ∥ Hs ont conclu à la mise en liberté dans cette maison; il y vient beaucoup de gens هذا البيت مطروق كثير|

Concours, pour un prix, سباق.

معقود, Concret, ète, adj., fixé, coagulé, معقود.

Concret (terme), qui exprime la qualité unie au sujet, comme *clément, généreux*, etc.; opposé à terme abstrait, comme clémence, générosité, etc., نعت اواسم صفتر نحورحيم وكربم مقابل لاسم

Concretion, s. f., amas, تجمّع.

CONCUBINAGE, s. m., commerce illégitime d'un - تسسرى , bomme et d'une femme non mariés الفدّ الرجل مع الأمراة من عير زيجة

CONCUBINAIRE, s. m., qui a une concubine, عنك محظية ,سُرِّية ـ محتظى

CONCUBINE, s. f., qui cohabite avec un homme سُرِّبة _ محاظى , , plur ; محظية , sans être sa femme سراري plar.,

CONCUPISCENCE, s. f., pente au mal, aux plaisirs . هوى النفس ـ شهوة ,sensuels et illicites

.معا ـ سوا , Concurrence, adv., ensemble.

CONCURRENCE, s. f., prétention de plusieurs à Entrer معارضة جلة ناس بعضهم في ـ معابرة في en concurrence avec, عارضه اعترضه في.

Jusqu'à concurrence de, jusqu'au complément

معارض ـ منازع , Concurrent, E, s., compétiteur, عارض ـ منازع اخصام , plur. , فصم - طلاب , plur. , طالب - plur. , خصم ; plur. , خصم الخصام , منع سأير الطلاب, Il a écarté tous les concurrens

Concussion, s. f., exaction, غللت مظلمة بالم .اختلاس اموال الناس - بلصة - مظالم | Concours, s. m., action d'agir conjointement.

> CONCUSSIONNAIRE, s. m., qui exerce des concus-منحتلس اموال الناس ـ ظالم (sions|

CONDAMNABLE, adj. com., repréhensible (chose), مستحق اللوم ,(Condamnable (personne .منكر

CONDAMNATION, s. f., jugement qui condamne, Passer condamnation, con. حكومة على ـ حكم على .اعترف بالخطا ـ اقر بعيب ه venir du tort,

CONDAMNER, v. a., donner un jugement contre, ب على احد ب . Ils le condamnèrent à la mort, تعلم بالموت , المحموا علم الموت ,

. نفى _ انكر Condamner, désapprouver, rejeter, نفى _ انكر انكرت عليد ذلك الفعل, J'ai condamné son action || Ebn Ishak est de ceux qui ont condamné la chimie, . ابن اسحاق من جلة من نفي الكيميا

· Se Condamner, v. réf., avouer, reconnaître sa .اقربذنبه - اعترف بالخطا ,faute

محكوم عليه , adj., عليه محكوم.

تشخير، ـ تكثيف ... Condensation, s. f., فينا

CONDENSER, v. a., rendre plus compacte, plus کشف ـ ثخر، serré,

CONDESCENDANCE, s. f., complaisance qui fait qu'on مراعاة _ تنزّل _ تنازل _ تنازل . se rend à la volonté d'autrui, ـ منظوم ـ صاغ ـ محكم ـ كامل في جيع احوالہ | Avoir de la condescendance pour .مطاوعت ـ مهاودة جبة مشتهلة على ,Acte bien conditionné مصبوط | طاوعه _ راعاه _ هاوده _ تنزّل لد ,quelqu'un .راعي خاطرة

CONDESCENDANT, B, adj., adj.,

CONDESCENDRE à, v. n., se rendre à la volonté, على شي aux sentimens d'autrui, على شي ۔ ہـاودہ ۔.A سہے لہ ب,۔ تنزّل لہ فی شی .راعي خاطرة في شي

CONDISCIPLE, s. m., compagnon d'étude, .ارفاق et رفيقا , plup ; رفيق في التلهذة

- شان - طبیعت , Condition, s. f., nature, état, علی ا J. Telle est la condition de l'homme, حكذا شان بني ادم ـ كذا هو حال الانسان

- شروط ; plur., شرط condition, qualité requise, شرط Qui a toutes les conditions شرايط, plur., شريطت

.مشتهل على شرابط الصحة و اللزوم d'anthenticité, Condition, état de l'homme quant à la naissance, ,Homme de condition, de haute condition ننكث ـ اصل ۔ من الاصابل ۔ من ذوی البیوٹ ۔ رجل اصیل

ـ ذو حسب و نسب ـ من الاكابر و الاعيان plur. qui s'emploic aussi dans le) اکابر ۔ ابن ناس langage vulg. comme sing.) | De basse condition, واطي الاصل ـ رجل دنتي

Condition, profession, , & _ U____. Chacun على قد بساطك مد , doit vivre selon sa condition , prov.

.باب ـ خذمتر , état de domesticité, باب ـ خذمتر O. || Chercher une خدم عند أحد - فتش على من بستخدمــــم condition, ما لحرباب, Qui est sans condition ! فتش على باب .(Turk) قبو سز ـ

Condition, clause, charge, شرط ; pl., شروط . Im-.0 فرض عليد شروط, poser à quelqu'un des conditions .بحیث ان ـ بشرط اق A condition que, ابحیث

CONDITIONNÉ, E, adj. (bien), qui a les conditions - كامل الاوصاني ـ في. عايد ما يكون , requises ـ سقــط ,Mal conditionné, اشرايط الصحة .فيه نقص

CONDITIONNEL, LE, adj., qui renferme une condi-.شرطى _ تحت الشرط , tion,

CONDITIONNELLEMENT, adv., avec condition, تحت الشرط الشرط.

CONDITIONNER, v. a., donner à quelque chose les - كهّل جيع احوال الشـــي ,qualités requises احكم صنعتد ا

CONDOLEANCE, s. f., témoignage de douleur; compliment de condoléance, تعزية. Faire compliment de - عزى احدا في condoléance à quelqu'un sur, .0 اخذ خاطره في

Condon, s. m., le plus grand des oiseaux, .نوع طيروهو اكبر الطيور ـ ريح

CONDUCTEUR, TRICE, s., guide, کلیسل; plur., سوّاق ـ سابق. Conducteur d'animaux, هادي ـ ادلّا

O. دل احداً على الطريق , Condurate, v.a., guider - الحدال عدى الحدال . Conduire, mener quelqu'un à, . Condyle منتوة عظام المفاصل - عظم سهسهاني | Conduire ودّى احدا الى - .0 اخذه الى chez, الخده الى المفاصل - . aguelqu'un, l'accompagner par honneur ou pour sa jointure des doigts, عقد الاصابع; plur., عقد الاصابع sureté jusqu'à un endroit, اوصلد الى

. باسور | Conduire les animaux, en les chassant devant soi, مان O. Conduire les animaux, en les menant par la .O قاد , bride

اجرى الماء من موضع الى , Conduire l'eau .دبر, Conduire, diriger des ouvrages, des affaires, دبر .دبر _ . O. قاد , Conduire, diriger, commander Conduire une armée, قاد العسكر, Conduire une rnaison, البيث.

La raison le conduit, بببع عقلم ـ عقلم ـ عقلم. Les passions le conduisent, يتبع أهوبة النفس. يطاوع نفسه Sa cupidité le conduisit à, le porta à, . جلد الطهع الي

Se Conduire, v. ref., agir bien ou mal, سلك 0. انجزاً. ــ مشم L. Voyez SE Comporter.

CONDUIT, s. m., canal, tuyau pour le passage d'un fluide, مجارى; plur., مجارى. Conduit ali-.المرى , mentaire

. اتفقوا ـ تعاهدوا | . هداية ـ دلالة , CONDUITE , S. f. , action de guider Conduite, action de mener quelqu'un à, de l'ac-. توصيل الى - اخذ الى - تودية الى الى - اخد

اعطے احداً منصباً, Avoir la conduite de, ضبط O. || Étre sous | Conferer, donner des honneurs. تدبير ان في ضبط ,la conduite de

ر سيرة - سلسوك Conduite, manière d'agir, السيرة -

Mauvaise conduite, سیرة ردیت. ∥ Il a bonne conduite, معاملته مالتم Homme de bonne con-محمود لا فعال مشكور الاعمال - كسن السيرة , duite || Suivant la conduite que vous aurez, que vous tiendrez, بحسب السلوك الذي تسلكم, Tenir une conduite indécente envers quelqu'un, عراذل مع احد.

CONDYLE, s. m., éminence des articulations des os,

Condylome, s. m., excroissance de chair,

Cône, s. m., pyramide à base circulaire, مخروطات, plur.,

. جوز صنوبر, Cone, pomme de pin

CONFECTION, s. f., action de composer des drogues pour médicamens, نركيب الأدوية.

معاجين, pl., معجون, pl., معاجين Confection d'hyacinthe, باقوت Confection d'hyacinthe, امعجون باقوت .معجون القرمز, fection d'alkermès

عيل , Confection, action de faire

. تهام _ تكييل , Confection, achèvement

CONFECTIONNER, v. a., faire, achever, J. A. -

ـ مُعاهدة , Confédération, s. f., ligue, alliance اتفاق ا

منفق _ متعاهد , CONFÉDERÉ, E, adj. , متفقق _

CONFEDERER (SE), v. récip., se liguer ensemble,

Conférence, s. f., entretien sur une affaire, .مداولة ـ مجلس كلام.على امر ـ محادثة |

Conduite d'affaires, direction, تدبير امور. CONFÉRER, v. a., comparer deux choses, conduite, commandement, على شي على شي على شي على شي الله على شي الله على الله على

- ولي - الله عنوا

Conférer, parler ensemble d'une affaire, Il faut . تشاور في امر ـ تحاكي ـ تداول على امر | السيرة حسنة ،Bonne conduite .مشوة ـ معاملة

que j'en consère avec mon associé, ابدى اشاور (CONFIDENT, E, adj., à qui l'on confie ses secrets, .شربكي في هك المادّة

Confesse. Voyez Confession.

اقر ـ اعترف ب Confesser, v. a., avouer,

Confesser, ouir une consession, . مسهم الاعتراف

. اعترف بذنوبم . Se Confesser, v. pro

ا ابو اعتراف , dre une confession et d'absoudre .معلم اعتراف

.اعتراف Confession, s. f., aveu,

CONFESSIONNAL, s. m., siége du confesseur, كرسم الاعتراف

CONFIANCE, s. f., espérance ferme en quelqu'un, en quelque chose, وكِلَّه بالامر - فوض البه الامر Mettre توكّل عول - انتكال على, Confier une place à sa confiance en Dieu, الوكل على الله.

Confiance, assurance que l'on prend sur la probité, la discrétion de quelqu'un, أعتياد ـ ثُلقة. Avoir con-ـ اعتبد على صدى احد ,fiance en quelqu'un بثني به aor., پثنی به Prendre confiance en quelqu'un, استامن احدا . || Personne de confiance, en - صاحب امانت - امین مانت امانت امان النكل على نفسه , Homme de confiance, qu'on emploie en soi-même . بوثق به dans ses affaires, معتيد. || Envoyez-nous votre homme ارسلوا لنا معتهد محبتكم ,de confiance

De confiance, par confiance dans la discrétion, la .من باب الثقة, probité de quelqu'un

Confiance, sécurité, bardiesse, سلق القلب. عجب, Confiance, présomption, عجب.

معجب نفسم, Confiant, présomptueux,

Confidence, adv., en confidence, . بيني وبينك - من باب الثقة

Confidence, s. f., part donnée ou reçue d'un se-خلل , Confire dans du vinaigre . وتبي مساررة , Faire confidence à quelqu'un de quel- مساررة .ساررة بالشي _ اخبرة بالشي سرا ,que chose,

.صاحب السرّ- امين السرّ-كانم سرّ|

CONFIDENTIEL, LE, adj., dit en confidence, ... CONFIDENTIELLEMENT, adv., d'une manière confi-. في السرّ ـ سرّاً ,dentielle - عـــ

CONFIER, v. a., commettre à la fidélité de quel-- qu'un, استامنه على ـ . . امن احدا على شي . Con-- أودع عناك وديعسة, s. m., prêtre qui a pouvoir d'enten- fier un dépôt à quelqu'un, عناك وديعسة Confier ses se-استحفظه امانت استودعه امانت الطلعة على اسرارة Secret confié à plus de deux كل سأتر جاوز; personnes est bientôt divulgué الاثنين شاع

> Confier une affaire à quelqu'un, l'en charger, اولي , ولى احداً المنصب , quelqu'un

> ـ أستوثق ب Se Confier en, v. réf., se fier à, استوثق استامند امنه. C'est une faiblesse que de se confier en -se con-الثقة بكل الناس عجز, Se confier en, mettre sa confiance en, faire fond sur, Se confier اعتبد على _ توكل على _ انسكل على en la providence de Dieu, اتوكل على الله Se confier

Configuration, s. f., forme extérieure, CONFIGURER, v. a., figurer l'ensemble, ...

CONFINER avec, v. n., toucher par les limites, أتصل ب ـ تاخم

Confiner dans, v. a., reléguer dans un lieu, .0 ترك في ـ L نفي الي ـ L حذف الي

Se Confiner, v. réf., se retirer dans une solitude, .انـفرد ـ ابتعد

Confins, s. m., extrémités d'un pays, تتحوم; . عدود - تُخْم , sing., تحدود - تُخْم

CONFIRE, v. a., saire cuire des fruits dans le sucre, . سخلل ,Fruits confits dans le vinaigre ا

CONFIRMATIF, IVE, adj., qui confirme, مشبّت ـ مشبّت ـ مقرّر ـ مقرّر

CONFIRMATION, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, اثبات _ اقرار _ تنقربر _ تاكيد. Confirmation dans une dignité, اقرار _ ابقا.

" Confirmation, preuves dans le discours, تحقیق - تاکید ـ اثبات

Confirmation, sacrement de l'Église qui confirme dans la grâce du baptême, تشبيت ـ سر الميرون.

CONFIRMER, v. a., rendre plus stable, affermir, مثبت الحدادة وقرر والمرابع المرابع ال

- ثبت مثبت A. Étes-vous confirmé? منے سر الميرون انث مثبت المبرون .

Se Confirmer, v. réf., se rendre plus ferme, كات. Se confirmer, devenir plus certain, تاكد.

CONFISCABLE, adj. com., qui peut être confisqué, ينضبط _ يضبط

CONFISCATION, s. f., action de confisquer, ضبط الأموال

CONFISEUR, s. m., qui fait et vend des confitures, des dragées, کُلُوانی ; plur., کُلُوانی بالیت ; plur., مَکُلُوانید .

CONFISQUEA, v. a., adjuger au fisc par condamnation, ضبط لليبرى O. Être confisqué, أنصبط.

Confittion, s. m., prière avant la confession, صلاة كاعتراف.

CONFITURIER, s. m. Forez Confiseur.

CONFLACRATION, s. f., embrasement général, incendie, عربقة.

« CONFLIT, s. m., contestation entre les juridictions sur le droit de juger une cause, ثالث الدعوى الدعوى

CONFLUENT, s. m., jonction de deux rivières, مصبّ نهر في نهر اخر ـ ملتقى نهرين.

CONFONDRE, v. a., mêler des choses ensemble, خلط O. Ne confondez pas l'innocent avec le coupable, لا تخلط البرى بالمذنب.

Confondre, convaincre en couvrant de honte, المدين I. ـ الله ينحزبه. Dieu le confonde, جَمَّل ـ المدين دُقْند.

Confondre, embarrasser quelqu'un par des louanges excessives, etc., عَجَلَة. ∥ Je suis confondu de toutes vos bontés, خلب منك , استحبت , كثرة احسانك الى.

Se Confondre, v. ref., se troubler, تختر

Сонтовматіон, s. f., manière dont un corps organisé est conformé, نرکیب - نکوبن.

CONFORMER, v. a., rendre conforme à, ل, معر, على

Se Conformer, v. réf., se soumettre, se rendre conforme à, تبع _ وافق ما المر _ اتفق _ . A. تبع _ وافق الامر _ اليعبّل بدرجب الميعبّل بدرجه . Pour que l'on s'y conforme عمل بهوجب

que j'en consère avec mon associé, ابدى اشاور Confident, E, adj., à qui l'on consie ses secrets, .شريكي في هلَّا المادَّةُ

CONFESSE. Voyez Confession.

اقرد اعترف ب Confesser, v. a., avouer

رق , Confesser, ouir une consession . ٨ سهم الأعتراف

اعترف بذنوبر , Se Confesser, v. pro

Confesseur, s. m., prêtre qui a pouvoir d'enten-- ابو اعتراف , dre une confession et d'absoudre .معلم اعتراف

.اعتراف , Confession, s. f., aveu

CONFESSIONNAL, s. m., siége du confesseur, . كرسم الاعتراف

CONFIANCE, s. f., espérance ferme en quelqu'un, en quelque chose, وكِلَّه بالامِر _ فوض البد الامر Mettre المر Confier une place à sa confiance en Dieu, انوكل على الله.

Confiance, assurance que l'on prend sur la probité, la discrétion de quelqu'un, أعتباد ـ ثقة . Avoir confiance en quelqu'un, اعتبد على صدق أحد بثق , aor. , بثق Prendre confiance en quelqu'un, استامن احدا Personne de confiance, en - صاحب امانت - امین و qui on peut se confier, ا بوثق به. ∥ Homme de confiance, qu'on emploie dans ses affaires , معتيد Envoyez-nous votre homme ارسلوا لنا معتهد محبتكم , de confiance

De confiance, par confiance dans la discrétion, la من باب الثقة, probité de quelqu'un

Confiance, sécurité, hardiesse, ثبات القلب.

. Confiant, présomptueux, معجب نفسم

CONFIDEMMENT, adv., en confidence, السرّ . بيني و بينك - من باب الثقة

CONFIDENCE, s. f., part donnée ou reçue d'un se-خلل , Confire dans du vinaigre . وتبي من ال Faire confidence à quelqu'un de quel . مساررة .ساروه بالشي _ اخبره بالشي سرا , que chose

.صاحب السرّ- امين السرّ- كاتم سرّ

CONFIDENTIEL, LE, adj., dit en confidence, ... CONFIDENTIELLEMENT, adv., d'une manière confi-. في السرّ ـ سرّاً ,dentielle - عـــ

> CONFIER, v. a., commettre à la fidélité de quel--qu'un, استامنه على . . . امن احداً على شي . Con ـ اودع عنك وديعـــة ,fier un dépôt à quelqu'un -Confier ses se استحفظه امانتر استودعه امانتر د امنه على السلم crets à quelqu'un, امنه على السمالية ا اطلعه على اسراره. || Secret confié à plus de deux كل ساتر جاوز; personnes est bientôt divulgué الاثنين شاع

> Confier une affaire à quelqu'un, l'en charger, اولي رولي احدا النصب ,quelqu'un

> ـ أستوثق ب Se Confier en, v. réf., se fier à, باستوثق استامند ـ امنه . C'est une faiblesse que de se confier en tout le monde, الشقة بكل الناس عجز. ¶ Se confier en, mettre sa confiance en, faire fond sur, Se confier اعتہد علی ۔ 'نوکل علی ۔ انسکل علی en la providence de Dieu, انوكل علم الله Se consier en soi-même, انكل على غلى الفسد.

CONFIGURATION, s. f., forme extérieure, صور, CONFIGURER, v. a., figurer l'ensemble,

CONFINER avec, v. n., toucher par les limites, اتصل ب ـ تاخم

Confiner dans, v. a., reléguer dans un lieu, .0 ترك في ـ .I نـفي الي ـ .I حذف الي

Se Confiner, v. réf., se retirer dans une solitude, .انـفرد ـ ابتعد

Confins, s. m., extrémités d'un pays, تنحوم; . حدود - تُخَم , sing., حدود - تُخَم

CONFIRE, v. a., saire cuire des sruits dans le sucre, ال Fruits confits dans le vinaigre, المخلل.

CONFIRMATIF, IVE, adj., qui confirme, مثبّت _ مثبّت _ مقرّر _ مقرّد _

CONFIRMATION, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, וثبات _ اقرار _ تنقربر _ تاكيد. Confirmation dans une dignité, اقرار _ ابقا

" Confirmation, preuves dans le discours, تحقیقی _ تاکید _ اثبات.

Confirmation, sacrement de l'Église qui confirme dans la grâce du baptême, تشبيت ـ سرّ الميرون.

CONFIRMER, v. a., rendre plus stable, affermir, آبّت ـ اكّد ـ اقر ـ قرر ورابت ـ اكّد ـ اقر ـ قرر qu'un dans sa dignité, dans son gouvernement, اقرّه على عبله . افرة على عبله ـ ابقى احداً فى منصبه . Confirmer, donner des preuves, des assurances, اثبت ـ حقّق ـ اكّد .

Confirmer, donner la confirmation, تُبَت مُنْبِت A. Étes-vous confirmé? انت مثبّت المبرون ـ المدون ـ

Se Confirmer, v. réf., se rendre plus ferme, قدية. Se confirmer, devenir plus certain, تاكد.

CONFISCABLE, adj. com., qui peut être confisqué, de . .

CONFISCATION, s. f., action de confisquer, ضبط الاموال

CONFISEUR, s. m., qui fait et vend des confitures, des dragées, حُلُواني ; plur., عُلُواني بالواتية ; plur., علاواتية

CONFISQUER, v. a., adjuger au fisc per condamnation, صبط لليبرى O. Étre confisqué, أنضبط.

Confitton, s. an., prière avant la confession, صلاة الاعتراف.

CONFITURIER, s. m. Foyez CONFISEUR.

CONFLACRATION, s. f., embrasement général, incendie, احتراق ـ حريقة.

« CONFLIT, s. m., contestation entre les juridictions sur le droit de juger une cause, ثالث الدعوى الدعوى. Il s'éleva entre eux un conflit de juridiction, صاربينهم شقائ و ادعى كل واحد لنفسه فصل ماربينهم ألدعوى الدعوى ا

CONFLUENT, s. m., jonction de deux rivières, مصب نهرفی نهر اخر - ماتقی نهرین

CONFONDER, v. a., mêler des choses ensemble, خلط O. Ne confondez pas l'innocent avec le coupable, لا تخلط البرى بالمذنب.

Confondre, convaincre en couvrant de honte, خما الد بنحزيم Dieu le confonde, جماله بنحزيم الله بنحزيم.

افحم, Confondre, réduire à ne pouvoir répondre اخرس ـ.

Confondre, embarrasser quelqu'un par des louanges excessives, etc., عَجَلَة. ∥ Je suis confondu de toutes vos bontés, خنت منت منت استحبت المشرقة الحسانك الى.

Se Confondre, v. réf., se troubler, تختبل.

CONFORMATION, s. f., manière dont un corps organisé est conformé, نرکیب ـ نکوین.

موافق _ مطابق . Conforme, convenable, عموافق _ موافق . موافق .

CONFORMÉMENT, adv., d'une manière conforme, بحسب على موجب بهوجب المحسب . Conformément à vos ordres, على موجب العرابيد . Conformément aux usages, حسب العوابيد . حكم العوابد .

وَفَق مع , ل , Conforme à , ب Conforme à , ل وَفَق مع , على . طابق مع , على .

Se Conformer, v. réf., se soumettre, se rendre conforme à, تبع _ وافئل A. _ التفق _ . A. البعدل بدوجب ليعبل بدوجب. Pour que l'on s'y conforme عبل بيوجب

Je Lorsque notre présent ordre vous sera parvenu et que vous en aurez pris connaissance, conformez-vous-y et prenez bien garde de vous en écarter en rien, حال وصول فرماننا هذا اليكم و وقوفكنم على مضهونه السامى اعبلوا بهوجبه و الحذر ثم الحذر .

Conformité, s. f., rapport entre des choses conformes, مطابقة ـ موافقة.

Conformité, soumission à la volonté de Dieu, متابعة لمشية الله.

En Conformité, adv., conformément à, على موجب الدنيا (confusion, المخرب الدنيا (Confusion, bonte, igno

Сомговтати, ve, adj., qui fortifie, обесью

قوى CONFORTER, v. a., fortifier,

Confraternité, s. f., relation ou qualité de confrères, de compagnons, أخوبة.

Confakan, s. m., membre d'une compagnie, d'une association religieuse, خا; plur., اخوان. Les confrères d'un artisan, ceux qui exercent le même métier que lui, اخواند في الصناعة ـ اولاد صناعتها.

أخوية رهبان , Confrence, s. f.,

CONFRONTATION, s. f., action de confronter des témoins, des accusés, مواجهة اجتهاع بين و بين. Confrontation, examen d'écritures, de passages, مقابلة

CONFRONTER, v. a., mettre en présence pour interroger, من المحمد المدأ باضر A. Confronter, comparer les choses entre elles, ب. قابل الشي على ب.

CONFUS, adj., mèlé, brouillé, sans ordre, bode مخطوط المخبط ملخبط و المخبط المخبوص المخبوص المخبوص المخبوص المخبوط في بعصد كلام مندار المحبوط المحبوب المحبوب

انا خجلان منك او ,Je suis confus de vos bontés ان منك التبه شخص الكثرة احسانك التبه التحص د . A خجل من احد

Confus, embarrassé, troublé, Jico.

بعبر نظام ـ خلطاً ، Confusement, d'une manière confuse, تاكيد . Je m'en souviens confusement . من غير تحقيق ـ الله ولكن من غير تاكيد .

CONFUSION, s. f., mélange confus, embrouillement, خبطة علمة المخالط المخبطة المخالدة المناء . Mettre tont en confusion, اختلاط عنوب الدنيا . O.

Confusion, bonte, ignominie, خطزی ـ کشفة.

Confusion, honte par modestie, خالخ مياء عالم المتسد.

CONGÉ, s. m., permission de s'en aller, de s'absenter, באוני ולני לענור. Congé dans un collége, exemption de classe, ישלוד ולניים ועלוד, א Jour de congé, ישלוד ועדור. איני שלוד, איני שלוד.

Donner congé à un locataire, امراهدا ال بعزل. Donner congé à un domestique, le renvoyer, دشرالخذمتكا.

- وقع Prendre congé, saluer avant de partir, عند خاطر o.

CONGEDIE, E, adj., عاذون لم بالانصراف. CONGEDIER, v. a., donner permission de se retirer, اذن لم بالانصراف ـ اصرف 0.

CONGREATION, s. f., action du froid qui gèle les liquides, عقد ـ تعمید ـ حود

CONGREER, v. a., عقد عقداً.

Se Congeler, v. réf., عبد انجهد.

CONGESTION, s. f., amas d'humeurs, בש ובצום ב

CONGLOBATION, s. f., terme de rhétorique, accumulation de preuves, چع دلایل کثیرة.

CONGLOMÉRER, v. a., amasser, 🗻 A.

CONGLUTINATION, s. f., action de rendre gluant, نصيير الشي مثل الدبق.

CONGLUTINER, v.a., rendregluant, ضيرمثل الدبق.

CONGRATULER, v. a., féliciter, هني.

Congrégation, s. f., compagnie, is - - Congrès, s. m., assemblée de ministres pour trai-

ter des affaires de leurs états, مجهع وزرا ملوك

.لياقة, CONGRUITÉ, s. f., convenance, لياقة

. CONGRUEMENT, adv., pertinemment, בָּשׁׁלָפֿה.

CONIFERE, adj., arbre dont le fruit approche de la figure d'un cône, عبرة الصنوبرة شكل جوز الصنوبري المخروطي . CONIQUE, adj., en forme de cône, عضروطي . في صورة المخروطة ـ صنوبري

. کی صورہ انجھروطہ ۔ صنوبری ' '

.وَهْهِي سَـ هُدُسِي , CONJECTUBAL, E, adj.

بالتحدس,CONTECTURALEMENT, edv., par conjecture, بالتخويب - بالتخويب

CONJECTURE, s. f., jugement probable, opinion fandée sur des apparences, سعم وقدم والتخوين والمناسبة. Par conjecture, الفرضية المناسبة الأقياس القياس الذي حسبه صحيح المناسبة والمناسبة المناسبة المناسبة والمناسبة وا

A. قطع عقلم ان ـ خَيِّن ـ توهم , blement در ـ وصل , Conjoin dre, v. a., unir CONTOINT, B, adj., uni, joint, متصل Conjeints, au plur., les époux, الرجل و أمراته

اقتران Conjouction, s. f., union, اقتران.

. حرف العطف, Conjonction, t. de gramm.

Conjonction, rencontre apparente des astres, قران ـ اجتماع. Trouver les conjonctions des astres au moyen de, بستحرج الاجتماعات ب.

CONJONCTIVE, s. f., membrane, le blanc de l'œil, الماتحم ـ بياضة العين

CONJONCTURE, s. f., occasion, rencontre de circonstances, alle alle plure, plure.

un verbe est susceptible, الصريف الفعل Conjugaison, manière de conjuguer, paradigme, ميزان plur., اوزان ; plur., اوزان الفعل على وزن هذا الفعل على وزن هذا ك. « هذا الفعل على وزن هذا ك. « هذا الفعل على وزن هذا ك.

Conjugale, قرويجي ي dj., qui concerne le mariage, le mari et la femme, تزويجي. Violer la foi conjugale, كفان حقيقة النزويج

CONJUGALEMENT, adv., selon l'union conjugale, بيوجب الزيجة

CONJUGUER, v. a., faire subir à un verbe les différentes variations grammaticales dont il est susceptible, ذكر تصريف الفعل ـ صرّف الفعل se conjugue sur un autre, comme un autre, comme un autre, خعل على وزن اخر

CONJUBATEUR, s. m., qui conduit une conjuration, عصبة

Conjurateur, prétendu magicien qui conjure les démons, les tempêtes, oçio.

CONJUBATION, s. f., conspiration, العسواس | النفاق . | Perdre connaissance, s'évanouir, معاهدة ـ موامرة على قتل الامير

Conjuration, paroles magiques pour conjurer les عزایم , plur. ; عزبة _ نعزبم , demons

. تضرع , Conjurations , prières ,

CONJURÉ, s. m., membre d'une conjuration, متفق على الشر - متعاهد - متعصب - من العصبة تضرّع الى احد, Conjuner, v. a., prier instamment ناشك الله ـ اقسم عليه بالله ,Conjurer au nom de Dieu .استقسم ـ عزم على Conjurer les démons,

Conjurer, au fig., détourner par prudence, 5, O. _ .تدارك

Conjurer, former un complot, juice, Conjurer la . تعاهد , تحالف , تعصّب مع ناس على perte de quelqu'un, all als A.

COMNAISSABLE, adj. com., qui est aisé à connaître,

علم ب_ معرفة, Connaissance, s. f., idée, notion - عرف. La connaissance de Dieu, معرفة الله اله معرفة. اله A. Je vous connaissais bien pour على بك ,عهدى بك انك شقى ,un méchant مالى علم بذلك ,عهدى بك انك شقى ,un méchant عرف الشي ,Connaître parfaitement une chose الما عندي خبر بذلك de quelque chose, جيد المعرفة إ-احاط علماً ب ـ I. عسرف Faire connaître quelque chose à اعلم ب ـ عرف احدا ب, aor., يقف av., يقف av., يقف على إ Qui a une grande connais- quelqu'un, وقف على منعوة عن الدخول ,refusa l'entrée , il se fit connaître إ .خبير في الامور ـ خبير بالامور , sance des affaires . فعرّفهم بنفسم إ - بجلية خبر - على بصيرة , En connaissance de cause . بهعرفد كلية

.هو خبير في الأمور , Acquerir des les affaires ،معلومات ـ فنون , plur. ; فن ـ علم connaissances, معارف. Il a beaucoup de connaissances, عرف المعلومات وفنسون كثيرة . I. عنان علم كثـــير.

لم معارفة مع ـ عرف احدا , العنا العنان العن ا الله es objets, وعي - رُشُد - بصيرة . Il n'a pas sa connais- Connaître, cohabiter avec une femme, . تهتّع ب ـ اكتشف على | Avoir sa connais هو وأي على نفسه , sance sance, على نفسه; aor., يعني ; vulg., يوني Connattre de, juger d'une alsaire, وعي على نفسه O. I. قضى ـ . . فحص كلامر _ | عدم الرشد , Perdre la connaissance et le sentiment

Reprendre ، عشى عليه _ غَشى عن رُشك _ . A عبى استفاق من غشونه ـ وعي من غشونه و connaissance . تعارف _ معارفت _ معرفت , Connaissance , liaison . Cette personne n'est pas de ma connaissance, -Faire con ما هو من معارفی _ ما لی معه معارفتر naissance avec quelqu'un, معارف معارف. || Faire faire عسرو connaissance à quelqu'un avec un autre, ا احدا ب, مع الحدا ب, مع connaît, معرفة; plur.; معارف Nous étions amis, nous ne sommes plus que de simples connaissances, -En pays de connais كنا اصحاب صرنا معارف بين معارف ,sance .

CONNAISSEMENT, s. m., la déclaration de la charge du vaisseau, تنعريف الوسق.

COMMAISSEUR, SE, adj., qui se connaît à ou en quel-.اهل خبرة ـ عارف ب خبير ب في que chose, في العارف ب

CONNAÎTRE, v. a., avoir une notion, une idée d'un

Connattre, avoir une grande pratique, une grande Connaissance, savoir, معرفة; plur., معارف expérience de, عرف I. – بالا معرفة. Il connait

- ميز , Connattre , discerner, distinguer les objets

Connaître quelqu'un, avoir quelque habitude avec

Se Connaître, v. réf., se juger soi-même, O. Il n'est rien de plus ذائق روحه ـ . I عرف نفسه لاشى أصعب, difficile que de se connaître soi-même Depuis que je على الانسان من معرفة نفسم me connais, depuis que j'ai l'asage de ma raison, .من يوم الذي فقت على الدنيا

Se Connaître en, à, s'entendre en, être en état de لد معرفتر ب ـ کان عارف بـ I. عرف بjuger de .لد خبرنی ـ کان خبيرنی , ب ـ . ه فهم نی ـ .معروف ب Connu sous le nom de,

. أمير الجيوش , COMNETABLE, s. m., chef des armées CONNEXE, adj., qui a de la liaison avec une autre مقتنون ـ مقرون ,chose

CONNEXION, s. f., on CONNEXITÉ, liaison, rapport اقتران ـ مقارند , de choses

CONNIVENCE, s. f., complicité par tolérance et dissimulation du mai qu'on doit et peut empêcher, . Connivence, complicité . موالسة متنفظ مع ,Qui est de connivence avec . اقتفاق

GONNIVER, v. n., participer au mal qu'on doit et غيض عن أحد في peut empêcher en le dissimulant, فيض عن أحد والس مابي احدا في

نوع ودعد كبيرة , Comque, s. f., grande coquille, ودعة ـ جزعة, Conque de Vénus

CONQUERANT, s. m., qui fait, a fait des conquêtes, ابو الغنوحات ـ فاتبح الغتوج

COMQUENTA, v. a., mequerir par les armes, فتر A. . اكسب البلاد ـ . I ملك ـ

I. ملك , استهلك القلوب , Conquérir les cœurs تجاوبف لاذر, Conques,s.f.pl.,cavités de l'oreille, Conquera, s. f., action de conquérir, plur., بلاد مفتحة , Payo conquis فتوح

على ذمتى ا Comsacaza, v. a., dédier une église, un autel, un . کرش کنیستر او اوانیها ,calice à Dieu

O. رسم O. Consacrer ou sacrer un évêque, un prêtre أرنسم ,Être consacré prêtre!

Consacrer, dévouer, sacrifier son temps, sa vie, .o صرف أوقائد أو عهرة في ,ses soins , sa fortune à بذل جها او مالع في ـ

Consacrer, sanctionner, en parlant de l'usage, اسلک ۔ اثبت

Consacrer un mot, le déterminer à une signification particulière, خصع.

Consacrer, prononcer la consécration de l'eucharistie, قدّس القربان.

Se Consacrer, v. réf., se dévouer, se donner tout entier à, قدّم كل ذاتسه Se consacrer à Dieu, .تعتد للم

Consanguin, E, adj., parent, frère du côté pa-قربب, الح من كلاب, ternel,

Consanguinité, s. f., parenté du côté du père, قرابة من كلاب

CONSCIENCE, s. f., sentiment intérieur du bien et - ضهاير, :plur ; ضهير ـ ذمم , :plur ; ذمّت , du mal , plur., سراير, Examen de conscience ـ صفا الصير, Bonne conscience, فحص الصهير ,Mauvaise conscience إ.ذمّة صالحة ـ صهير صافي . دمة متقلقلة, Conscience troublée, ذمة ردية Il y a conscience, c'est conscience, خُطيّة; vulg., خطيّة ان تعشه, C'est conscience de le tromper, خطيّة ∦ Ne fais pas cela, il y aurait conscience, لا تعيل . هذا خطّتة. || Faire conscience de quelque chose, O. || Je me fais conscience شاف الشي حرامًا عليه de cela, أشوفد حسرام على Un homme de conscience, مرجل صاحب ذمة Avoir une conscience Consacrant, adj. m., qui sacre un autre, large, ne pas être scrupuleux, الد ذمة واسعة. | En ع فرمتي , conscience , en vérité

. بذمة, Conscience conscience , adv. , avec conscience

48

Consciencieux, se, adj., qui a la conscience dé-.صاحب ذمة ,licate

Conscription, s. f., enrôlement fixé par la loi,

Conscrit, adj., porté au rôle militaire, adje, للعسكرية

Consécaation, s. f., action par laquelle une église, un calice est consacré, تكريس.

ارتسام ـ رُسَّم ـ رُسَامة , Consecration d'un prêtre Consécration, action par laquelle le prêtre consacre à la messe, تنقديس القربان.

. برضا كلى متنزها عن كل اغتصاب و اضطرار | Cinq jours ،متتا بع ـ متوالى ,dans l'ordre du temps . اخذ رضاة , Prendre le consentement de متواليات , consécutifs متواليات , plus vulg اخد رضاة . خهستر ایام علی بعضهم

- بالتـوالي .Consecutivement, adv., de suite على بعضهم.

LONSEIL, s. m., avis donné à quelqu'un, المرواة الم .اشوار, plur. ; شور مشورة - نصابح ; plur. ; نصيحة Par mon conseil , من شوری || Demander conseil à على موجب ذلك Par conséquent, استشار من احد ,quelqu'un, prendre conseil de , 🚣 🏥 . 🛊 Sans demander conseil à personne Tirer une عير مشاورة احسد. Tenir conseil avec, نتيجة plur., عير مشاورة احسد Jai un ".ضربوا بينهم مشورة _ تشاور مع _ شاوره دلك عندى نصيحة, عندى عندى الك Celui qui ne pense pas aux conséquences. عواقب | Donner de bons conseils .بدى انصحك نصيحة à quelqu'un, من لم يحسب ،A. من لم يحسب ،n'a point d'ami dans le monde ا ا شار عليه شور مليح ،A. نصحه Donner de mauvais conseils, العواقب ما له في الدهر صاحب أشار عليد شور ردى , Cela peut اصحاب , plur., وصاحب الشور - شوار -

على موجب ذلك , En Consequence ديوان ـ مجلس مدترين , En Consequence واجب النحاطر, (De conséquence (personnage), ديوان مجلس بعض روسا العسكر عقد المجلس, Assembler le conseil

.صاحب شور۔ ناصبح

Conseiller, juge, ou membre d'un conseil, .من ارباب مجلس الشرع ـ من ارباب الديوان - من ارباب ديوان السلطان ,Conseiller d'état وزير من وزرا القبة

CONSELLER, v. a., donner conseil, ب عليه باشار .0 شار عليه ب ـ

CONSENTANT, E, adj., qui consent, إضم ب-قابل. Consentement, s. m., acquiescement à, lo, -قبسول. Avec le consentement des deux parties, Cette action doit être faite de plein . برضا الطرفيري consentement, sans être aucunement déterminée par يكون هذا الفعل مفعولا ,Consécutir, ive, adj., qui se suit immédiatement la force et la nécessité, يكون

> Consentir à, v. n., acquiescer à quelque chose, , من ب عن A. J'y consens قبل - ارتضى م A. رضى ب عن . ارضیت - قبلست Consentir à une demande, اجابد الى ما طلب _ قبل سوالد

> Conséquemment, adv., d'une manière qui marque la juste liaison des propositions entre elles, عبالنبعية.

> Conséquence, s. f., conclusion de propositions, .استدل بالشي على conséquence de

, plur., عاقبة, plur., یکن اند بنتے , avoir de sacheuses conséquences مشیر علی احد , Conseil, celui, ceux qui conseillent Cela ne peut avoir que امن ذلك اضرار شتى .ما تكون العاقبة للا خير , Conseil, assemblée de gens qui délibèrent, diri- d'heureuses conséquences

Affaire de . واجب الاعتبار - ثقيل - خاطرة لازم -- مهية - امر مهم - امسر ثبقيل , consequence - مشير , qui donne conseil أمر ضرورى. ∥ De peu de conséquence (homme), ا مضيف ـ لا اعتبار بد Affaire de peu de consé-.0 قعد استقام ـ. ٨ ظل على حاله ـ. ٨ تمّ على حالم | . أمر غير ضروري - أمر خفيف, يسير, وجيز, quence - لا عبرة بد ـ من غير اعتبار ,Sans conséquence لا يعتبر.

Conséquent, s. m., deuxième proposition d'un enthymème, terme de logique, قالي.

Le Conséquent, terme de grammaire (dans un rapport d'annexion), عبد المضاف البد

Conséquent, E, adj., qui raisonne, agit conséquemment, عقل . Conséquent dans ses discours, كلامه موافق لبعضه. || Conséquent dans ses .اعياله موافقة لبعضها ,actions

Par conséquent, adv., donc, par suite naturelle et ment, d'un arrêté; سبب, plur., أسباب, ۔ بناء علی ذلک ۔ و من ثمّ ۔ فاذن necessaire, على موجب ذلك

CONSERVATEUR, TRICE, S., L

CONSERVATION, s. f., action de conserver, ses effets, . La conservation de l'individu . السلامة , La conservation de la vie بقا الشخص السلامة ,

CONSERVATOIRE, s. m., école gratuite de musique, .مدرسة الموسيقا

. يصور , Conservatoire , adj. , qui conserve .

ر بصال ـ مر بة , fleurs, de racines

Conserve, navire qui fait route avec un autre, . Aller de conserve مركب يسير مع غيرة رفقة .I ساروا المركبيين رفقة ,صحبة

CONSERVES, s. f. plur., sorte de lunettes pour conserver la vue, نوع عوبنات.

Conserver, v. a., garder avec soin, bea O. -.. تنقيّد على , في _ استحفظ على _

.خ. و . . . ك ذخر , Conserver , mettre en réserve . - O صان من من Conserver, garantir du dommage, صان من . مفظ الناموس , Conserver sa réputation . حفظ من - أبقى عنك Conserver, ne pas se défaire de, كنة ما فرّط في

Se Conserver, v. pro., ne point vieillir ou se gâter, Se Conserver, avoir soin de soi, se ménager, .سابس نفسه - بوعي , aor. , وعي لنفسه

Considence, s. f., affaissement, L.

Considérable, adj. com., qui doit être considéré, Personnage . وأجب الاعتبار _ معتبر Personnage .من الكبار - له صورة , considerable

Considérable, grand, nombreux, عظيم. Somme, .مبلغ عظیم - جیش عظیم ,armée considérable

. کثیر ـ بزیادة , Considerablement , adv. , beaucoup

Considérant, s. m., motifs énoncés d'un juge-

Considération, s. f., action de considérer, d'examiner, تامل في _ نظر في _ ملاحظة _ اعتبار. Cela . هذا واجب الملاحظة ,mérite considération

. حسب العواقب, Consideration, circonspection Il n'apporte aucune considération dans ce qu'il dit ni ما يحسب العواقب لا في اعهاله, dans ce qu'il fait .ولا في كلامم

.اسباب; plur., سبب ; plur., اسباب.

_ مراعاة . Consideration, égard pour quelqu'un Conserve, s. f., confiture de fruits, d'herbes, de , A votre considération, en votre considération, ـ كرما لكك ـ اكراماً لخاطركم ـ رعاية لكـم "En consi المن شان خاطرك ـ كرما لخاطرك - نظرا الى حسر خدمتم ,dération de ses services اعتبارأ لحسن عدمتم

> Qui jouit de معزة _ اعتبار, Qui jouit de لد اعتبار عظيّــم ,beaucoup de considération Qui n'a nulle ، رجل معتبر و محترم و معزز و مکرم ا consideration, ما تابع کا.

> Considérément, adv., avec prudence, circons-. بحسب العواقب _ بتامل , pection

> CONSIDÉRER, v. a., regarder, examiner attentive-.o نظر الى ـ تامل الشي ,ment

Considerer, estimer, lack,

.0 حسب

Considérer, examiner, réfléchir sur, peser, تامّل في ـ تامّل ـ .0 نظر في ـ افتكر, تفكر في O. Considérer les conséquences .0 نظر في العواقب _ .0 حسب العواقب

COMMIGNATAIRE, s. m., dépositaire de consignation, عنك امانتر مودوعتر مستوكع

CONSIGNATION, s. f., dépôt juridique d'argent entre بتسلى ـ يتعزّى | ـ امانت ـ نسليم شرعـي ,les mains d'un notaire مال مودوع عند احد

.أمر ـ وصية Consigne, s. f., ordre,

Consigne, punition militaire, défense de sortir; نرسيم ـ بزك. Mettre à la consigne, aux arrêts, . جعل تحت الترسيم _ يزك

Consignez, v. a., mettre une somme en dépôt, اودع مال عند ـ سلم

.جبران الخاطر | - .0 ذكر Consigner dans un écrit, mentionner, خبران الخاطر قيد الشي في الدفتر

Consigner, donner ordre à une sentinelle de, واسى ـ اخذ خاطرة ـ سلّى ـ عزى . O. Consigner | cours, des soins امسرة ان ـ وصى الحارس على ان .0 جبر قلبم اوخاطرة | quelqu'un à sa porte, désendre au portier de le laisser entrer, امرالبواب ان لا يدخلم. Consigner un soldat, le mettre à la consigne. Voyez Consigne.

COMSISTANCE, s. f., épaississement, چودية. . صلابة, Consistance, solidité, dureté, صلابة.

Consistance, état de stabilité, de permanence, قرار ـ ثبات.

Consistant, z, adj., qui consiste en, . Maison consistante en deux pièces, .دار محتویت علی بیتین

حامد, qui a de la consistance, حامد .صلب

. عير، مبلغاً لوفا الدير, son paiement, عير، مبلغاً لوفا الدير, مبلغاً وقف على; aor., يقف , Cela consiste à chercher la . اكل ـ قطاعة , plur. , قطاع , denrées ا . هذا موقوف على تفتيش الحق , vérité

Considérer, avoir égard à, عنبر الى ـ اعتبر. ﴿ rage consiste à, الشجاعة هي ال . جعل السعد للاكبر أن , le bonheur suprême à

> - تركب من Consister, être composé, formé de, .تصلی ۔ احتوی علی

> Consistoire, s. m., assemblée du pape et des car-. Consistoire, مجهع البابا و الكاردينالية assemblée de ministres ou de vieillards protestans, مجهع مشايني المعاندين

Consolable, adj. com., qui peut être consolé,

CONBOLANT, E, adj., يسلم _ يعزى

CONSOLATEUR, TRICE, s., personne qui console, Le consolateur des جابر القلب _ مسلم _ معزّى - مفرّج الكربات - جابرالقلوب المنكسرة ,miigés مفرج عن كل محزون

Consolation, s. f., soulagement donné à l'afflic-- مواساة - تعزية - تسلم - سلوة - تسلية , aòa

. فرحة , Consolation , satisfaction .

CONSOLER, v. a., adoueir l'affliction par des dis-

Se Convoler, v. ref., avoir moins d'affliction, .تسل_{م ب}ـ تعزی

CONSOLIDANT, s. m., remède qui affermit et cicatrise les plaies, مختم ـ مقطب.

CONSOLIDATION, s. f., action par laquelle une dette . تقرير ـ تعيين مبلغ لوفا الدين ,est consolidée

Consolidation, état d'une plaie qui se cicatrise, تقطيب - اختتام - ختم الجرح

.ختم _ قطب, v. a. (une plaie), ختم _

مكّن ـ اكّد ـ ثبّت ـ قرر, Consolider, affermir Consolider une dette publique, assigner un fonds

CONSORMATEUR, s. m., celui qui consomme les

Consommation, s. f., achèvement, בישו ביישו Conspiration, s.f., entreprise secrète de plusieurs, کاللہ۔

Consommation, usage, استعيال.

أنفق معم على , Consommation , fin des siècles , du monde , contribuer انقضا الدهور

dises, نفاق ـ بيع. Voyez Déвіт.

Consommé, s. m., bouillon de viande très-cuite, .مرقة

Consommen, v. a., achever, كَيْل ـ خُلُص ـ نُهْم. . بهداومة ـ بثبات انصبح اللحم حتى . Faire consommer de la viande .طلع مندكل الدسم وصار مرقة

.0 اكل ـ . ٨ فرغ من

Consonné, в, adj., parfait, الحال. Homme con-رجل کامل فی رقراری فی sommé en quelque chose,

Consomptif, ive, adj. (remède), qui consume les دوا اكال, humeurs, les chairs

Consomption, s. f., état des choses qui se consu-افنا ـ تلاف ـ احتراق ,ment par le feu

نوع من دا السل , Sorte de phthisie السل , Consomption , sorte de phthisie السل .نشفان ـ

· Consonnance, s. f., accord agréable de deux sons, .موافقة اصوات

plur., قافت , plur., قواني.

. בשני _ ו לער _ ולייד , Consonne, s. f., lettre qui n'a point de son sans preuves certaines, בשני _ ו לער _ ולייד العرف من إحرف الأفرنج le secours d'une voyelle, حرف لا ينقرى لا إذا اجتمع بيعض احرف التحريك. . حرف مشدود أو مضاعف , Consonne redoublée

Consonts, s. m. pl., ceux qui ont le même intérêt, رُفقاً.

اذان الحيار

. حير - ادهش ـ ادهل أ. متفق مع عبر ناس على شر - متوامر, mauvais dessein

.موامرة , اتفاق ناس على شر

Conspiran, v. a., être unis pour un même dessein,

Conspirer, faire une conspiration contre l'état, le اتنفق معه على قتل الأمير أو شبيه ذلك, Consommation, debit, distribution de marchan- prince . توامر معد ـ تعصب بد ـ

> - O. بصن علي علي Conspuer, v. a., cracher sur, .0 بزق على

Constamment, adv., avec constance, persévérance,

CONSTANCE, s. f., vertu qui affermit l'âme contre ثبات القلب ـ جلد ـ صبر, Consommer, détruire les vivres par l'usage, la douleur, l'adversité, عبات القلب ـ جلد ـ صبر Constance, persévérance, عزم Cons-قرار في المحبد _ وفا ,tance en amitié

> CONSTANT, E, adj., qui a de la fermeté dans le - صابر على المصابب , les tourments, بالمالية على المحالية المالية الم .ثابت القلب

ـ ماكد ـ محقق Constant, certain, indubitable, .مشوت ـ ثابت

مدأوم _ مستهر , Constant, invariable, persévérant صاحب عزم ـ على عزمه, Constant dans ses desseins - صاحب وفي المساد وفي Constant en amitié, عاد المساد وفي المساد و مقيم على العهد ـ لد قرار في المحبة

.استنول _ قسطنطنة, Constantinople, ville

CONSTATER, v. a., établir la vérité d'un fait par des

CONSTELLATION, s. f., assemblage d'étoiles auquel on a supposé une figure, صورة; plur., صور. Constel-ي بروج , plur. ; برج , plur.

CONSTER, v. n., être certain, Limit A. Constenation, s. f., étonnement avec abattement - حبرة - دهشت - اندهـــال , de courage - جاجم - سنفيتون , Consoude, s. f., plante انكسار القلب.

CONSPIRATEUR, s. m., qui conspire pour quelque | Consterner, v. a., étonner et abattre le courage,

CONSTIPATION, s. f., difficulté d'aller à la selle, . يبس البطن _ انقباض البطن

Constitué, E, adj., qui va difficilement à la selle, . بطنه منقبض _ بطنه بابس

يّس البطر, Constipan, v. a., resserrer le ventre, البطر, .قبص البطن _ يبس المعدة_

CONSTITUER, v. a., composer un tout de choses réunies, کب, Le corps et l'âme constituent l'homme عهارة - تعمير الانسان مركب من جسد و نفس ناطقست ـ الجسد والنفس الناطقة مها الانسان

Constituer, faire consister en, Les A.

Constituer, établir, جعل عال A. Constituer quelqu'un son procureur, کیلا ـ اقام وکیلا ـ اقام Constituer quelqu'un prisonnier, احداً ، ماش ما الماد . .I حبس ـ

. كُلْفِ احدًا, Constituer quelqu'un en frais. رنب له شيا , Constituer une pension à quelqu'un .معلوماً في السند

CONSTITUE, adj. (Bien), de bonne complexion, . Mal constitué, صلب البنية .ضعيف المزاج - ضعيف التركيب

CONSTITUTIF, IVE, adj., qui constitue essentielle-. فاتنى ـ مقوم , ment une chose

ترکیب ـ تقویم , Constitution , s. f., composition Constitution, lois fondamentales d'un état, . قوانين المهلكة - قاعدة الشرايع

Constitution, réglement, loi, شریعة _ نظام. De . نظامات جُدد, nouvelles constitutions

. توتیب, (d'une rente), توتیب

- مزاج , Constitution, complexion de l'homme, . بنيۃ ۔ تركيب الجسد

CONSTITUTIONNAIRE, s. com., soumis à la consti-تابع للشريعة, tution

CONSTITUTIONNELLEMENT, adv., selon la constitu-. بيوجب الشريعة ,tion

. שישור Constricteur, s. m., muscle qui resserre, טישור . CONSTRICTION, s. f., resserrement, ...

Constructeur, s. m., celui qui construit un vaisseau, مدّاد عهار. Constructeur, qui construit un

CONSTRUCTION, s. f., action de construire, ... _

Construction, an fig., arrangement des mots selon les règles et l'usage du discours, تركيب الكلام.

I. Con-بئے ۔ عہر ، Construire, v. a., un édifice struire un vaisseau, مدّ O. عهر ما أنشى _ عهر ما

ركب الكلام, Construire, arranger les mots, ركب

CONSUBSTANTIALITÉ, s. f., unité et identité de substance, terme de théologie, اتتحاد النجوهر.

CONSUBSTANTIBL, LE, adj., de même et seule sub-متحد بالجوهر مع stance,

CONSUBSTANTIELLEMENT, adv., d'une manière con-. بهوجب كا تحاد الجوهسري , substantielle

Consul, s. m., envoyé d'un état dans un autre pour la protection du commerce, etc., قنصل; plur., قناصل.

. فنصلم , Consulatre, adj. com., du consul CONSULAT, s. m., charge de consul, Linia.

CONSULTANT, s. m., qui donne avis et conseil, صاحب شورا

CONSULTATION, s. f., conférence pour consulter .مشورة ـ مشاورة , sur une affaire, une maladie

Consultation, avis donné par un avocat ou un .استقصا

Consultative, adj. f., (voix), droit de dire son avis مسوت ,sans qu'il soit compté dans les délibérations لم الصوت , Constitutionnel, LE, adj., conforme à la cons- It a voix consultative dans le conseil, فقط في المشورة بعني بيكند بشير على احسل موافق لقوانين المهلكة ـ شرعتي, titution, à ses lois

خوافة, Conte de bonne femme إ.حكاية مصنوعة المجلس بها يستحسنه من الامر و لكن رايسه ما ينحسب في جع الأرا

منامل في _ مطالع على , pensée, يعنامل في _ منامل في _ راجع, شاور احدا ـ استشار من احد بشاور احدا . Consulter le dictionnaire, اجع كتاب اللعة.

- تشاوروا في Consulter, v. n., délibérer sur, عامروا .تشاور معد في

شاور حاله _ شاور نفسم, شاور عاله _ شاور عاله ـ یاکل ـ پرهے , Consume, adj., qui consume ـ اتلـف , Consumen, v. a., dissiper, détruire . ll a consumé son bien en prodigalités, أعدم ـ أفنى اتلف مالد ورقحه بالاسراف

Consumer, employer son temps, ses forces sans .I صرف , انفق , صيّع اوقاته على , في rtserve ,

Consumer, en parlant de l'action du feu sur les corps, نرعى; aor., ترعى Étre consumé par le احترق, feu,

Consumer, en parlant d'un mal, أصنع. La maladie et le chagrin le consument, مناة المرض و الهم المرض . Se Consumer, v. réf., dépérir par le chagrin, la

.انصنى , maladie

CONTACT, s. m., attouchement de deux corps, .مش ـ ملامسة

ـ تغيرت أحواله ـ . I ضاعت نحانته , Ma- se troubler اساري ـ مُعدى ـ يعدى , nique par contagion . تنحبل مرض له قوة السربان والعدوة ,ladie contagieuse . ا سری ـ . Etre contagieux, اعرض ساری I. بسری ـ اری .متصبر محاوى - محتوى على . Contactor, s. f., communication d'une maladie, en soi, على متصبر المحتوى على المحتوى ا

. اخصام , plur. , خصم ـ طلاب , plur. , طالب , plur. و با , communiquer la || اعدى احدا من المرض ,contagion à quelqu'un ـ احتوى على ـ اشتهل على ـ تضهن | espace انعدى من احد الشتهل على ـ انتخل على المحاوية العدى من احد الشتهل على ا .انعدي من مرض احد۔

SOUILLER.

CONTEMPLATEUR, TRICE, s., qui contemple de la

CONTEMPLATIF, IVE, adj., adonné à la contempla-د صاحب مطالعت , tion par la pensée (homme), عاصب . Contemplative (vie, متامّل في الأمور الالاهيسات بنظري , (philosophie

CONTEMPLATION, s. f., action de contempler des نظر في ـ مطالعت على _ مشاهدة ,yeux ou de l'esprit تامّل في ـ

CONTEMPLER, v. a., considérer attentivement avec . Con- قاتل ـ شاهد ـ . O نظر الى , les yeux du corps د فطر في العجود templer avec les yeux de l'esprit, فطر في 0. .طالع على ـ تنامّل في

CONTEMPORAIN, E, adj., du même temps, .من عصر۔

Contemporanéité, s. f., existence de personnes وجود في عصر واحد ـ معاصرة, dans le même temps . محتقر , Contempteur, s. m., qui méprise

CONTENANCE, s. f., capacité, a....

. دية _ حالت, posture, تية _ علم. Faire bonne contenance, montrer de la résolution, -Perdre conte . اظهر الثبات - اظهر الجلد - ثبّت CONTAGERUX, SE, adj., qui se prend, se commu- nance, quitter sa contenance ordinaire par embarras,

CONTENANT, E, s. m., adj., qui contient, renferme

CONTENDANT, s. m., adj., concurrent, adversaire,

CONTENIR, v. a., comprendre, renfermer dans un O. Ce اخذ ـ . A. ساع ـ يسع , aor., وسع ـ . I. حوى CONTAMINATION, CONTAMINER. Foyez Souillure, livre contient dix chapitres, בנו الكتاب يشتهل على عشرة فصول. # Cette boite contient (il y a de-هل العلبة حاوية, Conte fait à plaisir, dans) un rati de raisins secs, حاية

او بها عنك من المال (elle est de la contenance de) deux ratis, الوبها عنك من المال الماد .هنا العلبة يسم فيها رطلبن , تسم رطلين

Contenir, retenir dans les bornes, dans le devoir, مجادل فيد _ منازع فيد , O. Contenir, réprimer ses passions , | puté , صبط _ O. حاش . مردع نفسم عن اهوبتها

. شدة المنازعة , pute . صبط نفسم . O. حاش نفسم . pute أمنازعة , Se contenir, s'abstenir des plaisirs, عف عن الم 0. كفّ عن اللذات

CONTENT, E, adj., qui a l'esprit satisfait, Content de, رأضي بشي ـ مبسوط من Content de son état, الضم إصلى. الله Content de quelqu'un, , Content de peu رضيان عليد ـ مبسوط من احد معجب بنفسد ـ متعجب في نفسه

فشاجرة مجادلة منازعة | Étre content de, ètre satisfait de, agréer, consen . A رضى بشي ـ . A رضى على احد ـ ابنسط من . tir, CONTENTEMENT, s. m., satisfaction, plaisir, b, . Contentement انشراح - راحة القلب - انبساط de peu, ou de ce que l'on a, تنفا ـ قناعة ال .القانع غنى ـ الاكتفا عنا, Contentement est richesse || Donner du contentement , فرّج _ أرضى || Contentement de soi-même, بعجب.

CONTENTER, v. a., satisfaire, rendre content, lies, نساجة. .متصل ب _ ملتصق ب _ ملاصق ل | Contenter l'esprit, en parlant d'une raison, ل واضى d'une preuve, اقتنع.

ملاصقة _ التصاق _ اتصال | Contenter, apaiser quelqu'un par un don, عبر خاطرة - ميت خاطرة - ميت خاطرة - ميت خاطرة . امتناع عن الشهوات ـ عفة ـ ورع I. | de la chair, قضى شهوة ـ اعطى النفس هواها , sions, des désirs

Se Contenter, v. ref., se satisfaire, مراده I. . البر الاصيل _ البر المتصل | L. || Contentez كفاة الشي _ اكتفى ب المتصل | meurer là vous de ce que vous m'avez déjà fait, لفاك ما عملت معى الى كان. الان Se contenter de peu, ou de | nence, عملت معى الى كان.

.بينازعة Contentieusement, adv., تونازعة

Contentieux, se, adj., qui est ou peut être dis-

- منازعت Contention, s. f., dispute, debat, حنازعت Se Contenir, v. réf., se retenir, se modérer, ne pas مكافحة _ مجادلة _ مشاجرة

. شدة الفكر, Contention, forte application de l'esprit.

مصنهون , Contenu, s. m.,

.0 قص على احد قصة ـ. I حكى ،CONTER, v.a., uarrer Contestable, adj. com., qui peut être contesté, .فىد خلاؤ

CONTESTANT, adj. et subs., qui conteste en justice,

CONTESTATION, s. f., debat, dispute,

CONTESTER, v. a., disputer, débattre quelque - نازع احدًا على , chose en justice ou autrement اعترضه في ـ تشاجر معه على ـ خالفه على ا

.منازع فيه ,.Contesté, adj

CONTEUR, SE, S., qui raconte, 45-5-

Conteur, menteur, اكذاب.

CONTEXTURE, s. f., tissure, enchaînement de par-

CONTIGU, E, adj., touchant immédiatement,

CONTIGUITÉ, s. f., état des choses contigues,

CONTINENCE, s. f., vertu de s'abstenir des plaisirs

Continent, s. m., terre ferme qui n'est pas tout - البر الاكبر . Le continent à ce que l'on a fait, en de- entourée d'eau, بـــــر. Le continent

CONTINENT, E, adj., qui a la vertu de la conti-

. حدوث - حصول Contingence, s. f., casualité, عموث CONTINGENT, s. m., part que chacun doit fournir صة ـ نابب ,ou recevoir

. A صنع , صوّر , . O رسم الدواير | Contincent, adj., qui peut arriver ou ne pas arri . في الغيب ,ver

CONTINU, E, adj., dont les parties s'entretiennent,

Continu, dont la durée n'est pas interrompue, دابع . حى داية, لازمة, Fièvre continue. مستهر - مداوم -.عشرة أيام متواليات, Dix jours continus ا

CONTINUATEUR, s. m., auteur qui continue l'ouwrage d'un autre, مكيل.

CONTINUATION, s. f., action de continuer, ן ושדארן مواظبتـ ـ مداومة ـ

.كالة, Continuation, chose continuée

CONTINUEL, LE, adj., qui dure sans interruption,

عقدوا بينهم محبة - من عبر انقطاع - داييًا , CONTINUELLEMENT, adv. . بلا فتور ـ على الاستهرار ـ

من غير انقطاع ..CONTINUEMENT, adv., غير انتقطاع

CONTINUER, v. a., poursuivre, achever une chose commencée, تتم _ كتل . Continuer un travail, Continuer à, continuer de, faire une . اكتبل الشغل - داوم على - ادمن على chose sans interruption, لم يزل عاملا - استهر على - واظب على

Continuer, prolonger, طوّل. Continuer à quel-ـ حذف بعض كلحرف لاختصار الكلهة ـ ادغام | ادام له الشي ,qu'un la possession de quelque chose ما Continuer quelqu'un dans une. ابقى احدًا في منصب , على منصب , ابقى احدًا في منصب .

ما انقطع ـ .0 دام Continuer, v. n., durer, ما انقطع

CONTINUITÉ, s. f., liaison non interrompue des parties, انصال مواصلة ـ انصال

مداومة ـ دوم , Continuité, durée continuelle

CONTORSION, 8. f., mouvement violent des mem-انعواج الاعضا - تلوي bres et des muscles,

CONTOUR, s. m., circuit, دايرة ـ تدوير.

Contourné, z, adj., de travers, mal tourné, عوجا, fém. ; اعوج - معوج

CONTOURNER, v. a.; marquer les contours,

CONTRACTANT, adj. s. m., partie qui contracte, .متعاهد _ متشارط

CONTRACTER, v. a., faire un contrat, une conven--con . تشارط معه على _ تعاهد على _ . I عقد ,tion tracter un mariage, عقد النكاح. || Contracter une alliance (par mariage), صاهر (faire un traité) تديّر. ـ اندير، , Contracter des dettes . عقد عهدا ارتكب الدين ـ

. تعود على , Contracter, acquérir une habitude انعدى من المرض, Contracter, gagner une maladie اعتراه المرض _

عاشر ـ اختلط مع , Contracter, former des liaisons وقعت بينهم المحبّة ,Contracter amitié. انشبك مع ـ

قلص, Contracter, resserrer, raccourcir les ners . قبض ۔ كتّع ۔ شنّع ۔

Se Contracter, v. ref., se resserrer, se raccourcir, تشنج - تقلص - تقبض - تكتّع

CONTRACTION, s. f., raccourcissement des nerfs, . Contraction spas- تـقلُّص ـ كيِّس العصب modique, ہے

Contraction, réduction de deux syslabes en une, مداعهة الحروف.

منحالف ـ مضادد , CONTRADICTEUR , 8. m. , عضالف ـ

CONTRADICTION, s. f. action de contredire ou de - ابطال قول باخر - مضاددة - مخالفتر ,contrarier Impliquer contradiction, être contradictoire; 🏾 صادد بعضد ـ ناقس بعضہ ـ خالف بعضہ Il y a contradiction entre ces deux propositions, القول الأول يُبطل الأخر |

CONTRADICTOIRE, adj. com., dont l'un contredit

| Contra متخالف _ متاقض _ متصادر Contra ا . الاصداد, contraires في الاصداد ل عضادد ل عضادد ل عضادد ل عضادد كل عضادد ل عضادد كل عضاد كل عند المناسبة المن ل مناقض ل. || Jugement contradictoire, rendu après l'audition des parties, حكم بعد المرافعة والمخاصية.

CONTRADICTOIREMENT, adv., d'une manière contradictoire, المصاددة. En présence de toutes les par-. بحضور الاخصام ـ بعد المرافعة والمخاصية , ties ,

CONTRAIGNABLE, adj. com., qui peut être con-. يُلزم ـ ملزوم ,traint

CONTRAINDRE, v. a., obliger quelqu'un par force à - الجاة الى - اكرة احدا على , faire quelque chose . On l'a con الزمه ب , ان ـ . I غصنب احداً على traint par force à faire cela, فصبوة, اكرهوة على ذلك. الجاته الصرورة الى ان La nécessité le contraignità , الجاته الصرورة الزمته العازة ان _ الزمته العازة ان _ التزم أن يسلم نفسه

Contraindre, gêner quelqu'un, l'obliger à s'abstenir de quelque chose, منع أحدا عن ٨.

Contraindre, au fig., serrer, mettre à l'étroit, .عسف ـ صيّق على

Se Contraindre, v. réf., se forcer, se retenir, غصب على نفسه - . I عصب نفسه

CONTRAINT, E, adj., serré, mis à l'étroit, .وجه غير طلق ,Air contraint

CONTRAINTE, s. f., violence faite à quelqu'un, Par contrainte, اعتصاب عصب - الزام - اكراه حِبراً و قهراً _ كرماً _ عصباً _ بالدتوس _ بالعُصْب امر نغير اغتصاب Sans contrainte المرابع عبر اغتصاب المرابع ال

Contrainte, gêne éprouvée quand on est trop serré, .عسف ـ صيق

Contrainte, gêne dans le style, ...

Contrainte par corps, ou par saisie de biens امر ليكرة الرجل على وفا دينه ويقبص عليه او على كل ما يهلكه أن عاند عن الوفا

صار , Contraire, nuisible

CONTRAIRE, s. m., عكس - خلاف - صدّ Les

Au Contraire, adv., tout autrement, d'une ma-_ بالعكس _ بالصد _ بالحلاف _ nière opposée, . بخلاف ما ,Au contraire de ce que بالمقلوب

CONTRABIANT, R, adj., qui aime à contrarier, .جگر ـ عندي

CONTRABIER, v. a., dire ou faire le contraire d'un ـهطلع له من خلاف_ صادد_عاند_ خالف, autre

- عاكس امر احد , Contrarier, faire obstacle .اعترصم ـ خالفہ

Se Contrarier, v. réf., être opposé, se contre-- فاقص خالف بعضه - تصادد - صادد بعضه -, Vos paroles se contrarient بنغاقص ـ تنغاقص . اقوالك متصاددة - اقوالك مصاددة بعضها

CONTRARIÉTÉ, s. f., opposition entre deux choses .مخالفتر _ مضاددة ,contraires

Contrariété, obstacle, empêchement, مانع, pl. .عوايق , plur. ; عايق ـ موانع

CONTRASTE, s. m., opposition, différence de fi-الختلاف _ تباین _ فرق , gures, etc.

حبابي من CONTRASTER, v. a., faire un contraste, صبابين من اختلف - تباین من

Сомтват, s. m., convention notariée, 🚉; plur., جسج - کتاب , plur., کتاب . Contrat de mariage, ختاب نكاح [Faire le contrat de mariage, .0 كنب الكتاب

CONTRAVENTION, s. f., infraction à une loi, .مخالفة الشرايع|

COMTRA-YERVA, s. f., contre-poison, antidote contre la peste, أونظراير با

CONTRE, prépos. qui marque opposition, 34 -على ـ Contre moi, على ـ صدّى. | Tu es pour lui, moi je suis contre, انت معد و انا صل Parler CONTRAIRE, adj. com., opposé, صدّ او صله contre quelqu'un, و صله الله عليه او صلة المحالف. tèrent contre lui , قاموا عليه , Contre son opinion , ايم ايد ـ صدّ رايد ليد ايد ليد ايد ايد ايد وجهين کلامو - الذي معه و عليه

ببتی جنب بیته contre la sienne, ببتی جنب.

Contre, à, خام الله . Attacher quelque chose . سير العساكر بخلاف ما اظهروة للاعدا |. علق الشي في الحابــــط ,contre la muraille . بازایم , Ci-contre

COMTAR-AMERAL, s. m., troisième officier d'une à la vaisselle d'argent, غشان ثاني ر بالابك ,Aotte

.O. حط نشان ثاني , que عادل قاوم , Contre-Balancer , v.a., compenser . نوع الة موسيقا , Contre-Basse, s. f., instrument . لغم ضد لغم l. Contre-Batterie, s. f., batterie opposée à une لغم ضد لغم .مدافع منصوبة ضدّ مدافع ,autre

autre, pamil au

.من غير خاطر _ كرها _ بحسرة

CONTRE-COUP, s. m., répercussion d'un corps sur امر بالصد | عكس الصربة و انتكاسها _ ردّة الصربة , un autre

Contre-Coup, su fig., suite, effet pour quelqu'un ما يغنيه أو يدقه, joue celui qui accompagne un autre, عاقبة. الذي يتبع غيرة | عاقبته ترجع ,Lo contre-coup en tombéra sur vous alls furent tous renversés par le contre-coup. اعليك ا - اتباعد راحوا في رجليـــد de sa disgrâce, ــ .راحوا في جرّته او في صحايفه

CONTRE-DANSE, s. f., sorte de danse, قصة,

مكو ضد مكر ... CONTRE-FINESSE, s. f.,

. عكس . ـ هند , Contrag-Fort, s. m., mur servant d'appui à un que chose, عكس . ـ هند . حايط مبنى الاسناد عيرة ,autre

. عدل _ ميزان _ موازنة , CONTRE-INDICATION , s. f., indications contraires | autre , عدل _ ميزان _ علامة صدّ غير علامة, aux autres,

قابع ـ عكس الشعر, Comme Joun, s. m., endreit où le jour ne donne du post عكس الشعر, . صد الصر pas à plein, صد

CONTRE-LETTRE. s. f., acte secret par lequel on كتاب سرى لابطال كتاب ما acte public, كتاب سرى لابطال .مشتهر

CONTRE-MAITRE, s. m., qui commande sous le maître, terme de marine et de manufacture, . ريس الصناع في الكرخانات فايب ريبيس البحرية | Ma maison est جنب عند . عند . مايب ريبيس البحرية المحادية الكرخانات . مايب ريبيس البحرية المحادية ا CONTRE-MARCHE, s. f., marche d'une armée, contraire à celle qu'elle paraissait vouloir faire,

CONTRE-MARQUE, s. f., seconde marque à un ballot,

CONTRE-MARQUER, v. a., mettre une contre-mar-

Contre-Mine, s. f., mine pour éventer une autre,

CONTRE-MINER, v. a., faire des contre-mines, . . O لغم كلارض ليلاقسى لغوم الاعدا و يبطلها الاستان و العم الارض المالة العم الارض المالة العم الاحداد و العم الاحداد و العم الاحداد و العم الاحداد و العم العمالة ا A. عهل لغم صد لعم الاعدا

A CONTRE-CORUR, adv., malgré soi, à regret, CONTRE-MUR, s. m., mur de soutien, . جنب حاط المر لشنّ و يكند

CONTRE-ORDRE, s. 18., révocation d'un ordre,

CONTRE-PARTIE, s. f., partie que chante ou que

CONTRE-PERCER, v. a., percer en sens contraire, .o. I خرق بالصد

CONTRE-PESER, v. a., contre-balancer, servir de وازر _ عادل _ ثاقل , contre-poids

CONTRE-PIED, s. m., au fig., le contraire de quel-

CONTRE-POIDS, s. m., poids qui contre-balance un

CONTRE-POIL, s. m., le rebours, le sens contraire

A Contre-Poil, adv., en sens contraire au poil, بالعكس - على القابم

CONTRE-POINT, s. m., point opposé d'ouvrage à l'aiguille, تنبيت ـ تصريب.

. نبت ۔ صرب étoffe,

Contre-Pointer, opposer une batterie à une autre, .حرّرمدافع على مدافع كلاعدا

CONTRE-Poison, s. m., antidote, remède qui détruit l'effet du poison, ضد السم.

. باب ثانی , CONTRE-PORTE, s. f., seconde porte

CONTRE-POSER, v. a., mal porter sur un livre de .قيد الشي في الدفتر غلطا ,marchand

CONTRE - PROMESSE, s. f., promesse opposée, .وعد بالصدّ ـ صدّ وعد

CONTRE-RÉVOLUTION, s. f., retour à un gouver-- رجعـــة , nement détruit par une révolution . قومة ناس ليرجعوا الاموركها كانت في الأول

CONTRE-RÉVOLUTIONNAIRE, adj., contre la révolu-.ضد القومة, tion

Contre - Révolutionnaire, partisan d'une contre-سند بعامود متعصب مع الناس القابهين ليرجعوا ,révolution بلامور الى حالها الأول

CONTRE-RUSE, s. f., حلة صدّ علد.

CONTRE-SCEL, s. m., petit sceau apposé à côté du ختم صغير موصوع جنب الختم الكبير, grand

Contre-Seing, s. m., seing à côté d'un autre, .أمضاء ثاني

Contre-Sens, s. m., sens contraire au sens naturel, عكس المعنى. Contresens d'une étoffe, عكس المعنى rel, عكس المعنى بالمقلوب, A Contre-Sens, adv., en sens contraire, بالمقلوب _ بالعكس _ Qui est à contre-sens, معكوس . || Enfant qui vient au monde à contre-sens, .منكوس

. جواب _ رد كلام _ نقص كلام | Contre-Signer, v. a., signer comme secrétaire انضى تحث ـ علم تحث. Contre-signer, mettre sur une adresse de lettre le nom d'un ministre, etc., pour indiquer que cette lettre vient de lui, وضع على مكتوب نشان المحرر

CONTRE-TEMPS, s. m., accident imprevu qui tra- יסשון; plur., הסשון.

موانع , plur. , مانع , Contrae-Pointer , v. a. , piquer des deux côtés une verse le succès d'une entreprise . تعطيل ـ عوايق , plur. ; عايق ـ

> A Contre-Temps, adv., mal à propos, en pre-معلّد عير محلّد عنى عير وقته , nant mal son temps من غير وقت.

> CONTRE-VÉRITÉ, s. f., paroles, propositions à كلام بالضد ,prendre en sens contraire

> CONTREBANDE, s. f., commerce prohibé, chosedont ـ ساعة مُخْرَجة ـ نفاذ ,la vente est défendue ui ،شي يَسُق ـ بصايع , plur. , بضاعۃ مہنوعة est de contrebande, بَسُنق _ مهنوع _ محمور Faire ا نفذ بصابع من غير كهرك ,la contrebande . " En contrebande, العاطى البضايع المهنوعات .من ورا الكهرك

> CONTREBANDIER, ÈRE, s., qui fait la contrebande, متعاطى بضاعة محرجة

> CONTREBOUTER, v. a., mettre un pilier, un étai,

CONTRECARRER, v. a., s'opposer directement à - عاكس امرة - صاددة - عارض احداً quelqu'un, .اعترصد في الشي او على الشي إ

CONTREDATER, v. a., mettre une autre date, غير التاريخِ.

CONTREDIRE, v. a., dire le contraire, -.0 نقص كلامه ـ . ٨ طلع لـم من خلاف في ما يقول |

Se Contredire, v. rés., dire des choses contradic-۔ غیّر کلامہ ۔ تکلم بکلام صدّ کِلامہ کلاول (toires تكلم باشيا متصاددة [

Contradit, s. m., réponse contre ce qui a été dit,

CONTREDIT (SANS), adv., certainement, sans diffi-..من کل بد ـ ما فیه کلام ,culié

CONTRÉE, s. f., étendue de pays, تاحية; plur., - اقطار,.plur ; قطر - بلدان , plur ; بلاد له نواحج

Contre - Échange, s. m., échange mutuel, .مقايصة

CONTREFAÇON, s. f., fraude en contrefaisant un livre, une étoffe, تزوير ـ تقليد.

CONTREFACTEUR, s. m., qui contrefait un livre, مزور ـ مقلد , des étoffes, etc.

CONTREFAIRE, v. a., imiter, copier, surtout pour ridiculiser, قبلد

Contrefaire, déguiser, غير . Contrefaire sa voix, غير صوله

.لخبط - قبر , rendre difforme , الخبط . .قلد - زور Contresaire, saire une contresaçon, قلد - زور . .زور الخط ,Contrefaire l'écriture

Se Contrefaire, v. rés., déguiser son caractère, اظهر خلاف ما في باطنه ـ اخفى طبعه

CONTRETAIT, E, adj., imité, falsifié, علما .زور ـ مزور ـ تقليد

. lacz - ملخبط, difforme, mal fait, ملخبط.

CONTREMANDER, v. a., révoquer un ordre ابطل للامر - غير الامر

CONTRE-ÉPREUVE, s. f., dessin tiré sur un autre et qui marque les mêmes traits, mais à rebours, صورة مطبوعة عن رسم فيطلع كل ما فيها بالقلوب عَبًّا هوفي الرسم الاصلي .

CONTRESCARPE, s. f., pente du mur extérieur du جهة برانية من جدار الخندق ,côté de la place مقابلة للقلعة.

CONTREVALLATION, s. f., fossé et retranchement autour d'une place pour empêcher les sorties de la خندى ومتاريس حول قلعته لمنع اهلها, garnison عن الخروج و الهجوم على المحاصرين.

منحالف الأحكام , CONTREVENANT, B, S., مخالف الأحكام .

CONTREVENIR à, v. n., agir contre une loi, un en-. A عهل بنحلاف ـ خالف العهد او القانون , gagement .درفته شباک برانیهٔ

CONTRIBUABLE, adj. com., qui doit contribuer aux impositions, دفاع عليه المال ـ دفاع.

Contribuer, v. n., aider à , avoir part à , . ٨ سعى في المصاحة - ساعد, عاون احدا على

Contribuer, payer les contributions, les impôts, اله دفع المال اله les taxes, الم دفع المال م.

CONTRIBUTION, s. f., levée de deniers, impôts, . تىكا لىف , .plur ; تىكلىف _ فردة _ مال

Contribution, taxe, livraison de denrées imposée par l'ennemi lors d'une invasion, d'une conquête, . Imposer des contributions, . رمی, وضع علیهم غرامات

CONTRISTER, v. a., affliger, donner du chagrin, .I كسر خاطرة - الم - اسف

CONTAIT, E, adj., très-affligé de ses sautes, par icalن على خطية لاجل محبة الله amour de Dieu, اندمان على خطية لاجل

CONTRITION, s. f., douleur des péchés par amour . ندامة كاملة . de Dieu

CONTRÔLE, s. m., registre de vérification d'un rôle, d'un registre, زنامة d'un registre, دفتر لتحقيق دفتر اخر

Contrôle, marque sur l'argenterie qui a le titre, qui a payé les droits , دمغت.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le contrôle, قيد

وضع الدمغة على , Controler, marquer du controle كَثُرِ الفَصول ,critiquer, censurer, عدم الفصول , Il ne .تنفوصل على الناس ـ .I عدّ سيات الناس ـ ما هو فضولي ,contrôle point les actions des autres على الناس.

CONTRÔLEUR, s. m., officier qui contrôle, -Contrôleur d'ar . صاحب دفتر التحقيق ـ رُزنهجي genterie, صاحب الدمغة.

Contrôleur, qui se mêle de censurer, Jais -.كثير الفصول على الناس ـ فصولي |

CONTROUVER, v. a., inventer une fausseté pour Contrevent, s. m., sorte de volet extérieur, nuire à quelqu'un, فنع - اخترع - افتى. Chose con-مكايد مصنوعة, trouvée,

Controverse, s. f., débat sur des opinions, Controverse religieuse, مجادلة _ مباحثة _ مناظرة مباحثة عن احوال الاعتقاد في الامور الدينية

فيد مجادلة ,Controversé, E, adj., discuté, contesté, قيد مجادلة ماحث عند ـ مجادل فيد ـ

Controversiste, s. m., qui s'occupe de contro-.ماحث _ مجادل ,verses

CONTUMACE, s. f., défaut de répondre, de comparaitre en justice, عناد عن الحضور - عصيان الشرع

CONTUMACE OU CONTUMAX, s. com., accusé qui ne -معاند عن الحضور - عاصم الشريعة, comparait point هر بان

CONTUS, SE, adj., meurtri, sans entamure, .مدشدش ـ مضعضع

Contusion, s. f., meurtrissure, عدمة _ عصععة _ ـ . ضربة من غير شق

CONVAINCANT, E, adj., qui a la force de convaincre, .مُلزم ـ مقنع

Convaincae, v. a., persuader, réduire par le raisonnement, par des preuves évidentes, à convenir الزمه لرايه - اقنع احداً بالدلايل d'une vérité, الزمه لرايه -Convaincre un accusé, عليه عليه, شبت عليه Ètre convaincu de (accusé), علية من A. # Être con-.عنك محقق و ماكد , vaincu, persuadé

Se Convaincre, v. réf., s'assurer de la vérité, de la réalité de, تحقق الشي.

Convalescence, s. f., passage de la maladie à la santé, أفاقد من مرض ـ جهة الصحة. Il est en con-- عيّال يتنشنش من مرضه - تشارط معد على الثين ,Compliment à quelqu'un | ا Convenir d'un prix عيال بتوجّم الى العافية sur sa convalescence, قطع الثين ـ شرط عليه الثين | الحهد للم على العافية A. ـ فصل الثهن ـ . A قطع الثين .الله تعافيك - الله يسليك : réponse

ا تفقوا على أن , Ils convinrent de se rendre au palais ، متوجه إلى العا فية _ متجه للصحة , Tetourne à la santé قايم من الفراش ـ

, Juger convenable لابق _ مناسب _ موافستق . ه. ای مناسب _ تحسن عناه _ استحسن _ استلاق .I لاق عنك.

Convenablement, adv., d'une manière convena-كالواجب - كها ينبغي - بوحد مناسب - موافقاً ,ble Traiter quelqu'un convenablement, قام بواجبه O. _ .عاملد بالواجب

Convenance, s. f., rapport, conformité, ملايية _ مناسبة _ موافقة

Convenance, bienséance, مناسمة ـ مناسمة . Il n'y ما هو مناسب أن , aurait point de convenance à _ ألمعروف , Convenances, bienséances de société المعروف . الراجيب - الادب . Il sait les convenances, , Raisons et convenances humaines إ. يعرف الواجب حركة ولياقة بشرية

Convenia, v. n., reconnaître une chose, en de-اتفق مع احد بالراى ـ اقر ب meurer d'accord, ا جتمع في , على - اجع على - الجع على - ا que, أري Il faut convenir que, الابد من الاجتهاع في ال .صحیح قولک ,vous dites

Convenir, faire une convention, se mettre d'accord ـ تشارط معم على ـ اتفق معم علــي ,de ابتني معد أن _ . 0 شرط الشي عليه _ .0 شرطه على ـ I بنى امرة معد على ان ـ .0 ربط معد ان ـ . Comme nous en sommes convenus, Comme nous .كها صار الشرط بيننا ـ كها تشارطناً en sommes convenus en nous quittant, نقارقنا | Ils étaient convenus de se trouver dans tel endroit, كانوا رابطين مع بعضهم انهم يلتقوا في موضع CONVALESCENT, E, adj., qui relève de maladie et

203

على ذلك تم الأتفاق.

Convenir à avec, avoir de la conformité, du rap-. ناسب ـ وافق , port

Convenir, être convenable, sortable, . Il ٨ صلح ل - ٨ لبق ل - ٥٠ كان مناسبا ل -J. L. Ces discours ne vous conviennent pas ما يصلح لك هذا الكلام - ما يحق لك هذا القول vous convient-il هذا الكلام ما هومن!سيمتك. بلغ من قدرك ? (de parler ainsi (osez-vons bien) ر Cette charge ne lui convient pas , اما انت كفو لبنتم المذا المنصب ما هو خُرْجه - ما يصلح لدهذا المنصب ادذا ما بيخلصني , Cela ne convient pas à monintérêl | Chacun sait ce qui convient à ses intérêts, | Si cela te convient, prends | كل واحد يعرف خلاصه العمكي | Cela est trop cher ان كان هذا خرجك خذه الح دا عالي كثير ما هو خرجي, cela ne me convient pas . Il convient de, ينبعى ان الله مع ـ تحدث مع ا Il vous convient d'agir . ينبعى ان مع ـ تحاكى مع ـ تكلم مع ـ تحدث . تصاحب مع _ (Syrie) منبغي لك ان تعمل كذا , السنعي لك ان تعمل كذا , الماحب مع _ الماحب مع ـ (Syrie) . . کہا بنبغے , vient, convenablement

Se Convenir, v. rés., avoir du rapport ensemble, فاسب بعصد ـ وافق بعصه

Convention, s. f., accord, pacte de deux ou plu-، شرط على شي ـ اتفاق على شي , sieurs personnes , plur., عهد ـ شروط , Faire une convention avec quelqu'un, ale mid as A. . O. || Some la con- شرط عليه ان ـ تشارط معه على بشرط ان , vention de

Conventionnel, le, adj., qui suppose la conven-.شرطى _ اتفاقى , tion

CONVENTIONNELLEMENT, adv., sous ou par con-. بالشرط - اتفاقيا , convention

CONVENTURL, adj., qui est du couvent, сид. Conventuellement, adv., en communauté et selon

les règles du couvent,على موجب قوانين الدبر,

Convergence, s. f., état des rayons, des lignes qui vont en s'approchant, تقارب ـ اقتراب.

متقارب, Converge, متقارب

CONVERGER, v. n., tendre et se réunir au même تقارب, point.

راهب خدّام, Convers, adj., religieux servant, ما خدّام. محادثة, Conversation, s. f., entretien familier, Ils ont eu une con. كلام _ (Syrio) ملاقشة _ محاكاة - صار بينهم كسلام , Vous ne versation ensemble و versation ensemble و الكلام النا الكلام الكلام النا الكلام النا الكلام النا الكلام الكل qu'un, فاتحه بالكلام. || Faire tomber la conversation sur quelque chose, منتبح سيرة شي A. _ اجرى ذكر الشي. | La conversation tomba sur l'éloquence, جرى ذكر البلاغة I.∥ Le style de con-- الكلام العادى, versation, le langage familier

Converser, v. n., s'entretenir familièrement,

CONVERSIBLE, adj. com., qui peut être converti,

Conversion, s. f., transmutation, changement de احالت - فلب - انقلاب - استحالة , forme

Conversion, changement de foi, , , , , , , , , , , , , , , , , رجوع الي الايهان

Conversion, changement de mœurs, de sentimens, . رجوع عن المناهي ـ توبة , avec amelioration

Converti, e, adj., qui a résormé sa vie ou embrassé une autre religion, تأيب. Converti à la foi راجع الي الايهان, catholique

CONVERTIBLE, adj. com., qui peut être changé contre, بنفلب ـ أيصرف ما Billet convertible en ar-تسك يهكنك تاخذ بدالم دراهيًا .gent, إديرية gent, يسكك يهكنك تاخذ بدالم دراهيًا .gent

CONVERTIR, v. a., changer une chose en une autre, احسال I. Convertir l'eau en vin, ا قلب الماء خيراً Convertir une pièce d'or en paras, ـ I. صرف الذهب و اخسـذ بدالم مصاري اخذ صرفة الذهب مصاري

Convertir, faire changer de mal en bien, ردة, رجعه عن المحارم- توبه عدّل احدًا عن المناهي Convertir, faire changer de croyance, 5, 0. -وتحميها او عساكر تبعفُّر قافلته الزاد والقومانية | ردَّة عي الرفض وادخله الى الدين الحقيقي ـ .ردة الى حضن البيعة المقدسة ـ

مراكب حرب تنحفوها [. I نفي الرفض و دخل الى الدين التحقيقي 🗚 رجع الی ایہان

. A طهع في _ I. بغي _ اشتهي O. _ | passion déréglée , ينساب I. _ بغي _ اشتهي A. ارتجع عن ـ . ٨ رجع عن الناهي

Se Convertir en, se changer en, استحال. La montagne se convertit en or, انقلب الجمل دهاً.

- تغییر Convertissement, s. m., changement, .قلب ـ احالة ـ صرف ـ بدال

CONVERTISSEUR, s. m.; qui réussit à convertir les .هادي الصالين, infidèles

Convexe, adj. com., courbé à l'extérieur; l'opposé .مقتب ـ محدّب de concave

حدية, s. f., تعدية.

Conviction, s. f., effet d'une preuve évidente, d'une vérité sur l'esprit, الزام ـ اقناع.

ـ تاكيد ـ تحقيق ، Conviction, preuve certaine عندی محقق و , Jai la conviction que اثبات ماکد ان

- مدعسو, s. m., prié à un festin, مدعسو .معزوم

CONVIER, v. a., inviter à, دعا الى شى O. Convier . دعا الى كلاكل ـ . I. عزم للغذا ,à un repas

CONVIVE, s. com., qui est invité et se trouve à un repas avec d'autres, ندماء; plur., مندماء.

- أجاع, Convocation, s. f., action de convoquer, امر بالاجتهاع ـ جع

Convoi, s. m., cortége d'un corps qu'on porte en cérémonie à la sépulture, جنازة.

Convoi, provisions pour un camp, une place, قافلته زاد ـ قومانية ـ ذخيرة |

Convoi, vaisseaux, soldats qui escortent des provi-مُفَظَّمُ مِ خُفُر مِ عُفْد مِ sions, des bâtimens, مُفَطِّم مُنْظِمُ مِي مواكب حرب تنسير مع مراكب الشجار لتعفّرها إرّة الّي كلابهـان, Convertir à la foi, رجّة الى

Convoi, réunion de bâtimens marchands escortés Se Convertir, v. ref., changer de croyance, par des bâtimens de guerre, حلة مراكب تجار مع

Convoiten, v. a., désirer avec avidité, avec une

CONVOITISE, s. f., طبع الشتهاء ـ اشتهاء

CONVOLER, v. n., se marier en secondes noces, تزوّج ثاني مرّة

Convoquen, v. a., faire assembler par autorité ju-امر بالاجتهاع - . مجع , ridique

Convoyer, v. a., escorter pour protéger, .رافق لاجل الحماية ـ عفرا

CONVULSIF, IVE, adj., qui se fait avec convulsions, . بتلوى ـ بالتواء كلاعصاب

Convulsif, qui donne des convulsions, 5,1.

CONVULSION, s. f., mouvement violent et involon-ـ تلوى ـ التواء كلاعصـاب , taire des muscles لقوة |

Convulsion, au fig., grand mouvement, emporte-.لقولا ,ment

Convulsionnaire, adj. com., qui a des convul-مبتلى بالتوا الاعصاب - هذار , sions

CONTSE, s. f., sorte d'herbe aux puces, -.طباق منتن _ حشيشة البراغيث

Coobligé, E, s., obligé avec un ou plusieurs ملزوم مع , autres dans un contrat

مساعد على شي ـ فاعل مع ,qu'un

مساعدة , Coopération , s. f. , action de coopérer احداً في فعل او على شي

COOPTATION, s. f., admission extraordinaire dans un corps, أنخال اتخال

COOPTER, v. a., admettre quelqu'un dans un corps, en le dispensant des conditions nécessaires, عنفذا ـ ادخل احدًا في جامة من غير بحث

. بلسم التعقيبة, Сорани, s. m., baume,

. شجرة بلسم التعقيبة , pabu

ابو يقظان _ ديوك ; plur., ويك ; plur., ديك). COPAL, s. m., gomme d'une odeur agréable qui en-.سندروس بلوري, tre dans le vernis

. صبر سایل , COPALME, s. m., resine liquide

COPARTAGRANT, E, s., qui partage avec un autre dans une association, متقاسم.

COPEAU, s. m., éclat de bois enlevé en le coupant, نشارة Des copeaux, شرتلة

COPHTE. Voyes COPTE.

COPIE, s. f., écrit fait sur un autre, imitation, .صُور , plur. ; صورة _ فَسَنِي , plur. ; نُسَنِيمة

COPIER, v. a., faire une copie, ... A. ... .0 اخذ صورتہ

Copier, au fig., imiter les actions, etc., قبع ٨. قىلىد ـ .0 نىقل ـ

Se Copier, v. réf., se répéter, مكرر العهل او لكلام .اعاد ـ

COPIEUSEMENT, adv., abondamment, بكثرة.

. كثير ـ جزيل , COPIEUX, SE, adj., abondant .و في _ وافر

- نسّاع , plar. ; ناسنے , plar. ; نسّاع , plar. ; کتاب درآئی درآئی

.مقلد , Copiste, qui imite

تغندور , Copropriétaire, adj. com., qui possède par indi- sa parure

ر مشارك . Coopérateur, такся, s., qui coopère avec quel- [vis une maison, etc., avec un autre, مشارك .مالك الشي بالشركة مع غيرة

COPTE ou COPHTE, s. m., chrétien égyptien de la

. اللسان القبطي , Copte, ancienne langue d'Égypte

COPULATIF, IVE, adj., qui lie les mots, عاطف. . Et, conjonction copulative حرف العطـــف ماء العطف

COPULATION, S. f., coit, as land.

COPULE, s. f., mot qui joint l'attribut au sujet, ما يجهع بين المبتدا والحبرو المسند و المسند اليه

Coq, s. m., mâle de la poule, بروك (Barbarie) -

Coq-A-L'ANE, s. m., discours sans suite ni raison, كلام بلا معنى

; قشر الجوز , Coque, s. f., écaille d'œuf ou de noix plur., قشر البيض - قشسور. Œuf à la coque, ـ جوز القز ,Coque de ver à soie برُشت .شرانق , plur. , شرنقتر

Coque du Levant, baies des Indes, qui enivrent ـ سم الحنوب les poissons et tuent les poux, .طعم السيك

COQUELICOT, s. m., petit pavot des champs à fleur .شقيق _ شقيق _ خشحاش بري . rouge,

نوع شقيق _ هوأية , Coquelourde, s. f., plante

COQUELUCHE, s. f., rhume, سعال كلبي.

طنتو, .Coqueluchon, s. m.,

COQUEMAR, s. m., vase pour faire bouillir l'eau, اباریق , plur. ; ابریق ـ کوکوم

COQUERET OU ALREKENDIE, s. m., plante, كاكني Son fruit, في اللهف.

Coquet, TE, adj., qui cherche à plaire, à donner مدلل ـ معجباني ـ مغنج , de l'amour

Coquet, qui fait l'agréable, qui est recherché dans

تغنج على Coqueter, v. n., faire le coquet, لنغنج . تغندر ـ تعاجب ـ تدلل على

COQUETIER, s. m., marchand d'œufs, de volailles بياع بيض و دجاج

Coquetier, petit vase pour manger les œuss à la .ظروف , plur. ; ظرف , coque

Coquetterie, s. f., manières, paroles employées à عجبنة _ دلال _ غني , dessein de plaire, d'attirer تعني على احد ,Faire des coquetteries à quelqu'un, على احد .تدلل عليم ـ

. خندرة , Coquetterie , parure affectée ,

COQUILLAGE, s. m., petit poisson testacé, coquille, .ودعة ـ محارة ـ قوقع

COQUILLE, s. f., coque ou enveloppe des lima-أصدافي , pl., وصدف ـ صدفة ـ ودعة , pl., دقشر البيض و الجوز, Coquille d'œuf ou de noix .قشور ,.plur

O. جدل - O. برم - O. ضفر ا نُسَّر, plur. نصاسر , 0. عاسر , 0. عاسر , 0. عاسر , 0. ابن حرام - حرامیة , plur. ; حرامی -

- خسران, Coquinerie, s. f., action de coquin, .فعل ابن حرام

کحاس ـ دمان , Con, s. m., durillon aux pieds أبواق , pl. , بوق _ نفير , pl. , وق _ المجانة Cor, instrument à vent CORAIL, pl. CORAUX, s. m., sorte de plante ma-بسد ـ مُرْجان ,rine

CORALINE, s. f., plante marine, كشتر العروس

. صياد مرجاري, Corail مرجادي, Corail صياد مرجادي. CORALLIN, E, adj., couleur de corail, مرجاني.

Соввели, s. m., gros oiseau à plumage noir, غراب; _ قيق___ان, plur., قاق _ أغربة ou غربان, plur., ou خُلُن Plus lent que le corbeau de Noë, .prov ; ابطى من غراب نوح

CORBRILLE, s. f., panier d'osier, بسلل ,plur.

Corbeille, bijoux, etc., donnés dans une corbeille a une mariée, هديد العريس للعروس.

CORBILLARD, s. m., char à transporter les morts, .مربانة لنقل الموتا

.سُليلة , Corbille , سُليلة , Corbille , سُليلة . . نوع لعب , Corbillon , sorte de jeu

CORDAGE, s. m., assemblage des cordes pour la manœuvre d'un vaisseau, حبال. Cordage, corde, . نوال , Cordage fait de roseaux , نوال CORDE, s. f., longs fils entortillés, لحبل; plur., امراس , plur., امراس مرس مصلل, Corde à puits ارشية,; plur., أرشية. | Corde à boyau مجل الدلو

أوتار , .plur وتسر , pour les instrumens de musique "نيلات , plar ; تبل , Corde de métal إنبل .

Corde , au fig. , la potence , عند الله عند الل حدول, s. m., corde pour aligner, جدول.

CORDELER, v. a., tresser, tordre en corde,

.موس صغير ,. CORDELETTE, S. f.

O. فتل الحمل CORDER, v. a., faire de la corde, لحمل O.

CONDENIE, s. f., lieu où l'on fait les cordes, art de les faire, عالت.

. نافع للقلب, Cordial, , adj., qui conforte le cœur, نافع .قلبے , Cordial, au fig., qui procède du cœur, قلبے.

CORDIALEMENT, adv., tendrement, de tout son من صهيم الفواد ـ من القلب, cœur, affectueusement ب الحبّة و صدق الوداد ـ

CORDIALITÉ, s. f., affection sincère et tendre, .صدق و صفا - خلوص - محبة القلب

CORDIER, s. m., qui fait et vend la corde, احتال CORDON, s. m., tresse, ruban, בשלוי, plur., Cordon de caleçon passé . بنود , plur., بنود dans une coulisse à la ceinture, ذكت; plur., دكك.

. صف عساكر, Cordon, suite de postes militaires. Cordon, bord façonné autour d'une pièce de monحبل السرة , Cordon ombilical

CORDONNER, v. a., tortiller en cordon, جدل O. CORDONNERIE, s. f., métier de cordonnier, ...

.قيطان صغير, Cordon, petit cordon

CORDONNIER, ERE, s., qui fait et vend des sou-رجل العراب _ اطريلال _ قرن الايل | اسكاف _ اسكاف _ صرماتي , liers, des bottes سكاف - خراز- اساكفتر ...

CORDOUAN, s. m., peau de chèvre préparée, ... Cordonan blanc, peau de brebis préparée, . حُور ,.plur ; حورة

قرطية , CORDOUE , ville d'Espagne

.ماكن ـ عاسى ـ مجلد , CORIACE, adj. com.

Coriace, au fig., difficile, dur, avare, قربن.

Coriacée, adj., qui a la consistance du cuir, .جلدي

CORIANDRE, s. f., plante dont la graine est aromatique, carminative et stomacale, تابل ـ كزبرة. Semence de coriandre, جلجلان.

CORIZE, s. f., écoulement muqueux du nez, CORME ou SORBE, s. m., fruit très-acide du sorbier, أغييرا.

CORMIER OU SORBIER, s. m., arbre très-beau, à bois très-dur, أشجر الغبيرا.

CORMORAN, s. m., oiseau aquatique, -41, 36. قايد الفيل , Connacteur d'éléphant CORNALINE, s. f., pierre précieuse, transparente, عقايق , plur., عقيق .

_ قرنان _ مُقرر , CORNARD, s. m. fam., cocu .عرصۃ ۔ دیوث ۔

Cheval cornard, qui fait entendre par les naseaux un bruit indiquant qu'il est poussif, يطلع من مناخيرة حس يدل على صيق نفسه

CORNE, s. f., partie dure, qui sort de la tête de quelques animaux, قرن; plur., فرون (Barbarie). Coup de corne, achi. || Donner un coup de corne à, خطع A.

Corne, partie dure d'un pied non fourchu d'animal, حافر; plur., حوافر. Corne de pied fourohu, . اظلاف , plur. , ظلف

الم قرون _ عرض, Porter des comes, être cocu, حرون _ عرض. CORNE DE CERF, s. f., plante sauvage et cultivée,

.قرن هامان CORNE D'AMMON, s. f., pierre, المان هامان .

Cornée, s. f., première tunique de l'œil, et qui renferme toutes ses parties, قرنبة العين.

CORNEILLE, s. f., oiseau du genre du corbeau, زاغ _ قيقان , plur., قاق _ غراب صغير , plus petit رائی ou

CORNEMENT, s. m., tintement dans les oreilles, .طنین ودوی فی کلاذار.

CORNEMUSE, s. f., instrument à vent champêtre, composé d'une peau ensiée et de tuyaux , قرية.

O. نفنے البوق , Conner d'un cornet

Corner (oreilles), d. Les oreilles me cornent, اذانے تطن

. دولا , CORNET, s. m., petit cor, petite trompe,

.دواية حبر , Cornet , vase pour l'encre

cornet, papier roulé en cornet, قرطاس; plur., قرقة ورق ـ قراطيس

. ie ع لبس الراس للنسا, CORNETTE, s. f., coiffure

- فافنح البوق , Conneun, s. m., celui qui corne .بواق

CORNICHE, s. f., ornement en saillie au-dessous . أفريز ـ رفوف , : plur ; رق ـ قوصرة , d'un plafond Conniction, s. m., petit concombre à confire, . ضغابیس , plur. ; ضغبوس

_ قراصية _ قرانيا , CORNOUILLE, s. f., fruit rouge . حب الشوم - قرلجق

شجر القرانيا , CORNOUILLER , s. m., arbre

. ذو قرن , Cornes , adj., qui a des cornes

Cornu, au fig., mauvais, faux, en parlant d'une . باطل _ فاسد , raison , d'un raisonnement

COROLLAIRE, s. m., ce qu'on ajoute de surabon-دليل يُقدّم لزيادة التاكيد, dance pour prouver

Corollaire, conséquence tirée d'une proposition, . نـتابِرِ , plur. , نتيجة _ توابع , plur. , تابعم

COBONAL, s. m., Ou FRONTAL, os, العظم للاكليلي.

CORPORAL, s. m., linge carré sur l'autel pour poser ـ صيدة ـ لفايف, plur., لفافة, le calice, l'hostie, .شوشفتر

CORPORATION, s. f., association autorisée de gens . حُرُف , plur. ; حرفة ـ حاعة , plur. وفد . CORPOREL, LE, adj., qui a un corps, حسم. جسدى, qui concerne le corps, حسدى .جسہانی۔ جسہی

. بشرى ـ جسهاني , Corporel, opposé à spirituel CORPORELLEMENT, adv., Lila.

ما فيد علط مصحيح - مضبوط Cobposification, s. f., action de rendre le corps aux esprits, terme de chimie, تجسيم.

Corporifier; v. a., donner un corps à ce qui n'en a pas , جسم

Corrs, s. m., substance étendue, impénétrable, ; جرم _ أجسم , plur., جسد ; جرم _ أجسار , ; بدن ـ جسم ـ جسد , Corps animé ; بدن ـ جسم ابدار, ,lur.,

الجثة _ البدر, Le Corps, le tronc de l'animal, الجثة _ بدن بلا روح ـ جثث ; plur. , جثة روح ـ جثث .چيف , plur., چفت ـ

فرقة عساكر, Corps, au fig., portion d'armée, فرقة جاعة ـ جعية , Corps , sociélé , تجاعة ـ جاعة ـ

. اجرام, .pl ; جرم, Corps, globe, disque des planètes, جرم, . بدنة, Partie d'habit du col à la ceinture, بدنة. Corps, épaisseur, solidité d'une étoffe, ... قولا , Corps , force intérieure du vin ,

A Corps perdu, sans crainte, avec ardear, .من غير اهابة ـ من غير مبالاة

J'ai fait cela à mon corps défendant, malgré moi. Je l'ai tué à mon corps عهلته عصباً عني , بالصرورة قتلته و انا , désendant ma personne , Se saisir corps à corps ادافع عن نفسيي Corps pour corps (répondre de باليدين quelqu'un), كفلم بخطر الراس.

مسخن _ نكتة , Drôle de corps , plaisant , مسخن

CORPS-DE-GARDE, s. m., soldats posés en un lieu .غفر ـ حُرّاس ـ حُرُس pour faire garde, عفر ـ حُرّاس

Corps-de-garde, lieu où se tiennent les soldats de غفر ـ بيت الحُرس, garde

Coaps-de-Logis, s. m., partie de maison formant .مسكن ـ قطعة من الدار ,appartement séparé

. جسامت , CORPULENCE, s. f., grosseur

CORPULENT, E, adj., gros, مجسم _ مجسم.

CORPUSCULE, s. m., petit corps, atome, 3,5.

CORRECT, B, adj., où il n'y a pas de fautes,

على الصبط, sans faute, على الصبط.

CORRECTEUR, TRICE, s., qui corrige les fautes, . Correcteur, qui reprend, réprimande, موذب.

CORRECTIF, s. m., qui a la vertu de corriger, de tempérer, كاسو مصلي .

Correctif, adoucissement au discours, pour saire

CORRECTION, s. f., action de corriger les erreurs d'un ouvrage, تصليع - اصلاح - تصليع

توييخ , réprimande, action de châtier, .تادىپ ـ

Correction, qualité de ce qui est correct, pureté . تهذیب الکلام - صحة - صبط, de langage

CORRECTIONNEL, LE, adj., تادیبی.

CORRELATIF, IVE, adj., _____.

CORRELATION, s. f., relation reciproque,

CORRESPONDANCE, s. f., rapport entre les choses, .مناسبة ـ موافقة , les personnes

Correspondance, relation entre les marchands pour le commerce, اخذ وعطا. Il est en correspon-بينه وبين فلان اخذ وعطا ,dance avec un tel مكانية, Correspondance, commerce de lettres . مراسلة - Lier une correspondance entre deux per-ارصل بينهم حبايل المراسلة, sonnes

CORRESPONDANT, s. m., négociant en correspondance عيل , plur. عييل avec un autre

Correspondant, celui avec qui on est en corres-مكاتب ,pondance de lettres

CORRESPONDANT, E, adj., qui se correspond, .متناسب ـ متـقابل

CORRESPONDRE, v. n., répondre de sa part, par sentimens, par actions, قابل - وافق. Correspondre à l'affection de, المعبته بهثلها

- راسل , Correspondre avec quelqu'un par lettres تراسلوا ـ تكاتبوا ـ كاتب احدا

Correspondre, se rapporter à, répondre par sy-ا .وافق ـ طابق ل, على ـ ناسب ـ قابل , métrie L'an .... de J.-C., qui correspond à l'an .... de l'hé-سنة... المسيحية الموافقة لسنة... الهجرية , gire Se Correspondre, v. récip., se rapporter symétri-.وافق بعضد - تقابل - تناسب ,quement

CORRIDOR, s. m., galerie étroite, passage entre des appartemens, دهاليز, pl., دهليز. Corridor avec des chambres à droite et à gauche,ميشى.

CORRIGER, v. a., ôter les défauts des choses, رجّعه عن العادة الردية ـ اتابه عن vaise habitude, رجّعه .أذب, reprendre, châtier, اذب.

Corriger, tempérer les effets de, I. كسرحك الشي , قوة الشي

Se Corriger, v. ref., s'amender, إدباغ - انعدل تصليح; plur., وباغة et تاغين مليون برى ,CORRUDE, s. f., asperge sauvage | - نظم حالم ـ شقف حاله ـ قوم سيرتم ـ تاذب

Préceptes utiles pour روض سيرانه - هذب سيرانه عكم مفيدة للتعليسم, s'instruire et se corriger Se corriger ا.والتهذيب و التقويم و التاديب d'un défaut, ناب عن , من ـ رجع عن) 0.

CORRIGIBLE, adj. com., يتصلح.

مقوى ـ مشدّد , Corroboratif, ive, adj.

CORROBORATION, s. f., action de corroborer, . تنقویت - تشدید

شدّد ـ قوّى , Corroborer , v. a., fortifier CORBODANT, E, adj., qui ronge, JI.

CORRODER, v. a., ronger peu à peu, lo.

CORBOI, s. m., préparation du cuir, ذباغ.

ـ A. نزع ـ افسد , Corrompre , v.a., gâter , altérer , منزع ـ افسد ا أفسد الهوا ,Corrompre l'air عفر. الموا ,Corrompre la .انشر اللحم - نزع, عفن اللحم, viande,

. اوقع ـ افسد , Corrompre , débaucher une femme Corrompre, gagner un juge, un officier, etc., à prix d'argent ou autrement, شا۔ برطل, O. Présent pour corrompre un juge, رشوة _ برطيل, Se laisser .ارتشم ـ تبرطل ـ . A قبل البرطيل ,corrompre

Corrompre, tronquer, altérer un passage, un . حرّف ۔ غیر

Se Corrompre, v. réf., se gâter, خسر _ انفسد A. Se corrompre (eau, viande), انتزع A. || Se corrompre (viande), نعفر..

CORROMPU, E, adj., gâté, خاسر - فاسد . Eau, viande corrompue, تمشعة _ مُنِيِّة مشعة _ میت منزوع , مغنن میت منزوع. Corrompu, en parlant d'une personne, des mœurs,

. قاصى مبرطل, مرتشى, Juge corrompu فاسد ما العام المسكو العالم مرتشى العام ال

ارف - اکال , CORROSIF, IVE, adj., qui corrode . اكل ـ سوف , Cornosion, s. f., action du corrosif

CORROYER, v. a., appreter le cuir, دبغ O.

- جلودى Cornoveur, s. m., qui apprête le cuir,

CORRUPTEUR, TRICE, s., au fig., qui corrompt les mœurs, l'esprit, le goût, مُفسد. Corrupteur d'un .مبرطل ـ راشي juge,

COR

CORRUPTIBILITÉ, s. f., qualité de ce qui est cor-.قابلية الأنفساد, ruptible

CORRUPTIBLE, adj., qui peut se corrompre Juge corruptible, فانسى - قابسل للانفسساد قاضم يقبل الرشوة ,البرطيل.

CORRUPTION, s. f., altération des qualités princi-انفساد ـ فساد , pales de la substance, putréfaction .انتزاع ـ عفوند ـ

.افساد, Corruption, action de corrompre.

. فساد , Corruption, au fig., dépravation,

Corruption, changement vicieux dans le texte d'un .تحریف - تغییر - عکس livre,

Corruption, moyens de corrompre un juge, .رشوة ـ برطيل

Coas, s. m. pl., cornes qui sortent des perches du قرون لايل , cerf

Consac, s. m., espèce de renard de Tartarie, .فرصق

CORSAGE, s. m., la taille des épaules aux hanches . Corsage délié, البدن من لاكتاف الى كلاوراك قد مثل الرمع - كمر نحيل

CORSAIRE, s. m., commandant d'un vaisseau armé en course, قرصان.

مركب قرصان, Corsaire, vaisseau armé en course, مركب Corsaire, au fig., homme méchant, dur, inique, .صراب مراکب

CORSELET, s. m., petite cuirasse, زردبة

. زُبوں _ صدُیْری Corset, s. m., vêtement, ر

Corrége, s. m., suite nombreuse de personnes qui - مواکب , plur. , موکب , accompagnent un grand . سوس العلة |, En grand cortege . محافل , plur ; محفل ـ وكبة en grande pompe, باحتفال عظيم - بالالاي

CORTUSE, s. f., plante odorante, astringente, اذان الدت ـ قرطاس

CORVÉABLE, adj. com., qui est sujet à la corvée, ويحث السخولا

Conver, s. f., travail gratuit et force, similar. Faire travailler à la corvée, prendre par corvée,

Corvée, au fig., embarras, الشة _ سخرة . Je lui ai donné la corvée de venir ici, استخورته بيجبي لهوري.

CORVETTE, s. f., vaisseau léger pour aller à la dé-.نـقاير , .plur ; نـقيرة ,

CORYPHÉE, s. m., chef d'une secte, celui qui se distingue le plus dans sa profession, ربيس.

Cosaques, s. m. pl., peuple, القزاق.

Cosmetique, adj. com., qui sert à embellir la peau, ما يستعهله الحريم لتنعيم الجلد و تحسين لوند Cosmogonie, s. f., système de la formation du .راى في ترتيب العالم ,monde

COSMOGRAPHE, s. m., qui sait la cosmographie, .عارف برسم الدُنيا

COSMOGRAPHIE, s. f., description du monde entier, .رسم الدنيا

Cosmologia, s. f., science des lois du monde phy-.علم قواعد الدنيا ,sique

Cosmologique, adj. com., de la cosmologie, . يخص قواعد الدنيا

Cosmopolite, s. m., citoyen du monde qui n'adopte کل البلاد بلادہ ۔ من کل کلارض , pas de patrie

Cosse, s. f., enveloppe de certains légumes, قشر; انعاد , plur., غَيْد - خَروب - قشور ; plur., انعاد .

Cosser (Sr), v. récip., se battre, en parlant des تلاطش ,béliers

Cosson, s. m., petite vermine qui gâte le blé

كثيرا اقشر Cossu, a , adj., qui a beaucoup de cosses, كثيرا اقشر

Cossu, au fig., riche, مقرش _ مبسوط _ متيسر. شق معمر _ إ . كسم _ لبس , Costume, s. m., manière d'habillement COSTUMER, v. a., habiller suivant le costume, لبس كسم مناسب

au sureau, قسط

على جنب Cote, s. f., marque numérale pour l'ordre des علامة pièces, علامة

ou colère, ضلع فيد بغضب, ou colère صلوع , plur., ضلعة ـ ضلع , will sur les côtés du thorax وضلع . et اضــلاع et اضــلاع. Côte stermale, vraie côte, ضلع کاذب, Gôte asternale, fausse côte !. ضلع صحيح شرسوف. ¡ Côte à côte, près .دشــره ـ ما اعتىنى باحد ـ خلى على ناحية | Serrer les côtes à بَنب بعصهم ، المُسترة ـ ما اعتىنى باحد صفي الحبل, Coteau, s. m., penchant d'une colline التي عليه - O لزو , quelqu'un, le presser vivement Côte ou Coteau, penehant d'une montagne, | عبل بناج عبل مطلع عبد الجبال ... .حانب الحمل

Côrs, s. m., partie d'une chose, معلوع ; المحية ; plur., وصلوع ; plur., صلوع ; , pl., جانب - اجناب , pl., جنب - نواحي , pl., . وضع عليد علامة ـ علم على ـ اشر, des pièces . صوب ـ جهة ـ اطراف , plur. , طرف ـ جوافب جانب اليمين و Lo côté droit, le côté gauche بانب .من كل جانب De tous côtés, جانب الشهال Ils s'en allèrent les uns d'un côté les autres d'un .خبير, عارف بالسواحل | ناس راحوا لجهة و ناس لجهة اخرى , autre l Celui-ci agrippe d'un côté, celui-là d'un autre, De quel Aimer les cotillons, au fig., aimer les femmes, اهذا ينتش من مُيّل وهذاك من ميل côté est-il عالى أى صوب راح Il est du côté du jardin , هو صوب البستان. Ce côté-ci du fleuve, ا النهر L'autre côté du fleuve. اهذا الصوب من النهر se ا .قاطع النير - هذاك الصوب من النهر mettre l'épée au côté , تقلد بالسيف.

Côté d'un animal, de l'aisselle à la hanche, عنب ; . جوانب - بانب ; plar. , جوانب - اجناب .

Côté, face, aspect d'une affaire, وجم; plur., . و من وجه أخر , D'un autre côté , جهة ـ وجولا

. Se ranger du côté de, حزب - غوض O. شدّ ظهرة ـ تعصّب بد ـ . A طلع من غرضه من المعلم . صلعي ، Costal, B, adj., qui appartient aux côtés

على جانب _ بجانب _ جنب مجانب _ على المجانب ما A Côté, prép., A côté de moi, على جانبي ـ جنبي Mettre quel· Costus, s. m., arbrisseau des Indes, ressemblant que chose à côté d'une autre pour les comparer, O. ∥'Sur le côté, couché, renversé,

De côté, par le côté, adv., de biais, obliquement, Côre, s. f., os courbé et plat placé obliquement منحرفاً على شقة. Regarder de côté, avec dédain

. خلى على ناحية خبّ , Mettre de côté, en réserve Laisser de côté, abandonner, ne pas s'occuper d'une chose, d'un homme, طرح شيــــا A. ـ

Côtelette, s. f., côte séparée d'un mouton,

COTER, v. a., marquer par lettres ou par nombres

COTERTE, s. f., société, compaguie de quartier, de أصحبة - جاعة , famille

Côtien, adj. (pilote), qui connaît les côtes,

فسطان تحتاني ,Cotillow, s. m., jupe de dessous .0 حبّ الفسطان

Corisation, s. f., action de cotiser, impôt par cote, فرض على كل واحد ـ تفريد [

Cotisen, v. a., taxer par cote, b. ... I. -.4 فرض عليد

Se cotiser, v. réf., amai , ale , - la I. - ba.O. Ils se cotisèrent chacun suivant ses moyens, .واحد منهم على قدر مالم

. Net- قطن, s. m., bourre du cotonnier, قطن.

; نَفْساء, Femme en couche, ايام النفاس, couches, أَنْفُساء, Femme en couche النام النفاس, toyer le coton avec اسقاط الجنين , Fausse couche , نفساوات , Coton battu التجنير , Nettoyer le coton avec le plur التعلق التحليل بالمعالم التعلق ال ـ اسقطت الامراة , espèce de rouet , مارح و Celui qui إ. حليج القطن , espèce de rouet , دولاب nettoie le coton avec cette machine, حلاج , Toile المرحث الأمواة ا de coton, خام - قطنیت Coton d'écritoire, لفايف, plur., الفافة | Fourré, rembourré de اليقة _ صوفة الدوايد .مرتبى في الدلال, Élevé dans du cotton, معطن. Coton, duvet, poil follet, غب غني.

. طبقة ـ طاقات , plur., فطاق ـ واقات , plur., تابعة على و Cotonner, v. n., se couvrir de coton, devenir mol et spongieux, قطري.

مقطر, , Cotonneux , se , adj. , مقطر.

COTONNIER, s. m., arbuste qui produit le coton, .شجر القطر،

Côtoyen, v. a., aller côte à côte de quelqu'un, - تبع Còtoyer, aller le long de, لاصـــق .I سار بالقرب من I.

Cotret, s. m., petit faisceau de morceaux de bois .حزمة حطب

فسطان , Cotte, s. f., jupe

ترد بردیش: coll., مرزدیت

COTULA, s. f., plante voisine des camomilles, .نوع بابوني ـ ويناديك اخوان

COTYLEDON, s. m., ou Nombril de Vénus, plante, سرّة الأرض انشي ـ اذان القسيس ـ اذان القاصي Cou, s. m., partie du corps qui joint la tête aux .اعناق , plur., عنق _ رقاب , plur., وقبة , plur. Rompre le cou à quelqu'un, کسر وقبنه I.

COUCHANT, s. m., l'occident, عرب ـ غرب. روح نام | الشهس عند المعيب, (soleil), عند المعيب. الشهس عند الغياب, الغروب.

. تنځت ـ سرير lit,

Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., وبص Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., وبص

Couche, linge dont on enveloppe un petit enfant,

.دهنة , Couche , enduit ,

Couche, se dit des choses mises par lit, [3],;

Couchés, s. f., lieu où l'on couche en voyage, قوناقات , plur., قوناق _ منازل , plur. ; منزل

. فوم _ رقاد , Coucher, s. m., action de se coucher Coucher du soleil, des astres, عباب ـ غروب المعالم ال moment du coucher du soleil, المغرب. || Heure intermédiaire entre le coucher du soleil et minuit, .العشا

COUCHER, v. n., passer la nuit dans un endroit, . بيت م. A. بات م. A. نام

روقد في الفرشة, Coucher, v. a., mettre au lit, أرقد في الفرشة O. Coucher, étendre de de mailles, s. f., عطرنوم , نيّم في الفرشة ـ إ - زرّادة - قيص حديد , O. Coucher, étendre de . نیم _ رقد _ مدد , son long

> Coucher, renverser par terre, مى على لارض I. A. بطبح على الارض, Coucher la face contre terre عوج - ميل Coucher, incliner, ميل

.قيد في الدفتر, Coucher par écrit.

ارشد البه الكحلة ـ حرّر عليه , Coucher en joue Coucher en joue, au sig., avoir en vue, قبل O. Se Coucher, v. ref., se mettre au lit, فأم في فوشنه - رّج ارقد , Va te coucher انضجع - .0 رقد -

Se Coucher, s'étendre de son long, Juis-انبطير , Couche, le seul hois de نام على ظهرة | Se coucher sur le ventre فراش , Se coucher sur le ventre البطير ا نام على بطند ـ Se coucher les pieds sous le les oiseaux, on dit, جثم O.

Se Coucher, astre, بعرب O. - عاب I.

Couchette, s. f., petit lit, тыб.

COUCHEUR, se, s., qui couche avec un autre, ביי אָבְּלוֹ טֹבּ. . صحيع ـ نوام مع غيرة

I. سال ـ . ا نطف أوقوق - طاطوى - كوكو, Coucou, s. m., oiseau طكوك , (Barb.).

plie, عكس ـ مرَّفق ـ كيعان , plur., عكس ـ مرَّفق ـ opposé au coude, pli intérieur du bras, معطف المرفق.

.عوجة , Coude, angle , détour

Coudée, s. f., mesure de longueur, 5,3; plur., ذراع هاشمي ـ اذرع

COUDOYER, v. a., heurter quelqu'un du coude, .دفش , .0 دفسش , .0 زق بكوع

COUDRAIE ou COUDRETTE, s. f., lieu planté de شجریت بندق ,condriers

COUDRE, v. a., joindre avec du fil passé, bis.

Coudre, au fig., rassembler, ajouter l'un à l'autre des passages de livres, الفق الفقال.

Cousu, E, adj., base.

شجرة البندق , COUDBIER , s. m. , noisetier , شجرة البندق .

جلد خنزير, COUENNE, s. f., peau de pourceau, جلد

.قفف , plur. قفت , plur. قفف.

COULAGE, s. m., perte de vin, etc., par écoule-سیحا ر. ment,

COULAMMENT, adv., d'une manière coulante, aisée,

COULANT, E, adj., qui coule, July - جارى -. Nœud coulant, qui se serre et se desserre, mind.

.مهاود , Coulant (homme), aisé en affaire

.سهل, en parlant du style, facile, سهل.

Couler, v. n., se dit du liquide qui suit sa pente,

O. | L'eau coule par le plasond dans l'appartement, يكف البيث (prét., وكف).

> Couler, en parlant d'un vase d'où le liquide sort, خرا. , Cette jarre coule القطر - نقط - A. رشح -.0 زرب -

Couler, en parlant d'une chandelle, d'une bougie,

Couler, glisser doucement, en parlant de choses COUDE, s. m., la partie extérieure du bras où il se solides, عن المرحل مل A. - زبق - زحلق مل ك. المركبة المر de la main, échapper de la main, انهلص من البد. Voyez GLISSER.

> Couler, au fig., passer (temps), مضى .. من المراجعة المر Couler, partir de l'esprit, du cœur avec facilité, .1 سال

> يبس أو وقع , Couler, en parlant de la vigne . العنب من أول انعقادة ·

Couler bas, عُرق I. _ غرق A.

Couler, v. a., passer à travers une étoffe, etc., .صفي - روق

Couler, verser dans un moule une matière fondue, .0 سکب ۔ .0 صت

Couler, mettre adroitement en quelque endroit, ادخل الشي بلطافت في بين , parmi quelque chose ـ كسّ O. Couler, dire doucement, adroitement, .زحلق

. عطس - غرّق , Couler à fond un navire

Couler, au fig., un sujet, en dire tout ce qu'on peut en dire, شفت.

. - O خرب أحداً , Couler une personne, la ruiner خرب بيتد

ادخل نفسه بين , Se Couler parmi des personnes انسل ودخل بينهم ـ

Se Couler, se laisser glisser le long de, إرخبي نفسه بلطافت من

Couleur claire, الوان, plur., الوان. Couleur claire, mauvaise, qui n'est pas unie, لوبي كدر, De toutes d'un quadrupède, البطة, Donner des coups de pied, couleurs, de toutes façons, اشكال والواري.

pl., صبغ ـ صباغ , pl., الون ـ اصباغ

Changer de couleur, leint, لون الوجم. Changer de couleur, تخطف لوند ـ تنعير لوند

Couleur, au fig., apparence, قصورة

COULEUVRE, s. f., serpent, a. Avaler des cou-المرار, leuvres, soussirir des désagrémens

كرمة بيصا , Couleuvate ou Baioine, s. f., plante .هزارُجشان ـ فاشرَى et فاشرـ

مدفع طويل, Coulevaine, s. f., long canon, مدفع موية اللحم , Suc de viande , معينة اللحم .مرقة لحم

Vent. coulis, qui se glisse à travers des fentes, coups, تنفنكة چفت ـ تنفنكة مُعْبوزة. .ربیح داخل من شقوق

Coulisse, s. f.; rainure de châssis ou volet pour le mouvoir en glissant, مجوى _ زبته.

Coulisse, rempli pour passer un cordon, une cein-. بیت دکتر ,ture de caleçon , etc

مقطع , Couloir, s. m., passage

مجاری , pl., مجری Couloir, canul de la bile, مجاری Couloire, s. f., vase pour faire passer un liquide, مصفاية ـ راووني

COULPE, s. f., faute; péché, auba; pl., luba. ما يقع أوبيبس من حبات العنب عند الانعقاد. _ صربة, s. m., elvoc, son impression, صربة . Coup de pointe, طعنة. || Donner un coup, A. || Donner un طعنه طعنت .. I. O. صو به ضوبة .o شيطه . . o بطش فيد - .o لطشه , coup violent ا اکل قبتلة ـ . O اکّل صرت , Recevoir des coups Il a reçu cent coups de bâton, اكل مية عصا. ∦ Coup . بصبص عليه | O. || Coup de pied وفسه , O. || Coup de pied

ruer, الط O.

Coup, frappement, دقة ـ دقي. Il frappa trois دة البات ثلاث دقات , البات ثلاث دقات , coups à la porte

Coup de sang, صربة دم, Qui a un coup de sang, .مضروب الدم

. جراحة _ صربة _ طعنة , Coup , blessure .

۔ ریے عاصف ۔ ریے شدید ،Coup de vent . تلقحمة

coup, décharge des armes à feu, طلق ـ صرب. Tirer un. ضربة مدفع ـ مدفع Tirer un. ∦ Tirer un coup de canon, ضرب مدفع. || Coup de fusil, Tirer un coup de قواسة _ ضربة , طلق تنفنكة fusil , ضرب تنفنكة _ قوس قواست , Fusil à deux

طابق, Coup, action de jouer, طابق.

Coup, en parlant du bruit que fait une baguette نقرات, plar. ; نقرة, sur one caisse

. طرقة ـ القا ـ رسية , jet,

Coup de main , attaque subite , هجيت ـ كسة .

Coup de théatre, changement subit, انقلاب

; عهل ـ افعال , plur. , فعل ـ وعهل ـ افعال , plur. Mauvais .قصد ـ مقصود ـ غوض ـ مواد ـ اعهال , pl. إ coup, vol, meurtre, عہل ردی ۔ دقتہ ردیة Coup de tête, action étourdie, أطشة . || Coup de désespoir, , COULUBE, s. f., les grains de la grappe qui tombent عهل من أيس من السلامة . Il a fait son coup ou se dessèchent quand le raisin commence à se nouer, قضم مراده I. عيل غرضه . || Il a manqué son فانته ـ راحت من يك ـ O. فاتم غرصه رصوبه خاب عن المقصود ـ 1 خاب امله _ حُرم عن مرادة _ | | Il tira une perdrix, manqua son coup et tua son

Coup de foudre, de massue, coup imprévu, qui atterre , داهية .

. Lancer un coup. نظرة _ نظر _ طلة ,Lancer un coup ط و poing, الكهة مشط. ∦ Coup de pied, وفسة وأحداً. ∦ d'æil à quelqu'un pour lui faire signe, الكهة مشط Coup du ciel, événement imprévu, عن الله. Porter coup, tirer à grande conséquence, أثر. .دفعة _ مرة Coup, fois, ادفعة _ مرة .

فى فود مولا Tout d'un coup, tout en une fois, غى فود . A coup sûr, certainement, في مرة وأحسدة ـ A coup sur, sans craindre . بلا شک _من کل بد des choses contraires, باطهینان, Après coup, quand il n'est plus temps, بعد ـ بعدين . ∦ Pour le coup pour cette fois, حقا المرة دي Coup sur coup. immédiatement l'un après l'autre, tout de suite, Tout à coup !! . بلا انقطاع _ على بعضه _ ورا بعضه soudainement, على عقلة . Tout à coup il و اذا بواحد داخل عليه , voit entrer un homme ما لاقسى الا و رجل دخل عليمه . ما احس لا و رجل داخل عليه Encore un coup. encore une fois, کہار، مرنظ A tout coup, souvent, à tout instant, à chaque fois, كل مرة.

Coupable, adj. com., qui a commis une faute, un crime, له ذنب ـ مُذنب d. C'est vous qui en serez . وبال هذا على رقبتك , coupable

COUPANT, E, adj., qui coupe, حاد عاد عاد المعاد ال

.قطعية ; Coupe s. f., bois coupe

. قطع الأشجار, Coupe, action de couper le bois, قطع الأشجار. ال قطع , نحت الاجمار , La coupe des pierres Coupe, action, manière de couper les habits, etc., تفصيل.

COUPE-GORGE, s. m., lieu où l'on assassine, .مهالک ,.plur ;مهلک

. كؤوس, s. f., vase, كاس; plur., كؤوس

وجد فيد حات و نقط حيرا, Coupe-Jarret, s. m., assassin de profession, قتال قتلي.

Coupe-Rose, s. f., vitriol martial ou de fer, jle -زاج قبرصى - زاج قبرصى - زاج الم

A. Couper قطع A. Couper en morceaux, قطع. || Couper avec des ciseaux, .0 ربطهم ازواج ازواج | Couper ses moustaches . قصقص - .0 قسص

قتى اجنعة الطير, Couper les ailes القص شواربه || Couper trop, rogner trop, قرط علم Parez le pied de ce cheval, mais ne lui coupez pas trop de .اقطع حافر هذا الحصان الا لا تقرّط عليه ,corne || Couper, tailler suivant les règles de l'art une فصّل ,étoffe, etc.

A. Couper les قطع , diviser ennemis, فرق بين الاعدا Couper les secours, قطع وصول الزاد, Couper les vivres, اقطع المدد A. || Couper les chemins, la منع وصول الزاد الي ـ ـ اخذ عليهم الطرقات و المذاهب, retraite الطرق النجا - .0 سد عليهم الطرق .قطع السحونة, Couper chemin à la fièvre

Couper, surcouper une plume, قطع القلم. || Plaque d'ivoire ou d'os sur laquelle on pose la plume مقطع ,pour la couper

خلط النسيذ بالماء, Couper du vin avec de l'eau, خلط النسيذ

L. خصے _ طـوش Couper, châtrer, خصے I.

اختصر الكلام, Couper court, abréger un discours ..قصر الكلام ـ

Se Couper, v. ref., s'entamer la chair, جرح روحه أنجرج بالسكينة, Se couper avec un couteau

Se Couper, se contredire, يتكلم بكلام مضادد بعضه. . Couper bras et jambes, faire grand tort, بالمان.

Couperet, s. m., sorte de très-large conteau de .ساطور ,boucher

COUPEROSE. Poyez Coupe-Rose.

COUPEROSÉ, adj., (visage), rouge, bourgcouné,

COUPEUR de bourses, s. m., ו أشال _ طرار.

COUPLE, s. f., deux choses de même espèce réunies,

.ازواج , plur. ; زوج - اجواز , plur. ; جوز |

Couple, s. m., époux, jl.

COUPLER, v. a., joindre deux à deux, - joindre

COUPLET, s. m., nombre de vers saisant chaque partie d'une chanson, دوار; plur., ادوار.

Coupoir, s. m., outil pour couper et rogner,

.قبولا , Coupole , s. f. , intérieur d'un dôme , قبولا . .قىاپ et قىئى , plur., قىئى et قىئى. Coupon, s. m., petit reste d'étosse ou de toile, . فضل , plur. , فضلة

COUPURE, s. f., séparation, division dans un corps شق _ قطع ,continu

Coupure, blessure, جرح; plur., جروح.

Cour, s. f., espace découvert entouré de murs, - فسحة الدار - حيشان et حواش , plur. حوش .ساحة - صحن الدار

Cour, résidence d'un souverain avec sa suite, السعر الحاصر). دار السلطان ـ دار السعادة ـ مقرّ الملك و الحاشية .الباب الأعلى ـ

Cour, suite d'un grand seigneur, d'un prince, الحُشم و الخدم ـ حاشية

Cour, le souverain, son conseil et ses officiers, . Homme de cour, الدولة _ الملك: و ارباب الدولة من حشم الملك - ملازم الباب الاعلى

Cour, au fig., respects, احترام. Faire la cour aux grands, الازم باب كاكابر. Faire la cour, flatter, اظهر لها ,Faire la cour à une femme . "نيلقاً الحمة واستبال قلبها البد

Cour, siège de justice, les juges, .ارباب مجلس الشرع _ مجلس الشرع الشريف Cour du roi Pétaut, maison pleine de confusion où chacun commande, خىصة.

- مروّلاً ـ قولاً قلب , Courage, s. m., force d'âme ـ جسارة _ شجاعة , Courage guerrier عزم _ هت o. الله حيله _ قوى قلبه ,Prendre courage إ. جُراءة _ تجراً _ تشجع _ الله عزمه _ تجراً _ تشجع _ ما لي قلب انظر هذا ,xoir cela

_ تشتع _ علا _ الا _ الشدة , Courage 1 interj. .قوى قليك

. بشجاعة , COURAGEUSEMENT , adv. , قطحاء

- شجاع, Courage, عبيان a du courage, حشجاع - جسور - قوي القلب - شجعان ,plur., شجيع ا بطال , plur. , بطل

دسترعة, Couramment, adv., facilement

حريان الماء, COURANT, s. m., le fil de l'eau, اجريان الماء. طیّار et طیّار.

- هذا الشهر Le courant, le mois qui court, حذا الشهر . في ثلاثة شهرة ,Le 3 du courant . الشهر الجاري Courant d'eau, canal, ruisseau d'eau vive, .ماء جاري ـ مجاري, plur., مجري الماء

Courant du marché, le prix actuel des denrées,

Courant des affaires, les affaires ordinaires, . جارى العادة

فى دور شهر نيسان, Dans le courant du mois d'avril, في دور شهر نيسان - عنگ خبر س , Qui est au courant de, qui sait .عارف ب

COUBANT, E, adj., qui court, s'écoule, جارى. .دراهم معامل بها ,Monnaie courante

COURBATURE, s. f., maladie de l'homme, du cheval, تيتس ـ تكسير, provenant de grande fatigue

COURBATU, adj., (cheval), סייבייים.

COURBE, adj. com., en arc, qui n'est pas droit, .معوّج ـ مُقنطر ـ منحني

Courben, v. a., rendre courbe, حنى I. - عوج. Se Courber, v. réf., au fig., plier, céder à la volonté d'un autre, کے O. مط A.

Se Courber, devenir courbe, انعوج ـ انحنى. Courbette, s. f., terme de manége, ... Faire des courbettes, بشت O.

Courbettes, s. f. plur., au fig., salutations humbles, . Faire des courhettes, تذلل _ كنعة , Je n'ai pas le courage de intéressées . انفل عزمه _ انكسر قليه ا au fig., ramper, تذلل ل.

انحنا _ انعواج , S. f., انحنا _

.رکیص ـ رکاض

. احتق _ هيّج عصبه _ اغاظ _ اعضب _ اوغر _ Coureur, qui va et vient, jeune libertin, vaga _ اغظ _ اغظ _ اغظ _ . معتّر _ مفندل _ دوّار _ زالل , and , كانت _ . عضب , Se Courroucer . معتّر _ مفندل _ دوّار _ زالل , A. .معتر _ مفندل _ دوّار _ زالل ,bond

COUREUSE, s. f., prostituée, づら.

COURGE, s. f., plante cucurbitacée, قسرع En courroux, غضبان. .کوسة

. لين - اسهال البطن إ - O. ركض , O. عالم البطن البطن إ - Cours, v. n., aller avec vitesse, ـ ركض الفرس I. Faire courir un cheval, جرى O. || Courir ensemble, en parlant de اسرع الى سلاحه, Courir aux armes.

Courir, errer çà et là, J; I. _, I O.

Courir, en parlant d'un bruit, أشاع النحبر باق I. - اشتهر الخبر بان. Faire courir le bruit que, .اشهر, اشاع الخبر بان

- . و جد في طلب , poursuivre .طلب, A. Au fig., rechercher avec ardeur ثبع

L. جرى Courir, eau, temps, جرى

المعامل بها علوفستم, Ses appointemens courent toujours. تشتغل دایها.

COURLIS, s. m., ou COURLIEU, oiseau, كرلي.

COURONNE, s. f., ornement de tête, اكليل; plur., . تيجان, plur., تاج ـ اكاليل

Couronne impériale, plante, كليل اللك.

. كعكة, Couronne, pain

.ملک _ دولة _ سلطنتر , Couronne , royaume

COURONNEMENT, s. m., cérémonie pour couronner .مبايعة _ تـتوبي _ تكليل , les souverains

.مدفع الغراب Couronne sur la tête مدفع الغراب. تَوِج - كُلْل

Couronner, mettre la dernière perfection à, J.J. .تـتري ـ تـتر ـ بريدي ـ بريد

COURBURE, s. f., انحنا ـ انحنا ـ انحنا . Courroie pour chaussures, پشیع ; plur., د. شسوع ـ مُجری ; plur., بند ـ شسوع .

Courroux, v. a., irriter, mettre en courroux,

حنق _ غيظ _ غضب Courroux, s. m., colère, عيظ _ غضب

Cours, s. m., flux, جرى. Cours de ventre,

.سير, Cours, mouvement des astres

Nous verrons مشي _ جري . Nous verrons نشوف کیف , quel cours prendra cette affaire ا انسابق. | quel cours prendra cette affaire ا

.غية , vogue d'une chose à la mode,

مهر , جرى الآيام , Cours du temps

مُدلا , Cours , durée , مُدلا

Cours, leçons, تدريس ـ درس. Il a suivi mon واظب على الحضور لتّدربسي, cours avec assiduité Cours de la monnaie, med la la Moir cours. الدراهم ,O. || La monnaie qui a cours سلك

.ا جری , Donner cours

حرى ـ ركض Couris, s. f., action de courir, حرى ـ ركض مشوار, Course, voyage, prix d'une course,

مَدّة , Course, au fig., durée de la vie, مُدّة.

Course, incursion, ", Laire des courses, قَرْصُن بِ A. I. || Faire la course sur mer غار على

- جواد , Coursier, s. m., grand et beau cheval .حصان عظيم المخلقة

- قووش, canon à la proue d'un navire, قووش

Couper court, abré-مقتصر قصير, Couper court, abréger, trancher, قطع A. || Rester court, muet, interaor., وقف _ انقطع عن الكلام _ A. خرس , A. خرس , Couranian , s. m., qui porte en hâte les dépêches, O. ∥ Tenir de court, مبط محكماً COURROIE, s. f., lien de cuir, سير, plur., مقسر لم اللجام, court en bride, الحجام. Tout court, sans عاوز ۔ محتاج الی

COURTAGE, s. m., entremise, négociation de cour-.سهسرة _ دلالة ,tier

COURTAUD, s. m., écourté, de taille grosse et قصير نكت ,courte

ضيق نفس . Courte-Haleine, s. f.,

COURTE-POINTE, s. f., sorte de couverture, شغل الرة

COURTIER, s. m., entremetteur dans les ventes, .سهاسرة , plur ; سهسار - صياصرة , plur ; صيصار

جليس الملوك , Courtisan, s. m., attaché à la cour .معاشر الملوك - ملازم باب السلطان - جلسا ,plur.,

Courtisan, qui cherche à plaire, assidu par inté-مداخل ,rêt

. صنعة السكاكيني ـ سكاكينية COURTISANE, s. f., femme prostituée, un peu .قهرمانة ,considérable

COURTISER, v. a., faire la cour à quelqu'un par in-۔ تلطف بہ ۔ تظرف بہ ۔ داخل ۔ سایر , térêt .ملقم

. بشوش ـ شلبي ـ لطيف

COURTOISIE, s. f., civilité, honnêteté, amlin _ شلنة ـ لطافة ـ طرافة

كثير الكلفة | Cousin, s. m., moucheron incommode par son برغش ـ بعوض ـ فاموس , bruit et ses piqures .بق ـ

Cousin, E, s., issu de frères, أبن عم. Cousin, issu de sœurs, أبن خالة.

Cousins, au fig., pl., bons amis, en bonne intel-امحتين , ligence

ولدية العم , Cousinage, s. m., parenté entre cousins القرابة التي بين اولاد عم ـ

Cousinière, s. f., rideau de gaze contre les cou-. فأموسية , sims

Coussin, s. m., sac rembourré pour s'appuyer ou

addition, من غيرزبادة A court de, qui a besoin, s'asseoir dessus, مساند , plur., مساند , plur., مشاند منحدّة ,Coussin, oreiller مقاعد

تُدُنّد يّد بيد Coussin, s. m., petit coussin, مُدُنّد يّد بيد يند ألم المناسبة الم

Cour, s. m., ce qu'une chose coûte,

اعطیک ایاد بالثمن ,vous le donne au prix coûtant الذي واقف بد ملتي

Couteau, s. m., lame emmanchée pour couper, Petit . امواس , .plur ; موس - سكاكين , plur ; سكين couteau, canif, عُو يُسِية (Syrie).

.بينهم ضرب سكاكين, Etre à couteaux tirés,

COUTELAS, s. m., épée large et plate à un seul tran-. يطقارن , chant

. سكاكيني, Coutelier, s. m., faiseur de couteaux, سكاكيني. COUTELLERIE, s. f., métier, art du coutelier,

COUTER, v. n., être difficile à faire, à dire, .0 ما هان عليد ـ . ٨ صعب على ـ .0 شق على وقف عليه ب Codter, être acheté, obtenu à prix de - مَلْف عليه . Combien vous coûte ce livre? COURTOIS, SE, adj., affable, gracieux, طريف طريف «ذا الكتاب الك ـ سفري كلفني مية غـرش coûté cent piastres, تىكلفت على سفرى, تكلُّف عليَّ سفرى مية عرش Couteux, se, adj., qui cause de la dépense,

> نوع قیاش کتار، Coutte, s. m., toile forte, ناوع قیاش کتاری COUTUME, s. f., habitude, שלנה; plur., عوالد على جارى العادة ـ حسب العادة , Selon la coutame || Se défaire d'une coutume, عادته , عادته O. || Avoir coutume de. Voyez ÊTRE ACCOUTUMÉ.

> Coutume, ce qui a passé en obligation, en enga-.عادة _ سبر , gement par une pratique fréquente

> Coutume, droit municipal ou particulier à un pays, autorisé par l'usage commun, عادة ـ معتاد; .عواند ,.plur

.اعتيادي, Coutumien, Anz, adj., selon la contume, اعتيادي.

.معود على ـ

COUTURE, s. f., action, façon de coudre, خياطة.

. نساتة, Couture, rang de points à l'aiguille, نساتة

.اثار,:plur اثر جرح , cicatrice

Battre à plate couture, complètement, فننى I. ـ. .I كسرهم كسرة فاحشة

Couturier, ène, s., qui travaille en couture, ختاط.

Le muscle couturier, عضلة الخياطية.

Couvée, s. f., œuss couvés à la sois, منتخف -صوص ـ فقسة , Les petits qui en sont éclos . قرقة . صيصار, ,plur.,

COUVERT, s. m., ديورة ; plur., اديورة .

Couven, v. a., se dit de l'oiseau qui échausse ses وقد على البيص, œuss en se tenant couché dessus وقد على البيض. رقد ـ . 0 قرق , En parlant de la poule . حضن ـ

O. Il couve صهر شرّ , Couver de mauvais desseins une maladie, في باطنه مرض خفى. | Le feu couve .النار مخبّاة تحت الرماد , sous la cendre

COUVERCLE , s. m., لفظ ; plur., غطات أعطات .

Couvert, s. m., ce qui couvre une table à manger, .طقم سفرة

.مغلف , Couvert , enveloppe d'un paquet

معلقة وشوكة, Couvert, cuiller et fourchette seuls في أمن به تحت الحها, A Couvert, adv., à l'abri A. أمرى من مل A. Étre à couvert de . احتمى من ـ استامين من ـ .0 كان في امان من ـ

Mettre à couvert de, من من أمن , أمن السياس . I.

مكتوم ـ مختبى Couvert, x, adj., caché,

Couvert, fermé par un couvercle, مغطى.

.مغيم , Couvert , obscur , مغيم

. الأبس _ مزير , Couvert, vêtu, paré

Convert, désendu, 5.

. نفث الدم Mots تحتاني - كامن, Couvert, au fig., dissimulé, اتحتاني - كامن

couverts, الغاز , plur. , الغاز , plur. إلغاز , plur. إلغاز , parler à mots couverts إلغاز , plur. إ

. لابس ثوب العار-متشي بالنحزى, Couvertdehonte منشح بالجلال ـ مظلل بالجلال بالجلال .

Couverture, s. f., ce qui sert à couvrir, Couverture de laine, حرأم . || Couverture de coton , ا .ملاحف, plur., ماحفت ـ لحف, plur., لحاف Couverture de sopha avec franges, قياس. || Couver-كوابين, plur., كوبان, ture de cheval à l'écurie

_ فرخة رقادة , Couveuse , s. f., poule qui couve .دجاجڌ قرقانڌ

Couvre-Pied, s. m., couverture pour les pieds,

. بنا سطوح, Couvre les toits, بنا سطوح,

Couvrin, v. a., mettre une chose sur une autre pour la cacher, de . Couvrir, mettre une chose en grande quantité sur une autre , غطى ما Couvrir النظمي ما على الله de terre, طلم بالتراب o.

Couvrir, revêtir les pauvres, اكسم العربان I.

Couvrir, cacher, dissimuler, ستر . - . اخفى . Le tambour est venu et a couvert le son des flûtes, ماء الطبل عطى على النايات , phrase proverb. . جا الطبل اخفى اصوات النايات

. ا جى الله عاد، ، Couvrir, défendre

عشر ـ . ا طاح ـ ـ ا قفز ـ . O علا , Couvrir, saillir

Se couvrir d'un pré-

texte, أحتّج بحجة, على حجة. Be Couvrir, s'obscurcir, عنيم منعيّم لله Le temps s'est تغيث الدنيا ,couvert

Se Couvrir de gloire, انشح بالجلال.

حرقفت , (os), حرقفت .

. נצל שבונו, plur., زلاط בונו, plur., נצל שבונו CRACHAT, s. m., salive, flegme,

.ىزاق

·CRACHEMENT de sang, s. m., maladie de poitrine,

.0 تـفل ـ .0 تف ـ .0 بزق

. كثير البزاق _ بزاق

CRACHOIR, s. m., vase, botte pour y cracher, CRAN, s. m., entaille, בכנש - شق تَفْلُدان _ مبزقة _ متفة

تفتفة , CRACHOTEMENT, S. m.,

Сваснотвя, v. n., cracher peu et souvent, انفتف ا ـ قرعة الانسان ـ ا.

CRAIE, s. f., pierre blanche et tendre, .طباشير الخياط

CRAIGNANT, s. et adj., فأيف.

. صفادع , plur., وصفدع السم المخاف من , plur., وصفادع , plur. وصفادع , plur. وصفده السم المخاف Je crains de انتقى ـ . A خشى ـ وخف ـ ـ م فزع ـ tomber, اخاف لا اقع . | Faire craindre une chose à quelqu'un, خوّف من الشي Craignez la mé-| entre un gond, ززّ ; plur., ززز; plur., ززز chanceté de celui à qui vous avez fait du bien, . تعتير _ دناسة _ تعكيس _ فلت | prov. arabe. | Craindre; اتني شر من احسنت اليه est perdre, c'est-à-dire, celui qui est timide ne انه ك في المحارم الهيبة خيبة , réussit point dans ses entreprises ما علیک مند , Ne le craignez point

.دنس _ معتر _ معكوس _ إ خاف _ اتّعقى _ Craindre, respecter, révérer, حاف

CRAINTE, s. f., apprehension, peur, خوف ا dent, قرقوشة. فزع ـ خشية ـ مخافة.

CRAINTIF, IVE, adj., timide, peureux, وقزق , neuss . أوقزق . .وخفان ـ فزعان

خرطة ـ فشرة , CRAQUERIE, s. f., hablerie قرمزى ـ كوازى , CRAQUERIE CRAQUERI .لون القرمز ـ قرمزي . Cramoisi, adj.

douloureuse de la jambe, عقال. Avoir une crampe, CRAQUETER, v. n., craquer souvent et à petit bruit,

Cracher, v. a., jeter dehors la salive, بصق O. – Cramponner, v. a., attacher avec des crampons, اللّب O. – بصّاق O. – بصّاق O. – بصّاق Se Cramponner, v. réf., s'attacher fortement à, بتعلق في ـ تعربش على ـ كلّب البزاق ـ برّاة

CRANE, s. m., boîte osseuse du cerveau, جاجم, .plur., جهجمة, Crâne, tête, جهجمة

د مُقل م عتر, Crane, au fig., fam., fou, tapageur

وقاح; plur., وقاح; plur., cell-g.
Crapaud, s. m., animal venimeux, amphibie,

CRAPAUDINE, s. f., plante, سيدريتس

Crapaudine, morceau de métal creux dans lequel

CRAPULE, s. f., vile et continuelle débauche,

CRAPULER, v. n., vivre, être dans la crapule,

CRAPULEUX, SE, adj., qui aime la crapule, فلاتى

CRAQUELIN, s. m., pâtisserie qui craque sous la

se heurtant, قرقع. Craquer, comme des souliers

مُهْيُص _ فشر _ O. فشر , Craquer, au fig., habler

CRAQUETEMENT, s. m., convulsion qui fait craquer

حذف حرف CRASE, s. f., t. de gram., élision, حاف . جراق _ شراق , un autre و كُرُون , Crasse, s. f., ordure attachée au corps هبرية ـ حُزاز , Crasse de la tête . وسنج

قذا, ق ـ لامة, Crasse, au fig., fam., avarice sordide, قذا

CRASSE, adj. f., épaisse, grossière, عليظة. Ignorance crasse, غلظ جهل

CRASSEUX, SE, adj., مُوسَّنِع - وُسنِع.

.قذر ليبم - خسيس , avare sordide, تندر ليبم -

Chatere, s. m., bouche d'un volcan, فم جبل نار, الزينة _ |. فم جبل نار,

CRAVATE, s. f., linge qu'on met et noue autour .محارم , plur ; محرمة الرقبة , du cou

CRAYON, s. m., substance pierreuse pour dessiner, جرة للرسم ـ ميل جرر. Crayon de miue de plomb, قلم رصاص.

Crayon, au fig., premier essai, رسم.

CRAYONNER, v. a., dessiner, o.

.مطلوب لاحد من غيرة, CREANCE, s. f., dette active Créance, foi, confiance, اعتقاد _ اعتباد . Nous vous prions de donner créance à tout ce qu'il vous .عند فلان المامول ان تعتهدوا حسن ,dira de notre part . الاعتماد على جيع ما بنبيكم به من جانسا

. تنسيه سرى , Créance, instruction secrète

CRÉANCIER, ÈRE, adj. et s., à qui on doit de l'ar-قيّد في دفترة مبلغاً وصل من احد او مبلغاً, plur., due ; صاحب الحقّ الحقق ,gent | Pour être déli. مدايني _ اصحاب vrés des instances de nos créanciers, مخنى نخلص .من مطالبة أرباب الديون

- خالق - خلاق م CREATEUR, s. m., qui crée .مبتدع ـ صانع ـ باري

Créateur, au fig., inventeur, مصنف عصدث ـ مصنف .واضع ـ مخترع ـ

.سداجة ـ تصديق . CREDULITE, s. f., هجالدخلق ـ CREDULITE, s. f., سداجة ـ تصديق . - اوجد من العدم, crée, s. f., être crée, محلوق; plur., CRÉER, v. a., tirer du néant, . برا - ٥٠ خلق | ,plur. ; بريَّة - خلايق ,plur. ; خليقة - محلوقات .خلقة ـ برايا

Créature, protégé, homme qui doit sa fortune à

. مطرقة خشب ، CRÉCELLE , s. f. , moulinet de bois ,

- صقيرة CRÉCERELLE, s. f., oiseau de proie,

CRÈCHE, s. f., mangeoire des bœufs, des brebis, .معالف , plur. , مُعْلَف _ مداود , plur. , مُدُود

CRÉDENCE, s. f., petite table des burettes, الموصوعة عند المذبي ليحطوا عليها اوعية القداس

CRÉDIBILITÉ, s. f., raisons pour croire, ப்பட்

CRÉDIT, s. m., réputation de solvabilité qui rend un emprunt facile, مكنة L'Ruiner I. ∥ Lettre de گسر عرضه ,I. ∥ Lettre de وثيقة ـ نيسك , crédit, pour toucher de l'argent ورقة لدفع دراهم لحاملها ـ

Crédit, autorité, pouvoir, considération, ב ב Homme . كلام مسهوع _ اعتبار ـ كلام نافذ ـ طولة بد رجل نافذ الاحكام مسهوع الكلام, de grand crédit كلامد مسهوع و مقبول ,Il a du crédit auprès de

م شكك _ بالدين A crédit, adv., sans payer, بشكك _ . بالطلوق _ دالنسبة

CRÉDITER, v. a., inscrire une dette acquittée ou .سيدفع لاحد

Créditer quelqu'un sur, lui donner une lettre de .اعطاة ورقد حوالد على احد crédit,

قانون کلایهای CREDO, s. m., symbole de la foi, قانون کلایهای

مصدّق , CRÉDULE, adj. com. , qui croit facilement .سادچ ـ غشيم ـ

. يصع , aor. , وضع _ أحدث , aor. , يصع

معلق الدست.

. رشاد بسناني ـ حرف بستاني alénois فيماني ـ زُبدة ، Cakme, s. f., partie épaisse du lait, . Crème cuite, قشطة _ بيراط. Crème recuite, W.

Crème, au fig., ce qu'il y a de meilleur, زهر. CREMER, v. n., Full La.

CREMIERE, s. f., qui vend de la crème, يباعة قشطة.

CREMENT, s. m., augmentation des syllabes dans la formation des temps, etc., ابسد; plur., .حروف زوايد

CRÉNEAU, s. m., dents, vides égaux par intervalles au haut des murs d'une citadelle, کرنکئې; plur., , plur., افریز ـ شراریف, plur., شرّافت ـ کرائک .افارين

CRENELER, v. a., faire des créneaux, façonner en مرزز - . A عهل شراريف - . I خَرُم ، créneaux

. حفر الارض افرنجي مولود في الدنيا ,colonies de l'Amérique الجديدة.

CRÉPE, s. f., pâte, نكلت.

قره برنجق.

O. برم الشعر, CREPER, v. a., friser

بواطق plur., بُوطقة ـ بوادق plur., بُودقة plur., بُودقة plur., بواطق plur., بواطق mur, تلييس. Crépi de mortier mêlé de paille, عليبيس. CRÉPIR, v. a., enduire un mur, سيّع ـ ليّس.

CREPITATION, s. f., bruit du feu qui pétille, تكتكت

مجعد ـ مجعد . Cnépe, عجعد ـ محمد . Qui a les cheveux crépus, مكنفش به مفلف الم .مكنفش الشعر_اجعد الشعر

CRÉPUSCULE, s. m., lumière qui précède le soleil .فافوش ـ طرشقة ـ بعبج ـ فقعة | levant, ou suit le soleil couchant jusqu'à la nuit . ضو قبل طلوع الشهس او بعد غرو بها ـ شفق ,close Carsion, a. m., plante aquatique,

(Kasraouan) حدّة ـ كرسون ـ قرة العين ـ رشاد الماء | CREMAILLIERR, s. f., instrument de cuisine, Cresson . نعناع الماء _ جرجير الماء _ نهنام _ نهامة _

> CRÊTE, s. f., excroissance charnue sur la tête des نوارة الديك _ اعراف , plur. , عرف _ gallinacées . حذرية _ عفرية _ (Barbarie) فلفلته البروك _ Crête, huppe sur la tête des oiseaux, des aerpens, .شوشة

Lever la créte, au fig., sam., s'enorgueillir, s'en Baisser la crête, perdre de رفع شوشته, Baisser la crête وطي شوشته son orgueil, de ses forces,

ا على الجبل - رأس الجبل الجبل . طنتور الجندي, CRÉTE-DE-Coq, s. f., plante, علنتور CARTE, s. f., ile, 2, S.

أبو عرف , Caèré, adj., qui a une crête .مقصور فرنجي CRETONNE, s. f., sorte de toile, - . O نبش كلارض , Creuser la terre مجتور - . O حفر O حفر O مجتور - . Creuser la terre

قر, Creuser, vider

Creuser, au fig., approfondir une chose, une أتعب فكره

CREUSET, s. m., vase pour fondre les métaux,

مجور ـ مقور , Creux, se, adj., qui a une cavité, مجور عهيق , Creux, profond محترف - فارغ -

Esprit creux, homme visionnaire, ملطوش. Pensée creuse, باطل .

CREUX, s. m., cavité, جورة مدفراغة. Creux de la . نقرة المحدة, Creux de l'estomac . كف البد ا Creux dans lequel s'emboite un os, مقعر قا.

CREVASE, s. f., fente de ce qui erève, ...

رجالعان, Crevasses, maladie du cheval, بجالعان O. شق ـ فقع Chevassen,'v. a., فقع O.

Se Crevasser, v. ref., se fendre, انشق.

Catve-Conur, s. m., grand déplaisir, grande dou- de blessures, عند بالجراحات. اء كسر قلب م فقع قلب, leur mêlée de dépit, ا . کوب

A. فقع A. CREVER, v. a., faire rompre avec effort, .التر بدولاب حديد مسنن لرفع الأثقال ,fardeaux فزر بقيج . . A فقاء _ فقع _ فرقع _ . 0 شق _ Crever un œil, ابخص عينه . . . قلع عينه . Cela crève les yeux, est évident, اهذا اظهر من الشهس .

Crever, v. n., se rompre, s'ouvrir par un effort . مراج - منادية منادية A. Crever فقع - فزر - تفزّر - انبعج - انفزر, . فقع من الصحك de rine,

O. Voyez Cal. عيط - A. زعق | O. طنق , Crever, mourir de mort violente, mourir .A. I فطس ـ

Se Crever, v. ref., manger avec exces, انفلق. قتل حاله من كثرة التعب Se grower de travail, قتل حاله من

CRI, s. m., voix haute et poussée avec effort, .0 زجرة ـ عيّط على ـ غوش على , cri d'oi- voix . صياح ـ عياط ـ صراح ـ صرخت ـ زعقت seaux, שבוב ב סברפש. ∥ Jeter un grand cri, ال عوشة, Des cris, du bruit المربح صرخة عظيمة , plur., هنهونية _ زلاعيط., plur. ; زلعطة , plur. عباط ـ عوشة ـ مخانقة , Pousser des cris de joie , العط إلى الله المناين المنا fliction, ولاوبل; plur.; ولولة, Pousser dos cris .ولول ,d'affliction

CRIAILLER, v. n., fam., crier souvent, pour rien, .كثر العياط ـ حاتم ِ

كبابر, plur., كبابرة _ _ مهانية , CRIAILLERIE, s. f., fam., cris répétés, مانية , plur., كبابر .كثرة عياط

ـ مهانـــي ، CRIAILLERUR, SE, s., qui criaille,

.عارف بامور السياسة | Свілит, в, adj., qui excite à se plaindre haute لا يطاق ,ment

مسرائم عرقوار, CRIARD, B, adj., qui crie souvent بعباع ـ جعجاع

.Свивин, s. m., instrument percé de trous pour nettoyer le grain, غرابيل; plur., غرابيل.

CRIBLER, v. a., nettoyer avec le crible, غربل.

Cribler, percer comme un crible, خربق. Cribler

CRIBLEUR, s. m., qui crible, مغربل.

نزالة, CAIBLURE, s. f., reste du grain criblé, نزالة.

CRIC, s. m., machine à roue de ser pour lever des

CRIC-CRAC, exprime le bruit d'une fracture, du froissement de deux solides, قرق.

CRIÉE, s. f., proclamation de vente d'un bien,

CRIER, v. a., jeter un ou des cris, - lo I.

Crier, rendre un son aigre par le frottement, .زقزق - زيق

. عيط Crier, se plaindre hautement, avec aigreur, عيط .

Crier après quelqu'un, le réprimander à haute

Crier, proclamer pour vendre ou retrouver quel-. برّج _ نادی علی شی, que chose

CRIERIE, s. f., fam., bruit fait en criant, con-

براج_منادى, Cairua, se, s., qui crie, proclame, مودن , Crieur de mosquée, qui annonce la prière, مودن

plur., s. m., action mechante, قباحة ذنوب , pl., زذنب _ اجرام , plur., خرم _ قبايع

CRIMINALISER, v. a., rendre criminel, بننفنا. CRIMINALISTE, s. m., instruit sur les matières cri-

CRIMINEL, LE, adj., qui la rapport au crime, سیاسی ۔ ذنبی

. صد الشرايع , Criminel, contraire aux lois,

CRIMINEL, s. m., coupable, مُدُدُنِي مَ مُعْمِرم ,

CAIMINELLEMENT, adv., d'une manière criminelle, . باجتراء ا

Criminellement, qui est en matière criminelle, في دعوة متعلقة لامر السياسة.

CRIN, s. m., poil long et dur, مشعر مسيب. امور صعبة _ قطوعات _ شدايد , ques, adversités _ معرفة , و Cainièar , s. f., tous les crins du cou . زعزوع الفرس ـ شعر الرقبة

CRISE, s. f., moment périlleux et décisif, במנ" -قطوع

Crise, changement subit dans une maladie; effort de la nature contre elle, قطوع ـ بحران. Il a une alيه قطوع, crise à subir; s'il y résiste, il est sauvé, عليه قطوع ان سلم منه طاب.

CRISPATION, s. f., resserrement dans les parties qui se contractent, انشتَّر

CRISPER, v. n., causer de la crispation,

Se Crisper, v. réf., se contracter, مُنْسُنِّهِ عَلَيْ الْعَاسِةِ عَلَيْهِ الْعَامِ الْعَلَيْمِ عَلَيْهِ الْعَ CRISTAL, s. m., CRISTAUX, plur., pierre transparente, verre fin, بلور, Cristal de roche, بلور, .æ.

رطوبة, CRISTALLIN, s. m., humeur de l'œil, . زجاجية في العين

. بلورى , CRISTALLIN , adj.

CRISTALLISATION, S. f., sulp - 1

CRISTALLISER, v. a., congeler, réduire en cristal, .صتر مثل البلور - حد

Se Cristalliser, v. pro., devenir comme le cristal, . شبّة زفرة ,I. Alun cristallisé صار مثل البلور

CRITERIUM, s. m., marque à laquelle on reconnaît ادلیل _ اشارة , la vérité des objets intellectuels

تحت اللوم , CRITIQUABLE, adj. com.

CRITIQUE, s. f., art de juger d'un ouvrage d'es-.علم البحث, prit,

مباحثة _ بحث , Critique , dissertation , discussion , مباحثة _ Reze_ هجو محما _ قدح , Critique, censure maligne

CRITIQUE, s.m., celui qui examine, juge, explique اماحث ـ باحث , les ouvrages d'esprit

.هاجي ـ عذول ـ قادح

Caitique, adj. com., de la critique, بحثه.

Critique, dangereux, en parlant d'un jour qui -amène une crise, يوم باحورى. Circonstances criti

CRITIQUER, v. a., examiner un ouvrage, فحك ـ ٨ بحث عن

O. I. محا ـ O. عذل Critiquer, censurer

Сполья в т., сті du corbeau, فعيق ـ .نعيب الغراب

A. نعب منعق A. منعق A. منعب A.

CROC, s. m., instrument à pointes recourbées, ; خُطَّاف _ قراقل , pl. ; قرقل _ كلاليب , pl. ; كَلَاب plur., خطاطيف. Croc à retirer le seau d'un puits. .خطاف _ قاشوشة

Croc en jambe, مثك . Donner un croc en jambe, .0 صك

Свосне, adj. com., courbé et tortu,

عقاقیف, pl., عقافت, petit croc, عقافت, pl., عقاقیف مشبك , plur., كلاليب , Crochet, agraffe, كلاب التراكحيّال لوضع جله عليها, Crochet de porte-faix ا .حالة ـ

Être aux crochets de, vivre aux dépens de, .0 كان على كيس فلان

CROCHETER, v. a. (une porte), ילע באלים באלים בא . فتح قفل الباب بالكلابة

CROCHETEUR, SE, S., porte-faix qui se sert de cro-حيال - شال, chets,

Спосни, в, adj., recourbé, tortu, عقي - معقب. - معقالت , Bâton crochu pour remasser le djérid .جوکان

CROCODILE, s. m., animal amphibie, تهسلر ; . تهاسیج , plur.

كركم, CROCUS, s. m., safran, sa fleur, كركم.

صدّق , CROIRE, v. a., estimer une chose véritable Croire en Dieu, امن بالله Croyez- اعتقد ب - المحتاد Croire en Dieu, امن بالله Croyez-.ص**دقن**ي, moi

ما يقطع ,I. Je ne crois pas que حسب ـ توهّم .عقلی ان

مجاهدة , S. f. , ligue contre les infidèles , عجاهدة . CROISÉ, s. m., celui qui partait pour la Terre-.مجاهد, Sainte

CROISÉE, s. f., ouverture dans un mur, طاقة; . بلايا , plur., بلية ـ تجارب, plur., تجربة plur., وبلية ـ تجارب, plur., طوق ouverture, شاسیک; plur., فساسیک.

تشبک . CROISEMENT, s. m.,

CROISER, v. a., mettre, disposer en croix, ـ شَكُ . Croiser les mains sur la poitrine (position respectueuse), عَمْنَ عَلَيْهُ لَا Croiser les الشقيا , plur. الشقيا , plur. الشقيا , jambes en s'asseyant à la turque, تربّع. ∥ Croiser les jambes en s'asseyant à la manière européenne, ا علق فحك. || Demeurer les bras croisés, oisif, .قعد ىطال

. قطع السكة, Croiser, traverser un chemin, قطع السكة

Croiser, tordre légèrement les fils, برم O.

Croiser, mettre à quatre marches une étosse, ربّع

Croiser quelqu'un, le traverser dans ses desseins, . تعرّض لد ـ عارضد ـ عطل عليد

Croiser, rayer avec la plume, شطب O.

قرصر. , Croiser, v. n , faire une croisière, قرصر.

CROISETTE, s. f., plante, بطيشة الصليب.

قرصار., CROISEUR, s. m., capitaine qui croise, قرصار.

قرصنة, CROISIÈRE, s. f., action de croiser.

CROISSANCE, s. f., augmentation en grandeur, .انتشا۔ نہو۔ طول

CROISSANT, s. m., figure de la nouvelle lune, اهلة, plur., هلال.

.متزاید , CROISSANT, E, adj., qui croît

Cnoir, s. m., augmentation du bétail par la géné-.تكاثر ـ نهو , ration

الرّث بالطين _ | ـ A. نشأ _ ازداد _ L. نهى A. _ | ـ الطين _ ا

ازداد, Croire, estimer, penser que, فتر منه من O. مانتشا من A.; en parlant de l'eau, etc., ازداد A. کشر ـ ازداد ـ . از ۱ داد ـ . A.

Crottre, être produit, pousser (plante), ivi O.

ازداد علیا و حکمت , Croitre on science et en sagesse

CROIX, s. f., ligne formant quatre angles; gibet en croix; sa figure, صليان; plur., صلبان.

Croix, au fig., affliction envoyée par le ciel,

Signe de croix, علامة الصليب. Faire le signe de croix, ملب على وجهد.

CROIX-DE-JÉRUSALEM, s. f., plante, سيلا الصليب. CROQUANT, s. m., homme de néant, misérable,

CROQUANT, E, adj., qui croque sous les dents, يقرط تحت الاسنان ـ يقرش

CROQUE-AU-SEL (manger à la), s. f., sans autre assaisonnement que le sel, فقط و اكل بالملح فقط و ا

O. موش مرش O. CROQUER, v. a., manger

O. قرش , Croquer, v. n., faire du bruit sous la dent :0 قرط تحت الاسنان ـ قرقش

CROQUET, s. m., pâte croquante, قرقوشة; plur., قراقيش.

CROSSE, s. f., baton pastoral d'un évêque ou d'un عكاكيز ,plur., عكا زة ,abbé,

قَندْ ق _ _ كرنيفة, courbe du fût d'un fusil, قُندُ ق

Crosse, bâton courbé par le bout pour pousser une صولجان ـ جوڭان , balle, une boule

CROSSÉ, E, adj., ; Le malo.

CROSSER, v. a., pousser avec une crosse, .0 منرب بالجوكان

.وحلة ـ طير، , CROTTE, s. f., boue,

Crotte, fiente de certains animaux, پعری; coll., زئل , .plur ; زبلة ـ بعر إ

Caoiter, v. n., devenir plus grand , שלול - A. בסע O. | CROTTER, v. a., couvrir, salir avec la crotte

Caoulea, v. n., tomber en s'affaissant, هبط O. ـ منط O. ـ

نطة, GROUPADE, s. f., saut du cheval, نطة

CROUPE, s. f., partie postérieure du corps des animaux, خجر ; plur, خجار ; plur, كفول ; plur, كفول ; plur, كفول . Croupe d'une femme, expression familière, حجز ; plur. , دفي أرداني ; plur. ; ردني

En Croupe, adv., par derrière, sur la croupe, مكتفلا على كفل الفرس. Mettre en croupe, مديف ـ اكتفل . Qui est en croupe, دريف ـ اكتفل .

Croupe de montagne, لب جبل.

CROUPÉ, E, ad]., qui a une belle croupe, ابوكفل. CROUPIÈRE, s. f., longe de cuir sous la queue d'une bête de somme, طفر, et plus régul., ثفر; plur., اثفار ضرية, plur., برطيز

Croupion des oiseaux, زمکه.

CROUPIR, v. n., se corrompre, en parlant du liquide en repos, مكسست الماء O. ـ عطن O. ـ مكسست الماء A. نتبي الماء , انتزع الماء من طول المكث

Groupir, au fig., croupir dans, demeurer long-temps, استيتر على.

CROUPISSANT, E, adj., معطن _ نايم.

.قشيفتر , CROUSTILLE, s. £., petite croute de pain

Cnousrisleux, se, adj., un peu libre, فالت.

CROUTE, s. f., partie extérieure du pain, etc., tout ce qui se durcit sur une chose, قشمة ـ قشرة.

CROUTELETTE, s. f., petite croûte, قشيفة.

CROUTON, s. m., morceau avec beaucoup de croûte,
قطعت خبز بكثير من القشوة.

CROYABLE, adj. com., qui doit, qui pent être eru,

محمل الاعتقاد .. معقول .. قابل التصديق .. مصدّق .. وصدّق .. وصدة .. وصدة .. وصدة .. وصدة .. ايمان .. ايمان .. ايمان ..

CRU, s. m., terroir où croit sa religion, مؤدرع. CRU, s. m., terroir où croit quelque chose, دمزدرع. CRU, E, adj., qui n'est pas cuit (viande), فقي. Cru (fruit), فقي. ∦ Cru, non apprêté, écru,

أ. ثنقيل على العدة ، Crn, difficile à digérer.

Cru, dur, choquant, en parlant d'un discours, فقع. Cruauté d'une قسارة, Cruauté d'une maîtresse, خفا

Cauche, s. f., vase de terre ou de grès à anne et ventre large, بالاس م جوار, plur., والاس م جُور; plur., بالاليمس Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin effe se casse, ما كل مرّة نسلم العجرة,

Cauchen, 8. f., plein une cruche, ملو ملاص ملوبات . Cauchon, s. m., petite cruche, خَرَة صغيرة ; plur., زكواة

فجاجة , CRUDITE, s. f., qualité de ce qui est cru, فجاجة

Cradité, indigestion, humeurs crues dans l'estomac, أخلاط فجّة ـ وخهة.

Crudité, eu fig., discours durs, حكلام فلسي - كلام قاسي .

زيادة _ ازدياد, s. f., augmentation, ازيادة _ ازدياد

Crue, croissance, طول.

CRUEL, LE, adj., قاسى; plur., قساق . Maitresse cruelle pour un amant, جافية على العاشق ـ قاسية . Étrecruelle, الجفا .

قاسى ـ مُرّ, Cruel, amer, dur

Cruel, insupportable, douloureux, مولم م موجع ، CRUELLEMENT, adv., avec cranuté, نقساو لا

.من غير حساب CRUMENT, adv., sans ménagement, ساب عبر حساب. . كون _ جلد بقر, Artère Cuir de vache عضلة السابق . Artère Cuir de vache . كون _ جلد بقر شريان الفخد, crurale

CRUSTACE, ÉE, adj., couvert d'écailles ou d'une . دُو قشر ,enveloppe dare

CUBATURE, s. f., méthode pour trouver le cube, .تكعيب

- Cube, adj. com., cubique, مكعّب ـ كعبى

CUBE, s. m., solide à six faces carrées égales, کعوب , .plur ; کعب _ مکقب

Cubèbe, s. f., plante médicinale des Indes, کبایت صینی ۔

CUBIQUE, adj. com., du cube, __ adj. .کعبے

CUBITUS, s. m., os triangulaire de l'avant-bras, .زند **اسفل**

شدید ـ | Cubofde, s. m., es du pied en forme de cuhe, .كعب الوجل

. منتاعة الطبنع , L'art de la cuisine مطابنع . plur مطابنع . L'art de la cuisine منتاعة الطبنع . Cucunbitacé, ме, adj. (plante), de la forme de la courge, صنف القرع.

Cucurditains, s. m. (vers), القرع القرع.

.قرعة, Cucurbite, s. f., vaisseau pour distiller, قرعة.

CUEILLETTE, s. f., récolte annuelle des fruits, جع وتحصيل الاثهار- جناء

CHEILLIR, v. a., détacher des fleurs, des fruits de lour tige, جنى I. ـ قطف I. Cueillir des lauriers, remporter des victoires, مظفر على لاخصام . . . .0 بطش بالاعدا

CUEILLOIR, s. m., panier pour cueillir les fruits, .مقاطف , plur. , مقطف

اسوت , plur., است ـ اطياز , plur., طيز , plur., مُلعقة , plur., اسوت , plur., اسوت , plur., طيز , plur., . Une grande cuiller, معلقة ـ ملاعق . خاشوقة _ مغرفة

ملو معلقة , s. £ , plein ume oniller, ملو معلقة

. جلود , s. m., peau d'un animal, علم ; plur., علود .

Cuirasse, s. f., principale partie de l'armure qui دروع ,:plur, درع _ زردية,

Cuirassé, E, adj., مدرّع ـ مزرّد.

Cuirasser, v. a., revêtir d'une cuirasse, 3) = 53.

Cuirassier, s. m., cavalier revêtu d'une cuirasse, .لابس **د**رع

CUIRE, v. a., préparer par le feu, die 0.

Cuire, faire murir, إنضبج.

Cuire, faire du pain, خبز.

A. نصبح ـ أستوى A.

Cuire, causer une douleur apre et aigue, عرق O.

عینے تحرقنی ,O. L'œil me cuit هبّ ـ . اکوی ـ .تهت عيني ـ

محرق _ بكوى Cuisant, e, adj., aigu, piquant, حرث _

Cuisine, s. f., lieu où l'on apprête les mets, مطبخ;

CUISINER, v. n., faire la cuisine, خبنے O.

طباخين , plur., طباخين . Cuisinier, s.,

Cuisse, s. f., partie du corps de la hanche au . اوراك , plar., ورك _ افخاد , plar., فخد , jarret

Cuisson, s. f., action, façon de cuire,

. حرقان, Cuisson, douleur du mai qui cuit, حرقان.

فاضولي . Cuistre, s. m., pédant grossier

.مستوى ـ طايب , Curr, E, adj., qui a été cuit

- أصفر, Cuivré, E, adj., de la couleur du cuivre, .نحاسي

.صفر _ نحاس , Cuivre, s. m., métal, صفر _

ادبار , plur., غرب مقعد , plur., دبر مقعد , plur., عادبا

قعور, plur., قعر, plur., قعور

مكر سيح , CUL-DE-JATTE, 8. 10.

زقائی سد غیر نافسند ، CUL-DE-SAC, s. m., تدريبة ما تنفذ

. بورمة, S. f., fond d'une arme à feu, بورمة

CULBUTE, s. f., saut fait cul par-dessus tête, . Faire la culbute تقلت مقليسية .0 مرب تقلبة

CULBUTER, v. a., renverser cul par-dessus tête, . قلب ـ شقلب ـ كركب

Culbuter, v. n., tomber en faisant la culbute, .تکرکب ۔ تشقلب

کرکیة, CULBUTIS, s. m., amas confus

Culée, s. f., masse de pierres pour soutenir la جع جارة لاسناد وتهكين قنطرة , poussée d'un pont

Силот, s. m. fam., dernier né, فضر عقب راقو بة, Culot, dernier éclos d'une couvée,

لبسه سروال, CULOTTER, v. a., mettre en culotte CULOTTE, s. f., vêtement de la ceinture jusqu'aux enoux (en drap), سروال ـ سراويل; plur., سروال ـ سراويل plur., شراویل. Culotte en toile ou cuir, تباری plar., July . Foyez PANTALON.

Culte, s. m., honneur rendu visiblement à une عادة, divinité.

CULTIVABLE, adj. com., propre à la culture, قابل الحراثة - حرث

CULTIVATEUR, s. m., qui cultive la terre, أحارث .زراع - فلاح -

CULTIVER, v. a., donner les soins nécessaires pour شكلالة | Cultiver فلح الأرض - .0 خدم الأرض , Cultiver فلح الأرض - .0 des plantes , خدم ـ رتبي.

.منكاش ـ حلال , Cultiver les sciences, les arts مارس العلوم . Cul- les oreilles منكاش ـ حلال . tiver l'esprit, عليه الادب. الاستانة الاستانة الاستانية المستنانية المستناني de quelqu'un , l'entretenir , على محبّته داری خاطره

Pays cultive, ارض معهورة _ ارض عامرة , Qui a l'esprit cultivé, مخترج.

CULTURE, s. f., travaux nécessaires pour cultiver, . خدمت ـ تربية ـ فلاحت ـ حراثة

Culture d'esprit, しい.

CUMIN, s. m., plante ombellisère à graine digestive, ; بسقیک با کټون , Je t'arroserai, cumin کټون ex. prov. qui veut dire : jamais.

Cumulatif, ive, adj., جهعي.

. جيعيا , Cumulativement, adv.

Cumuler, v. a., réunir, جهنع A.

طياع - شرة, adj. com., avide, طياع - شوة.

طهع ـ شراهة , Cupidité, s. f., désir immodéré

CUPIDON, s. m., l'Amour, بنشا.

CURAGE, s. m., action de curer, .

CURATELLE, s. f., charge et pouvoir de curateur, ولاية, Curatelle d'un legs وكالة

CURATEUR, TRICE, s., administrateur de biens, .متولى الوقف, Curateur d'un legs .وكلا , pl. وكيل " Etre curateur pour quelqu'un, اتوكل لحر بامورة.

علاجي, adj., appliqué pour guérir, علاجي.

علاج ـ مداواة , CURATION, s. f., traitement

. ورس ـ كركم Cuncuma, s. f., safran d'Inde, ورس ـ

مداواة - براة ، Cure, s. f., traitement pour guérir Lure, benefice, fonctions d'un cure, خورية.

دورى, Cure, s. m., prêtre pourvu d'une cure, خورى خوارنة ,plur.

CURE-DENT, s. m., instrument pour se currer les , plur. خلال _ مساویک , plur. مسواک , dents خلالت. Ce que le cure-dent tire de la bouche,

CURE-ORBILLE, s. m., instrument pour nettoyer

.غنيمة , Curée , s. f. , hutin

Curée, morceaux d'une bête donnés aux chiens, . حصة من الصيد تعطم للكلاب

Curer, v. a., nettoyer quelque chose de creux, - .0 ساک اسنانه ,A. Se curer les dents نزح

8e curer les المناند مسوك اسناند oreilles, نکش اذانہ o.

CUREUR, s. m., qui cure, qui nettoie, . خرا بشتی ۔ سرا باتی

CURIAL, E, adj., qui concerne une cure, ou le .خوړتی, curé

. باعتا ـ برغبة ، CURIBUSEMENT, adv.

CURIEUX, SE, adj., qui a l'envie de savoir, d'apprendre, بناغب.

عجيب ـ غربب, curieux, rare, extraordinaire .متفرج _ بحت بتفرج , qui aime à voir, . فضولي - كثير غلبة - مداخل , Curieux , indiscret الفوارس , étoiles qui sont sur ses ailes se nomment . تفوُّصل _ كثر غلبة _ داخل , Étre curieux , indiscret .عاشة , التحف , Curieux, amateur de curiosités, عاشة ,

Curiosité, désir blamable, indiscret de savoir les . كثرة علبة _ فضول _ مداخلة , affaires

رغبة, Curiosité, s. f., désir d'apprendre, غبة.

عامودي, plur., فرج , plur., فرج , plur., عامودي عجابب وغوابب, Des curiosités, des choses curieuses, .تحف , plur. , تحفد _

CUBSIVE, adj. et s. f., courante, en parlant de l'é-. تحرير عجلة, criture.

CURURES, s. f. plur., ordures d'un égout, d'une mare qui ont été curés, سرأب.

CURVILIGNE, adj. com., formé par des lignes مركب من خطوط منحنية , courbes

. کشوت , S. f., ou Barbe-de-Moine , plante , CUTANÉ, ÉB, adj., de la peau, Sala.

CUVE, s. f., sorte de grand tonneau, 53; plur., Grande cuve pour la . خوابي , plur. , خابية ـ دنان

.طيغا, ,teinture.

خابية صغيرة , Coveau , s. m., petite cuve

ملو الدن , Cuvée, s. f., contenu d'une cuve

CUVER, v. n., demeurer dans la cuve et y fermenter, على النبيذ في الخاسية I.

A. نام محورا , Cuver son vin, dormir après avoir bu CUVETTE, s. f., vase pour se laver les mains, کن ۔ طشت ۔ طست

.دست للعسيل , Cuve pour la lessive بخور مر بم CYCLAMEN, s. m., ou Pain-de-Pourceau, بخور مر بم ـ عرطنيثا ُ ـ وُلف ـ قرن العزال ـ اذن الارنب ـ

CYCLE, s. m., cercle, période d'un certain nombre أدوار, ,.plur ; دور , d'années

CYGNE, s. m., oiseau du genre de l'oie, أردف, .قوغي _ بنجع _ فون _ ارادف plur.,

Le Cygne, constellation, الدجاجة - الطاير. Les

CYLINDRE, s. m., solide rond, long et droit, عامود ـ اسطوانت

مندرونة, Cylindre, gros rouleau pour aplanir, مندرونة CYLINDRIQUE, adj. com., qui a la forme du cy-

CYMBALE, s. f., instrument d'airain, .سنبے - صنوبے ,plur. ; صنبے

CYNIQUE, adj. com., secte de philosophes sans pu-.شرذمة الفلاسفة الكلبيين, deur,

Cynique, impudent, obscène, كثير المجون والوقاحة

CYNISME, s. m., doctrine des philosophes cyniques, مذهب الفلاسفة الكلبيين

.وقاحة - مجون Cynisme, impudence,

CYNOCRAMBE, s. m. Voyez CHOU-DE-CHIEN.

- الكليب الكليب CYNOGLOSSE, s. f., plante, .اذان الارنب ـ اذان الشاة ـ اذان العزال

Страѐs, s. m., arbre toujours vert, - ше .سرولا

. جر السفنجة CYSTHEOLITHE, s. m., pierre marine, CYTHÉRÉE, s. f., Vénus, גָּמּן אָ

شجرة النحل - قصاص , CYTISE , s. m., arbrisseau

DAM

D, s. m., quatrième lettre de l'alphabet français, رابع حرف من الالف باء

DACTYLE, s. m., plante graminée, رُحِيل.

. بهلول مجذوب , DADAIS, s. m., nigaud

plur., plur., بسكيبر , plur., . خنا جر , plue ; خنجر ـ سکا کیر ر

DAIGNER, v. n., s'abaisser jusqu'à vouloir bien, Si vous daignez vous informer de تفضّل ـ تسنزل - ان تفصّلتم بالسوال عن هذا الداعي nous, ان تفضلتم وعن احوالنا سالتم.

شاذن ـ ظبا , plur. ظبا , plur. طبا

DAINE , s. f. , femelle du daim , ظبية .

. بشخانۃ

DALLE, s. f., tablette de pierre, بالوح جبر بالاطة; .الوالح , plur

حلقة, tranche de poisson, حلقة.

DALMATIQUE, s. f., vêtement des diacres, . حلة الشهامسة في القداس

الشام ـ دمشق , Danas , ville de Syrie

DAMAS, s. m., étoffe de soie à fleurs,

Damas, sabre ou lame qui viennent de Damas, .طابان

DAMASONIUM , s. m., plante, دمشقنة.

. کہنے , Venise , du Levant , à fleurs

Damasquinen, v. a., incruster l'or ou l'argent dans سقط البولاد بالذهب _ سقط البولاد بالذهب _ .I حلى ـ .O نقش

DAN

مشغول , DAMASSE , s. m. adj., (linge)

Damasser, v. a., faire une étoffe en façon de Da-،A شغل , mas

DAME, s. f., femme mariée, בייה; plur., בייודי. , plur., فلس الطاولة مامة , plur. . Jeu do dames, ألعب الصامة Aller à dame, فلوس .٨ طلع ضامۃ

DAME-JEANNE, s. f., grosse bouteille, בישבים,

Damen, v. a., mettre une dame sur l'autre, . طلع ضامة

تعندور , DAMERHY , s. m. , coquet

- دفتر الصامة - طاولة - صامة , B. DAMIER, S. M., مامة

. ثامر دمياط , DAMIETTE, ville d'Égypte

DAMNABLE, adj. com., qui mérite damnation, .مستحق النار

DAMNATION, s. f., condamnation du pécheur à الهلاك الابدى ـ قصاص الجهنم, l'enser,

DAMNÉ, E, adj., qui est en enfer, من أهل الجهنم .هالك ـ من اهل النار ـ |

- ادخل الجهنم DAMMER, v. a., punir de l'enfer, .I. Damner, causer la damaa دهي من أولاد الهلاك .سبّب الهلاك للابدي, tion,

مخلوع - مخطر ، DANDIN, s. m., sans contenance DAMASQUETE, s. f., étoffe de soie, or et argent, de DANDINER (SE), v. réf., marcher en se balançant, . ا مشي مخلوع

> pl. , بخافة _ اخطار , DANGER, s. m., péril, بخافة _ اخطار , .مهالك ,. pi , مهلكة _ اهوال , pi , هول _ مخاوف ,. pi , Il est en danger, عليم خطر. || Se mettre en danger,

Celui qui se met en danger ne. الماطر بنفسيه mérite point d'éloges, lors même qu'il échappe, On matteint ses اليس المخاطر بهجمود و لو سلم أمن لم يركب ,fins qu'en s'exposant à des dangers کلاهوال لم بنلکلامال

مع خطر - فيد خطر ، DANGBREUSEMENT , adv. , مع خطر المادة على المادة على المادة على المادة ال DANGEREUX, SE, adj., qui met en danger, منصف.

موذى Dangereux, à qui l'on ne peut se fier, موذى DANIEL, n. p., Julia.

Dans, prép. de lieu et de temps, & - . Il est dans la chambre, خوتى كاوصتر, Rarrivera dans peu, بعصر عن قريب ، Il entra dans la maison, Dans trois jours d'ici الكالي البيست . عن الله الى ثلاثة ايام ـ بعد ثلاثة ايام

DANSE, s. f., mouvement cadence du corps, قصر - ilais. Danse des derviches tourneurs, ela.

. تخنخل ـ . : Danser, v. a., وقص , ٥٠ جنل عـ المحنحة .

Faire danser quelqu'un, au fig., lui donner de ارقص, l'exercice, de l'embarras,

Danseur, se, s., qui fait profession de la danse, . جنگی ۔ رقاص

. بهالوین , pluf. , بهلوان , pluf. , بهالوین عوالم , Danseuse (femme publique), عالم ; plur. عوالم .غوازي , .plur ; ظاز ية _

. نهر طوله , DANUBE , s. m., fleuve

DARD, s. m., long bois ferre en pointe, בתיג.

شوكة, Dard, aiguillon des reptiles, شوكة.

. بوغاز اسلامبول, (détroit des)

۰۰ زرق ب

. جذام ـ حونية ـ جذمة ـ قوابي

DARTREUX, SE, adj., حذامي.

بتاریخ , En date de اتواریخ , plur

DATER, v. a., mettre une date à, أرخ.

فوع من الخفض , DATIF, s. m., terme de gram. DATTE, s. f., fruit du palmier; quand elle commence à se former on l'appelle, نيني. Une fois formée, mais encore verte, رامني. Mure et fraichement cueillie, بلكر : plur., وطاب . Seche, وطُب م بُلكر . Si elle est rabougrie ; تهرة _ قسبة _ on la nomme, بلسي On nomme aussi بسر, une sorte de datte qui ne murit jamais.

Dattes sèches pressées dans des boites,

DATTIER, s. m., palmier qui porte les dattes, .*ىخ*لة ـ نىخىل

تجوز ماثل ,Dature, s. f. , plante

DAUBE, s. f., sorte de ragout, نوع بخسى

DAUCUS, s. m, carotte, جزر جبلی - جزر جبلی Dau-. شقاقل كريدي ـ نوع من الجزرالجبلي ,cusde Candie .

دلفين ـ دارفيل , DAUPHIN,'s. m., poisson

Dauphin, fils aine du roi de France, أبرى بكر سلطان فرنسا.

اكشر, DAVANTAGE, adv., plus, plus long-temps, أكشر

. داود النبي النبيل و الملك الجليل, n. p., لنبي النبيل و الملك الجليل DE, prép. de rapport, de lieu; adv. partitif, etc., ne s'exprime pas en arabe, ou se rend quelquefois par عن ـ ب من, etc. Morceau de pain, , Il est parti de nuit قطعة خبز ـ قطعة س خبز ضبز J'ai entendu dire de vous الليل مسافر بالليل que, اسعت عنك أن Il a parle d'éloquence, , Je suis satisfait de votre conduite التكلم في البيان البيان Dandan , v. a. , lancer , بنا مسوط من سلوكك من الله و O. - الله مسوط من سلوكك الله Vous êtes aimé de tous , انت محبوب من الكل الت محبوب من الكل Darte, s. f., maladie de peau, قَرَية; plar., امن مرسيليا الى باريس الله الى باريس . الله porte de bois, باب خشب. || Un livre de prières, كتاب صلاة . || Les chevaux du roi, السلطان. || Un homme DATE, s. f., époque, chiffre qui l'indique, تاریخ de bien, رجسل خیسسر. ∥ Beau de figure,

من طرف De par, adv., par l'autorité, au nom de, . باسم ـ من قبل ـ

۔ کستواں , Dé, s. m., instrument pour coudre .کشتبان ـ کستيان

De, solide cube marqué de points pour jouer, . کعاب , plur. ; کعب _ زهر _ زيق _ زاقتر

فتر مبنا, DEBACLE, s. f., débarrassement d'un port Débacle, rupture subite et écoulement des glaces d'une rivière, الحلال الجليد و سياح المياة .

عفليقة, Débdcle, révolution.

Débacler, v. a., débarrasser, فتر A.

Debacler, v. n., الماء بعد المنجاد T.

DÉBALLER, v. a., désaire une balle, en tirer quel-

شدر مدر, Débandade (A la), adv., sans ordre, شدر مدر.

DÉBANDEMENT, s. m., action de débander des نشتیت , troupes.

DÉBANDER, v. a:, détendre, رخم.

Débander, ôter une bande ou le bandeau, .0 حلَّ الرفروف .. .1 شال العصابة

Se Débander, v. réf., se détendre, ارتخى.

Se Débander, se disperser sans ordre, تُسْدُتُ.

Débaptiser, v. a., changer de nom, عير לל سم

Débarbouiller, v. a., ôter ce qui salit,

Se Débarbouiller, v. réf., se nettoyer le visage, غسّل وجهه ـ . ۸ مسے وجهه ـ . ٥ عرک وجهه

DÉBARQUÉ, s. m., (Nouveau), étranger nouvelle-.واصل من جديد ـ غريب ,ment arrive

. طلوع من المراكب, DEBARQUEMENT, s. m., بطلوع من المراكب.

DÉBARQUER, v. a., faire sortir d'un vaisseau, اخرج, طلع من المركب

Débarquer, v. n., آلمركب A.

DÉBARRAS, s. m., cessation d'embarras, فلأص Ils sont partis, c'est un grand débarras, وخلصنا منهم

Débarrassement, s. m., صلاص ـ تخليص ـ تخليص

DÉBARRASSER, v. a., tirer d'embarras, ôter ce qui embarrasse, عتق من ـ خاص O. Nous sommes débarrassés de ce soin, اكتفينا مؤنتد. || Débarrasser un endroit, فصّعي , فترغ المكان Débarrasser quelqu'un , cesser de le gêner, جل ثقلة عنه I.

أنعتق من Se Débarrasser , v. réf., être débarrassé, أنعتق من . تخلص ـ .A فرغ ـ .A خلص ـ

Débarrea, v. a., ôter la barre, منزع الدقر ٨. او الدرباس من الباب.

مجادلة _ منازعة , DEBAT, s. m., contestation Après bien des débats nous avons conclu. معالجة .تعالجنا کثیر و بعك انتهينا على ان ,que

ـ تنازع معم على DÉBATTRE, v. a., contester, يتازع معم ـ تعالیج معہ علی شی ـ جادل ـ نــــازع 0 فک,حل الاحال و اخرج منها شیا ،que chose ٨ بحث عن شي

> Se Débattre, v. rés., s'agiter beaucoup, هابر. Se débattre comme un animal égorgé, هرج I. . اختبط ـ .0 خبط ـ تهارج ـ

> DÉBAUCHE, s. f., déréglement, abandon à tous les -Se li فسوق _ فسق و فساد _ انهاك . Se li vrer à la débauche, انههك في المحارم.

> DEBAUCHÉ, E, adj., abandonné à la débauche, .معاکیس , plur ; معکوس _ فاسق _ منہیک

> DÉBAUCHER, v. a., jeter dans la débauche, corrompre la fidélité, عكس ـ افسد I. Débaucher, entraîner ولف ـ فندل ,à des parties de plaisir

Débaucher, faire quitter le service de quelqu'un, .ولف _ افسده عليه

. مُفسد , Débaucheur , se , s. ,

Débet, s. m., dû par arrêté de compte, متاخر.

صعنف , Débile , adj. com , faible

.أضعاني ـ ضعف . Dibilitation, s. f.,

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, ضعف.

Débiliter, v. a., affaiblir, أضعف.

Marchandise de débit, سلعة نافقة. | Marchandise

qui n'a point de débit, اسلعته كاسدة O. Déborder, sortir d'un vase, en parlant de de débit (le commerce ne va pas), السوئلي كساد السوئلي السوئلي السوئلي كساد (l'eau qui bout, فار O. Plus pâle qu'un marchand lorsqu'il n'y a point de dé-اكثر اصفراراً من التاجر يوم الكساد, bit

عارضة الكلام, déclamation, عارضة

DEBITANT, B, S., EL.

روج ـ نفق ـ I. باع Débiter, v. a., vendre, O.√¶ Ne فق O. وأج - O.√¶ Ne pas ètre débité, کسٹ O. || Le drap ne se débite . كساد صاير على الجوم , point

. فرق Débiter, répandre, فرق.

Débiter, déclamer, عرض 0.

DÉBITEUR, TRICE, s., qui doit à quelqu'un, غربم - مديون

تعزيل الكان ـ شيل التراب

عزل Déblayer, v. a., débarrasser, اعزل

DÉBLOQUER, v. a., faire lever le blocus, 0 فك الحصار

DÉBOIRE, s. m., mauvais goût d'une liqueur après . طعم ردى يبقى في الفم بعد الشرب, day Déboire, au fig., dégoût qui suit le plaisir, کرة . نكاية _ تعنيف , Déboire , mortification

DEBOITEMENT, s. m., خلع العظم.

A. دفع من كيسه ا خُلُوع ـ . A خلع ، Déboîten, v. a., disloquer un os DÉBONDER, v. a., ôter la bonde, -. منزع السدّادة

DEBONNAIRE, adj., doux, Ethl ......

ثوران صفرا , DÉBORD, s. m., débordement de bile , ثوران .فوران الصفرا ـ

O. وفض طلبته .. O. وقض طلبته .. O. خايباً إ ـ طفح DEBORDEMENT, s. m., action de déborder, .فيض ـ طعيان

DÉBORDER, v. a., ôter le bord, شأل الداير I. Déborder, v. n., ou Se Déborder, v. pro., sortir . A فتر صدرة | .0 طاف _ . . ا فاض _ . . ا طغى - . م طفر مدرة | .0 طاف _ . .

Déborder, v. a., avoir plus de longueur que, .0 كان اطول من

قلع الجزمة , Débotter, v. a., tirer les bottes

فتع ـ تسليك . Debouchement, s. m.,

Débouchement, moyen de débit de marchandises, .تصوبر بضاعة

DÉBOUCHÉ, s. m., moyen de se désaire des marchandises, طريقة لترويج البصايع ـ تسليع. Débouché, au fig., expédient, طريقة; plur.,

. ا بواب , .plur ; باب ـ طرايق

Débouché, extrémité d'un défilé, مخرج.

Déboucler, v. a., كابزيم O.

اخرج من الوحل ,DEBOURBER, v. a., الخرج من

DÉBOURBER, v. a., ôter la bourre, شال الليدة I.

A. فتتح عينه _ علم , Debourrer, au fig. , former

DEBOURS et DEBOURSE, s. m., argent déboursé, .مصاریف , plur. ; مصروف _ فلوس مدفوعة ً

DÉBOURSEMENT, S. m., دفع دراهم.

Débourser, v. a., tirer de sa bourse pour payer,

DeBout, adv., sur ses pieds, droit, פוقف - قايم ـ. 0 قام واقف ـ يقف , aor., وقف , Se tenir debout استوى قابهاً ـ قام وقفه

.قم , Debout! interj., lève-toi

ريح محالف, Vent debout,

DEBOUTER, v. n., déclarer déchu d'une demande,

DÉBOUTONNER, v. a., faire sortir les boutons des o. فك الازرار- ارخى الازرار 0.

Se Déboutonner, v. réf., parler sans gêne,

من طرف , De par, adv., par l'autorité, au nom de .باسم ـ من قبل ـ

_ كستوار، De, s. m., instrument pour coudre, ___ . کشتبان - کستیان

De, solide cube marqué de points pour jouer, . کعاب , plur. ; کعب _ زهر _ زيق _ زاقته

فتے مبنا, DEBACLE, s. f., débarrassement d'un port Débacle, rupture subite et écoulement des glaces d'une rivière, انحلال الجليد وسياح المياه.

. عفليقة, Débacle, révolution.

Débacler , v. a. , débarrasser , فتع A.

Débacler, v. n., النجياد المياة تعد المنافقة المياة تعد المنافقة المياة تعد المنافقة المياة المنافقة المنافقة

DÉBALLER, v. a., désaire une balle, en tirer quel-

شدر مدر, Debandade (A la), adv., sans ordre, شدر

DÉBANDEMENT, s. m., action de débander des نشتیت , troupes.

Débander, ôter une bande ou le bandeau, .0 حلَّ الرفروف .. .1 شال العصابة

Se Débander, v. réf., se détendre, ارتخى.

Se Débander, se disperser sans ordre, تشنت.

DÉBAPTISER, v. a., changer de nom, غير לל سم.

DEBARBOUILLER, v. a., ôter ce qui salit,

Se Débarbouiller, v. réf., se nettoyer le visage, غسل وجهه ـ ٨ مسر وجهه ـ ٥٠ عرك وجهه

DÉBARQUÉ, s. m., (Nouveau), étranger nouvelle-.واصل من جديد ـ غريب, ment arrive

DÉBARQUER, v. a., faire sortir d'un vaisseau, اخرج, طلع من المركب.

Débarquer, v. n., المركب A.

DÉBARRAS, s. m., cessation d'embarras, خلاص. Ils sont partis, c'est un grand débarras, وخلصنا منهم

تخليص ـ خلاص, DÉBABBASSEMENT, s. m., صلاح ـ تخليص

DÉBARRASSER, v. a., tirer d'embarras, ôter ce qui emharrasse, عتق متن ـ خلص O. Nous sommes débarrassés de ce soin, اكتفينا مؤنته. || Débarrasser un endroit, فترغ المكان Débarrasser quelqu'un, cesser de le gêner, جل ثقلة عنه

Se Débarrasser , v. réf., être débarrassé, مرر العتق مرر الم . تخلص ـ .۸ فرغ ـ .۸ خلص ـ

A نزع الدقر DEBARRER, v. a., ôter la barre, منزع .او الدرباس من الباب

DEBAT, s. m., contestation, Lejia _ alle معالحة. Après bien des débats nous avons conclu . تعالیمنا کثیر و بعث انتهینا علی ان que,

ـ تنازع معم على Débattre, v. a., contester, ينازع معم ـ تعالم معم على شي ـ جادل ـ نـــازع | 0 فك,حل الاحال و اخرج منها شيا ,و . البحث عن شي

> Se Débattre, v. rés., s'agiter beaucoup, عابر. Se débattre comme un animal égorgé, هرج I. .اختبط ـ .0 خبط ـ تهارج ـ

> DÉBAUCHE, s. f., déréglement, abandon à tous les - Se li فسوق _ فسق و فساد _ انهاك . Se li vrer à la débauche, انهیک فی الحمارم.

DÉBAUCHÉ, E, adj., abandonné à la débauche. .معاکیمر , .plur ; معکوس _ فاسق _ منہیک

DÉBAUCHER, v. a., jeter dans la débauche, corrompre la fidélité, عكس _ أفسد I. Débaucher, entraîner a des parties de plaisir, ولف ـ فندل

Débaucher, saire quitter le service de quelqu'un, ولف _ افسده عليه

DEBAUCHEUR, SE, S., مُفسد.

Déвет, s. m., dû par arrêté de compte, متأخر.

صعنف DÉBILE, adj. com., faible, ضعنف.

. أضعاني ـ ضعف , .Dibilitation, s. f.

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, فعف.

Débiliter, v. a., affaiblir, أضعف.

Déвіт, s. m., vente, ترویج - رواج - بیع - نفق. Marchandise de débit, سلعة نافقة Marchandise qui n'a point de débit, اسلعته كاسدة O. Déborder, sortir d'un vase, en parlant de de débit (le commerce ne va pas), عالسوق كساد السوق Plus pâle qu'un marchand lorsqu'il n'y a point de dé-.اكثر اصفراراً من التاجر يوم الكساد,bit

Débit, déclamation, عارضة الكلام.

DEBITANT, E, S., E...

روج - نفَق I. - باع DÉBITER, v. a., vendre, etre débité, se débiter, نفق O. - الج - O. الله Ne pas ètre débité, کسٹ O. || Le drap ne se débite . كساد صاير على الجوم , point

فرق , Débiter, répandre, فرق .

Débiter, déclamer, عرض O.

DÉBITEUR, TRICE, s., qui doit à quelqu'un, عربم - مديون.

DÉBLAÍ, s. m., enlèvement de terre, etc., ما شال السداد A.

Déboucher, v. n., sortir d'un défilé, عرب O. تعزيل الكان - شيل التراب

عزل DEBLAYER, v. a., débarrasser, عزل

DEBLOQUER, v. a., faire lever le blocus, 0. فك الحصار

DÉBOIRE, s. m., mauvais goût d'une liqueur après . طعم ردى يبقى في الفم بعد الشرب, l'avoir bue Déboire, au fig., dégoût qui suit le plaisir, کرة.

. نكاية _ تعنيف , Déboire , mortification DEBOITEMENT, s. m., خلع العظم.

A. دفع من كيسه أخلوع - . A خلع A. خلع من كيسه الخلوع - . A.

DÉBONDER, v. a., ôter la bonde, — .4 نزع السدّادة

Débonder, v. n., ulu I. - lu I. - lu I.

DEBONNAIRE, adj., doux, Etal.

ثوران صفراً , DEBORD, s. m., débordement de bile .فوران الصفرا ـ

O. وفض طلبته .. O. وقض طلبته .. O. خايباً إ ـ طفح DEBORDEMENT, s. m., action de déborder, .فيض ـ طغيان

I. شال الداير Débord, v. a., ôter le bord, شال الداير

Déborder, v. n., ou Se Déborder, v. pro., sortir . A فتر صدرة | 0 طاف _ . 1 فاض _ . 1 طغى _ . ٨ طفر مدرة | hors du bord

l'eau qui bout, ,6 O.

Déborder, v. a., avoir plus de longueur que, .0 كان اطول من

. قلَّع الجزمة , Débotter, v. a., tirer les bottes

فتع ـ تسليك . Debouchement, s. m.,

Débouchement, moyen de débit de marchandises, .تصوبر بضاعة

Débouché, s. m., moyen de se désaire des mar-.طربقة لتروبح البصابع ـ تسليع ,chandises

Débouché, au fig., expédient, طريقة; plur., . ابواب , .plur ; باب - طرايق ،

Débouché, extrémité d'un défilé, منحرج.

Déboucler, v. a., الأبزيم 0.

DÉBOURRER, v. a., ôter la bourre, شال اللدة I.

Débourrer, au fig., former, عينه _ علم A.

DÉBOURS et DÉBOURSÉ, s. m., argent déboursé, .مصاریف , .plur ;مصروف _ فلوس مدفوعة|

Déboursement, s. m., دفع دراهم.

DÉBOURSER, v. a., tirer de sa bourse pour payer,

Debout, ady., sur ses pieds, droit, وأقف - قابم ـ. 0 قام راقف ـ بقف , aor. , وقف ,Se tenir debout استوى قابها۔ قام وقفہ

Debout! interj., lève-toi, قم.

ربیح منحالف ,Vent debout

DÉBOUTER, v. n., déclarer déchu d'une demande,

DÉBOUTONNER, v. a., faire sortir les boutons des o. فك الازرار- ارخى الازرار 0.

Se Déboutonner, v. réf., parler sans gêne,

DÉBRAILLER (SE), v. réf., se découvrir avec indé-. کشف صدره م شلع ,cence

DÉBRIDÉ, E, adj., sans bride, من غير لجام. DEBRIDER, v. a., ôter la bride, الكجام 0. ـ I. Sans débrider, sans interruption, . بلا انقطاع

Débris, s. m., restes d'un vaisseau, d'un édifice, رحيل. - ردم بسیت - الواح مرکب - بواقی - بقابا .خراب بیث

Débris, au fig., restes de la fortune, d'une armée, بواقي ـ بقابا

فراضل ـ کتات

DÉBROUILLEMENT, S. m., , , , , ...

DÉBROUILLER, v. a., démêler, remettre en ordre, .نظم - .0 حل

Debrouiller, au fig., éclaircir une affaire, une من علي الم O. question, صل المشكلات ـ 1. كشف O. على A.

DÉBRUTIR, v. a., commencer à polir les glaces, كانون اول ا .٨ بدي بصقل المراة

DÉBUSQUEMENT, s. m., كرش اخراج ـ كرش.

Débusquer, v. a., chasser d'un poste, ב أخرج .0 کرش من مکان

Déвит, s. m., t. de jeu, premier coup, أول طابق. مدو, Début, au fig., commencement d'une affaire, عدو.

مطلع, commencement d'un discours,

DÉBUTANT, E, S., טונא.

. العب أول طابق

Debuter, au fig., commencer, بدى A.

ـ من الناحية دى Deça, prép., de ce côté-ci, ح .من هذا الصوب

DÉCACHETER, v. a., ouvrir ce qui est cacheté, .0 فض النحتم - . فنتع النحتم

DEGADENCE, s. f., déclin, black l'aller en décadence, زال .. مال الى الزوال . I. . و

DECAGONE, adj., à dix angles et à dix côtés, .معشر الاضلاع

DÉCALOGUE, s. m., les dix commandemens de la loi - العشر وصابا - وصابا الله العشر وصابا - وصابا العشركلهات.

- ارتحال Décampement, s. m., levée d'un camp,

Décamper, v. a., lever le camp, محل A.

Décamper, au fig. fam., déloger, عزل. Décamper, se retirer promptement, s'enfuir, فرك 0. خطـ 0.

ضرب العنق ـ قطع الراس , Décapitation , s. f. , سالم

- صيّع الراس, Décapiter, v. a., couper la tête, صيّع الراس .I ضرب العنق ـ .I رمي الرقبة

Deceder, v. n., mourir de mort naturelle, توفي DÉCÉLER, v. a., découvrir une chose, une per-.0 خان احداً .. 0 باح بالسرّ ـ. I كشف ,o.

DÉCEMBRE, s. m., dernier mois de l'année,

DÉCEMBENT, adv., avec décence, باحتشام مثل الناس - كها يليق - بادب

Décence, s. f., honnêteté extérieure, لياقة , Décence , convenances . ادب

Décennal, E, adj., qui dure dix ans, ou qui مدّت عشر سنوات, revient tous les dix ans او يعود كل عشر سنوات.

DÉCENT, E, adj., conforme à la décence, Débuter, v. n., jouer le premier coup, إلى الحشية مناسب لابق الحشية المناسب البق الكافق للأدب والحشية المناسب البق المناسب ال décent, , 🖫 I.

کشر, Déception, s. f., tromperie,

DÉCERNER, v. a., ordonner par autorité publique, .0 حكم , .0 امر له ب

وفاة, Décès, s. m., mort naturelle,

Decevant, E, adj., trompeur, غاز ـ خاير.

DÉCEVOIR, v. a., tromper par des apparences spécieuses, عُرّ O. Decevoir les espérances de quelqu'un, المله المله المله المله Son espoir a été déçu, علم المله ال DECHAINEMENT, s. m., emportement extrême, فضع - فرغ . .ثوران ـ هيجان

Decenines, v. a., détacher la chaîne, حلّ السلسلة 0. حرّ السلسلة 0. .0 فك الزنجر

.حرک علی

Se Déchainer, v. réf., اقطع السلاسل A. Se Déchainer, au fig., s'emporter contre, على I. .0 ثار على ـ

DECHANTER, v. n., changer de langage, rabattre de courante, صبّ ـ انكت O. _ بناد الكتب. son orgueil, de ses espérances, رجع عها کان فید A. I. Trouver à la couleur, صفى الكلام بعد التكبّر-. لاقع خلاف ماكان في ظند déchanter, لاقع

Décharge, s. f., de ballots, etc., اتحوييل ـ تنزيل Décharge de bateaux, charrettes, تفريغ.

Décharge d'armes à feu, , 344

Décharge, acte par lequel on décharge d'une obli-خلاص, gation,

Décharge, déposition des témoins en faveur d'un accusé, شهادة للهتهوم. Les témoins à charge et à . انحطاط ـ نقص ـ بوار, lité, en valeur . الشهود الدين يشهدوا للمتهوم و عليم décharge تحليص الذمة, Décharge de la conscience

DECHARGEMENT, S. m., J_______ تفريغ الوسق.

DECHARGER, v. a., ôter la charge, حط عند O. _ مشرح الم .حول الاحيال - نزل الحيل عن

فقتى ـ فرغ ,Décharger, évacuer

Décharger sa douleur , کشف وجعه I. Décharger sa conscience, خَلُص ذَمتْه. ﴿ Décharger sa bile, بقطع القلب [. 0. هـ عصب على احسد ما colère, بيقطع القلب الم . مفش خلقه

Décharger, déclarer quitte, مرفع عنه ما عليه ٨٠٠ .سلُّه من الطلب أبري ذمتم من

. خفف عنه Décharger, soulager, عنه عنه.

.اعفى إجداً عن Décharger, dispenser,

_ اطلق _ . اطلق . Décharger une arme à seu, طلق I.

Décharger un coup de poing, شبطه مشط 0. _

. برر - برى . Décharger d'une accusation

I فاص , Décharger , éjaculer

Se Décharger, v. réf., mettre bas un fardeau, .0 حط عن ظهرة الحمل

فوض اليه الامر, Se Décharger, se reposer sur, فوض

Se Décharger, se jeter dans, en parlant de l'eau

Se Décharger, devenir moins foncé, en parlant de

عرى من اللحم - انحل ,Decharner, v. a., انحل

DÉCHAUSSER, v. a., ôter la chaussure, ۸ خلع نعله او جراباته

Se Déchausser, v. réf., اخلع حذاة.

Dechausse, adj., صبيان.

DECHEANCE, s. f., perte d'un droit, تضبيع حق

DÉCHET, s. m., diminution d'une chose en qua-

ينقوى ـ يتغسر, Decemperable, adj. com., ينقوى

Déchiffer, v. a., lire, أقرأ A.

_ بيّر ، Déchiffrer, expliquer ce qui est obscur,

DECHIQUETER, v. a., découper par taillades, .شقشق _ مزق _ شرمط _ حتحت

DÉCHIQUETURE, s. f., taillade, ...

DÉCHIRANT, E, adj., qui déchire le cœur,

تهزيق ـ تقطيع ,Déchirement, s. m., تهزيق ـ تنظيع ...

DECHIRER, v. a., mettre en pièces sans trancher, ـ .0 خرى ـ .0 شق ـ مزّق ـ شرمط ـ .0 شرط شقشق. Déchirer avec les ongles, en parlant des animaux , نهش A.

Déchirer le cour, قطّم القلب.

Déchirer, médire de quelqu'un, قدح فيه A. _ مزق عرضه ـ .0 خرق فاموسه ـ . ٨ طعن في عرضم . خرق _ شرطت , Déchirure, s. f.

Déchoir, v. n., tomber dans un état moindre, .تضعضع ـ انحط ـ . ٨ نقص

DÉCIDÉ, E, adj., d'un caractère ferme, جازم .صاحب عزم ـ مايس

DÉCIDÉMENT, adv., d'une manière décidée, قطعا مهاناة | Décidément, que voulez-vous بعسين تهيت على ايش ـ والحاصل ايش بتريد

DÉCIDER, v. a., porter son jugement sur une .0 حكم ـ . A قطع ـ .0 بث الراي في امر ,chose L'intelligence ne peut décider que Dieu ait telle ou telle الظنون ما تنقطع في الله انه كذا وكذا صورة, figure A. قطع المشكلة . A. قطع المشكلة . .I جزم کلامر

Decider quelqu'un à , كله كل.

ا. ا فصل الدعوى Décider, terminer un différent, شهادة بي Décider en faveur de quelqu'un, مكم له ، Décider en faveur de quelqu'un . فصّل ـ فرتجي المفتى, Le musti décida en saveur de l'imam -6- صرّح بالشي _ اشهر _ اعلن _ عرف _ بين محكم عليه ,Décider contre quelqu'un . كلام الامام .I قضى على

Se Décider, v. rés., prendre son parti, عزم على I. | Déclarer, révèler افتر ب اشهر. اعتهد على ـ ازمع على ـ ـ

DÉCIMAL, E, adj., composé de dixaines, etc., contre, ظهر على. عشرة عشرة

Décime, s. m., contribution de la dixième partie des biens, اعشر المال.

Decisif, ive, adj., qui décide, حتهى ـ إ برهان قاطع ,Preuve décisive .قاطع

مُغُرُب مِ منصرف , Declinable, adj. com., مغرُب منصرف , Declinable, adj. com. معرب افصل دعوى _ قطع مشكلة _ بت امر ـ احكام

Décision donnée par le musti sur une question proposén, فتوى; plur., فتأوى Demander une décision au musti, أستفتاة شي Donner une décision (musti), .افتاه في للامر بـان

DÉCISIVEMENT, adv., ביו בין.

DÉCLAMATEUR, s. m., qui déclame, حاسبادى مبالغ Déclamateur qui exagère, خطيب.

. خطابة ـ شدو , Déclamation, s. f.

_ مهانية _ مبالعة , Declamation, exagération

DÉCLAMATOIRE, adj. com., qui ne renferme que des déclamations, مهاتي.

DÉCLAMER, v. a., réciter à haute voix, Les O. .O شدا _ انشد , Déclamer des vers

. الله Déclamer, v. n., invectiver, هاتي

Deglaratif, ive , adj. , تعريفي.

DÉCLARATION, s. f., acte, discours pour déclarer, . Déclaration de guerre, نصر ہے۔ تعر بسسف , Déclaration ، تصريع العداوة - اشهار الحسرب

_ اظهر , Declare, v. a., manifester, annoncer - اشهر آلحرب عسسلي O. - clarer la guerre, حكم في Décider de, v. n., disposer de, علم الحرب .صرّح بالحرب على

Se Déclarer pour, v. ref., J A. Se déclarer

Se Déclarer, se faire connaître, اشهر إنسفسه.

A. طهر م بان A. بان Se Déclarer, paraître (maladie), بان A. Déclin, s. m., état de ce qui penche vers sa fin, Décimen, v. a., punir un sur dix, أنحطاط _ هبوط _ نقص _ اخر _ زوال فاصص واحداً . Être sur son .1 مال الى الزوال ,déclin

> DECLINABILITÉ, s. f., qualité d'un mot déclinable, .انصراف کلاسم - اعراب ا

Déclinaison, s. f., manière de faire passer les noms par les cas, اعراب الاسهاء 'نصريف الاسهاء. Déclinaison, éloignement des astres de l'équateur, انحراف او ابتعاد الكواكب عن خط الاستوا DÉCLINATOIRE, s. m., انكار.

انگاری , Déclinatoire , adj.

DECLINER, . n., déchoir, pencher vers sa fin, · 0 هبط ـ انحط ـ · 0 نقص _ · I مال الى الزوال . أحجرف Décliner, en parlant des astres,

ـ عرّب الأسم , Décliner, v. a., terme de gram. .صرّف کلاسم

. انفساخ الدم | Décliner, ne pas reconnaître une juridiction, .انكو ـ . ٨ نكو الحكم

سيّے فسد , Décliner son nom , se nommer

. مدور Dictivité, s. f., pente, محدور

A. خلع المسهار ـ. 0 فك المسهار , DECLOUER, v. a., المسهار ـ. 0 DECOCHER, v. a., lancer un trait, مى المراسي المراسي المراسية الم .0 رشق احدا ب ـ

.0.A طعن فيه ـ .0 نـقوه كلهة ـ

Décoction, s. s., bouillon de plantes et drogues, seins, غسني افسد A. - بطل A. - بطل I. ماء نبات ـ طبينے النبات ـ مطبوع

Décoiffer , v. a., désaire la coifsure, خبل العهة A. | nance, le troubler , منبل العهة المناسبة المنا

 ٨ نزع ما على الراس من اللبس والزبنة -DÉCOLLATION, s. f., action de couper le cou,

.قطع راس

DÉCOLLEMENT, s. m., lyst la.

DECOLLER, v. 2., couper le cou à quelqu'un, . ۸ قطع راس

Décoller, détacher ce qui était collé, أعل الغرا 0. Se Décoller, v. pro., se détacher, انحل _ انفك . DÉCOLLETER, v. a., اكشف الصدر I.

A. فسنر اللون , Décolorr , v. a., ôter la couleur .ذبل اللون -

Se Décolorer, v. pro., se ternir, perdre sa cou-انفسنے لوند ۔ I. کبی leur,

Décoloré, E, adj., terne, كابي.

I. شال الردم, Décombres , v. a. ,ôter les décombres

ردم , Décombres , s. m. plur

Décomposea, v. a., réduire un corps, Ja O. -.0 فكُّ التركيب

Décomposer, au fig., décomposer un raisonnement, un discours, l'analyser, فصّل.

. افسد الدم ـ . A فسنر الدم , Décomposer le sang DÉCOMPOSITION, s. f., résolution d'un corps dans انحلال ـ انفكاك ـ حل ـ فك , ses principes _ فساد الدم, Décomposition, dissolution du sang,

DÉCOMPTE, s. m., déduction sur une somme à حسم مقدار ما من المبلغ الذي يقتضي دفعه, payer

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, .I شال من _ . 0 حسم من

. نــقص, , Décompter , v. n. , rabattre de l'opinion . الاقى خلاف ما كان فى ظنه , Trouver à décompter فعرب احدًا كلهة , Décocher un trait de satire

DÉCONCERTER, v. a., rompre les mesures, les des-

Déconcerter quelqu'un, lui faire perdre conte-

ي تحتيل , Se Déconcerter , v. réf. , se troubler . . تنغيّرت احواله ـ انتخزي

. كسوة , Déconfiture, s. f., défaite, ruine

DÉCONSEILLER, v. a., persuader de ne pas faire, .o شار عليه بان لا يعمل الشي - رجع عن o.

DÉCONTENANCER, v. a., faire perdre contenance, .غير احواله - التخم - .0 لخم

_ ما جرئ عليه, Déconvenue, s. f., malheur, عليه ما اصاله

DECORATEUR, s. m., مزخرف.

DECORATION, s. f., ornement, چنونت _ زینت .

علامته شرفی ,Decoration, marque de dignité

DÉCORDER, v. a., détortiller, الحبلة O.

Digitized by Google

رَبِّن - زخرف Décorer, v. a., orner, نقصان القهر - هبوط القهر | - الناموس الظاهر , DECORUM, s. m., bienséance A حفظ الناموس الظاهر, Garder le décorum . هيبتر DÉCOUCHER, v. n., coucher hors de chez soi, . م بات برا

Découcher, v. a., faire découcher quelqu'un, بيتد ترا او في غير فرشته

Découdre, v. a., défaire la couture, فتة O. Se Découdre , v. pro. , انفتق.

En découdre, v. n., fam., en venir aux mains, تقاتلوا - تحاربوا.

Décousu, E, adj., sans ordre, sans liaison, غير مسلسل ببعضه _ غير مصبوط

DECOULANT, E, adj., Juliu.

سيلار, DÉCOULEMENT, s. m., سيلار.

ا سال د. مال جرى Decoultr, v. n., couler .0 زرب

Découler, au fig., avoir sa cause dans, منتب من O. الشجاعة الشجاعة المنابعة المنابع Decouper, v. a., couper en morceaux, ён-Découper en petites parties des étoffes, du papier, .قصقص ـ .0 قصّ

I. كشف _ بيجد , aor. , وجد L. Découple, dé-.o حل ـ .o فرق بين الأثنين o.

_ طويل القامة, Bien découplé, de belle taille, خطويل القامة .صاحب قدّ و اعتدال

Découpore, s. m., ciseaux, , , se.

Découpent, s. f., taillade, chose découpée, .قصقوصة

. تقطيع, Découpure, action de découper.

. ببرد الهية - يخيد ميزد الهية المينة عليه Décourageant, e, adj.,

Décourage, з. т., perte de courage, . فتور - تبريد الههة - انكسار القلب

قلل اعتباره _ بوز _ خرق ناموسم | I. كسر القلب , Decourage في ناموسم المسلم الم .اخيد ـ برد الهية ـ

L قل اعتبارة _ افثلم صبته | - O. بردت ههته _ A. خهد ، Se Décourager, v. pr. منهد _ A. خهد ، المنارة _ افثلم صبته 0. فترت مهتد ـ انفل عزمد ـ انكسر قلبد

Décours, s. m., décroissement de la lune,

Decousure, s. f., endroit décousu, فنتبق.

DECOUVERT, B, adj., مكشوق. Lieu découvert, .مكان شرخ موضع فرج ,agréable

مكشوق , A Découvert, adv., sans être couvert .على الكشوف

A Découvert, manifestement, أشكارا _ جهاراً.

DECOUVERTE, s. f., action de découvrir, کشف.

اليجاد ـ ابتداع ,Découverte, invention, اليجاد ـ ابتداع ...

DÉCOUVRIR, v. a., ôter ce qui couvre une chose, .كشف الغطا عن الشي ـ L كشف الشي

Découvrir, dégarnir de forces, de secours, exposer .اعرض للاخطار ـ خلّى بلا محامي ,aux dangers

Découvrir, parvenir à connaître ce qui était caché, الملع على مايية aor., وقف على الملع en lui des dispositions guerrières, شم فيه رأبحة

Découvrir, rétéler, اظهر.

Découvrir, commencer à voir, A. - _____. Découvrir, faire une découverte, الملع على .

Se découvrir la أنكشف. Se découvrir la tête, la gorge, اسم, صدرة L.

_ اظہر نفسہ , se faire connaître, اظہر نفسہ بیّن نفسه

Se Découvrir, être indiscret, منح روحه A.

DECRASSER, v. a., ôter la crasse, غسل الوسنع I. Décrasser, au fig., polir un homme grossier, هندم. تبويز, . Decreptement, s. m., تبويز

Décrépiter, v. a., ôter, faire perdre le crédit,

Se Décréditer, v. réf., perdre son crédit, تبوز -

Décrépit, e, adj., vieux et cessé, هرم.

Decreentation, s. f., pétillement du sel dans le feu, الكتكة المالية

DÉCRÉPITER, v. n., pétiller, تكتك.

Décret, v. a., décerner un décret, ordonner, مراء. ٥٠ حكم - ١٠ قضى

Décri, s. m., cri public pour défendre le débit d'une marchandise, le cours d'une monuaie, etc., مناداة بنهم بضاعة اونوع من المعاملة

Décri, au fig., perte de la réputation, جرسة. فضيعة ما هنيكة ما الكرس

Décrier, v. a., défendre le débit d'une marchandise, le cours d'une monnaie par un cri public, نادى بنهى البصاعة او المعاملة.

Décrier, au fig., ôter l'honneur, la réputation, l'estime, حسر عرضه A. عضر المنافقة المنافقة

DÉCRIRE, v. a., peindre par paroles, وصف ; aor., يصفي.

Décrire, tracer, رسم 0.

Décaoceen, v. 'a., وفك الشي المعلق ... O. فك الشي المعلق ... Dédier, adresser

Décroissement, s. m., انتقاص ـ نقصان . Décroitre, v. n., diminuer, نقص 0. ـ نقص . انتقاض . . تصاغر ـ المترا

Dignorten, v. a., ôter la crotte, مسيح A.

Dignorteur, s. m., مسّار الصرم

DÉCROTTOERE, s. f.,

.نـقص , s. f. , فـقص .

DECRUER, v. a., lessiver du fil cru avant la teinture, غسل الخيط الخام قبل صبغه L

DEGRUSER, v. a., saire bouillir des cocons de soie pour les dévider avec facilité, على جوز القرّ في الماء المنتقل العزل بسهولة.

Décuple, s. m. et adj., عشورًا أضعاف. Décuple, v. a., rendre dix fois plus grand.

صيّر الشي قدر ماكان عشرة اصعاف.

استعقر احتقر , mépriser ما استعقر استعقب استعقب ما حسب له حساب ما اعتنى فى استعقب به Dédaigner de, v. n., ne pas vouloir par mépris, من قلّة اعتبارة لاحد ما اراد ان ٨٠٠٠ كبرت نفسه عن

DEDAIGNEUSEMENT, adv., المستحقار.

مستحقر, DEDAIGNEUX, SE, adj., مستحقر

DÉDAIN, s. m., mépris, استحقار.

Dédale, s. m., labyrinthe, نيم.

مجواء داخل DEDANS, adv., dans l'intérieur, اخراء

DEDANS, s. m., intérieur, الفال المواقعة. Le dedans de la maison, تاخل الميت

م وسم ،DEDICACE , s. f., consecration d'une église ، انكريس كنيسة ـ تخصيص كنيسة باسم قديس

Dédicace, épître pour dédier un livre à quelqu'un, إلى من أهدى له الكتاب عطبة ـ رسالة الى من أهدى له الكتاب ـ خطبة ـ عتاب ـ .

Dádicatolage, adj. com., contenant la dédicace, لاجل اهدا کتاب۔ مُهدی.

ـ كرســ.0 رسم ,Déprea, v. a., consacrer au culte خصّص باسم قديس.

Dédier, adresser un livre par une dédicace, بالمجعل كتابة على اسم ـ اهدى كتاب

Dédire, v. a., désavouer ce qu'une personne a dit ou fait pour nous, کُذُب ہے کہ نکر

. . 0 نـقُص قوله Se Dédire, v. rés., se rétracter, منقص قوله . . . . رجع في كلامه ـ . ٨ رجع عن كلامه

Dédit, s. m., rétractation, رجوع في الكلام.

Dédit, peine convenue contre celui qui se dédit, on مبلغ معلوم بين المتعاهدين يدفعه الذي يرجع كلامه.

DÉDOMMAGEMENT, s. m., réparation de dommage, عُوض ــ تعويض خسارة

DEDOMMAGER, v. a., indemniser, عوض عليه

. Dieu vous dédommagera d'un autre موض خسارة . الله Se défaire d'une chose, la vendre عوض خسارة الله يعوض عليك من غير باب مهده

Se Dédommager, v. réf., سد O.

DÉDOUBLER, v. a., ôter la doublure, شال البطانة I.

Dédoubler, séparer en deux, قسم قسيس I.

DÉDUCTION, s. f., soustraction,

. بعد حسم المصروف Déduction faite des frais, .شرح, Déduction, énumération,

DÉDUIRE, v. a., rabattre, حسم O. - مخصم O. -. ه طرح

Déduire, narrer en détail, قص 0. - مرح A.

Déduire, inférer, ملكة عنيا. Déasse, s. f., divinité féminine, ملكة عنية.

DÉFACHER (SE), v. réf. fam., s'apaiser après la .0 رأق من عصبه colère

تعشوة _ غشية . f., قشوة _ نعشوة.

DEFAILLANT, E, adj., qui s'affaiblit, أناقص القوى

Défaillant, s., qui ne comparaît point sur l'assi-.متاخّر عن الحضور - مخالف ,gnation

Defaillir, v. n., dépérir, s'affaiblir, نقص O., انتقص قوتد

Défaillir, se pâmer, غشم ما عليه A. عشم عليه A.

Défaire, v.a., détruire ce qui est fait, خرب I.O. ا فسنے الزبیجة, A. Défaire un mariage, نزع ـ O. فك العقدة , Défaire un nœud

انتصر على _ . I كسر L. كسر Défaire, mettre en déroute أنكسر, Être désait).

.خلص من Défaire, débarrasser, خلص من.

_ اضعف ح اسقم , Défaire, maigrir, exténuer غير - انحف - اصنى - صعف

Défaire, au fig., effacer par plus d'éclat, de beauté, ¿ 36 O.

Se Désaire, v. réf., se déharrasser de, انعتق من رمر، Se défaire d'un ennemi, le faire mourir, . مجيب ـ مدّعي عليه ا اهلك عدوة فتخلص مند و استراج من شرّة Se défaire de, se désaccoutumer de, ترك 0. _

صعیف مشغیر , Défait, e, adj., amaigri, abattu كسرة , Défaite, s. f., déroute

Défaite, débit, vente, بيعة. Qui est de défaite,

Défaite, excuse, 🚑; plur., 🚗. Mauvaise dé-جة باردة ,faite

Défalcation, s. f., déduction, مشيل عصم.

DEFALQUER, v. a., déduire, صمم O. _ .. ا شال من _ .. Defraut, s. m., imperfection, ед; plur., еде . Quiconque verra : نـقبصة ـ نـقص ـ ses propres défauts ne s'occupera pas de ceux d'au-مر، ابصر عيب نفسه اشتغل عن عيب عيرة , trui ,

.قلة _ عدم _ نقص , Défaut , manque , privation , - مخالفة , Défaut, manquement à une assignation

تاتم عن الحصور

Au défaut de, adv., au lieu de, en place de, .عوض عن

DEFAVEUR, s. f., قلَّة قبول.

منكوس - مخالف Défavorable, adj. com., منكوس

منكوسًا _ بخالفة , Défavorablement, adv., منكوسًا _

DÉFECTIF, IVE, adj., (verbe) qui n'a pas tous ses modes et temps, افعل غير كامل الاحوال.

Défection, s. f., abandonnement d'un parti, .تخلية ـ تخلَّى عن ـ ترك

DÉFECTUEUSEMENT, adv., 1 - vag.

DÉFECTUEUX, SE, adj., qui n'a pas les qualités requises, ناقص ـ معبوب ـ معور. Verhe défectueux . فعل فاقص , (.etc. , غزا , رضي comme)

عيوب, plur. , عيب ; plur. , عيوب .نقصان _ نقص _ عوار _

Défendable, adj. com.,

Défendeur, Derksse, s., opposé à demandeur,

- دافع عند, Défendre, v. a., protéger, soutenir, دافع

Ason حامي عن ١٠ عهي ـ . 0 نصر ـ . ٥ وڏ عند corps défendant, مدافعاً عن نفسه Défendez vo-انصر اخاك , tre frère, qu'il ait tort ou raison, prov رعاية _ مراعاة | Désendre quelqu'un, l'excuser الله و مظلوما Défendre, garder une place forte, انسلافی دعوتم .حافظ ـ .I حهي

Défendre, empêcher de, منع عن A.

- حرّم - عرّج - مرّم - عرّم -بن عن I. منع منا I. منع عن آبي عن ـ كل مهنـوع متبــــوع ـ كل مهنـوع حلــــو الحُّبُّ شي للانسَّانِ مَا مُنع

Se Défendre, v. rés., repousser par la force, دافع عن نفسه.

ـ أمتنع من Se Défendre, s'excuser de faire, صاعبة .اعتذر من

- برر نفسه ,Se Défendre de , se disculper , nier . ـ برر نفسه أحتر بان, A. Il se défendit en disant que نكو

Se Désendre, se tenir en garde, se garantir, احترس من _ استحرس من

_ مدافعت , Défense, s. f., protection, soutien, الاستنحوان يولد الأمان , Prends ma désense, Dieu la mère de la sureté , محامية _ حياية _ صيانة #.خذ بيدى الله ياخذ بيدك ,prendra la tienne .لا يامن احداً ـ مستخون ـ متوهم ـ ظنّان Se العصن عليه العداً ـ مستخون ـ متوهم ـ ظنّان استعد للهدا فعة تحصن احترس,mettre en défense

. نـقص ـ النبرية , Défense, justification d'une inculpation

. نهى ـ منع ـ تحريج , Defense , prohibition .

. ناب, sing, انياب

Désenses, ce qui met les assiégés à couvert, ريحصير.

DEFENSEUR, s. m., qui désend, Defensif, ive, adj., fait pour défendre, دفاعي. Dépensive, s. f., مدافعة. Être sur la défensive, ne faire que se défendre, حامى.

- ميتشل Déférant, E, adj., qui condescend, ميتشل .مراعي

- امتشال , Déférence , s. f., condescendance

DÉFÉRENT, s. m., terme de monnaie, marque de la imle المعاملة, fabrique

راعی ـ امتثل ل Déférer, v. n., céder, . سلم ل - اولى احداً ب - اعطى ,Deferer, donner Déférer le serment à quelqu'un, de

Déférer. Voyez Dénonces.

Déferen, v. a., (un cheval), شال نعل الفرس I. Se Déferrer, v. réf., perdre son fer, en parlant d'un cheval, تحفى.

Déferrer, v. a., rendre muet, confus, less

اباحة - استدعا للهدان - طلب للهيدان Porter ستدعى احداً للهيدان, استدعى احداً للهيدان I رمى اباحة ,القى اباحة عليد ب, في

Dépiance, s. f., crainte d'être trompé, שׁנָה, שׁפַּ La défiance est استحراس - حذر - استخوان -DÉFIANT, E, adj., qui craint qu'on le trompe,

نقصان ـ خسس Déficit, s. m., ce qui manque,

DÉFIER, v. a., provoquer au combat, faire un ـ استدعـي الميدان - O. I. دعا للقـتال , Defenses, au plur., reponses en justice I. Il sera oui en ses défenses, ومنى القي اباحث عليه . . 0 طلب للشر ايستهع في I. Il sera oui en ses défenses احتجاج à la course tous ceux qui se présenteraient, رمى اباحة في الركض على اى من كان | نابات ، Defenses, longues dents de sanglier, نابات الركض على الى من كان

Defier quelqu'un , le braver , أستهتر.

Se Défier de, v. réf., avoir de la défiance de, ما امن _ احتذر من _ تحرّس من _ استحرس من ـ استخون ـ .0 شك في ـ .0 ظن السوء في ـ لا تظنّ في . Il faut se défier de tout le monde . خوّر .. الناس كلا سوءًا إ

DÉFIGURER, v. a., rendre difforme, gâter, .I عكس ــ هشم الوجه

Défilé, s. m., passage étroit, مضية.

Défilea, v. a., ôter le fil, سلت الخبيط O. I. -. فرط عقد لولو ,O. Défilcr un collier de perles فرط

Défiler, v. n., passer à la file, les uns après les .0 عمر الارض - احبي الارض - I. عزق الارض | 0 فات واحد بعد واحد او ناس بعد ناس autres, شي محدود Définie, s. m., chose définie,

Définia, v. a., déterminer le temps, le lieu, les bornes, Ja - Ja O.

عرّف ـ عرّف ماهيتر الشي

En Définitive, adv., par un jugement définitif,

. ولاخر - والحاصل, En Définitif, enfin

Définition, s. f., explication de la nature d'une . تعریفات , plur. تعریف , chose, etc.

DÉFINITIVEMENT, adv. Voyes En DÉFINITIF.

Déplacemention, s. f., combustion, احتراق.

-. O سقط زهره Defleuria, v. n., perdre sa fleur, هره O. .۸ بېس زهره

اسقط الزهر , Désteurir , v. a.

Déflexion, s. f., détour de sa route naturelle, الحراف ـ ميل

ازیا ج البکوریة, DEFLORATION, s. f., depucellement ازالته البكارة ـ

Déplorer, v. a., ôter la virginité, ازال الكارة المحارة .0 اخذ الوجه - ازاح البكورية

Défonces, v. a., ôter le fond d'un tonneau, ـ .0 شـــق کلارض , A. Défoncer la terre خفس L عزنی کلارض

. Se défoncer, v. réf., perdre son fond, انتخفس.

Se Déformer, v. ref., انعكس.

Dépourner, v. a., ôter du four, اخرج من الفرن Se Dégarnir, se vêtir légèrement, تخفف

دفع المصروف DEFRAI, s. m.,

DEFRAYER, v. a., payer la dépense, حيل الكلفة . دفع المصروف ـ

Défrayer, amuser une société, الحياعة, الحياء. عزق الارض, s. m., عزق الارض.

Défricher, v. a., cultiver une terre inculte,

عيار الارض, DEFRICHEUR, s. m., عيار الارض

Défriser, v.a., défaire la frisure, مخم الشعر, I. Défrancer, v. a., défaire les plis, de O. -_ سط وجهـــه O. Défroncer le sourcil, سط وجهـــه .0 حل عقدته

تشلیمت , Défrouve , s. f. , dépouille ,

Se Défroquer, v. réf., quitter le froc, A. Moine destroque, سالح , اهب

مترقى _ هالك _ متنتيح , Défunt, E, s., mort les musulmans ne se servent de ce dernier) مرحوم ـ mot qu'en parlant de leurs co-religionnaires).

Degage, E, adj., libre, حاحة.

DEGAGEMENT, s. m., which - washing.

_ منفذ سر _ باب سر _ Degagement, issue socrète, سر _ باب

DEGAGER, v. a., retirer ce qui était engagé, Dégager, débarrasser, délivrer, صلح على 0.

. اطلق ـ . . I عتق I. عتق الطلق . . . اطلق الم Dégager un soldat, le rendre libre

سلك , Dégager, donner une issue Dégager sa parole, la retirer, شال يك I. Dégager sa promesse, y satisfaire, عيل وعك.

Se Dégager, v. réf., صلخا.

DÉGAINER, V. a., - A. - J. O.

DÉGARNIR, v. a., ôter ce qui garnit, ce qui orne, عرى ـ . منزع كلاداوات ـ . ما شال الزينة , العدة | DEFORMER, v. a., gâter la forme, مجرد _ ...... Dégarnir un arbre, en ôter les branches inu-قلم الشجوة , tiles

DÉGAT, 8. m., ravage, ruine, بخمارة - خراب. Faire du dégât dans une province, اخرب البلاد I.(pour غرب البلاد). ∥ Ils ont fait un dégat épouvantable, خربوا الدنيا,

Dégauchir, v. a., ôter l'irrégularité du bois, صلّب الخشب.

DEGAUCHISSEMENT, S. m., بنصليح الخصائد

DÉGELER, v. a., fondre la glace, la neige, حلّل, ذوب العجليد ـ ستيح الثلج

Degeler, v. n., ou Se Degeler, العلي العليم المجالة العليم العلم العلم العليم العلم ا

DEGENERATION, s.f., edu _ liel.

تغيّر عن طيبة اصله Degeneae, v. n., s'abâtardir, على طيبة اصله A. ـ عن النفسد من النفسد . A. تلف النفسد السابقة . Cet homme a dégénéré, il vaut moins qu'il ne valait autrefois, انتصل عن قيمته السابقة .

Dégénérer en, changer de bien en mal, ال الي الي - ال الي الي الي 0.

Degingande, en, adj., منحلَّم.

DÉGLUER, v. a., حل من الدبق 0.

DeoLutition, s. f., action d'avaler, וִדֹעׁם.

Dégomellen, v. a., تقبّع ـ تقبّع - 0.

Décoiser, v. a. et n., حكى I.

Se Dégoiser. Voyez SE Dégourdir.

DEGORGEMENT, S. m., تفريغ.

ازال الورم , الانتفاع , Dégonfles, v. a.,

DÉGORGER, v. a., déboucher,

Dégorger, v. n., se déhoucher, سلكف 0.

DÉGOURDIR, v. a., ôter l'engourdissement , نعش A.I. _ انعش _

Dégourdir, au fig., fam., façonner une personne, فتل ـ A. عکث I. Se Dégourdir, v. réf., se défaire de son engourdissement, صبّر O. ـ أنتعش

Se Dégourdir, se défaire de sa simplicité, فتسح عينه A. - يشطّر - O. عسرة.

انتعاش , Dégourdissement , s. m. ,

سدم, Décout, s. m., manque de goût, d'appétit. عدم الذوق وكلاشتها ـ قرف ـ

Degoût, aversion pour une chose, pour une personne, ملل من ـ كراهة ـ قرف. Éprouver du dégoût pour, نقرّف من Degoût, déplaisir, قهر Degoût, déplaisir, قهر

DEGOUTANT, B, adj., كربد ـ مقرف.

Degoute, R, adj., qui manque d'appétit, قرفان مسدوم.

Dégoûté, difficile, délicat, ملول - جلبى المزاج - ملول .

Dégoûter de , donner de l'aversion pour , أقرف من - كرّة ف -

Dégoûter de, faire qu'on ne trouve plus à son goût, صدّ عن O.

. Se Dégoûter de , v. réf. , prendre du dégoût pour , A ملّ ـ تـقرّف من ـ . C. I قرف ـ . A زهد ـ . A زهق . A ملّ ـ تـقرّف من ـ . A .

Se Dégoûter, perdre l'appétit, صدم A. ـ قرف ـ . A. قرف ـ . DEGOUTTANT, E, adj., qui tombe goutte à goutte, وسبفه بقطر, Son sabre était dégouttant de sang, بالدما

Dégradation, s. f., destitution honteuse d'un grade, حطّ عن المقام.

Dégradation d'un édifice, خراب. Dégradation, avilissement, ترذيل ـ ذلّ

Dégradation, affaiblissement des couleurs, de la . نقص بالتدريج ,lumière

Dégrader, v. a., démettre d'un grade avec ignominie, حط عن المقام , 0.

Dégrader, déshonorer, avilir, اذْلُ _ , ذٰل _ بهدل. Degrader, faire du degât, خرب I.

Dégrader, affaiblir insensiblement les couleurs, انقص, قلل بالتدريج, la lumière,

Se Dégrader, au fig., s'avilir, نرذل.

DEGRAFER, v. a., فك O.

DÉGRAISSEMENT, s. m., غسيل ـ ازالت الدهن.

DÉGRAISSER, v. a., ôter la graisse, les taches de graisse, غسل ـ ازال زوّل الدهن I. Il mangea des fruits pour se dégraisser la bouche, اكل فواكم ليزيل عن فهد زفرة الطعام.

DÉGRAISSEUR, s. m., اغسال.

DEGRÉ, s. m., escalier, سلّم ـ درج; plur., سلالم. Degré, marche d'un escalier, درجة; collect., جرعة.

رتبة ـ درجة Degré, grade, رتبة ـ

.درجة, Degré, division d'une ligne,

Par degrés, petit à petit, بالتدريج. Au plus haut degré, au fig., آلغاية - الى ابعد غاية

DÉGRÉER, v. a., ôter les agrès d'un navire, .I شال اداوات المركب

DÉGRINGOLER, v. a., descendre vite et malgré soi, .تكركب ـ كحرت ـ ٨٠ كرت

Dégrossir, v. a., diminuer, رقُّ I. ـ رقق ر

Degrossir, au fig., commencer à éclaircir une le Christ, قتل المسيح. affaire, نور المادّة.

DÉCURNILLÉ, E, adj., dont les habits sont en lam-مخرقن _ مخلقن , beaux

DÉCUERPIR, v. a., abandonner un héritage, .0 تېك كلارث

Déguerpir, v. n., fam., sortif d'un lieu par crainte, انكسموا , انقلعوا من هون

Déguerpissement, s. m., abandon d'un héritage, ترك ارث

L طرش ، Dégueuler, v. n., vomir, طرش

Décuisement, s. m., état d'une personne déguisée, تنكير - تخفية - تبديل

تدلیس Déguisement, au fig., dissimulation,

Déguiser, v. a., travestir, نسكر. On le déguisa en marchand, لبسوه زي تاجر.

Déguiser, cacher sous des formes trompeuses, ll déguisa son chagrin, et fit bonne أخفى _ ختبى .اخفى الكهد واظهر الجلد, contenance

- تبدّل - تبنكر Se Déguiser, v. réf., se travestir, يندّل -تُنكّر بزي النسوان , Il se déguisa en femme . تخفّع لبس زي النسوان ـ

Se Déguiser, se montrer autre que l'on n'est, .دالس ـ دلس

. ذواقة, Dégustation, s. f., essai,

Déhanché, e, adj., qui a les hanches rompues, منحَلُوع ـ مختَلع

.I شال عدّة الفرس , Déharnacher, v. a.

Déhonté, e, adj., حيا ـ وقع .

Denors, s. m., la partie extérieure, خارج. Dehors, au plur., fortifications extérieures, مياج.

.ظاهر, Dehors, apparence

Denors, adv. de lieu, prép., hors de, ... Par من برّا ـ من خارج ,dehors

DÉICIDE, s. m., crime des Juiss en faisant mourir

Déification, s. f., auli.

DÉIFIER, v. a., mettre au rang des dieux, al.

DÉISME, s. m., croyance à l'existence d'un dieu, - القول بالوحدة المطلقة, sans révélation ni culte .اعتقاد بوجود الله و نكرجيع كلاديان

DÉISTE, s., qui reconnaît un dieu, et rejette toute - الآوى ـ قايل بالوحدة المطلقة , Déguerpissez d'ici, religion révélée انقلع ـ . O فرك par force معتقد بوجود الله و ناكر جيع الادبان

DÉITÉ, s. f., divinité de la fable, اله - الهة. DÉLATEUR,

DÉJA, adv. de temps, dès cette heure, الساعة.

. برأز Délection , s. f. , excrémens , برأز

DÉJETER (SE), v. réf., se dit du bois, etc., qui travaille, qui se courbe, فش المحشب و انعوج O.

DÉJEUNÉ OU DÉJEUNER, s. m., فطور.

Déjeuner, v. a., manger le matin, فطر O. Faire فطر O. déjeuner, donner à déjeuner, فطّر .

O. شق - فرق بين O.

Se Déjoindre, v. réf., se séparer, انشــق افترق.

Désouer, v. a., empêcher de réussir (un projet), سطل ـ عطّل ـ عكس البطل.

DE LA, adv., de cela, من هذا Il s'ensuit de là que, ومقتضى ذلك ان ـ ومن ذلك يستلزم ان

De là, de l'autre côté de, عن هناك. Au-delà, par-delà, الناحية ديكها من الناحية الثانية, Au-delà du fleuve, هذاك العسوب من النجر Au-delà de la mer, ورا البحر, الموب من النهر البحر, Au-delà des espérances, فوق الأمل.

كراب _ ضعضعة , Délabrement , s. m. , غراب _ ضعضعة .

Délabrer, v. a., déchirer, mettre en mauvais état, خرب ـ صعضع ـ مزّق .

DELACER, v. a., défaire le lacet, الخية 0. ـ أرخى القيطان

DÉLAI, s. m., remise, مهلت. Donner un délai, استههل. || Demander un délai, امهل.

DÉLAISSER, v. a., abandonner, تنخلي عن

DELASSEMENT, s. m., repos, בן לבה.

DÉLASSER, v. a., ôter la lassitude, ربيح

Se Délasser, v. réf., prendre du repos, استراح.

DÉLATEUR, TRICE, s., dénonciateur, عوانيى; plur., عوانية.

DÉLATION, s. f., dénonciation, عوان.

DÉLAYANT, adj., (Remède), qui rend les humeurs fluides, دوا محلّل.

DÉLAYEMENT, s. m., مَلَّ .

Délayer, v. a., détremper dans un liquide, حُلُّ O.

DÉLECTABLE, adj. com., agréable, غنينا.

DÉLECTATION, s. f., plaisir qu'on savoure, تلذذ

DÉLECTER, v. a., réjouir, سر O. ـ قلبه ـ O. سط A. ـ مسرح قلبه ـ O.

Se Délecter, v. réf., prendre beaucoup de plaisir à, ب غَنَّ ـ تَلَدَّ ـ تَلَدَّ .

Delegation, s. f., commission pour connaître, agir au nom de, פלוג - نبابة.

Délégation, acte qui donne pouvoir à une personne de recevoir une somme d'une autre, عوالة.

Délégué, s. m., chargé d'agir au nom d'un autre, وكلا , plur., وكيل ـ نواب, plur.; نايب

Délégué, porteur d'une délégation, حوالة.

DÉLÉGUER, v. a., commettre, وَكُلُ لَـ نِـوّب اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى

Deléguer, assigner des fonds, Joe.

تنفريغ التصبيرة , Délestage , s. m.,

DÉLESTER, v. a., ôter le lest, افرِّغ نصبيرة المركب.

DÉLÉTÈRE, adj. com., qui cause la mort, مُقَتِل _ قَاتل _ قَاتل

DÉLIBÉRANT, E, adj., مشاور.

Délibératif, IVE, adj., qui tend à persuader ou à dissuader, نصحى. Voix délibérative, suffrage compté dans les délibérations, opposé à voix consultative, الراى المحسوب والمعتبر في جع الارا.

DELIBERATION, s. f., discussion entre plusieurs pour prendre une résolution, אחלפן פון ב مشورة.

مكم ـ امر, DÉLIBÉRÉ, s. m., ordonnance

De propos délibéré, أعارم مختلص De propos délibéré, أعداً معداً عادة .

Délibérée, adv., d'une manière délibérée,

Délibérer de, se déterminer à, قاعزم اعتهد على العزم العنهد على . ا

لذید ـ ناعم , Délicat , E , adj. , agréable au goût مفتخر

Délicat, fin, وفيع. Esprit délicat, وفيع.

Délicat, délié, faible, وقيق. Constitution délicate, الطيف على المحتمد الم

مدلل Délicat, efféminé, مدلل

Délicat, difficile à contenter, نظلي.

Délicat, dissicile à juger, conduire, ...

Délicat sur l'honneur, صاحب نحوة. Délicat dans ses procédés, ماحب معروف.

DÉLICATEMENT, adv., avec délicatesse, عبلطافة للقائد DÉLICATEMENT, adv., avec délicatesse, مرتبى في الدلال Elevé délicatement, بخفة

DÉLECATER, v. a., traiter, élever délicatement, رتبى في الدلال ـ لاطف.

DÉLICATESSE, s. f., qualité de ce qui, de celui qui est délicat (voy. les différens sens de délicat), قطافة على الذة الطعام, Délicatesse d'un mets, الذة الطعام. طرافة الشعل Délicatesse d'un ouvrage, طرافة الشعل.

. نعومة ـ دلال , Délicatesse, mollesse

Délicatesse, légèreté, adresse, Lis.

Délicatesse, faiblesse, ténuité, تقت ـ يقر.

Délicatesse, finasse, فاعة - رقة - رقاعة .

Délicatesse, sensibilité excessive,

معروف Délicatesse de procédés, معروف.

ـ هناء ـ لَذَة ـ تـنغم ,Délices, s. f. pl., plaisir نعيم ـ لذّات ومسرّات.

بكال اللذة _ بتنقم ,DELICIEUSEMENT, adv., منافع اللذة .

Dricieux, se, adj., extrèmement agréable, لذيذ ـ مفتخر

DÉLICOTER (SE), v. pers., défaire son licou, قشط الرسن عن راسد.

Délié, E, adj., grêle, mince, رفيع ـ وقيق .خصر ناحل, وقيق. Taille déliée,

DÉLIER, v. a., défaire le lien, فك 0. - لم 0.

Délier, au fig., absoudre, La O.

DELINQUANT, s. m., مذنب.

DÉLINQUER, v. n., contrevenir à la loi, اذنب.

DÉLIBE, s. m., égarement d'esprit causé par la maladie, خصر بف. Ètre en délire, هذى . آخريف I.

DÉLIT, s. m., crime, خطاء, ; pl., ذنوب, ذنوب, كذنوب. DÉLIVRANGE, s. f., action de mettre en liberté, خلاص م عُتَدق ما اطلاق.

Délivrance , livraison , تسليم .

DÉLIVRE, s. m. Voyez Arrière-Faix.

Délivrer, affranchir d'un mal, من اطلق مال Délivrer, affranchir d'un mal, منتجى ما خالق مال المالت المالت

ولد ـ خلص , Délivrer, accoucher

Délivrer, mettre entre les mains, ...

Se Délivrer, v. réf., se débarrasser, accoucher, صاف A. ـ مقات

Délogement, s. m., انعزیل ـ انتقال.

Déloger, v. a., faire quitter un logis, une place, المخرج من ـ عزّل.

Déloger, v. 11., quitter un logement, un lieu, انتقل من - 0. غرل.

DÉLOYAL, E, adj., sans foi, فاين.

DELOYALEMENT, adv., بخيانة.

كيانة. DELOYAUTE, s. f., infidélité, perfidie, خيانة.

DELPHINIUM, s. m. Foyez PIED-D'ALOUETTE.

DELTOIDE, adj., (muscle), عضلة الذالية.

DÉLUGE, s. m., débordement universel des eaux, grande inondation, . طُوُفار.

Démacocie, s. f., faction populaire, عصابية الشعب عصابة الشعب

Démacogue, s. m., chef, membre d'une faction populaire, علكان, الشعب من الشعب Demandeur, Deres مدّى العُصُب من العُصُب مدى العَس مدى العَس مدى العَس مدى العُصُب مدى العُصُب مدى العُصُب مدى العُصُب مدى العُس مدى العَس مدى

DÉMAILLOTTER, v. a., عال قياط الولد .O.

DEMAIN, adv. de temps, s. m., le jour après celui chair, نغلان _ رعاية _ حكة _ أكلان _ رعاية _ Où l'on est, أكلان _ رعاية _ غدا Démangen, v. n., avoir la démangeais

Après-Demain, adv., dans deux jours, بعد بكرة سد عدا

Démancher, v.a., ôter le manche, مناع القبضة A.

Démancher, v. n., avancer la main vers le chevalet du violon, منط الهنجة والمناه المناعة الم

Se Démancher, v. pr., تنخلعت القبطة الم

Se Démancher , v. pr. , aller mal , تنظور بط المعكس .

DEMANDE, s. f., action de demander, chose demandée, _ _ dle_ _ adle_.

مسابل , plar., مسيلة , plar., مسابل , plar., سولات , plur., سوال , سوال , سوال , مسابل . كتاب سوال و جواب .

Demande, action en justice, - طلب عادة.

Demande, v. a., prier quelqu'un d'accorder,
عالته من من من احد التهس من من احد التهس من التهس من

Demander, questionner, عن المحال المحال المحال عن A. Demander des nouvelles, استخبر عن شي المحال ال

اراد ما طلب و O. Quelqu'un vous demande و اراد ما البك و O. Quelqu'un vous demande و البك و Il ne demande qu'à jouer, ما مقصودة لا اللعب و Il ne demande pas mieux; il sera très-content de cela, بنيتى

Demander, exiger, اقتصى. Cela a demandé

beaucoup de peines et de travaux, قتضی ذلک الله اتعاب کثیرة و عنا شدید الله اتعاب کثیرة و عنا شدید کشونه و beaucoup de soin et de précaution, هذا بنگ تقیید

.A. سأل ـ A. شحد , Demander, quêter

Demandeun, se, s., qui demande souvent, imporun, لجوج ـ هلكان.

Demandeur, Deresse, s., qui demande en justice, مدّى

Démangeaison, s. f., picotement entre cuir et chair, اكلان _ رعاية _ حكّة ـ نغلان.

Démancer, v. n., avoir la démangeaison, حکّ 0. - رعي A. La main me démange, نغل ماکلنی دی ترعانی, تحکّنی

. هذ اسوار قلعته . Démantèlement , s. m.

Démanteler, v. a., abattre les fortifications, هد الأسوار O.

DEMANTIBULER, v. a., rompre, mettre hors de service, هشم مـ خُلُوع مـ خُلُوع مـ الله I.__

DÉMARCHE, s. f., manière de marcher, عشوقاً ـ مشوقاً ـ مشية ـ مشي

ـ خطولا , Démarche, pas, procédé, conduite سلوک ـ اعبال, plur. عبل

DÉMARIER, v. a., rompre le mariage, فسنح النكاح. DÉMARQUER, v. a., ôter une marque, الشال العلامة. DÉMARRER, v. a. et n., détacher, partir, حلّ O. Démarrer, v. n., changer de place, وتعدرك A.

DÉMASQUER, v. a., ôter le masque, عجم ازام العها عن

DEMATER, v. a., rompre les mâts, ركسر المعوارى . DEMALE, s. m., querelle, مناقة مازعة .

Démèles, v. a., trier et séparer ce qui est mêlé,

. Démê- اسرّج الشعر, Démê- O. Démêler les cheveux فرق o. حل الخبط المعرقل, ler du fil

Déméler, distinguer, reconnaître, عرف ـ ميّز I. تنحاصم معه على شي Déméler, contester, quereller, على شي . Qu'avez-vous à démêler avec lui? ایش بینک و بینه

A. شرح ... مشرح ... Démêler, débrouiller, éclaircir, کشف A. .0 حل ـ

Se Démêler de, v. réf., se tirer de, من تنحلص من. Démembrement, s. m., تقسيم.

- Démembrer, v. a., diviser, قسم.

Déménagement, s. m., transport des meubles d'un انتقال ـ تعزيل ـ انتقال ـ تعزيل .

DÉMÉNAGER, v. a., transporter des meubles d'un المرحل, انتقل من بيث الى بيث, A. .عزل ـ

- جنون - جنّة Démence, s. f., folie, alienation, اختل عقلم, Tomber en démence, خلل في العقل DÉMENER (SE), v. réf., s'agiter, L'il.

DÉMENTI, s. m., action de nier ce qui a été dit par guelqu'un, تكذيب.

Démenti, au fig., sam., désagrément de ne pas réussir, خسة.

DÉMENTIR, v. a., dire à quelqu'un qu'il a menti; prouver le contraire, كذَّب.

Se Démentir, v. réf., se dédire, عُذَّت نَفْسه.

Se Démentir, au fig., s'écarter de son caractère, .I حاد عن

DÉMÉRITE, s. m., ce qui fait perdre l'estime, تقصير - قصور - عدم الاستحقاق

. تابع الحكم الجبهور , DEMERITER, v. n., agir de manière à perdre la bien- pulaire veillance, l'estime, عدم لاستحقاد . م .A. I بان مند قصور

خارج عن القياس, extrême عن القياس

Démesurément, adv., فير قياس , Démesurément, adv., للغاية.

O. فك م خلع A. _ فك O. Démettre, au fig., destituer, عزل O.

Se Démettre, v. réf., se défaire de sa charge, 0. عزل نفسه عن ـ تنازل عن

. شيل الغرش, DÉMEUBLEMENT, s. m., شيل الغرش

. I شال الفرش ,DÉMEUBLER, DÉMEUBLER, شال الفرش ,I.

عرى البيث من الحوايج والاثاث

والباقي _ وما بقي , Au demeurant , adv. , au reste

.مساكر، , pl. , مسكر، , Demeure , s. f. , habitation

Demeuren, v. a., faire sa demeure, سكر O.

Demeurer, rester, يقى A. Demeurer court, inter-Demeurer à ne rien إ: انقطع عن الكلام ـ توقف, o. قعد بلا شغل ,faire

. أبطّ _ تعوّق , Demeurer, tarder

Dвиг, в, adj. sing., la moitié d'un tout, - i ; plur. , أنصاني. Dans la conversation on supprime le plus souvent le 👌 final de ce mot, et l'on prononce: نصّر ساعة, Demi-heure فر ساعة, Demi-once . ساعة ونص , Une heure et demie انص وقبة

- النص و النسم A demi, adv., à moitié, مالنص و النسم النسم نصفه محروق ,A demi-brûlé . نص على نص

DEMI-CERCLE, s. m., نصف دارة.

. نصف دايروي .Demi-Circulaire, adj

مفكوك ـ مخلوع ,Démis, ع, adj., disloqué, عضلوع .

DÉMISSION, s. f., acte par lequel on se démet d'une عزل نفسه ـ تنازل charge,

متنازل عن Démissionnaire, adj. com., متنازل عن

DÉMOGRATE, s. m., attaché au gouvernement po-

DEMOCRATIE, s. f., gouvernement populaire, قيام

Démocratique, adj. com., 1944 | Démocratiquement, adv., انبعا لحكم الجبهور .دمریت ـ ست ـ ستیتت

Démolia, détruire, هد م 0. - قد المرب ك 0. - كرب 1. DEMOLITION, s. f., هدم.

عفاریت; plur., عفریت Demon, s. m., diable, عفریت .شياطين , plur. ; شيطان ـ

ان بط _ بليط _ بلط _ بلط _ Démon, enfant vif, pétulant, بلط _ بلط Démoniaque, adj. com., possédé du démon,

.مسکون ـ مصاب نـ ملبوس

.ما له انسانية , Démonstrateur, s. m., celui qui démontre, l'homme .معلم _ مبين

Démonstratif, ive, adj., qui démontre, qui indique, ____ lls. Pronom démonstratif, اسم الاشارة.

DÉMONSTRATION, s. f., preuve évidente et convain-ایصاح ـ دلیل واضی ,cante

Démonstration, marque, témoignage extérieur, .اظهار ـ توريۃ

Démonstration, leçon d'une science expérimen-. تعليم بتورية الاشيا التي ينكلم عنها المعلم ,tale

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évi-.بدلیل واضرِ ,dente

DÉMONTER, v.a., désassembler les parties, ... O. . ختل , Démonter , au fig. , déconcerter

Démonter un cavalier, le renverser par terre, d'argent, دراهم. . كركبه الى الارض ـ . I قلبه عن السرج

Se Démonter, v. réf., se désassembler, انفك تنخلخل ـ

DÉMONTRABLE, adj. com., qui peut être démontré, قابل الدليل.

DÉMONTRER, v. a., prouver d'une manière évi-.0 دل على ان - اثبث - اوصر - بين , dente

علم واورى , Démontrer, faire une leçon

DÉMORALISER, v. a., corrompre les mœurs, .خسر-افسد - .1 عکس

DÉMORDRE, v. n., lâcher ce qu'on tient avec les

سيّب - أرخى, Demoiselle, s. f., fille d'une famille honnête, dents; se départir d'une entreprise,

Démunia, ôter les munitions, منال الذخاير من I.

A. فتر ماكان مسدود بحايط ،. Démurer, v. a. عدّى عر، - ارخى , v. p., حدّى عر، - ارخى .

DÉNATTER, v. a., مطفور ماكان مطفور O.

DÉNATURÉ, E, adj., contraire à la nature, .ضد الطبع

Dénaturé, qui n'a point les sentimens naturels à

DÉNATURER, v. a., changer la nature, l'acception, . حرّف - افسد - غيّر - ١٠ قلب

_ نكــران Dénégation, s. f., action de nier, ا .نگارية

Déni, s. m., refus d'une chose due, - וּשְׁבֹּ בּוֹשְׁי ماباة الحق Déni de justice, ماباة

O. فتل O. DÉNIAISER, v. a., rendre plus fin,

DÉNICHER, v. a., ôter des oiseaux du nid, .0 اخذ افرام الطيرمن العش

Dénicher quelqu'un, découvrir sa retraite, نكش O.

Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader, Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader,

DENIER, s. m., monnaie de cuivre valant le dou-. فلوس , .plur فلس ـ سحتوت , zième d'un sol

Deniers, monnaie de compte, somme d'or ou

A. جحد م A. فكر Dewier, v. a., nier un fait,

Dénier, refuser, عن شي I.

Dénigrament, s. m., action de dénigrer, نعييب .ثلب ـ تعيير ـ

DÉNIGRER, v. a., chercher à diminuer la réputation عيَّت عليه , le prix de quelque chose, عيَّت ـ .A بخس ـ .0 حطَّ قيـهة الشي ـ .I ثلب ـ .0. A طعن في عرض احد

Dénombrement, s. m., compte en détail, Les .عداد ـ

DÉNOMBRER, v. a., compter, Je I. - [ ].

O. Démêler les cheveux , سرّح الشعر Démê-.0 حل الخيط المعرقل, ler du fil

Déméler, distinguer, reconnaître, عرف - ميز I. تنحاصم معه على شي Déméler, contester, quereller, على شي . Qu'avez-vous à démêler avec lui? ایش بینک و بینه

A. شرح .. ا کشف مرجد. Démêler, débrouiller, éclaircir, شرح ا .0 حل ـ

Se Démêler de, v. réf., se tirer de, من التحلص من Démembrement, s. m., تنقسيم.

. Démembrer, v. a., diviser, قسم.

DÉMÉNAGEMENT, s. m., transport des meubles d'un انتقال - تعزيل النتقال - تعزيل الا logis à l'autre

DÉMÉNAGER, v. a., transporter des meubles d'un المرحل, انتقل من بيث الى بيت, A. .عزل ـ

- جنون - جنّة Démence, s. f., folie, aliénation, اختل عقلم, Tomber en démence, خلل في العقل Démener (SE), v. réf., s'agiter, اختبط.

DÉMENTI, s. m., action de nier ce qui a été dit par guelqu'un, تكذيب.

Démenti, au fig., fam., désagrément de ne pas réussir, خسة.

Démentia, v. a., dire à quelqu'un qu'il a menti; prouver le contraire, كذب.

Se Démentir, v. réf., se dédire, عُذَّت نفسه.

Se Démentir, au fig., s'écarter de son caractère, .I حاد عن

Déménite, s. m., ce qui fait perdre l'estime, تقصير - قصور - عدم الاستحقاق

DEMERITER, v. n., agir de manière à perdre la bien- pulaire, اثابع الحكم الجههور. veillance, l'estime, عدم الاستحقاد A. -.A. I بان مند قصور

DÉMESURÉ, E, adj., extrême, القياس خارج عن القياس

Démesurément, adv., ساغير قياس .- بافراط - من غير قياس للغابة.

О. فكّ ما كلي المام Démettre, v. a., disloquer Démettre, au fig., destituer, عزل O.

Se Démettre, v. réf., se défaire de sa charge, .0 عزل نفسه عن ـ تنازل عن

. شيل الغرش, . DÉMEUBLEMENT, s. m.,

DEMEUBLER, v.a., dégarnir de meubles, شال الفرش I.

عرى البيث من الحوايم وكلاثاث -

والباقي ـ وما بقى , Au demeurant , adv. , au reste

.مساكر., pl., مسكر., DEMEURE, s. f., habitation,

DEMEURER, v. a., faire sa demeure, ... O.

Demeurer, rester, نقع A. Demeurer court, inter-Demeurer à ne rien‼انقطع عن الكلام ـ توقف, o. قعد بلا شغل faire, قعد بلا شغل

.أبطّ _ تعوّق , Demeurer, tarder

Dвыг, E, adj. sing., la moitié d'un tout, فصف; plur., أنصاني. Dans la conversation on supprime le plus souvent le 👅 final de ce mot, et l'on prononce: نَصْ الله Demi-heure, نُصْ الله Demi-once, ساعة ونص Une heure et demie, نص وقبة

- النص و النسسص A demi, adv., à moitié, . نصفه محروق A demi-brûlé, نص على نص

DEMI-CERCLE, s. m., انصف دايرة.

. نصف دايروي .Demi-Circulaire, adj., نصف دايروي

مفكوك ـ مخلوع ,Démis, a, adj., disloqué, عناص

DÉMISSION, s. f., acte par lequel on se démet d'une عزل نفسه ـ تنازل ,charge

متنازل عن , .Démissionnaire, adj. com

DÉMOCRATE, s. m., attaché au gouvernement po-

DEMOCRATIE, s. f., gouvernement populaire, قيام

DÉMOCRATIQUE, adj. com., يخص حكم الجههور DEMOCRATIQUEMENT, adv., الجهاد الجهاد المحكم الجهاد المحكم المحلم المحل .دمریت ـ ست ـ ستیتت

Démolir, détruire, هد م 0. - قرب المرب ال Démolition, s. f., هدم.

Demon, s. m., diable, عفریت; plur., عفاریت .شياطين , plur. ; شيطان ـ

Démon, enfant vif, pétulant, عليط عليط علي إلى الم Démoniaque, adj. com., possédé du démon, مسکوں ۔ مصاب نے ملبوس

ما له انسانية , Démonstrateur, s. m., celui qui démontre, l'homme معلم _ مبين

Démonstratif, ive, adj., qui démontre, qui indique, _____U). Pronom démonstratif, اسم للاشارة.

DÉMONSTRATION, s. f., preuve évidente et convain-ايضاح ـ دليل واضح ,cante

Démonstration, marque, témoignage extérieur, اظهار ـ تورية

Démonstration, leçon d'une science expérimen-. تعليم بتورية الاشيا التي ينكلم عنها المعلم ,tale

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évi-بدلیل واضرِ ,dente

DÉMONTER, v.a., désassembler les parties, ... O. Démonter, au fig., déconcerter, خبّل.

Démonter un cavalier, le renverser par terre, . كركبه الى الارض ـ . ١ قلبه عن السرج

أنفك Se Démonter, v. réf., se désassembler, تتخلخل ـ

DÉMONTRABLE, adj. com., qui peut être démontré, .قابل الدليل

DÉMONTRER, v. a., prouver d'une manière évio. دل على ان _ اثبت _ اوصح _ بين 0.

علم واورى , Démontrer, faire une leçon

Démoraliser, v. a., corrompre les mœurs, .خسر ـ افسد - .1 عکس

DÉMORDRE, v. n., lâcher ce qu'on tient avec les

Demoiselle, s. f., fille d'une famille honnête, dents; se départir d'une entreprise, ميتب وارخى

Démunia, ôter les munitions, مثال الذخاير من I. A. فتر ماكان مسدود بحايط .. DÉMUBER, v. a., عايط

عدى عن _ ارخى DENANTIR (SE), v. p., حض الماسكة

DÉNATTER, v. a., محل ماكان مضفور O.

DÉNATURÉ, E, adj., contraire à la nature, .ضد الطبع

Dénaturé, qui n'a point les sentimens naturels à

DÉNATURER, v. a., changer la nature, l'acception, . حرّف - افسد - غيّر - ١٠ قلب

_ نكسران Dénégation, s. f., action de nier, انكسران .نکار بة

DÉNI, s. m., refus d'une chose due, - إياة - إيا ماباة الحق ,Déni de justice ماباة

Déniaiser, v. a., rendre plus fin, فستل O.

Dénicher, v. a., ôter des oiseaux du nid, .0 اخذ افراع الطير من العش

Dénicher quelqu'un, découvrir sa retraite, نكش O. Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader, Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader,

DENIER, s. m., monnaie de cuivre valant le dou-. فلوس , plur. فلس ـ سحتوت , zième d'un sol

Deniers, monnaie de compte, somme d'or ou d'argent , دراهم.

A. محمد . A. فكر A. مفكر A. مفكر A.

Dénier, refuser, عن شي I.

DÉNIGREMENT, s. m., action de dénigrer, . ثلب _ تعيير _

DÉNIGRER, v. a., chercher à diminuer la réputation de quelqu'un, le prix de quelque chose, عيَّت عليه ـ .A بخس - .0 حط قيــة الشي ـ .I ثلب ـ .0. A طعن في عرض أحد

DÉNOMBREMENT, s. m., compte en détail, La .عداد ـ

DÉNOMBRER, v. a., compter, Je I. - [-].

Dénominatif, IVB, adj., عُلُهي _ تعريفي

Dénomination, s. f., désignation d'une chose, d'une personne, par un nom, "ישביה".

DÉNOMMER, v. a., désigner,

DÉNONCER, v. a., faire connaître à l'autorité, بلغ الحاكم شياً ـ اعلم الحاكم ب Dénoncer quelqu'un, faire contre lui une dénonciation perfide, سعى به عند ـ تعاون عليه .

DÉNONCIATEUR, s. m., qui dénonce, مُبلِّعة عواني ـ ساعي

DENONCIATION, s. f., déclaration, délation, موان ـ تبليغ الحاكم

DÉNOTATION, s. f., désignation par certains signes, שורא ב יו שור

. Dénouement, s. m., solution, fin. ختام.

DÉNOURR, v. a., حلّ O. Dénouer les membres, les rendre plus souples, البّر،.

Dénouer, démêler une affaire, کشف 0. - کشف 1. Dénouer la langue, faire parler, اطلق لسانہ.

Se Dénouer, v. réf., se défaire, en parlant d'un nœud, انفک ـ انحل

Se Dénouer, devenir plus souple,

Se Dénouer, se démêler, فنصل الكشف.

Dennée, s. f., tout ce qui se vend pour la nourriture; marchandise, اسلعة عن plur., بسلعة.

Dense, adj. com., épais, ثنيف _ شيك.

كَثَافَت ـ سهاكة , s. f., مَثَافَة ـ سهاكة .

سنّة تتحالى اسنّة تتحالى الله Arracher une dent, قلع A., قلع A.

Dent, tout ce qui a la forme d'une dent, بسن; plur., اسنان. Les hommes sont égaux comme les dents d'un peigne, الناس كاسنان المشط

Être sur les dents, harassé de fatigue, بطابب ... التعب A. Coup de dent, trait de médisance, السعت A. Loup de dents longues, être affamé, الفجع ... Avoir les dents longues, être affamé, الفجع ... Pour la dent creuse, pour la première faim, قلبه ملان من - فى قلبه جرح من الهفت ... Parler des grosses dents, fortement, avec menace, قاله على ... ... الهضت ... الهضت ... الهضت ... الهضت ... الهضت ... الهضت المستوابعة الم

DENT-DE-CHIEN, s. f., plante, بزاز الكلب ـ استان الكلب.

DENT-DE-LION, s. f. Voyez Pissenlit.

DENTAIRE, s. f., plante, مشيشة الأسنان.

DENTAIRE, adj. com., des dents, ...

DENTALE, adj. f., (lettre) qui se prononce à l'aide des dents, حرف ستّى.

Dente, e, adj., qui a des dents, des pointes en dents, ב مسنى.

DENTÉE, s. f., coup de dent, مُدشة ـ نهشة.

Dentelé, e, adj., en forme de dents, واسنان ـ مسنن

DENTELER, v. a., faire des entailles en forme de dents, ...

DENTELLE, s. f., ouvrage à jour, de fil, de soie, تخريبة ـ شبيكة.

DENTELUAE, s. f., ouvrage en forme de dents, سنين.

Dentifaice, s. m., remède pour les dents, دوا للاسنان. DENTISTE, s. m., chirurgien qui s'occupe de ce qui concerne les dents, , לואבם צל שילן.

DENTITION, s. f., sortie naturelle des dents,

DENTURE, s. f., ordre des dents, اسنسان.

Dénudation, s. f., état d'un os à découvert, اسرع فى عَبَل العَبْل العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلِي العَبْلُ العَبْلِي العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلُ العَبْلِي العَبْلُ العَبْلُولُ العَبْلُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُ العَبْلُولُ الْعَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ العَبْلُولُ الْعَبْلُولُ الْعَبْلُولُ الْعَبْلُولُ الْعَبْلُمُ الْعَبْلُولُ الْعَبْلِ

Dénurment, s. m., privation, عرمان عدم المواقع المواق

Dénué, e, adj., dépourvu, عادم عديم. Dépaqueter, v. a., فك A. فتح O. Dépareiller, v. a., ôter l'une de deux ou plu-

Dépareiller, v. a., ôter l'une de deux ou plusieurs choses pareilles, عكس اشيا متالفة

DEPARER, v. a., rendre moins agréable, شُوّة.

DEPARIER, v. a., ôter une chose de la paire,

ا بطُّل يحكى ،. Déparler, v. n., sam.

سفر- رحيل , DEPART, 8. m.,

Département. s. m., division d'un pays, اقليم; plur., عبل ـ اقسام; plur., اعبال ـ اعبال; plur., اعبال ـ اعبال.

Departe, v. a., distribuer, على , قسم بيس I. ـ قسم بيس على .

Départir, donner, عطست اعطاء المحتقى المدأ ب

Se Départir, v. rél., s'écarter de, حاد عن I.

Se Départir, se désister, عن عن عن A.

Dépasser, v. a., passer outre, الشي الشي .

تجاوز الشي

Dépasser, devancer quelqu'un, سبق O.

Dépaven, v. a., ôter le pavé, علَّم البسلاط ـ قلَّم الجمارة

Dépayser, v. a., tirer quelqu'un de son pays, الخرج من بلادة ـ طفش

Dépayser, au fig., dérouter, نَوَّة.

Dépécement, s. m., تقطيع.

Dépeces, v. a., mettre en pièces, قطع.

طلوع كلاسنار. Dépéche, s. f., lettre d'affaires publiques,
Denture, s. f., ordre des dents, اتحرير بنحصوص امور الدولة ا - اسنسان ; plur., بتحصوص امور الدولة ا

Dépèchen, v. a., faire promptement, صُهُل اللهِ عَجُل اللهِ العجز

Dépêcher quelqu'un, se défaire de lui, عَجَل هلاكم المُتَعَجِل اللهِ السَّعِجِال السَّعِجِال السَّعِجِال السَّعِجِال السَّعِجِال السَّعِجِل اللهِ Se Dépêcher, v. réf., se hâter, استَّعِجِل اللهُ Se dépêcher en marchant ou en travaillant des mains, ماليم المُلِيد اللهُ اللهُو

DÉPEINDRE, v. a., décrire et représenter ur le discours, eco.; aor., co...

DÉPENDANCE, s. f., sujétion, طاعة. Il est sous votre dépendance, دوتحت يدك حكيك هوتحت يدك .

Dépendance, état d'une chose qui dépend, relève d'une autre, انتساب ـ تبعيّد ـ علاقة ـ تعلّق.

Dépendances, au plur., tout ce qui fait partie de, qui appartient à, بنوابع ـ تعلقات ـ ما يتعلق به منتسبات ـ لواحق.

Dépendant, E, adj., personne qui dépend d'une autre, אַ בֿאַ בֿאַ בֿאַ.

ـ متعلق ب , Dépendant , chose qui dépend de . .موقوف على , ب ـ منوط ب ـ تابع

Dépendre, v. a., détacher une chose qui était pendue, شال الشي المعلّق I.

 ـ لیس ذلـــک تحت حکمی و لا الصرفی . ما لی ید فی ذلک

Dépendre, s'ensuivre, نبع A.

Dépendre, en parlant d'une personne, être subordonné à, عان تحت مكم, تحت يد 0.

Dépens, s. m. pl., frais, الشرع السورف. Condamné aux dépens, المسجّل عليد ضرج الحكية. المسجّل عليد ضرج الحكية. المسجّل عليد ضرج الحكية. المسجّل عليد ضرح الحكية. المسجّل عليه كيس على كيس . على . على

Aux dépens de ma vie, و لو هلكت. Aux dépens de son honneur, مع نقص عرضه. || Rire aux dépens de quelqu'un, عنگ على أحد

Depense, s. f., argent dépensé, مصروف; plur., مصروف. Argent pour la dépense, خرج مصاريف. Argent pour la dépense ما معى نفقة ما عندى خرجية.

Dépense, office, lieu où l'on serre la garniture et la fourniture de la table à manger, دولات.

Dépensen, v. a., employer de l'argent pour acheter, المكلّف الفق الخرج I. O. - مرف J'ai dépensé cent piastres pour mon voyage, المكلّفت مية على سفرى.

Dépensier, ère, adj., qui aime trop la dépense, صرّبف _ مسرف _ دولتي

Dépensier, s. m., celui qui fait la dépense de la communauté, وكيل النحرج.

DÉPERDITION, s. f., perte, נישיביש.

Dépérir, v. n., s'affaiblir, se ruiner, صنى A. ـ تندمر ـ . A تلف ـ تنخرب ـ . O صعف

Dépérissement, s. m., état de ce qui dépérit, خراب ـ دمار ـ صنا.

Dépêtrer, débarrasser, حلُّص.

Se Dépêtrer, v. réf., se délivrer, تنحلُّص.

Dépruplement, s. m., état d'un pays dépeuplé, عراب البلاد

DÉPEUPLER, v. a., dégarnir un pays d'habitans, قضرت البلاد ـ صير البلاد قفرة I.

Se Dépeupler , v. pro., إقفر .

Dépilation, s. f., action de dépiler, نتف الشعر, Dépilatoire, s. m., drogue pour dépiler, نورة.

Dépiler, v. a., faire tomber le poil, l'ôter, فتف الشعر ـ I. نتف الشعر ـ I. نتف

Dépister, v. a., découvrir en suivant les pistes, تبع اثارة فكشف عليه.

- رغبًا عن ـ عصبًا عن En dépit de, malgré, على رغم انفر

DÉPÍTER, v. a., causer du dépit, ککی ۔ اگاد . ارغم ۔ اعاظ۔

Se Dépiter, v. réf., افتاظ ـ استنكى ـ انكاد . Déplacer, v. a., ôter une chose de sa place, محقل شياً من محله ـ 1 شال شياً من محلة

Se Déplacer, v. réf., عير موضع التقل الى غير موضع. Déplacé, E, adj., غير محلّه.

- شيل الشي من محلم ,Déplacement, s. m., محلم التقال .

ما اعجبه الشي ,Déplaire, v. n., ne plaire pas استكره شيًا ـ استقبح شيأ .

Se Déplaire, v. réf., se trouver mal dans un lieu, صاقت نفسه في هذا الموضع ـ ما طاب له الموضع ـ Déplaisant, B, adj., qui déplait, عبر مقبول.

Déplaisant, qui fache ou chagrine, مغم.

عَمْ _ قَهْر _ عُبْن , chagrin , عَمْ _ قَهْر _ عُبْن . Éprouver du déplaisir , اغتمّ _ انتخبن _ انتخ

DEPLANTER, v. a., arracher pour planter aitleurs, | liquides), بسب O. - بسبون. 1/200 & stand a stand .٨ قلع العرس من الارض و نـقله الى غير موضع DEPLIER, v. a., étendre ce qui était phié, عن العقب إلى التراب في العقب إلى التراب في العقب التراب في الترا .0 نشر _ افرد

Déplissen, v. a., défaire les plis d'une étoffe,

محترن ـ برثى لد , Déplorable, adj. com. . نظر يقت محزنت , DEPLOBABLEMENT , adv.,

A. مخزن على Déplorer, v.a., plaindre beaucoup, .تاسّف على ـ L بكى على ـ

DÉPLOYER, v. a., étendre, déplier, June O.

.اظہر - اوری , Deployer, montrer .

بدّع, Déployer son éloquence, بدّع.

.I فرد ـ .O نشر

Driploye, B, adj., étendu, منشور مفرود. Rire à gorge déployée, aux éclats, کرکع

DEPLUMÉ, E, adj., qui n'a plus de plumes, d'un corps, בים. .منتوف الريش

Déplumen, v. a., ôter les plumes, au fig., dé-I. نتف الريش poniller,

DÉPOLIR, v. a., ôter le poli, الله الصقلة الله الصقلة.

Dépopulation, s. f., بأراب.

DÉPORTATION, s. f., sorte de bannissement, ...

منفع , Déporté, e, adj., banni, منفع.

DÉPORTEMENTS, s. m. pl., mauvaise conduite, mauvaises mœurs, سلوک دی و ستوری استوری است

DÉPORTER, v. a., bannir au loin, ففي L.

Déposanz, z, adj., qui dépose et affirme en jus-شاهد , tice

Déposer, v. a., destituer, بالمنصب A. – مرقع من المنصب عرى ـ شلح . Dépouiller, ôter la peau, عن O. A.

Dépouiller un os de chair, un arbre de feuilles, .0 مزل

.ودع , اودع عنك ـ استودعه شيا ـ سلهه شيا . فودع .

Déposer une dignité, بنازل عن المنصب.

Déposer, laisser, former un dépôt (en parlant de

fond du vase la terre qu'elle contensit,

Dispositaire, s. com., à qui on a confié un dé-.مستودّع ـ امنا , plur ; امين , pôt

Déposition, s. f., destitution, בי لة.

شیادة , Déposition , ce qu'un témoin dépose , شیادة

Déposséden, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il poso. اخذ من احد ما له, sède

DÉPOSSESSION, s. f., JUI iol.

A. طرد من مرکز , DEPOSTER, v.a., chasser d'un poste تسليم ـ وداعة , Dépôt, s. m., action de déposer

Dépôt, ce qui est mie à la garde de , قوليعتر و داعة , .امانة ـ ودايع ,.plur

مستودع ـ حاصل Dépôt, lieu où l'on dépose, صعودع ـ

Dépôt, lieu où restent des soldats, des recrues

Dépôt, sédiment des urines, des liqueurs, de l'eau, طين - رسوب - راسب

تعسية , Dépôt, amas d'humeurs

DÉPOUILLE, s. f., peau de serpent ou de ver,

Dépouille, butin, ulm; plur., ulm! - siè. Dépouille mortelle, corps de l'homme mort, .حسد مایت

Dépouillement, s. m., état de ce qui est dépouillé, .تعرّي

. كشف Dépouillement, extrait, état abrégé,

منط الثياب, Dispouiller, v. a., déshabiller, عشط الثياب

.حَرَّد الغصن عن *ا*لأوراق ـ حَرَّد العظم عن الل~~ح~~م Dépouiller, recueillir les fruits de la terre,

Dépouiller ou se Dépouiller de, au fig., quitter,

Digitized by Google

se dit des sentimens, des opinions, ودع, aor., اودع Depuis peu, من مدة قريبة. Depuis quand? .0 تترک ـ . ۸ خلع

Dépouiller, extraire un compte, etc., کشف I. عرى عن Dépouiller, priver, عرى

.من اليوم الذي ـ منذ ما ـ من اليوم الذي ـ منذ ما ـ ا ـ من عرم نفسه Se Dépouiller, v. réf., se priver تعری نفسہ عن Se dépouiller de ses habits, نعری . هم شلح ثیابه ـ

DÉPOURVOIR, v. a., dégarnir de ce qui est néces-.اعدم - اعوز - اخلى من اللوازم - نفض ,saite

کالی من منفض ، Dépourvu, E, adj., dégarni .معدوم ـ عاوز ـ خلتي ـ

DEPOURVU (AU), adv., sans être préparé, alé Le. .خالى من اللوازم, Qui est pris au dépourvu

DÉPRAVATION, s. f., corruption, ...

.فاسد , DÉPRAVÉ, E, adj., gâté, فأسد

.افسد , Dépraver, v. a., pervertir, افسد

وافد _ وكلا , plur. , وكيل | دعابي , phur. , وأفد _ وكلا , phur. , وافد _ وكلا ,

DÉPRÉCATION, s. f., t. de rhétor., figure contenant un souhait, أدعاً

DÉPRÉCIER, v. a., mettre upe chose, une personne يوكس et يكس; aor., وكس et يوكس . ٨ بنص ـ

Déprédateur, adj., انهّاب.

DÉPRÉDATION, s. f., pillage, بسلب - بالسب -

Departs انحفاط انخفاض, Departs انحطاط انخفاض.

DÉPRIER, v. a., révoquer une invitation, contre-. بطل العزومة ,mander

Déparmen, v. a., rabaisser, mettre au-dessous de sa valeur, بنحسس - ٥٠ ذم - ١٠ خفص ٨٠ - ١٠. DÉPRISER, v. a., ôter du prix, témoigner qu'on fait .احتقر ـ نقص من السعر peu de cas de,

ا اشياه) اشيته عبانة , مخربطة , Depuis le Caire jusqu'à mauvais état منذ سنة ـ من مدّة سنة). ا ساعة مخربطة ـ ساعة ملحبطة , Depuis le premier Montre dérangée من مصر الى رشيد , Rosette من مصر الى رشيد jusqu'au dernier, من كلاول الى كلاخو.

من أي متى ـ من متى . Je ne l'ai pas revu depuis,

Depuis que, conj., depuis le tems que, il

DÉPUBATIF, IVE, adj., remède propre à dépurer le .دوا مروق , sang

- ترويق Dépuration, s. f., action de dépurer, .تصفية _ تنقية

Dépuratoire, adj. com., qui sert à dépurer, .منقى ـ مروق

Dépurer, v. a., rendre pur, وقى

DEPUTATION, s. f., réunion de députés, .رُسُل ـ وكلا

DÉPUTÉ, s. m., envoyé, ارسول; plur., ارسُل plur., ارسُل

DÉPUTER, v. a., envoyer avec commission un dé-ارسل _ وقد ,pute,

قلع الجدر, DERACINEMENT, S. m., قلع الجدر.

DÉBAGINER, v. a., arracher de terre avec des ra-.قلع من الجدر. . A قلع الجدر , cines

Déraciner, au fig., ôter entièrement, استاصل.

DÉRAISON, s. f., défaut de raison, عريف -قلتر عقل

DÉRAISONNABLE, adj. com. (chose), qui ne s'ac-خارج عن حيطة الصواب, corde pas avec la raison . قليل العقل, Homme déraisonnable مخالف للعقل.

ىطريقة مخالفة للعقل ,.Debaisonnablement, adv

DÉBAISONNER, v. n., tenir des discours déraisons-.خرف nables

DÉRANGÉ, E, adj., qui n'est pas en ordre, bish مخر بط . Dérangé , homme dont les affaires sont en

- انقلاب النظام, Dérangement, s. m., désordre, انقلاب

انحلَّت عقدته - Derangement de مرمتة - شحططة - قلقلة - لخبطة ا انخرام , اختلال العقل _ خلل في العقل , l'esprit انحراف المزاج ,Dérangement de la santé

DER

. ثقلة, Dérangement, importunité.

هروا ب النظام - قلقل Demangen, v. a., deplacer, قلب النظام -مرمت _ خر بط _ لحبط , Déranger, mettre en désordre .I قلب ــ

Déranger quelqu'un, l'importuner, le détourner ا ـ . A منع احداً عن اشعالــــ , de ses affaires انعب سرة - ثقّل عليم

Déranger la santé, حرف المزاج I. L'eau de ce pays a dérangé ma santé, مُيسة على مُيسة مك اللاد.

Deranger les mesures, عكس, أفسد التدبير, 1. . استقاقی ـ مشتق , Se déran- autre انحرف , Se Déranger, v. pro. (santé) . تغير ـ تاخمط , ger (montre)

Se Déranger, en parlant d'un homme qui devient déréglé dans sa conduite, انعكس.

DÉBATÉ, adj., sans rate, alerte, التحرف _ معدوم الطحال ,DEBATÉ, adj., sans rate .نشط ـ

. بالثاني ـ ثاني مرّة , Derecher, adv., de nouveau من غير نظام ,D£BEGLÉ, B, adj., contraire aux règles من غير قانون ـ Déréglé, contraire à la morale, .معکوس ـ فاسد

فسق و فسأد , (de mœurs), فسق و فسأد . Déréglement, état de ce qui est hors des règles ordinaires, انقلاب النظام _ عدم النظام , Déréglement du pouls, اضطراب المفصل.

Deneglement, adv., sans règle, بعدم ترتيب. Denigler, v. a., mettre dans le désordre, افسد .I خرب نظام

Se Dérégler, v. réf., انفسد _ انعكس . Voyez SE DÉBANGER.

DÉRIDER, v. a., ôter les rides, é,d O.

Se Dérider, v. réf., quitter son air sérieux , انفرط

Démision, s. f., moquerie amère, هزو. Tourner en استهزي ب, dérision

Dérisoire, adj. com., fait avec dérision,

DÉRIVATIF, IVE, adj., qui sert à détourner les hu-شحوبلي ,meurs

DÉRIVATION, s. f., origine d'un mot tiré d'un autre, .اشتقاق.

Dérivation, détour des eaux, des humeurs,

DÉRIVE, s. f., détour de la route, t. de marine, انحراف _ حَيَّد عن الطريق

DÉBIVÉ, E, adj. (mot), qui tire son origine d'un

DÉRIVER, v. .n., venir de, tirer son origine de, .0 صدر من _ اشتق من

Dériver, s'écarter de la route, حاد عن الطريق 1.

_ أَشْتَقَ , Dériver, v. a., faire dériver un mot حول , Faire dériver des eaux

. جلد, DERME, s. m., la peau de l'homme

DERNIER, ÈRE, adj., qui est après tous les autres, après lequel il n'y a plus rien, أخر. Jusqu'au dernier, Le dernier الم كلهم قاطبة ـ عن الاخر ـ الى اخرهم اخركلية أ. Le dernier mot اخرنفس soupir الخرنفس .

Dernier, précédent, ماضيع. L'an dernier, . Le mois dernier عام كلاَّول ـ العام الماضــــي الشهر الماضي

Dernier, extrême en bien ou en mal, أخر. Le أردي الناس, ,dernier des hommes , le pire de tous

. نهاىت ـ ابلغ غاية ـ اخر درجة Le dernier degré, ا En dernier lieu, adv., اخيراً - في الأغر المادة.

DERNIÈREMENT, adv., il n'y a pas long-temps, بهذا القرب ـ ما له زمان

في خفية (A LA), adv., furtivement, غي خفية.

Dérober, v. a., ôter la première enveloppe des feves de marais, فصص.

Dérober, voler en cachette, نشل O. - مرق O. Dérober, soustraire à la vue, cacher, أخفى.

Se Dérober, v. rés., se sauver de quelque chose, عن عن Se dérober, quitter une compagnie sans être vu, انسل ـ انسرق.

Dérobé, к, adj., secret, Éscalier dérobé, .سلمسر

Heure dérobée, prise sur le temps du travail, .ساعة سرقة

DÉROGATION, s. f., action de déroger à une loi, .منحالفت ـ تعدية الأوامر ,un acte

Dérogatoire, adj. com., qui déroge à un édit, un acie, مختالف.

DÉROGER, v. n., faire quelque chose de contraire à un acte, un édit, خالف ـ نعدى الاوامر.

A نزع صلاح الالترالعدّلة, Déroger, faire quelque chose qui fait déchoir de ment منزع صلاح الالترالعدّلة la noblesse, عر A.

Déполота, v. a., ôter la roideur, au fig., ـ ليّر. . ۸ طبع

DéROUILLER, v. a., ôter la rouille, au fig., polir, façonner, حلي I.

Se Dérouiller, v. réf., se polir,

Dénoulen, v. a., mettre en long ce qui était roulé, نشر _ . 0. يسط _ . 1 فرد O. Dérouler un peloton de .جرّ, كرّ الخيط من الطابة - ٥٠ كرّ الطابة, 6١,

DÉROUTE, fuite de troupes défaites, هزيبة ـ كسرة. I. کسر , Mettre en déroute

أنكسار, Déroute, désordre des affaires, ruine, أنكسار. DÉROUTER, faire perdre à quelqu'un sa route, ביפל. .شي مكروة - احير, Derouter, deconcerter, rompre les mesures,

. ورأ موخر, Derrière, s. m., partie postérieure .طيز ـ دبر , Le derrière

. A. دفع العطش _ | Porte de derrière, خلفاني - وراني De Derrière au fig., faux-fuyant, échappatoire, مخلص.

Sans devant derrière, le devant à la place du der-متقدم ومتاخر المقلوب, rière

Derrière, prép., فيا _ أورا

Derviche, s. m., pauvre religieux ture, נופ אָה, .دراویش plur.,

DES, mot composé de de et de les. Voyez DE.

Des, quelques, بعض.

Dks, prépos., depuis, من مند. Dès que, aussi-. اول ما _ عند ما , tôt que

Dès que, puisque, مين حيث.

- ازال عند الغلط Désabuser, v. a., détromper, ا .نبّهه على حقيقة الشي

Se Désabuser, v. rés., se détromper, ¿; aor., . Se désabuser d'une chose, بوعى, plus rég., يعيى oonnaître qu'elle est vaine , باطل باطل E.

Désaccond, s. m., désunion, فقان ما اختلاف.

DÉSACCORDER, v. a., détruire l'accord d'un instru-

. فرق بین Désaccouples, v. a., désennir, فرق بین

DÉSACCOUTUMER, v. a., faire quitter l'habitude, الطل العادة.

علل العادة .Se. Désaccontamer, v. réf., العادة .I خرق العادة

DÉSACHALANDER, v. a., faire perdre les chalands, . ضيع الزباين

DESAGRÉABLE, adj. com., qui déplait, ...مکروہ ۔ غیر مقبول ۔

. بطريقة غير حسنت , Désagréablement , adv.

DÉSAGRÉMENT, s. m., défaut de la personne, du .مساخت _ تشو به visage

قرف Désagrément, sujet de chagrin, de dégoût,

DESAJUSTER, v. a., فزع A. مرب النظام . . A. مرب النظام Désaltéren, v. a., ôter la soif, روى I

Se Désaltérer, v. ref., روى A. _ علَّه علم الم

عل المرساة , Disancaea , v. n., lever l'ancre

Désappointement, s. m., غبن ـ خبن ـ خبن . DESAPPOINTER, v. a., derouter, contrarier, عبر إعلى ; plur. , إضرار, اخزي ـ خيب ـ

O. شافه بعين النقص Désappareziller, v. a., terme de mer, le contraire | quelqu'un désavantageusement, صشافه بعين النقص O. d'appareiller, طوى القلوع I.

فرق بين الألف و الفد ,Desapparier, v. a., فرق A. نسى الذي تعليه ,DESAPPRENDRE, V. a., عليه الذي تعليه .

Désapprobateur, trice, s., 5133.

DÉSAPPROBATION, s. f., action de désapprouver, .موالمحذة ـ مذمّد ـ انكار

DÉSAPPROPRIATION, s. f., renoncement à la proriété, تترك الأملاك.

SE DESAPPROPRIER, v. réf., renoncer à la proo. فات الملك ـ 0. ترك الملك o.

DESAPPROUVER, v. a., trouver mauvais, blamer, .انكرعليه شيـًا ـ استوحش ـ اعاب ـ استقبر DESARÇONNER, v. a., mettre hors des arçons,

.I قلب عن سرجه

Désarçonner, au fig., fam., confondre dans une dispute, الخزى.

Désargenter, v. a., شال الفضة أ. با شال الفضة

Désarnement, s. m., Juli ici.

DÉSARMER, v. a., ôter les armes, Juli ici O. ـ أشال من , Désarmer un vaisseau ، قلع السلاح ـ المركب المدافع وساير الالآت

Désarmer, au fig., calmer la colère, la vengeance,

سكن العصب - حدى العصب

Désarmer, v. n., poser les armes, cesser la guerre,

· L رمي السلام - .0 حط السلام DESARROI, S. M., désordre, aby - " byet.

المسل _ . Q فيك . . DESASSEMBLER, V. a., فيك

Désastraz, s. m., malheur, مصایب, pl., مصایب, . بوجه سوء ,.DESASTREUSEMENT , adv

Désavantage, s. m., infériorité dans la comem عدم المعادلة _ خسارة , rence

- كسارة - كسران , Desavantage , prejudice .

Désavantageusement, adv., је . Juger de

DÉSAVANTAGEUX, SE, adj., qui cause du dommage, du désavaniage, مصتر .

Désaveu, s. m., dénégation,

DÉSAVEUGLER, v. a., tirer de l'aveuglement, de ـ I كشف عن بصرة ستر العمــــا Perreur, ــــــا حذب احدا من العها

A. نكر, DESAVOURA, v. a., nier

Désavouer quelqu'un, déclarer qu'on ne lui a pas donné ordre de faire, انكر عليه الشي.

Désavouer, ne pas reconnaître pour sien, repous-· ۵۰ مرجعد ـ ۵۰ رفض ـ ۱۰ نبغي و ser

DESCRILLER, v. a., ôter le scelle, le sceau, I. شال الختم

Desceller, détacher ce qui est seellé en platre, Company Service Address of the

ா DESCENDANCE ; 6. f., extraction , பய் பயியி.

DESCRNDANTS, s. nr. plur.; postérité, 54 -.ذراري ,:plur زرّية

DESCENDANT, E, adj., qui tire son origine de, .سلالة ـ من نسل

DESCENDRE, v. n., aller de haut en bas, ji I. _ ر O. Descendre: 'de cheval, .حرّل - نزل , ترجل عن الفرس

Descendre, aller en pente, تحدر عدر المحدود ا

Descendre de, tirer son origine d'une race, فرية ـ انتسب الى ـ .0 خرج من فرية ـ انتسب الى ـ .0 خرج من

Descendre, décheir d'un rang, last l'a ban O. _ الخفص.

Descendre, faire une irruption à main armée, ي غارعلي العارعلي

Descendre chez, dans, (en parlant de la justice), aller sur les lieux, كبس I.

Descendre la garde, en ôtrerolevé, أنقام من الغفر. Descendre, v. a., transporter en bas, نزل.

Descente, s. f., action de descendre , نزول.

كحديرة , Descente, peuto par laquelle on descend افزول ــ

Descente, irruption d'ennemis par terre ou par . نزلگ ou غارة , mer

Descente, visite des lieux par autorité de justice, .کشف علی معمل

م فتق م (Turk) دبت _ أدرة , Descente, hernie مسقوط ,Qui a une descente ،قيلة _ قرق _ فتاق .مقبول ـ مقروق ـ ابو دتد ـ

A la descente, adv., au moment où l'on des-. مند النزول, cend

. وصفى , Descriptif , 1ve , adj., qui décrit

DESCRIPTION, s. f., discours qui peint, وصغب.

Désemballage, s. m., les l'alles de l'alles

Disembaltina, v. a., défaire une balle, en tirer ce qui était emballé, فتع الطرد A.

ا خواج امن المركب , Desembarquement, a. m. ا DÉSEMBARQUER, v. a., tirer hors du vaisséau, اخرج من مرکب.

DÉSEMBOURDER, v. a.a., tirer de la hourbe .طلع من الوحلة

.0 تركث الموصنع

Désemparer, v. a., rompre les manœuvres, les mâts کشر صواری و قلوع مرکب d'un vaimeau,

DESBMPRSER, v. a., ôter l'empois du linge, معتبع النشاء

سقص , Disamplik, v. a., rendre moins plein

Désemplir, v. n., et Se Désemplir, v. réf., devenir O فيقص سياه بغيش وmoins plein

DESEMPRISONNER, v. a., الخرج من الحبس الحباد الخرج الحباد الحباد

Désenchainer, v. a., السلاسسل 0. Désenchantement, s. m., حل السحر .

DESENCHANTER, v. a., détruire l'enchantement, le .0 حل السحر - O. حل من السحر . prestige

A. قلع المسار, Désenctours, v.a., tirer un clou de, - Ith llega, v. a., oter l'ensure, ازال الورم .0 فكُّ الورم - ١٠ كبس الورم

Desenfler, v. n., ou Se Desenfler, v. ref., cesser . انفش الورم . . A فش الورم , d'être enflé

. فش الورم Desenflure, s. f., cessation d'ensure, فش الورم صيّع السكر, Desenivare, v. a., ôter l'ivresse I. فائ من السكر, Désenivrer, v. n., cesser d'être ivre A. طرد الزعل , Désennuyen , v.a. , chasser l'enmui . ٨ دفع الهم _ سلى _

Se Désennuyer, v. ref., se divertir, ... - ازال السعلة و الرشي ، Désenneumen, v. a., .خلص من الزكام

ازال البخة ... DESERROUBE, v. a.,

I. كشف الكفن عن الميت ... Désensevelle , v. a., ت Désensoncelen, v. a., guérir de l'ensorcellement, مخلص من السعو

Désensorceler, au fig., guérir d'une passion, ـ شفی من ,عن ل

· Dasenteter, v. a., رجّمع عن .

DESERT, s. m., lieu désert, inculte, אָנָאַ; plur., , plur., وادية _ صحوا - براري (, DESEMPARER, v. a., abandonner le lieu où l'ou est . شول ـ قىفار , .plur ; قىفر ـ بوادى

> - خالى من السكار, Désert, e, adj., inhabité, السكار, قفر ۔ مهجور

> Déserter, v. a., abandoriner un lieu, Décerter, v. n., quitter le service militaire sans .o هرب من الفسكرية ,congé

د Dragateur, s. m., qui a déserté, مارب.

Déserteur, qui abandonne une société, la foi, la فاير. bonne causes

هر يسة , DESERTION , s. f. , action de déserter , هر يسة Désespérant, e, adj. qui jette dans le désespoir, يقطع الاياس

DÉSESPÉRÉ, E, adj., qui ne donne aucune espé-من غير رجا ,rance

ـ قاطع الرجا Désespéré, qui n'a plus d'espoir, الرجا

Désespéré, furieux, Ul; Il chargea l'ennemi en حل جلة من باع نفسه بابخس ثهن désespéré,

Être désespéré de, être fâché, avoir regret de, .۸ صعب علیہ

Désespérément, adv., éperdument, avec excès, .من غير عقل

Disespéren, v. a., tourmenter, affliger vivement اغم ـ اهلك. Désespérer, réduire au désespoir, ا رمى للاياس المياس المياس

A. قطع الأمل Désespérer de, v. n., perdre l'espérance, مطع الأمل A. ابس من _ قطع الاباس _ قطع الرجا - قطع العشم -O. Quand on désespère d'obtenir une chose قنط ـ on se résigne à s'en passer, من أبس من شي .استعني عنه

Se Désespérer, v. réf., se tourmenter, s'agiter dans انقلی ,la douleur

DÉSESPOIR, s. m., perte de toute espérance, Etre au désespoir. Voyez ETRE. DÉSESPÉRÉ, SE DÉSESPÉRER.

DÉSHABILLÉ, s. m., vêtement de chambre de nuit, لبس النوم ـ تخفيفة

DÉSHABILLER, v. a., ôter les habits, les ornemens, شلَّعه ثيابه _ قلَّع حوايجه

Se Déshabiller, v. réf., مثلح ثيابه A.

مهجور - خالی ،Déshabité, E, adj., خالی

ابطل العادة DiaHABITURE, v.a., désaccoutumer, Se Déshabauer, v. réf., illustration .0 خرق عادته

DÉSHÉRENCE, s. f., droit sur une succession va-.معلوم على مخلفات من غير ورّاث ,cante

Déshériter, v. a., exhéréder, أرث A. _ .I حرمه کلارث

Desmonnête, adj., فأحش.

DÉSHONNÊTEMENT, adv., فاحشاً.

- هنگت _ فضيح الله عار , Deshonneur , s. m. , ا شيئن.

.فاحش _ بعر ، Déshonorable, adj. com.

Déshonorant, e, adj., فاحش - فاضح Déshonoran, v. a., perdre d'honneur, كسر العرض . O. I خورق حرمته . . I عرّ - . ا شان - . A فضح -ما بقى لم راس بنشال ,Il est déshonoré اسود وجهه عند الناس

Déshonorer une femme, فضر A. .. كنك I.

DÉSIGNATIF, IVE, adj., qui spécifie, ...

Désignation, s. f., dénotation d'un être par des .علامة _ اشارة _ بيان ,signes précis

Désignation, nomination et destination expresse, .تعيين

DESIGNER, v. a., dénoter par des signes précis, اشار الى ـ بين

Désigner, destiner à, marquer précisément,

Dásimcomponen, v. a., séparer une chose d'un corps .0 عزل عر.،

DESINENCE, s. f., terminaison des mots, اواخر الكلم

DÉSINFATURE, v. a., désabuser un homme infatué, ابطل الغرورا

Désinfectre, v. a., ôter l'infection, de.

DÉSINFECTION, s. f., action d'ôter l'infection, تطهير الهوا

DÉSINTÉRESSÉ, E, adj., qui n'est pas mû par in-خالص العلاقة ـ عديم العرض, térêt, par passion متنزّه عن الطبع ـ

Désintéressement, s. m., détachement de son propre intérêt, عدم الغرض ـ نزاهة .

DESINTÉRESSÉMENT, adv., sans vue d'intérêt,

Désintéresser, v. a., mettre hors d'intérêt en indemnisant, غوض عليد حتى لايبقى لد خوص في المادة ا

بطّل العزومة, v. a., تطّل العزومة

Désobstruer, امنية ـ مرام ـ مراد ـ مطلوب ـ اماني السدد ... بنعية ـ رُعبة ـ مقصود ـ مطلوب ـ اماني السدد ... اشواق , plur., شوق السدد الشواق , plur., اشتياق ـ اتواق , plur., توق السكت السكت السكت الساق ... الإكان الشوق من احد , Désocupati الشهوات , Désocupati الشهوات , عاش حراً ... الشهوات , عاش حراً ... الشهوات , عاش حراً ... الشهوات , عاش حراً ...

Désibable, adj. com., qui mérite d'être désiré, البد

Désiaba, v. a., souhaiter, avoir désir, رامته الشتاق الى - تهنى - .0 رام - . ارضب فى المتاق الى - تهنى المتاق الى المتاق الى المتاق الى المتاق الى المتاق الله المتاق الم

راغب في ـ مشتهي ، Désireux , adj. ,

ـ تعدیت عن ـ تــرک ،Désistement, s. m., تنازل عن

Désiste (SE), v. réf., renoncer à, ترك عن المنازل عن عن عن المنازل عن عن عن عن المنازل عن عن المنازل عن الم

من وقتنها Dks-Loas, adv., dès ce moment, من هذا الوقت.

Désobéir, v. n., ne pas obéir à, على على على المديد I. - عق والديد Désobéir à ses parens, خالف O. Désobéissance, s. f., مخالفة ... عصيان ـ مخالفة ...

Désobéissant, в, adj., qui désobéit, عاصى عاصى .

من فير معروف ,Désobligeamment, adv.,

Désobligeance, s. f., disposition à désobliger, قلَّة معروفي.

Désobligeant (chose, action), يكسر المخاطر معتم Désobligeant (chose, action), يكسر النحاطر معتم

Désobliges, v. a. , faire du déplaisir, کسر خاطرة . . اساء الی احد ـ . A عیل معد قلّت معروف ـ

Désobstruction, adj., qui guérit les obstructions, دوا مفتّع للسدد.

Désobstructions, v. a., détruire les obstructions, عتم السدد A.

Désobstruer, dégager ce qui embarrasse une rue, سلَّك السكة

.قلّة الشغل , DESOCCUPATION, s. f.

Désoccupé, B, adj., désœuvré, عير شعل ـ عنور شعل.

. سندال ـ بطال , Désoeuvaé, E, adj. et s., سندال ...

عدم الشغل ,DESORUVREMENT, s. m., عدم الشغل.

- محسسن , Désolant, B, adj., qui afflige. .موجب كسر المحاطر

Désolateur, s. m., qui ravage, détruit, خَرَّ الْب Désolation, s. f., extrême affliction, عُمَّ شَدِيد

Désolation, ruine entière, جارك خراب.

مكسور النحاطسسر ,Désolé, E, adj., affligé مخرين

مدمر عضربان, Désolé, ruiné, ravagé, مدمر

Désoler, v. a., affliger, معم - أحزن O.

.دمّر ما Désoler, ravager, خرب O. I. - دمّر .

Désopilatif, IVE, adj., (remède), عوا مسلك.

DESOPILATION, s. f., débouchement d'une obstruction, فتير ـ تسليك .

Désopiler, v. a., ôter les obstructions, les opilations, فتر السدد ـ سلَّك A.

Désopiler la rate, au fig., faire rire,

مفرط , Désordonné, z, adj., excessif

.غير منتظم , Désordonné , sans ordre ,

DÉSORDRE, s. m., défaut d'ordre, renversement, confusion, الخبطة ـ انقلاب ـ عدم النظام.

فسق و فساد , *Désordre*, déréglement de mœurs انبها ک ـ

Désordre, pillage, dégât, بفراب عنه المجارة عنه المجارة المجا

Désordre, trouble, embarras d'esprit, اضطراب.

Désordre, discorde survenue entre des personnes unies, مُقَاق.

Désobcanisateur, s. m., qui renverse l'ordre, خارب نظام.

Desorganisation, s. f., مالنظها التركيب التركيب

Désor Caniser, v. a., détruire l'organisation, مرب التركيب O. I. ـ خرب النظام

DESORIENTER, v. a., pos. et fig., - - 'ie's.

A. فتح ته serrer les dents, من هذا الوقت _ فيها بعد , DESORMAIS, adv., على من هذا الوقت _ فيها بعد ,

من هلق ورابع - من الان وصاعد .نزع العظم ,. DÉSOSSEMENT , s. m. ,

Désossen, v. a., العظم A.

DESPOTE, s. m., qui gouverne arbitrairement, فك الحجرة 0.

DESSERVANT:

Desportque, adj. com., absolu, arbitraire, جاير مطلق

DESPOTIQUEMENT, adv., ישלא - יאפת.

Despotisme, s. m., pouvoir absolu, arbitraire, حور

DESSAISIE (SE), de, v. réf., abandonner, سيّب أرخى.

Dessaisissement, s. m., ترك - تسييب.

DESSALÉ, E, adj., moins salé, مقلل ملحه.

Dessale, s. m. fam., homme rusé, , d.

DESSANGLER, v. a., défaire, lâcher les sangles, ملّ الحزام . . . علّ الحزام

DESSECHANT, E, adj. (vent), فيع مجفف.

DESSÉCHEMENT, s. m., حفانی.

DESSÉCHER, v. a., mettre à sec, حقق ـ

DESSÉCHER, v. a., mettre à sec, فشف.

Se Dessécher, v. réf., فشف I. _ فشف A.

مراد ـ نية . Dessein, s. m., intention, projet, تيم ـ مراد ـ نيتي اروح . J'avais dessein d'aller, قصد الروح . Former le dessein de, انوى ـ ا عزم على ـ اعتبد على ان O.

Dessein, plan d'un ouvrage, رسم. A dessein, adv., exprès, عهداً _ فصداً _ بالقصد

DESSELLER, v. a., ôter la selle, شال السرج I.

يك ماسكة _ مقربط ,Desserre, s. f. (dur à la), عبي الماسكة _ مقربط

DESSERRER, v. a., relâcher, جبع المراضي - بحبع أ.Desserrer les dents, فته تبة .

لنقل _ فاكهة , Dessert, s. m., fruits, etc.,

DESSERTE, s. f., Ildala,

Dessertir, v. a., ôter la monture d'une pierrerie , فكّ الججرة O.

DESSERVANT, s. m., qui dessert une église, un bénéfice à la place d'un titulaire, نايب.

Desservir, v. a., faire le service d'une cure, ضدم کنیسة O.

Desservir, ôter les mets, شال الطعام I.

منشف مجفف ميبس DESSICCATIF, IVE, adj., ميبس محفف محفق ميبس م

Dessiccation, s. f., فيفيف.

DESSILLER, v. a. (les yeux), ouvrir les yeux; au fig., détromper, فنتح عينيه.

تصوير ـ رسم , Dessin , s. m. ,

DESSINATEUR, S. m., clared.

. صور - .0 رسم DESSINER, v. a., رسم

قطع جواة حافر الداتبة ـ

Dessouder, v. a., ôter la soudure, فك اللحام 0. قصم نحمه الم Se Dessouder, v. ref., مانفك لحامد. . طير السكر من راسه ،Dessouler, v. a., فير السكر من

تحت _ التحتان _ DESSOUS, s. m.,

Le dessous des cartes, au fig., fam., le secret d'une affaire, المخبَّة. Il y a dans cette affaire un dessous de . خصّص ل ـ عيّن ل Avoir le dessous, le الغرض له تحتاني . désavantage, بنقهقر - غلب I. - بنقهقر - غلب.

Dessous, adv. de lieu, تحت.

تحت ـ اوطعي س , Au-dessous, prép. , plus bas دون - ... Au-dessous, moindre en nombre, en durée, ¶.دون مقامك, Au-dessous de votre rang إ.دون Par-dessous, عن تحت En-dessous, sous main, مرن تحت لتحت. | De-dessous, qui est dessous, .تحناني

علو ـ اعلى ـ الفوقاني . DESSUS, s. m.,

Dessus, surface, وجه, qu'on prononce en Égypte, الظهارة , Le dessus, opposé à la doublure .وش

Le dessus, au fig., l'avantage, فاقة. Avoir le dessus, l'avantage sur, فاق على O. ـ غلب I.

Dessus et au-dessus, prép., فوق _ على Par-على , على , Dessus, outre الله على , dessus الله على . الله على . الله على الله على الله على الله على الله على Là-dessus, à ces mots, dans le moment, غير ذلك عند ذلك.

مقدور ـ مقدّر ـ قضا وقدر, Destin, s. m., fatalité المقادير ,Les destins ،مكتوب

Destin, sort particulier, ce qui arrive aux hommes, aux choses, en bien ou en mal, قسية _ نصيب.

DESTINATION, s. f., emploi pour un objet déter-سنعيين - اختصاص, miné, انعيين

مقصود , Destination , but proposé , مقصود

-Des. قسهة _ نصيب _ ما كُتنب على الجبين _ فرقة عسكر - | .قلّة نصيب - سوء بنخت ,tinée malheureuse

-Subir sa des كان مقدّر على ، Cétait ma destinée قور حافر الدابّة ، Dessolen, v.a., ôter la sole المابّة كان مقدّر على المابقة على الماب tinée, استوفى ما كتب عليد. | Finir sa destinée,

> DESTINER, v. a., prédestiner, déterminer la - قدّر الله لد او عليد شيًا ,destination d'un être م كتب الله له النصيب ب ـ . . جعل ل I. قصم الله لد او عليد ب

> اعد , Destiner, disposer en idée de l'emploi de, أعد اعد

Destiner, v. n., projeter, قصد 0. عزم على _ 1. Se Destiner, v. réf. , اعد نفسه ل

DESTINÉ, E, adj., préparé pour, مُقِد ل معيّر ال - ل مخصص . Cet homme était destiné par la pro-كان نصيب هذا الرجل انم , vidence à, كان

تحت العزل ـ يُعزُل . OBSTITUABLE, adj. com., اتحت ב عاوز - فارغ, DESTITUÉ, E, adj., dépourvu de, غاوز -.څالی من

DESTITUER, v. a., déposer, Jje O. - كلع A. عزل DESTITUTION, s. f.,

.مُفسد ـ هادم ـ خرّاب , Destructeur , s. m. , حرّاب DESTRUCTIBILITÉ, s. f., Simal'-ii.

مفسد ـ حادم ـ مثلف ، Destructif, Ive, adj.,

ابادة ـ اتلافى , Destruction, s. f.

DÉSUÉTUDE, s. f., anéantissement par le non-usage, انتسا.

- انفصال, s. f., séparation des parties, انفصال افتراق.

. شقاق _ افتراق , Désunion, au fig., mésintelligence DESUNIR, v. a., disjoindre, فرق _ _ . آفرى _ O. Désunir, rompre l'union, la bonne intelligence, .1 رمى الشقائق بين

Se Désunir, v. réf., se séparer, انفصل ـ افترق. DÉTACHEMENT, s. m., état de celui qui est détaché ترك _ تجريد عن , d'une opinion, d'une passion ا بحث _ مكتوب _ مقدر, Destinée, s. f., destin, اترك _ تجريدة عساكر, Détachement, troupe de soldats

Détacher, délier, désaire ce qui attache, مُلِّ 0.

Détacher, mettre séparément pour quelque dessein, جرد من عزل ـ أفرد . . مجرد .

Détacher quelqu'un d'une opinion, d'une passion, رَجّع أحداً من

Se Détacher, v. réf., se séparer, انفود عن ـ انعزل عن انعزل عن

Se Détacher, se délier, آنفک - انسفک ا

Se Détacher d'une opinion, d'une passion, opinion, d'une passion, A. Se détacher du monde, ترك الدنيا o.

منفود , Detache, B, adj., isolé, منفود

DÉTAIL, s. m., circonstances, particularités d'une affaire, مشرح مفصل ـ تفصيل ـ لاقتاء . L'affaire avec tous ses détails, أعراضها

En Détail, avec toutes les circonstances, بالتفصيل.

En Détail, par parties, par petites mesures (en parlant de la manière de vendre ou d'acheter), بالتقطيع.

Détailles, v. a., raconter une chose en détail, مرح لامر شرحًا مفصّلًا . . ا حكى بالتفصيل

Détailler, vendre en détail, باع بالتقطيع I.

Ditaillé, adj., circonstancie, مفصّل.

Détailleun, s. m., qui vend en détail, قطاع . متستب

Détaler, v. a., ôter, resserrer la marchandise, شال الصاعة I.

Détaler, v. n., s'enfuir, فرك O. ـ مرب ما O.

مروح اللون - .0 حلَّ اللون - .A فسنح اللون.

Déteindre, v. n., se déteindre, perdre sa couleur,

O. Mon gilet a déteint sur مرث - .0 حلّ - .A فسنخ
مدربتي حلّت على قيصى.

DÉTRLES, v. a., détacher les chevaux attelés, مُل الحيل الحيل

Détendre, v. a., ôter les tentures, شال الستاير, I.

Détendre, lâcher ce qui était tendu, ارخي.

DÉTENIR, v. a., retenir injustement ce qui n'est pas à soi, صاش د اختلس O.

Détenir, emprisonner, حاش ـ 1. عاش - 0.

DÉTENU, B, adj., prisonnier, mais.

.مريض بالفراش Detenu au lit, مريض

DETENTE, s. f., pièce du ressort d'une arme à feu, pour le faire partir, خبرك البندقية - رقاص زناد البندقية - رقاص زناد البندقية المقاد Garde, pièce qui entoure la détente, ستار, Détente, مخير مدنوية المقادة المقا

Détention, s. f., Ais.

DÉTENTEUR, TBICE, s., qui possède un bien sans droit, ماسك _ مختلس _ مقتلس.

Détencen , v. a., nettoyer , نظف.

خراب - خسوان Détérioration , s. f. , فراب - خسوان .

كر بط - حُسّر , Détrénionen , v. a. , dégrader , ضربط - حُسّر .

قاطع ـ ناهي . Determinant, z, adj.,

Déterminatif, ive, adj., qui détermine la signification d'un mot, مبيّن المعنى ــ تعريفي.

- حزم - نية , Détermination, s. f., résolution عزم - عزم ايش عزمت? Quelle est votre détermination عزم

. بيان معنى اللفظ Détermination du sens d'un mot,

ميل الى . Détermination, tendance prise d'un côté, ميل الى.

Déterminé, e, adj., statué, fixé, محكوم به .معيّر. _ مقرّر

.شديد العزم ـ جسور , Determine, hardi

Déterminé, effréné, بلا لجام.

Déterminé, qui a peu de solution, en parlant d'un problème, منه.

.قصبة مسورة , (proposition) , قصبة

Determinément, adv., résolument, absolument, مطلقاً عازماً

. بجسارة Déterminement, courageusement, Déterminer, v. a., décider, حكم ب - قرر O.-

.I قضى ب

عير، , Déterminer, préciser

Déterminer, porter vers, على المراج المراج

الزم الى, Déterminer, faire prendre une résolution

ميّل الى ـ امال الى ـ الجبي الى ـ I. حل على ـ

. بين معنى اللفظ - عرف اللفظ .

Déterminer de, v. n., ou Se Déterminer à, v. rés.,

. ازمع على ـ اعتهد على ـ . I عزم على ـ . I حتم على

.منبوش ـ خارج من القبر, .DETERRE, E, adj.,

Déterrer, v. a., exhumer, tirer de terre, بُشِ O.

.طلع من الارض - اخرج من الارض -I کشف , Déterrer , au fig. , découvrir

ادوا غسّال, (remode), كتوا غسّال.

شنيع ع بُكرة ، Détestable, adj. com., مثنيع عا بُكرة .

Détestablement, adv., كريها.

. كراهة , Détestation, s. f.,

A. كرة ـ . O. بغض A., Détester, v. a.,

DÉTIRER, v. a., étendre en tirant, L. O.

DÉTISER, v. a., (le feu), ôter les tisons du feu, شال قطع الحطب المشعولة, les couvrir de cendres وعطاها بالرماد

DÉTONATION, s. f., terme de musique,

تُورِةٌ Détonation, inflammation subite avec éclat,

Détoner, v. n., s'enflammer avec éclat, 16 O.

DÉTONNER, v. n., sortir du ton, in O.

Détordre, v. a., déplier ce qui est tors, عن الحق _ [.0 فرد .

Se Détordre, v. pers., (le bras, etc.), se faire mal au bras par la tension violente d'un muscle, . مخدل ذراعه ـ التوى ذراعه

Détorquea, v. a., donner un sens forcé à une _ على _ شنع على ... ثشنع في _ شنع على ــ شنع على ـــ شنع على ــ شنع على ـــ شنع على ــ شنع ــ nhrase, مسنح المعنى A.

Détors, e, adj., (fil, soie), مفرود (membre) .مخدول

Détonse, s. f. violente extension d'un muscle, خدلة. Voyez Entorse.

O. حلّ - .0 فرد ,Detortilter, v. a., فرد

Détour, s. m., endroit qui va en tournant, 🛋 .دوحت ـ عطفت ـ

Détour, chemin qui éloigne du droit chemin, . Nous avons fait un long détour, عوجة ـ دورة ـ لفتر ـ عَرِجنا عوجة كبيرة ـ درنا دورة كبيرة Determiner, donner à un mot une signification الفينا لفتر كسيرة

> Détour, au fig., discours qui semble regarder une autre matière que celle qu'on veut traiter, فف.

Détour, subtilité, دولاب.

Détour, subterfuge, 3; plur., 2.

بواطر. القلب , Détours, replis secrets du cœur

Détourner, v. a., écarter, tourner ailleurs,

.I صرف عن ـ حرّف عن ـ ابعد عن

مرف الكلام, Détourner le sens

Détourner, dissuader, ... رجع عن

. حول Détourner, soustraire avec fraude, حول

Détourner, distraire d'une occupation, للهي احداً عن - الهي احداً عن - ٨٠ شغله عن Détourner, v. n., quitter le droit chemin,

. مال , انحرف عن الطريق المستقيم

Se Détourner, v. réf., prendre un chemin plus long que le chemin ordinaire, فف لفت 0. -Se détourner du droit che عقب عوجة ــ .0 دار دورة .0. زاغ عن الحق ـ . I عدل عن الحق . . I. عدل عن الحق . min, fig.,

DÉTRACTER, v. a., médire avec violence, — O.

مشنع على . Détracteur, s. m., مشنع

DÉTRAQUER, v. a., dérégler, déranger une ma-خربط عطل . . . تلف الة , chine

Détraquer, faire perdre les bonnes allures d'un tout ce qui caractérise la tristesse à l'occasion de la cheval, عكس I.

.I عکس ـ خسر

DÉTREMPE, s. f., couleur délayée avec de l'eau et de la gomme, لون محلول بالماء والصهغ

Détremper, v. a., délayer dans une liqueur, .0 حل ـ نـقع ـ ٨. نقع

صبّع البولاد, Détremper, oter la trempe de l'acier, ضبّع البولاد Détremper, au fig., ôter l'énergie de l'âme, ردل DÉTRESSE, s. f., péril, embarras, peine d'esprit, . حصر _ ضيقة _ شدّة

- ضرر - خسارة , Détriment, s. m., dommage مصرَّلاً

En Détriment, terme d'astronomie, dans un signe opposé, سخالف.

Détroit, s. m., bras de mer entre deux terres Détroit, passage entre des mon- بواغيز , plur. بوعاز مضيق , tagnes

DÉTROMPER, v. a., listed, or, lorsed.

نزّل عن كرسى الملك .Détrôner, v. a., فزّل عن كرسي الملك

Détrousser, v. a., défaire ce qui était troussé et أرخى ,le laisser peudre

- عرى - شَلْحِ, Detrousser, au fig., fam., voler

O هدّ ـ . O هدر Détruire, v. a., démolir, ruiner, مدّ ـ . O. .1.0 خرب ـ

انتشار الم محق . I. قرض العسكر , Détruire une armée Son armée fut détruite, انقرض عسكرة.

اهلک . Détruire, ruiner, au fig.,

Se Détruire, v. rés., se tuer, قتل نفسه 0.

. تنجر ب A. - من مرب A. - منحرب A. - منحرب A. - منحرب المعرب الم

Dette, s. f., دين ـ دينة ; plur. , دين . Perdu de dettes, واقع تحت حهل الديون. Dettes actives et .الديون التي له و عليه ,passives

DEUIL, s. m., habits noirs, cortége, ornemens, et

nort de quelqu'un, عزا ـ حزن على سيت. Qui est لبس السواد , Prendre le deuil عزنان . || Prendre le deuil محزنان . || Prendre le deuil البس السواد A حزن عليد ـ لبس ثياب العزا عليه ـ

> اثنين اثنين اثنين اثنين اثنين Deux à deux, s. com., اثنين . افراد ازواج , Un à un, deux à deux ازواج ازواج DEUXIÈME, adj. com., ثاني

DEUXIÈMEMENT, adv., ג'ויבו .

DEVANCER, v. a., gagner le devant, précéder, .قدّم ـ .0 سبق

Devancer, au fig., avoir l'avantage, فائل O. -۰۰۰ ۵۰ سبق

الذي كان قبل , Devancier, ère, s., qui a précédé, قبل - الأقدمين, Nos devanciers, nos ancêtres, سالف ـ السكف

إلوجه القدّامي, DEVANT, s. m., partie antérieure Devant, prép., opposée à après, derrière, قدّام. .قبال _ قصاد _ تجاة ,Devant, vis-à-vis, قبال _ قصاد _ تجاة

لاقى له - استقبل - تقدم الى Au-devant (aller), -Par من قدام , O. Par-devant راح الى ملاقاته ـ devant, en présence, ابتحضرة.

Ci-devant, adv., précédemment, أسانقا.

DÉVASTATEUR, TRICE, s., حرّاب.

خراب بلاد , DEVASTATION , s. f., علام.

Dévaster, v. a., خرب I. O.

DEVELOPPEMENT, s. m., - m., -

Développer, v. a., ôter l'enveloppe, عنال المغلف I. Développer, déployer ce qui était enveloppé, .0 بسط ــ .0 فرد ــ .0 نشر ــ .0 مدّ

Développer, au fig., éclaireir, expliquer, a. A. .I کشف ـ اوضح

Se Développer, v. réf., s'étendre, مانتشر امند. Se Développer, s'éclaireir, انكشف ـ انضر DEVENIE, v. n., ol alc O. De pauvre qu'il

ـ طبعته مسهولـــة ,Il a le dévoiement انسهال إ بعد ما كان فقيرًا صارغنيًا ,était, il devint riche .ایش صار فیه ?Qu'est-il devenu

Devencondé, adj., الم عليل علي .

A. رفع البرقع - كشف الغطا عن الوجه | - . A خلع الحبيا , v. pr., ليحا عن الوجه الحبيا , Dévergonder (Se), v. pr. .0 فجر

عند, DEVERS, prép., الله Par-devers.

مَيّل ـ . I مال Déverser, v. n. et a., incliner,

Déverser (répandre) la honte sur, فضع A.

- تعری من ثیاب - Dévêtir (SE), v. pr., من ثیاب -شلح ثیابه Λ .

عيدة _ أحادة , Déviation , s. f. , détour , écart , قادة . .زوغ - البحراف

DÉVIDER, v. a., mettre le fil du fuseau en éche-. كوفى _ صربص _ سلك _ . O حل الغزل , veau Dévider, mettre les écheveaux en pelotons, — Q.

LÉVIDEUR, SE, S., الغزل الغزل.

- صَرْبُص - طيّار - محلّة العزل ،D D عَدْرُبُص - طيّار - محلّة العزل . كوافي , plur. , كوفية

الورقة مبلغ قدره كذا | الحاد عن Dévier, v. a., écarter de la route, الورقة مبلغ قدره كذا |

Dévier, v. n., et Se Dévier, v. rés., s'écarter de la .I. حاد عن - .I. زاغ عن route, حاد عن J.

ارمال ـ عرافة , plur. , عراف , مال ـ عرافة ,

DEVINER, v. a., prédire l'avenir, — عرف الغيب Dévorant, e, adj. (en parlant d'une bête), . ه فتح الفال

Deviner, juger par conjecture, عزر I. - يتر فسر اللغز ,Deviner une énigme

DEVIS, s. m., état de dépenses à faire, פֿוֹאָבּ DÉVORER, v. a., déchirer sa proie, – أفترس تتضين بيان الماريف اللازمة

.هشم الوجه مخرمش الوجه , Dévisagen , v. a. , فرمش A. قرى ببغية | Devise, s. f., figure allégorique, accompagnée de paroles, pour exprimer une pensée, un sentiment, رموز ,.plur ; رمز

.قاعدة , Devise, mot choisi qu'on s'applique,

.استحمل البهدلة ـ تجرّع البهدلة | اسهال البطن - لين , Dévoiement , s. m. , استحمل البهدلة ـ

ـ I. كشف الوجه , DEVOILER, v. a., ôter le voile,

DEVOIR, s. m., ce à quoi on est obligé par la loi, لوازم , plur., الازمة - حقوق ; plur., لازمة - الازمة -Derniers . وأجب على Derniers . .اكرام كلاموات, devoirs, honneurs funèbres

Devoir, thême, version donnée à un écolier, عالة. DEVOIR, v. a., être obligé à, بالتزم ب.

Devoir, être obligé par honnêteté, عليه; .ينبغي أنه _ يجب , aor. ,

Devoir, avoir des dettes, J aule - J this -, Paul doit à Pierre cent france, في ذمّته الي II m'est dû par . بولص عليه لبطرس ماية افرنك un tel cinquante bourses, لى على فلان خمسين کیس.

Je reconnais devoir au porteur de ce hillet عندی و لازم ذمتی الی ناقل هأن la somme de,

Dźvolu, g, adj., échu par droit, ايحق ل.

ادعى, s. m. (jeter un) sur, prétendre à, .ابتغي ـ

Dévolution, s. f., acquisition d'un droit dévolu,

Appétit dévorant, جوع شدید. Feu dévorant,

.A نہش

Dévorer, au fig., lire avidement, اكل O. -

. . . . . اكل Dévorer, consumer, détruire, كي ـ . . . اكل

Dévorer un affront, en cacher le ressentiment,

267

Que مسكين ـ فقبر, Pauvre diable, misérable حاش دموعه, Que أس كموعه Dévorer ses larmes, les retenir .I حبس دموعہ ـ

:الأرض نهبا

Dévot, E, adj., pieux, متعبّد السك ـ متعبّد Devotement, adv., יישיע.

. في تصرّف ـ في يد , A la dévotion de

Dévoué, E, adj., donné sans réserve, مقدّم ذاته ل.

DÉVOUEMENT, s. m., abandonnement entier aux volontés, au service d'un autre, انقديم الذات ل.

DÉVOUER, v. a., dédier, consacrer, ننذر O. -.قدم ـ اهدى

Se Dévouer, v. réf., se consacrer entièrement à .قدّم ذاته ل , quelqu'an

سهل البطر, بالمعرب Dávoyer, v. a., causer le dévoiement, سهل البطر, لين البطن ـ

DEXTÉRITÉ, s. f., adresse, تباقت , bà.

DEY, s. m., chef du gouvernement de Tunis, . حصرة حاكم الجزاير او تونس A'Algor,

سلس _ بوال, Diabetes, s. m., frequence d'urine شيطان - اباليس ; plur., ابليس - اباليس Comme, عفاريت , plur., عفريت ـ شياطير. Comme مثل القرد مثل الشيطان un diable, الشيطان . تشيطن ـ تعفرت ,Devenir diable . مثل العفريت Enfant diable, ولد بليط . Fsire le diable (enfant), Hill.

Faire le diable contre quelqu'un, faire du pis qu'on A. عبل معد عبايل الشياطين، Peut contre lai, En dire le diable, قال فيه قول الشياطين O. #Tirer le diable par la queue, avoir de la peine à vivre, الشيطان. الشيطان دايها جاري وراء الشيطان. C'est là le diable, c'est ce qu'il y a de facheux , فأ الداهية . # Faire le diable à quatre , s'emporter , faire du vacarme , عهل البدع . A. مسكين , I. || Bon diable, bon garçon خرب الدنيا ـ . . A جعل يتحادثوا , Méchant diable, fin et malin . خبيث, personnes المرادثوا .

ـ جاك الشيطان أيش بتقول ?diable dites-vous Un coursier qui dévore l'espace, بنهب عواد ينهب العها ايش بتقول _ العها ايش بتقول _ العها ايش بتقول | Donner quelqu'un au diable, le maudire, لعربي A. ∥ Que le منطف ك الشيطان diable t'emporte, المنطف ك دامية تجيك ـ بجيك نكبة ـ يقصف عمرك ـ انقلع من هون ـ رُح للجهام Va-t-en au diable, انسك ـ ديانت ـ عبادة Dévotion, s. f., piété, انقلع من هون ـ انکسے من هنا. ∥ Mentir comme tous les diables, . كذب مثل الشيطان

DIABLEMENT, adv., fam., יל עול צו ...

شيطنت , Diablerie , s. f. , شيطنت.

شيطانة , DIABLESSE, s. f., عناطانة.

. شيطاني , Diabolique , adj. com. , du diable , شيطاني .

.شرير, Diabolique , très-méchant

DIABOLIQUEMENT, adv., تبلطانياً - بشيطانياً

شیامسی , DIACONAL , E , adj. ,

DIACONAT, s. m., le second des ordres sacrés, .درجة الشهاس

.شهامسة , plur. شهاس انجيلي , DIACBE, s. m. DIADÈME, s. m., bandeau royal, عصانة الملك. يدل على المرض, DIAGNOSTIQUE, adj. com., يدل . علامة , plur., علامة موض , Signes diagnostiques مستقيم من زاوية الى زاوية, DIAGONAL, E, adj., DIAGONALE, s. f., ligne qui va d'un angle à l'autre, خط الزاوبة

من زاویت الی زاویت, DIAGORALEMENT, adv., DIALECTE, s. m., langage d'un pays, d'une ville, dérivé de la langue nationale, گغوة ـ لغتر.

.منطيقے , DIALECTICIEN, S. m.,

علم المنطق , DIALECTIQUE, 8. f., علم المنطق.

DIALECTIQUEMENT, adv., Ladia.

- سوال و جواب - مخاطبة ، DIALOGUE, s. m., عناطبة En forme de dialogue, على طريق السوال و الجواب.

DIALOGUER, v. a., faire parler entre elles plusieurs

Poudre de diamant, | جر الألاس, Poudre de diamant, . كماكة الماس

ا جواهرجسي , DIAMANTAIRE, s. m., lapidaire حکاک ۔ جواہری

DIAMARGARITON, s. m., médicament fait avec des معجون اللولو ـ سفوف لولوى ,perles

.قطرى , DIAMETRAL, E , adj.

DIAMÉTRALEMENT, adv., directement (en parlant | ألحكومة). de choses opposées), قبالكلية _ يالكلية .

. اقطار , . plur ; قطر , DIAMÈTRE , s. m.

DIAPASON, s. m., étendue de voix du bas en haut, الطامة الكبري

DIAPHANE, adj. com., ففافي منيّر ـ شفافي.

. نيرة - شفوف , Diaphaneite, s. f.,

DIAPHÉNIE, s.m., électuaire de dattes, معجون ألتهر. DIAPHORÉTIQUE, adj. com., qui purge par les مُعرَّةً , sueurs.

DIAPHRAGME, s. m., muscle large, nerveux, entre la poitrine et le ventre, جاب حاجز.

Diapré, adj., منقش.

DIARRHÉE, s. f., dévoiement, البطن البطن اسهال - سيلان البطن

ترباق الاربعة . Diatessaron, s. m.,

تدر زاید , DIATRIBE , s. f., critique amère , عنام زاید .

DICTAME blanc, s. m., herbe vulnéraire, sudori-. نقلة الغزال , Dictame de Crête . تحيل

DICTAMEN, s. m., sentiment intérieur de la con-.سر برلا , science

DICTATEUR, s. m., souverain magistrat unique, ولي الأمر كلير

DICTATURE, S. f., poly ...

DICTÉE, s. f., ce qu'on dicte pour être écrit, املا.

. فرى عليد _ املى عليد نه ملى , écrire

. لقر, , Dicter, au fig., suggérer.

DICTION, s. f., élocution, choix des mots, تحبير الكلام. - ترجان - كتاب لغة ,Dictionnaire, s. m.

DICTON, s. m., mot piquant, mot sentencieux, .مثل ـ اقوال , plur. ; قول

Dictum, s. m., dispositif d'un jugement,

DIDACTIQUE, adj. com., تعليهي.

DIETE, s. f., régime de nourriture, געיע לאלל.

Diète, abstinence, احتما عن الطعام.

Diète, assemblée des états, جعية.

يخص تدبير الطعام , Dietetique, adj. com.

الحق سبحانه و تعسللي - الله DIEU, s. m., مال Dieu! grand Dieu! exclamation, مالك اللـم الله يا لطيف ـ لا حول و لا قوة الا بالله العلى العظيم يا مريم العذرا Les chrétiens disent encore, با ستّار ــٰ ,Dieu sait اسم الصليب - يا عذرا - اسم يسوع expression affirmative, عالم الله ـ الله يعلم (Ce que ماصنع الله فهو خير ,Dieu fait est toujours bon, ماصنع | O Dieu! يا ربّ - اللهم Dieu nous en préserve, الىعىد ـ الله لا يقدر

Les dieux . تلالية

Dieu-Donné, surnom, ما لله علا أبعة.

الله عند مهتك ماتك ـ مهتك DIFFAMANT, E, adj.,

المتاك _ فاضع DIFFAMATEUR, s. m., عتاك _

dec. في العرض ـ هنيكـة . DIFFAMATION, s. f.,

DIFFAMATOIRE, adj. com., قتكم.

DIFFAMER, v. a., perdre de réputation, فنك I. - .0 طعن نی عرصه ـ جرّس ـ .A فضــــے ـ

بالخلاف , DIFFÉREMMENT, adv.

DIFFÉRENCE, s. f., فرق الختلاف Quelle diffé-Augustian v. a., prononcer mot à mot pour faire rence entre eux! حيهات بين هذا و بين هذاك Faire بينهم - اين هذا واين هذاك ـ Faire امیز من نه O. فرق بین O. میز من

Différence, excès d'une quantité sur une autre, فرق ۔ تفاوت

O. فرق بير. Différencier, v. a., distinguer, منازعة ـ خلف , DIFFÉREND , s. m. , querelle , عنازعة ـ خلف.

DIFFÉRENT, E, adj., qui diffère, ביייאה فرق .متعاير - مختلف - منباين - بشقه

استوعب دعوة الخر ,Differen, v. a., remettre à un autre temps .I حذف الى غير وقث ـ

ـ تيهّل عن ـ تعوّق عن Differer, v. n., tarder, نيهّل عن ـ تعوّق بلاً تاخير ,Sans différer . تاخر ـ تواني عن

. قوة هاضهة الختلف - تفاوت - تباين , Differer, être différent تغاير ـ

بطيّ الأنهصام مستصعب على الفهم ,Difficile à comprendre .عسر . سعسر عليه , Lire difficile pour quelqu'un مشكل. # Homme difficile, رجل صعب, ¶ Temps difficiles, اوقات الشدة ـ اوقات رديم

. بصعوبة _ بتعب, adv., بتعب

.عسر _ صعونة , DIFFICULTÉ, s. f.,

عقونة , endroit difficile à entendre انشكل في _ اشتكل عليد معنى الكلام

Difficulté, obstacle, عقدة _ عاقة _ مانع. Cette لسًا ماكانت ? difficulté ne devrait-elle pas être levée امتنع عن ,Faire des difficultés "تنحل هأي العقدة ا تعذر من ـ Dès qu'il entendit parler d'argent, il . أكابر, أعيان الدولة | أوّل ما سهع بالفلوس, cessa de faire des difficultés بلا شک ,Sans difficulté, sans doute انحل برمه

DIFFICULTUEUX, SE, adj., qui fait des difficultés, .معاقب

- وحش - مهسوم DIFFORME, adj. com., laid, .قبب الصورة ـ شنيع الصورة ـ بشع ـ سهيج

. عَيِّر الصورة , Difforme , v. a., ôter la forme

DIFFORMITÉ, S. f., apla - "Jones".

طويل في الكلام, prolixe, مطويل في الكلام.

DIFFUSEMENT, adv., Judget,

DIFFUSION, s. f. (des fluides), انتشار التشار. Diffusion (du style), اطالة في الكلام.

Diceren, v. a. (des alimens), هضم I. Difficile à . ثقيل على المعدة digerer,

. تجرّع _ احتمل Digerer, souffrir patiemment, اتجرّع _ احتمال

Digérer, examiner, discuter avec soin une affaire,

Digérer, v. n., cuire, t. de chimie, انظبنج).

مجهوع فتاوى, Digeste, s. m., recueil de décisions

Digestif, ive, adj., مهضم. Faculté digestive,

DIGESTION, s. f., בייה ב ונאמון De bonne di-

. زهر الكشاتبين Digitale, s. f., fleur,

DIGNE, adj. com., qui mérite quelque chose, اهل ل ـ مستاهل ـ مستحق

الايق لد, بد به Digne de lui, conforme à son caractère, الايق الدربية أبر معادل لابيد ,Fils digne deson père

رجل فاصل, Digne homme, très-honnête homme .فاس ملاح ـ [

على قدر, Dignement, adv., selon ce qu'on mérite, على للاستحقاق

. کہا بنبغے Dignement, très-bien, noblement,

L DIGNITAIRE, S. m., خطيف وظيف على المامين ال . Les grands diguitaires من ارباب المناصب

عظیة _ قیمت, Dignite, s. f., mérite, importance, Dignité dans les manières, هيسة _ وقار. || Parler avec . تنكلم بهيبة , dignité

Dignité, charge, بناصب; plur., مناصب .مقام ـ مرتبة

رفعة ـ علو ,Dignité, élévation.

DIGRESSION, s. f., ce qui est hors du sujet prin-ـ دلام خارج عن الكلام الاصلى ,cipal du discours .اعتراض

DILACERATION, s. f., تہزیق ۔ تہزیق ۔

مَرْع - مزى - مزى DILACEBER, v. a., déchirer,

DILAPIDATION, s. f., dépense désordonnée, تبذير.

.سلب المال Dilapidation, vol de deniers publics, الماب المال المادة الم

بعزق المال DILAFIDER, v. a., dépenser follement, ابعزق المال المالية المالية

Dilapider, voler les deniers publics, اللب المال O.

امتطاط , s. f. , امتطاط , Dilatabilité , s. f. ,

DILATABLE, adie com., عبسط _ بينا

DILATATION, s. T., Let , 1 - limil - lord.

DILATER, v. a., étendre, hom O. _ ho O.

A. شرح القلب, Dilater le cœur, fig., مشرح

Se Dilater, v. réf., occuper un plus grand espace, . انسط ـ امتط ـ .0 فرش

DILATOIRE, adj. com., qui tend à différer le juge-.امهالي ,ment

. برهان قاطع , DILEMME, s. m., argument

DILIGENMENT, adv., قسرعة.

عجلة _ نشاط , DILIGENCE , s. f., promptitude , غدّى _ diner , عجلة _ diner , استعجل ,Faire diligence, سرعة

. طلب , Diligence , poursuite

Diligence, soin, recherche exacte, La.

عربة Diligence, voiture

DILIGENT, E, adj., expéditif, سريع ـ نشط.

Diligent, soigneux, laborieux, ماحب هية.

O. مص - استهم - عجل DILIGENTER, v. a., عجل 0. Se Diligenter, v. pro., استعجل.

ينخص الطوفان, DILUVIEN, NNE, adj.,

DIMANCHE, s. m., premier jour de la semaine, فهار الاحد - يوم الاحد

عشور , Dime , s. f., عشو ; plur. , عشور

- احوال , plur. , حال - كيفية , Dimension , s. f. Prendre toutes les dimensions جهة , plur., جهة

I. || Prendre فاس جيع جهات البنا , plur., d'un édifice ; جسر ـ سدود , Digue, s. f., تقاس جيع جهات البنا ses dimensions, au fig. , تندبر ـ دبر أمرة

Dimen, v. n., اخذ العشور .0.

. نقص م علل Diminuea, v. a., amoindrir, على المقص المادة المادة

- O. نقص, Diminuer, v. n., devenir moindre, نقص .1 قل ـ انتقص

. تصغیری , Dimmutif, ive, adj.

. חשת التصغير, .DIMINUTIF, s. m.

DIMINUTION, s. f., amoindrissement, . تنقيص

انحطاط ـ خسس , rabais انحطاط ـ خسس .

DINATOIRE, adj. com., qui tient lieu du diner (dé-. فطور عدایی ,(jeuner

DINDE, s. f., poule d'Inde, حندي.

دیک هندی Dindon, s. m., coq d'Inde,

دیک هندی صغیر ،DINDONNEAU, s. m., دیک هندی

.غدا , Diner, s. m., غدا

- غدا Dinée, s. f., diner, lieu où l'on dine, .موصع يتعدّوا فيد

Diner, v. a., نغدى. Faire diner, ou donner à

مر الأدرشية , Diocésain, E , adj., du diocèse

أبرشية , Diocèse , s. m. , أبرشية أ.

DIPHTHONGUE, s. f., terme de gram., réunion de كلهة اصطلاحية للنحويين, deux voix en une syllabe, . مناها اتحاد صوتين

DIPLOMATIE, s. f., science des rapports, des inté-علم اصطلاحات, rêts de puissance à puissance, علم اصطلاحات .المالک بین بعضها

DIPLOMATIQUE, s. f., traité du droit des gens, .حقـوق واجبـة على كلام بـيـن بعصهـا

يعمل اصطلاحات المالك. Diplomatique, adj. -Le corps diplomatique, les ambassa . بين بعضها ,وكلا المالك , deurs

. براوات , plur. ; براوات , plur. ; براوات

على قول فلار, ، DIRE, s. m., قول معلى قول فلار, ، DIRE, s. m.

DISCIPLER, s. المحت المعت المنافرة والمدافرة المحت المنافرة المحت ال

DIT, E, adj., surnommé, يُقال لهَ ـ يُبدِي ـ عُقال لهَ عَلَيْ عَالَى اللهِ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ ع ملقب ب

DIRECT, E, adj., droit, عدل مستقيم مستقيم مدوفرى مستقيم عدل.

DIRECTEMENT, adv., בשנט ב בעט. Directement opposé, entièrement opposé, בשונג ווענה.

مرشد ـ مدبر ,TRICE, s., مرشد ـ مدبر.

Directeur, qui a soin de la conscience de quelqu'un, معلّم ذمّة.

Dimimant, adj. m., (empêchement), qui rend nul un mariage, اليجة الزيجة الزيجة على الربيعة المربيعة ا

DISANT, (Soi-) adj. m., se prétendant, مُدِّي.

DISCALE, s. f., déchet dans le poids par suite d'évaporation, عنص في وزن الشي بعد يبسه.

DISCERNEMENT, s. m., نقص في وزن الشي بعد يبسه.

DISCIPLE, s. m., qui apprend d'un autre, تلاميذ; plur., تلاميد

. قابل التعليم , Disciplinable, adj. com.

DISCIPLINE, s. f., instruction, issue.

Discipline, éducation, -11-

Discipline, réglement, ordre, قانون ; pl., قوانيس ; pl., نظام ـ ترتيب

. اسواط , plur. , plur. , imed , med , med .

DISCIPLINER, v. a., instraire, al _ - 51.

Discontinuation, s. f., انقطاع عن الشي الشيء.

Discontinuer, v. a., בשל ב של ב ... ב ישל ב ... וنقطع عن ב ישל ב ... Discontinuer, v. n., cesser, ב ... וنقطع

DISCONVEHANCE, s. f., aulia il.

Disconvenia, v. n., nier, ne pas demeurer d'accord, ذكر A. فكر أستنكر أ

Discond, adj., qui n'est point d'accord, غير معدّل. Discondance, s. f., منافرة.

DISCORDANT, E, adj., منافر ـ متنافر ـ متنافر ـ منافر ـ منافر

Discordant, au fig., incompatible, غير مطابق

ا خلف ـ شقائق , Disconde, s. f., dissension أصل النحلف, Pomme de discorde . فتنة

DISCORDER, v. n., être discordant, نافر.

Discoureur, s. m., grand parleur, کثیر الکلام
Beau discoureur, qui affecte de hien
parler, بلصام

Discours, s. m., حديث ـ كلام Plus nuł qu'un مديث. Plus nuł qu'un discours sans effets, اقل من كلام بلا فعل; prov.

Discours oratoire, harangue, خطبة.

O. خیل _ تبوّز _ تبوّر , Tomber en discrédit

ما لم اعتبار - خامل ، Discredité, B, adj. ، ما لم

. بوز _ بور _ .. DISCRÉDITER , v. a. , بوز _

DISCRET, ÈTE, adj., avisé, retenu dans ses paroles, عاقل ـ رزين ses actions, عاقل

. كتوم السر ـ امير , Discret , au fig. , fidèle au secret , . برزانــة ـ بعقل , Discrètement, adv.

Discretion, s. f., circonspection, retenue, גוֹנה, . User d'une chose avec discrétion, محاسبة _ عقل _ أستعيله بالمعروف

Discretion, fidelite à garder les secrets, کنیان السر La discrétion est le caractère des honnêtes gens, ١ .السترمن صفة الاحرار - الاسوار عند الاحرار من كتم سرّه ,La discrétion est la clef du succès .بلغ مراده

ملى غرصة , Discrétion , adv. , à volonté , غرصة _ ملى كيف كيف. Se rendre à discrétion, سلهوا انفسهم من غير مشارطة

A la discrétion de, à la volonté, au jugement de, تحث طر ـ تحث امر

DISCULPATION, B. f., יית ווער.

برر يس وجه احد Disculpen, v. a., justifier, .تلافي دعوته ـ

Se Disculper, v. ref., عدام احد وجهد قدام .تبرّر ـ

Discursife, IVE, adj., ناتج. Faculté discursive, قولا فاتحة

DISCUSSIF, IVE, adj., qui dissipe les humeurs, دوا مصرف للخلاط

ماحثة, Discussion, s. f., examen,

قلة مناسبة | Avoir une discus. مشاجرة , Discussion, dispute ۔ تعالیے مع ۔ تنقاول مع , sion avec quelqu'un .تشاجر مع

DISCUTER, v. a., examiner avec soin, de. A. .ماحث ـ

. نفصاحة , Disertement, adv.

DISETTE, s. f., manque de vivres. Si _ bes -.قلة ـ جدب

DISEUR, s. m., قابل Beau diseur, . فتاح الفال ,Diseur de bonne aventure بلضام

DISGRACE, s. f., perte des bonnes grâces, Tomber en . نزول من العين ـ سقوط من النظر ـ . ا نزل من عين الملك ـ سقط من نظر الملك . disgrâce, Disgrace, malheur, مصيبة _ داهية. Ses gens ont .رجليد

DISGRACIER, v. a., priver de ses bonnes grâces .اسقطه من نظره ـ . ٨ غضب على ا

DISGRACIÉ, E, adj., qui a quelque chose de dif-.مهسوچ , forme

Disgracié, tombé dans la disgrâce, عليه . نازل من العين ـ ساقط من النظر ـ

. بسياجة Disgracieusement, adv., غبالم

DISGRACIEUX, SE, adj., désagréable, ____.

Disjoindre, v. a., séparer, فض . . . فض I.

Se Disjoindre, v. pr., انفصل _ انفصل _

Dissonctif, IVE, adj., انفصالی Proposition dis-قصبة منفصلة ,jonctive

النفصال, s. f., النفصال.

Dislocation, s. f., débottement d'un os, خلع العظم.

DISLOQUER, v. a., déboîter les os, فكُّف O. ـ .خلوع - خلع - . ٨ خلع

. تخلوع ـ تخلّع ـ انفكّ ك. Se Disloquer, v. réf.

Disloqué, E, adj., démis, مخلع - مخلع

ב مضاددة Disparate, s. f., manque de rapport,

.مضادد , Disparate, adj. com., contraire

. فطوس _ غياب Disparition, s. f., عباب

DISPARAÎTRE, v. n., 📦 I. Disparaître en s'en-

fonçant, غطس I. Disparaître sous terre (eau), .0 غار

Disparattre, se cacher, عاك الختف . . . اختف الم Disparaître, cesser d'être, Ji; O.

عالى , Dispendieux, se, adj., très-conteux, .ىتكلف

DISPENSAIRE, s. m., traité de la préparation des re-. كتاب في تركيب الادوية , mèdes

Dispensaire, lieu où l'on prépare les remèdes, بيت تركيب الأدوية

قسّام ـ مفرّق Dispensateur, Trice, s., فسّام ـ مفرّق

Lispensation, s. f., distribution, تفريسىق ـ .نقسيم

Dispensation, préparation des drogues pour le mélange, تحضير العقارات.

Dispense, s. f., exemption, سیاح میں. Dispense, permission de, J Ja, Jular.

.فرق على

اعفى عن ـ سامي من Dispenser, exempter de, سامي استقال من _ اعتفى عن .Se Dispenser de , v. ref. , ن

مسهوم له , Dispensé, e, adj., exempté

DISPERSER, v. a., répandre çà et là, عثر _ بد O.

بدد شهلهم ـ شتت ، Disperser, séparer, dissiper Le vent dispersa les vaisseaux . فترق شهله--م .شتت الربيح المراكب

Etre disperse, se disperser, تفرق _ ، تفرق.

DISPERSION , s. f. , تشتیت .

DISPONIBLE, adj., dont on peut disposer, عاضر. تحت البد

شهلول ,Dispos, adj. m., léger

رتّب - نظم Disposer, v. a., arranger, عنا المارية

متے ۔ حضر ۔ اعد Disposer, préparer, عضر ۔ اعد

Disposer, engager à faire, ميّل ل.

Disposer de, v. n., saire ce que l'on veut de, .لصرول في

ي تحضر ل Se Disposer, v. ref., se préparer à, ل استعدّ ا .

Disposé, E, adj., intentionné, قاصد. Mal dis-Bien disposé, قاصد خبر Bien disposé, قاصد دی Bien اقاصد ا ما لد كيف, disposé,

استعدادی Dispositir, ive, adj., qui prépare, استعدادی. ـ نَصِ , Dispositif, s. m., prononcé d'un arrêt مضهون فتوا.

ترتبب _ نظام , Disposition, s. f., arrangement . حال , Disposition , situation

. كيف _ مزاج , Disposition , état de la santé

Disposition, volonté, عاطر _ قصد.

_ يد _ حكم , Disposition, pouvoir, autorité تحت ید ـ فی ید ,En la disposition de . ق تصریف _ فی حیطة تصرّف _ تحت حكم _ | ـ 1. قسم علی , بین , میطة تصرّف _ تحت حكم _ ا || Laisser une somme à la disposition de quelqu'un, ابقى المبلغ تحت طلب فلان

> استعداد طبيعي ل ـ قريحة, Disposition, aptitude à Il reconnut en lui des dispositions ميل طبيعي ـ .شم فيه رايحة الشجاعة, courageuses

> Disposition, sentiment à l'égard de, ________

تدبير ـ تهيا ـ تحصير Disposition, préparatifs, ۔ تھیتے ل ۔ تحضر ل ,Faire ses dispositions pour .دتر اموه ل

. شروطات , Dispositions , conventions d'un acte

قلة التناسب Disproportion, s. f., بناسب

DISPROPORTIONNER, v. a., بطل التناسب.

عديم التناسب, B, adj., بعديم التناسب.

فيه نزاع , Disputable , adj. com.

DISPUTE, s. f., débat, הבונג ב ماحث.

مقاتلة _ خناقة , Dispute, querelle

ـ خانـق احدا , Disputer, v. n., être en querelle, اعمالت

I.

| - تقاتل مع - جادل - تقاول مع - تحانق مع تخاصم مع ـ تشاجرمع

Disputer une chose à quelqu'un, y prétendre con-منعادعة إ - نافسر في - نازع احدا على المسادعة ا .خاصیه علی ـ سابقه علی

Le disputer à, ou disputer de, avec, l'égaler, .عادل في ـ ساوي في

Disputer sur, agiter une question, محث عن A. .باحث عن ـ

دافع عن ـ مانع عن مانع عن Disputer sa vie, son bien, مانع قاتل عن ـ

Se Disputer, v. pro., une chose, y prétendre con- فروغ. . تنافس على _ تسابق على , curremment

DISPUTEUR, s. m., qui aime à disputer, à con- اتلاف المال ـ تبديد المال التلاف المال ـ تبديد المال ال شکلی , tredire

Disque, s. m., corps d'un astre, جرم; plur., .اجرام

Disque, centre d'une fleur radiée, terme de botan., عين زهرلا.

d'optique, ايرة.

Dissection , s. f. , انشر بح

Dissemblable, adj. com., عثير مشايد _ مختلف .بذر ـ فرق ـ ٥٠ نثر

شقاق ـ فتن , plur., فتنت Dissension , s. f., فتنت , plur., Dissequen, v. a., شرح.

مباحث ـ شارح , DISSERTATEUR, s. m., مباحث ـ

Disserter, v. n., discourir, ...تكلم في - . ٨ بحث عن

مخالف _ معاند , dominante

DISSIMILAIRE, adj. com., qui n'est pas de même غير معجانس, gonre

ـ قلة مجانسة , Dissimilitude, s. f., différence اختلاني.

_ اخفا ما في الصبير _ مكر , Dissimulation , s. f. , مكر

مخادع _ مكّا ر Dissimula , R , adj. , fin , artificieux , مخادع _ مكّا ر DISSIMULER, v. a., cacher sa façon de penser, etc., .0 كتم , الحفى ما في ضهيرة

Dissimuler, feindre de ne pas voir ou ressentir,

. مُسرؤ _ مُبذّر , Dissipateur , Trice,s., prodigue DISSIPATION, s. f., action de se dissiper,

Dissipation, action de dissiper son bien, etc.,

Dissipation , évaporation , نصاعد .

Dissipation, état d'une personne dont l'esprit est - صياع الفكر - تشتيت العقــل dissipé, .ظيكشان العقل

اتلف _ بدد Dissiper, v. a., consumer, disperser, اتلف _ بدد ـ اتلف ماله, Dissiper son bien, شتت ـ فرق الله Disque, grandeur d'un verre, d'un champ, terme Dissiper une armée, بذر, بغزى , بدد مالد Dissiper les . شتت , بدد شهلهم ـ فرق العسكر nuages, ازاح الغيسم Dissiper des troubles, ـ I. كشف الغمّ , Dissiper le chagrin , هدى الفتن الفتن الفتن المتلاف ـ فرق ـ قلَّة مشابهة , Dissemblance ,s. f. ـ افعب الغم ـ . I. جلى الغم ـ . A طرد الغمر الغ .I فرج العم

شنت العقل, Dissiper, distraire, détourner l'esprit, مثنت العقل . Dissiper un homme, طيش العقل ـ صيّع الفكر ـ le jeter dans une conduite dissipée, فندل.

Dissiper, distraire du chagrin, ...

.شاتت ـ

Se Dissiper, v. pr., s'en aller, se perdre, A. . 1 صاع الفكر - تشتت العقل - . 1 طاش العقل , dissipe طايش العقل, Dissipe, E, adj., livré aux plaisirs, طايش

Digitized by Google

قاسد ـ فاسق ،Dissolu, قرابی مطابق ،Dissolu, قرانی ـ فلاتی . کلام فالت ،Discours dissolu ، زانی ـ فلاتی

DISSOLUMENT, adv., أاسدأ.

DISSOLUTIF, IVE, adj., dissolvant, בُعَلِّل.

Dissolution, s. f., séparation des parties, أنحلال Dissolution d'une société, ابطال الشركة. | Dissolution d'un mariage, انفسانه الزبجة

منفرق ـ ا ـ زنا ـ فسق و فسآد , Dissolution , débauche . انهياك Distinc

DISSOLVANT, E, adj. et s., مذوّب _ محلّل مذوّب.

عدم المطابقة, Dissonance, s. f., عدم المطابقة

. غير موافق _ غير مطابق , Dissonant, в, adj.,

Dissoudre, v. a., pénétrer et diviser un corps, liquéfier, مَلِّ O. عَلَّ .

Dissoudre, au fig., détruire, بطل م بطّل م الطل م

Se Dissoudre, v. pr., أحما ـ انحل O. Se dissoudre, se séparer, se rompre, تفرق ـ تشتّ ـ كاكابر ـ انفرق ـ انفسنے . Distinction, ex

ت رجّع عس , Dissuader, v. a., détourner de و دّعن من O.

DISSTILABE, adj. (mot), de deux syllabes. کلهة مرکبة من جزوين

DISTANCE, s. f., espace entre les objets, les lieux, مسافة عدد مسافة . Quelle est la distance d'Alep ici? مسيرة حلب قد ايش من هون الى حلب له ايش قد من هون الى حلب بعد ها . المسافة الله علي المسافة ثلاثة اميال .

مدًة , (Distance (des temps), قدمة .

DISTANT, E, adj., éloigné, بعيد.

DISTENDRE, v. a., causer une tension violente, בולנפנ o.

DISTERSION, s. f., état des nerfs trop tendus, jet limele llemme.

DISTILLATEUR, s. m., qui distille des liqueurs, ضرّاج العنبرى.

تقطير - تخريح ، Distillation, s. f.

DISTILLER, v. a., tirer le suc, l'esprit par l'alambic, ما مقطّر, Eau distillée. ما مقطّر .

نقط ـ قطر, Distiller, v. n., tomber goutte à goutte.

معهل التقطير, s. f., معهل التقطير.

منفصل ـ مهيَّز ـ مهتاز , Distinct , a, adj. , séparé .منفرق .

Distinct, clair, net, باین .

בייבור - שת באל , DISTINCTEMENT, adv.,

مفرتی _ میتر, Distinctif, ive, adj.,

Distinction, s. f., division , قيييز - فرق

Distinction, différence, préférence, prérogative, singularité avantageuse, القطيل - تهييز - مهيازة . [Homme de distinction, de mérite, رجل فاصل . [Homme de distinction, d'une naissance ou d'un rang élevé, ميز من لاكابر.

. تهيمز ـ بيان , Distinction , explication ,

Distingura, v. a., discerner, فرز I. فرز

. فضّل على Distinguer, élever au-dessus des autres, فضّل على

Distinguer, mettre de la dissérence entre, diviser, ميّز من و ميّز عن ميّز.

Distinguer, caractériser, marquer la différence,

Distinguer, traiter avec distinction, أكرم.

Se Distinguer, v. ref., se signaler, اشتهر تبيين.
Distique, s. m., sentence en deux vers,

Distique, s. m., sentence en deux vers بیتین شعر

Distorsion, s. f., contorsion d'une partie du corps, الترى جانب من البدن.

DISTRACTION, s. f., inapplication, inattention, لعقل مشات العقل. C'est une distraction de ma part, صار منى سهو J'ai eu une distraction, سهبت.

J'ai eu une distraction, سهبت العقل المناسبة العقل العقل المناسبة العقل العق

شيل ـ تفريق , Distraction, séparation

DISTRAIRE, v. a., séparer d'un tout, را شال مر.، I.

- سيّــــ عن Distraire, détourner l'attention, عن -الهي , الهي الهي المال عن مد شغل البال . Ce spec التهبيت في الفرجة , tacle m'a distrait de mon ouvrage عن الشغل.

الخذ من الدراهم Distraire, détourner de l'argent, اخذ من الدراهم سلي , Distraire , amuser

Se Distraire, v. réf., se divertir, تسلى ـ تنفسر

DISTRAIT, E, adj., ... Étre distrait, la O.I.A.

DISTRIBUER, v. a., départir, بين, على الم .وزّع على ـ فرّق على ـ

. نظم ـ . . I قسم , Distribuer , diviser , ranger

- انقسم , Se Distribuer, v. pro., se partager .تنفرق

مفرق Distributeur, trice, s., مفرق.

DISTRIBUTIF, IVE, adj., בُقْسِيم. Justice distri-.قسهة الحق , butive

- لنفريق - قسم - لنقسيم Distribution, s. f., .توزيع

تفرقة, Distribution, chose quelconque distribuée, عطية, plur., يطلب . Faire des distributions aux o. نشر, فرق على الفقرا, pauvres

DISTRIBUTIVEMENT, adv., ניבייתול.

DISTRICT, s. m., étendue de juridiction, b; pl.,

. تنحوم , .plur ; تنحم _ قضا _ خطوط

. اقوال , plur , قول , DIT , s. m., mot

.دوا مدر, Diunétique, adj. com., دوا

.من عند الله - بالقوة الالاهية - الاهيا DIURNAL, s. m., livre d'église pour chaque jour, من عند الله - بالقوة الالاهية غنداق.

. بومج ، , Diunne , adj. com

DIVAGUER, v. n., s'écarter de la question agitée, I. حاد عن اصل الكلام ـ .0 نط

DIVAN, s. m., conseil du Grand-Seigneur, conseil en général , ديوان.

DIVERGENCE, S. f., Fala - July.

متباعد , DIVERGENT, E, adj., متباعد

منوع _ متنوع _ مختلف , DIVERS, E, adj.,

عدّة _ شُتّم _ متعدّد, Divers, عنقة _ شُتّم _ عدّة . عدّة أمرار ,A diverses fois

منتوعاً ,.DIVERSEMENT, adv

. نوع, Diversifier, v. a., varier

مشاعلة Diversion, s. f., action de détourner, عشاعلة ـ . A شغل احدا عن , Faire diversion . صـــرف .I صرف عن - لاهي احدا عن I.

. تنتوع , Diversité, s. f.,

DIVERTIR, v. a., distraire de, צמב, عر.).

Divertir les deniers du roi ou de l'état, les employer à un usage différent de leur destination, .I صرف اموال السلطان بخلاف اوامرة

A. شرح الخاطر - سأى - اطرب ،Divertir, récréer Divertir, dérober, سرق O.

- انشرح - تبحبع Se Divertir, v. ref., se rejouir, انبسط.

DIVERTISSANT, E, adj., b. _____.

كيفية _ بحجة , Divertissement, s. m., plaisir, محجة .انشراح ـ

مقسوم ,Dividembe , s. m. , nombre à diviser , مقسوم

Divin, E, adj., الأهمي.

. يفوق الطبيعة, Divin, au-dessus de la nature

DIVINATION, s. f., art prétendu de prédire l'avenir, عيافة ـ فتح الفال ـ علم التحزير

.تحزيري DIVINATOIRE, adj. com., يتحزيري.

DIVINEMENT, adv., par la puissance divine,

.قوى مليح , Divinement, très-bien

DIVINISER, v. a., JI.

. لاهوت_الوهية, Divinité, s.f., essence, nature divine, Divinité, faux dieu, ما ; fém., إلهة, plur., الهة. قسم ـ I. قسم J. قسم Diviser, v. a., partager, séparer, قسم الكتاب الى , Diviser un livre en trois chapitres .ثلاثۃ فصول

Diviser, au fig., mettre en discorde, فرق بين O. . رمى الشقاق بين ـ I.

معلم ا ـ تنفرق ـ انقسم Se Diviser, v. réf., se partager, معلم

DIVISEUR, s. m., nombre par lequel on divise un באל, plur., באל ; plur., באל . .مقسوم عليه _ قاسم ,autre

انقسام , Divisibilité , s. f. ,

.ينقسم , Divisible , adj. com.

Division, s. f., separation, partage, تفريق ـ تقسيم.

فتنة ـ شقاق Division, désunion,

Division, règle d'arithmétique, نقسيم.

. تعليم مسيحي, tienne, العليم مسيحي, Division, distribution du discours par parties ج . . تجزية ـ تقسيم

.دلايل, plur., دليل ـ | - اجزا, plur., إجزو; plur., دلايل. اقسام , Division d'une armée, قسسم, فرقة عسكم

طلاق , DIVORCE , s. m. , طلاق.

Divorce, au fig., renoncement volontaire, توك .

dlو Divorcer, v. a., طلق.

طالق ـ مطلق , Divoace, E, adj.,

اشاعة ـ اذاعة . اشاعة ـ الشاعة ـ الشاع

.اعتقادی , la religion افشی _ اشاع _ اذاع _ اعلی ,Divulguen , v. a., اعتقادی . أماع _ . I ذاع Etre divulgué, أماع _ . .

Dix , s. m. , كَا مُشْرِ ; fém. , عشر .

عاشر, Dixième, adj. com., عاشر.

DIXIÈMEMENT, adv., Inde.

عشور , plur. ; عشر المال , DIXME, s. f.

عشرات, plur., عشرات, Dizaine, s. f., عشرات.

DIZENIER, s. m., chef de dix, شيخ عشرة. Docile, adj. com., قابل التعليم ـ طايع. Être docile aux avis de quelqu'un, أصنعي أليه.

. بطاعة , Docilement, adv.,

. Doeilité, s. f., علاعة.

Docte, adj. com., (homme) savant, علامة - عالم.

DOCTEMENT, adv., بعلم

Docteur, s. m., promu au doctorat,

- مشاینے , plur. شینے , plur.

مكيا , plur. , حكيم ; plur. ,

رباسی ,. Doctoral, B, adj

Doctorat, s. m., qualité de docteur, ياست,

DOCTRINAL, E, adj., يغيض التعليم _ التعليم _ ...

DOCTRINE, s. f., érudition, ale.

Doctrine, maximes, sentimens, enseignemens, -Doctrine chré تعلیم ـ مذهب ـ ارا , plur. زرای

DOCUMENT, s. m., preuve, renseignement, ...

SE DODINER, v. réf., avoir grand soin de soi,

Dono (Faire), v. a., dormir, ыж.

Donu, E, adj. fam., gras, مربرب.

Doce, s. m., chef de la république de Venise, . ربيس مشيخة البندقية

DOGMATIQUE, adj. com., qui regarde le dogme de

Dogmatique, sentencieux,

DOGMATIQUEMENT, adv., d'une manière dogma-

Dogmatiquement, d'après la raison et l'expérience,

DOGMATISER, v. a., enseigner une doctrine fausse, تخمب.

Dogmatiser, parler par sentences, _____ I. -.0 حکم و رسم

DOGMATISEUR, s. m., حتًّام.

DOGMATISTE, s. m., في في متهد

Dogme, s. m., point de doctrine servant de règle, . اعتىقاد _ قواعد , pl. , قاعدة _ تىقالىد , pl. , تىقلىد أرمفيد , Docte , qui contient beaucoup d'érudition ,

Dogue, s. m., chien à grosse tête, كلب جعاسى .دراوس ,:plur ; درواس ـ

Doigt, s. m., اصابع ; plur., واصبع المادي , plur., اصابع Doigt de Dieu, son action, ما اصبع الله Donner sur les doigts, fam., châtier, 🛂 l. || Avoir sur les doigts, être châtié, الله Le bout des doigts, ا كانامل ـ البنان Savoir sur le bout du doigt, عرف الشي قوى ملير, عن ظهر القلب, très-bien, ا Montrer du doigt quelque chose à, اومع الم .الي شي , عن شي

DOIGTER, v. a., hausser et baisser les doigts sur un instrument, لقب الاصابع على الالتر

. لعب الاصابع على الالة, s. m., ألعب الاصابع على الالة

.كيس للاصبعة, Moictike, s. m., كيس للاصبعة.

Doit BT Avoir, s. m., terme de commerce, actif et passif, ما ينه و الذي لع الدي عليه و الذي

Dor, s. m., tromperie, کغش یا عشرید

Doler, v. a., aplanir, Jam A. - Taxi A.

شکری , Doléance, s. f., plainte

Doléances, au plur., représentations au roi, رفع شكوى للهلك

DOLEMMENT, adv., بانیر.

شاكى , . Dolent, e, adj.,

ماش , Dolle, s. m., plante,

DOLIMAN, s. m., habit turc, خبوله.

DOMAINE, s. m., bien, fonds, Lip; plur., .التزام ـ ارزاق , plur. , رزق ـ املاك

Le domaine (de l'état) , التزام _ ميرى.

التزامي , .Domanial, E, adj.

Done, s. m., ёй; plur., ёй.

.خدمة , Domesticité, s. f., محدمة

I كَظَم الغيظ , colère خدمة , plur. , خدام - خدام - خدمتكارية .اجير ـ خُدّام

Domestique, adj., de la maison, بيتى.

. بيتونلي ـ مانوس , privé (animal), بيتونلي ـ مانوس

.منزل _ مسكر, Domicile, s. m.,

Domicilier (SE), v. ref., سكن O. - يُوطن.

Domicilit, B, adj., ... - mld...

DOMINANT, E, adj., bluz. _ sele.

.قاهر ـ حاكم , Dominateur, s. m.,

_ تسلط _ حكومة , Domination, s. f., puissance l. La domination est douce à savourer, il est amer de s'en sevrer, لامارة حلوة الرضاع .prov ;مولا الفطام

Dominer, v. a., avoir autorité sur, على على 0. -استولى على ـ تعلُّب على ـ تسلُّط على .

. ارمى على _ اشرف على , Dominer, être plus haut . تلته ترمي على القلعة ,Une hauteur domine le château

Dominer, être le plus apparent, le plus fort, يغلب عليه البياض , I. Le blanc y domine غلب على

DOMINICAIN, E, adj., set June ....

DOMINICAL, E, adj., du seigneur, Sum.

Dominical, qui marque le dimanche, حدى .احدى

. خسارة _ مضرة _ ضرو , Dommage, s. m., préjudice C'est dommage, ale ein - aile - aile - aile -ياخسارة. || C'est dommage de nous être donné tant de peine, انعبنا على تعبنا C'est au négligent à souffrir le dommage qui résulte de sa négligence, المفرّط أولى بالخسارة , prov.

Dommageable, adj. com., , ост.

Domptable, adj. com., e.d..

DOMPTER, v. a., subjuguer, réduire à l'obéissance, الخضع - ٨٠ قهع - ٨٠ قهر- ستحر- اطاع

Dompter, surmonter, L. Dompter ses pas-A. Dompter sa قبع النفس , plur., sions فيع النفس , plur., sions فيع النفس . A. Dompter sa

Dompter des animaux, leur ôter leur férocité,

قاهر, .Bompteur, s. m., قاهر

DOMPTE-VENIN ou ASCLÉPIAS, s. m., plante, .ضدّ السهوم

plur., عطية _ وهبة _ هبة , plur., هدية _ عطايا; plur., هدية _ عطايا العقل منحة من الله ـ العقل وهبة من الله Dieu, العقل هدية مني البك C'est un don que je vous fais, هدية مني البك | Faire don de , اهدى اليم شيأ , Don de pièces de monnaie fait aux musiciens dans une fête, à la mariée dans une nôce, نقط مانقط . || Faire ce don de pièces de monnaie, نقط على المعنيين.

DONATAIRE, s. com., à qui on fait une donation, .مُعطى له

DONATEUR, TRICE, S., ele - ele.

DONATION, s. f., be _ asp.

لكن _ أمالى _ يبقى _ بقى _ أمّال ,Donc, part. مى ـ فاذن ـ اذن En style relevé, الكان

DONJON, s. m., مشارق ; plur., مشارق .مناظر , .plur ; منظرة

DONNANT, B, adj., qui aime à donner, ... اعطى إحداً , لاحد الشي , DONNER, v. a., faire don, _اكرم ,انعم عليم ب _ يهب ,aor., وهب ل _ , Dieu lui a donné des ensans بخشش من عليد ارزقه الله اولادًا, | Donner une place à quelqu'un, [.انعم عليم بهنصيب - قلَّك بوظيفة - اعطاه منصب .سلم , Donner, mettre entre les mains

Donner, apporter, présenter, جأب ـ قدّم I. ـ . ا سقى , Donner à boire ا عطم . ا عطم . ا عطم . ا

Donner, payer, دفع ـ أعطى A. Combien me ایش قدم تعطینی فی هذا !donnez-vous de ceci

Donner, causer, باحد ق. - قادت المدت.

Donner, accorder, octroyer, Limit Jack A. . سایس ـ نظم _ | Donner sa fille à quelqu'un . اکرم , انعم علید ب زَوجه بنبته ـ ازوجه بنته, la marier à, زَرجه بنبته ـ ازوجه بنته ـ ازوجه بنته ...

. اصرف او قاته فی Donnerson temps à l'employer à اصرف او قاته فی I. Donner les cartes, les distribuer, قرق الأوراق.

Donner, rapporter abondamment, en parlant des arbres à fruits, طرح A. عاب اثهار ـ I.

Donner sur, v. n., avoir vue sur, de de o. -.I رمی علی ـ .I کشف علی

Donner contre, heurter, de U. Donner contre un écueil, لطم في عقبة. || Donner dans le موقع في الشرك , panneau, se laisser tromper انطلي عليد الكذب

Donner, charger l'ennemi, la la L. I. A. فنرح باب ل احدث A. Donner la chasse, poursuivre, كُوش I.

La donner belle, vouloir en faire accroire, .1 كذب على ـ .1 طلى على

انشنک فی Donner dans le jeu, etc., s'y livrer,

DONNEUR, s. m., - 5.

DONT, part. , الذي L'homme dont vous parlez, l La femme dont le fils est الرجل الذي تتكلم عنه . الأمراة التي ابنها مربض ,malade

. سك لوند كلون الذهب, DOBADE, s. f., poisson DORADILLA, s. f., plante. Voyez CÉTÉRAC.

_ في المستقبل , Dorenavant, adv. , désormais , المستقبل عند المستقبل .

من هلّق و رابیح - من کان و صاعد. - . I طلی بالذهب ,Dorer, v. a., enduire d'or .موّه بالذهب َـ .o لطنِ بالذهب ـ ذهّب

Dorer la pilule, au fig., حلَّى له الشَّم . Dorer صلح الحكاية, un refus,

Dorer, éclairer de ses rayons (soleil), ذهّب

Se Dorer, v. pr., jaunir (moissons), اصفر السبل.

Doné, adj., couleur d'or, ذهبي.

DOREUR, s. m., كل _ مذهب.

Donloten, v.a. fam., traiter delicatement, шый

. سابس نفسه ـ نظم نفسه ,Se Dorloter, v. réf.

DORMANT, E, adj., יווא . Eau dormante, qui ne .ما واقف ,coule pas

Dogue, s. m., chien à grosse tête, حعاسى .دراوس ,:plur ; درواس ـ

Doigt, s. m., اصابع ; plur., اصابع المعتربة الم Doigt de Dieu, son action, عباله الله Donner sur les doigts, fam., châtier, づ 51. || Avoir sur les doigts, être châtié, تباقب. ∥ Le bout des doigts, " Savoir sur le bout du doigt, المنامل - البنار. عرف الشي قوى ملير,عن ظهر القلب, très-bien ا Montrer du doigt quelque chose à, اومى لد .الي شي , عن شي

DOIGTER, v. a., hausser et baisser les doigts sur un instrument, لقب الاصابع على الالترابية.

. لعنب الاصابع على الالة, Doigté, s. m., العنب الاصابع على الالة

.كيس للاصبعة, DOIGTIKE, s. m., تيس للاصبعة.

Doit Et Avoir, s. m., terme de commerce, actif .الذي عليه و الذي له ,et passif, الذي

Dol, s. m., tromperie, دغر دغل.

Doler, v. a., aplanir, Jam A. - Taxi A.

شکوی Doléance, s. f., plainte, دیگو.

Doléances, au plur., représentations au roi, رفع شكوى لليلك

DOLEMMENT, adv., ...

شاكى , Dolent, E, adj., شاكى

ماش , Dolie, s. m., plante, مأش

DOLIMAN, s. m., habit turc, ضوله.

DOMAINE, s. m., bien, fonds, of plur.,

التزام ـ ارزاق , plur., رزق ـ املاك

Le domaine (de l'état), التزام ـ سيرى.

التزامع , Domanial, E, adj.

Dome, s. m., قتب ; plur., قتب

Domesticité, s. f., مُحدمة.

I كظم الغيظ et colère, خدمة plur., خدمتكارية .اجير ـ خُدّام

Domestique, adj., de la maison, بيتى. . بيتوني ـ مانوس , privé (animal), مانوس . .منزل ـ مسكن Domicile, s. m., منزل

. توطن ـ . O سكن Domicilier (SE), v. réf., سكن.

Domicilie, E, adj., ... - mode.

DOMINANT, E, adj., bluin _ ulië.

.قاهر ـ حاكم , Dominateur, s. m.

_ تسلط _ حكومة , Domination, s. f., puissance l. La domination est douce à savourer, il est amer de s'en sevrer, لامارة حلوة الرضاع .prov ;مرة الفطام

Dominer, v. a., avoir autorité sur, على ٥٠ - ٥٠ .استولى على ـ تغلّب على ـ تسلط على

ارمي على ـ اشرف على ,Dominer, être plus haut , اشرف على ـ ا تلَّة ترمي على القلعة ,Une hauteur domine le château

Dominer, être le plus apparent, le plus fort, يغلب عليه البياض, I. Le blanc y domine غلب على

DOMINICAIN, E, adj., عبد الاحد ...

DOMINICAL, E, adj., du seigneur, Sum.

- حدى, qui marque le dimanche, حدى الحدي.

. خسارة _ مضرة _ صور , Dommage, s. m., préjudice - خطتة - صعانه - حيف عليه ، C'est dommage ياخسارة. || C'est dommage de nous être donné tant de peine, العبنا على على C'est au négligent à souffrir le dommage qui résulte de sa négligence, المفرط اولى بالخسارة, prov.

. DOMMAGEABLE, adj. com., המית,

DOMPTABLE, adj. com., يطبع.

DOMPTER, v. a., subjuguer, réduire à l'obéissance, .اخضع ـ . ٨ قهع ـ . ٨ قهر ـ ستحر - اطاع

Dompter, surmonter, L. Dompter ses pas-A. Dompter sa قيع النفس , sions , فنمتكا و A. مقبو شهواته مدير شهواته مدير النفس , sions و مدينة على النفس

Dompter des animaux, leur ôter leur férocité,

قاهر , DOMPTEUR, S. m., قاهر

DOMPTE-VENIN ou ASCLÉPIAS, s. m., plante, .ضدّ السهوم

plur., عطية _ وهبة _ هبة , plur., عدية عطايا , plur. , هدايا raison est un don العقل منحة من الله - العقل وهبة من الله , الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله هدية مني اليك C'est un don que je vous fais, هدية مني البك || Faire don de , أهدى اليم شيأ || Don de pièces de monnaie fait aux musiciens dans une fête, à la mariée dans une nôce, نقط مانقط Faire ce don de pièces de monnaie, نقط على المغنيين.

DONATAIRE, s. com., à qui on fait une donation, معطم له

Donateur, Trice, s., عاطي عاطي.

DONATION, s. f., Lbe _ asp.

لكن _ أُمالى _ يبقى _ بُقى _ أُمّال ,Donc, part. . اذن ـ اذن ـ اذن . En style relevé, كان

ـ مشارف , plur. مشمر , plur. مشارف , Donj on , s. m. .مناظر , .plur ; منظرة

DONNANT, E, adj., qui aime à donner, اعطى احداً , لاحد الشي, DONNER, v. a., faire don, _اكرم ,انعم عليـ ب _ يهب ,aor., وهب ل ـ , Dieu lui a donné des enfans بخسش . . O من عليه رقد الله اولادًا, "Donner une place à quelqu'un, النعم عليم بهنصب - قلك بوظيفة - اعطاه منصب Donner, mettre entre les mains, ...

ا جاب ـ قدم Donner, apporter, présenter, عاب ـ ا . ا سقى ,Donner à boire ا عطم . ا Donner à boire ا عطم . Donner, payer, دفع ـ اعطى A. Combien me

ایش قدم تعطینی فی هذا !donnez-vous de coci

Donner, causer, - da O. - - - - - - 1.

Donner, accorder, octroyer, Lill lack A. . سایس - نظم - Donner sa fille à quelqu'un, اکرم , انعم علید ب la marier à, زَرجه بنته ـ أزوجه بنته.

Donner les cartes, les distribuer, פֿרָיט אל פרוש.

Donner, rapporter abondamment, en parlant des arbres à fruits, حاب اثهار ـ A. مطرح I.

Donner sur, v. n., avoir vue sur, طل على 0. ـ .I رمی علی ۔ .I کشف علی

Donner contre, heurter, de O. Donner contre un écueil, الطم في عقبة. || Donner dans le وقع في الشرك , panneau, se laisser tromper انطلى عليد الكذب

Donner, charger l'ennemi, ا جل على العدو I. A. فنر باب ل احدث, Donner jour à, faire naître Donner la chasse, poursuivre, کرش I.

La donner belle, vouloir en faire accroire, .1 كذب على ـ .1 طلى على

أنشكت في Donner dans le jeu, etc., s'y livrer, .اللعب

DONNEUR, s. m., Jag.

DONT, part. , الذي L'homme dont vous parlez, La femme dont le fils est الرجل الذي تتكلم عنه . الأمراة التي ابنها مربض ,malade

. سيك لوند كلون الذهب, DORADE, s. f., poisson DORADILLA, s. f., plante. Voyez CÉTÉRAC.

_ في المستقبل , Donénavant, adv. , désormais

من هلق و رابیح - من کان و صاعد. - . I طلی بالذهب ،Dorer, v. a., enduire d'or .موّه بالذهب - .0 لطن بالذهب - ذهّب

Dorer la pilule, au fig., ملى له الشي Dorer un refus, تسلي الحكاية.

Dorer, éclairer de ses rayons (soleil), ذهب

Se Dorer, v. pr., jaunir (moissons), أصفر السيل.

Done, adj., couleur d'or, ذهبي.

مذهّب ـ طلا ,DOREUR, s. m., علا مذهّب ..

لاطف Dorloter, v.a. fam., traiter delicatement,

. سابس نفسه ـ نظم نفسه , Se Dorloter, v. réf.

DORMANT, E, adj., בונה. Eau dormante, qui ne .ما واقف ,coule pas

Les sept Dormans, martyrs, فوراق الكهف Dossier, liasse de papiers, اوراق . نوام , Dormeur, se, s.,

sabot, مثل الميت dire, ce que le mari donne à la femme en l'épousant, . نعسان A. # Qui a envie de dormir, نعسان.

Dormir, au fig., agir négligemment, نعس A. ـ . منام ـ تهامل في

L'aisser dormir, laisser une chose sans s'en occuper, خلى المادة نايهة ـ .0 ترك

Dormir, être mort , تنتيج.

DORMIR, s. m., نوم

DORMITIF, IVE, adj., منيم _ منوم

Doronic, s. m., ou Doronique, s. f., plante,

درونج - درنج - درانج. Dorsal, E, adj., du dos, علهري.

.قاعد النوم ـ منيم , DORTOIR , s. m. , منيم

طلية - طلع - DORURE, s. f., طلية - طلع -

متن ou عارب, Dos du chameau, ظهور, plur. غمير . إرملة | . قفا اليد _ ظاهر اليد _ ظهر اليد . أرملة | . قفا اليد _ ظاهر اليد _ ط | Le dos d'une lettre, ظاهر الكتاب. || Se coucher قur le dos, مقاطعة _ كهـارك , .plur., واستلقى على ظهره _ نُسُلقــــ Droits de douane, Faire le gros dos, faire l'homme imo. | Mettre sur le dos, accuser de, عطنی ظهر O. | Qui a bon محلف علی علی الکیری _ کیرکھیے ا dos, qui est riche, capable de supporter, جامد الظهر. | Tour- اعبل له عدوا Mettre à dos, faire un ennemi, ner le dos, fuir, ولى الدبـــر Dos à dos, الظهر في الظهر !! Mettre dos à dos, sans avantage اساوی بینهم l'un sur l'autre, ساوی

جلون , Dos d'un toit, dos d'âne

.وزن ـ قدر ـ مقدار ,Dose, s. f., mesure

.اخذة , Dose, prise d'une drogue

Doser, v. a., mettre les doses, Sia.

Dossier, s. m., partie d'une chaise, etc., pour .ظهرية ـ ظهر soutenir le dos,

Dot, s. f., bien apporté par la femme en mariage, DORMIR, v. n., סלג ב. A. ב O. Dormir comme un مال الامراة Dot, suivant l'usage des Arabes, c'est-à-.صداق ـ مهر ا

> Dot, pension, établissement de secours, زاتب; ,رواتب ,.plur

DOTAL, E, adj., de la dot, S, A.

. تههير - ترتيب رواتب , Dotation, s. f.,

Dotation, fonds pour doter un établissement, . اوقافی , plur. , وقف

DOTER, v. a., établir une dot, مهر A. _ أنبل مهر . .اعطى

Douaire, s. m., don du mari à sa femme s'il pré-ارث الامراة لزوجها _ مستحل _ صداق , décède

DOUAIRIER, s. m., qui se tient au douaire de sa mère, et renonce à la succession de son père, وارث مال امد و نارك ميراث ابيد Dos, s. m., toute la partie postérieure du corps, ا

DOUATRIÈRE, s. f., veuve qui jouit du douaire,

; کیرک _ دواوین , plur. , دیوان , Douane, s. f. عوايد الكهرك ـ معلوم الديوان |

- معلم الديسوان, Douanier, s. m., fermier,

Douanier, commis, اخدام الديوان.

غفر, Douanier, garde contre les contrebandiers, الديوان.

Double, adj. com., qui vaut, pèse deux fois, qui ۔ مصاعف ۔ قدرہ مرتین , est composé de deux . ڏو معنيين , vulg. , مجوز , vulg. ; مُزْوج

.مطبق , Double , épais

Double, opposé à simple, fleur double, .زهر مكبس صدّ طاقي

Double, de plus grande vertu, أعظيم جدًّا.

- ذو وجهينس Double, au fig., dissimulé,

ماكر _ خابن _ موجهن _ ذولسانين . L'homme double dit au voleur: Volez; et au mattre de la maison: Surveillez votre bien, فو الوجهين يقول للسارق ولصاحب المنزل احفظ متاعك (prov.).

DOUBLE, s. m., seconde copie d'un acte, استحد ثانية

ا قسدرة مترتبين .Lo double, une fois autant المواهد اثنين الواهد اثنين الراهد اثنين الراهد اثنين الراهد اثنين الراهد المعاني الراهد بكثير .Au double, beaucoup plus المعانية المعانية

.عهل الشي طاقين , Mettre en double

DOUBLEAUX, s. m. plur., solives pour soutenir les planchers, شوأ هي.

Doublement, adv., pour deux raisons, en deux manières, بنوعين ـ من وجهيس

DOUBLER, v. a., mettre une doublure, ...

Doubler, donner ou mettre le double, صاعف عامد الطاق طاقيري

Doubler un cap, passer au-delà, عقرج - عقر .. Doubler, s. m., monnaie, دبلون.

DOUBLURE, s. f., شانة.

DOUCE-AMERE, s. f., vigne sauvage, عنب الذيب المجادة مرّة -

DOUGEATER, adj. com., المايل الى الحلاوة.

DOUCEMENT, adv., d'une manière douce, باسلوب ما يرقة ـ بلطافة ـ

Doucement, sans bruit, عير طشّة عبد الهدو ـ من عير طشّة .

. بلطافة ـ برشافة , Doucement, délicatement

Doucement, lentement, sans précipitation, على مهل على مهل القديد شوية على مهل دواقة على مهاله القديم المساء القديم القديم القديم القديم القديم القديم القديم القديم الم القديم ا

Doucement, médiocrement bien, قدّه على قدّه.

Doucement, commodément, agréablement (vivre), مناسبة عند الرخاء في نظام.

. برخارة , Doucement, mollement, lachement

Doucement l' exclamation qui contient une sorte de réprimande ou de conseil, على مهل شوبة ـ على مهل شوبة.

DOUCERETTE, s. f., fam., (femme), متحالية.

Douceneux, se, adj., doux sans être agréable, دلع.

DOUCEUR, s. f., قامد المحلوة السكر. La douceur du sucre, حراعة السكر العاقب المحلوة السكر العاقب الطافة الطبع برافة علم المعربة المجلد العالم المحلوبة الكلام والمحلوبة الكلام والمحلوبة الكلام والمحلوبة الكلام والمحلوبة الكلام والمحلوبة المحلوبة المحلوبة

Douceurs, friandises, حلاو بات.

. فكة, Douceurs, petits profits,

Les douceurs de la vie, الذايذ الدنيا ـ نعيم العيش.

Dire des douceurs à une femme, عازل الأمراة.

DOUCHE, s. f., eau versée d'un lieu élevé sur une partie malade, eau de als d'un lieu élevé sur une

О صب الماء على الرجع, ч. а., وصب الماء على الرجع О.

Doug, E, adj., pourvu, بموصوف بـ مزيّن ب. Douga, v. a., donner un douaire, امدق الرجل

. .0 من عليه ب , Douer, avantager, orner de . جمّل ب ـ زيّن ب ـ . ٥ خصّ ب

DOUILLET, TE, adj., délicat, خيف ـ فاعم ـ طرى

Douillet, qui aime ses aises, نظلي.

. بطانیت , Douillette, s. f., sorte de vêtement

بنعومت , Douillettement, adv.,

Douleur, s. f., (du corps) ; الم, plur. , دجع - الأم , plur. ; وجع - الأم , plur. ; وجع - الأم ,

بانین _ بحزن _ بوجع ,Douloureusement, adv.,

- موجع - اليم - وجيع , Douloureux, se, adj. - وجيع - مؤلم

Douts, a. m., ميث - شكف - شبهه. Comment astu pu mettra cela en doute? كاتغتاط كيف حصل لكك. الشيك في هذا Beaucoup de doute provient du zèle qu'on prend pour la défense de la vérité, .prov : كثرة الشك من صدق المحاماة عن اليقير. ـ من غير شك ـ ما فيه شك . Sans doute, adv., .من كل بد ـ بلا شك

.ارتاب في ـ . O شك في Dourer, v. n., ارتاب عشك Se Douter, v. réf., soupçonner, عشك ارتاب ـ ب مر ب ـ I. Je ne me doutais pas qu'il agirait ainsi, . الاقدم - كبار Il se douta de ما كنت اشك اند يعمّل هذا مس بشی ,quelque chose

DOUTEUSEMENT, adv., &.........

LOUTBUX, SE, adj., incertain, عدت الشكف .فيه شك _ مشكوك _ تحت الربب

Douteux, sur qui on ne peut compter, الأثقة به.

.مشبوة _ مشتبح , Douteux , amhigu .

. دفوف , plur., دقوف , plur., دفوف , plur.,

مار, Doux, ca, adj., d'une saveur agréable, حار.

عادب, sans amertume, sans piquant, etc., عادب ـ ما عذب ـ ما فرات ,Eau donce عـذب ـ غشاوة | المحوا معتدل وTempérature douce المويم جلوة Doux au toucher, שׁם,

. مسكري بقاتل فارسا وراجلا - حليم الطبع ,Doux de caractère, humain, benin Paroles douces, style doux . ودبع لطيف الطبع ـ وجه بشوش ,Air doux, agréable ال . كلام عذب .نظر ذابل , Un doux regard إ.وجه حسن

آبر ، , flexible (métal), البر ،

Doux, léger (châtiment), قليل مفيف

.كلام منظوم مبكى ام مضحك | ـ سلس ـ انبس منظوم مبكى ام مصحك | ـ سلس ـ انبس

Doux, agréable, ... - - - Voix douce, .صوت رقيق

سالكك, Doux (escalier), qui ne fatigue pas, نبيد حلو, Vin doux, qui n'a pas cuvé ورقة محبة, Billet doux,

Tout doux! interj., ne vous emportez pas,

Filer doux, سأبر.

DOUZAINE, & f., اثنتي عشر - طزينة . A la dou-. بالطزينة _ مرطوط , zaine, très-commun

اثني عشر, Douze, adj. com. اثني

Douzieme, adj. com., adj. com., fém., .ثانية عشرة

ثانی عشر .Douzièmement, adv., ثانی

, plur., کبیر مشاینے, plur., کبیر مشاینے

DRACEME ou DRAGME, a. f., monnaie ancienne; ou gros, 8e partie de l'once, دراهم plur., دراهم.

ملبس ,DBAGÉE, s. f., ملبس

DRAGEON, s. m., bouture, bourgeon qui part du pied d'un arbre, فرع ـ فرويح; plur., فرع ـ فرويح; plur., .فروع

DRAGON, s. m., monstre fabulenx, ننير. Le Dragon, constellation, الثعبان ـ التغيان.

Dragon de vertu, fam., أفعة.

Dragon, tache dans la prunelle, dans le diamant,

Dragon, soldat qui combat à pied et à cheval,

- جرافت , DRAGUE, a. f., pelle pour tirer le sable, جرافت . نوع مجرفة لشيل الرمل من كانهار إ

I شال الرمل ـ . I جرف DRAGUER, v. a., corer DRAMATIQUE, adj. com., fait pour le théttre, et représentant une action tragique ou comique,

DRAME, s. m., poëme pour le théâtre, قصيد. DRAP, s. m., étoffe de laine, جويع; plur., أجوام _ ملف (Barbarie).

Drap de lit; pièce de toile dans le lit pour cou-; شرشف _ شرشوف، En Syrie, ملاية فرش ; .شراشف , plur. ا

Tailler en plein drap, au fig. fam., avoir tous les moyens de succès, فصّل في العربض. Être dans de beaux draps, dans une situation critique,

DRAPEAU, s. m., enseigne d'infanterie, بيرئ, plur., بيارق. Se ranger sous les drapeaux de quelo. دخل تحت بیرق ,qa'ua

. تطبى بالجبوء, DRAPER, v. a., couvrir de drap, . لبس , Draper, railler, médire

.كستم , Draper, habiller une figure

DRAPERIE, s. f., manufacture, commerce de drap, Draperie, draps . ببيع و شرا الجود - كرخانة جوم اصناق الجوير, divers

Draperie, terme de peinture, représentation des . کسم ,habits

DRAPLER, s. m., fabricant, marchand de drap, .جوځية ,plur., جوځمي

DRASTIQUE, adj. com., actif et violent (remède), .دو! فعال

ـ حرف مشرفی DRANE, s. f., plante, عرف .قنا بري

. تنفل الشعير, Daccure, s. f., marc de l'orge, ننفل الشعبير

DRESSER, v. a., lever, tenir, faire tenir droit, رفع راسم . O. Dresser la tête نصب ـ اقام ـ . A رفع ا قرن اذانه ـ قنش دانیه ,Dresser les oreilles Dresser un lit, le monter, تخت بارکب. اا Dresser une tente, أنصب خيسة. || Dresser un piege, . المراعاة الدار , Dresser vers, tourner vers المراعاة الدار . A bon droit, avec raison المراعة المرا .دور الي

Dresser, aplanie une allée, مساوى ميشه .

Dresser du linge, le repasser, القياش القياش.

. من الاوانى, Dresser un busset, une table .رض الطعام

Dresser des batteries, prendre des mesures pour, .نصب متاریسه

un contrat, الكتاب. . .

علم ,Dresser, instrnire, façonner

Dresser, v. n., se hérisser, se dit des cheveux, .0 قب شعر الراس

O. قام , Se Dresser, v. pr.

. تراجين , plur., ترجان , DROGMAN, s. m.,

DROGUE, s. f., ingrédiens pour purger ou teindre, .عطري

شي ردى ـ رذالة, Drogue, au fig., chose mauvaise, ذالة DROGUER, v. a., donner trop de médicamens, خَبِّص في الأدوية

Droguer, falsifier, غشن O.

DROGUERIE, s. f., toute sorte de drogues, 3, Les. DROGUISTE, s. m., , de - . . . .

DROIT, s. m., ce qui est juste, בפן. Faire droit à .اعطم كل واحد حقد - اجرى الحق , chacun

Droit, jurisprudence, loi, ققم مشريعة. Droit naturel, الموس طبيعي Droit civil, règles entre les citoyens, صقوق الشعب, Droit des gens ou public, des nations civilisées entre elles, حقوق .واجبة على الطوايف بـين بعضها

Droit, pouvoir légitime, prétention fondée; ce qui nevous liez بحق وقي , pl. عقوق , Nevous liez point avec celui qui ne vous donne pas autant de droit qu'il s'en donne à lui-même, لا يرى لك من الحق مثل ما يرى لنفسه J'ai droit làdessus, ألى حوّاً في هذا Il a droit à des égards, انكار، حق و لا باطل , A tort ou à droit ا ابالحق. Droit, imposition, taxe, عوايد _ معلوم. Droit . کهارک , plur., کهرک مرکف میکس , plur., کهارک

ا Droit sur les fermes, المحملة Droit sur l'emplacement des maisons, حكر البيوت. | Payer les droits, . دفع العوايد

Droit, adv., directement, اُدُغرى ـ سوا ـ عدالاً - استقام في مشيه Dresser un plan, une minute d'acte, سوّد Dresser Marcher droit, faire son devoir, مشيه a سلك سلوكاً حسنا

DROIT, R, adj., ce qui va en droite ligne, مستقيم . زاویت قایمة ,Angle droit عدل.

على حيله ـ واقف ـ قايم ,Drou, debout, على حيله ـ

مستقيم ـ حقاني, Droit, au fig., judicieux, juste, حقاني على نيته ـ خالص ,Droit, sincère

Droit, opposé à gauche, أيهرن. La main droite, اليد اليهني ـ يد اليهين

الميهنة - اليهين La droite, s. f., الميهنة -

A droite, adv., Line _ , , Le. Se tourner à droite et à gauche, تلفت بيين و شيال.

En droiture, adv., par la voie directe, ordinaire, . بالطريق المستقيم _ بالوجه المعناد

DROITURIER, ERE, adj., qui aime l'équité, בָּשָּׁאַב,. - مسخن ـ نكتة Daole, adj. com., plaisant, عسخن ـ مصيري

DROLE, s. m., mauvais sujet, فأجر معتر.

بنوع مصحک _ نکتة , DaoLement, adv.

تنكيت DRÔLERIE, s. f., chose drôle,

DRÔLESSE, s. f. fam., femme de mauvaise vie, .فأجرة _ عجرية

DROMADAIRE, s. m., chameau coureur, المعي الأثني عشر Barbarie). Courrier جل هيري - هجن. monté sur un dromadaire, جَانِة, plur., حَجَانة.

Dau, E, adj., vif, حامه.

Dru, toussu, planté près à près, عثنف ملتف علي كثنف .مزنوق ـ

Dru, en parlant de la pluie, غزير.

Dause, s. com., habitant du mont Liban, sectateur de Hakem, درزی; plur., دروز

Dv, s. m., ce qui est dû, devoir, عبن ـ ا علب ـ | مطلوب ـ مظلوب ـ ا علب ـ ا علب ـ ا

DUBITATIF, IVE, adj., qui exprime le doute, . يبين الشك ـ

DUBITATION, s. f., doute feint,

Duc, s. m., première dignité de la noblesse, امير الامرا.

. يخص امارة الامرا , Ducal, E, adj.

Duché, s. m., terre donnant le titre à un duc, التزام و مقام امير الامرا.

Duchesse, s. f., femme d'un duc ou dame qui ست حربم امير الامرا او امراة , possède un duché .متلزمتر

.ليّن ـ يتطرق , Ductile, adj. com.,

Ductilité, s. f., اليانة _ آليان.

قهرمانتر , Dukgne, s. f.

Duel, s. m., combat singulier, اثنين اثنين اثنين. Duel, terme de gram., تثنية. Un mot au duel, .مثني

متقاتل مع ,Duelliste, s. m., coupable de duel

Duelliste, qui se bat souvent, .القاتلات

DUMENT, adv., selon la raison, les formes, في غاية ما يجب _ على موجب القوانين.

DUNE, s. f., monticule sablonneux le long des .كوم رمل على ساحل البحر- رمال ,دهاده

DUODENUM, s. m., le premier des intestins grêles,

DUPE, s. f., qui est trompé, facile à tromper, Il me prend .ز بابن , .plur ; زبون ـ غفلة ـ عشيم pour une dupe, يستنغشهني. || Il a été dupe de cette انطلع عليه الكذب والعيلة, ruse, de ce mensonge اذا كانوا اثنين Sur deux associés il y a une dupe, اذا متفقين إعلم أن العلب على وأحد

عَتْر . ـ . O عَشْر . ـ . O عَشْر . ـ . Dupun, v. a., tromper,

غش ـ غبن , Duperie, s. f., غش ـ

DUPLICATA, s. m., expédition double d'une dépê-

.اطباق _ انطوا , DUPLICATURE, s. f., اطباق

DUPLICITÉ, s. f., état de ce qui est double, .كون الشي مزوج

.منافقة , Duplicité, au fig., mauvaise foi,

DUR, E, adj., ferme, solide, — ale -, Pierre dure ناشف _ عاسى _ يابس _ ماكن لحم ماكن ـ لحم عاسى , Viande dure إ .جر صلد ا قاسی و قاصل Dur, inhumain, insensible, عاصل Paroles dures, .صارم على حالم , Dur à lui-même . كلام قاسى

Dur, difficile, incommode, صعب ـ متعب. Dur à digérer, عسر الأنهضام , Dur, fâcheux à souffrir .صعب ـ مرّ

Dur, austère, rude (vie), معب ـ متقشَّف. Dur, apre, rude au gout, غضر.

Dur, peu coulant (style), كلام واقف. Dur, sans grace, lourd, اسامع - ثقيل.

Tête dure, براس ماكن ـ راس يابس Oréille سهم ثقيل, dure

Dur, adv., entendre dur, سهع ثقيل A.

DURABLE, adj. com, يبقى ـ يدوم.

فى ـ فى ماق DURANT, prép., قى ـ فى .

. يـــِس ـ نشف ، Durcir, v. a.,

Se Durcir, v. pro. , فشف A. _ نيسس ما

الأرض الصلدة ـ الأرض, Duaz, s. f., la terre, le pavé, . ثام على الأرض, Coucher sur la dure

Dure-Mère, s. f., membrane extérieure qui enve-أم جافيت , loppe le cerveau

اسهال الدم ـ ديسانطريا ـ |Longue durée, durée éternelle, مُنْ . Longue durée, durée éternelle, اسهال الدم ـ ديسانطريا ـ بقا ـ دوام

DEREMENT, adv., avec retree. . ي مدين مهمست Traiter quelqu'un dure. بقساوة

Durer, v. n., continuer d'uce, (5 ..... س به مسامع مده / A. Durer فقى ... دأم , long-temps objet qui fait un long usage), سندم - صابين

Durer, souffrir long-temps,

سئوفية _ صلاية , Dureté, s. f., fermeté, solidité, عام المانية والمانية المانية المان

Dureté d'oreille, ouie dure, ثقل السبع.

Dureté, manière de peindre sèche, sans graces عنالة.

.وقوف الكلام , Dureté de style

قساولا _ شراسة , Dureté , insensibilité , inhumanité , شراسة ,

بيس - قصاحة ـ صعوبة اخلاق -

DURILLON, 's. m., petit calus, נאלים.

ریش ناعم ,Duver, s. m ., menue plume, ریش

عذار, premier poil des joues, du menton, عذار

Duvet, coton sur la peau des fruits, פַּץ.

. كثير الريش الناعم , Duveteux, se, adj.

DYNAMIQUE, s. f., science des forces qui meuvent علم تحريك الاجرام, les corps

DYNASTIE, s. f., suite de souverains d'une même famille, しょう; plur., しょう.

DYSPEPSIE, s. f., digestion laborieuse, terme de médecine, عسر كلانهضام.

صبقة نفس Duspnée, s. f., difficulté de respirer, .عسر التنفس ـ

نزيف DYSSENTERIE, s. f., espèce de flux de sang,

DYSURIE, S. f., difficulté d'uriner, James.

EBA

E, s. m., cinquième lettre de l'alphabet français, ما المحرف المخامس من كالك بأ

EAU, s. f., ماه; plur., مياه; plus vulgairement, مُدِيّة ou مُدِيّة. Eau pure, eau de fontaine, terme de médecine, ماء الفواكه Eau des fruits, ماء الفواكه Eau de raisin, d'abricots, de prunes, يُشْافِي.

Eaux, pl., jets d'eau, cascades, بزابيز.

Eau bénite de cour, belles promesses sans effets, مواعيد كويسة. Eaux basses, manque d'argent, عدم الموجسود. [Battre l'eau, perdre sa peine, المجسود كما المحالة المحا

Eau-de-vie, عرقی عرقی. Eau forte, בעום. All. Eau, sueur, عرق . Qui est en eau, عرقال . Lâcher de l'eau, pisser, الماء النجام . في المحتام . في المح

EBR

ÉBENIER, s. f., bois noir, نشب لا بنوس. شجر لا بنوس.

ÉBÉNISTE, s. m., خراط ابنوس.

ÉBLOUIR, v. a., priver de la vue par trop d'éclat,
- .0 اخذ البصر - الخطف البصر - زعلل النظر عظمش - جهر البصر - عشى العين - عبش العين - تجبر العبن - دعشش - . قصش - . قصش العين - . قصش العين - . قصش - . قصش - .

Eblouir, au fig., surprendre l'esprit par une apparence brillante, اخذ العقل ـ ادهش ـ ابهل 0. ف Éblouir, séduire, عُرُ O.

ÉBLOUISSANT, E, adj., بدهش ـ بخطف البصر. ÉBLOUISSEMENT, s. m., état de l'œil ébloui, خششة. Éblouissement, difficulté de voir par trop d'éclat ou par une cause intérieure, اعشا

Eblouissement, au fig., surprise, séduction, دهشة. ÉBORGNER, v. a., crever un œil, عقر.

Eborgner, au fig., ôter une partie du jour à une fenêtre, عكس فور شباك

ÉBOUILLIR, v. n., diminuer à force de bouillir, من كثر العلى ...

فبوط ,EBOULEMENT, s. m.

EBOULER (S'), v. n., فيظ O. تر O.

ÉBOULIS, s. m., chose éboulée, bla.

ÉBOURGEONNEWENT, s. m., نقليم الأشجار.

ÉBOURGEONNER, v. a., ôter les bourgeons super. flus, کسے ۔ زبر الکروم ۔ قلّم کلاشجہار کی کہ الکروم ۔ 0.

تخفيف الشجر من الفروع ,Евванснен, v. а., في الشجر من الفروع , Éвванснев, v. а.,

ÉBRANLER, v. a., donner des secousses, - נישנים - (שנים - 0. ב"ב"ם וו Le sol était ébranlé par les pieds des chevaux, ולידיים לארש מני מני לארש מני מני לארש מני לארש מני לארש ולידיים לארש וו ביישנים ביישנים וו ביישנים ביישנ

جذب I. - تنتعتع ـ تزعزع ,branler کا S'Ëbranler کا

S'Ébranler, commencer à se mouvoir, t. militaire, فقد عقر عنا مناطقة عنائة عن

ÉBRASEMENT, s. m., élargissement, с. ....

ÉBRASER, v. a., élargir, وسمع

ÉBROUEMENT, s. m., خفل .

ÉBROUER (S'), v. pr., ronfler par frayeur, souffler avec force, en parlant d'un cheval, عفل O. _ منتخب . ÉBRUITER, v. a., divulguer, اشاع ـ افشى.

S'Ebruiter, v. pr., شاع I. ـ Pour que . Pour que cette affaire ne s'ébruite pas, اللّا تتقرقع هذا المادّة. ÉBRUITÉ, E, adj., مفشى

ÉBULLITION, s. f., élevures, taches rouges sur la peau, غليان الدم, Ébullition du sang, غليان الدم.

Ebullition, état d'un liquide qui bout, خلی ۔ علیاں۔

Ecaille de tortue, السلحفا , شعبت السلحفا . Écaille de tortue السلحفا . إ. Écaille de poissons و فلس السيك ـ قشر السيك ; plur. , فلوس .

نقّى فلوس السهك , ÉCAILLER, v. a., ôter l'écaille . قشر السيك S'Écailler, v. réf., tomber par écaille, نقشر. Écailleux, se, adj., composé d'écailles, ابو فلوس بانحي .

قشرة ,ÉCALE, s. f., coque, écorce

قشر ,Ecaler, v. a.

ÉCARBOUILLER, v. a. popul., écraser, دشدش).

قرمزى ـ اجر ECABLATE, S. f., عرمزى ـ ا

ÉCARLATINE, adj. f. (fièvre), مُونِي حَرام.

فرشخة _ تبحلق العيون .ECARQUILLEMENT, S. m., فرشخة

ÉCARQUILLER, v. a. fam., ouvrir trop (les yeux), فرشنے سیقانہ . Écarquiller les jambes, بحلق عینیه

ÉCART, s. m., action de s'écarter, ابتعاد . Faire un écart (cheval), قفز الى اليهيس او الشهال .I.

قطّع المذنب اربعة , فطّع المذنب

ÉCARTEMENT, s. m., disjonction, ابتعاد ـ انقسام. ÉCARTER, v. a., éloigner, بقد البعد عن ـ بقد الدوب المراكب Le vent a écarté les vaisseaux, شتت الربح المراكب Écarter, mettre à part, بخلق عن جنب.

S'Écarter, ne plus joindre, عن بعد عن بعد عن الماهد ابتعد عن بعد عن S'Écarter, s'éloigner de, se mettre à l'écart, s'écarter de son chemin, انتجرف عن الطريق

.موضع خلوة , Un lieu écarté

ECCLÉSIASTE, s. m., تكتاب الحكة.

Ecclésiastique, adj. com., qui appartient à l'église, کنابسی.

ECCLESIASTIQUE, s. m., قسر ; plur., قسرس ; collect., كليروس .

عينة حنطت , Échantillon de blé, عينة حنطت , Ecclésiastique , مساطر القياش , Échantillon de blé, عينة حنطت عند .مثل القسوس

باب للخلاص ـ حيلة ـ مخلص _ | مخووت , Écervelé, E, adj. et subst., étourdi .ملطوش ـ مجنون

Еснагаир, s. m., assemblage de bois, أخصيبة -. نفذ من داهية عظيمة , Échafaud pour placer des spectateurs, belle ، صقالسة . تنځوت , plur. ; تنخت ـ منظر مصنوع من دفوف || Échafaud pour exécuter les criminels (gibet), .مشنقت

ÉCHAFAUDAGE, s. m., construction des échafauds iour bâtir, نصب الصقالات عقالات.

Échafaudage, au fig., grands préparatifs pour peu de chose, كركبة.

ECHAFAUDER, v. a., نصب الصقالات O.

S'Échafauder, v. réf., faire de grands préparatifs کرکب pour peu de chose, کرکب.

عيل صبرى, La patience m'échappe راح من البال | ;مسهاك _ سواميك , plur. ; سوماك _ خوازيق .مسامىك ,.plur

ÉCHALASSEMENT, S. m., نسنيد العنب.

ÉCHALASSER, v. a., (la vigne), سند العنب بُسُومك الكومة

ÉCHANCRER, v. a., vider en arc,

ECHANCRURE, s. f., اتنقويرة.

بدل ـ مقاوضة , ÉCHANGE , s. m. , معاوضة .

En Échange, adv., à la place de, عوضه م يداله.

ا من فاحية اخرى ,En Échange, d'un autre côté .من وجه أخر-

. بُسدُل , ÉCHANGEABLE, adj. com.

ÉCHANGER, v. a., faire un échange, بدل شیا بشی I.

قارص احدا في شي , بشي ـ

. سُقًاة , plur. , ساقى الراح , ÉCHANSON , s. m.

ECHANTILLON, s. m., jour., plur., plur., . اشرا , Des | plur. ششنی _ عینتر _ عروضة _ اشکال , plur ; شکل

échantillons d'étoffes, اشكال القها

ÉСНАРРАТОІВЕ, s. f., défaite, subterfuge, 🚎

Éснаррев, s. f., action imprudente, ...

Éснаррва, v. a., éviter, نفذ и. L'échapper

Échapper, v. n., ou S'Échapper, v. pro., s'évader, O. Cheval échappé, فرك _ انطلق _ انسل _ A. فلت افلت, Laisser échapper المصارب فالت

Échapper de, échapper à, sortir de, n'être pas saisi, من علم من من A. ـ منصل من I. Échapper au danger, نفذ من الخطر. # Échapper du naufrage, خلص من الغرق . (Cette parole m'est échappée, هُنُ الكُلَّمة وقعت منى هفوة Parole échappée, هفوة لسان, Toute parole échappée est relevée, الكل ساقطة لاقطة ; prov. # Échapper à la ECHALAS, s. m., عا ادركه النظر ; pl., | vue, ما ادركه النظر Échapper de la mémoire, عدمت الصبر_

> S'Échapper, v. réf., s'emporter inconsidérément, .0 سقط في حق احد ـ اساء كلادب

Éснавов, s. f., épine, éclat de bois, темпе ... A. قلم العقول ,A. فلم العقول ,A

ÉCHARPE, s. f., large bande d'étoffe en baudrier, .شربط۔ محزم ـ وشاح

علاقة, Echarpe, bandage pour soutenir le bras, علاقة En Écharpe, adv., soutenu par une écharpe, .معلق

منصرف في En Écharpe, de biais, de travers, منحرف

ÉСНАВРЕВ, v. a., faire une large blessure, ста I. قشم ـ I. قرض Echarper, tailler en pièces, قرض

ÉCHASSES, S. f. plur., عكاز البهلوان. Monté sur des échasses, guindé, شامني.

ÉCHAUBOULUBES, s. f. plur., فقفقة;

. لقهة قاضي , Échaudé, s. m. , pâtisserie

ÉCHAUDER, v. a., mouiller avec de l'eau chaude, D. Chat échaudé, etc. Voyez Силт.

S'Echauder, v. rél., au fig., être attrapé, أنسيط. ÉCHAUDOIR, s. m., مسيط.

ÉCHAUFFAISON, s. f., 8-2.

ÉCHAUFFANT, E, adj., آمشوب ـ حامى ـ حار. ÉCHAUFFEMENT, s. m., action d'échauffer, تدفية ـ تسخير.

Échauffement, état de ce qui est échaussé, قرارة بالم في المحرد ف

. Echauffer, allumer la bile, أوغر.

S'Échauffer, v.réf., reprendre un degré de chaleur convenable, ذي مندن من المنافعة S'échauffer (eau), المنافعة O.

S'Échauffer, avoir trop chaud, prendre un échauffement, نَسُوَّت.

S'Échauffer, s'animer, se mettre en volère, اشاط المحية ـ المحتدة الحيدة على على المحتدة الحيدة المحتدة المحتددة المحتد

EGRAUFFOURÉE, s. f. fam., entreprise sans succès, émi. Échauffourée, léger combat, L.

ÉCHÉANCE, s. f., terme de paiement, ميعاد الدفع وعدة ـ

ECHECS, s. m. pl., jeu, مطرنج . Faire marcher les pièces au jeu d'échecs, نقل 0. # Échec et mat, شاء مات.

Echec, au fig., perte considérable, غسارة.

Temir en échec, empêcher d'agir sans péril, محضد I. Échelle, s. f. (de bois), بسلّم تسلّب et سلّم تسليك et سلّم تسليك. Échelle de corde, قياس et فياس. Échelle, ligne divisée par degrés, قياس.

Échelle, port du Levan, و السكلة - مين السكلة - مين

Échelon, s. m., degré, آرجة.

ÉCHENILLER, v. a., ôter les chenilles,

مدوده به ÉCHEVEAU, s. m., fil, soie, etc., plés مع مدوده به کداره میط شلة قطن - شلة حریر

فران - دراع ميد - شدان - دراع ميد - شدان - فران الشعر - فران الشعر - منفوش الشعر - منفوش الشعر - منفوش الشعر

ÉCHEVIN, s. m., اشيخ البلد.

أ. كسر جال ظهر, ع. م. كسر جال

Échinophora, s. f., plante, فوفل.

ÉCHINOPUS, s. m., plante, عكوب.

طاولة, رقعة الشطرنج вснідина, в. т.,

Echiquier, en Angleterre, juridiction qui règle les affaires de finances, محكية مال الخزنة

ÉCHIUM, s. m., plante. Voyez VIPÉRINE.

فری ـ رگاء , Echo, s. m., répétition du son ـ رگاء . Donner de l'écho, براخی ـ دوی افعی ـ دوی . اعطی یافی ـ اصدی ـ ادوی . اعطی یافی ـ اصدی ـ ادوی .

Écho, au fig., celui qui répète ce qu'un autre dit,

ÉCHOIR, v. n., arriver par cas fortuit, tomber en partage, وقع له يقع; aor., يقع 1. أداد 0.

Échoir, en parlant d'un terme qui échoit ou d'une lettre de change, حكم O. Ce qui est échu de nos appointemens, المترتّب لنا من علوفتنا.

. .0 بطــل , Echouer, au fig., ne pas réussir ما صحِ معم

A. قطع رأس الشجور, ÉCIMER, v.a., couper la cime

Digitized by Google

ÉCLABOUSSER, v. a., faire jaillir de la boue sur, .طرطش

طرطشة , ÉCLABOUSSURE , s. f. , طرطشة .

رواد, plur., وإيد العسكر Passer comme برق , plur., وأد l'éclair, فات مثل البرق O. || Plus prompt que اسرع من البرق l'éclair, اسرع

ECLAIRAGE, S. m., تنوبر

ECLAIRCIR, v. a., rendre chair, moins épais,

ـ قلّل العدد, Eclaircir, diminuer le nombre

Eclaircir une couleur, en diminuer le fonce, اقرقع من الصحك. . مفتع اللون

جلتى ـ بهتى ـ باهى صرح ، Éclaircir, au fig., rendre clair, intelligible فسر الشي - اوضح الشي - 0. علّ المشكلة. Eclaircir quelqu'un, l'instruire d'une vérité,

. بين له الحقيقة

استفهم الشي جيداً S'Éclaircir de, sur, أستفهم الشي

. نصر بے ۔ بیان ۔ تفسیر , obscur

Eclaircissement, explication dans une querelle, 0. قام ضدّ ـ .0 خرچ على ,pour savoir de quelqu'un ce qu'il a dit ou fait, et avec force dans quelle intention , استفهام.

د مرمیران کبیر و صغیر , ÉCLAIRE, s. f., plante . حشيشة الخطاطيف _ بقلة الخطاطيف

ÉCLAIRER, v. imp., faire des éclairs, برق O.

فناخب. Des torches les éclai- nions, اضاء. raient pendant la nuit, المشاعل تضيهم في الليل

Éclairer, au fig., instruire, donner de l'intelli-. نُور العقل ـ فهم , gence

Eclaver, épier la conduite, انرقبه _ تبع احدا. . صری له ۔ نور له ,qu'un

. Eclairer, v. n., étinceler, برق O. برق I.

ـ فيامت , ÉCLAIRÉ, E , adj. , instruit , intelligent . .صاحب الفهم

ÉCLAIREUR, s. m., soldat qui va à la découverte,

فخد غنم .ÉCLANCHE, s. f., فخد

ÉCLAT, s. m., partie d'un morceau de bois brisé, .شرند ـ كسور , plur. ; كسر ـ قطع , plur. ; قطعة

جلا _ رونق _ ضياء , Eclat , lueur brillante , lustre Éclat, splendeur, gloire, بها. Éclat, magnifi-.وكية ـ طنطنة , cence

Éclat, scandale, grand bruit, مُشة. Rire aux éclats,

ECLATANT, E, adj., qui a du lustre, de l'éclat,

Éclatant, qui brille, لامع. Lumière éclatante,

يرن ـ مطنطى ,Éclatant, qui fait un grand bruit ÉCLATER, v. n. et pro., se briser par éclats, . مفع ـ .0 طق ـ تفرتك

Éclater, avoir de l'éclat, briller, A.

ECLAIRCISSEMENT, s. m., explication de ce qui est Eclater, faire un grand bruit, , O. - did . .0 طق ۔ تقرقع

Eclater, au fig., s'emporter en injures, blâmer

.اشتهر ـ .I شاع ـ . A ظهر Eclater, devenir public . Éclater, montrer son ressentiment à découvert, اظهر المه

ÉCLECTIQUE, adj., qui adopte les meilleures opi-

ÉCLECTISME, s. m., تنضنة منتخبة .

Eclipse, s. f., (du soleil), كسوف الشيس. خسوف القهر ,Éclipse de la lune

Eclipse, au fig., obscurcissement, انكسياني. أ عطوس , Éclairer, donner, apporter de la lumière à quel- Éclipse, absence subite, momentanée, عطوس

ECLIPSER, v. a., cacher un astre, كسف I.

أخفى منظى علني Éclipser, au fig., effacer, أخفى منظمى S'Éclipser, v. pr., souffrir l'éclipse, · I خسف القير - I كسفت الشيس -S'Eclipser, s'absenter, disparaitre, Us I. ÉCLIPTIQUE, s. f., ligne que le soleil ne quitte pas, طربقة الشمس في وسط منطقة المروج ـ سهت الشهس كسبوفي , Écliptique, adj. com., des éclipses ÉCLISSE, s. f., rond d'osier pour le fromage شندة.

Eclisse, baton plat pour fixer les fractures, جبيرة .جبارة ـ

Éclopé, adj., ba...

فقس ... أفقص إلى Éclore, v. n., sortir de la coque

.٨ طلع ـ .٥ برز ـ

Éclore, s'épanouir (fleurs), Eclore, commencer à paraître (jour), 7 0. Eclore, au fig. (desseins, projets), ظهر A. -

فقصة , Ecloison , s. f. , action d'éclore ,

شدود , plur. , سَد ود , plur. , شدود .

ÉCOLE, s. f., lieu où l'on enseigne, مدرسة; plur., Mettre , کتاب _ مکاتب , plur., مکتب _ مدارس un enfant à l'école, حط الولد في الكتاب 0.

فندهب مدهب علم École, secte, doctrine, مدهب مدهب

École, manière d'un écrivain, d'un poète, d'un peintre, قدأته.

École, faute, غلطة.

ÉCOLIER, ÈRE, s., qui va à l'école, ولد الكتّاب . بنات الكتاب, pl., بنت الكتاب اولاد الكتاب, pl. Ecolier, qui apprend d'un mattre, تلاميذ , pl., تلاميذ. .بعوزة شي ـ عشيم , Ecolier, homme peu habile Éconduire, v. a., éloigner quelqu'un avec ménagement, adroitement, كرّت , بلطافة - كرّت , Économe, adj. com., qui épargue, осе .. Econome, s., régisseur de la dépense, مدبّر الخرج d'autrui, انطفل _ لقلق _ تسلبط. .ماسك المصروف

Economie, s. f., règle dans la dépense, בייב, -. L'économie est la moitié de l'entretien, .prov. ∥ .Vivre. avec écono; التدبير نصف المعيشة ... . o نفق بافراز ,mie

Economie, épargne, توفرة ـ توفير. Faire des éco-. فلفس , , nomies sordides

Economie politique, تدبير الملكة Economie , Économie végétale . الدبير الفلاحث. . Économie végétale . .تركيب النيات

Économie, au fig., harmonie des parties, des quaities du corps, نظام.

::Économique, adj. com., de l'économie, ندبیری.

بترفير _ بندبنير ,ECONOMIQUEMENT, adv. بترفير

Économisen, v. a., administrer, régler, с.

د خور , Economiser, épargner وفر , ... نام

.قشور , plur ; قشر , blur .

الوجه الظاهر, superficie, الوجه الظاهر.

. Econcen , v. a. , ôter l'écorce , بشر. .

ECONCHEN, v. a., ôter la peau, L. A.

Écorcher, déchirer la peau, blesser légèrement, من المحدث A. Je me suis écorché la main, پدی القحطت بدی La selle a écorché le dos du cheval, ...عقر السرج ظهر الفرس

Ecorcher par le frottement, A.

Écorcher, faire une impression désagréable, 🔑 A. ECORCHERIE, s. f., مسلخ مسلخ بالخانة -

ECORCHEUR, s. m., qui écorche les bêtes, , ...

ÉCORCHURE, s. f., endroit écorché de la peau, Écorchure faite par . قحطة _ خدشة _ سلخة _ سلنح عقورة' , la selle sur le dos d'un cheval

Écoanea, v. a., rompre la corne, les angles, .I كسر القرن

ÉCORNIFLER, v. a., fam., manger aux dépens

ECORNIFLERIE, S. f., ab, L. L. L.

292

ECORNIFLEUR, SE, S., perasite, Lulu; plur., . طفيلي _ ـ لقاليق , plur. , لقلوق _ سلابطة

Ecossus, v. a., tirer de la cosse, , , ...

Écosseur, se, s., , مفصص.

Écor, s. m., quote-part de dépenses de table, . Écot, dépense pour un repas, نايب في المصروف .مصرفية _ حق الأكل

Écoure, v. a., couper la queue, قطع ذيل A. Écoulement, s. m., mouvement de ce qui écoule, . جریاں ۔ سیلاں ۔ نزز

Ecoulement, au fig., (des billets d'état), تشفيت. S'Écoulus, v. n. pro., couler d'un lieu dans un . ه نؤم . . I سال . . I ساح , autre

S'Écouler, passer, (temps), من L. من A. S'Écouler, (foule, argent), انصوفوا , تفرقوا الناس - تصفى المال ـ

Écourter, [v. a., rogner court, ёсоштег les cheveux , زعر Écourter un cheval, un chien, lui . فقسو ذيل واودان, les oreilles, وقسو ذيل

.موضع تنصّت , ECOUTE , s. f. , lieu où l'on écoute , Être aux écoutes, تنفت _ شفت.

ÉCOUTER, v. a., ouir, سيع للستهع عليه Écouter, prêter l'oreille pour ouir, ... L. النصيت. Taises vous; on nous écoute, اسكت الدنيا معصورة

Écouter, donner audience, consentement à quelqu'un, l'entendre avec plaisir, استهم ل.

Écouter la raison, écouter quelqu'un, suivre son اصعے الی احد۔اعتبر کلامه۔مد ذعن للحق عبر عربه ۸۰ سهع منه ـ

S'Écouter, v. réf., avoir trop soin de soi, سايس نفسه ـ اتاخذ في نفسه

. باب , فتحمد في سطر السفينة , vaissoau

خرقة لمسر داخل المدفع ,Ecouvillon, s. m., خرقة manière de former les lettres , خط بالخرقة . # Écriture entre-

ÉCRAN, s. m., sorte de meuble pour garantir de اعايل للنار دروة l'ardeur du feu, حايل

ÉCRASER, v. a., aplatir et briser par le poids, . فرس , Ecraser en frappant عفس ـ A. دهک

Écraser, au fig., détruire entièrement, .I قرض ـ

Ecraser, surpasser, bein A. - ... A. ECREMER, v/a., ôter la crême, الحذ قشطة اللبن 0. ÉCREVISSE, s. f., poisson testacé, ... Ecrevisse de mer, سلطعيس, plur., سلطعيسان .عين السرطان , Yeux d'écrevisse . سرطان بحرى فرچ السرطار, Ecrevisse, signe du zodiaque, برج السرطار. فرخ و قال , v. n. pr. فرخ و قال , Écaiea (S'), v. n.

ÉCRIN, s. m., cossret où l'on met des pierreries, .سفط جواهر

ECRIRE, v. a., former des lettres, کنب O. Écrire, م كتب مكتموب faire une lettre, une missive, , J'en écrirai à monsieur un tel محرّر مكتسوب قد كتب ان, Il est écrit que إلى اكاتب فلان في ذلك این مقدّران ی Son earactère est écrit sur son .طبعه مكتوب على جبينه ,front

ألف, Écrire, composer un ouvrage!

ÉCRIT, s. m., acte portant promesse on conven-. کتابة _ کتاب , tion

Ecrit, livre, كناب; pl., كناب. Écrits, pl., ouvrages d'un auteur, تاليفات, pl., تاليفات. ال Écrite, leçons, cahiers d'école écrits sous la dictée d'un professeur, کواریس درس

ÉCRITEAU, s. vn.º, inscription en grosses lettres.

ECRITOIRE, s. f., المالة عدوالة عدوالة المالة في ا

ECRITURE, s. f., caractères écrits, كالة. Écriture,

lacée, ضطَّ معلَق ، Les sept genres d'écriture arabe ، انواع الخطّ السبعة او السبعة اقلام.

L'Ecriture, la parole de Dieu, les livres saints, كتب الله _ الكتاب المقدس.

Ecritures, livres de négoce, دفاتر التاجر.

ÉCRIVAILLEUR, ÉCRIVASSIER, s. m., mauvais écrivain, ماتب خاص,

Ecrivain, s. com., maître à écrire, فطّاط. Écrivain en général, كتّاب; plur., كتّاب. Écrivain rédacteur de lettres, placets, منشى كاتب الانشاء منشى.

.مؤلّف _ مصنّف Ecrivain, auteur,

Ecrou, s. m., trou de la vis, خرق البرية. Ecrou, acte d'emprisonnement, تقييد المسجون. Écrouelles, s. f. pl., humeurs froides avec tumeurs

à la gorge, aux glandes, علد ـ خنازير ـ سلعات , plur., خلد.

ÉCROUER, v. a., inscrire sur le registre des prisons,
قيد في دفتر الحبس يوم سجن الحبوس وكلاصل.

ÉCROULEMENT, s. m., éboulement, عبوط ـ سقوط, s'ÉCROULER, v. pr., s'ébouler, وقع ; aor., وقع ـ مقط . (toit, voûte).

ÉCROULÉ, E, adj., détruit, ساقط.

ECROUTER, v. a., ôter la croûte, شال القشفة. I.

Écau, E, adj., qui n'a pas été lavé,

فريالات, plur. ريالات, plur. ريالات, Eeu d'or, ذهبات; plur. ذهبات.

ECURIL, a. m., rocher dans la mer, صخور; plur., دبو صخور; plur., دبو صخور

أفتر, Ecueit, au fig., chose dangereuse, أفتر

ECUELLE, s. f., قاسة (en porcelaine) – سکر وجة علی (en terre) – سلطانیت ; plur., زبادی .

ECUELLÉE, s. f., plein une écuelle, ماو السلطانية. ÉCULER, v.a., plier les quartiers d'un soulier en dedans, ثنني كعب الصرمة ـ . A فكح التاسومة I. ÉCUMANT, E, adj., مربّم ـ مزبد. ÉCUME, s. f., espèce de mousse sur les liquides,

Ēcumsb, v. n., jeter de l'écume, وَيِّي ـ ارْبِي . رَبِّم ـ از بد

تهرمر من الغيظ, Ecumer de rage, la faire éclater. الرغى و ازبد من الغيظ.

Ecumer, v. a., ôter l'écume, قُشُط الربهة I. ـ قُشُط الربهة O.

Ecumer, au fig., prendre çà et là, فقط O.

Ecumer les mers, faire la piraterie, قشط.

ÉCUMEUR, s. m., de mer, pirate, bia.

Ecumeur de marmite, parasite, كالحال الحال.

Écumeux, se, adj., qui jette de l'écume, مرنجي.

ـ مرغاة ,Écumoine, s. f., ustensile de cuisine. قشطة الربم ـ قشاشة.

ÉCURER, v. a., nettoyer, frotter, عک بالرماد . A. جلی . . جلی .

ÉCUREUIL, s. m., petit animal, بالجنس.

فرمجلى صحون ,se, s., صحول.

, Écurir, s. f., lieu où l'on loge les chevaux, اخور-اصطبل الكميل.

فوالة, chevanz طوالة.

Écusson, s. m., écu des armoiries,

Écuyen, s. m., gentilhomme-servant d'un chevalier, d'un prince, سلحدار. Grand-Écuyer, le chef des écuries d'un prince, امير اَخُور.

Ecuyer, qui enseigne à monter à cheval, ركبدار.

EDEN, s. m., paradis terrestre, أرض عدن.

مقلوع الاسنان . ÉDENTÉ, B, adj.

ÉDENTER, v.a., rompre les dents كسر لاسنار.

ÉDIFIANT, E, adj., qui porte à la vertu, موجب العبرة ـ موجب الاقتدا به

EDIFICATEUR, s. m., qui fait un édifice, مُشْيّد

Édification, s. f., action de bâtir des temples, . بناية الهياكل

Édification, au fig., action de donner le bon exemple, عطية المثل الصالي .

EDIFICE, s. m., bâtiment, مارة _ ابنية , pl., بنية . ÉDIFIER, v. a., bâtir un temple, بني هبكلا I.

Édifier, porter à la vertu par les exemples ou le discours, اعلى مثلاً صالحاً. Édifier, satisfaire par les procédés, أرضى.

EDIT, s. m., ordonnance, أمر سلطاني; plur.; .اوامر

היו شر لطبع كتاب غيرة ,EDITRUB, S. COM., عيرة

Éпітіон, s. f., publication, impression, — і . ב דربية - וכب - تاديب, s. f., יוראים ב וביעה ב וביעה ב וביעה ב

تربية الاطفال, Éducation des enfans. ترباية _ رباية . فوراً إلى ما Celui qui prend soin de l'éducation de ses enfans liqueur par l'action d'un acide, فوراً إلى ما من الله اولادة ارغم حسادة. triomphe deses envieux رتي و ادّب Donner de l'éducation, إبّي و ادّب

Edulcoration, s. f., علدة.

EDULCORER, v. a., adoucir avec du sucre, ... ruban, d'une étoffe, نسل I.

Effacen, v.a., ôter les traits, les marques, - طلس ـ I. Essacer la mémoire de, ou effacer de la mémoire, ازال من البال - ازال من البال المال - ازال من البال المال - ازال من البال المال - ازال من البال - ازال - ازال من البال - ازال - از ||Effacer la heauté, la détrnire, ازال الحسن|| Effacer les péchés, ازاح الخطايا.

Effacer, au fig., surpasser, علم عظم علم .

S'Essacer, v. pr., jessel. S'effacer, se mettre en arrière, تناخر.

Effaçure, s. f., ce qui est effacé, ____.

Effaroucher, au fig., donner de l'éloignement, .شرّد القلوب من

ـ I. جفل S'Effaroucher, v. réf., s'épouventer, حفل L. -.0 نغر من

حقیقی , Effectif, ive, adj., réel Effectivement, adv., وقعاً - لقد.

ـ تتم ـ حقق . Effecture, v. a., mettre à effet

Erréminé, z, adj., faible comme une femme,

صير مثل الساد خنث , Efféminge, v.a., amollir Effendi, s. m., et Éfendi, monsieur, maître, .افندية , plur. , افندي

EFFERVESCENCE, s. f., mouvement intestin d'une

.فوران, Effervescence, au fig., emotion vive, فوران

Effet, s. m., produit d'une cause, exécution, لا فعل من , Il n'y a point d'effet sans cause .فعل . حقاً En effet, effectivement, réellement, اغير سبب. EFAUFILER, v. a., tirer le fil du bout coupé d'un Pour cet effet, ou à cat effet, الحل ذلك , # A الاجل تهام ذلك. l'effet de, pour l'exécution de quoi | A quel effet? pourquoi? à quelle intention? ا . الاى قصد بالشتغل ,Faire effet, agir للاى قصد الله عهل في _ الشتغل Faire effet, faire impression, عبل في _ اثر في A. إ Produire un grand effet sur les spectateurs, leur plaire, ا بسط الحضار. || Produire un grand effet, faire nattre un grand bien, صدر منه نفع عظیم O. || Produire un très-mauvais effet, منه ضرر عظیم 0.

بوليصة _ ورقد معاملة , Effet de commerce, billet

أثاث البيت, meubles, hardes, اثاث البيت

.مُؤثر ـ فقال ـ نافذ , Efficace , adj. com., مُؤثر ـ EFFECACEMENT, adv., iiii.

قَوْلًا _ فأعلية , Efficace, force, قولًا _ فأعلية

EFFICIENT, B, adj., (cause) qui produit certain علة فعالة, effet,

EFFIGIE, s. f., figure, représentation d'une personne, صورة; plur., صدور. Exécuter en effigie, قاصص صورة انسان عايب.

طوبل مهصوص ,EFFILÉ, E, adj., grand et mince .مسفوط ـ

EFFILER, v. a., défaire un tissu fil à fil, نسل I. A. نسل , S'Effiler, v. pron., s'en aller par fil

EFFILOQUER, v. a., effiler de la soie pour faire de . ا نسل ـ . O مشق الحرير , la ouate

.استهول لامر استعظم لامر المتعظم الأمر Efflanquer, v. a., rendre un cheval maigre au - هزّل point d'avoir les flancs creux et abattus, .I سقم الحصان

Leftlandué, E, adj. fam., qui a les flancs creux; من غير صابطة _ ... maigre, مهسنزول. Esslanqué, grand et maigre, .طويل مثل العود

Effleurer, v. a., enlever la surface, Enlever la surface, El. قليل حيا _ بلطا ; plur., بليط _ سفها ; plur., سفيه _ | - 0. ذكر طرفاً مسسن ; plur., بليط _ سفها ذكر من الجهل اذنه

. Effleurer, ôter les fleurs, جنبي الزهور L

Effleurir, v. n., tomber en efflorescence, جنزر.

EFFLORESCENCE, s. f., terme de chimie, enduit salin, semblable à de la moisissure, qui se montre à la surface des mélaux, جنزرة.

Efflorescence, éruption sur la peau, L.

EFFONDERE, v. a., briser, ...

EFFONDRILLES, s. f. pl., 32.

[اجتهد فی ـ . A سعی فی , EFFORCER (S'), v. pr.,

L بذل جها في ـ A عبل حيّة في ـ

تحایل علم , S'Efforcer, s'industrier pour

. Faire tous see efforts pour, حتم الكر جهل مهل كل جهل من الم Nous avons ، بذل هيتنه ئي ـ . I بذل مهجته في ـ fait inutilement tous nos efforts, ل اتعنا جهدنا ا صحِّ معنا. || Je fais tous mes efforts, et je ne puis ـ جهدی بدرس ما بتعلّــــــم ,apprendre ال عجزت ادرس ما بتعلم الله Il fit un effort et rompit . تيطا في قبودة قطعها ,ses liens

EFFRACTION, s. f., rupture faite par un voleur pour . كسر باب اوخلاف من حرامي الطلاف المرامي المخلفة

مزعر _ مفزع _ مخيف _ عند مناع _ . EFFBAYANT, E, adj., فَجّل _ جفل _ خون _ فرّع EFFBAYER, v. a., فجّا .0 خص _ . I وهر _ أرعب _

ارتعب م عفل م A. _ خفل م S'Effrayer, v. rés., فزع . S'effrayer d'une chose, s'en étonner,

جفلان _ فزعان _ موهور, Effeave, B, adj., موهور.

بلا لجام _ هابج , sans frein , عابج عالم على المجام ـ

Effrénement, s. m., absence de tout frein, ...

وعب - خوف - فزع EFFROI, s. m., frayeur, وعب - خوف وقاح , plur., وقر Effronté, B, adj., impudent, وقرح ; plur., وقاح ,

בינוסה ב על בן EFFRONTÉMENT, adv., וני שום בי ולי בי ול בי ולי ב

ב על שה ב وقاحة, EFFRONTERIE, s. f., impudence, ב על שה ב فنجرة _ قلته صا

EFFROYABLE, adj. com., qui cause de l'effroi, مختوف _ مهول _ مرعب _ مفرّع

EFFROYABLEMENT, adv., le je.

EFFUSION, s. f., épanchement, — l. Effusion de sang, سفك الدماء.

انفتال لقلب, Effusion de cœur

ـ متساوى , Egal, B, adj., pareil, semblable, متساوى ۔ سوا۔ مثل بعصہ ۔ قرین ۔ نظیر ۔ معادل ۔ مساوی | هذامساوي هذاك ,Celui-ci cot égal à celui-là فردشي إ - هيتر - مجهود - سعى - جهد ,Celui-ci cot égal à celui-là هذامساوي هذاك ,

. رعاية خاطر ـ مراعاة خاطر ـ اكرام ,déférence له . هذا و هذاك فرد شي ـ هذا مثل هذاك ـ Cela est égal entre nous, nous le partagerons en راعي خاطرة. [Navoir point d'égards pour quel-هذا سواتين commun,

فهما بذاته ,طبعه فهما في الم

. نظراً الى Eu égard, ayant égard, الـ كل شي عنك مثل بعصـــه, Tout lui est égal ا كل شي عنك سيواً. ∥ Cela m'est égal, je ne m'en embarrasse pas, اما على ما علينسسا A différens égards, من جهلة وجوة || Cela m'est égal, employé pour témoigner son départ, la perte d'un objet quelconque, اللقرد لا اسفا عليد - للهفاين - للهفا - للجهنّم -

ÉGAL, s., ÉGAUX, pl. m., de même qualité ou - ليس له نظيو, Sans égal . امثال - اقران ما لد مهائل - ما لد مثيل

ÉGALEMENT, adv., d'une manière égale, _____ . صبيعه الدرب - توهه عن الطريق | Également, autant, aussi. على التسوية - بالسوية .وكذلك

ساوی بین عادل بین EGALER, v.a., rendre égal, .ساوي ـ

Égaler, être égal à, عادل ـ قارن ـ ساوى. Elle égale sa mère en beauté, تعادل اللها في الملاحة.

.مهد ـ ساوي . Egaler, rendre uni,

ے شبه نفسه ب S'Egaler, v. pr., s'assimiler à, ب منبة نفسه .نشتهب

EGALISATION, s. f., انسوية الاقسام.

.ساوى القسية, EGALISER, v. a., égaler la .part

Egaliser, rendre uni (le sol), سأوى كلارض

. تسوية _ مساواة _ سوية . ÉGALITÉ, s. f.,

انبش | ماتبر محساب ـ اعتبار . Avoir égard à, considérer

_ اكرمه _ لاحظه , Avoir des égards pour quelqu'un كلهم مثل بعضهم _ كلهم سوا qu'un,ما راعي خاطرة ـ ما عدّ لد خاطّر, Per ـ خاطرة لازم ,sonnage à qui l'on doit des égards مسوى ـ مهتد ـ مساوى ,Bgal, uni, de niveau Egal, toujours le même, بذاته. Son caractère est صاحب خاطر Traiter quelqu'un avec les égards convenables, قام بواجبه O. | Par الاجل خاطرك _ اكراما لتحاطرك , égard pour vous فرد شي _ سوا _ مثل بعصد ,Égal, indifférent

من قبل ذلك , A cet égard, adv., sous ce rapport, عبر قبل ذلك

من قبل _ بخصوص A l'égard de, quant à, من قبل _ بخصوص في حقى. A l'égard de, en comparaison de, بالنسبة الى.

EGAREMENT, s. m., erreur, désordres, فلال. خلل في العقل, Egarement, alienation d'esprit, خلل في عَيى القلب _ غيّة _ غرور, Egarement de cœur ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin.

Egarer, au fig., اصل.

Bigarer, perdre quelque chose, تاة منه الشي 0. - صيّع الدرب, SÉgarer, v. pro., se fourvoyer, o. Quiconque على مال عن الطريق ـ I. عنا des aveugles pour guides, s'égarera indubitablement, .prov ; قد يصل من كانث العبيان تهديه

S'Egarer, se perdre (chose), قات O. _ عناع I. ÉGARÉ, E, adj., تایم.

Égaré, au fig., hors de la raison. ÉGAYER, v. a., réjouir, ________.

S'égayer, v. pron., تكيَّف تبحبر. S'égayer, plaisanter, se mettre à faire des folies, مزح ٨.-ECARD, s. m., consideration, circonspection, ud. (Commencer à s'egayer après avoir été affligé,

جاية ـ درقة, Écide, s. f., au fig., désense, حاية ـ درقة.

ECLANTIER, S. m.; arbuste, عليق الكلب - نسرين.

ÉGLANTINE, s. f., fleur, بأنسرين

كنايس, , plur. , كنايس , plur. , كنايس

L'Eglise, l'assemblée des fidèles, البيعة المقدسة المقدسة.

غنا الرعاة _ قصيدة , EGLOGUE, s. f., غنا الرعاة _

Égoisen, v. n., parler trop de soi, 🔑 O.

انانية _ تفصيل الذات ,EGOISME, s. m., تانية _ تفصيل الذات

في الما يحت لا نفسه , s. com. , ما يحت لا

Égorger, v. a., couper la gorge, ¿. A. Égorger, ruiner quelqu'un,

انذبح حلقسم Écosiller (S'), v. pr., انذبح .0 بتح من الصواح

Égout, s. m., conduit des eaux de la pluie, .ميازيب , plur.

Egout, réceptacle d'immondices, بلوعة _ بلاعة; .بالوعة ـ بلاليع ,.plur

ÉGOUTTER, v. a., faire écouler l'eau goutte à goutte, .نقط الماء _ قطر الماء

ÉGRATIGNER, v. a., خربش ـ خربش ـ خربش ـ خربش ـ قامة مثل الرمي Taille élancée, خدش ـ خربشة ـ خرمشة, Taille élancée Quand on joue avec le chat, il faut souffrir ses égra-

الذي يلعب مع القط يحمل خربشاته. , tignures

O. فرط - .0 فرك الحت , v. a., توك الحت , 0. . بطران , .EGRILLARD , 8.

EGRUCER, v. a., briser, mettre en poudre, ق 0. اتساع _ توسيع

فدق , ÉGRUGEOIR, s. m., مدق.

ـ بلاد مصر ـ مصر عصر بلاد مصر ـ الديار المصرية - لا قليم المصرى - برمصر - ارض مصر كالقطار المصرية_

اللولى بعد انتصاأيد Egyptien, habitant, natif d'Egypte, من مصور مصوى ـ مصاروة et مصارى , مصريين , plur., مصرى .اولاد مصر, plur. ; ابن مصر

قليل الحيا , adj., الحيا .

خروج المنى .E E LACULATION , S. f. , خروج

ÉLABORATION, s. f. (des humeurs, du sang), . تحكيم الدم - انضاج المواد

ÉLABORER, v. a., terme de médecine, préparer, - انضرِ الموادّ , perfectionner (les humeurs, le sang), آافت الموادّ الموادّ الموادّ الموادّ الموادّ

- تحكم الدم (humeurs, sang), عدم الدم . ٨ نضحت المادّة

A. كسيح الاشجبار - قلم ,ÉLAGURB, v. a., ébrancher نظف شحرة

Élaguer, au fig., retrancher d'un écrit les choses . ازال ـ . I نفى عند العاطل ,inutiles

ÉLAGUEUR, s. m., رَبَّار - كُسَّاح,

وثبة, ELAN, s. m., mouvement subit,

ÉLANGEMENT, s. m., impression d'une douleur su-. نحزة _ فعزة bite,

ÉLANCER, v. n., produire des élancemens, نغز A.

O. هجم ـ يثب , aor., وثب , ref. وثب انطبق على ـ اندفع على ـ انزرق على ـ

طوبل رقيق ELANCÉ, B, adj., haut et mince, طوبل

ELARGIR, v. a., rendre plus large,

أطلق , Élargir, mettre en liberté أطلق .

S'Elargir, v. pr., آنسع.

ÉLARGISSEMENT, s. m., augmentation de largeur,

. اطلاق من الحبس, Blargissement, mise en liberté, سبحال. ÉLARGISSURE, s. f., largeur ajoutée à, ...

ÉLASTICITÉ, s. f., qualité d'un corps qui a du ـ كشاشة , ressort, qui se redresse après la pression قوة تحولية مثل كيفيتر رجوع القوس الى حالته الشويلية مثل كيفيتر رجوع القوس الى حالته الشوية الشوية القوس الى الت

> ÉLASTIQUE, adj. com., qui réagit après la pression, تحوّلی ای اذا انحنی برجع الی حالتہ کلاولی

ماء قتا الحيار, s. m., ماء قتا الحيار,

¶.رعایت خاطر ــ مراعاة خاطرـ اکرام ,déférence له .هذا و هذاک فرد شی ــ هذا مثل هذاک ــ Ils sont tous égaux, اللهم سوا , Ils sont tous égaux Cela est égal entre nous, nous le partagerons en راعى خاطرة. ال N'avoir point d'égards pour quel-هذا سوائين ,commun

طبعه دایها بذاته ,égal

Egal, indifférent, فرد شي _ سوا _ مثل بعصه - كل شي عنك مثل بعضه . Tout lui est égal الكل شي عنك سيوا Cela m'est égal, je ne . من جهلة وجوة A différens égards من جهلة وجوة A différens égards من جهلة وجوة || Cela m'est égal, employé pour témoigner qu'on ne regrette pas la mort d'une personne, son départ, la perte d'un objet quelconque, للقرد لا اسفا عليد - للهفاين - للهفا - للجهنم -

ÉGAL, s., ÉGAUX, pl. m., de même qualité ou - ليس له نظير, Sans égal . امثال - اقران , ما لد مهائل - ما لد مثيل

ÉGALEMENT, adv., d'une manière égale, -غلى التسوية ـ بالسوية. Également, autant, aussi, . کذلک

ساوى بين عادل بين ,EGALER, v.a., rendre égal .ساوي ـ

Elle عادل ـ قارن ـ ساوى Egaler, être égal à, حادل ـ قارن égale sa mère en beauté, تعادل أمها في الملاحة.

.مهد ـ ساوی Egaler, rendre uni,

د شبه نفسه ب S'Egaler, v. pr., s'assimiler à, ب انشته ب

EGALISATION, s. f., انسوية الاقسام. ECALISER, v. a., égaler la part, الله القسية. - سأوى كلارض , rendre uni (le sol), سأوى كلارض

. تسوية _ مساواة _ سوية , EGALITE, s. f., تسوية

انبش إ ـ اعتبار . Avoir égard à, considérer اعتبار. راب مسب O. Égards, marques d'estime, de

_ اكرمه _ لاحظه, Avoir des égards pour quelqu'un qu'un, ما راعي خاطرة ـ ما عدّ لد خاطر, Per-ـ خاطره لازم, sonnage à qui l'on doit des égards, سوتى ـ مههد ـ مساوى Bgal, uni, de niveau, حاطره لازم Egal, toujours le même, بذاته. Son caractère est ماحب خاطر Traiter quelqu'un avec les égards convenables, قام بواجبه O. | Par . الجل خاطرك - اكراماً لخاطرك , égard pour vous انظراً الى Eu égard, ayant égard, انظراً الى.

من قبل ذلك , A cet égard, adv., sous ce rapport

من قبل _ بخصوص A l'égard de, quant à, من قبل _ بخصوص . A l'égard de, envers , في حقّ A mon égard, ف حقم ا A l'égard de, en comparaison de, .بالنسبة الى

ÉGAREMENT, s. m., erreur, désordres, JУ. Egarement, alienation d'esprit, خلل في العقل . غَي القلب _ غيّة _ غرور Egarement de cœur, عُبَى القلب _ غيّة _ ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, . صيعه الدرب - توهه عن الطريق

Egarer, au fig., أحداً.

Begarer, perdre quelque chose, تاة منه الشي 0. - طيّع الدرب, SEgarer, v. pro., se fourvoyer, ه O. Quiconque طاح . . 0 تاء عن الطريق . . 1 صلّ des aveugles pour guides, s'égarera indubitablement, .prov ;قد يصل من كانت العميان تهديه

SEgarer, au fig., errer, J. I. _ J; I. S'Égarer, se perdre (chose), sti O. - sto I. EGARÉ, E, adj., تاید.

Egaré, au fig., hors de la raison, احال. EGAYER, v. a., rejouir, Lund - 1.

S'Égayer, v. pron., جبعباً _ فيكنا. S'égayer, plaisanter, se mettre à faire des folies, مزح A. ECARD, s. m., consideration, circonspection بطرا O. || Commencer à s'égayer après avoir été affligé

جاية _ درقة, Écide, s. f., au fig., désense, حاية _

ورد جبسلی ,ECLANTIER, s. m.; arbuste عليق الكلب _ نسرين.

جلنسرين ÉCLANTINE, s. f., fleur, جانسرين

. كنايس, , plur. ; كنايس , EGLISE, s. f., temple

L'Eglise, l'assemblée des fidèles, البيعة المقدسة المقدسة.

غنا الرعاة _ قصيدة , ÉGLOGUE, s. f., غنا الرعاة _

Égoïsen, v. n., parler trop de soi, 🔑 O.

انانية _ تفصيل الذات ,EGOISME, s. m., انانية _ تفصيل الذات

فسه , في الله في في الله في ا

ÉGORGER, v. a., couper la gorge, خبخ A.

أهلك في Égorger, ruiner quelqu'un, اهلك العالم الع

أ ـ انذبح حلق ما Écosiller (S'), v. pr., مانذبح .0 بتح من الصواح

EGOUT, s. m., conduit des eaux de la pluie, ميزأب; .میازیب , plur.

Egout, réceptacle d'immondices, بلوعة ـ بلاعة; . بالوعد _ بلاليع ,.plur

ÉGOUTTER, v. a., faire écouler l'eau goutte à goutte, .نقط الماء _ قطر الماء

EGRATIGNER, v. a., خربش ـ خرمش الخدش ـ خربش ـ خربش ـ ÉGRATIGNURE, s. f., غدش ـ خربشة .

Quand on joue avec le chat, il faut souffrir ses égra الذي يلعب مع القط يحهل خربشاته. ,tignures

O. فرط _ . 0 فرك الحبّ بالكري فرط _ . 6 فرط _ . 6 فرك الحبّ بالكري فرك الحبّ الكري فرك الحبّ الكري فرك الكري ال

فران , EGRILLARD , S. , بطران

EGRUGER, v. a., briser, mettre en poudre, ق 0. انساع ـ توسيع

فدق , ÉGRUGEOIR , s. m. , مدق

ـ بلاد مصر ـ مصر مصر بالاد مصر ـ مصر ـ مصر ـ بلاد مصر ـ الديار المصربة - الاقليم المصرى - برمصر - ارض مصر الاقطار المصرية ـ

. الاولى بعد انتصاأيد Egyptien, habitant, natif d'Egypte, من مصر مصرى ـ مصاروق et مصاری مصربین , plur., مصری . اولاد مضر, .plur ; این مصر

EMONTE, adj., Low !.

خروج المني .EJAGULATION, S. f.,

ÉLABORATION, s. f. (des humeurs, du sang), . تحكيم الدم - انصاج المواد

ÉLABORER, v. a., terme de médecine, préparer, - انضر الموادّ, (les humeurs, le sang) انضر الموادّ,

- تحكم الدم, SÉlaborer, v. pr. (humeurs, sang), حكم الدم . ٨ نضحت المادّة

A. كسيح الاشجبار - قلم ,ÉLAGUKB, v. a., ébrancher نظف شحرة

Élaguer, au fig., retrancher d'un écrit les choses . ازال - . I نفى عند العاطل ,inutiles

ELAGUEUR, S. m., رتبار - کساح.

وثبة, ELAN, s. m., mouvement subit, وثبة

ÉLANGEMENT, s. m., impression d'une douleur su-. نخوزة _ فغزة bite,

ÉLANCER, v. n., produire des élancemens, نعز A. ٨. عض _ ٨. نخوز

.o خجم _ يثب , aor., وثب , S'Élancer, v. réf. انطبق على ـ اندفع على ـ انزرق على ـ

ÉLANCÉ, E, adj., haut et mince, طوبل رقيق. .قامة مثل الرمي Taille élancée,

ÉLARGIR, v. a., rendre plus large,

أطلق , Élargir, mettre en liberté

SElargir, v. pr., أنسع.

ÉLARGISSEMENT, s. m., augmentation de largeur,

اطلاق من الحبس, Élargissement, mise en liberté, وصلة , ÉLARGISSURE, s. f., largeur ajoutée à

ÉLASTICITÉ, s. f., qualité d'un corps qui a du - كشاشة , ressort, qui se redresse après la pression فرة تحوّلية مثل كيفية رجوع القوس الى حالته الكوypte, مالته القوس الى عالته الكوية مثل كيفية رجوع القوس الى

> ÉLASTIQUE, adj. com., qui réagit après la pression, تحوّلی ای اذا انحنی برجع الی حالتہ کلاولی

ماء قمّا الحمار, m., ماء قمّا الحمار,

ÉLECTEUR, s. m., بانتخاب; plur., إصحاب

ELECTIF, IVE, adj., ...!

ELECTION, s. f., action d'élire, بانتخاب.

فيخص اصحاب الانتخاب, adj., بيخص اصحاب

ÉLECTRICITÉ, s. f., propriété d'attraction des corps frottés, اجاذبية تظهر في الاجسام عند دعكها.

ÉLECTRIQUE, adj., بغجد.

ÉLECTRISER, v. a., développer, communiquer la faculté électrique, احدث في الشي الجاذبية.

ÉLECTUAIRE, s. m., opiat, معجمون ; plur.,

فطرافة ,فطرافة ,ÉLEGAMMENT, adv.

ÉLÉGANCE, s. f., قطرف عظرافة. Élégance du langage, فصاحة و بلاغة عظرافة الكلام Élégance de la taille, شاقة القامة.

ÉLÉCANT, E, adj., ظريسف. Style élégant, قدّ رشيق. Taille élégante, قدّ رشيق.

(ثابی, Élegiaque, adj. com.,

, plur., مرثاة , ÉLÉCIE, s. f., poème tendre et triste مراثی.

ÉLÉMENT, s. m., corps simple, عنصر علي ; pl., اركان, plur., زكن ـ عناصر.

Elément, au fig., chose, lieu, etc., qui plait le plus, بيت أنسد. Il est dans son élément, هو في موضعه.

Élémens, au pl., principes d'art, de science, قواعد ـ اصول ـ مبادى.

Elémentaire, qui contient les élémens, loul.

ÉLÉMI, s. m., gomme, صهغ لامى.

ÉLÉPHANT, s. m., فيل ; plur., افيال أ.

ÉLÉPHANTIASIS, s. f., sorte de lèpre, حذام

ÉLÉPHANTIQUE, adj., insecté de lèpre, مجذوم.

ÉLÉVATION, s. f., exhaussement, ارتفاع الأفريان. Élévation de l'hostie, ارفع القربان. Élévation de la voix, ارتفاع الصوت. الافاع العليب المحتونة على الرتفاع القطب. الرتفاع القطب. الرتفاع القطب.

ـ ارتقا الى المعالى ـ رفعة Elévation en dignité, علا ـ علا

Élévation du style, sa sublimité, sa noblesse, شرف العقل. Élévation d'esprit, ارتفاع شان الكلام. الفاع شان الكلام الفاع في الفاع

Elévation, colline, تىل ; plur., تلال.

ÉLÈVE, s. com., celui qu'on a instruit, نلهیند; plur., شراق ـ تلامید.

. نشو, Elève, celui qu'on a élevé, نشو

ELEVER, v. a., hausser, وفع A. ـ علّى ما

شيد ـ . I. بني Elever, bâtir, بني.

Elever, nourrir, éduquer, انشا . رتبی . 11 a été élevé dans la mollesse, السيدلال . 11 عنوبي في جور الدلال الدلال . 11 على طبعه . 11 فافعه eleva ses enfans dans des sentimens semblables aux siens, رتبی اولاده علی طبعه . 11 a été élevé pour gouverner, الرشي للسلطنة . ترشي للسلطنة .

Elever, au fig., procurer de l'élévation, وفع A. - A. -

. انهى ـ ارتقى ـ ترقى ـ ارتفع ،.. انهى ـ ارتقى ـ ترقى ـ ارتفع ... انهى ـ التشى ـ التش

S' Élever, s'enorgueillir, A.

S'Elever, commencer, ابتدى.

ÉLEVÉ, adj., haut, حالى.

Bien élevé, qui a reçu une bonne éducation, lelca, lelca,

ÉLEVURE, s. f., pustule, bonton sur la peau, . بثور ,plur. ; بثر

ELIDER, v. a., terme de grammaire, حدف I. S'Elider, pron., انحذف.

ألياس, ELIB, nom propre, الياس.

Éысівілітє, s. f., capacité d'être élu, тысь -كون احد اهلا أن ينتخبوه

ÉLIGIBLE, adj. com., qui peut être élu, Erimé, adj., usé, بالى.

النبرى ـ . A. بلى LIMER (S'), v. pr., s'user, بلي المناسبة اخراج , ÉLIMINATION , s. f.,

ELIMINEB, v. a., expulser, اخرج من.

انتخب ـ اختار , ELIRE , v. a. , choisir انتخب ـ اختار .

. حذف حرف f., عدف

ELITE, s. f., ce qu'il y a de meilleur, sir; .عنابر ,.plur

ÉLIXIR, s. m., liqueur, اكسير.

.الرجل فصاحة لسانه إ خلاصة المحاسبة , Elixir, au fig., ce qu'il y a de meilleur

. Elle, pr. f. وي ; plar ،, Elles , هُنَّ Elle, pr. f. وي

. بلغا , plante, مربق اسيص و اسود , plante عربق اسيص و اسود .

ELLÉBOBINE, s. £, plante, موزة ـ دمشقية.

- تقدير, ELLIPSE, s. f., suppression de mots, کلیة مقدرة

قطع ناقص اليسي Ellipse, terme de géométrie, قطع ناقص ELLIPTIQUE, adj. com., сывсельный.

ÉLOCUTION, s. f., manière de s'exprimer, Li .نقن ـ كلام

ELOGE, s. m., مدس, Faire l'éloge de quelqu'un, .0 شكرة عند الناس . ٨ مدحه

ELOGGNEMENT, B. m., action d'éloigner, de s'éloi- Émailler, décorer de fleurs, إُنِّينَ بِالرَّحِورِ, انقاش ,شاد عد ا بعاد فی فی از بعد ا بعاد ا بعاد ا بعاد ا بعاد ا بعاد ا بعاد ا

اشتقاق ـ ورود ـ صدور Eloignement, au fig. ماشتقاق ـ ورود ـ صدور Eloignement, au fig. ماشتقاق ـ ورود ـ صدور المستقال الم ـ نغر قلبم مسن ،Avoir de l'éloignement pour .ه کره

غياب ـ بعاد , Eloignement , absence لعد , Éloignement , distance

ÉLOIGNÉ, adj., عيد Les pays les plus éloignés, اقصني البلاد.

Éloigner, v. a., écarter, عداً . Éloigner, retarder, différer, ابقى الى غير زمان Ir ـ غتر القلوب , Eloigner, au fig. , aliener les cœurs . نفر القلوب - امال القلوب عن

S'Éloigner, v. réf., s'absenter, بعد عس A. ـ رتغرّب ۔ I. غاب عن

S'kloigner, s'écarter, تباعد عن S'éloigner de . ظهر منه قصور , نقيصة ـ . O نقص , son devoir

A. کرتا , S'Éloigner de, concevoir de la répugnance .نـفر قلبه من ـ

A. بان بعيد , S'Eloigner, paraître éloigné فصاحة , ÉLOQUEMMENT , adv. , عصاحة .

بيان - فصاحة - بلاغة . ÉLOQUENCE, s. f., بيان -البيان سحرحلال, L'éloquence est une magie permise. چال , L'éloquence est l'ornement de l'homme

ELOQUENT, E, adj,, فصيح ; plur., إبليغ _ فصحا

. مصطفى _ مختار _ منتخب . . ÉLU, E, 8., انظل ـ : A مرغ ، ÉLUDER , v. a., rendre vain Eluder, éviter avec adresse, عرن _ حاول Q. I. ELYSEE, s. m., terme de mythologie, جنار. ÉMAIL, s. m., composition appliquée sur un métal,

.مینا ـ زرنشان

. نقش , *Émail*, variété de couleurs .

EMAILLER, v. a., orner d'émail, مقسش O. ـ فضص بالقزاز وكب بالمينا

Émanations, odeurs, vapeurs qui émanent de, روايع أو البخرة طالعة مِن

ÉMANGIPATION, s. f., acte qui émancipe un enfant, عتاق الولد من القصر

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, hors de la puissance paternelle, عتق الولد من القصر I. S'Émanciper, v. réf., prendre trop de liberté, S'Émanciper, sortir du devoir, des bien-.0 خرج من القانون, séances

O. صدر من , EMANER , v. n., découler

A. صعد من مل ملع من A. طلع من A. صعد من من ملك EMARGEMENT, s. m., القييد في الهامش.

قبّد في الهامش, Emange, قبّد في الهامش.

EMBAILLONNER, v. a., mettre un bâillon, كُمَّم.

EMBALLAGE, 6. m., بضابع.

. EMBALLER, V. a., حزّم البضايع . I.

EMBALLEUR, S. M., حزام البضايع.

فلوكة _ مركب, Embarcation, s. f., petit navire, فلوكة

EMBARGO, s. m., défense faite aux navires de sortir

ـ تحریع علی خروج من مینــا ,du port منع المراكب عن الخروج من المينا

EMBARQUEMENT, s. m., بنزول بالمراكب.

ביל טוארוצי און בא באבע האבענים באבענים באבענ

. خرى النجار المشبك في Embarquer, engager dans une affaire, خرى النجار المشبك في المسبك في المسلك في المسبك في المسبك في المسبك في المسبك في المسلك في المسبك في المسبك في المسلك في المسلك في المسبك في المسبك في المسلك في المس

SEmbarquer, v. réf., نزل بالركب I.

أنشبك في S'Embarquer, au fig., s'engager dans, فأشبك في انحشي في ـ

Eмвавкая, s. m., obstacle, عابق; plur., ووابق ـ لخمطة , Embarras , au fig. , confusion de choses , عصطة .کرکنة

ـ حيرة , irrésolution, trouble d'esprit, حيرة ـ تشويش البال ـ خبلة

Embarras, peine causée par une multitude d'af-المكة ـ علمة _ عجقة , faires

ما يصعب على عبل هذا , Se trouver cela لشة , Embarras , affaire facheuse على عبل هذا , Se trouver cela qu'un dans l'embarras, ببلشه في دعوة ردبة C'est un embarras qui m'est tombé sur le corps, عبلته par adresse, ولَف الصنابعية و العسكر. .و انبلشت فیها

. تعبية , plénitude , تعبية .

- تباهـــ - تبغـــد Faire de l'embarras, ک .0 نفش روحه

ملتك معوّق _ محيّر , Embarbassant, B, adj., ملتك EMBARRASSER, v. s., empêcher la liberté des mouvements, عوق _ لبتك _ . O لخم . Embarrasser quelqu'un , lui donner beaucoup d'affaires , عجوق O.

Embarrasser, au fig., mettre en peine, donner de .شوش باله ـ شوش عليه ـ حيّر ,l'irrésolution ـ احتار في امسرة Etre embarrassé, incertain, اشتكل عليه الأمر

Embarrasser, rendre obscur, embrouillé, خبص 0. ا عقد الكلام, Embarrasser le style . عقد الكلام. Phrase embarrassée, كلام واقف.

S'Embarrasser, v. réf., s'inquiéter de, هکل ههه I. ۔ لا تہکل ہے۔ Ne vous embarrassez de riea, S'embarrasser de , éprouver de أ ما عليك من شح إ la peine de, معلب من A.

- تختبل - التخم , S'Embarrasser, se troubler عند العقدة , Voici où l'auteur s'embarrasse عند العقدة

S'Embarrasser, s'emplir, نعبي.

S'Embarrasser, éprouver de la gêne, تلتك . Il s'embarrassa les pieds dans une corde et tomha, Le filet إ. تعربق في حبلة , تشركل في حبلة و وقع علقت الشبكة في s'embarrassa dans les pierres, في الشبكة الاجار

EMBARRASSE, adj., gêné, فيما ملتك - ملبك المسكك الم .ملبوك في ثيابه , Embarrassé dans ses habits

قتعير - حيران, Embarrassć, irrésolu, en peine, متعير مشوش البال .. Je ne suis pas embarrasse pour faire

. EMBARCHER, v. a., prendre un ouvrier, un soldat

.مولف ,EMBAUCHEUR, S. m.,

ENBAUNEMENT, s. m., buisar - ablisa.

Embaumer, v. a., remplir un corps de baume,

Embaumer, parfumer, remplir de bonne odeur, عطّر- بخّر.

جهّل - حسّن - زبّن Enbellir, v. u., orner, جهّل - حسّن - الله

Embellir, v. n., devenir beau, ... O.

S'Embellir, v. pro. , تزيّن ـ تجهل.

EMBELLISSEMENT, s. m., "ic, ...".

D'EMBLÉE, s. f., tout d'un coup, من كلول.

EMBLÉMATIQUE, adj. com., رموزى.

Emblème, s. m., figure symbolique, رمز; plur., اشعل النارفي ; plur., اشعل النارفي . S'Embraser, اشارة ـ رموز

Емвоїтемент, s. m., (d'un os dans un autre), تعشیق العظم.

Emboiten, v. a., enchâsser des ais l'un dans l'autre,

. تعشق في , مع , S'Embotter , v. pr. ,

Embolture, s. f., endroit où les choses s'emboltent,

EMBOLISME, s. m., intercalation d'un mois, d'un jour, كبيس.

Embolismique, adj. com., intercalaire, كبيسى.

Emboucher, v. a., mettre à la bouche un cor, une trompette, نمر ب

Emboucher, au fig., instruire de ce qu'il faut dire, لقّن ـ لقّن .

SEmboucher, v. prou., (rivière) se jeter dana, طاقة للهدفع صت في O.

EMBOUCHOIR, ou EMBAUCHOIR, s. m., instrument pour élargir les bottes, ill ; plur., قوالب.

EMBOUCHURE, s. f., partie que l'on embouche, en .

Embouchure, manière d'emboucher la flûte, le sor,

. فم مدفع , Embouchure d'un canon

I.

. بواغيز ,plur., بوغاز ,plur. بوغاز

Embouquen, v. a., entrer dans, الحشر في ـ. الحشر في ـ.

EMBOURBER, v. a., La.

Embourber, au fig., fam., engager dans une mauvaise affaire, b, .

- توحّــل - . A وحل ,SEmbourber, v. pro. وحل . . علق في الوحل .

o. حَطَّ في الكيس, Embourser, v. a.,

EMBRASEMENT, S. m., - الشتعال النار ـ التهاب التهاب النار التهاب التهاب

EMBRASER, v. a., mettre en feu, اشعل النارقي اشعل النارقي.

S'Embraser, v. pro., التهب _ اشتعل.

EMBRASSADE, s. f., fam., قبلة . . .

EMBRASSEMENT, s. m., action d'embrasser, احتضال

Embrassemens, pl., conjonction de l'homme et de la femme, جاع.

EMBRASSER, v. a., serrer, étreindre dans ses bras, احتضن ـ عانق ـ . O صمّ الى صدرة.

Embrasser, au fig., environner, - blal.

Embrasser, contenir, وسع A. ـ حوى I. ـ موى المتوى على ـ احتوى على دiel et la terre, وسع عليه كلارض و السهوات.

. تعانى ـ تعاطى ,Embrasser, entreprendre

. تعصّب مع _ انضم الى ,Embrasser un parti

S'Embrasser, v. récip. , تعافيق.

EMBRASURE, s. f., ouverture pour le canon, طاقتہ للہدفع.

idat - نطول , EMBROCATION, s. f., فطيل -

Embrocher, v. a., شكُّ في السينج 0.

خبص الخبطة, Embrouillement, s. m., confusion, خبص الخبطة.

EMBROUILLER, v. a., mettre de la confusion, مُبَّك . Style embrouillé, کلام معقد .

S'Embrouiller, v. réf., se mêler, s'embarrasser, تشریک _ نشبتک _ تعرفل.

SEmbrouiller, perdre le fil de ses pensées, التخم .تختل ـ

Eмввиме́, e, adj., chargé de brouillards, лів.

EMBRUNIE, v. a., rendre brun, أسهر.

EMBRYON, s. m., fœtus naissant, جنين.

dla Embryon de fruits, de plantes, etc.,

Eмвисне, s. f., فتح مشرك . Dresser des embåches à, ひとI.

En embuscade, گیین - فنو . En embuscade, .متكهن ـ رابط لاحد ـ مكهن

EMBUSQUER, (S'), v. réf., se mettre en embus-.o ربط لد الطريق - تربط - اكبن - .o كبر، , cade ÉMENDER, v. a., corriger,

ÉMERAUDE, s. f., pierre précieuse, כֹסׁתָנ.

شاقــق , .شاقــق , ÉMBRGENT , adj.

دهنج - سنبادج , Emers, s. m., pierre pour polir, حنبادج .سنفرة _ سفيرة _

. نوع صقر صغير EMERILLON , s. m., oiseau , نوع

Éме́вітв, adj. m. (professeur), pensionné, re-.متقاعد _ عتيق ,traité

EMBRION, s. f., apparition d'une planète en sor- 3,1 dant de l'ombre qui l'éclipsait, ظهور.

أخواج - ابراز, Emersion, élévation d'un solide au-dessus d'un hors .عوم , fluide

EMERVEILLER, v. a., étonner, خرع A. - حير

S'Émerveiller, v. réf., d'étonner de, .اندهل ـ انخرع ـ

طرطير المقبّع , Tartre émétique .مقيّع ِ

أظهر ـ أعرض, Exettar, v. a., exprimer, أظهر ـ أعرض.

Émettre, produire, أبرز.

EMEUTE, s. f., sédition, قبمة ـ فتنة.

le mettre en petites parties, فرك م فرك 0. ـ .0 فت

ÉMIETTER, v. a., réduire du pain en miettes, ـ فتفت الخبز ـ .0 فتّ الحبز ـ فتّت الحبز

ÉMIGRANT, E, adj., طافش.

ÉMIGRATION, S. f., المفشار,

طافش ـ هاجم في Émicaé, على في الم

Éміскев, v. n., abandonner son pays pour se fixer

dans un autre, هجر بلادة ... O. هجر بلادة O. Éminger, v. a., couper par tranches minces,

EMINEMMENT, adv., au suprême degré, الغاية اعلا ما يكون

ÉMINENCE, s. f., lieu élevé, تلة علوة _ علوة _ بارة روابي ,.plur.

Eminence, titre des cardinaux, יוו פֿוֹגיי.

عالى ـ منيف EMINENT, E, adj., élevé, عالى ـ منيف.

ÉMINENTISSIME, adj., très-éminent, titre des car-كلي النيافة, dinaux

أمرأ , plur. أمير , plur أمير , plur

ÉMISSAIRE, s. m., envoyé secret, וֹנֵג,; plur.,

Émission, s. f., action d'émettre, de pousser de-

Emmagasiner, v. a., فغزن 0.

O. لف في القياط قيط , EMMAILLOTTER, v. a. , في القياط .

EMMANCHEMENT, s. m., jointure des membres, de leurs parties, تعشيق الاعضا.

EMMANCHER, v. a., mettre un manche, э о-.نصب له قنصة ـ

دتبر ـ وفق , Emmancher, ajuster

S'Emmancher, v. pr., s'arranger, اتفة.

EMMANUEL, n. pr., Ju salie.

Emménager, v. n., S'Emménager, v. pr.,

Emmener, v. a., as isi O.

O خلط بالعسل ـ دهن بالعسل من EMMIBLLEB, V.a., بالعسل عند العسل عند العسل العس

Emmirilé, E, adj., (discours) d'une douceur af-.كلام مدهون, fectée

EMMUSELER, v. a., mettre une muselière, EMOLLIENT, adj., (remède), دوا ملین.

مدخول, EMOLUMENT, s. m., profit, avantage casuel Éмоистоине, s. m., glandes, مياسم.

ÉMONDER, v. a., couper les branches superflues _ قلم الشجر _ .0 قص زوايد الاعصان , d'un arbre

فرع A. – کسے A. فرع ÉMOTION, s. f., agitation, mouvement dans l'âme, ا مطراب - روعة - حركة

ÉMOUCHER, v. a., débarrasser des mouches, les o. كنس الدبان من الدبان من الدبان, chasser Éмоиднет, s. m., ie з lie .

Éмоисноїв, s. m., instrument pour émoucher,

EMOUDRE, v. a., aiguiser, ... O..

EMOULEUR, s. m., سنان.

Émoussen, v. a., ôter la pointe, le tranchant, اعدم السيف حلا - علظ الحدّ.

Emousser, au fig., ôter la force, deed.

S' Emousser, v. pr., في السيف A.

S'Émousser, au fig., صعف O. علَّى ـ. O. صعف

ÉMOUVOIR, v. a., mettre en mouvement, عرك. قرم الناس, Émouvoir le peuple, l'exciter à la révolte - مَرَك النفوس في Émouvoir la colère, l'exciter, .طالع خلقه - حرك العضب

Émouvoir quelqu'un, lui causer de l'émotion, . .حرك فيد الشفقة ـ .0 راع ـ حرك

S'Emouvoir, v. réf., se sentir ému, s'agiter, _ تعترك _ ارتاع _ تعتركت فيد الشفقية .اضطرب

Empailter, remplir de paille, حشى تبن I.

EMPAILLEUR, s. m., صشا التبن.

EMPLEMENT, S. m., " Exection ...

EMPALER, v. a., die

EMPAN, s. m., espace entre les extrémités du pouce et du petit doigt écartés, شير; plur., أشبار. Empan, espace entre les extrémités du pouce et de l'index فتر, écartés.

O. صر , Empaqueter, v. a.

S'Empaqueter, v. réf., s'envelopper, will.

EMPARER (S'), v. pr., se saisir de, isi O. _ I. On s'empara de مسك _ . 0 صبط _ استولى على ses biens, علم عنطوا مالد المذوا مالد , Il s'empara de la ville, ملك البلد ـ . I. ملك البلد .

S'Emparer, au fig., asservir, dominer, L. I. La colère s'empara de استولى على ـ تسلّط على ـ lui, استولى عليد الغضب. " S'emparer de l'esprit de quelqu'un, ملک عقله.

Емратемент, s. m., نعجين. Empâtement de la .ثقلت اللسان ,langue

EMPATER, v. a., rendre pâteux, ... Empâter la langue, ثقل اللسان.

EMPAUMER, v. a., recevoir une balle, la renvoyer,

Empaumer, au fig., se rendre maître de l'esprit de quelqu'un, ملك عقله ملك A. _ عقله 1.

Empaumer une affaire, la bien conduire, دبو الأمر.

Eмраснемент, в. т., obstacle, э.е; plur., .موانع , plur. زمانع _ عوايق

Empêcher, v. a., نع عن A. _ نائل عن O. _ O. Que rien ne vous empêche de .لا يحصل لكم عايق عن الحجي, venir

- امتنع عن S'Empecher de, v. réf., se défendre, امتنع ـ نهستک من ,عن ـ .0 حاش نفسه عن A. Je ne puis m'empêcher de rire, ما اقدر امسك _ ما اقدر الهسك من الضحك [1] كسى تبن ، Empaliten, v. a., garnir de paille, ما اقدر امسك

> وش النعل ، Empergue, s. f., le dessus du soulier .وجه التاسومة .

EMPEREUR, s. m., ريش طين النشابة ريش (flèche), شاطان سلاطين عند الشاب التسابق التسابق

EMPESAGE, S. m., تبویش

ا بوش _ نشى , mettre de l'empois .روى بالنشا ـ

Empesé, adj., guindé, lourd, ثقيل.

. بواش , . EMPESEUR , s. m.

EMPESTER, v. a., infecter de mal contagieux, .افسد ـ اعدى الناس من مرض

Empester, au fig., fam., répandre une odeur fé-انتر, tide,

EMPETRER, v. a., embarrasser, عربق _ عنقل _ .عرقل

S' Empêtrer, v. pr., تشركل _ تعرقل _ تعنقل . וֹנל ולשני גד, EMPETRUM, 's. m., plante, וֹנל ולשני וּ.

Емрная , s. f., pompe affectée, — такей - مشة عند Louer quelqu'un avec em-مدهه و طنب فيد , phase

EMPHATIQUE, adj. com., منفوع.

EMPHATIQUEMENT, adv., "

غروقت, s. f., bail à longues années, غروقت _ قبة (bail à perpétuité).

EMPHYTÉOTE, s. m., qui jouit de l'emphytéose, .صاحب غرو**ق**ة

مغورى , Emphytéotique, adj.

EMPIÈME, s. m., amas de pus ou de sang épanché, .نزول دم

EMPIÉTEMENT, S. m., اتعدى ـ جوران.

EMPIÉTER, v. a., usurper sur le terrain d'autrui, .0 جار على ارض غيرة

Empiéter, au fig., entreprendre sur les droits de . تنعدی علی ۔ تبجری علی ,quelqu'un

.I حشي

دخّل في S Empiffrer, v. pr., manger beaucoup, devenir دخّل في . extrêmement replet, انبفزر من لاكل ـ ترفس.

رص , Empilement, s. m.

EMPILER, v. a., mettre en piles, , O.

EMPIRE, s. m., puissance, autorité, ______ قدرة ـ سلطان

. سلطنت , Empire, domination, monarchie

Empire, étendue de pays, مالك , pl., مالك.

I. مار اردى من الاول, Empirer, v.n., devenir pire

اشتد مرصم , Sa maladie empira . اشتد مرصم .

- صيّر أردى, Empirer, v. a., faire devenir pire مذا ثقل مرضه, Cela a empiré son mal, زود في الأذاء

Empirique, adj. com., qui ne s'attache qu'à l'expérience, تجرّبے.

Empirisme, s. m., connaissance pratique de l'em-- علم المجسر ب pirique, médecine empirique .طب مجترب ـ طب تجربی

EMPLACEMENT, s. m., place, موضع.

Emplacement, action de placer, وضع

EMPLASTIQUE, adj. com., ou EMPHRACTIQUE, روا مسدّد , (remède) qui bouche les pores مسدّد .

الزقة ـ لصقة , EMPLATRE, s. m., تازقة ـ لا

EMPLETTE, s. f., achat, ".

EMPLIB, v. a., ملا ـ ملى ... A. ـ ...

.امتلا ـ تعبّ ـ ـ تهلّ ع ـ المتلا ـ تعبّ ـ المتلا ـ تعبّ ـ المتلا ـ تعبّ ـ المتلا ـ تعبّ ـ المتلا ـ المتلا

EMPLOI, s. m., usage, استعيال. Faire un bon em-استعمل الشي بالمعروف , ploi de

.وظایف, pl., وظیفت خدمة , pl., وظایف

EMPLOYÉ, s. m., qui a un emploi, صاحب وظيفة; اصحاب, اصحار.

EMPLOYER, v. a., donner un emploi, de l'occupa-.اعطى وظيفة ـ شغّل ,tion

Employer, se servir de, استفهل. Employer son EMPIFFRER, v. a., faire manger excessivement, argent, son temps à, عرف ماله و اوقاته في اله عليه اله Employer dans un compte, un état, y comprendre,

S'Employer, v. réf., s'occuper à, s'appliquer à,

، عمر . بعدمه Empreinte d'un مداغ _ علامة _ اثار | - بذل المقدور و صرف المجهود في _ اشتغل في . ٨ سعى في _ اعتنى في

EMPOCHER, v. a., بيجا في الجيب O.

I. مسك _ . . 0 كيش _ . . قبض . . . قبض I. .قفش ـ

. بوش ـ نشاء , Empois, s. m., colle d'amidon

EMPOISONNEMENT, 8. m.,

Empoisonner, v. a., سقى سمّ - سيّم - O. EMPOISONNEUR, SE, S., ...

Empoissen, v. a. Voyez Poissen.

خلقانی ـ خلقی . EMPORTÉ, E, adj., violent

EMPORTE-PIÈCE, s. m., instrument pour découper, .مشرط

EMPORTEMENT, s. m., mouvement de colère, ـ نصــــند. Emportement d'une passion, .هيجان النفس

Емровтив, v. a., enlever d'un lieu, eis A. -.0 اخذ معد ـ .1 شال

Emporter, attirer après soi, حَر مُل اللهُ 0. Emporter, esfacer, ____ I.

Emporter, arracher, enlever avec violence, جذب I. . ٨ قلع ـ

Emporter, gagner, obtenir, طفر ب A. Emporter .تغلب على _ استولى على , une place

Emporter, jeter l'ame dans un excès, bel-. تيج النفس

L'Emporter, avoir le dessus, بعلب I.

L'Emporter, exceller, 600.

L'Emporter, peser davantage, رجم على A.

S'Emporter, v. réf., se mettre en colère, bliel_ . انحيق ـ . ٨ غضب ـ تخلق

S'Emporter, s'abandonner, ne pouvoir plus être | drogue brûlée, شياط. .0 ثار ـ I. هاج ,retenu

EMPREINDRE, v. a., imprimer une figure sur, ¿¿¿ .وضع علامة على ـ ٨ طبع على ـ

EMPREINTE, s. f., impression, marque, il; plur., рlur.,

اثر الاقدام ,Empreinte des pas

EMPRESSEMENT, s. m., T. - ale, s. عمل منة في Mettre de l'empressement à, في أستعجال Remercier quelqu'un de son empressement, استكثر بخيرة عن غيرته اليه

بادر في رب ـ استعجل في S'Empresser, v. ref., empresserons de l'envoyer, انقدم ارساله Nous ما يحصل منا nous empresserons de le faire, لنه قصور بذلك.

EMPRISONNEMENT, 8. m., مبس

O. سجن ما I. مسجن O.

EMPRUNT, s. m., action d'emprunter, argent .قرض _ قرصة _ سُلْف emprunté,

ـ عيرة , Emprunt, chose empruntée, postiche جال عيرة , Beauté d'emprunt . عواري , plur. عارية .فصل مستعار ,Vertu d'emprunt ا

EMPRUNTER, v. a., demander et recevoir un em-ـ استسلف من ـ اقترض من , (prunt (d'argent) . Emprunter une chose ندیّن من ـ استقرض (pour s'en servir), استعار.

EMPRUNTÉ, E, adj., qui n'est pas naturel, ...

.مستقرض , Emprunteur, se, s.

أنتن ـ نتن . EMPUANTIR, v. a., انتن

EMPUANTISSEMENT, s. m., ...

EMPYRÉE, s. m., partie la plus élevée des cieux, . فليك للأفلاك

EMPTREUME, s. m., qualité désagréable d'une

.مباراة _ مغايرة _ غيرة . ÉMULATION , s. f. , غيرة

.مبارى ـ محرما, pl., اغريم Emule, s. com., concurrent,

ÉMULSION, s. f., potion rafraichissante, blanche,

EMPENNER, v. a., (flèche), بنس النشابة ريش.

سُلطان سلاطين - قيصر, سلطان سلاطين.

- Empesage, s. m., البوبش

EMPESÉ, adj., guindé, lourd, ثقيل.

براش EMPESEUR, s. m., براش

EMPESTER, v. a., infecter de mal contagieux, افسد اعدى الناس من مرض

Empester, au fig., fam., répandre une odeur fétide, انتر.).

EMPÈTRER, v. a., embarrasser, عنقل عربق _ عرفل.

نفخة ـ نطنيب . Emphase, s. f., pompe affectée, نطنيب ـ تفخم ـ محقة ـ طشة ـ تفخم ـ nouer quelqu'un avec emphase, مدحه و طنب فيد

EMPHATIQUE, adj. com., منفونه.

EMPHATIQUEMENT, adv., ...

Емричте́ове, s. f., bail à longues années, غروقة, (bail à perpétuité).

Емричте́оте, s. m., qui jouit de l'emphytéose, صاحب غروقة.

Emphyteotique, adj., مغورى.

Емріємк, s. m., amas de pus ou de sang épanché, نزول ده.

EMPIÉTEMENT, S. m., نعدى ـ جوران.

EMPIÉTER, v. a., usurper sur le terrain d'autrui, адисти де о.

Empièter, au fig., entreprendre sur les droits de tion, اعطى وظيفة ـ شقل quelqu'un, ينعدّى على ـ تجرّى على Employer, se servir de,

EMPIFFARR, v. a., faire manger excessivement,

S'Empiffrer, v. pr., manger beaucoup, devenir دخمل فی ... extrêmement replet, انسفزر من کلاکل ـ نارفس ... S'Emp

رص , Empilement, s. m.,

EMPILER, v. a., mettre en piles, о. О.

EMPIRE, s. m., puissance, autorité, all ...

.سلطنت , Empire, domination , monarchie , سلطنت .

Empire, étendue de pays, میالک ; pl., میالک.

I. صار اردى من الاول, EMPIRER, v. n., devenir pire

اشتد مرضر , Sa maladie empira زاد في الاذاء _

- صيّر اردى, Empirer, v. a., faire devenir pire, صيّر اردى. . هذا ثقّل مرصه, Cela a empiré son mal. وَدَ في الأذاء

Емрівіque, adj. com., qui ne s'attache qu'à l'expérience, تحجرّ بي.

Емрівізмі, s. m., connaissance pratique de l'empirique, médecine empirique, بالجيارة على المجارب.

EMPLACEMENT, S. IB., place, موضع.

Emplacement, action de placer, وضع.

EMPLASTIQUE, adj. com.., ou EMPHRACTIQUE, (remède) qui bouche les pores, كوأ مسدِّد.

EMPLATRE, s. m., مازقة ـ لصقة.

شروة EMPLETTE, s. f., achat,

EMPLIR, v. a., ملا ـ ملّى .. A. ملا ـ ملّى

.امتلا ـ تعبّى ـ تهلّى . S'Emplir , v. pr.

EMPLOI, s. m., usage, استعبال. Faire un bon emploi de, استعبال الشي بالمعروف.

. وظایف, pl., وظیفت خدمة, pl., وظایف, pl., وظایف (صاحب وظیفة, EMPLOYE, s. m., qui a un emploi, وصاحب (صحاب, اصحاب)

EMPLOYER, v. a., donner un emploi, de l'occupaion, اعطم وظفت شقل.

Employer, se servir de, استغيل. Employer son argent, son temps à, عرف ماله و اوقاته في I. Employer dans un compte, un état, y comprendre, دخا. دخا. د

S'Employer, v. réf., s'occuper à, s'appliquer à,

#. ختم , Empreinte d'un sceau . داغ _ علامة _ اثار | _ بذل المقدور و صرف المجهود في _ اشتغل في ٨ سعم في ـ اعتنى في

Емросива, v. а., حطّ في الجيب 0.

I. مسك . . 0 كيش . . 1 قبض . . Empoigner, v. a., قبض . قفش _

. بوش ـ نشاء , Empois, s. m., colle d'amidon

Empoisonnement, s. m.,

Empoisonner, v. a., سّم ـ سيّم ـ أ. اسقى سمّ ـ سيّم ـ I.

EMPOISONNEUR, SE, 8., سامم.

Empoissen, v. a. Voyez Poissen.

EMPORTÉ, R, adj., violent, خلقاني ـ خلقي.

EMPORTE-PIÈCE, s. m., instrument pour découper, .مشرط

Емровтемент, s. m., mouvement de colère, Emportement d'une passion, .هيجان النفس

Емровтев, v. a., enlever d'un lieu, et . . . . .0 اخذ معد ـ .1 شال

Emporter, attirer après soi, - A. - O. I. محى , Emporter, effacer

Emporter, arracher, enlever avec violence, بغباء I. . ٨ قلع ـ

A. Emporter طفر ب A. Emporter . تخلب على _ استولى على , une place

Emporter, jeter l'ame dans un excès, bel-. تير النفس

I. غلب L'Emporter, avoir le dessus,

L'Emporter, exceller, , 36 0.

L'Emporter, peser davantage, رجم على A.

اغتاظ, S Emporter, v. réf., se mettre en colère انحيق ـ . ٨ غضب _ تخلق

S'Emporter, s'abandonner, ne pouvoir plus être o. ثار ـ . I هاج , retenu

EMPREINDRE, v. a., imprimer une figure sur, čęż

.وضع علامۃ علی ۔ .۸ طبع علی ۔

באשבואדב, s. f., impression, marque, ו'נת, plur., באידים וויים,

اثر لاقدام, Empreinte des pas,

EMPRESSE, E, adj., James _ , alp.

- عجلة _ مبادرة _ هـة . m., عجلة _ مبادرة عبل هية في استعجال. Mettre de l'empressement à, عبل هية في استعجال Remercier quelqu'un de son empressement, .استكثر بخيره عن غيرته اليه

بادر في ب _ استعجل في S'Empresser, v. ref., Nous nous نبتض منهض ب ـ . A عمل همة في ـ empresserons de l'envoyer, انقدّم ارساله Nous ما يحصل منا empresserons de le faire, لن قصور بذلك.

Emprisonnement, s. m., ...

EMPRISONNER, v. a., سجن I. - سجن O.

EMPRUNT, s. m., action d'emprunter, argent .قرض _ قرضة _ سُلف ,emprunté

= عيرة , Emprunt, chose empruntée, postiche جال عيرة , Beauté d'emprunt .عواري , plur ; عارية . . فضل مستعار ,Vertu d'emprunt ا

EMPRUNTER, v. a., demander et recevoir un em-- استسلف من - اقترض من , prunt (d'argent), . Emprunter une chose, ندیّن من ـ استقرض إستعار, (pour s'en servir), استعار

Emprunter, tirer d'ailleurs, أستعار.

Empaunté, E, adj., qui n'est pas naturel, مستعار.

.مستقرض , EMPRUNTEUR, SK, 8.

انتن ـ نتن EMPUANTIR, v. a., انتن

فتار, , EMPUANTISSEMENT, s. m.,

EMPYRÉE, s. m., partie la plus élevée des cieux, . فلتك كلافلاك

Emptreume, s. m., qualité désagréable d'une drogue brûlée, شباط.

.مباراة ـ مغايرة ـ غيرة . ÉMULATION , s. f. , غيرة

.مبارى ـ خرما, .pl. غربه, Emule, s. com., concurrent

ÉMULSION, s. f., potion rafraichissante, blanche,

في البلد, En ville, في البلد, En, prép. de lieu, de temps, في البلد, En eté, قراحة En haine, كراحة. ∥ En règle, الصيف. ∥ En règle, En sage, comme . "En vertu de بيوخب. "En sage, comme un homme sage, عاقل جل مثل , امثل الله S'en aller en fumée, الباطل A. | Je l'ai vu en venant ici, . # En partant il me dit, ال. #-Il parla en tremblant, . تنکلم و هو پرجف

En voulezvous? ترید اعطیک منه! Ne m'en parlez pas, لاتكلهني عنهم.

أنـقلاب, Énallage, s. m., terme de grammaire الازمنة في النحو

وضع داير, Encadrement, s. m.,

يضع, aor., وضع داير, Encadrea, v. a.,

O. حط في قفص ,ENCACER, v.a.

ENCAISSEMENT, s. m., d'un chemin, באבת ולשת אני וליים. .عتبي في الصندوق Encaisse, v. a., mettre en caisse,

. نهر حافاته عاليات , Rivière encaissée

. نظام - سلسلة - ارتباط | I. باع بالمزاد, Vendreà l'encan حراج, I. ارتباط | المراح ... .باع حراج ـ

. جنزر _ زنجر إ عاشر الأجرام _ عاشر الأرذال, S'Encanallebb, v. réf

ENCAQUER, v. a., mettre dans une caque, entasser, presser, کبس I. _ عفس.

. I صاق عقب حافر الدايّة , Pr. , عناق عقب حافر الدايّة . I. O. فك السحر, s. f., douleur dans les pieds de de- Détruire un enchantement vant des chevaux, causée par l'étrécissement des talons, وجع يحدث في ايادي الحيل لضيق عقب الحافر

. Engastrement, s. m., وتعشيق.

ENCASTRER, v. a., enchasser, joindre,

.من شهع ENCAUSTIQUE, adj.,

دهين بشهع ENCAUSTIQUE, s. f., دهين بشهع.

ENCRINDRE, v. a, entourer, ψ blal.

ENCEINTE, adj. f., grosse, حُبُلُع; plur., حالى -كنت حاملة . J'étais enceinte de toi . حاملة ـ حامل .فىك

دابر ـ حظيرة , Enceinte, s. f., cloture, circuit, Encens, s. m., parfum, gomme aromatique, كندر ـ حصا لبان ـ لبان ـ بخاخير, plur. ; بخور .کنک ou قنّق

بخور, Encens, au fig., flatterie.

ENCENSEMENT, s. m., juic.

Encenser, v. a.,

Encenser, au fig., flatter, e.

مدّار , Encenseur, s. m., louangeur

; مجهولا _ مباخر, plur. ; مبخولا _ Encensoir, s. m., plur., شورية مجامر; ce dernier mot est usité seulement pour l'encensoir dont on se sert dans les églises.

Encensoir, au fig., l'église ou l'autel, کہنوت. Mettre la main à l'encensoir, entreprendre sur l'auitorité, les droits de l'Église, تعدى على الكنيسة.

Donner de l'encensoir, des louanges outrées,

ـ اتحاد , Enchainement , s. m. , fig. , suite , liaison , عاد

- قيد , Enchainen , v. a. , lier avec une chaine , قيد

Enchainer, au fig., captiver, ... I.

D. وط , etc. , ط , O.

Enchantement, s. m., effet de la magie,

غاية السرور - حيرة , Enchantement , ravissement . ENCHANTER, v. a., ensorceler per la magie, ... A. .4 رقي

- Enchanter, séduire, ... A.

ـ L. صطلل Enchanter, ravir en admiration, صطلل I. ـ O. Ilenchanta سلب العقل - ادهل - حير - . ا سطل les oreilles par l'harmonie de ses chants, لذذ צלון, ابهي العقل ,Enchanter l'esprit بالحاند

Enchanté, E, adj., soumis à quelque enchante-منسهر ـ مرصول ـ مسجور , ment

Enchanté, au fig., merveilleux, عجيب.

ـ قوى مبسوط , Enchanté , transporté de joie . في غاية السرور

Enchanteur, eresse, adj., (personne), ... يحير العقل , (chose, lieu) _ ساحر _ سحار

ENCHASSER, v. a., حرصت _ ركت _ Des perles enchassées dans du corail, راولو منصّد في مرجار.

.مزاد, ENCHERE, s. f., offre au-dessus d'une autre, Mettre une chose à l'enchère, عط الشي بالمزاد 0. ا رود ـ .I. زود ـ Mettre enchère, ازود

ENCHÉRIA, v. a., mettre enchère, sij I. - 5. Enchérir, au fig., ajouter à ce qu'un autre a fait,

le surpasser, فاق على مان الدعلي على الدعلي الدعلي

.0 سدّ ـ . .0 لخم ـ . 1 ردم | دم | I. - ازاد ثهنه Enchérir, v. a., devenir plus cher, ردم | ازداد سعرة.

Enchérissement, s. m., haussement de prix, .زود کلاسعار

Accentalesseur, s. m., مزود.

S'ENCHEVETRER, V. pr., (cheval), التحتل الحصال cause par un rhume, ¿ كام

O. سد المناخير - I. زكم , v. a., نكم ... شي داخل في شي , ENCLAVE, s. f., chose enclavée Enclave, limites, bornes, خد ماجز ; plur., اكهانا . .حدود

ENCLAVEMENT, 8. m., الخال.

ENCLAVER, v. a., enclore, enfermer une terre dans une autre, ض في ارض, دخل ارض.

ENCLIN, E, adj., L.

ENCLORE, v. a., clore de murs, ...

ENGLOS, s. m., espace contenu dans une enceinte . حاكورة - حكر - حلقة , de murs, etc.

ENCLOUER, v. a., piquer le cheval en le ferrant, خبر جامد, رخو .0 اخذ عليه _ .0 شك الحصان

. برشم , Enclouer un canon

. حاوى العلوم , Erre entre l'en- toutes les sciences ماوى العلوم , Exclume, s. f. , المناس العلوم .

. صاربين السندال و المطرقة , clame et le marteau || Remettre sur l'enclume, طرق المارة المار enclume, supportez, c'est-à-dire : souffrez le malheur avec patience, واذا كنت سنداناً فالقى; prov.

ENCOFFRER, v. a., وعبر في الصندوق , هم الصندوق , هم الصندوق . Encoffrer, mettre en prison, (.) 0.

Encoignume, s. f., coin, angle, (,); plur., .قرانی , plur. ; قرنت ـ ارکان

.رقبة الحصار، ENCOLUBE, S. f.,

.سحنة _ هية , Encolure , au fig. , air

عابق ـ مانع Encombre, s. m., empêchement, عابق ـ

Encombrement, s. m., انسداد.

Encombres, v. a., embarrasser de décombres, etc.,

Encontre (A L') de, prép., خلاف ـ خند .

ا كان متسلط ايضاً , ll régnait encore ايضاً عبد Il vit encore, لسا عايش _ يعيش ايضاً. | Il durera encore, يستقيم أيضا. || Vous dormez encore, , Pas encore الى كلان ما حصر ـ لساما اجا , Pas encore .ما . . . لشا ـ لشا

_ كهان _ ايصا , Encore, de nouveau, de plus

ولو ان , Encore que , conj. , bien que ترعيب ـ تقوية للقلب , Encouragement, s. m., رغّب _ شجّع _ قوى القلب ,Encourager , v.a. , Encourir, v. a., attirer sur soi, mériter, tomber en, وقع في ـ استاهل ـ . ا جلب على نفسه , Encourir

la disgrâce, وقع في عضب.

ENCRASSER, v. a., وسّع. ENCRE, s. f., مداد - عبر. Encre épaisse, claire,

محبرة _ دواة _ دواية كتابة , m., محبرة

ENCYCLOPÉDIE, s. f., ouvrage où l'on traite de

ENCYCLOPÉDIQUE, adj. com., qui comprend toutes les sciences, محتوى على جيع العلوم.

ENDEMIQUE, adj. com., particulier à un pays,

S'Endetter, v. réf., faire des dettes, ا ركبه الدين

ـ تحبث الدين ـ مديــون ENDETTÉ, adj., عليه ديون

ENDEVER, v. n. pop. Voyez ENBAGER.

معفرت , Endiable, &, adj., enragé,

ENDIABLER, v. n. Voyez ENRAGER.

S'ENDIMANCHER, v. ref., fam., mettre ses plus beaux habits, ألبّس الطقم.

ENDIVE, s. f., plante, هندية.

ENDOCTRINER, v. a., instruire, منظ علم الم

صرر اذی ENDOMMAGEMENT, s. m.,

ENDOMMAGER, v. a., causer du dommage à une chose, الذِّي (Syrie).

مدهلز, ENDORMEUR, s. m., enjôleur, مدهلز.

ENDORMIR, v. a., faire dormir; fig. fam., amuser pour tromper, قوم ـ نيّم ـ رقد.

S'Endormir, v. réf., commencer à dormir, نام - O. A. غفل

S'Endormir, manquer de vigilance, d'attention, تنغافل عن _ . . عفل.

Endormi, в, adj., engourdi, امتحدول.

Endormi, au fig., lent, paresseux, نعسان.

Endosse, s. f., fam., le faix, la peine d'une chose, ثـقلـّد ـ تعب

ENDOSSEMENT, S. m., توقيع في ظهر بوليصة

ENDOSSER, v. a., mettre une chose sur son dos, عطّ في ظهرة ـ وضع على ظهرة.

Endosser un billet, توقع على قفا بوليصة.

۔ امکنتہ , plur. ; مکان , plur. ; مکنتہ , plur. ; موضع ۔ مطارح , plur. ; مطرح

Endroit, l'opposé de l'envers, وجه, qu'on prononce en Égypte : وش.

ENDUIRE, v. a., دهن O. – طلی I. Enduire de chaux, de plâtre, ليس Enduire de mortier mêlé de paille hachée, سيتع.

Enduit de plâtre, دهین ــ دهان , . Enduit de plâtre, .سیاع , Enduit de mortier et paille ، تلییس

ENDURANT, E, adj., patient, lal Just - ...

ENDURCIR, v. a., rendre dur, insensible, قشىي ـ

Endurcir, accoutumer à la peine, عود على.

S'Endurcir, s'accoutumer à la peine, à la fatigue, على التعب ـ تعود على التعب 0.

S'Endurcir an crime, au vice, استبلد على.

Endurcissement, s. m., dureté de cœur, قساوة ـ قسا

.0 صبر على,ENDURER, v.a., supporter avec patience. استحیل ۔ احتیل.

Endurer, souffrir, كابد ـ قاسى.

مروق _ قوة _ شهامة ,ÉNERGIE, s. f., force, courage

ÉNERGIQUE, adj. com., man - coo.

فرة _ بشهامتر Énergiquement, adv., بقوة _ بشهامتر

ÉNERGUMÈNE, s. com., possédé du démon, enthousiaste, _ _ مطلوش _ مصاب.

ÉNERVER, v. a., affaiblir, اضعف الخيل.

SÉnerver, v. pr., لخيل 0.

ÉMERVÉ, E, adj., faible, خامل.

طفولية ـ صغر,ENFANCE, s. f., صغر

ولدنة, Enfance, puérilité, ولدنة.

ENFANT, s. com., 'طفل; plur., اطفال ; ولد ـ اطفال

صبيان , Enfant , garçon , صبي ; plur. , اولاد | . بنية ـ بنات , plur., وبنت , Enfant, fille, عنية . الله عنية . الله عنية . الله عنية . الله عنية الله عنه ا أولاد ,Enfants, posterite " الصغوري . | Enfants .ن~~ج~~ل ـ نسل ـ

.مولود , Enfant, au fig., produit par

Enfantement, s. m., געני ב פעני Les douleurs de l'enfantement, طلق - المخاص. ا Être dans les douleurs de l'enfantement, طلق A. مخص A.

ENFANTER, v. a., على; aor., يلد

ولدنت ـ صغرنت . ENFANTILLAGE, s. m., مادنت ـ صغرنة .

طفلی ـ صغاری ,ENFANTIN, E, adj.

رش بدقیق Enfarine, v. a., poudrer de farine, .0 رش دقیق علی ـ

Venir la gueule enfarinée, au fig. fam., inconsidérément, جاء مثل الثور I.

Enfariné, e, adj., au fig. fam., prévenu d'une 'میعهم برای, opinion

سقر - جحيم - جهنم . ENFER, S. m., سقر

ENFERMER, v. a., mettre, fermer en un lieu, O. I. قفل عليه ـ I. حبس في

.احاط ب Enfermer, environner.

S'Enfermer, v. réf., entrer dans une place pour la défendre, rester, أنحصر في.

S'Enfermer, se retirer dans son cabinet pour ne voir personne, اختلى.

Enference, v. a., percer avec un fer, A. O. S'Enferrer, v. réf., se jeter sur le fer, نشک انشک

S'Enserrer, au fig. fam., se nuire à soi-même, . تجون ـ .0 لط نفسه

ENFILADE, s. f., longue suite de, ...

ENFILER, v. a., passer un fil par un trou, . Enfiler une aiguille, صمّ ما لخيـــط I. Son عطس - .0 غط في الما - .0 غاص - تنعوط - | Une aiguill . عبّر الخبط في الابرة-صمّ خيط في الابرة طهست رحلَّم في الطين , Enfiler des perles, | pied enfonça dans la boue ابرة مضهوم فيها خيط المهست On enfonce ici (à الوحل على الوحل ع .سلس لولو . I نظم , نظم لولو .

o. سلک طریق ,Enfiler un chemin, le suivre .4 تبع طريق ـ

Enfiler, engager dans la perte, جُون.

و الحاصل - اخبراً , Enrin, adv., après tout, à la fin, أحبراً .

ـ اشعل ـ A. شعل مشعل Enflammer, v. a., allumer, شعل

. أمن ـ أضرم الغضب , Enflammer la colère أضرم . احرق الدم Enflammer le sang, l'échauffer, احرق

ولع _ اشتعل S'Enflammer, v. réf., prendre feu, ولع _

ENFLÉCHURES, S. f. pl., t. de marine, سلّم تسليق.

ENFLER, v. a., remplir de vent,

Enfler, au fig., enorgueillir, نفنح - قرم 0.

Enfler la dépense, قرى القلب. Enfler la dépense, I حشى الحساب

S'Enfler, v. pr., انتفخ انتفخ . Enfler, v. n., تورم - انتفخ . Faire en-مورم - ورمان - وارم - ورم Enfle, ورم , ورم , fler,

ENFLURE, s. f., tumeur, e, plur., pler., le,

Enflure du cœur, du style, انتفاخ.

Enfoncement, s. m., ce qui paraît le plus reculé, le plus éloigné dans un lieu enfoncé, قاع.

Enfonces, v. a., pousser vers le fond, faire pénétrer bien avant, دخّل - غوّط - عيّق . Enfoncer une chose dans l'eau, الموبة ـ غطم في الما وية ـ مطمى . || Enfoncer une chose pointue dans, ψ 🏎 O. -.0 دق خازوق O. | Enfoncer un pieu, غرز في

هون بيغور, (cause de l'humidité du sol

S'Ensoncer, entrer dans, en parlant d'une chose pointue, غرز ـ انشك في A.

Enfonceur de portes ouvertes, s. m.,

تنقوى ـ قوى . قوى ENFORCIR, v. a. et n.,

Enfouir, v. a., cacher, فن في I.

ENFOURCHER, v. a. fam., monter à cheval, jambe de çà, jambe de là, الجيمان.

ENFOURNER, v. a., فطفى الفرن.

ENFREINDRE, v. a., violer, rompre, خان العهد 0.

.0 نـقص العهد ـ تعدى الشرابع ـ

O. هرب م. I. فرّ, ENFUIR (S'), v. n. pr., فرّ

الله علاقة في ذلك. Encacé, s. m., lié par un engagement, مشبوك aor., على aor., مشبوك . Il est engagé, impliqué dans cette affaire, Engent الم علاقة في ذلك .

ENGAGEMENT, s. m., obligation, promesse; פאָע; plur., לייִוֹשׁ ב شُرِطْ ב عهود.

Engagement, enrôlement, انشباك في العسكر, Engagement, combat, شبكة _ وقعة.

ENGAGER, v. a., mettre en gage, عند شيأ عند 1.

Engager, donner pour assurance, رهن I. ـ

Engager son cœur, aimer, شکك قلبه.

Engager dans, impliquer dans, فيلك 0. الله 0. الله 0. الله 0. الله 0.

Engager, obliger à, الزم.

Engager, déterminer par la seule persuasion, معاد استال د ميل 0.

I. عزم _ . O دعا Engager, inviter

Engager, enrôler, شبك في العسكرية 0.

حرك الشر, Engager le combat

Engager une querelle, طلب الشكل O.

S'Engager, v. ref., promettre, s'obliger à, مهن ـ التزم ـ تعبد ـ الزم نفسه ب A. S'engager au service de, تعبد بحدمة ـ تقبد بحدمة.

. نغتبي من مواد ,S'Engager, s'emplir d'humeurs

. شبك نفسه في العسكر, S'Engager, s'enrôler.

S'Engager, s'empêtrer, تعنقل مائق مانقل م

S'Engager, s'enfoncer, entrer trop avant, تغوط.

S'Engager, s'embarrasser, s'engager imprudemment et trop avant dans une affaire, انشک ـ تواط

ENGAINER, v. a., حطّ في قراب O.

ENCEANCE, s. f., race, جنس . C'est une maudite engeance, في زريعة ملعونة.

قبطلص ـ قياسات, plur. ; قياس ـ ENCELURE, S. f. , قياس ـ . حراق الجلد ـ دحاس ـ

ENGENDRER, v. a., produire son semblable, ولد, aor., بلد.

Engendrer, au fig., être cause, کان سبب ولد . تولّد ـ وُلد ، وُلد). S'Engendrer, v. pr., être produit

O. رص السبل ENGERBER, V. a., السبل O.

Engin, s. m., instrument, 31.

O. فتم الى ـ I. حشى في Englober, v. a., فتم الى ـ I.

ENGLOUTIR, v. a., avaler, L. A.

Engloutir, au fig., absorber, ابتلع.

O. دهن بدبق ،ENGLUER, v. a., دهن بدبق

Engorgement, s. m., embarras dans un canal,

Engorger, v. a., boucher le passage d'un fluide,

ه زور , S'Engorger, v. pr., se boucher, se remplir فرور, ۱۳۵۰ کارور, ۱۳۵۰ کارور, ۱۳۵۰ کارور, ۱۳۵۰ کارور, ۱۳۵۰ کارور

ENGOUER (S'), v. réf., s'entêter de, بانبلش بالبلش بالبلش بالبلش بالبلش بالبلش بالبلش بالبلش بالبلس باللس بالبلس بالبلس بالبلس بالبلس باللس باللس باللس باللس باللس باللس باللس باللس باللس با

ENGOUFFRER (S'), v. pr., i o.

ENGOURDIR, v. a., خدل I. - بقدر. Engourdir اخيد الهية - برد الهية . اخيد الهية .

S'Engourdir, v. pr., انخدل - انخدل A. - مخدر A. اخدر ـ

-.0 غيد ـ.0 برد ـ.0 فتر , S'Engourdir, au fig. . ۸ فشل

ENGOURDI, B, adj., عادر عادر عادر عادر الله ع

فشل _ خهود _ خدر , Engoundissement, s. m., عضود _ خدر .

Engrais, s. m., pâturage gras, ce qui engraisse les animaux, علف.

Engrais, fumier, etc., زبل ـ سبخ

ENGRAISSER, v. a., rendre gras, ...

Engraisser, rendre sale, crasseux, غزر.

Engraisser et S'Engraisser, v. pr., devenir gras, .نسټن ـ ۸۰ نصح ـ ۸۰ سهن

S'Engraisser, devenir crasseux, ئزفر.

Engraisser des terres, زبل ـ سبنے.

ENGRAVER (S'), v. pr., s'engager dans le sable (bateau), لبث ـ لبص ـ A. لبص . A.

ENGRENER, v. a., mettre du bled dans la trémie, ملى عين الطاحونۃ قمير

Engrener, v. n., ou S'Engrener, v. pr., (en ب المناس بعضه (parlant des dents de deux roues) بعضه (O. ـ دخل في بعضه 0. ـ . تعشق

اطعم الدابة شعير ,Engrener, nourrir de grains اوشوفان.

A. شرع في أمر, Engrener une affaire

ENGROSSER, v. a. fam., حَبِّل.

S'ENGRUMELER, v. pron., se mettre en grumeaux, .تکتب ـ تحتد

ENHARDIR, v. a., -----

S'Enhardir, v. ref., سياسر.

ENHARNACHER, v. a. Voyez HARNACHEB.

ÉNIGHATIQUE, adj. com., مُعْتِى.

ÉWIGHATIQUEMENT, adv., أملغزا

تعيية _ معتبى _ الغاز , plur. , لغز , ENIGME , s. f. الغاز .حزورة -

دسكر, ENIVBANT, E, adj.,

ENIVREMENT, s. m., , ...

ENIVRER, v.a., rendre ivre, J.

Enivrer, au fig., مطل _ اسكر I.

S'Enivrer, v. réf., ... A.

Enjambée, s. f., قشخهٔ. Faire de grandes enjam-. فشنے فشخات کبار , bées

ENJAMBEMENT, s. m., sens qui porte sur deux انقسام لفظة في بيتين من الشعر, vers

ENJAMBER, v. a., جلّب - فشخ - فشخ - ألف I.
ENJEU, s. m., mise au jeu, رسيال اللعب - رهن, Retirer son enjeu, au fig. fam., sortir d'une affaire sans perte, خلص لاله ولا عليه A.

.وقىمى ب ـ .0 أمر ب .ENJOINDRE, v. a.,

ENJÔLER, v. a., cajoler, مقلم A._ - حايل ـ .0 دهن ـ جورن ـ .0 دخل تحت راسم تحارف عليد - تحايل عليه

ENJÖLEUR, SE, adj., كُيُل صاحب.

Enjolivement, s. m., فيخ د تتحيف.

ENJOLIVER, v. a., فخرف ما يقطرف المناسبة المناس

مزخرف متحف ENJOLIVEUR, SE, مزخرف.

ENJOLIVURE, s. f., Time.

بشوش ـ خلاعي ,Enjoue, B, adj.', خلاعي

بشاشت ـ انخلاع , ENJOUEMENT, s. m., دیشاشت ـ

ENLACEMENT, s. m., تشبیک.

ENLACER, v. a., شتک.

Enlacer, au fig., surprendre, وقع

- شوّة - بشع ENLAIDIR, v. a., rendre Jaid, بشع

L صار بشع , Enlaidir, v. n., devenir laid

ENLEVEMENT, s. m., ebb - - Jul.

ENLEVER, v. a., lever en hant, فع A. ـ شأل ـ . A.

Enlever, prendre de force, ravir, sal O. -عطف I. ـ بلس O. Enlever quelqu'un à sa famille (en causant sa mort), فجع أهله فيه A. الفجع في ابند, La mort lui a enlevé son fils, انفجع Enlever des marchandises, les acheter toutes à la hate, البصابع I.

I. _ قام _ . . .I قشط

Enlever, charmer, العقل O. SEnlever, v. pr., ètre ôté, انشال _ انقشط. ENLUMINER, v. a., colorier, ... - Le ... ... Enluminer, rendre le visage rouge, ورد الوجه. مزوق ـ ملق. ENLUMINEUR, SE, S., نقشة ـ تلوين ENLUMINURE, s. f., نقشة ـ تلوين

et عدى , plur. عدو ـ دُشهار , Ennemi , E, adj. تناصّل ـ انزرع ,(racine (habitude, opinion | المعدو أزرق , Grand ennemi اعادي on أعدا عدو عاقل, Mieux vaut sage ennemi que sot ami, عدو عاقل اخير من صديق جاهل

شرتف Ennoblia, v. a., Ennui, s. m., الله - ; علل . ENNUYANT, E, adj., مزقل. ENNUYÉ, E, adj., ... 36;. ENNUYER, v. a., JE; _ Jol.

A. برم من ـ . A مل ـ . A زعل ، S'Ennuyer, v. réf.

.I ضائ صدرة ـ .A ضجر من ـ ENNUYEUX, SE, adj., يزعل.

بنوع مزهل Ennuveusement, adv., بنوع مزهل

شرح ـ زعم Enduck, s. m., chose enoncee,

Énoncen, v. a., exprimer sa pensée, 🎝 🛣 A.

تنكلم ـ I. لفظ I. عند كلم ـ S'Énoncer, v. pr., s'exprimer تنكلم باصطلاح, S'énoncer en termes choisis, élégans فصيح وتعبير بليغ

Énonciatif, ive, adj., خبری.

Énonciation, s. f., expression, الفظ

كبر نفسه ,Enorgueillir, v. a., كبر

S'Enorgueillir, v. ref. , انتفغ ـ تكبّر.

ـ مفرط ـ كبير ـ عظيم , ENORME, adj. com., . ذنب فاحش, Péché énorme, خارج عن الحدّ.

فوق الحدّ - للغاية - كبيراً ,ENORMEMENT, adv., ENORMITÉ, s. f., كبر .

ENQUÉRIR (S'), v. pr., ... A. -.A فحص عن _ استخبر عن

.فعص

ENQUETER (S'), v. pr., s'enquérir, ... A. فتش على ,عن ـ فتش ـ S'Enquéter, se soucier, . Ju.

Enquêteur, s.m., juge commis pour les enquêtes, .مفتش _ باحث

ENBACINER, V. a., Jul.

Enraciner, v. n. et S'Enraciner, v. pr., prendre

سعران , ENRAGÉ, B, adj., qui a la rage, fougueux مستكلب _ مكلوب _ كلبان _ Manger de la vache السعررن _ استكلب _ . A كلب enragée, fig., ألضر والعنا.

ENRAGEANT, B, adj., qui fait enrager, יַשבּעני.

ENRAGER, v. n., être saisi de colère, avoir du dépit, سعر A. معر انگاد .. A سعر. Faire enrager quelqu'un, - انگی ـ . A قهر ـ سعرن , lui causer du dépit . نكايت فيك ,Pour vous faire enrager ا .جاكرا

Enhayen, v. a., empêcher de tourner (une roue), .ضبط, منع الجرخ عن الدوران

Enrayer, v. n., fig., s'arrêter, وقلف; aor., . يقف

ENRÉCIMENTER, v. a., العسكر, -, " ENRECISTREMENT, s. m., Jumpa.

- قيد في الدفتر - سجل ENREGISTRER, v. a., التجل .زمّم في الزمام

زكيم - ازكم - I. زكم - ازكم - Enrhumer, v. a., زكيم S'Enrhumer, v. pr. , استهوى .

ENRHUMÉ, B, adj., مرشح - مزكوم. فني اعني. العني العالمة ENRICHIR, v. a., rendre riche.

Enrichir, orner en général, زبي. Enrichir de

pierreries, عمر مراية , Enrichir une lan- Enseigne, despeso, أوصّع , كلّل بالجواهر, pierreries, أوصّع , كلّل بالجواهر gue, y ajouter des expressions, ا- وتسع اللغــة .1 زاد في لغة

تهول _ استغلم , S'Enrichir, v. réf., devenir riche العودُ بالله ,'Il n'est rien de pire qu'un gueux enrichi من شحاد تيول

ت نيز يّر. ، SEnrichir, devenir plus orné, نيز يّر. ،

S'Enrichir, devenir abondant, en parlant d'une langue, أتسع.

ENRICHISSEMENTY S. m., ود الكيال و الغني ... ENRÔLEMENT, S. m., _____ llemant, s. m.

. . . دخول في العسكر Ennôlen, v. a., écrire sor le rôle des gens de

". كنتب عسكر .. · 0 كنتب في العسكر إبة , guerre S'Enroler, v. ref, مخل في العسكريم 0.

ENRÔLEUR, s. m., كتب الفسكر.

ENROUENENT, 8. m., בה - بقة - ...

ENROUER, v. a., ביב - ויב - וי

. مبضوح ـ مذبوح الصوت , adj., عبضوح ـ

ENROUILLER, v. a., صدّى.

S'Enrouiller, v. roft, Sac A. _ Sac: . 4

EMNOUSEMENT, s. m., L.

ENROULER, v. a., zonler une chose dans une autre, ,0 لف في

ENSABLEMENT, s. m., amas de sable, لرمل; .کومخ رمل ـ

Ensabler, v. a., faire échouer sur le sable, لتص الركب في الرمل - بلط الركب في الرمل البص م A. _ لبص S'Ensabler, v. pr., لبص

اغِرْق في الدم - صرَّج المالدم ، ENSANGLANTER, V. B. Ensenglanter les mains, pull Trans

A. تبع انشان _ اشارة _ علامة ENSEIGNE, s. f., marque, علامة A telles enseignes que, la preuve en est que, ..و الشاهد لذلك ...و الدليل على ذلك

Marcher sous les enseignes , se les , serves a pour دخل تعت بيرق ,de

Enseigne , tableau figure à la porte d'un mus-lund .علامة

ـ ومووداً و Porte-Enseigne, s. m. , ومووداً .صاجب العلم

Enseignement, S. m., تعليم.

Ensuignen, v. a., instruire, montrer une science علَّه القرابة, Enseigner à lire à quesqu'an, علَّه القرابة H C'est une science qui enseigne à gagner de l'argent, . هو فيلم يتعرف مند تحصيل المال

عرب _ علم _ . O دل على ,Enseigner, indiquer Enselle, adj., (cheval) qui a le dos un peu en-

Ensemble, adv., أجلة _ معا _ سوا . Nous irons ensemble, أنروح سوا

Ensemble,, s. m., réunion, harmonie, اتنفاق.

Ensemences, v. a,, & ... A.

Ensevelie, v. a., envelopper un corps mort dans ْ كَفِّى ﴿ ـُ . أَكُفِي , un drap , كَفِّى .

. S'Emsevelir, v. réf., se plonger dans, غراني في A. S'ensevelir sous les ruines d'une ville, se faine tuer en 0. || Etre مات تحث نراب مدیند , la défendant enseveli dans le sommeil, عربى في النوم. Enseveli! . عاطس في بحر النسيان _ منسى الذكر, dans l'oubli

Ensercelen, v. a., A.

Ensorceleur, s. m.,

Ensorcellement, s. m.,

יה ב بعل, Enserte, adv., après, בי

S'Ensuivre, v. pron., être après, L. O. _

I. ـ نتر من Ensuivre, dériver, procéder de, نكتر من I. ـ تعصّل ۔ .0 صدر

mille (en causant sa mort), فيجع أهله فيه A. الفجع في أبند, La mort lui a enlevé son fils, انفجع في أبند. Enlever des marchandises, les acheter toutes à la hate, البصابع I.

ــ I. عالم ــ الشال Enlever, faire disparaître, ôter, شال ــ الشال ــ الدينة المادة ا .I قشط

Enlever, charmer, العقل O. SEnlever, v. pr. , ètre ôté, انشال ـ انتشال ـ ا Enluminer, v. a., colorier, زوق - لؤن. Enluminer, rendre le visage rouge, ورّد الوجه. مزوق _ ملق. ENLUMINEUR, SE, S., نقشة ـ تلوين ENLUMINURE, s. f., نقشة ـ تلوين

et عدى , plur. عدو ـ دُشهان , plur. و et . تناصّل ـ انزرع ,(racine (habitude, opinion | العدو أزرق , Grand ennemi اعادي ou اعدا عدو عاقل ,Mieux vaut sage ennemi que sot ami اخير من صديق جاهل

شروف , Ennoblik , v. a. ENNUI, s. m., Je; _ allh. .مزعل , ENNUYANT, E, adj. ENNUYÉ, E, adj., , , 32;. ENNUYER, v. a., JE; _ Jol.

. A. برم من _ . A. مل _ . A. زعل , S'Ennuyer, v. réf. .I ضائق صدرة ـ .A ضجر من ـ

ENNUYEUX, SE, adj., يزغل.

Ennuveusement, adv., بنوع مزحل.

شرح - زعم Énoncée, s. m., chose énoncée, شرح -

Enoncea, v. a., exprimer sa pensée, 🎝 🛣 A.

S'Enoncer, v. pr., s'exprimer, لفظ I. _ ننكلم _ .

تنكلم باصطلاح, S'énoncer en termes choisis, élégans فصبيح وتعبير بلبغ

فبرى , Énonciatif, ive, adj

Énonciation, s. f., expression, فظ 'List'

كتر نفسه ,ENORGUEILLIR, v. a., كتر

.انتفنے ۔ تکبر SEnorgueillir, v. réf. , انتفنے ۔

فرط - كبير - عظيم , ENORME , adj. com. , مفرط - كبير -

. ذنب فاحش, Péché énorme, خارج عن الحدّ.

فرق الحدّ للغاية _ كبيراً , Énoamement, adv. غظم _ كَبر , s. f., كَبر .

ENQUÉRIR (S'), v. pr., ... A. -A. فحص عن _ استخبر عن

ENQUETE, s. f., recherche judiciaire, .فعص

ENQUETER (S'), v. pr., s'enquérir, ... A. فتش على ,عن _ فتش _ S'Enquêter, se soucier, . Ju.

ENQUETEUR, s. m., juge commis pour les enquêtes, .مفتش _ باحث

ENBACINER, v. a., اصّل.

Enraciner, v. n. et SEnraciner, v. pr., prendre

سعراً د., ENRAGÉ, B, adj., qui a la rage, fougueux, سعراً . Devenir enragé, مستكلب _ مكلوب _ كلبان _ السعرن _ استكلب _ . A كلب ... الستكلب _ . A كلب enragée, fig., قاسى الضرو العنا

ENRAGEANT, E, adj., qui fait enrager, ...

ENRAGER, v. n., être saisi de colère, avoir du dépit, سعر A. ـ انتهر ـ انكاد ـ A. سعر. Faire enrager quelqu'un, - انکی ۔ . A قہر ۔ سعرن , lui causer du dépit . نكاية فيك ,Pour vous faire enrager ا جاكر

Enrayer, v. a., empêcher de tourner (une roue), . صبط, منع الجرب عن الدوران

Enrayer, v. n., fig., s'arrêter, وقسف; aor., . يقف

وتب , طوبر العسكر, a., فعربر العسكر, Enregimenter, v. a., ENREGISTREMENT, s. m., Jumi.

- قيد في الدفتر - سجل ENREGISTRER, v. a., المنتر - سجا .زمّم في الزمام

: زكيم _ ازكم _ I. _ زكم _ Enrhumer, v. a., زكيم S'Enrhumer, v. pr. , استهوى.

ENRHUME, E, adj., مزشح _ مزكوم ENBICHIR, v. a., rendre riche,

Enrichir, orner en général, زِيِّن. Enrichir de

_ اعلام , plur. , علم نه وابعة المجواهر , Enrichir une lan- Enseigne , drapeau , علم نالجواهر , plur. , علم gue, y ajouter des expressions, بيرق إ - وتسع اللغب ة .I زاد في لغة

تهول ـ استغنى . S'Enrichir, v. ref., devenir riche. العوذ بالله ,'Il n'est rien de pire qu'un gueux enrichi .من شحاد تيول

SEnrichir, devenir abondant, en parlant d'une langue, انسع.

. زود الكيال و الغني , ENAICHISSEMENT, s. m.,

ENRÔLEMENT, S. m., ______ llemant, s. m., . ٤٠ خول في العسكر

Ennôlen, v. a., écrire sor le rôle des gens de . كنتب عسكر . . O كنتب في العسكراية , gaerre o. دخل في العسكريد, reff, بدر العسكريد

.مكتب العسكر, ENRÔLEUR, s. m., مكتب

ENROUEMENT, s. m., = - = - .

ENROUER, v. a., حب من الحلق - ابتح - المناه المناه المناه - اندبع المناه - اندبع المناه - اندبع المناه الم

. مبخوب مذبوب العوت , Ennous, عر Ennous.

.صدّى . ENROUILLER, v. a.

SEnrouiller, v. réf:, صدى A. _ صدى. . ط

Ennoulen, v. a., couler une chose dans une autre, .0 لف في

ENSABLEMENT, s. m., amas de sable, زحف الرمل .کومتر رمل ـ

Ensablez, v. a., faire échouer sur le sable, للمن الركب في الرمل علط الركب في الومل S'Ensabler, v. pr., L. A. _ L.

ارغِرتى فى الدم ـ صرّب الدم . Ensanglanter, v. a. بعرت في الدم ـ صرّب الدم .

Ensenglanter les mains, ville ......

A. تبع انشان _ اشارة _ علامة , ENSEIGNE, s. f. , marque A telles enseignes que, la preuve en est que, و الشاهد لذلك على ذلك

Marcher sous les enseignes, au fig., suivre le parti .دخل تحت بيرق ,de

Enseigne, tableau figure à la porte d'un marchand, .علامة

_ بيرقدار , Enseigne ou Porte-Enseigne, s. m. .صاجب العلم

Enseignement, s. m.,

Enseigner, v. a., instruire, montrer une science, علَّم Enseigner à lire à quelqu'an, علَّم القرابة. # C'est une science qui enseigne à gagner de l'argent, . هو علم يتعرف مند تحصيل المال

. عرف _ علم _ . O دل على ,Enseigner , indiquer . Ensellé, adj., (cheval) qui a le dos un peu enfonce, مسرج

ENSEMBLE, adv., | - al - al - Nous irons ensemble, نروح سوا.

اتفاق.

Ensemences, v. a, , E, A.

Ensevelie, v. a., envelopper un corps mort dans اً كُفَّى ـ . I كفي , un drap

. S'Emecvelir, v. réf., se plonger dans, غراتي في A. S'ensevelir sous les ruines d'une ville, se faine tuer en la défendant, مات تحت تراب مدينة O. ∥ Être enseveli⁄ dans le sommeil, غرتق في النوم Enseveli اغرتق في عاطس في بحر النسيان - منسى الذكر, dams Poubli

Ensouceler, v. a., A.

Ensorceleur, s. m.,

Ensorcellement, s. m.,

ै Euseure, adv., après, et . वै

S'ENSUIVRE, v. pron., être après, L. O. _

SEnsuivre, dériver, procéder de, نُسْتِحِ من I. ـ .تعصّل ـ .0 صدر

ENTABLEMENT, 6. m., saillie du mur sous le toit, .خرجة

S'ENTABLER, v. pron., se dit du cheval dont les hanches devancent les épaules,

Entaché, E, de, adj., infecté, ஆ. Entaché de lèpre, مهسرى بالبرص. | Entaché d'avarice, مهرى بالبخل.

. فرص ب حرَّة - شقوق , plur. , شق , Entaille, s. f. , شق , plur. , 0. شقّ م. . 0 مترّ م. . A. فحصر , Entailler, v. a.

ERTAMB, s. f., premier morceau coupé, id. ENTAMES, v. a., faire une petite déchirure, une

petite incision, لطم ، O. نقق O. مثق O. الطم

ENTAILLURE, s. f., jo.

Entamer, oter une petite partie d'un tout, .0 اختذ من ـ ٨٠ قطع من

Entamer, commencer une affaire, بدى ما الأفى ا'entendu, le capable الذفى المادي الماد ۵۰ شرع فی

Entamer un bataillon, Di

Se laisser entamer, fig., سلمي بلهس.

من چهة ما هو ـ من حيث , En TANT QUE, conj.,

Entassement, s. m., amas, نكوبم.

ENTASSER, v. a., o Zen - Zen -

ENTE, s. f., greffe, scion d'arbre greffé sur un autre .فرع مطعم ـ تطعيم ـ طعهة .arbre

ENTENDEMENT, 8. m., , List . .

ENTENDEUR, s. m., fam., (hom), wie ....

Entendre, v. a., ouir, A. Tai entendu dire @ Entendre بسيعت ابن ـ سيعت يقولوا ان que, A حضر القداس ,la merse

Entendre, prêter l'oreille, أستيع.

Entendre, comprendre, فهم A. Il entend de turc, Donner à entendre, laisser entendre , سهم

I. عرف ملم Entendra, être habile, savoir, على الم .٨ فهم ب , في ـ

.سيعه ثلقيل ,Entendre dur., être un peu sourd L'Entendre, tronver convenable, __ __ __ __ استحسن

Entendre, v. n., prétendre, avoir intention, . اواد ـ . 0 قصد

Entendre à, consentir à, بنتى بى A.

S'Entendre avec, v. récip., agir de concert, , Vone vous entendez avec lui أتفق منسسع انت رابط معد ـ انت متفق معه

S'Entendre à, ou L'Entendre, savoir faire, 🗚 فهم ب, في ـ عرف

ENTENDU, E, adj., oui, .

مفهوم , Entendu, comqu

معلم _ صاحب فهم , Entendu , intelligent , habile , معلم - فصّا شغل . Ensendu en assaires, فهيم المعادية . المحادثة المعادية المعاد

.منظوم , Bien entendu , bien ordonné

Bien entenda que, conj., à condition que, avec - ولكن من المفهوم أن ,cette restriction que .بشرط ان

- من الفهوم Bien entendu, adv., sans doute, من الفهوم .معلوم

Enterta, s. f., interpretation, ناویل. A double entente, ذو معنيين. # L'entente est au diseur, .صاحب الكلام اخبر بالمعنى .prov.

.ركب ـ O. بطم ـ طعم شجرة , Enter , v. a., greffer ERTERINEMENT', 8. m., L. ...

Entériner, v. a., ratifier légalement,

Enterrement, s. m., funérailles, iji.

ENTERRER, v.a., mettre en terre un most, ... 1. Enterrer, au fig., enfouir en terre, List. -. 1 طهر و ٠٠ طم بالتوائب _ ختبي

Enterrer quelqu'un ; lui survivre ; effaser sa réputation et la faire oublier, قبر O.

مُعند _ مُقل _ عنيد , adj. , عنيد _ مُقل _ ENTETEMENT, S. m., Jie - Jie.

Enthousiasme, admiration outree, عجب زايد.
Enthousiasmer, v. a., ravir en admiration, ديم, S. Enthousiasmer, v. ref., باهم الم

Enthousiaste, adj. com., admirateur outré,

Ентісня, в, adj., opiniâtrément attaché à, باصق.

ENTIGHER, v. a., commencer à gâter, بله I.

Enticher, au fig. fam., faire adopter une opinion,
بالش بالد المن براى A. ـ دعلق براى

ERTIER, ère, adj., complet, النهام ـ نام ـ کامل . Entier, auquel on n'a بنگیتر ـ کلّه riom gâté, dont rien n'a été ôté, محصیر.

Entier, opiniatre, عنيد _ مقل _

Entier, qui n'est pas hongre, des.

- بالاصالة - بالكلية - كلّيا ,.Enzièrement, adv., بالمرّة - بالكهال والتهام

Ентітя, s. f., ce qui constitue l'être, де.

Entonneau, v.a., verser dans un tonneau, سكب o. - كبّ في البّية عبّى البتية مابي البتية - عبّى

Entonner, chanter le commencement d'un air,

Entonnoir, s. m.,

ERPQREE; s. fi, violente extension et relàchement des norfs, مالتوا ملحة.

ENTORTILLEMENT, s. m., ...

Entortiller, v. a., envelopper en tortillant برم, I. . لف O.

Entortiller, au fig., embarrasser, فأ.

S'Entortiller autour de, v. réf., s'attacher par des tours à, عجنق - التف على 1.

ENTOURER, v. a., ceindre, قَا 0. ـ بالحاط ب الحاط ب الحاط ب الحاط ب الحاط الح

S'ENTR'ACCUSER, v. recip., juil.

ENTRAILLES, s. f. pl., intestins, alias; pos. et fig.

S'ENTB'AIMER, v. récip., j.

Entrainant, E, adj., bban.

ENTRAÎNEMENT, S. m., انجذا.

ـ شحط ط Entrainer, v. a., trainer avec soi, احمل ط على . O. Entrainer à, porter à . جرّ احمل على . Entraver, v. a., mettre des entraves à un cheval,

کستک ـ شکّل ـ قبّد

Entraver, au fig., arrêter le mouvement, embarrasser la marche des affaires, عُونى _ رَبِّط _ عَقْد.

S'Enta'AVERTIR, v. récip., parte et el.

ENTRAVES, s. f. pl., liens aux pieds, قيد ـ هجار; plur., كُسُّتك ـ قيود; plur., كُسُّتك ـ قيود; plur., شكالات, plur., شكال ـ , باط,

Entrave, au fig., obstacle, عايق; plur., عوايق Entrak, prép., ما بين ـ ما بين . Je vous le dis

entre nous, اقول لک بینی و بینک.

ENTRE-BAILLER. Voyez ENTR'OUVRIR.

S'ENTRE-BAISER, v. récip., lougle.

S'ENTRE-CHOQUER, v. récip., julide - illustration :

S'ENTRE-COMNAÎTRE, v. tecip., list

ENTRE-côte, s. m., morceau coupé entre les côtes, بيس الصلوم

S'Entre-courer, v. pr., se blesser les pieds en marchant, ضرب رجل على رجل في مشيد فانجرب.

Entre-couper, v. a., couper en, ou par divers endroits, قطع.

ENTRE-DEUX, s. m., July - Line ...

S'ENTRE-FRAPPER, v. récip., Juil.

S'Entre-mancer, v. récip., ecup. . 1818.

S'Entre-nuire, v. récip., متروا بعضهم.

S'Entre-percer, v. récip., ecop.

S'ENTRE-POUSSER, v. récip., تدافعوا.

S'Enter-quereller, v. récip., انشأكلوا.

S'Entre-regarder, v. récip., نظروا الى بعضهم.

S'Entre-repondre, v. recip., أتجاوبوا.

S'Entre-secourir, v. récip., ساعدوا بعضهم.

S'ENTRE-SUIVRE, v. réc., تتابعوا بعضهم _ تتابعوا

S'Entre-tailler, v. réc. Voy. S'Entre-couper.

S'ENTRE-TOUCHER, v. récip., هفوا بعضهم I.

S'ENTRE-TUER, v. récip., ades .

ENTRECHAT, s. m., saut, id.

ENTRÉE, s. f., عبور ـ عبور. Faire son entrée, خطلة ـ دخول ـ عبور.

Entrée, droit de séance, droit d'entrer, اذن بالدخول.

Entrées, au plur., premiers mets, أوايل الأطعية.

Entrée, droit payé en entrant, معلوم. Voy. DROIT.

Entrée, au fig., commencement, أنتدأ - أول

Entrée, occasion, ouverture, خدم عاب. Donner entrée à, افتر باب.

ENTREPAITES (Sur ces), s. f. plur., عند ذلك ـ عند ذلك .غ. اثنا ذلك .

S'Enta'égorger, v. récip., بعطهم A.
Entrelacement, s. m., ثشبیک ما اشتباک و اشتباک استاک و اشتباک و استاک و ا

- علَق - حَسَّك - شَبَّك - علَق الله Entrelaces, v. a., عقد

ENTRELACE, adj., معلَّق محتبك مشنبك ENTR في المحلق عرز في اللحم قطع من Entre في اللحم فطع من Entre Entre في اللحم فطع من Entre في اللحم في اللحم في اللحم في اللحم اللح

ENTREMÈLER, v. a., خلط O. Collier d'or entremêlé de corail et de perles, فلادة ذهب ملدوم فيم اللولو و المرجان.

ENTREMETS, s. m., ce qu'on sert après le rôti, avant le dessert, ما يوكل بعد المشوى و قبل النقل .ENTREMETTEUR, se, s., أوسطة ـ واسطة .

S'ENTREMETTRE, v. réf., يتواسط ـ توسط بين ـ دخل بين ٥.

ENTREMISE, s. f., مواسطة _ مواسطة _ entremise de, على يد _ بواسطة .

ENTR'OUVRIR, v. a., قتح نصف فتحة A.

SEntr'ouvrir, v. réf., انفتع قليل

Entreposer, v. a., t. de commerce, mettre dans un entrepôt, كامل في حاصل.

Entrepôt, s. m., magasin de dépôt, ماصل.

ـ ندب ـ مندبا ,Entreprenant, e, adj., bardi مهارس الامور العظام ـ جسور

ENTREPBENDRE, v. a., prendre la résolution de faire quelque chose, شرع في _ أهتم ب . . قصد A. _ تهجّم على . Entreprendre au-dessus de ses forces, حمّل نفسد ما لا يطيف .

Entreprendre quelqu'un, le persécuter, le railler, مسك في I.

Entreprendre sur, usurper, جار عسلی 0. - گندی Entreprendre sur la vie de, عهل علی قتلد

Entreprendre, s'engager à faire quelque chose à certaines conditions, عاشر ملك عنهن ما تعاطى.

Entreprendre, embarrasser, rendre perclus un bras, کتع ـ فتل A.

ENTREPARNEUR, SE, s., qui entreprend à forfait un édifice, une besogne, مهار مباشر.

ENTERPRIS, E, adj., emberrassé, perclus, مختبل.
ENTERPRISE, s. f., ce qu'on a entrepris, معاشد

.مقاصد , plur., مقاصد , plur., مقاصد

. تعدّى _ جور , Entreprise, violence

O. فات الى جوا ـ .0 دخل الى .v. عنات الى جوا ـ .0 - عبر الى جوا O. Donnez-vous la peine d'entrer, ادخل ,Faire entrer الفضل الي جوا

Entrer en condition, se faire domestique, ضدم 0. Entrer en goût, en prendre pour quelque chose, . م بدي الشي يعجبه

Entrer dans, se môler d'une chose, d'une affaire, O. Il entre pour quelque chose dans cette affaire, لديد في الوسط. | Quant à la dé-وما يغص الكلفة, pense, je ne veux y entrer pour rien .مذا ما بعرف فيه

EFTRESOL, s. m., étage entre le rez-de-chaussée et طبقته واطية بين البيت مقعد , le premier التحتاني والفوقاني

Entre-темря, s. m., intervalle de temps, .مسافة

ENTERTERIA, v. a., arrêter et tenir ensemble, 0. صط

.. Entretenir, faire subsister en bon état, con--En-راعی ما رعی ما حفظ ما کفسی sorver, کفسی I. مفظ tretenir commerce de lettres avec, انتراسل مع Entretenir la paix, عفظ الصلح. || Entretenir l'amitié de quelqu'un, اراعي خاطرة, Entretenir, faire durer, .ابقي

ـ قدّم لم الكلفة او النفقة ـ قام بهعاشـــه Femme entragenue par un الحظم بكل ما يلزمه امراة على كيس رجل ,bomme, امراة على

Entretenir, parler à, بالكور . Entre-تسكلم معد في , 🎝 , tenir quelqu'un de , faire part de , حكم المعنى - كلمه عن - كلمه عن - للم عن - كلمه عن de promesses, علله برواعيد باطلة.

S'Entretenir, v. pr., converser, معدث مع S'entretenir avec Dieu, penser à Dieu, Lie

dans une pensée, فكر ـ وقف على فكر ، O. S'Entretenir, se fournir des choses nécessaires, I. صرف على نفسه في تحصيل اللوازم S'Entretenir, v. réclp., se tenir réciproquement, .ئىشكوا فى ىعضهم

منادمة _ مداكرة , Entretien, s. m., conversation . A فتح السيرة على ,Mettre l'entretien sur محادثة ـ Entretien, subsistances et vêtemens, Jul.

.مصروف , Entretien , dépense pour entretenir

Entretien, conservation d'une chose, Lia.

Entrevoir, v. a., A.

ENTREVUE, s. f., all Land . Avoir une . اجتهم به ـ تلاقي معه ـ قابله ,entrevue avec

ENULA-CAMPANA. Voyez Aunée.

ENUMERATION, s. f., Justice.

ÉNUMERER, v. a., dénombrer, de I.

ENVAHTA, v. a., usurper, مار قالت الم استولی علی شی عدراً

ENVAHISSEMENT, 8. m., 8, 12.

ENVELOPPE, s. f., tout ce qui enveloppe, garantit, ا مغلف مگانیب ,Enveloppe de lettres ملفّ Mettre des lettres sons enveloppe, غلف مكاتيب ENVELOPPER, v. a., & O. - U. J. لبد الصندوق, Envelopper une caisse avec des feutres, البد الصندوق.

Envelopper la vérité, خِبَّهِ الْحَقَّى

O. لفه _ صيّق عليه ر, Envelopper, embarrasser ـ A. شيل في Envelopper, comprendre dans, عل فی I. Ses gens ont été enveloppés dans sa dis-انباعه راحوا في رجليم , grace .

.I صرب حلقية العدو, Envelopper l'ennemi

Envenimen, v. a., infecter de venin. O.

Envenimer un mal, une plaie, les rendre difficiles à .I. زمري الجرط - ثقل المرض , guérir

قلب الكلاء, Envenimer un discours, une action, قلب الكلاء. قرّم النفس ,S'entretenir Envenimer l'esprit . أستقام ,S'entretenir

Exvens, s. m., le côté le moins beau d'une étoffe,

فعد العني , Envers , sens contraire .

ملي القفا ، A l'Envers, adv., du côté de l'envers, القفا ، على القباء . - بالصدّ - بالمندار , A l'Envers, en sens contraire . بالعكس ـ بالمقلوب

. فوق تحت و A l'Envers, le dessus dessous

A l'Envers, en désordre, مشقلب. Esprit à l'envers, faux, عقل بالمندار, Tête à l'envers, troublée, راس بالمقلوب.

فى حق _ تحو , Envers, prep.

A L'Envi, adv., avec émulation, .غيرة في بعصهم

ENVIR, s. f., jalousie, عسد T. Ó حسد احدا على شي

الملط تخيس Envie de dormir, Epais, groa, grossier, معليظ من المحاصل Envie, désir, عليظ من المحاصل الم Avoir envie de dormir, نعاس _ نعس Axoir envie de dormir, Qui a envie de dormir, juisi. || Envie d'apprendre ا رغبته في العلم. | Prends-le si tu en as envie, مينك فيد! Si vous en avez envie, ان كان لكف خاطسر المان لكف خاطسر المان لكف خاطسر بدّى اشتّح - انقطع وسطى - على شخاح

Envie, signe dans le corps apporté en naissant, شدة الظلام. ...

Envie, petit filet qui se détache de la peau autour des ongles, نسرة.

ENVIER, v. a., Le lac lac I. O,

Envieux, sa, adj., عاسد _ عسود , plur., عاست.

Envinon, adv., à peu près, تقريباً للحرو.

Environnes, v. a., entouter, - bland -حدوظ كنف - اختاط ب

Environs, s. m. plur., lieux d'alentour, .اطنراف واکناف ـ حوالي

| . فظر في وجه ــــ 'O نظر الى ــ تامّل ,Envisagen , v.a . . نظر الى العواقب, Envisager les counéquences. ارسالية - إرسال Envor, s. m., ارسالية -

S'Envolen, v. ref., L. I.

مُرسل _ رُسَل : plar. برسول plar. برسول مرسل _ Envoyé, messager, Jun.

- ارسل الى Envane, v. a., dépécher à, ou vere, Epvoyer, donner ordre ودي الي .. ۵ بعث الي # . بعث _ ارسل _ انفذ الى _ . O ندب الى , d'aller . بعث خافه , Envoyer chercher quolqu'un

ÉPACTE, a, f., supplément de jours ajoutés à l'année أيام مصافة. ,lunaire pour l'égaler à l'année solaire الى السنة القبرية

ÉPAGNEUL, E, S., كلب سلاق اندلسي

اربعة أصابع سيكه Epais de quatre dirigis, سيك كثيف - متكاثف - عبى , Epais , dru , serré ,

. جامد _ خاتر, (en parlant d'un liquide), جامد _

Epaia, austigs, pessers, lound, ثقيل. Il a l'esprit .epais , عقله Épais .

- تخانة - بخرن - سُهك ، S. if., شيك لفات. Épaisseur, état de ce qui est deu, serré, . Epaisseur des ténèbres, au fig.

Epaisseur, milien, bug.

ثخن _ خشر _ كثف _ EPAISSIB, v. a., rendre épais, فخر _ خشر _ بمحتد ـ A. Carrier

Epaissir, J. n., et S'Epaissir, v. prou., devenir انكتف - اله خاو - المنتفى فهوا

EPAISSISSI ENT, s. m., condensation, نكا ثف.

Ерановенена, от по, بناف ورق العنب

- زول غلافق الكسسبرع ... في غلافق الكسسبرع ... م. I قطف ورزق العنب

EPANCHEMENT, S. M., du pos., - - - !. · Epanchement, au fig., épanchement du cœur, افتالم القلب - انعطاف

EPANGRER, v. a., yerser doucement, O.

Epancher les graces, افاص الانعام.

Epancher son cour, ou S'Epancher, se confier, s'ouvrir, فترح قلبه ما A.

ÉPANDRE, V. a., فرق

ÉPANOUIR, v. a., réjouir, شرح A.

S'Epanouir, v. pro., s'ouvrir (flews), فتح S'Epanouir, an fig., se dérider, انفرط.

Ераношенинт, а. m., au propre, дай.

انفراط, Épanouissement, au fig.

EPARONANT, E, adj., trop ménager, قرط موقر. ÉPARONE, s. f., parcimonie, خساك . User d'épargne, être d'une épargne sordide, دندق عندق .

Epargne, ménagement, توفير.

EPARONER, v. a., economiser, ménager, وفر, Votre cheval vous épargne la dépense d'une monture de lousge, احسانک بوفر علیک کرا دابّة ÉPEI le sang, الدما, الدما الدما . الدما في الدما

Epargner quelqu'un, ne pas le traiter avec trop de rigueur, على شفق على.

Epargner une chose, l'employer avec réserve, قيد, تنقيد على ـ توقى فى ـ تعلّى ـ المقى . استعهل بالمعروف.

Eperon d' Eperon de La peine, وفرالتعب (Peron de La peine, الكنفينا مؤنته والعاملة (Peron de La peine, الكنفينا مؤنته (Peron de La peine, الكنفينا مؤنته (Peron de La peine, الكنفينا مؤنته (Peron de La peine)

وفر نفسه, Epargner, v. pro., ménager sa peine, دوفر نفسه.

تفريق _ بعزقة , EPARPILLEMENT , s. m.

بذر ـ فرق ـ بعزق ـ بعزق.

EPARS, E, adj., dispersé, متنفرق. Les chevoux فهجها, وعلى وجهها,

ÉPART, S. m., jouc,

Бранчин, в. т., maladie dm jarret dans le choval, ليضيل عراقبب الخيل.

Éратя, в, adj. (nez), шей.

EPAULE, s. f., فنك ; plur., اكتانى. Articulation qui joint le hras à l'épaule, بمنكب , plur. , مناكب , plur. , بناكب , plur. , بناكب , plur. , بناكب , plur. , au fig. fam. , témoigner du mépris , مز اكتافه , O. || Plier, haisser les épaules , aider , بناعد اكتافه . || Prêter l'épaule , aider , عظ كناف كناف كناف كناف اكتافه , âtre ennuyé de , مناك على اكتافه , الشال على اكتافه لم

فعة كنف بÉPAULÉE, s. f., coup d'épaule, دفعة كنف

ÉPAULER, v. a., disloquer l'épaule, خلع الكتف A. Épauler, assister, عاعد

شریط علی ,ÉPAULETTE,'s. f., galon sur l'épaule الکنف.

EPEAUTRE, s. m., espèce de froment, نوع قهر. ÉPEE, s. f., سينے _ سيوف ; plur., سينے _ سيوف ; plur.,

ÉPELER, v. a., جَبِي ـ تَهْجِي.

ÉPELLATION, s. f., art, action d'épeler, alam.

ÉPENTHÈSE, s. f., insertion d'une lettre dans un mot, أضافة حرف في لفظة.

فيران ـ ولهان ـ واله ـ مدهى , فيران ـ ولهان ـ واله ـ مدهى . فيران ـ ولهان ـ واله ـ فيران ـ ف

فوع سیک صغیر بحری ÉPERIAN, s. m.,

; مههاز ـ شوک , collect. ; شوکتر , ÉPERON, s. m. ; معامد , polur .

Eperon d'un vaisseau, منطيح مركب.

Eperon de muraille, علم الحايط.

ـ .A نعش بالشوك ـ هيّز .A نعش بالشوك ـ فيّز الحصان بالركاب I.

بياع الشوك - صانع مهاميز, . ÉPERONNIER, s. m.

EPERVIER, s. m., oiseau de proie, יונו ; pl., יונו

. بواشق , plur., باشق ـ

Éрнедав, s. f., arbrisseau, عباسى.

ـ يومى ـ ابن يومــه .ÉPHÉHÈRE, adj. com .غير دايم ـ غير ثابت

ÉPHÉNÉAIDES, s. f. ph, تقويم كتاب زير ـ تقويم

EPI-D'EAU, s. m., plure, بسنابل , plur., بسنابل .

.عطرى ـ بهار , ÉPICE, S. f.

ÉPICÈNE, adj. com., t. de gram. commun aux deux sexes, مطلق على المذكر و المونث.

ÉPICER, v. a., , احط بهار ,0.

Epicer, au fig. fam., taxer des frais très-haut, فرقد في المصاربة

عطريات ـ بهارات . £ فطريات . ÉPICERIE, s. f.,

Epicier, ère, s., عطّار.

بطنائی ,EPICURIEN, NE, s., adonné aux plaisira میطرانی ۔

ÉPIDÉMIQUE, adj. com., وافد _ وبايع .

Éріderme, s, m., première peau, у.........

راقب ـ . 0. رقب ـ ترصّد ـ . 0. رصد , 0. وقب ـ ترصّد ـ . (قب ـ ترقّب ـ ترقّب ـ .

EPIERRER, v. a., اشال لاجار I.

خربة , ÉPIEU, s. m.,

ÉPIGASTRE, s. m., partie supérieure du bas-ventre, أعلا المأنة _ راس المعدة

يغض اعلا المأنة. Epigastrique, adj. com., منفق اعلا المأنة.

ÉPIGLOTTE, s. f. Voyez LUETTE.

Épiceammatique, adj. com., قدحى.

شاعر قدّار , شاعر قدّار , ÉPICRAMMATISTE, s. m., شاعر قدّار .

ÉPICRAMME, s. f., poésie terminée par un trait mordant, un mot piquant, قدم ـ شعر أخرة قدم.

Lancer des épigrammes contrequelqu'un, قدم فيم.

Éрісварив, s. f., inscription, devise,

Éрпатотки, adj. com., остава.

ÉPILEPSIE, s. f., mal caduc, още.

ÉPILEPTIQUE, adj. com., qui a l'épilepsie,

EPILER, v. a., بعث الشعر I. _ عند.

ÉPILOGUE, s. f., fin, conclusion, ala.

EPILOGUER, v. a. fam., censurer, حيّب على ـ

EPINARDS, s. m. pl., herbage, _______.

ÉPINE, s. f., arbrisseau piquant, شوكة ـ شوك . Épine du dos, سلسلة الظهر.

ف بلشة, Épine, au fig. fam., embarras, difficultés, علمة. فعظيمة. Épine au pied, grand emharras. علمة عظيمة . # Marcher sur des épines, شوك I.

ÉPINE-ARABIQUE, s. f., plante, ב شكا عيلان – أم غيلان – شكا عي أم غيلان – أم غيلان – شكا عي أم غيلان – أم غيل

EPINE-VINETTE, s. f., plante, سيرباريس اميرباريس.

فوشوك , Épineux, se, adj

Epineux, au fig., difficile, Jose _ - co.

ÉMINGLE, s. f., دبابیس ; pl., دبوس . Tirer عمد épingle du jeu , خطص مثل الشعولا من العجیس .

Epingles, au pl., fig., présens, عدية.

فياع دبابيس , ÉPINGLIER, ÈBE, s., بياع

EPINIÈRE, adj. fem. , الخص سلسلة الظهر.

عيد ظهير السيد المسيح .EPIPHAMIE, s. f., lète عيد العطّاس

ÉPIQUE, adj. com. (poète), شاعر حوادث. Poēme épique, شاعر جاسي

أسقىفى , .ÉPISCOPAL, B, adj

ÉPISCOPAT, 8. m., mil.

ÉPISODE, s. m., action incidente, 436.

Éріsoпіque, adj. com., _ ac.

ÉPISPASTIQUE, adj. com. (médicament), qui attire les humeurs,

ÉPISTOLAIRE, adj. com., انشابی Style épistolaire, انشی کانشدا استخلاح کانشدا منشی ماحب انشا منشی

ـ كتابة على قبر ميـــت .Epitaphe, s. f., تابة .عنوان قبر

فديحة ازواج , s. m., المديحة ازواج .

Éрітийте, s. f., adj., теі; plur., теі.

Éрітнүме, s. m., fleur médicinale, افتيهوري.

Éрітомв, s. m., abrégé, • .

Épitre, s. f., missive, رسایل ; pl., رسایل . Épitre, قصيدة ,discours en vers

فصل البهايم - جايحة , EPIZOOTIE, S. f., خصل

ÉPLORE, E, adj., en pleurs, باکم.

تنفية , EPLUCHEMENT , s. m. ,

خنن _ عربس , Nouvel époux فهش _ يُنقى O. Nouvel époux ونهش . فظف مه فلی , Éplucher, ôter la vermine, les ordures

Eplucher, au fig. fam., rechercher les défauts avec malice ou avec grand soin, صبط على _ نخسس O, مرر على ـ Celui qui épluche les autres est مرن غربل الناس ,épluché lui-même rigoureusement بخلوه; prov.

فنخسس ـ منقّى ,.EPLUCHEUR, SE, S., ÉPLUCHURES, s. f. pl., أوسانه _ أوسانه

EPOINTER, v. a., casser la pointe, كسر الرأس I. EPONGE, s. f., تحنفس

ÉPONGER, v. a., amiente pun A.

.منظومة شعر في حادثة مشهورة ،EPOPEE, s. f., منظومة

تواریخ , plur. ; تاریخ , ÉPOQUE, s. f.,

تفلى ,S'Épouiller, v. réf

EPOUMONNER, v. a., fatiguer, فطر القلب O.

S'Epoumonner, v. rés., se fatiguer, liel.

EPOUSAILLES, 8. f. pl., fam., تكليل _ إيجة.

ـ قرينـــ جوزة ,vulg.; زوجة Epousk, s. f., .حليلة ـ حرمة

Érousér, s. f., celle qui vient d'être, ou qui doit A. خصل عنك سرور , Éprouver de la joie , عروس - عروسستر , Éprouver de la joie

ÉPOUSER, v. a., تزوّج مع ـ تزوّج مع.

التصن مع , ب, في Epouser un parti, une opinion, ب .تعصّب مع , ب ـ

EPOUSSETER, v. a., بنظف _ نظف.

EPOUVANTABLE, adj. com., مرجف - مهول.

ÉPOUVANTABLEMENT, adv., 1,4.

בישול, s. m., chose qui fait peur, בישול -. تخويفة

فت ـ رعب ـ خصّة ,Epouvante, s. f., terreur, عب ـ خصّة

ÉPOUVANTER, v. a., محت ٥. - بارعب أ.

S' Épouvanter, v. ref., ارتعب - انخص ا.

. بعل _ حليل _ جوز , vulg. ; زوج , عليل _

EPREINDRE, v. a., exprimer le suc, عصر I.

ÉPREINTE, s. f., douleur du ventre, асіс.

ÉPBENDBE (S'), v. pr., — гевы

ـ مولع ب في , EPRIS, sz, adj., passionné pour, في ب Elle le ; ولهُي , fém. ; ولهان ۔ مغرُم,مغروم في , ب laissa épris de sa beauté, اخلتم مفتون بجيالها.

ÉPREUVE, s. f., essai, expérience, ... et تجربة; plur., تجارب et تجارب. A l'épreuve, qui résiste, على تجربة. « C'est à l'épreuve qu'on connaît si un bomme mérite le respect ou le mépris, عنسد كلاشتحان يُكرُم المرم او يُهان . و Les cœurs sont des boîtes fermées; l'épreuve en est ان القلوب صناديق مقفّلة ولامفاتيحها اله اله اله اله الاالتجاريب

Épreuve, seuille tirée d'une planche, d'une estampe pour en corriger les fautes, تجبرية.

. تجربة _ محن , plur. , محنة , plur. , تجربة _ ÉPROUVER, v. a., essayer, أمتحن - جـرّب

Éprouver, faire expérience, consaitre par expérience , راز - جرّب - اختبر ، 0.

وجد _ قاسم _ كابد , Eprouver, ressentir (un mal), عابد

EPTAGONE, s. m., figure à sept angles,

نفد, نفاد المال Epuisement des finances, تشفیت ÉPUISER, v. a., tarir, نشف ـ الم نزو من المناسبة في الم Épuiser les sorces, شفت - اضعف - اضعف المنابق Epuiser les finances, الفد المال _ افنى المال .

Épuiser, prendre tout l'argent, les vivres, etc., .نفض

. بحوية - إ - أستوعب بـ Epuiser la matière, tout dire, .0 قال كل شي _ استقصى في

.شفت نفسه _ نشف نفسه

A. نفد ـ . A فنج ، A. A. فند منافد منافد

EPULIE, s. f., terme de chirurgie, __ _ _ الحم زايد في اللثة

طهر ـ صفى , ÉPURER , v. a.,

. تصفی _ نطبر , SEpurer, pron.

فية الملوك - شبرم EPURGE, s. f., plante, مبتة الملوك -

EQUABRIR, v. a., Le no A.

.مشاعلي

فط الاستواء , EQUATEUR, s. m., خط الاستواء .

ÉQUATION, s. f., dissérence de l'heure de la peu-فرق ما بين الساعة و ,dule et de l'heure solaire . ما بين الشهس

Équation, manière de réduire à moyen terme les mouvements inégaux, تعذيل الحركات.

. مقابلة في علم الجبر, Équation, formule d'algèbre, مقابلة في علم الجبر ـ جدول ـ زاوية ,Equerre, s. f., instrument .مسطرة

. EQUESTER, adj., (statue), صورة رأكب. .متساوى الزوايا, EQUIANCLE, adj. com.

فيساوى الاضلاع, eguilatébal, adj., متساوى الاضلاع.

. بدل _ | معادلت _ ميزان _ موازنة , Equilibre, s. m., بدل _ |

ـ على سنجه ،En équilibre اعتبار وزن ـ سنج .على الميزان .

Equilibre, au fig., égalité, معادلة _ موازنة. . مشكل _ | . اعتدال معدل النهار و الليل , Equinoxe, s. m.

أعتدالي ,Equinoxial, B, adj.,

ÉQUIPAGE, s. m., suite de valets, etc., ale -

. عفشتر _ اثقال ,Equipages , bagages

غربته, Equipage, carrosse,

معاش, Équipage, ceux qui montent un bâtiment, معاش

غن Equipage, choses qui servent à équiper, عن . S'Épuiser, v. réf., détruire son tempérament, Équipage de guerre, عن حرب. ال Équipage d'un علق الفرس ـ طقم , طاقم الفرس , cheval

> ÉQUIPÉE, s. f., action téméraire, sans succès, ili. .تـقديم اللوازم

> Équipement, objets nécessaires pour équiper, عَلَّةُ لِوَانِمُ

Équipen, v. a., pourvoir de tout ce qui est néces-لاحظم بكل ما احتاج اليه ـ اعدّ ـ جهّز , saire غير عيارة , Équiper une flotte فدّم اللوازم ,العاق - Equantisseum, s. m., qui tue et dépèce les bêtes, اشنری ماکان بحتاج الیه S'Equiper, se pourvoir .عيش ـ

.معادلة _ مساولا , ÉQUIPOLLENCE, s. f., قادلة _ مساولا

ÉQUIPOLLENT, E, adj., Jales _ complete.

فادل ـ ساوى .Equipolika, v. n. et a., عادل

Équitable, adj. com., conforme à l'équité, فادل, Équitable, qui a de l'équité, عادل.

ÉQUITABLEMENT, adv., نعدل.

فخيلة, Équitation, s. s., art de monter à cheval خيالتـ.

Equité, s. f., justice, عدل ـ عدالة.

.معادل ـ مساوى ـ مقاوم به ÉQUIVALENT, E, adj.,

شع بساوي غيرة ـ عوض ,EQUIVALENT, s. m., عوض

ÉQUIVALOIR, v. n., alch - alle.

فرية ـ كلام له معنيين Equivoque, s. f., مرية ـ كلام له معنيين

ذومعنديين, Équivoque, adj. com., à double sens,

Equivoque, qui prête à des jugements opposés, أيد شكّ _ مشبوة.

شجر الاسفنـــدان ,شجر الاسفنــدان ,شجر العرب .

ÉRAFLER, v. a., écorcher légèrement, bla I. -

ERAFLURE, S. f., abla - abas.

ERAILLER , v. a., (des étoffes) , نفش O.

S Érailler, v. pr., أنتفش.

ERAILLES, adj., (yeux), عيور.

توارینے , plur. ; تاریخ ERE, s. f.

ERECTION, s. f., action d'ériger, d'établir, тов

Erection, action de parties qui s'élèvent, son effet, terme de médecine, قيام ـ انتصاب.

ERBINTER, v.a., كسر الظهر I.

انحل ـ انكسر ظهره . S'Ereinter , v. ref. , عبد انكسر انكسر عليه الكسر انكسر ا

EREINTÉ, E, adj., مكسور الظهر محلول.

ÉRÉTHISME, s. m., بشد العصب.

أذن, Enco, part., donc, اذ

ERGOT, s. m., petit ongle du pied des animaux,

كلاب او ظفر الديك ـ مهماز ـ عقر

Ergot, maladie des grains, عاهة الحبوب.

عاتل ـ ناقر ـ قامر, Engoten, v. a., chicaner

دمناقر ـ مقامر, s. m.,مناقر ـ مقامر.

النهر ـ نهر اردن , L'ÉBIDAN, s. m., constellation

ÉRICER, v. a., élever, établir, اقام 0. Eriger en, جعل A.

S Ériger en, v. réf., عهل نفسه A. _ قال عمل التعمل عمل التعمل عمل التعمل عمل التعمل عمل التعمل عمل التعمل التعمل

ÉRICONE, s. f., constellation, ألسنبلة.

ERMINETTE, s. f., outil de charpentier, قادوم.

ERMITAGE, s. m., habitation d'un ermite, оселья.

ERMITE, s. m., solitaire, alj _ alpe.

ÉROSION, s. f., كلا.

فشقى , ÉROTIQUE , adj. com. ,

Éвотоманів, s. f., délire d'amour, (ألعشق).

ـ صالل ـ دوار, ERRANT, B, adj., vagabond طفشوني.

ERRATA, S. m., فهرسة العلط وزمام, فهرسة العلط. ERRES, S. f. pl., ou ERREMENS, S. m. pl., voies, traces, علم الثار علم التارات التحديد التحديد

ERRER, v. n., vaguer de côté et d'autre, تُعلَّى I.

.0 دار ـ .1 هام ـ 1 طفش ـ

Errer, se tromper, علط ـ انعر آـ ـ آـ الله آـ آـ الله آـ آـ الله آـ آـ آـ آـ آـ آـ آـ

. ضَلَال - غُرور - غُجّي, Erreur, s. f., fausse opinion

C'est une erreur que de croire, غلطان من يظن Erreur, faute, méprise, غلطة.

Erreur, déréglement, علالة.

ERRONÉ, E, adj., صلال ـ ضالًى.

. كُشْنَى _ كِزْسُنة Ens, s. m., vesce noire,

بركوة _ نوع جرجير, ÉBUCAGUE, s. f., plante

ÉBUDIT, adj. m., علامة ـ علامة.

ERUDITION, S. f., mas llala.

طفحة _ خروج , Exurtion, s. f., t. de médecine

Éruption d'un volcan, فورة.

ÉRYNCE; s. m., panicaut, شقاقل.

ÉRYSIPÉLATEUX, SB, adj., 500.

ÉRYSIPÈLE, s. m., tumeur inflammatoire sur la وشكين ـ ووشكين ـ جوة ـ جو peau, و

ESCADRE, S. f., Byle.

جامت خيالت ـ طابور خيالة , Езсаркон, в. ш.,

شعبطت ـ شعلقـة ، Escalade, s. f. , شعبطت ـ

. تسلق _ تشعبط _ تشعلق , ESCALADER , v. a., قالت

ESCALIER, s. m., העללה; plur., העללה,

ارة غ ـ . I خطف ـ . ا حرى ESCAMOTEB, v. a., حرق

ESCAMOTEUR, s. m., مزعبر, pl., pl., pl., ...

Escamper, v. n., s'ensuir, oc.

ESCAPADE, s. f., ili.

- جعلان , pl., جُعُل , Escanbor, s. m., insecte ابو زبل ـ خنافس , pl. خنفسة

. بهرمان ـ ياقوت جرى ESCARBOUCLE, s. f., وياقوت جرى

ـ مسقلۃ ـ قوقعسۃ , Escargor, s. m., limaçon . حازون

ESCARMOUCHE, s. f., t. milit., האלפה ביולע,

ESCARMOUCHER, V. B., sall and land.

ESCARPE, s. f., mur de fossé du côté d'une place, مايط الخندق من ناحية القلعة

ESCARPEMENT, s. m., pente, לנוד - ميل.

.شامنح ـ قايم ـ واقف , Escarpé, E, adj.

ESCARPIN, s. m., خفيفت كالسومة

ESGARPOLETTE, s. f. Voyez BALANÇOIRE.

ESCARRE, s. f., croûte sur les plaies, قشرة العجرج.

ESCIENT, s. m. (A son). Voyez Scienment.

ESCLANDRE, s. m., accident qui fait de l'éclat avec honte, جرسة. Faire un esclandre, quereller, جرسة. ESCLAVAGE, s. m., عبودة.

ESCLAVE, adj. com., عبيد , plur., عبيد . J'ai dit à Espèce, s. f., mon esclave de s'asseoir, et il s'est mis trop à son plur., اصنافي . اصنافي , prov. Espéance, s.

ESCLAVON, NE, s., né en Esclavonie, صقلاب; plur., مقالبة,

ESCOCRIFFE, s. m., fam., qui prend hardiment sans demander, لهاف.

בותל ולב ושת בא Escompte, v. a., faire l'escompte, عامل الدراهم.

ESCOPETTE, s. f., espèce de carabine, בֿ, טוֹג".

ESCORTK, s. f., gens qui escortent, sec.

ESCORTER, v. a., accompagner pour protéger, غفر.

Escourgeon, s. m., قصيل.

ESCRIME, s. f., art de faire des armes, مسابقة علم الطعن والصرب ـ فنّ لعب السيف.

Escrimen, v. n., faire des armes, נשל عر.

Escrimer, se disputer, جادل.

S'Escrimer de, v. réfl., savoir se servir de, ...

.خبير بالطعن. و الصرب, вы Евсахивия, в. т.,

Escroc, s. m., fripon, نصّاب.

O. فصب عليد . I. عطف I. عليد O.

Escroquerie, s. f., بنصب _ بنصب.

Espace, s. m., مسافة معدار. Espace de temps, مدّة Dans l'espace de trois jours, مدّة Espace vide, فسحة.

ESPACEMENT, 8. m.,

ESPACER, V. a.,

اندلس ـ اسبانيا, ESPAGNE, S. f., اندلس

ESPAGNOL, adj., d'Espagne, اندلسي.

ESPACNOLETTE, s. f., ferrure de fenètre, دريدة شتاك.

. شجرة منشورة اعصانها على حابط , s. m., طبعرة منشورة اعصانها على حابط .

.قاسورس ,ESPATULE, s. f., plante

Espèca, s. f., sorte, نوع; plur., وانواع; plur., اصناف

ESPÉRANCE, s. f., لما; plur., الما ـ امال. Tromper l'espérance de, مام المقيد ـ خيب الماه المقدي المقدي النفس من الامل المان المقدي النفس من الامل المان المان المان المان المان المان المان المور هم بالاموال.

ESPÉRER, v. a., امّل ـ.0 امل ـ.0 رجا اله . Il espère de la bonté du prince, يرجو من كرم الإمير Espérer en Dieu, ارجا بالله .

. بليط - شيطان - فحير Espiègle, adj. com., بليط - شيطان -

ESPIÈGLEBIE, s. f., amb - mudin.

ESPION, s. m., plur., plur.,

ESPLANADE, s. f., تستخد.

توقع ـ أمال; plur., أمل Espoin, s. m. sans pl., أمل عشم ـ

ESPRIT, s. m., substance incorporelle, ; plur.,

Le Saint-Esprit, ووح القدس . (Esprit, ange, Esquiver, v. a., éviter adroitement le coup, etc., زاغ عن الضربة_حوّل عنه_اصوف عنه _ زوّغ عنه Esprits, mauvais .مَلايكة , plur., ملاك _ ملكّ anges, غفریت; plur., عفاریت ; وح محق م جقریت; S'Esquiver, v. res., fam., suir adroitement, .ارواح ,.plur

. O. مرق _ _ (المرق بي العجوبة Esprit, vertu, puissance surnaturelle qui opère روح _ روحانية , dans l'âme

.عفريت الميت الميت

Esprit, intention, pensée, بال _ نية. Il lui vint à .ششني ما جا في بالد قام في بالد خطرفي بالد I'esprit بالد قام في بالد Esprit, sens d'une phrase, معنى.

Esprits animaux, قوى حيوانية. Reprendre ses - .0 لم حواسم ـ وعي على روحــ esprits, م .جع حواسہ

Esprit, âme, روح ـ نفسس. Rendre l'esprit, .۸ طلعت روحه

. جرّب _ | عقول, pl., عقول; pl. عقول. _ جرّب . Qui a de l'esprit, ale l'esprit, art de bien dire, Bel esprit, celui qui possède cet art, افصاحة. جرب نفسه العلم العلم العلم العلم العلم بالم العلم الع fou, مستقیم, Esprit juste اعقل مصاب. # Esprit solide, عقل رزيري. | Esprit superficiel, عقل خفيف. || Esprit fort, qui traite de chimères les articles de foi, قليل الدين.

. عُطر, de roses _ ذكاوة العقل , de roses _ de roses فطنت دقت الافكار دون

Esprit, t. de chimie, fluide très-subtil, روح. Esprit de sel, وح الملسح Essentiel, sur qui l'on peut , Esprit de vitriol, acide sulfurique, روح العرقي

Esquichen (S'), v. pr., éviter de, أغ عن أ; O. .قوارب , plur. ; قارب , Esquir, s. m. ,

فى شى عليه رك أ. شطية عظم , Esquille, s. f., éclat d'un os fracturé في شى عليه رك أ . خناقة , Esquinancie, s. f.,

Esquissen, v. a., o.

انزبق ـ .0 فوك ـ انسل من ـ .0 زاغ من ,عن

تجربة, Essai, s. m., épreuve, تجربة.

Essai, composition littéraire, سالة,

Essai, portion, qui sert à juger de son tout,

حك العدر. , Essai pour juger le métal

. بو بسبات , Coup d'essai, premier essai

ـ تول , Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles .سربد , طرد نحل

Essaim, multitude, سرب; plur., سرب. Essayur, v. a., éprouver, au prop., 🕹 🗢 O.

Essayer, au fig., جرب.

S'Essayer, v. réf., s'éprouver, عش نفسم O. ـ

Essayer, v. n., tâcher, اجتهد.

حكاك المعادر, ESSAYEUR, s. m., مكاك المعادر

ESSENCE, s. f., ce qui constitue la nature d'une ذات الشي ,chose

Essence عطر _ دهن , huile très-subtile , عطر _ ده

ESSENTIEL, LE, adj., qui est de l'essence, כֹּוֹנֹם. لازم - لابد منه, Essentiel, important, nécessaire عليه عهدة ,compter

.اصل Essentiel, s. m., le principal,

Essentiellement, adv., par son essence, ich.

Essentiellement, d'une manière importante,

Essieu, s. m., معور

اخذ في العلوم انطلاق ما ارتقاً, Esson, s. m., أخذ اطلق ,Donner l'essor انطلق ,Donner l'essor ـ مسقلتـ ـ قوقعــة , Escangor, s. m., limaçon

ESCARMOUCHER, s. f., t. milit., האל שה ביישולת, באל ביישור ביישו

ESCARPE, s. f., mur de fossé du côté d'ane place, مايط الخندق من ناحيد القلعة

ESCARPEMENT, s. m., pente, לנלה ב ميل.

شامنح _ قابم _ واقف , Escanpe, E, adj.,

تاسومت خفيفت , B. M., تاسومت خفيفت .

ESGARPOLETTE, s. f. Voyes BALANÇOIRE.

ESCARRE, s. f., croûte sur les plaies, قشرة الجرح.

ESCIENT, s. m. (A son). Voyez Scienment.

ESCLANDRE, s. m., accident qui fait de l'éclat avec honte, جَرِّس. Faire un esclandre, quereller, جَرِّس. ESCLAVAGE, s. m., عبودية.

ESCLAVON, NE, s., né en Esclavonie, صقلاب; plur., مقالبة,

ESCOCKIFFE, s. m., fam., qui prend hardiment sans demander, في الحال .

ESCOMPTE, s. m., remise, retenue sur un paye- اكثر من سرور هم بالاموال الدين الموال الدين الموال ال

ESCORTE, s. f., gens qui escortent, s. c.

ESCORTER, v. a., accompagner pour proteger,

ESCOUADE, s. f., عرقة.

ESCOURGEON, s. m., قصيل.

ESCRIME, s. f., art de faire des armes, الطعن والعمرب ـ فن لعب السيف ـ علم الطعن والعمرب ـ فن لعب السيفة.

Escrimen, v. n., faire des armes, ¿, ill.

Escrimer, se disputer, جادل.

S'Escrimer de, v. refl., savoir se servir de, ...

خمير بالطعن. و الصرب , Escarnava, s. m.,

نصّاب, Escaoc, s. m., fripon,

O. نصب عليد .. I. عطف مند ... و نصب عليد ...

ESCROQUERIE, s. f., بنصب _ بنصب.

Espace, s. m., مسافة مقدار. Espace de temps, مدة Dans l'espace de trois jours, مدة ايام. Espace vide, فسحة

ESPACER, V. a.,

ESPACNE, S. f. , ויגלש - וויגלש.

ESPACNOL, adj., d'Espagne, اندلسي.

ESPAGNOLETTE, s. f., serrure de senètre, مديدة شباك

شجرة منشورة اغصانها على حليط , ESPALIER , S. M., طبحرة منشورة اغصانها على حليط

قاسورس, ESPATULE, s. f., plante, قاسورس.

Espèce, s. f., sorte, نوع; plur., و انواع; plur., أصفاف.

ESPÉRANCE, s. f., الماز, plur., المار المار . Tromper l'espérance de, المقبيد - خيب الماد المقبود النفس من الأمل الماز Espérance المقبود النفس من الأمل (On jouit plus de l'espérance que des biens mêmes, الكم من سرور هم بالأموال الكمار من سرور هم بالأموال الكمار .

ESPÉRER, v. a., ו"אל ב.0 ומל ב.0 ומל ב.0 ומל ב.0 ומל ב Espéreze de la bonté du prince, אַמאָר אַלְיאָר מיט בער הער אַנר אַנר וואר ווער ווער ביי וו

بليط ـ شيطان ـ فحير . Espiècle, adj. com.,

ESPIÈGLERIE, S. f., and - might in.

حواسيس ; plur., صواسيس.

Espionnage, s. m., تجسيس.

ESPIONNER, v. a., سبجت.

ESPLANADE, s. f., تحسف.

توقّع ـ امال ; plur. , امل Espoia, s. m. sans pl. , امل عشم ـ

ESPRIT, s. m., substance incorporelle, , ; plur.,

روح القدس Le Saint-Esprit, اروح القدس Esprit, ange, زروح - جن ـ عفاربت , plur., عفریت .ارواح ,.plur

Esprit, vertu, puissance surnaturelle qui opère dans l'ame, روح - روحانية.

.عفريت الميت الميت

Esprit, intention, pensée, تنة على . Il lui vint à [.] جا في بالد ـ قام في بالد ـ خطر في بالد . الم Esprit, sens d'une phrase, معنى.

Esprits animaux, قوى حيوانية. Reprendre ses | . .0 لم حواسم ـ وعي على روحــ esprits, .جع حواسہ

Esprit, ame, روح ـ نفـس. Rendre l'esprit, .۸ طلعت روحه

. جرب _ | عقول, pl., عقول; pl. عقول. - جرب _ . Qui a de l'esprit, alt de bien dire, . || Bel esprit, celui qui possède cet art, . جرّب نفسه Esprit اهل الفصاحة _ فصحاء , plur. فصيح faux, عقل سليم ,Bon esprit عقل فاسد Esprit fou, مستقيم , Esprit juste فصاب . قلل مصاب # Esprit solide, عقل رزيري. # Esprit superficiel, عقل خفيف. || Esprit fort, qui traite de chimères les articles de foi, قليل الدين.

ـ ذكاوة العقـل , Esprit, vivacité d'imagination فطنت دقت الافكار فحن

Esprit, t. de chimie, fluide très-subtil, روح. de sel, روح الملسيع. ∦ Esprit de vin, alcohol, روح العرقي. | Esprit de vitriol, acide sulfurique,

Esquicher (S'), v. pr., éviter de, יוֹשׁ שׁנָי, O. .قوارب , plur. ; قارب , Esquir, s. m.

Esquille, s. f., éclat d'un os fracturé, شظية عظم. ESQUINANCIE, s. f., خناقة.

Esquisse, s. f., ébauche, رسم.

Esquissen, v. a., o.

Esquiven, v. a., éviter adroitement le coup, etc., زاغ عن الصربة_حوّل عنه_اصوف عنه ـ زوّغ عنه Esprits, mauvais مَلَابِكة, plur., ملاك ـ ملكّ S'Esquiver, v. réf., fam., fuir adroitement, انزيق _ .0 فوك _ انسل من _ .0 زاغ من ,عن .0 مرق ـ

تجربة, Essai, s. m., épreuve, تجربة.

Essai, composition litteraire, سالة,.

Essai, portion, qui sert à juger de son tout,

حك العدر, Essai pour juger le métal, مكك العدر

. بو بسبات , Coup d'essai, premier essai

ـ تُول , Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles, .سربد , طرد نحل

Essaim, multitude, سرب; plur., سرب. Essayen, v. a., éprouver, au prop., ... O.

Essayer, au fig., جرب.

SEssayer, v. réf., s'éprouver, عس نفسم O. ـ

Essayer, v. n., tâcher, اجتهد.

حكاك المعادن, s. m., مكاك المعادن

Essence, s. f., ce qui constitue la nature d'une دات الشي ,chose

Essence , huile très-subtile , عطر _ دهر. Essence de roses, be.

Essentiel, LE, adj., qui est de l'essence, כֹּוֹנֵץ. لازم - لابد منه, Essentiel, important, nécessaire - عليه عليه حصل . Essentiel, sur qui l'on peut عليه عهدة, compter,

.اصل Essentiel, s. m., le principal,

Essentiellement, adv., par son essence, will.

Essentiellement, d'une manière importante,

فی شی علیه رک

Essieu, s. m., peze - neec.

اخذ في العلو ـ انطلاق ـ ارتقاً Essoa, s. m., اخذ اطلق ,Donner l'essor انطلق ,Donner l'essor Essonun, v. a., exposer à l'air, نشر O.

Essoupler, v. a., قطع نفسه A. ـ منيق نفسه . Ètre essouflé, فسم ـ . ما لهث . I.

ESSUIE-MAIN, s. m., فوطة; plur., فوطة; plur., فوطة. Essuie-Main avec frange effiloquée, محازم; plur., محازم

Essuyer, v. a., مسح A. _ فشف.

Essuyer, au fig., souffrir, قاسی. Nous avons essuyé un coup de vent, عاصف.

.الشرقع , Vent d'est شرق , Est, s. m.

ESTACADE, s. f., digue, تسدّ

ESTAPETTE, S. f., courrier, il.

FSTAFIER, s. m., grand valet, coquin, indet, plur., plur.,

خهاشة ـ جرح , Estafilade, s. f.,

مجهع ناس يشربوا نبيذ و Estaminet, s. m., مجهع ناس يشربوا نبيذ

. הספرة طبع , ESTAMPE, S. f.,

ESTAMPER, v. a., d. A.

ESTAMPILLE, S. f., sag. - مهر, dles

بُعز ـ مستحقى الاعتبار, Estimable, adj. com.,

ESTIMATEUR, s. m., مثبّت Juste estimateur.

ESTIMATIF, IVE, adj., نشهینی.

Estimation, s. f., تشهيل ـ تسعير.

ESTIME, s. f., cas que l'on fait de, قرار معزّة . Un tel a beaucoup d'estime pour lui, الله عند فلان قدر و قيه الله المحطّت قيهتم عند البحطّت نفسه عليه ـ تحاقرت نفسه البه.

Estime, conjecture, تغیری

ESTIMER, v. a., faire cas de, اعتبر ـ اعزا.

Estimer, fixer la valeur de, القر على . Ils seront estimés d'après les prix courans, يتثهنوا على . اثهان السعر الحاضر من البضايع

Estimer, présumer, خين.

SEstimer, v. réf., عدّ نفسه I.

ESTIVER, v. n., passer l'été, تُصيُّف.

Esroc, s. m. (frapper d'), et de taille, طعن و ضوب.

LSTOCADE, s. f., coup, طعنة.

. صدر, Sa partie extérieure معدة.

ESTRADE, s. f., élévation en planche dans un appartement, عَفْت; plur., صفف. Estrade en pierre hors de l'appartement, مصطلب; plur., بمصاطب.

طرخون , Estragon, s. m., herbe, طرخون.

شاكرية, Estramaçon, s. m., ancienne épée.

ESTRAPADE, s. f., supplice, البكرة الوجيعة.

.سقط عجز ,Estropier , v. a.,

Estropier, au fig., défigurer, Jac.

S'Estropier, v. pr., أنسقط.

- اكتبع , Estropié du bras . سُقُط . Estropié du bras افشل الفصل العجم . Bras estropié, افشل العجم مفصوعة , فالله عند مكتوعة . يد مكتوعة . فشلة

ESTURGEON, S. m., حبير بحرى.

Esule, s. f., plante, شبرم.

ET CETERA, S. m., 8 في En abrégé, النج En abrégé.

ÉTABLE, S. f., اصطبل ـ زريبة.

O. ربط فی زریبة ، . ÉTABLER, v. a.,

فاولت النجار, ÉTABLI, s. m., table d'artisan, طاولة

قرر - اثبت - مكن بالمحتالة ÉTABLIB, v. a., rendre stable, مكن مكن بالمحتالة بالمحتالة

Etablir, donner un état , رتب لد معاش . Établir

une fille, نزوج بنت.

ـ وضع ـ إقــام , Etablir une loi, un usage سنّ سنّت O.

قرر ـ أثبت , Etablir, prouver,

أسيس ـ وضع ,Etablir, fonder

Etablir, régler, نظم رتب ـ نظم.

أقام م عل Établir, nommer, instituer, أقام م A. جعل القام ا

Établir, exposer un fait, شرح A.

S'Établir, v. réf., se monter un établissement, تاثث

S'Établir, se fixer, ינפלתי ב וستهكن. S'Établir, passer en usage, סון عادة I. ÉTABLISSEMENT, s. m., action d'établir, ב اقامة

. توطین - تقریر - ترتیب - قیام

Etablissement, poste, état, معاش معاش معاش معاش منصب بنازة ما المنبعة بنازة عالم المنبعة المن

Etablissement, commencement, أنشأء.

Éтлск, s. m., ,с, ; plur., , lel , ...

ÉTAGÈRE, s. f., tablette, وفروفي; plur., رفوفي

ÉTAI, S. m., Jun - 325).

ETAIN, s. m., metal, قزدير ـ قصدير.

ÉTAL, s. m., table ou boutique de boucher, مااولة جزّار ـ دكان جزار.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises; au fig., parade, ضرش بضاعة.

ETALER, v.a., exposer, عرص ۵. ـ عرض بضاعة ـ . 0 عرض بضاعة ـ . 0 عرض بضاعة ـ . 0 عرض من فرش بضاعة ـ 0 عرض المناسبة عرض الم

ÉTALON, S. m., فحمول ; plur., فحمول

Etalon, modèle de poids et de mesures fixé par la loi, اصل کیل ووزن شرعی.

ETALONHEMENT, s. m., طرق الوزن و الكيل.

ÉTALONNER, v. a., marquer les poids et mesures conformes à l'étalon, عطرق الوزن و الكيل 0.

ÉTAMAGE, 8. m., تبييض.

ETAMER, v. a., enduire d'étain, بيُّص .

فبيض النحاس, s. m., سلخا المسيض النحاس.

ÉTAMINE, s. f., tissu pour passer les poudres, les liqueurs; bluteau, امنلخل ; plur., منلخل Passer par l'étamine, انخل O., au propre et au fig.

Etamines, s. f. plur., terme de botanique, filets chargés des poussières fécondantes, المنات Étamines, organe sexuel mâle de la plante, طرح ذكر النبات.

ÉTAMURE, s. f., étain pour étamer, قصدير. ÉTANCHEMENT, s. m., action d'étaucher, ses effets, قطع

ÉTANCHER, v. a., arrêter l'écoulement du sang, etc., . نشف م المجز السيلان ما المجر الدم العطش ما المروى الظهار Étancher la soif المروى الظهار المروى الطبيق ما المروى الطبيق من المروى المروى الطبيق من المروى الم

Etancher la soif de l'or, de la vengeance, شَبّع ذهبا من عليله من آ.

ÉTANÇON, s. m., pièce pour soutenir un mur, des terres, سند ـ سهم.

ETANÇONNER, v. a., سند حابط بسهم.

غدران , بادیر مستنقع ما ، , ETAPE , s. f. , محطة , pl. , محطات , pl. , محطة

ÉTAT, s. m., disposition d'un être, الحوالي; plur., الحوالي. Ceux qui se trouvent en état de mort spirituelle, عال الموجودين او الحاصلين في حال الموحانسيي الموحانسيي الموحانسيي الموحانسيي الموحانسيي ما المحال يقوم عالم حال عالم ح

État, registre, liste, دفتر; plur., وقابهة ـ دفاتر; plur., علم ـ قوابم

قايية ـ بيان, Etat, inventaire,

. Etat, train, dépense, كلفة . Grand état de maison, باب كبير.

كار - صناعة , Etat, profession

Etat, empire, دولة _ سلطنة, plur., كُول État, pays, مبلكة, plur., مبلكة.

Etat, gouvernement, حكم. Maximes d'état, Maximes d'état, Les conseillers d'état, les conseillers d'état, les conseillers d'état, mesure vigoureuse, ملعوب من ملاعيب الحكم.

ETAT-MAJOR, S. m., روسا العسكر,

ÉTATS-GÉNÉBAUX, s. m. plur., جاعة وكلا المهلكة.

. نوع كلبتين لضبط الاشيا, ETAU, S. m., نوع

ÉTAYEMENT, S. m., Jim - Jimi.

ÉTAYER, v. a., Jim O. _ Jim _ _ _ ...

Éré, s. m., فيظ ـ صيف ـ ميفيت. Cet été, اصيفية. لك، ا D'été, ميفية.

ÉTRIGNOIR, s. m., оды.

S' Eteindre , v. réf. , انطفى ا.

ÉTENDARD, s. m., بيرق; plur., ولوا ـ بيارق , pl., ألوبة . Étendard de la révolte, بيرق العصيان. Arborer l'étendard de, شال بيرة .

ÉTENDRE, v. a., déployer, فرد O. فرد O. Étendre du linge pour le faire sécher, مدّ نشر القياش.

Btendre, allonger, élargir, مط ـ طوّل 0. ـ 0. مدّ ـ 0. مط ـ طوّل 0. ـ مدّ .

Etendre sur le carreau, رمى على كلارض I. Etendre, donner plus de surface, وسّع. فر وسّع ـ عظّم Etendre, augmenter, وسّع ـ عظّم . S'Étendre, v. réf., se déployer, انتشر ـ انفرد .

SÉtendre, s'agrandir, اُنَّسع.

SÉtendre, durer, clo O.

S'Etendre sur un sujet, في الكلام في الكلام في الكلام في الكلام

ÉTENDU, adj., مديد ـ وأسع D'une utilité plus étendue, أعمّ فايدةً

ETENDUE, s. f., انبساط ـ سعة ـ امتداد . Etendue, longueur, اطالة ـ طول Etendue, durée, مدة Etendue de pouvoir, etc., مقدار ـ انساع ـ سعة . L'ÉTERNEL, s. m., Dieu, الله الازلى . ÉTERNEL, LE, adj., عارلى ـ ازلى ـ ابدى ـ ازلى ـ ابدى

ÉTERNELLEMENT, adv., دایا ـ للازل. ÉTERNISER, v. a., عالی الازل ـ ابد. ÉTERNITÉ, s. f., ابد ـ ازل De toute éternité, للازل ,

مدّة طويلة, Eternité, fort long temps.

Éтенивн, v. a., عطس I. Compliment à quelqu'un qui éternue. *Voyez* Вéнін.

ETERNUMENT, S. m., عطاس.

A. قطع راس الشجرة .A.

فلك الاثير, s. m., ciel, فلك الاثير.

Éther, liqueur, الوج العرقى مع الزاج.

بلاد الحبش . ÉTHIOPIE, s. f., سبحاء

Éтніоріки, ик, adj., сомест., сомест.

Éтнют, s. m., mélange de mercure et de soufre,

.زيـبق مخلوط بكبريت ـ حبشي المعدني

ETHMOIDE, s. m., os du crâne, العظم العربالي.

Éтногосів, s. f., traité sur les mœurs, les manières, كناب في علم الاخلاق.

ÉTINGELANT, E, adj. ,المع - قدًّا ح نار.

ÉTINCELER, v. u., briller, عن المراد المراد مر. _ .. . طار الشرار مر. _ ..

ÉTINCELLE, s. f., شرارة; plur., شرو et شرار, au propre et au fig.

ETINCELLEMENT, s. m., المح ع قدح . s'ÉTIOLER, v. pr., وضعف النبات وضعف I. ÉTIOLOGIE, s. f., traité des causes des maladies, رسالة في سبب العلل.

فقرقم ـ صعيف , ÉTIQUE, adj. com. , maigre

Etique, attaqué d'étisie, مسلول.

. مى الدق , Fièvre étique

ÉTIQUETER, V. a., على عنوان على 0.

ÉTIQUETTE, s. f., petit écriteau, عنوان.

Étiquette, cérémonial, قانون; plur., قوانين.

Étiquette, cérémonial, قانون.

Étoffe, s. f., maladie, السلّ ; plur., قال.

Étoffe, s. f., شاق، plur., قال.

Étoffe, au fig., mérite, condition, باب.

Étoffe, adj. (bien), bien vêtu, etc., منظوم , كواكب ; plur., خوكب ; plur., نجمة .

Étoile, marque blanche sur le front d'un cheval, عُرَة (litt.) عُبَعة عِنْد بِيضا عَلَال اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ

ذو نجوم ـ مكوكب, ETOILE, B, adj., ذو نجوم

مشعور , Étoilé , fèlé .

ETOLE, s. f., ornement de prêtre, بطرشين بالارش, plur., بطرشين

ÉTONNANT, E, adj., عجبيب . C'est étonnant, عجبيبة.

ÉTONNEMENT, s. m., surprise, قعب المسقة عند . Faire une exclamation d'étonnement, شهق شهق .

ETONNER, v. a., ادهش ـ ادهل I. ـ ادهش ـ ادهش ـ عَبر

S'Etonner, v.pr., être surpris, بعتجب _ إستعجب

اندهل ـ اندهش ـ اخذه العجب ـ

S'Etonner, trouver étrange, استنغرب.

ETOUFFADE, S. f., ragoût, مكهور.

Éтопрививит, s. m., difficulté de respirer,

.صيقتر نفس ـ

ETOUFFER, v. a., suffoquer, ...

Etouffer, gêner la respiration, عَبِق و عَهِم القلب, Etouffer la douleur, كتم الوجع.

Etousser une assaire, etc., المبق على الشي الشي

قطع ـ ابطل Étouffer, faire cesser, قطع

A. ـ فقع من الصحك. Étouffer, v. n., respirer avec peine, ضاقت نفسه.

Éтоиггоїв, s. m., ustensile, оде.

.مشاق , ÉTOUPE , S. f. , مشاق

Mettre le seu aux étoupcs, au sig., ولّع النار.

ÉTOUPER, v. a., سدّ بهشاق 0.

ÉTOUPILLE, s. f., ä.

ÉTOURDERIE, s. f., caractère de l'étourdi, عليالة عليارة .

Etourderie, action d'étourdi, فنترة. C'est une فدرة.

Etourdi, E, adj., imprudent, عطيور اطير - مطيور المتعافقة المتعافقا المتعافقة المتعاف

ÉTOURDIMENT, adv., אלבור,

ÉTOURDIR, v. a., causer un étourdissement , دونج Étre étourdi , دانج O.

Etourdir les oreilles , صور عليش I. Etre فرس الميت ال

Étourdir, causer de l'étonnement, گَبَّة. Être étourdi, گُنتند.

قدى, نوم الوجع ,Etourdir la douleur

S'Étourdir, v. pr., s'entêter de, أندوم.

S' Étourdir sur, se distraire de , مَالُكُ مَن بَالُهُ 0.

فيش . Étoundissant, E, adj., بطيش .

ÉTOURDISSEMENT, s. m., ébranlement du cerveau , دفت.

Etourdissement, au fig., trouble, تخبراً.

ÉTOURNEAU, s. m., oiseau, ژرزور; plur. ; زرازير,

غربب ـ خارج ص العادة .Étrance , adj. com . .استعرب .Trouver étrange .

ETRANGEMENT, adv., islul 30, islul.

ETRANCER, ERE, adj., عربب: plur., باغراب. et عرباء Bien accueillir les étrangers, براني _ اجنبي _ عرباء .لامور البرانية, Les affaires étrangères اكرم الغربب

Etranger, que l'on tire du dehors, بلم.

83

Etranger, visiteur, خاطر; plur., عطّار, plur., زوّار, plur., زوّار,

ÉTRANGLEMENT, S. m., فنق.

ÉTRANGLER, v. a., خنق I.

Étrangler, v. n., أختنق Étrangler en mangeant trop vite, خصّ O.

ـ اكوان ; plur., كون ; plur., د كوان ; plur., موجودات ; plur. ; موجود ـ كاينات ; plur. ; كاين أشخاص ; plur. ; شخص , plur. أشخاص .

L'Etre, l'existence, الوجود.

ÉTRES, s. m. plur., (d'une maison), تقاطيع بيث ÉTRÉCIR, v. a., وتيق

ETREINDRE, v. a., شد O. - وزق - I.

شد ـ حزقة , . Étreinte, s. f.,

ÉTRENNE, s. f., présent au commencement de l'année, عيدية.

Etrenne, premier débit, première recette, استفتاح. ÉTRENNER, v. a., donner des étrennes, بخشش فتر. Étrenner, acheter le premier, فتر

Etrenner, v. n., recevoir le premier argent, استفت

ETRIER, s. m., قرابات , وكاب - رئكاوة , plur., وكابات , Qui a le pied à l'étrier, qui est sur le chemin de la fortune, عبرى. || A franc étrier, عبرى.

ÉTRIZAE, s. f., courroie qui attache l'étrier, ; j.; plur., ¿¿,

قَشْق _ محسة _ جبرة ,ETRILLE , 6. f. , قبرة

ـ تَيَّر ـ .0 حَس ـ قَشْق ... ETRILLBR, v. a., قَشْق ... مَبر الحَصان ...

Étriller quelqu'un, le battre, le faire payer trop cher, سلخ O.

ÉTRIVIÈRE, s. f., courroie qui porte l'étrier, رخمة مسيور, plur., منية مسيور, Donner les étrivières, souetter, ضوبة سوط I.

Etrivière , au fig. , traitement déshonorant , بهدلة . Donner les étrivières , بهدل .

Éтвоіт, в, adj., peu large, عرج - صيق. Étroit, intime, صادق.

فحکم, Étroit, strict

.على الصيق ـ في الصيق , A l'étroit, adv.

ÉTROITEMENT, adv., à l'étroit, פלט ושיישט .

Etroitement, extrêmement, | عمكاً عبداً

Etroitement, au fig., à la rigueur, على التدقيق. Etroitement, expressément, على كل وجه

ـ قلّوص ـ قلّوط ,.ÉTRON, s. m., terme popul .جعلوس

قراية ـ مطالعة , ETUDE, s. f., travail, application, قراية ـ مطالعة . Se livrer entièrement à l'étude des sciences, انصبّ على درس العلوم

Étude, soins, اجتهاد عهد. Mettre toute son فيذل كل جهك في,

Etude, artifice, affectation, عمانعة عصانعة.

Étude, cabinet, مكتب.

ÉTUDIANT, s. m., écolier, שלולם.

ÉTUDIÉ, E, adj., fait avec soin, متقى ـ متقون.

Étudié, feint, affecté, مصنع.

Étudier, observer avec soin, اختبر.

S Étudier à, v. pr., ق جدّ في O. _ في اجتهد في أ. Étui, s. m., بيت _ كيس Étui à aiguille, أيّارة

ÉTUVE, s. f., lieu qu'on échauffe pour faire suer, طقیسی ۔ حہام

ÉTUVÉE, s. f., viande, poisson, cuits de certaine ستک ,manière

ÉTUVBR, v. a., laver en frottant, اطلى ب. أصل الكلية , ÉTYMOLOGIE, s. f., origine d'un mot يخص اصول الكلام .ETYMOLOGIQUE, adj. com., يخص .اصلی ـ

غارف باصول الكلام, в. тумогосіять, в. т., عارف ذبيعة ـ قربان مقدس ، EUCHARISTIE, s. f., مقدس EUCHARISTIQUE, adj. com., يخص القربان.

كتاب صلاوات, Eucologe, s. m., كتاب صلاوات.

. فراسيون , EUFRAISE, s. f., plante

EUMÉNIDES, s. f. pl., furies, موانية جهنم.

. طواشية , plur. , وطواشي , plur. , علواشية

EUPATOIRE, s. f., plante, فأفت _ غافت _ .ترمنان - طباق - اوقطاريون

Eupmemisme, s. m., trope, تعريض.

عذوبة نغم ,Euphonie, s. f., son agréable

Buphonie, ce qui rend la prononciation facile, .سهولة اللفظ ,conlante

يخص سهولت اللفظ. EUPHONIQUE, adj. com., النحص سهولت

EUPHORBE ou EUPHORBIER, s. m., arbrisseau de الوبانة مغربية ـ فرفور ـ فربيون Mauritanie,

EUPHBATE, nom de fleuve, نهر الفرات.

EUROPÉEN, NE, adj., عربى; plur.,

. ملاد الاوربا ـ بلاد الافرني . EUROPE, s. f., Eux, pr. pers. pl., ...

ÉVACUANT, ÉVACUATIF, IVE, adj., (remède), .دوا منعي

ÉVACUATION, s. f., décharge d'exeréments, etc., .استفراغ ـ براز

. تخلية , خلو قلعة , المخلية , علو قلعة , تخلية فرغ _ أخرج , Évacuen, v. a., faire sortir أستفرغ _ .0 خرچ من _ اخملي Evacuer, sortir de, کورچ من

S'Évader, v. pron., s'enfuir, ورب O.

EVALUATION, s. f., estimation, تنقوبم - تنثينة.

Évaluer, v. a., ثبرن. Voyez Estimer.

Évangélique, adj. com., الرجيلي.

ÉVANCÉLIQUEMENT, adv., لأنجيل.

EVANGELISEB, v.a., كا الى المذهب الأنجيلي O.

ÉVANGÉLISTE, S. M., الجيلي.

فاجيل , plur., انجيل , Évangier, ه. m., اناجيل أربع بشاير. Mot de l'Évangile, chose qu'il faut . كلمة من الانجيل croire,

عارق في البُحران _ مُغشِي عليه .Evanour, adj., عارق S'Évanouir, v. pro., tomber en défaillance,

ـ ۵ غشی ـ غهی علیه ـ ۵ غهی ـ ۵ غبی .I غاب عن رشك ـ غشى عليه

S Evanouir, disparattre, عاب عن العين 1. ـ I عطس ـ . I مضى ـ . A ذهب

Évanouissement, s. m., défaillance, عشيان ـ . بُحران

. غطس, , Evanouissement, disparition

Evaporation, s. f., (de l'humidité), تصعید.

فة عقل (d'esprit), خفة عقل Évaporation, légèreté, (d'esprit).

طايش ـ مخيول , Evaponi, ع adj., étourdi

Evaporer, v. a., soulager (son chagrin), فشر هي ٨. S'Évaporer, v. pro., se résoudre en vapeurs,

S Évaporer, (tète), علش عقله I.

.نصعّد

un arbre, وسّع شبجونا.

S'Évaser, v. pr., s'ouvrir, Lible.

Évasir, ive, adj., qui sert à éluder, محاولة.

. جواب معاولة ,Réponse évasive

Evasion, s. f., fuite, هريسة.

Évaché, s. m., asia.i.

EVEIL, s. m., نسبهة. Donner l'éveil, نبتر.

فايق ـ نبيه . Éveillé, e, adj., vif., فايق ـ

ÉVEILLER, v. a., tirer du sommeil, وُصِحَى فَيُقْ لِي اللهِ عَلَيْهُ مِنْ اللهِ فَيُقُلِدُ اللهِ عَلَيْهُ مِنْ اللّهِ عَلَيْهِ عَلِيْهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلَيْهِ عَلَ

Eveiller, égayer, اشرح.

SÉveiller, v. réf., cesser de dormir, فأق I. ـ مسحى ـ انتبد ـ استيقظ من النوم A.

EVENEMENT, s. m., issue, succès, בוליה ב ולביה ב לפית בילות בילות

EVENT, s. m., (tête à), عقل خابش عقل خفيف. Mettre à l'évent, exposer à l'air, هرى المورى Donner de l'évent, introduire de l'air, نفس.

فراوح , plur., مراوحة , Éventail, s. m.

بيتاع مراوح , EVENTAILLISTE, s. m., بيتاع

EVENTAIRE, s. m., plateau d'osier, قفص.

ÉVENTE, E, adj., léger, طایش عطایر. Il a l'esprit éventé, عقلہ طایر

Eventer, v. a., faire du vent avec un éventail, حركة العساكر.

Evoquer, v.

Exposer au vent, هَوَى. Éventer le grain, le remuer pour lui donner de l'air, اهْرَى الغُلَّة.

Eventer, découvrir, کشف 1. Éventer la mine ou la mèche, کشف المختبي.

S'Éventer, v. réf., se donner de l'air, انهوى. S'Éventer, se gâter à l'air, تلف A. ـ انفسد ـ ما الله الهوا.

فروحة, Éventoir, s. m., gros éventail, مروحة

ÉVENTRATION, s. f., sortie accidentelle des viscères, - محروج الأمعاء,

EVENTRER, v. a., البطن 0.

EVENTUEL, LE, adj., عارضي _ عيدبي.

ÉVENTUELLEMENT, adv., Luce.

Eveque, s. m., اساقفت; plur., اساقفت.

S'Évertuer, v. rés., s'efforcer, قارف اجتهد في ـ قارف. Éviction, s. f., termede droit , خلع واحد من متاع

واضحاً , EVIDEMMENT , adv. ,

ÉVIDENCE, s. f., وضوح البيضاء. Mettre en évidence, ايضاح الوضي البين اظهر dence,

ÉVIDENT, E, adj., باين ـ واضع ـ ظاهر . Étre ou devenir évident, تبسين ـ اتصع ال Il est évident que, من المعلوم الواضــــ ان

ÉVIDER, v. a., faire sortir l'empois du linge, شال النشا

. قور , Evider, échancrer

. بأوعد المطبخ , . EVIER , S. m. ,

ÉVINCER, v. a., déposséder, ملع من ٨.

Évocation, s. f., , leal _ lawl.

ÉVOLUTION, s. f., mouvement de troupes, مركة العساكر

Evoquer, v. a., appeler, faire apparaitre, استدعا. Évoquer une cause à, امر برفع دعوى الى . Ex, prép., ci-devant, اسابقاً. Ex-général, سابقاً.

Exact, E, adj., ponctuel, مصبوط مداغ مدقق. الاعتباط مصبوط و Exact, fait avec exactitude, المصبوط Cest l'exacte vérité, عين الحق

EXACTEMENT, adv., بتدفيق و تحقيق ـ بصبط. Exaclement semblable, مثلم طبق.

EXACTEUR, s. m., שלול - יונרים.

ظلم ـ بلصة , EXACTION, s. f., علم ـ بلصة.

- دفت بابطة م EXACTITUDE, s. f., attention ponctuelle, دفت مابطة مابطة

Exactitude, précision, justesse, عكيم - صبط.

افراط ـ مبالغة .Exagération, s. f.,

Exagéné, E, adj., qui exagère, حبالغ .

كبّر - عظم - بالغ في Exaginer, v. a., كبر

Exagone, s. m., _____.

Exaltation, s. f., élévation (au pontificat),

Bxaltation, exagération, نعظیم. Exaltation, chaleur d'imagination, حاسة.

EXALTER, v. a., vanter, عظم ، .

ا جس متى . Exalter, porter à l'enthousiasme, احس متى العساد.

EXAMEN, s. m., متوسطة و منحتلفت المراكز فحص العمير باجتهاد. Examen de con- gagés l'un dans l'autre et à science attentif et scrupuleux, المراكز فحص العمير باجتهاد Excepté, prép., hors, ألم المراكز وتدقيق المراكز ا

EXAMINATEUR, s. m., col.

A. بهضه ما فحص الأمر, A. Examiner une affaire فحص الأمر, A. Examiner une affaire فحص المارعلى ما دقق على مررعلى ما دقق على المربعة على ال

Examiner, considérer attentivement, تاتل .

Examiner, discuter, ...

Exaspération, s. f., ¿b.;

EXASPÉRER, v.a., irriter, ققي الخاط الم

S' Exaspérer, v. pron., s'irriter, زهق A. ـ الغايد الخايد ال

EXAUCER, v. a., - | - - | - - | - |

Excavation, s. f.,

EXCEDANT, s. m., ce qui excède, July ...

م تعجاوز ما تعدى , Excurrence , v. a., outre-pesser

دى I. O. Une somme qui excède cent piestres,

مبلغ يزيد على مية عرش, ينيف عن مية غرش

Excéder, fatiguer, importuner, اهلك العب العب العبد. اهلك من الصرب, Excéder de coups

S'Excéder, v. pron., faire quelque chose jusqu'à l'excès, l'extrême fatigue, اهلک نفسه ـ فرهد.

. بفصل ـ بشرق Excellemment, adv.,

EXCELLENCE, s. f., degré éminent de perfection, جودة ـ فضل ـ سهو ـ نيافت.

Excellence, s. f., titre d'honneur au-dessous de celui d'Altesse. جناب حضرة A son Excellence le ministre de..., الى جناب حضرة وزير

. ننيافتر Par excellence, excellenment,

Excellent, E, adj., très-bon, حيّد عظيم.

EXCELLENTISSIME, adj., très-excellent, عطيم جداً.

Excellentissime, titre d'honneur, كُلِّي النيافة,

O. فاق على غيرة ،Exceller, v. n., عيرة

EXCENTRIQUE, adj. com., se dit des cercles engagés l'un dans l'autre et à centres différents, دواير متوسطة و مختلفت المراكز

Excepté, prép., hors, استثنى ـ اغير ـ الآر.

Excepter, v. a., ما اخرج من استثنى ـ اخرج من المناسكة ال

EXCEPTION, s. f., استشنا . A l'exception, excepté, كلهم قاطبة . Sans exception, أماخلا عن

فرط ـ زُودة ; Excis, s. m., ce qui passe les bornes شرط ـ زُودة :

. افراط _ انهاك . Excès , débauche .

.ظلم ـ تعدّى ـ شقّ ،Exces, violence

A Fexces, adv., outre mesure, کالزود _ بکثرة _ الغاید _ الغاید

Excessif, ive, adj., qui excède les bornes, عزايد - مفرط .

شديد, Excessif, violent, شديد.

Excessivement, adv., بالزود.

احتج على ,Exciper de, v. II., على ا

Excitatir, ve, adj., propre à exciter,

Exciter, occasioner,

Exclamation, s. f., cri, عرخة. Exclamation de surprise, شهقة. الله Exclamation de crainte, etc., تهاويل, plus., تهاويل.

EXCLURE, v. a., empêcher d'être admis, a. A.

Digitized by Google

Exclure, expulser, نفى من I. || Exclure, écarter, . ابعــــد I. عرم من Exclure, priver de, أبعـــد .حرمد الشي

- دون غيرة ـ مانع لغيرة ,Exclusif, IVE, adj., عالم

Exclusion, s. f., منع A l'exclusion de, دون.

EXCLUSIVEMENT, adv., à l'exclusion des autres .دور، غيره

- غير محسوب , Exclusivement, non compris خارج عن

EXCOMMUNICATION, s. f., pa - a.

Excommunié, E, adj., محروم.

Excommunier, v. a., séparer des fidèles, حرم I.

. باشر الشي بنفسه (Excrementitiel, elle, عنافر الشي بنفسه الم .وسختي - برازي .dj.,

Excrétion, s. f., sortie naturelle des humeurs, رشح , خروج المواذ

EXCRÉTOIRE, adj. com., ارشام للرشح.

Exchoissance, s. f., ريادة لحسم.

غارة , Excunsion, s. f., irruption

خروج عن الغرض, Excursion, au fig., digression

معذور ,.EXCUSABLE . adj. com

معذرة _ اعتذار _ عســــدرة _ Excuse, s. f., معذرة _ Dans les excuses entrent souvent des mensonges ان المعاذر يشوبها الكذب الكذب الكذب جة باردة , باطلة , بطالة , Mauvaise excuse عجمة عاردة ,

Excusen, v. a., justifier, disculper quelqu'un, .تلافی دعوته ـ برر ـ .I عذر

.موجب العهل بد _ | ـ ما عذر ـ سامح . Excuser, pardonner, tolérer .تحيل ـ احتيل

Excuser, admettre les excuses, قبل عذر A. Excu-.انت غير مواخذ, rép., انت غير مواخذ

.أعفى عن , Excuser, dispenser de

ييض وجهه ـ نبرر, SExcuser, v. ref., se justifier

_ أعتـــدر من , S'Excuser de, se dispenser de استعذر من ا

S'Excuser sur, على - احتج على اعتذر على - احتج على اعتذر على - احتج على اعتذر على اعتداد العدن - مكروة العدن - مكر

Exécrable, extrêmement mauvais, أدى جدأ.

EXECRABLEMENT, adv., أبنوع ردى جداً

Execration, s. f., horreur extrême, کراهة. Avoir en exécration, کره A.

. لعنت , Execration , imprecation ,

Exécnen, v.a., ۶٫ ۸.

EXECUTABLE, adj. com., jak.

_انفذ _ . A عيل Exécuter, v. a., mettre à effet, عيل عهل ما امره به Exécuter un ordre. تهم ـ کهل ـ امضى كَيْل, تَيْم وعك ,Exécuter une promesse النفذ للامر_ ب انجز وعك. ∥ Exécuter soi-même une chose,

Exécuter, saisir les biens, اضط الاموال 1.0.

Executer, faire mourir, قتل O.

S'Exécuter, v. réf., faire les sacrifices nécessaires, اهلك نفسه

Exécuteur, s. m., qui exécute, منفذ لامر . Exé-- cuteur testamentaire, وكيل على الوصية Exécu teur des hautes œuvres, مشاعلي. || Exécuteur des سراباتي ,basses œuvres

Exécutif, IVE, adj. (pouvoir), qui fait exécuter, منفذ للحكام

- امصالامر - نفاذ الامر - عهل . Execution, s. f., لهم الامر - نفاذ الامر - عهل الم .اتهام ـ تکهیل

قتل, Exécution, peine de mort

معبول بد Executoire, adj., terme de pratique, معبول بد

EXEMPLAIRE, s. m., livre, تسخت; plur., نسخ.

Exemplaire, adj. com., qui peut servir d'exemple, مليم المثال ـ معتبر

EXEMPLAIREMENT, adv., بوجه معتبر.

EXEMPLE, s. m., ce qui peut servir de modèle, محجروك (cheval). Exemple . امثلته , plur. ; مثال ـ قواعد , plur. ; قاعدة à imiter, مثال مثال الله imiter, مثال مثال الله Il est l'exemple des gens de bien, اهو قدوة الاخيار و اسوة الابرار, Exemple à éviter, غبرة , مثل به , Faire un exemple sur, عبرة , مثل به 1. . Servir d'exemple, خلاة عبرة لهن يعتسبر A لبع أثر, سنّة, I. || Suivre l'exemple de صار عبرة ا قاعدة خط ,Exemple d'écriture اقتدى بد ـ . ¶ Citer un exemple, مثل. ¶ Citer un exemple, أورد شاهداً.

Par exemple, adv., St. Comme par exemple, .کنچو ـ مثل

اغاوات, s. m., sorte d'officier, اغاوات, pl., ناعاوات. معانی عن , Exempt, adj., qui n'est point sujet à, معانی عن Il est ما عليد ـ سالم من ـ منزّلا عن ـ يعلو عن ـ exempt de blame, ما عليد ملام Exempt de crime, برى من الذنـــب Nul n'est exempt de, لا ينطواحد عن

أعفى عن REXEMPTER, V. R., في

EXEMPTION, s. f., privilége qui exempte, EXERCER, v. a., dresser, former à, على على . عود على ـ علم.

Exercer, mettre en exercice, راض O. Exercer un جرد الفرس, cheval

Exercer un. تصرف في حقد, Exercer un art, مارس صناعة ـ عهل كار Exercer l'hospitalité, اكرم الضيف. « Exercer sa cruauté sur, بطلب كثير | Exercer une charge | اظهر قساوة قلب في Exercer la patience de quelqu'un, la . "نُولَى وظيفة mettre à l'épreuve, امتحن صبره.

ا ـ نهرن على على SExercer à, v. ref., s'instruire à, تدرب علے

يوذوا احدا | Exercice, s. m., action par laquelle on s'exerce

ـ مستدمن ,Qui est en exercice .ادمار ـ رياصة

.ميارسة _ عيل _ فعل , Exercice, pratique خدامتر بوظیفة , Excreice d'une charge

Exercice, peine, fatigue, نعب.

EXHALAISON, s. f., بنجار ; plur., تجارات.

EXHALATION, s. f., opération pour faire évaporer, .نصعید

ـ تصاعد منم بخـــار ,Exhaler, v. a., وایح منہ روایح طیبتہ۔ . ۸ طلع منہ روایح کے دروایح فش خلقہ , الم Exhalersa colère, sa douleur, الم

S'Exhaler, v. ref., طلع ـ تصاعد من A. S'exhaler (en parlant d'odeurs agréables), عبق A. _ عبق O.

EXHAUSSEMENT, s. m., élévation,

EXHAUSSER, v. a., élever, فع على A.

A constant of the Exhérédation, s. f., ثمنع من أرث.

A. منع من کلارث A. Exhériter, عنع من کلارث A. قدم ما A. عرض, Exhiber, v. a., montrer

Exhibition, s. f., représentation de, . تقديم

.موعظة _ ترغيب EXHORTATION, s. f.,

EXHORTER, v. a., engager à, فعب في _ وعظ ب _ ; , o. Exhorter au combat شار عليد ب _ يعظ ,aor., . انخمي الى القتــــال Exhorter à la mort, شجّع على الموت. Exhunation, s. f., اخراج ميث من قبر.

EXHUMEB, v. a., déterrer un corps, .من قبر

ـ ثـقيــل , Exigrant, B, adj., qui exige trop

Exigence, s. f., besoin, مقتضى L'exigence du مقتضى الحال, cas,

Exigna, v. a., demander de droit ou de force, O. Exigez de vos gens qu'ils طالبه ب قرط على رجالك أن لا ne molestent personne, تروض استدمن S'Exercer, se mettre en exercice, تروض على رجالك Exiger, obliger à , اقتصى. C'est là ce qu'exige de vous votre charge , كذا تقتصى وظيفتك

Exigible, adj. com., بطلب.

Exigu, E, adj. fam., fort petit, قليل - نزر, Exigu, E, adj. fam.

Exiguité, s. f., petitesse, قلَّم ـ نزارة.

Exil, s. m., bannissement, نفى. Exil en terme métaphorique ou mystique, غربة. || Ceux qui sont en exil dans cette vie, المتعربين في ها الحيسالا المتعربين في ها الحيسالا المتعربين في ها الحيسالا المتعربين في ها الحيسالا عربتي في عربتي عربتي عربتي عربتي في عربتي

EXILÉ, E, adj., ais - dom.

. سركل ـ . I. نفى Exican, v. a., bannir,

S'Exiler, v. ref., au fig., بتعد _ تغرّب.

EXISTANT, E, adj., موجود.

EXISTENCE, S. f., اوجود

. يوجَد , aor., وجد _ O. _ كان , aor., غوجد

Exode, s. m., deuxième livre du Pentateuque,

.سفر الخيروج

EXORBITAMMENT, adv., كوق الحد ..

EXORBITANT, B, adj., excessif, שלו בי ולבא.

Exorable, adj., - مجيب .

استقسم ـ عزم على ,Exoncisen , v. a., عزم

استقسام ـ تعزيم . Exoncisme, s. m.,

مستقسم, .Exonciste , s. m. ,مستقسم.

مطلع الكلام ـ فاتحة, Exorde, s. m., مطلع

Exostose, s. f., tumeur osseuse, زایدة عظیمة.

Exorénique, adj. com., extérieur, שׁוֹבּל.

Exoтique, adj. com., étranger, مجلوب.

EXPANSIBILITÉ, s. f., faculté de s'étendre,

۔امتداد ۔

يفرش , Expansible , adj. com. , qui peut s'étendre , يفرش

بهتد ـ

Expansif, ive, adj., qui a la force de s'étendre ou d'étendre, يبسط أو ينبسط

EXPANSION, s. f., état d'un corps qui se dilate, انساط امتداد فقش , EXPATRIER, v. a.

S'Expatrier, v. ref., صفف I. ـ نغرب.

EXPECTANT, E, adj.,

EXPECTATIVE, s. f., attente fondée, انتظار

EXPECTORANT, E, adj., (remède), دوا يقطع البلغم. EXPECTORATION, s. f., يتنجيم.

EXPECTORER, v. a., chasser les humeurs de la poitrine, تُنْخُم,

مخلص ـ طريقة , Expedient, s. m., moyen

Expédier, v. a., dépêcher, hâter l'exécution de, لقلص - عجّل - انجز- روّج - شهّل.

Expédier quelqu'un, terminer promptement son affaire, اغجز أمرة عجّل عليه بقصا أمرة .

Expédier, tuer promptement, قلع.

ارسل , Expédier, envoyer ارسل.

Expéditif, iva, adj., prompt, ...

EXPEDITION, s. f., envoi, أرسال - أرسالية.

Expedition, entreprise militaire, تجريدة.

صورة ججة , Expédition, copie d'un acte

EXPÉDITIONNAIRE, s. m., copiste, L'US.

EXPÉRIENCE, s. f., épreuve, تجربة; plur., Une longue expérience étend la raison, طول التجارب زيادة في العقل; prov. ∥ Les expériences sont infinies, التجارب ليس لها نهاية, prov.

Expérience, connaissance acquise par l'usage, تخبرة . Qui a de l'expérience, خبرت الأمور . إي Sans expérience, مجدّد عَشيم .

Expérimental, B, adj., فجوربي.

مجرب الأمور - خبير , adj., مجرب الأمور - خبير .

Expérimentes, v. a., éprouver, جُرْب.

اهل خبرة , *Expert* , nommé pour faire un examen أهل خبرة . . كشّاه

EXPERTISE, s. f., examen des experts, کشف. EXPLATION, s. f., استنعفار ما کفارة ما تنگفیر. EXPIATOIRE, adj. com., دنگفیری ـ استخفاری.
EXPIER, v. a., réparer une faute par une peine,
کفر عن ـ استخفر من رل

EXPIRATION, s. f., échéance, fin, تيام وعدة . فروغ ـ فراغ

EXPIRER, v. n., mourir, مخرجت روحه O.

Expirer, au fig., finir, تت الوعدة A.

فرغ

EXPLETIF, IVE, adj. (mot), de trop, زايد.

يتفسر, .Explicable, adj. com.

ابضاحی , EXPLICATIF , IVE , adj. , حالت

تعبير ـ عبارة , EXPLICATION, s. f., interprétation . تنفسير ـ

Explication, éclaircissement, lurisel.

EXPLICITE, adj. com., clair, formel,

EXPLICITEMENT, adv., en termes formels,

Expliquer, v. a., interpréter, اُوَل _ فَسُر _ عَبْر. Expliquer, déclarer, صرّح ب _ عرّف.

S'Expliquer, v. pro., s'exprimer clairement, بيّن , فسّر ما في ضيره

S'Expliquer avec quelqu'un, avoir un éclaircissement avec lui, محى مع الشي الشي الشيء المحكن مع المحكن الشيء المحكن المح

EXPLOIT, s. m., action de guerre signalée, عطوة; plur., افعال.

ـ امر حضور قدام القاضي Exploit d'assignation, امر بضبظ ـ مسك .Exploit de saisie, طلب

EXPLOITABLE, adj. com., qui peut être exploité,

يُضبط, Rxploitable, qui pent être saisi, يُضبط

Exploitation, s. f., استخراج.

EXPLOITER, v. a., abattre, façonner, débiter les bois, بلغض إلى المنظرج المنافرة الم

Exploiter, faire valoir par ses mains, المُتبغل. Exploiter une terre, حرث لارض O.

. Exploiser, v. م., faire des exploits, des assignations, امر بالحصور في الشرع.

ERPLORATEUR, s. m., qui va à la découverte, رايد,

. جاسوس , Explorateur, espion

طلقت ـ ثورة , Explosion , s. f., éclat,

. سفر بصاعة الى بلاد برا ,Exportation , s. f. , اسفر بصاعة الى

عارض امرة , Exposant , E , adj. , عارض

Exposant, terme de mathématique, جدر.

.منهى _ اعراض _ معروض , Expose, s. m.,

EXPOSER, v. a., mettre en vue, عرض ـ أورى O.

Exposer, placer, tourner vers, عرض ـ وجّه 0.
Exposé au midi, مقابل القبلة

. بـبّن ـ . A شرح - . O عرض A. ببّن ـ . Exposer, expliquer . عرض للخطر , Exposer

exposer عرض مخطر, Exposer عرض المخطر. Exposer un enfant, le laisser dans la rue, مرمع طفل في سكة

Exposer un criminel, أقامه للناس. Le promener par la ville, جرّس عرّس.

۔ خاطر بنفسہ ,S'Exposer, v. rés., se hasarder .تعرض ل ۔ عرض نفسہ ل ۔ جازف

EXPOSITION, s. f., action d'exposer, عروض ـ عرض

عرض ـ بيان ـ شرح , Exposition, explication

Exposition, abandonnement d'un enfant, تترك طفل في سكة.

طلة, Exposition, situation relative aux objets, طلة.

Exposition, peine, تجبربس ـ اقامت للناس (promenade par la ville).

ـ قاصد ـ مرســـال ,Expaks, s. m., messager . (à pied).

Expares, adv., à dessein, عهداً - قصداً - بالقصد. Sans le faire exprès, علم عير قصد - سهو- علط.

EXPARSSÉMENT, adv., formellement,

بنا هي. Exparssir, IVE, adj., énergique, كلام نبر, بليغ

Digitized by Google

ـ ابلغ ,Plus expressif .شديد التعبير ـ كثير المعنى . اكثر مبالغة.

EXPRESSION, s. f., action d'exprimer en serrant,

عبارة _ لفظ , Expression , terme .

Expression, représentation des traits, des passions, قيان ما في النفس ـ هية.

EXPRIMER, v. a., tirer le suc en pressant, عصر I. Exprimer, énoncer, بين ما الفظ بـ A. مشرح الفظ بـ Bien exprimé, فالفاظ الفاظ المان وظريف الالفاظ المان وظريف المان ا

Exprimer, representer, denoter, فطق ب 0. ـ وصف

تنگر S'Exprimer, v. pr., s'énoncer,

Ex-Professo, phrase adv., avec toute l'attention possible, audi.

EXPROPRIATION, S. f., Ulil liber 1.

0. اخذ اموال الناس ,EXPROPRIER , v. a., اخد

A. دفع _ اخرج من , Expulser, v. a.,

فى الظاهر الكالمين القاهر الكالمين القاهر الكالمين القاهر الكالمين القاهر الكالمين الكالمين

اخراج - دفع ، Expulsion, s. f., اخراج - دفع

مفتخر عظیم - زکی Exquis, B, adj., excellent,

Exsignation, s. f., desséchement, جفائق.

Exsuccion, s. f., action de sucer,

عرق - رشيح - نزّ, Exsudation, 8. f., قربه

Eksuder, v. n., sortir en forme de sueur, نز I. ــ انز آب

EXTANT, E, adj., terme de pratique, qui est en nature, بزبّه.

EXTASE, s. f., ravissement d'esprit, النحال الخطف بالروح Etre ravi en extase, علم النخرع النطل الخرع النحرع 1.

Extase, état de maladie, السبات.

EXTASIÉ, E, Rdj., مسطول _ مدهول .

EXTASIER (S'), v. pr., tomber en extase, اندهل انسطل. EXTATIQUE, adj. com., انسطالی ـ اندهالی. EXTENSEUR, adj., باسط.

Extensibilité, s. f., Lu _ laïol.

Extensible, adj. com., qui peut s'étendre, عبية. ـ سنسا

EXTENSION, s. f., étendue, augmentation, توسع ـ امتداد ـ توسیع

.أرتخا , Extension, relachement

Bztension, explication dans un sens plus étendu, نوسيع المعنى ـ نفسير.

EXTENUATION, s. f., affaiblissement, etc., عزال - هزال .

Exténuation, terme de pratique, "L'.

Exténuea, v. a., affaiblir, اصغف ـ اصنبي ـ استم

Exténuer, terme de pratique, ففف ـ

ـ ظاهر , Extérieur, s., et Extérieur, e, adj. عامر, ـ براني

م الخارج, A l'extérieur, adv., en apparence, عنى الخارج.

من برا ـ من خارج ، Extérieurement, adv.

مدمر مبيد ,Exterminateur, s. m., مبيد

EXTERMINATION, s. f., تدمير ـ أبادة.

Exterminer, v. a., détruire, أباد ـ دمر.

.برانی ـ خارجی , Externe, adj. com.

طفى ـ انطفا ـ اطفا ـ اطفى ـ انطفا ـ Extinction, s. f.,

. محمى الذنب بالذنب Extinction, rémission d'un crime, المحمى

Extinction, cessation, فراغ Extinction d'une race, أنطفا سلالة

EXTIRPATEUR, S. m., Julius.

EXTIRPER, v. a., arracher, détruire, قلع جدر المتاصل ـ قلع جدر.

EXTORQUER, v. a., prendre par force, — 0.

EXTORSION, s. f., exaction, "but - ulm.

EXTRACTION, s. f., origine, J.

EXTRADITION, s. f., remise de criminels à leur souverain, انسليم مذنبين المكهم

برد لا يُطاق _ برد شديد للغاية , Extraire extrême استحرج - اخرج برد لا يُطاق . d'un livre des passages, نقل من كتاب O. ∥ Extraire عن الحدّ | Extraire, استخرج جدر عدد الحدّ العدة العديد العدر عدد العدد . شرح مضهون كتاب _ للحص _ المتصر, faire l'abrégé EXTRAIT, s. m., ce qu'on extrait d'un livre, Des extraits, des morceaux choisis. منقول من كتاب منتخمات, tirés de

Extrait, analyse, abrégé, مختصر - تلخيص. Extrait, terme de chimie, دهن - روح

Extrajudiciaire, adj. com., hors des formes de la عرفى _ خارج عن قوانين الشرع ,procédure

EXTRAJUDICIAIREMENT, adv., sans observer les .عرفيا ـ على غيرقوانين الشرع, formes judiciaires - خارج عن العادة , Extraordinaire , adj. com. , عارج عن العادة .

غربب ۔ غیر معتاد.

Extraordinaire, s. (dans les comptes de dépenses), .طارى

خارجا عن العادة , Extraordinairement, adv., خارجا بنوع غربب ـ فوق العادة

EXTRAVAGANCE, s. f., folie, ili.

ـ ملطوش ـ مهووس Extravagant, e, adj., fou, صاطوش .مجانين , plur. , مجنون

صدّ العقل, Extravagant, contre la raison, ضدّ العقل.

.دردش ـ . I هذي ـ هاني , Extravaguer, v. b.

Extravasation ou Extravasion, s. f., طفع.

Extravaser (S'), v. pr., sortir des vaisseaux, ۸۰ طفر

للغاية, Extrame, adj. com., très-grand, excessif, للغاية Froid ،غایم السرور, Joie extrème. زاید ـ عظیم ـ

Extrême, qui ne garde aucune mesure, خارج

Extreme, s., opposé, فد . Les deux extrêmes, les . كلافراط ـ امدان متقابلان , extrêmes

النهاية ـ الغاية , L'Extrême, le plus haut point

Donner l'extrême-onction à un malade, أخر مسحة . مسے المریض بالزبت المقدس

للغاية _ جدًا ,Extrêmement, adv., الغاية

.اطراف , plur. طرف ,Extrémité, s. f., bout Extrémité , le dernier moment d'une affaire , المرة المراقبة . Extrémité, le dernier moment de la vie, أخر كامر _ .هوعلى أخرنفس, Il est à l'extrémité . الخرنفس Extrémité, excès, بنهاید ـ غاید. Extrémité, vio-.ظلم ـ شدّة lence,

Extrémité, le pire état où l'on puisse être réduit, اشد الصيق - عز الصيقة

Extrinsèque, adj. com., qui vient du dehors, اجنبي ـ خارجي

EXUBÉRANCE, s. f., surabondance, j.j.

Exulcérer, v. a. Voyes Ulcérer.

نذيرة _ نذر Ex-Voro, s. m., غذيرة _.

ÉZAN, s. m., appel à la prière chez les musulmans, کلاذان

ÉZOTÉRIQUE, adj. com., caché, obscur,

FAC

 ${f F}$, s. m., sixième lettre de l'alphabet français, .حرف الفاء وهو السادس

FABAGELLE, s. f., plante, كهون قرماني. FABAGO, s. m., plante, قتار البقلة.

FABLE, s. f., chose feinte, inventée pour instruire . أمثال plur. ; مثل plur. ومثل

ـ تصنيفـــــ Fable, fiction, chose controuvée, .حكاية مصنوعة

La Fable, les fables de l'antiquité, اساطير الأوليين. Fable, risée de, هزو ل.

FABLIER ON FABULISTE, s. m., المثال بصاحب plur., تهريج - تناكيت . .معلم صاحب كرخانة , FABRICANT, S. M., معلم

FABRICATEUR, s. m., حانع _ صطنع _ Fabricateur de fausse monnaie, غلے;

صنع ـ عهل ,FABRICATION, S. f., لهند مناع ـ عهل.

ـ كرخانة, FABRIQUE, s. f., lieu où l'on fabrique .معيل

A. _ صنع A. _ مهل FABRIQUER, v. a., faire, مغبون عليد - محسور مند | .0 دق كيبيا ,Fabriquer de la fausse monnaie اصطنع

Fabriquer, au fig. fam., inventer, أخترع.

من قبيل الاكاذيب والأساطير

FABULISTE, S. M., Jih ...

FAÇADE, s. f., face, أجهة.

- وأجهة - وجوة , plur., وجم , f., côté - اغتاظ ـ اخذ على خاطرة ـ انعتم من en colère, أقاعدة . Face, facette, côté d'un polyèdre . ناحية قواعد , plur.

وجوة , plur. , وجه , plur. ,

Face, superficie des corps, وجه

FAC

Face, au fig., état des affaires, احال.

.قابل Faire face, être tourné vers, Faire face, être en état de satisfaire à ses engagemens, etc., قام بها عليه 0.

Face à Face, adv., l'un devant l'autre, وجم بوجه .الوجه في الوجه ـ

En face, adv., en présence, مواجهة. En face de, vis-à-vis de, قي مقابلة ـ قصاد ـ قبال Sa maison est en face de la mienne, بيتد مقابل ببتى.

FACÉTIE, s. f., bouffonnerie, مضحكة:

FACETIEUSEMENT, adv., تنكيت.

- مهرچ - منكت , Facetieux, se, adj., bouffon

FACETTE, s. f., petite face, ركن; plur., اركان. سُودن _ اعاظ , FACHER , v. a., mettre en colère - حردان عليه, Qui est fâché contre quelqu'un - عصبان عليه - متسودن , مسودن عليه , منه

A. معب على .. O عتم O. على معب على .. Aصعب على المعب Il me ما مان عليه '_.0 شق عليه _ .I عزّ على _ | - يصعب علتي أن fâche que, je suis fâché de, ا بعز عليتي ان - Qui est faché de quelque chose, .محسور على شي

Se Facher, v. pro., prendre du chagrin, se mettre ـ تسودن مند , Se facher contre quelqu'un . تسودن II s'est القهر عليه مد مرد عليه م انتحسر منه faché et est parti, الخذنه الحمية وراح.

FACHERIE, s. f., déplaisir, قَبْرِ عَنْنَة.

FACHEUX, se, adj., qui chagrine, مغمّ ـ صعب.

Facheux, importun, مكدّر,

Facheux, d'humeur bizarre, مثقة عبيق.

FAGILE, adj. com., aisé, الهين مساهل مساهل من المجابة.

Afin qu'il soit facile à tout le monde de se le procurer,
المسهل اقتناؤه على الجبيع المجابة se laisse aller facilement, اسربع الميل

FACILEMENT, adv., aly.

Facilité de mœurs, سهولة اخلاق.

FACILITER, v. a., ما لله عليه عليه عليه ... FAÇON, s. f., manière dont une chose est faite, sa forme, عبل ـ صناعة

Façon, travail de celui qui a fait un ouvrage, عبل مشفل عبد الشفل عبد المتعامة. Prix de la façon, عبد التفصيل و النجياطة. Façon d'un habit, التفصيل و النجياطة

Eaçon, air, mine, هية.

شكل, Façon, sorte, manière d'agir, de saire, etc., مثكل ما المراجعة المراج

Façon, invention, composition, ...

Façon, manières contraintes, embarrassantes, cérémonie, تنكليف; plur., عبر تنكليف. Sans façon, من غير تنكليف.

Façon, soin excessif, بدُع. Façon, afféterie, بغددُة ـ دلاعة

De façon que, de sorte que, فاصّية ـ خواصّ , En aucune fa- plur. , تحاصّية ـ خواصّ , gon , الدّاء قط , faculté , droit , moye

FAÇORNER, v. a., faire, donner la façon, منع هـ . ـ عبل .

Façonner, orner, وقنب انظّم ـ وقنب. Façonner, labourer, شهل A.

Faconner, former, accoutumer, ...

FAÇORNIER, RRE, adj., qui fait trop de façons, صاحب تكليف ـ صاحب تواني

FAC-SIMILÉ, 4. m., imitation. d'une écriture, فط علية

FACTEUR, s. m., commis chargé de négoce, وكيل.
Facteur, faiseur, صانع.

Facteur, celui qui porte les lettres, سأعي.

Facteur, quantité dont un produit est formé, ما الحاصل الحاصل الحاصل الحاصل العامية

FACTICE, adj. com., صنعة Est-ce naturel ou factice? منعة

.من احل العصب, Actieux, se, adj.,

غفر, FACTION, s. f., guet d'une sentinelle,

Faction, parti, cabale, عصبة = قسم; plur., فرقة = عصب

Sactionnaire, s. m., qui fait faction, عفير.

FACTORERIE, s. f., bureau des sacteurs des compagnies de commerce, مكتب جاعات التجاري

FACTOTOR OU FACTOTUM, S. m.,

FACTUR, S. m., mémoire, بيان.

علم ,FACTURE, s. f., mémoire d'un marchand مشترا او بیع بصاعة.

FAGULTATIF, IVE, adj., qui donne la faculté, اقتداری.

FACULTÉ, s. f., puissance, vertu naturelle, قولاً طبیعیة; plur., قوی Les facultés de l'âme, قوی النفس.

Faculté, facilité pour bien faire, قدرة.

Faculté, propriété naturelle des plantes, خاصّة; plur., خاصّية ـ خواصّ

Faculté, droit, moyen de faire, قدرة. Je n'en ai pas la faculté, خلك ذلك.

Faculté, corps de savans, الله علياء.

Facultés, pl., biens, talens, moyens, reasources, مقدرة

FADAISE, s. f., bagatelle, ands.

Fadaise, ineptio, برادة Dire des fadaises à quelqu'un, تبارد عليم. FADE, adj. com., insipide, تسبيع ما لد لدة. En style plus elevé, عادم الطعية عالم لد تغير Pade, au fig., qui n'a rien de piquant, عاد طعية.

FADEUR, s. f., qualité de ce qui est fade, تنفاهة.

Fadeur, au fig., manque de grâces, برادة على . Fadeur, louange fade, تبات الله على ـ تبارد على . تدالع على ـ تبارد على .

FAGOT, S. M., جرزة حطب مخرمة حطب. Fagot, au fig. fam., sornette, حافاعة ما كذب مادة الماليل عبدادة الماليل ال

FACOTER, v. a., mettre en fagots, حدّ ما المدّ عن المجامع O. Fagoter, arranger mal, مستوط المجامع المجامع المجامع المجامع المحامد الم

FAIENCE, s. f., sorte de poterie, عجبى.

FAIENCERIE, s. f., fabrique, commerce de faience,

FATENCIER, IÈBE, S., يباع العجمي.

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, تأجر مكسور.

FAILLIBILITÉ, s. f., sujétion à l'erreur, كون تحت العلط.

Faillir, finir, manquer, نقص ـ انتهى 0.
Faillir, faire faillite, انكسر

Faillir, être sur le point de, حان رایح ماد ۱۱ a failli tomber, کان رایح بقع کاد بقع.

FAILLITE, s. f., banqueroute non frauduleuse, مسرة تاجر. Il a fait faillite de cent mille piastres, انكسر عن ميترالف عرش.

FAIM, s. f., جوعة _ جوعة . Qui a faim, مجاعة _ جوعة . Qui a faim, nous avons très-faim, الجوع المجوع . || Mourant de faim, حفتنا من الجوع . || Faim canine, داء الكلب . || Celui qui compte sur le pain d'autrui, peut avoir

من اتَّكل على زاد غيرة طال, faim très-long-temps, من اتَّكل على زاد غيرة طال, prov.

FAINEANT, E, adj., بليال عيش السواح ; pl., كسلان عليال كي. FAINEANT, E, adj., عليال عليال عليال عليال .

بطالة _ كسل _ بلادة , s. f., قالة _ كسل .

A. صنع ـ سوّى ـ A. فعل ـ A. عهل , FAIRE, v. a., عهل ـ A. وسنع ـ سوّى ـ A. وu'en ferai-je? Qu'en ferai-je? ايش اعهل الله Que faire à cela? ايش هى الحيلة ـ ايش بدّنا نعهل ـ ايش العهل. ايش من به و ما قصر, Il l'a battu, et a bien fait.

Faire un tour de promenade, ار دورة O. Faire une lieue, مشى قدر ساعة.

. صلّح الفرشة, Faire un lit, صلّح الفرشة. Faire un lit, تُسْر الأوصة و نظّها

Faire, former, habituer à, ماد على عقود على الم

Avoir à faire de, احتاج الى ـ احتاج الى ـ Je n'en ai que faire, ما لى حاجة فيد

Faire, contrefaire, faire semblant de, عهل عهل روحه المناسبة. Faire l'ignorant, عهل حالد عهل حالد غشيم حالد عهل حالد غشيم عهل حالد مربص, Faire le malade, عهل حالد مربص. Faire le malade, تهارض.

صور عدد , Faire, composer un nombre, صور

Faire, publier, répandre, قال O. _ أشهر O. ألهو O. _ أله O. أله O. ألوا عند الله ميت , قالوا عند الله ميت , قالوا عند الله ميت .

Faire, joint avec des infinitifs, خلی ـ جعل. Je vous ferai donner par lui, حاجله بعطیستک

اخليد بعطيك. # Faire suer, عرق . # Faire dormir, اخليد بعطيك. # Faire rire, اضحك - ضحك . # Faire faire un habit à un tailleur, امر الخياط ان يعهل بدلة . Faire faire quelque دام يعهل الخياط بعهل بدلة . # Faire faire quelque chose à quelqu'un sans le payer, سخوة يعهل الشي . Faire de l'eau, lâcher de l'eau, ق موبة . وقع الخياط بعهل الشي . وقال الشي . وقا

Faire de l'eau, lâcher de l'eau, موبة القدر موبة. Faire ses besoins, ou seulement faire, قصى شعل ـ I. والح صرورة I.

Faire, prendre, recueillir, جع A. – آ O. Faire du bois, جع حطب Faire des provisions, تزوّد - اخذ ميرة

Faire eau, avoir une voie d'eau, انتخرق المركب. A. _ بانخرق المركب A. _ لبق . . كالتن المركب I.

Il fait, imp., صابر معنان . Il fait chaud aujourd'hui, اليوم حرّ صابر شوب اليوم de vent, عدي شديد شديد المال الربح شديد المال المال

Faire, demander un prix, سعر 0. - 0. طلب سعر 0. - 0. Combien vous a-t-il fait ce livre? الكتاب الكتاب الكتاب الكتاب سامك سوم 11 الكتاب الكتاب

Qu'est-ce que cela me fait? ايش على مند. ايش على مند. Qu'est-ce que cela fait? ايش بينفع مند.

C'est fait de nous, nous sommes perdus, اهلکنا. C'en est fait, tout est fini, صلحا ـ خلصنا ـ خلصنا.

Faire bon pour quelqu'un, ضهن A. - كفل I. Se Faire, v. passif, être praticable, convenable, d. - عهل أ. Cela ne peut se faire, عهل أ. هذا ما بيصير

Se Faire, avoir lieu, صار I. ـ مصل A. Si la paix se fait, حصل الصلي

تعود على ـ اعتاد على Se Faire, s'habituer, على ـ اعتاد على ـ

Se Faire, devenir, صار L

Se Faire, se bonifier, __ I.

Se Faire fort, répondre de, نُوكُل ب.

Se Faire, v. pr., s'exécuter, نفذ A. _ تر I.

Se Faire, embrasser un état, عهل مجلل A. Il s'est fait داده النجارة عهل نجار .

Homme fait, dans l'âge mûr, كامل Fait, cuit, mûr, مستوى.

Fait à, habitué à, متعود على.

Bien fait, d'une taille bien proportionnée, حسن قبير الخلقة. Mal fait, الخلقة.

FAIRE, s. m., manière de faire, عهل .

FAISABLE, adj. com., possible, پصير - بُعهل.

Faisan, s. m., oiseau, ينك برى ـ قيم

FAISANDEAU, s. in., jeune faisan, فرنح قير

FAISANDER, v. a., faire acquerir du fumet au gibier, ذبّل الطير.

FAISANDERIE, s. f., بيت القيج.

FAISANDIER, S. m., بياع قيج.

.قيجية, Faisane, s. f.,

FAISCEAU, s. m., amas, عزمة.

FAISEUR, SE, S., Jlae - elio.

FAIT, s. m., action, فعل ; plur., افعال ; plur., عهال et عهال ; plur., عهابل et عهال ; Sur le fait, en slagrant délit, عمالة معصية مبيئة

- قصایا , plur., قصیة - مجری , plur., وقیعــة , plur. وقعت - وقایع , venez au fait , وقیعــة .

Fait, ce qui convient à quelqu'un, خرج - عرض. Cela n'est point mon fait, ما هو خرجي.

Fait, part, avoir, حاصل ـ قسم.

Dire à quelqu'un son fait, مند و ما خانی مند.

Hauts-faits, s. m. plur., exploits, سطوة; plur.,

مزایا Haute-faits, par ironie, crimes, سطوات.

Voies de fait, violences, ضرب.

Etre au fait, bien instruit, أعرف جيدا I. Mettre au fait, معرف ب الخبر ب فهم ـ علم.

Prendre fait et cause pour quelqu'un, شد ظهرة 0.

- من المعلوم - في الواقع ,De fait, adv., en effet .

En fait de, adv., en matière de, فيهما يخص Si fait, adv., fam., oui, بلكى _ اى نعم Tout-à-fait, adv., entièrement, عالم قال

Faite d'un arbre, شوشته ردی, Mal famé, مشارف , pl. مشارف , pl. مشارف . Faite d'un arbre, شوشت , gl. مشارف .

Falte, au fig., le plus haut degré, عاية.

FAIX, s. m., أيقال, pl., أثقل pl., وأبار ; pl., إدار المار ; pl.

FALAISE, s. f., côte escarpée garnie de landes à sa base, قيف. ; plur., قيف.

FALBALA, s. m., bande d'étoffe plissée, تعريج. FALLACIEUSEMENT, adv., بغش

FALLACIEUX, SE, adj., trompeur, عاش .

Il faut, il est besoin. Voyez Brsoin. Tout ce qu'il lui faut, ما بقى بلزمنى شى الما يلزمنى شى الما بقى بلزمنى شى الما بلزمنى شى

FALSIFICATION, a. f. , نول ما تزوير, FALSIFIER, v. a., contrefaire, زور Falsifier, alterer par un mauvais mélange, عش O.
ما في المسدد ما المسدد م

FAMÉ, E, adj., مصيته مليح. Bien famé, مسيته مليح. الا

FAMEUX, SE, adj., renommé,

FAMILIARISER, v. a., accoutumer, عود على .

Se Familiariser, v. pro., s'accoutumer, تأنس ب. Je suis familiarisé avec les combats, الفت المحرب. Se familiariser avec des per-

sonnes, مسلک مع داندمیج مع 0. استانس. Se Familiariser, prendre des manières trop familières, طبع فی داخذ دالّة ما 0. اخذ وجه A.

Se Familiariser avec un auteur, صار يفهم I.

Familianité, s. f., manière familière, دالت ـ دالت ـ دلال ـ دلال ـ دلال

Familiarité, habitude, انسة _ اعتياد.

FAMILIER, ÈBE, adj., qui a une habitude avec,
انیس

Familier, qui a des manières familières avec, متدلّل على.

. كلام ساير Langage, style familier, كلام

Esprit familier, sorte d'ange gardien, ملک حارس. Esprit familier, sorte d'ange gardien, ملک حارس. En user familièremont avec quelqu'un, تدلّل على.

FAMILLE, s. f., les personnes d'un même sang, Jah.

Famille, race, maison, ابیث ـ ال Enfant de famille, من بیت اکابر ـ ابن الناس

Famille, toutes les personnes **d'une môme maison,** عيلة.

FAMINE, s. f., disette, بعامة عجامة.

ا. فوانيس, plur., فانوس; plur., فوانيس, Fanal, feux pour éclairer les côtes, نارى القرى.

FANATIQUE, adj. com., passionné jusqu'à la fureur pour la religion, etc., شديد الغيرة على الدير.

حرك فيد الغيرة على الدين بده. بديرة على الدين ـ مير غيور على الدين ـ

FANATISME, s. m., zèle outré en matière de religion, etc., غيرة زايدة في كل شع

FANE, s. f., feuille sèche, سقط من الشجر الشجر

FANER, v. a., flétrir, فشف ـ اذبل ـ اذبل

Faner, tourner et retourner le foin, قلّب.

Se Faner, v. réf., se flétrir, نشف A. ـ فبل ن 0.

FANÉ, E, adj., فبلان ـ فبلان.

FANFARE, s. f., concert de trompettes, etc., نوبة Sonner des fanfares, نوبة O.

شگار روحد - مطنب فی حالم ، FANFARON , S. m. , حالم عشار - فشار - فشار -

فشار ـ مهيصة ، Fanfaronnade , s. f.

FANFRELUCHE, s. f. fam., bagatelle, علسة.

.وحل - طير، FANGE, s. f., boue,

FANGEUX, SE, adj., Jeo .. Jeo.

Fanon, s. m., peau qui pend sous la gorge du taureau, خلطلة البقر ـ لغود, plur., طنطلة البقر ـ الغود

Fanon, barbes de baleine, يش الحوت.

Fanon, poils aux boulets des chevaux, أَــــــــــ.

FARTAISIE, s. f., esprit, idée, بال ـ خاطر Il lui vint en fantaisie, باله O.

Fantaisie, désir, goût, حاطر کیف ۔ مراد ۔ خاطر کیف ۔ مراد ۔ علی کیفی ، A ma fantaisie, دوی

Fantaisie , caprice , ...

FANTASQUE, adj. com., capricieux, hizarre, موسوس

ملطوش ـ هوایی ـ حالاتی ـ

FANTASSIN, s. m., soldat à pied, قراب ; plur.,

FANTASTIQUE, adj. com., chimérique, خيالي.

FANTÔMB, s. m., vaine image, كُيُال - كُيلاً - طيف.

FAON, s. m., petit d'une biche, لش، ; plur., لشراً.

FAQUIN, s. m., homme de néant, جعيدى.

. عنادرة , plur. ; غندور , Faquin , élégant .

. حشو, FARCE, s. f., ce avec quoi l'on farcit.

مصحکة _ حکایة مصحکة . Parce, chose bouffonne

FARCE, adj. com., drôle, مسخن _ مسخرة .

- مسخن ـ نُكتى FARCEUR, s. m., bouffon, قىلى ـ مسخرة ـ مهرج

. سراجا , FARCIN , s. m. , maladie

FARCIR, v. a., remplir, حشى I. Concombres farcis, خيار محشى

Se Farcir, v. réf., se remplir l'estomac avec excès, منابع العشو المادة المادة

Fard, s. m., poudre, pâte pour peindre la peau, اسفيداج _ حسن بوسف _ حجرة.

. زواق , Fard dans le discours

Fard, dissimulation, تَصنَّع.

FARDEAU, s. m., پچل ; plur. , اچال.

O. دهن الوجه ب ، PARDER, v. a., mettre du fard, بنوق - وزق - حقّف - حيّر الوجم . Se farder, تزوزق - تحقّف

Farder, donner un faux lustre, déguiser, زوق - طلی

زوق I., طلى كلامه ,Farder un discours

FARFADET, 8. m., lutin, جنّ ; coll., جنّ.

حركش ـ فخصص . Farfouiller, v. a.

FARIBOLE, S. f. fam., اباطيل - مستحرة.

FARINE, s. f., دقيق - طحين. Farine de sésame, دقيق - كهاجة, Farine de promière qualité, اطحينة

Farine de seconde qualité, طحين. | Farine de troi-

sième qualité mêlée de son, مُشكر مصلكار. الإجازة Fleur de sarine , زهر الدقيق, Fleur de farine de froment, fraicheur ou netteté, مكتل

FARINEUX, SE, adj., de la nature de la farine, .ذو دقيق

. بيّاع دِقيق , FARINIER, s. m., marchand de farine FAROUCHE, adj. com., sauvage, مؤتمش - مؤتمش العجر - ازعج الوحشي - مؤتمش العجر - انتجاب العجر ال

. باط حشيش ,sous le bras

FASCINATION, S. f., all _ ____.

. جراز , plur. ; جرزة حطب , FASCINE, s. f.

FASCINER, v. a., ensorceler, dull A.

FASEOLE, s. f., légume, مُنْبُل.

FASTE, s. m., vaine ostentation, قوم جنگة.

Fastes, au pl., registres historiques, كتب الاخبار,

.دفاتر الوقايع - تواريني -

مضجرا , Fastidieusement, adv.

FASTUEUSEMENT, adv., FASTUEUSEMENT, adv.,

FASTUEUX, SE, adj., qui a du faste, عناهب صاحب.

قلحس ـ رقع , FAT, adj. et subst. , impertinent, sot احيق -

.مقاصيل | محتوم , FATAL, B, adj., marqué par le desti . كلاجل المحتوم , L'heure fatale . مقدّر

. سوء _ نحس , Fatal, funeste, malheureux

.مدهب القدرية, FATALISME, s. m., doctrine

FATALISTE, s. m., qui attribue tout à la fatalité, .قدر بة ,.plur ; قدري

شلل ,points | القصا و القدر , FATALITÉ, s. f., destinée inévitable .تقدير ـ

FATÉMITES, s. m. pl., princes descendans d'Ali, الخلفا الفاطييس

FATIGANT, E, adj. , مُتعب

FATIGUE, s. f., - z...

FATIGUÉ, E, adj., t. d'arts, sans légèreté, sans

تعبان , Fatigué , las

FATIGUER, v. a., donner de la fatigue, نعب أ. Je suis fatigué, انا تعبان.

Fatiguer, au fig., ennuyer, importuner, __ - [...] _-

Se Fatiguer, v. réf., se lasser, نعب A. _ كُلِّ - . . كُلُّ تعبت و انا أروح ,FASCICULE, s. m., ce qu'on peut porter d'herbes | Je suis fatigué d'aller et de venir و اجي

FATRAS, s. m., amas coufus, صُفت ـ عفش. Fa-.حشو و تطویل (tras de paroles

جاقت _ , قاعة , FATUITÉ, s. f., impertinence

FAUBOURG, s. m., partie d'une ville au-delà de ses حارة برانية ـ صواحى مدينة, plur.; صاحية, .صوایع , .plur ; صایع برانی ـ

FAUCHAISON, s. f., temps où l'on fauche, .زمن الحش

FAUCHÉE, s. f., ce qu'un faucheur coupe en un

FAUCHER, v. a., couper avec la faux, κο Ο. -

قصال ـ حشاش . FAUCHEUR, s. m., قصال

FAUCILLE, S. f., amen _ Jesis _ Dlur.,

صقور, plur., صقو, plur. صقور, .(Barbarie) طير الحرّ- بازات, plur., باز

FAUCONNERIE, s. f., דון יול און.

. صقار _ بزادرة , plur. بازدار , plur. صقار _ بزادرة . FAUFILER, v. a., faire une fausse couture à longs

Se Faufiler, v. réf., au fig. fam., s'insinuer, زبق I. Se Faufiler, se lier, ما نشبک مع

FAUSSAIRE, s. m., qui fait de fausses écritures,

FAUSSEMENT, adv., contre la vérité, بالكذب.

FAUSSER, v. a., courber, تُسنى I. - عَوْج

Fausser, enfreindre, violer, فان 0.

Fausser la compagnie, la quitter, ne pas s'y trouver après l'avoir promis, مُذّب الجهعية.

FAUSSET, s. m., voix aiguē, حالى.

Fausset, brochette pour boucher. خلال.

FAUSSETÉ, s. f., qualité de ce qui est faux; chose fausse, كذبة ـ زور.

.منافقة, Fausseté, duplicité, hypocrisie,

FAPTE, s. f., péché, manquement contre le devoir, خنب خطا۔ ذنوب ; plur., خطایا ; plur., خطاء خطاء خطاء خطاء خطاء . Ce n'est pas هو ذنبی ۔ ما هی ذنبی ۔ ما هو ذنبی ۔ ما هو علی . الذنب ما هو علی .

.هفولا _ زلت _ غلطة , Faute, erreur

' FAUVE, adj. com., qui tire sur le roux, مزعفر. اشهل ـ ورد.

Bêtes fauves, plur., cerfs, daims, biches, لمها.

.طير الديوث, FAUVETTE, s. f., oiseau, طير الديوث.

FAUX, s. f., instrument pour faucher, محصدة ـ مقصال ـ منجل

Faux, s. m., le contraire du vrai, كذب. Faire un der, عطف.

faux, produire une pièce fausse, rendre un faux témoignage, مطفع خط مزور قدّم خط مزور A.

Faux-Jou

A faux, adv., faussement, injustement, en vain, في الباطل.

FAUX, SSE, adj., contraire au vrai, باطل المحاصل على المحاصل المحاصل

. غير مطابق, Faux, mal appliqué,

Faux, postiche, عيارة - عيارة. Faux cheveux, عيارة.

Faux, discordant, غاذ.

Faux, perfide (homme), موجهن - بوجهين - موجهن ماكر ـ ذر لسانين

شذاذ, FAUX-Accord, s. m., faux ton, شذاذ.

FAUX-BOND, s. m., (Faire), manquer à ses engagemens, خالف الوعد.

FAUX-BRILLANT, s. m., تبهرج.

. صربة خايبة, FAUX-COUP, s. m., ou coup faux

.مصروف كذب, FAUX-EMPLOI, s. m., كذب

FAUX-FEU, s. m., amorce qui brule sans que le coup parte, تَكُذُّ

FAUX-FRAIS, s. m., plur., petites dépenses, مصروف هالک

FAUX-FRERE, s. m., traitre, انج خاين.

FAUX-FUYANT, s. m., endroit détourné pour s'évaler, عطف.

Faux-Fuyant, fam., défaite, ججج; plur., ججج. Faux-Joux, s. m., lueur fausse, صد النور.

ضرّاب كيميا - كيماوي , FAUX-MONNOYEUR, s. m., .صناع معاملة زغل ـ قلبزان ـ

عثار معثرة , FAUX-PAS, s. m., pas mal assure Faux-Pas, au fig., faute, づら.

. كرمشة , FAUX-PLY, s. m., pli déplacé

.قسيس زور ,FAUX-PRÉTRE, s. m.,

FAUX-PROPHÈTE, s. m., كذاب.

FAUX-SEMBLANT, s. m., apparence trompeuse, بهتد ـ اظهار خلاف ما في الباطن ـ صورة

.انعام ,.plur ; نعم _

Faceur, marque d'amour de la part d'une femme, . كلانعام المتفصّل بها على عبادك , Les faveurs d'uné femme, sa serviteurs قبول ـ اشارة حب .0 حاد بالوصل

.قرب _ قبول _ معزة _ جاء , Faveur, bonnes graces . Il est en faveur auprès du prince, دافع للحمير إهوفي عين الأمير. اله جاة و معزة عند كلامير. Perdre la faveur du prince, فزل من عين الأمير I. | Prendre faveur, .0 علا شانه

Faveur, crédit, puissance, نسلطت عز.

. كثير الاولاد_ولود_ ناسل , Il a obtenu cet emploi neration فلهر , Il a obtenu cet emploi - اخذ المنصب بقوة الظهــــر , par faveur ا الخاطر الخواطر Aujourd'hui la faveur l'emporte ابناء الدهر ما يقيمون الفصل sur le mérite, ا. بتوفيق الله , Par la faveur divine ، بل يقيمون الظهر

A la faveur de, adv., دواسطة. A la faveur de la .و سنر عليه الليل - تحت الليل nuit,

من شان, En faveur de , adv., en considération de , من شان . نظرا ل _ رعاية ل _

En faveur de, au profit de, منفعة على Il décida en faveur d'un tel, حكم لفلان.

EAVORABLE, adj. com., propice, موافق. Vent fa- racines, تقيق. ربح موافق, عدل, vorable

. فافع , Favorable , avantageux ,

FAVORABLEMENT, adv., يقبول. Traiter quelqu'un .عامله بالذي احسن , favorablement

FAVORI, TE, adj., ------

Favori, s. m., qui tient le premier rang dans les faveurs d'un prince, نديم ; plur., ندما .

FAVORISER, v. a., traiter favorablement, قبل A. مقبول عند لأمير , Il est favorisé du prince

ـ ساعد ـ اعان ـ وقـــق Favoriser, aider, وقـــق .0 شد ظهره

Favoriser, être favorable à, مال الى ـ وافق I. كان بهيل الى هذا الراي, grâce, bienfait, افضال, pl., افضال Il favorisait cette opinion, كان بهيل الى اکرم علیه ب Favoriser quelqu'un de, lui accorder, Les grâces dont tu as favorisé les . نفضًل عليه ب

> FÉAL, plur., FÉAUX, s. m., fidèle, terme de chan-صادق ,oellerie.

> FÉBRIFUGE, s. m., qui chasse la sièvre,

FEBRILE, adj. com., ...

FÉCALE, adj. fém., de l'excrément, برأزى.

عكار _ طحل Féces, s. f. pl., lie, لحك _ عكار.

FÉCOND, E, adj., qui produit beaucoup par la gé-

Fécond, fertile, حضص - مخصب.

.مكثر, (Fecond, qui produit beaucoup (auteur), مكثر

Fécond, qui fournit beaucoup (sujet, matière), .واسع ـ كثير الثهر

FÉCONDANT, E, adj., qui rend fécond, تلقير لقاح - تخصيب, s. f., تلقير لقاح - تخصيب

FÉCONDER, v. a., rendre fécond, sertiliser,

.كثرة الأولاد _ خصب ,Fécondité, s. f., حصب

FÉCULE, s. f., partie farineuse des graines, des

.عكار, Fécule, sédiment de liqueur,

. رسوب, Féculence, s. f., sédiment des urines

FÉCULENT, E, adj., chargé de lie, عكر مترسب.

FÉDÉRATIF, VE, adj., de l'alliance, داتحادی.

FÉDÉRATION, s. f., alliance, عامتال.

FÉDÉRA, E, adj., allié, عامتال المتالف.

FÉE, s. f., divinité imaginaire,

FÉKRIE, s. f., art des fées, très-beau spectacle, صنع الجن ـ سحر.

Feindre, inventer, controuver, سنع ـ دلس.

Feindre, v. n., dissimuler, عنيرة ما في ضبيرة A.

Feindre, boiter, غهز ۸۰ عرچ 0. FEINTE, s. f., artifice, عيلة

A. شعر, fendre شعر, A.

Se Féler, v. pro., انشعر.

عقل مشعور , Cerveau selé, مشعور , Cerveau selé, عقل مشعور , E£LIGITATION, s. f., compliment

FELICITE, s. f., - Lis et ëjlis - ëjlis - ...

Education of the contraction

FÉLICITER, v. a., complimenter, بخبى.

FÉLONIE, s. f., perfidie, خیانة.

فلوكة, Fricouque, s. f., petit batiment, فلوكة

FELURE, s. f., fente, , limil.

انتاية ـ اناثى , plur. إنشى . FEMBLE, s. f.,

Féminin, E, adj., ocio.

FÉMINISER, v. a., terme de grammaire, أَذْتُ الْمُعْمِ

FRMME, s. f., قامرة ـ امراة et فساء , pl., مرة و امراة et فساء , coll., حريم . Les femmes du pacha, الحرم , L'appartement des femmes المحرم الباشا Bonne femme , femme agée , مرة عجوزة , Femme de chambre , فراشة . المراسة عجوزة ,

. أمرأة مزوّجه, Feinme, opposé à fille, أمرأة

فراع حطب, s. m., حطب.

FENDRE, v. a., diviser, couper en long, شقی O. ـ O. ـ فائق ما A. فائع ـ A. فرع الحطب.

Se Fendre, v. réf., s'entr'ouvrir, انشعى ا

FÉNER, v. a., sécher le foin, سَشْف الحِشْيش

FENÊTRAGE, s. m., les fenêtres, شبابیک.

Fenetere, s. f., ouverture pour donner le jour, روازن ـ طاقة.

Fenetre, sa fermeture en bois et verres, عبّاك, plur., شباك.

- شُهرة - شَهر, Fenouil, s. m., plante, aromatique, شُهرة - شُهر.

FENOUILLETTE, s. f., sorte de pomme, صنف من التفاح.

عرقى الشهر . Fente, s. f., ouverture faite en fendant, شقى; plur., فلق مشقوق . Fente, ouverture à une porte ou à un mur pour regarder, دراخيش . براخيش . وراخيش . براخيش . براخيش . وراخيش . براخيش . بر

Fentes, gerçures des rochers, des mines, etc.

FENUGREC, s. m., plante, The - Thinks.

سيادي, على FÉODAL, E, adj., qui concerne les fiefs, سيادي

Féodalement, adv., Lulum.

Féodalité, s. f., droits de seigneurs à foi et hommage, نسييد, سيادة على الشعب.

en fer, s. m., métal, عديد. Morceau de fer, outil en fer, قديد. || Chaque être trouve dans son espèce l'instrument de sa destruction; le fer même est détruit par la lime, حتى جنسر حتى لم الحق لم المحتى المحديد يسطو عليم المبرد المبرد يسطو عليم المبرد : تضرب في حديد بارد, c'est faire des efforts inutiles. || Tête de fer, homme de fer, opi-

Digitized by Google

Homme ferme en ses قصد حقيقي , Homme de fer, Ferme dessein, واسم ماكن_ مقل ـ عنيد , niâtre, عنيد robuste, قرى Sceptre de fer, gouvernement desseins, رجل صاحب حزم. très-dur, عديد مرر حديد.

Fer d'une pique, d'une flèche, etc., نصل; plur., . نصول et نصال

Fers, au pl., chaines, menottes, زنجير; plur., .زناجير

Fers, au fig., captivité, أسر _ أسر

Fers, engagement d'amour, برق الحسب المادة ا

.صفیع - صفیحت بیصا - تنک با Per-blane, s. m., نصف دابسرة , demi-cercle ,

.شكل هلال

Fer de cheval, plante, ... ist less.

Fer de cheval, انعل الحصان; plur., انعال _ (Barbarie).

Fer pour repasser, (5.

. سنگری , FERBLANTIER , s. m.

FÉRIE, s. f., jours où l'on ne travaille pas à cause des fêtes, ايام بطالة.

.من غير نزاع ,FERIR (Sans coup); sans combat FERMACE, s. m., prix du loyer, حق الأبيجا.

FERME, s. f., bail ou louage d'un bien, etc., Donner ou prendre à ferme. Voyez النزام _ أيجارة AFFERMER. || Ferme de certains droits ou marchés, . اقلام , .plur ; قلم

- التزام, domaine, bâtimens loués à ferme, التزام (turk). جفتلک

FERME, adj. com., qui tient fixement, 1. ثبت , Tenir ferme, faire ferme, ماكر.، ـ ثابت , Un regard ferme ماكن ـ ثابت ، Un regard ferme .نظر من لا ينحاف

.ماکن به قوی , Ferme, fort, robuste,

.ماكن ـ صلد, Compacte et solide, عاكن ـ

Ferme, droit et solide (esprit), وزين ـ مكبن Ferme, énergique (style), بلبغ.

.بشدة _ بحزم , Ferme , adv. , fortement , بشدة _

.الشدة ! Ferme! interj., courage

FERMEMENT, adv., avec fermeté, invariablement, بحزم ـ محكها ـ بثبات

FERMENT, s. m., levain, خير.

.سب عداوة Ferment de haine, sujet de haine, عداوة

FERMENTATIF, IVE, adj.,

FERMENTATION, s. f., mouvement interne d'un liquide qui se décompose, اختيار.

Fermentation, au fig., agitation des esprits, هييجان.

FERMENTER, v. n., entrer en fermentation, Fermenter, au fig., s'agiter, 7 la I.

. I. غلق . Fermer une porte, غلق . I. قفل . اغلق باب ـ سكر بــاب. Fermer un livre, lls fermèrent leurs اطبق كتـــاب greniers, جروا على انابرهم O. ∥ Fermer la main, ا .غهض عينيد , O. || Fermer les yeux طبق بك Fermer les yeux sur quelque chose, faire semblant de ne pas la remarquer, على, على أغضى || Fermer la bouche à quelqu'un, le réduire au silence, افحم . || Fermer la bouche à quelqu'un, ou l'engager à fermer les yeux sur quelque abus, عبية. | Fermer ses habits (en signe de respect), تلكلم -لهلم ثيابه.

Fermer, plier, de I. Fermer une lettre, .طوی مکتوب

Fermer, lier, b, O.

Fermer, boucher, clore, J. O. Toute voie de طريق النجاة في وجههم ,salut est fermée pour eux Fermer, constant, inébranlable, عسدود متين - ثابت. إ Fermer le chemin, au fig., ôter les

35 ı

Se Fermer, v. pro., انطبق - انطبق - (en parlant d'une fleur) عمّ - (en parlant d'une plaie) عمّ O. - حمّ ا

FERMETÉ, s. f., état de ce qui est ferme, solide,

Fermeté, assurance, courage, - ثبات القلب عليه القلب عليه عليه عليه القلب على المن على القلب على القلب على القلب على القلب على القلب على القلب عل

.عزم ـ حزم , résolution invariable , عزم ـ عزم .

FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, قفل.

Fermeture, action, moment de fermer, اقْعَالَ

FERMIER, IÈRE, s., qui prend à ferme, متلقى

FERMOIR, s. m., agrafes, etc., مشبک

FERNAMBOUC, s. m., bois de Brésil, قم.

- كواسر, plur., غاسر, (bête), كاسر; plur., حواسر, plur., ضوارى

.رجل قاسى مثل الوحش, رجل قاسى مثل الوحش. Frincerte, s. f., افتراس.

FERRAILLE, s. f., vieux moroeaux de fer, عديد عتيق.

FERRAILLER, v. n., faire du bruit en frappant des épées les unes contre les autres, للأطشر.

Perrailler, au fig., fam., disputer, عاتل.

FERRAILLEUR, s. m., qui aime à se battre, شكلى.

FERRANT (Maréchal), s. m., بيطار و بيطار و بيطارة ou ; pl.,

FERREMENT, s. m., الله حديد.

FERRER, v. a., garnir de fer, بيس حديد.

Ferrer la mule, compter plus cher qu'on n'a payé,

Homme ferré à glace, sam., capable de très-bien répondre ou de se défendre, جل فحل.

بياع اشيا من حديد ,FEBRONNIER, S. m., عياء اشيا من

FERRUCINEUX, SE, adj., حديدى.

FERRURE, s. f., garniture en fer, حديد ـ عديد

is انعل ـ حذاية, Ferrure, action de ferrer

FERTILE, adj. com., abondant en, fécond, (terre),

- کثیر کلاتهار - مثمر - مخصب - خصیب - مربع
- کثیر البرکة Esprit fertile, qui produit beaucoup et مثیر البرکة .

. موضوع واسع ,Sujet fertile

بكثرة , FERTILEMENT, adv., avec fertilité, ابكثرة.

FERTILISER, v. a., -

FERTILITÉ, s. f., بخصب.

Féaule, s. f., terme de collége, palette de bois pour frapper les ensans dans la main, عصا لادب.

Étre sous la férule de, au fig., être sous la puissance, الله تحت سلطان O.

- فيرولة - عشبة السكبينج Féaule, s.f., plante, - فيرولة - عشبة السكبينج .

بحرارة _ بشدة ,FERVEMMENT, adv.,

- مجتهد ـ ملتهب فی العبادة ,.Feavent, e, adj .عیرة كلید .Zèle fervent .صاحب ههد و حرارة

Ferveur, s. f., ardeur, zèle, قبرة عيرة عبرة عبرة عبرة عبرة المجاد عبرة النبت النبت النبت النبت النبت العبادة عبرارة في العبادة العبا

Fesse, s. f., partie charnue du derrière de l'homme, افراک , plur., فلک ; plur., فلکة اردانی, plur. ; ردنی.

FESSE-MATRIEU, s. m. fam., usurier, مُوابِي. ـ دُسُر

FESSER; v. a. Voyez FOURTER.

FESSIER, s. m., les fesses, الطيز - الكفل - العجز, Les fessiers, les muscles des fesses, كضل الكفل الكفل علي المعانية عليه الكفل الأرداني - مطير أعلى المعانية المعا

FESTON, s. m., faisceau de branches ornées de fleurs . حزمت افراع بزهور و فواکه et de fruits .

الزهر.

اعیاد , pl., عید , FETE, s. f., solennité religieuse Célébrer une fête, عبل العيد Nous sommes en fête طيد القربان المقدّس ,du Saint-Sacrement عيد العسد.

. حراقة _ نار مصنعة | عايدة _ عيد لم Souhaiter à quelqu'un sa fête, حايدة عايد عليد. Complimens à l'occasion d'une fête : علیک ایرک الا حیاد: réponse ; عید مبارک علیک ـ وانت سالم : réponse ;كل سنة وانت سالم ـ وانت بخير: réponsé ;سنين عديدة وايام مديدة .الله يسلكك: réponse عقما لكل سنتر ـ

Féte, réjouissance publique avec foire, موسم; plur., مواسم . Fête, réjouissance particulière, ورج .افراح ,.plur

fête à quelqu'un, lui faire un accueil empressé, .اکرم قدومہ ۔ ۸۰ فرح بہ

Se faire fête de, se promettre du plaisir à, تبحبع FETER, v. a., chômer, célébrer une fête, عيد. Féter, bien accueillir, اكرم.

A partout, مكرم, Frtx, E, adj., bien reçu partout, مكرم.

FETFA, ou mieux FETVA, mot arabe qui veut dire فتاري ; plur. ; فتاري ; plur. , فتاري

منترى , Fetide , adj. com.

قشة, Féru, s. m., brin de paille, قشة.

بقدم من عينيد الشرر, Feu fait avec des com- feu, يقدم من عينيد الشرو, Feu fait avec des combustibles , فيد ما نيران (fém.); plur., وقيد ما سيران Mettre le feu à, ضرب النار في I. O. || Prendre feu, | Feu mon père, المرحوم ابي النار في المحتوم الم الضدت النار فيد. | Le feu prit à la poudre, Prendre feu, au fig., s'ani-المذت النارفي البارود

¶.وجهه عهال يفور ,Le feu lui monte au visage ولية - ضيافة , FESTIN, s. m., repas وليهة - ضيافة , Pl., ولايم Feu de paille, ardeur passagère, نارقش. | Mourir à petit feu, languir avec douleur, صنّى A. || Jeter de ولع النار, l'huile dans le feu, entretenir la discorde أقطع مثل l'huile dans le feu, entretenir la discorde, ولع || Mettre les fers au feu, commencer vivement une affaire, حط وجك في O. ∥ N'avoir ni feu ni lieu, être vagabond, لالدلا بيت ولا غيط الله لا بيت aujourd'hui, معيّدين اليوم Fête-Dieu, fête des quatre pieds, employer tous les moyens de suc-نار جرا ,Feu d'enser, très-vif, اعهل كل جها # Feu de joie, de fête, نار عيدية. # Feu d'artifice,

> Feu, incendie, حريق. Au feu! exclamation pour avertir qu'il y a un incendie quelque part, Ju.

Feu, supplice, حرق.

. فوا بي , plur. ; قُويه , plur. وأبي

Feu, famille, بيبوت; plur., بيبوت.

Feu, lueur des flambeaux, des torches, ضو Pêcher . أصطاد السيك بصو المشاعل , au feu

- طلاق نـــار, coup d'arme à feu, حلاق Faire feu, مرب مدافع - طلاق رصاص Faire أخرحة - اكرام . Faire feu, ـ (avec un fusil) قوس ـ اطلق الرصاص على . صربوا ألمدافع

. صاعقت , Feu du ciel

Fou, remède brûlant, cautère, كر. Appliquer le . ا کوی , feu à

. حرارة - حرقة - نار, Feu, au fig., chaleur, ardeur. احتد في كلامه نكلم بحرقة.Parler avec feu et colère,ا الحتب Le feu de l'amour, نأر الحتب. ال Feu, vivacité de .نارية _ ذكا العقل _ توقد الذهن Yesprit, نارية _

Feu, brillant éclat, ضيا. Il a les yeux pleins de

FEU, E, adj. sans plur., defunt depuis peu, مرحوم.

اوراق , plur. ورنى شجر, plur. ورنى FEUILLE, s. f., (de plante), ورقة; coll., ورق mer, se mettre en colère,احتد اخدته الحمية Se garnir de feuilles, ورق - اورق . Se garnir de feuilles

| ارتعب مثل الورقة, Trembler comme la feuille | .0 خطب , خطب البنت ل - |, plur. ; ورق - ورقة , خطب البنت ل - |, Feuille de papier (Égyp.). افرانم , plur., فرنم ورق ـ (Syrie) طراحي الياني; plur., وفقيحة فصّة أو ذهب; coll., ليف ; plur., الياني صفایے ,.plur

FEUILLET, s. m., partie d'une feuille de papier فيا; plur., الناق. icontenant deux pages, نصف الورقة.

FEUILLETER, v. a., tourner les feuillets, .قلب الورق

FEUILLETTE, s. f., tonneau, تسية

. كثير الأوراق مرزق , FRUILLU, adj.,

FEUTRE, s. m., étoffe non tissue, faite en foulant لمانيد , plur ; لتادة ـ لتاد ـ لند , plur ; plur . لبد الصندوق , Envelopper un coffre dans des feutres

FEUTERE, v. a., garnir de feutre, لبد

FEUTRIER, s. m., qui prépare le feutre, الماد.

Fève, s. f., légume long et plat, فول. Marchand de fèves, فوال

شرنقة ـ جيز, Fève, nymphe de ver à soie.

جوة في , maladie de la bouche du cheval فم الفرس.

فول صغير, FEVEROLE, s. f., petite fève de marais .قطانية ـ بقلة ـ

FÉVRIER, s. m., bliml, ch.

مدينة فاس Faz, ville, مدينة

F1! interjection qui marque le mépris, le blame, الله يُقْبُحك على هذا الفعل - توم عليك

عربة بالكرا, Fiacak, s. m., carrosse de louage, عربة بالكرا.

FIANÇAILLES, s. f. plur., promesse de mariage devant un prêtre, خطبة مشبكة الزواج. Bague de fiançailles, خطبة - خاتم الخطوبة Rompre les fiançailles, renvoyer la bague, رجع الخطبة.

FIANCE, B, adj., qui a fait promesse de mariage, .خطیب _ معطوب ل _ مشبوک

FIANCER, v. a., s'engager à épouser, شب بلك 0. انشبك للزيجة ـ

o شبك للزيجة, Fiancer, promettre en mariage,

Fibre, s. f., filamens déliés dans les chairs, پلفتر;

- شروش , plur., شرش = meg plantes بشرش

. باليان _ بشروش - شرشي ,FIBREUX, SE, adj.,

FIGELER, v. a., lier avec de la ficelle, ابط بالدُبارة, o.

FICELLE, s. f., petite corde de fils, " - كُبارة -.خط قننب

FICHE, s. f., petite pointe de fer,

. فنشم Fiche, marque de jeu, فنشم.

FICHER, v. a., faire entrer par la pointe, خيش -.o دق خازوق ,I. Ficher un pieu رکز

مندیل ـ طرحة , Fichu, s. m., mouchoir de cou, مندیل ـ طرحة

FIGTIF, IVE, adj., qui n'existe que par supposition, موجود بالاسم فقط اسم من غير جسم

Fiction , s. f. , invention fabuleuse , تصنيفة.

Fiction, mensonge, بغتلة _ مختلة .

وداعة , Fideicommis, s. m.

.مستودع, Fideicommissaire, s. m., مستودع

Fiderusseur, s. m., كفيل.

صداقة - صبط, FIDELITE, s. f., exactitude, vérité, صبط .صدق ـ

Fidélité, loyauté, régularité à remplir des engagemens, صدق ـ امانتـ وفاء. Fidelité en amitié, , Garder fidélité à ، رباط ,قرار في المحبّد ـ وفا ٨ حفظ عهل _ حفظ حقد

.مومر، , Finkle, adj. com., vrai croyant

Fidèle, qui garde sa foi, loyal, le - olo --Fi. صادق ـ امنا , plur. ; امين _ مُقيم على العهد dèle à ses promesses, اصاحب وفا. || Il n'est pas fi-في الوعد ما لم رباط, dèle à ses promesses

Fidèle, conforme à la vérité, مضبوط - صحيع. FIDELEMENT, adv., d'une manière fidèle, with .

. Servir quelqu'un fidèlement, مسكتم البردية | Il a su une atteinte de fièvre, .0 خدم خدامة صادقت

تواصلت السخوفة ثلاث مرّات , fièvre, الفخوفة ثلاث مرّات , fièvre المخوفة ثلاث السخوفة الله عنه المخاصة المعاملة . اقطاع _ زعامۃ _ التزام

FIEFFÉ, E, adj., désigne le suprême degré dans le محوامی قراری Fripon fieffé, قسواری vice, اكبر الفلاتية.

Fiel, s. m., liqueur jaunatre, مرة . Vésicule qui .مرارة contient le fiel,

.حقد _ مرأر , Fiel, haine, aigreur, حقد _

- بُعر - زبل FIENTE, s. f., excrement d'animaux, بُعر - زبل فرق , Fiente d'oiseau, سواد.

FIERTER, v. D., بل ; I.

SE FIER, v. pr., avoir de la confiance en, کری لد, O. aor., يثق , Je ne me ; وثق به _ استامند _ امند _ ماني امين من طرفك ما بستامنك , fie pas à toi, Se Fier sur, en, یا علی اتکل علی ایکل علی ایکل

Fier, èae, adj., hautain, orgueilleux, نافنے منخارة عالى _ مفتخر _ متكبر _ متعجرف _ شامنح . شریف _ عزبز _ عظیم , Fier, noble, grand.

FIÈREMENT, adv., adv.

. تصوير - رسم الفخة _ كُبر _ عجرفت _ شخة . FIBRTÉ, s. f., منصوير - رسم الفخة _ كبر _ عجرفت _ .عزة النفس ,Noble fierté

Fièvre, s. f., maladie, ; plur., "L" -. صُور, .plur مرارة الحتى La chaleur de la fièvre . سخونة حتى باردة ,Fièvre précédée de frisson السحونة حتى دايمة , Fièvre continue . بُردية _ حتى نافصة ـ Fièvre d'accès, حتى لازمة Fièvre لازمة جے دایرہ مطردہ ۔ جے مطردہ , périodique, réglée # Fièvre intermittente, چے دایرة غیر مطردة Fiè Fièvre tierce, بسخونة مثلَّثة - غبُّ Fièvre مزوقة, .figure inflammatoire جي التهابية, figure || Fièvre chande, جي محرقة Avoir la fièvre, .0 جنے - اساخن - محموم ، Qui a la fièvre سخن - انحم مُجَازًا ,Gagner la fièvre المُدتم السخونة, Figurément, adv., par métaphore المُحتان

Il a eu trois accès de العليي الحليي

Flore, inquiétude, émotion violente, عبر فت _ .اصطراب

Fièvreux, se, adj., qui cause la fièvre, ...

جمزمار _ صغارة , Fifre, s. m., petite flute très-aigue .مرامير ,.plur

FIGEMENT, S. m., Jugail.

قرس _ أعقد _ جيد Figer, v. a., épaissir, حيد

انعقد _ .O. جد Coaguler, عانعقد _ .O. عقد _ . .تقرس بـ ٥٠ عقد

Figue précoce, البري . Figue précoce, البري . إ . صُبِيرة _ صبر Figue que porte le figuier à raquette, صبر

شج بة تنر, , Figuerie, s. f., lieu plante de figuiers

Figuier à ra. شجر ثير، Figuier à ra. aquette ou figuier d'Inde, صبار.

FIGURATIF, IVE, adj., qui est la figure, le symbole de quelque chose, رمزى ـ معنوى. Plan figuratif,

· الرمز _ معنو يأ , FIGURATIVEMENT, adv.

FIGURE, s. f., forme extérieure, image, 3,00;

.رمز _ اشارة , Figure allégorique

.وجوة , plur., وجه

Figure mathématique, espace renfermé dans des lignes, شکل ; plur., اشکال.

Figure de pensées, مجاز في المعنى. Figure de .مجاز في الكلام ,mots

Figure, carte de jeu sur laquelle est peinte une

Faire figure, jouer un rôle brillant, "Jouer L.

Figurea, v. a., représenter la forme, صوّر Figurer, représenter allégoriquement, اشار الى ــ اشر.

Figurer avec, v. n., avoir de la convensace avec,

Rigurer, faire figure, قام ، O. قام ، Se Figurer, v. pron., s'imaginer . تخيّل ـ تصور . Figure, x, adj., représenté, مصوّ

Figure, metaphorique,

FIL, s. m., brin long et délié de lin, de soie, etc., سلک , plur. خیطان et منطان Fil de métal ، خیط ، بالا ک خوط ، Fil de métal ، تیار ۔ شریط حدید ۔ تیل ، Fil de fer ، التوں ۔ تیل ، Fil d'or ، تیلی ۔ تیل ، Fil d'argent ، تیلی ۔ تیل ، Fil de soie doré ، قصب اصفر ، قصب ابیض ، قصب ابیض ، قصب ابیض ، قصب ابیض ،

Fils de la Vierge, fils qui voltigent en l'air, عاب الشهس

.عقد لؤلؤ ـ سلك لؤلؤ Fil de perles, collier, عقد لؤلؤ ـ سلك

Fil, tranchant, حَد. Passer an fil de l'épée, وضع, بذل فبهم السيف ـ قتلهم قتل عام.

Fil, courant d'eau, all experience.

Fil, au fig., suite de choses, d'une affaire, d'un discours, مسائق ـ سياق

Donner du fîl à retordre, de l'embarras, expr. sam., أوحلً

De fil en aiguille, d'une chose à une autre, من الخيط للمخياط.

Finesse cousue de fl blanc, facile à découvrir, عيلة ما تسلك ـ شي الاينطلي.

FILAGE, s. m., manière de filer, غزيل.

بُولِش بِهِ FILAMENT, s. m., petit filet long et délié, بُولِش البغة ـ شرش.

ذو ليف , FILAMENTEUX , sz , adj. ,

Римпогана, s. f., qui file par métier, பிந்க்.

- اليانيّ , FILANDRES, s. f., fibres dans la viande عروق في اللحم

FILANDARUX, se, adj., rempli de filandres, كلّه عروق.

FILASSIER, IÈRE, s., qui façonne ou vend la filasse, مشاشق.

FILATURE, s. f., lieu où se prépare le coton, etc., معيل الفتالة.

FILE, s. f., suite, rangée, صفوق ; plur., صفوق A la file, عد واحد بعد واحد (Se ranger en file, قطار, #File de chameaux, de mules ; قطارات , plur., قطارات .

FILER, v. a., faire du fil, لُ غَزَل آل. Machine à filer le coton, عُزْل قطن بـ عزل حرير, Coton filé, soie filée, عَزْل قطن بـ عزل حرير

. Filer, lacher peu à peu, رخم I.

Filer, v. n., s'étendre en filets, بسحب A.

Filer, fam., s'échapper, آسل O.

Filer, aller l'un après l'autre, سار I. Faire filer des troupes sur un pays ,سير عساكر الى بلاد.

Filer, au fig. fam., conduire, diriger lentement, دَبْر الامر بصنعة, Filer une intrigue, دَبْر الامر بصنعة.

Filer doux, agir avec douceur, par crainte, اخذ في الناعم.

FILET, s. m., fil délié, allmi _ str.

Filet, ligament sous la langue, شعب اللسان.

.اليان , plur. , يلف ـ عرش , Filet, fibre

Filet, partie charnue du dos du bœuf, الحم ظهر الثور,

Filet, ligne, trait, خط - شحطة; plur., خطوط.

صفيحة, petite lame, صفيحة.

- قلیل ,Filet, petite quantité, quelques gouttes, قلیل -- رشته خلّ , Un filet de vinaigre . رشّة - شوبت - نطفته خلّ

حس رفيع , Filet de voix , petite voix , حس

Filet, rets, فتّے - شبكة. Coup de filet, capture, ce que l'on prend en une fois, عبيدة.

Filets, pl., pièges, embûches, مصيدة; plur., مصيدة.

تعزّال, Fileun, se, s., qui file, عزّال.

- بُنُوى, FILIAL, B, adj., qui est du devoir du fils, حُبُدُى محبت كلابن , Amour filial . وأجب على البنين لوالديد

FILIATION, s. f., descendance, كانتساب الى.

Filiation, dépendance d'une église, نعلق.

Filiation, relation des fils au père, بنية.

Filiation, au fig., suite des idées, متابعة الأفكار.

FILIÈRE, s. f., outil d'acier pour filer les métaux,

Passer par la filière, au fig. fam., passer par une épreuve difficile, أنقرص.

FILIGRANE, s. m., ouvrage d'orfévrerie à jour, مصانح مخترم.

القندول ,FILIPENDULE, s. f., plante, القندول

Fille de joie, prostituée, تجمة; plur., بلحة ـ

Fille d'honneur, près des princesses, aula.

. Petite-fille, fille du fils, بنت الابن. Petite-fille, fille de la fille, ننت البنت.

FILLETTE, s. f. fam., petite fille, بنيّة

FILLEUL, E, s., la personne qu'on a tenue sur les fonts baptismanx, أبن أو بنت المعهوديسية , fém., فليونت , fém., فليون

Filoselle, s. f., grosse soie, كتكث الحرير.

Filou, s. m., qui vole par adresse, مشال ـ طرار.

FILOUTER, v. a., voler avec adresse, سُرق O. - نشل I.

.سرقة, Filouterie, s. f., action de filou,

File, s. m., enfant måle, ولد, pl., ولد, plur., ابنين et بنين. Petit-fils, fils du fils, ابنين لابن.

تصفية ,FILTBATION, s. f., تصفية.

FILTRE, s. m., tout ce qui sert à filtrer, Land.

Filtre, breuvage pour exciter à l'amour, معجون.

FILTRER, v. a., clarifier, مصل ـ صفى I.

Filtrer, v. n., couler, جرى ـ ترشح I. A.

Filure, s. f., qualité de ce qui est filé, غزل.

انتها ـ نهایت , Fix, s. f., terme, ce qui termine ختام ـ فراغ ـ تهام ـ اخر ـ اخرلا ـ منتها ـ

Faire une fin, au fig. fam., prendre un état, اشتغل شغل.

Fin, but, تهاية _ غاية.

.ا جل _ وفاة Fin, mort,

فى كلاخر, A la fin, adv., enfin.

Fin, B, adj., délié, mince, رفیع - رقیق. Étoffe fine, خصر ناحل ، Taille fine, قہاش رفیع ا ، خبرة دقیقة , ناعیة ،Poudre fine شخصر رقیق لا ، عبرة دقیقة , ناعی ،Laine fine et moelleuse

Fin, excellent en son genre, حاق عال ـ خاق. Fin, rusé, adroit, عيار ـ مكار ـ شاطر.

أخر - أخبر Final, E, adj., sans plur., أخر

Final, qui dure jusqu'à la fin de la vie, لاخر العير.

Cause finale, ce qu'on a pour but, علية غايية.

اواخر, pl., غاراخر, FINALE, s. f., dernière syllabe

نى الاخرد النهاية, enfin, على الاخرد النهاية

EINANCE, s. f., argent comptant, دراهم نقد.

Les finances, au plur., trésor public, خزنة ـ مال الميرى ـ بيت المال.

FINANCER, v. n. et act., A.

FINANCIER, MERE, s., qui manie les finances, .محاسب

راوغ ـ تحمايل ،FINASSER, v. n., واوغ ـ

Finaud, adj. fam., fin, ruse, غبيخ; pl., أبض.

. بلطافت ـ بصنعت ـ برفاعة , Finement, adv.

رفاعة _ رفة , Finesse , s. f. , qualité de ce qui est fin , قامة , _ فاعة _ رفاعة .

Finesse, délicatesse dans les choses d'esprit, .دقتر لطافة

خيل , plur. , حيلة - مكر , plur. , غيل _ على . La meilleure finesse est de ne point finasser, ـ ترك الشطارة عند احل الشطارة شطـــارة الحملة في تزك الحيل

Entendre finesse à quelque chose, y donner un .استخرج من الكلام معنى دقيق ,sens malin

. فنجر عيوند فيد ادقابق اللغة ،Les finesses d'une langue, d'un art . دقايق الصناعة ـ

Fini, B, adj., terminé, مكهّل ماخ. Le fini, s. m., terme d'arts, اتىقان.

- هيّا - خلص - نهّم - کهّل Finia, v. a., achever, أنتقر, A. Finir, mettre la dernière main à, أنتقر A. Il ne finit

point de parler, ما يخلص من كلامه Ponr en . حتى لا يطول الحال - حتى نعطس ,finir,

Finir, v. n., prendre fin, فرغ A. - كلص - A. . ثبوت ـ صلابة , Com- | le feu انتقصى ـ تهتي ـ . ۸ نيفد ـ تيناهي ـ انتهي الى ايش ينتهي الامسر ment cela finira-t-il? - على ايش ينفصل الحال - كيف تكون العاقبة الى ايش ينقصي الحال

Finir, mourir, اقضى اجله I.

FIOLE, s. f., petite bouteille de verre, قارورة; . فتايل , plur. ; فتيلة _ قوار ير , plur.

FIRMAMENT, s. m., le ciel, ... Firmament, sphère bleue où les étoiles fixes paraissent attachées, .فلك الثوابت

FIRMAN, s. m., ordre du grand-seigneur, jéçalo, . فرامین et فرمانات .plur.,

Fisc, s. m., trésor de l'état, الميرى ـ بيت المال. ميرى ـ يخص بيت المال ... Fiscal, E, adj., الميرى - يخص

انفسام ـ شـــق. Fissure, s. f.,

il مور من السور - زر Fistule, s. f., ulcère, ناصور ou

FIXATION, s. f., détermination du prix, etc. .تحديد- تعييس

Fixation, terme de chimie, ثبوت.

Fixe, adj. com., qui ne se meut pas, ثابت. Les -étoiles fixes, الثوانث . ∥ Œil fixe, ouvert et immo عين مبحلقة ,bile

- محدّد ـ مقرّر , Fixe, certain, arrêté, déterminé, محدّد ـ ,Jour fixe مبلغ معلوم ,Somme fixe معلوم _ معين .يوم معين

FIXEMENT, adv., ". Regarder fixement,

Fixer, v. a., déterminer, قرر - حدّد قرر - ثبت , Fixer, rendre fixe, invariable

Fixer les regards de quelqu'un, devenir l'objet de son attention, استیال نظره.

فتجر, فنجر عيوند في Fixer, regarder avec attention, .I شخص في ـ

د استقر على Se Fixer, v. réf., s'arrêter à, على .اعتبد على

Fixité, s. f., propriété de n'être point dissipé par

FLACON, s. m., petite bouteille, قزازة; plur., فتايل. Flacon d'argent à gouleau étroit et - مرشة, long avec bouchon percé de plusieurs trous

FLAGRELATION, S. f., blumle stall.

FLAGELLER, v. a., fouetter, Jo.

FLAGBOLET, s. m., petite flute, زمر - زمارة.

FLAGORNER, v. a. fam., flatter, L. -,ملق

. تيليق _ منافقة , f., flatterie , عنافقة . .منافق , Flagorne , adj. fam. , qui flagorne .

Digitized by Google

في حال العيل _ بعيلته, fait,

FLAIRE, s. m., odorat, ...

I. كرف _ شهشم - .0 شمّ 'O. _ مشمّ - .1 كرف _ ... .استنشق م O. ـ شم O. ـ استنشق ..

FLAMAND, B, adj., de Flandres, فلينكي.

FLAMANT, s. m., oiseau, فحاف.

FLAMBANT, E, adj., — alp.

FLAMBEAU, s. m., torche, مشاعل; plur., مشاعل. شبعدار. , Flambeau, chandelle, bougie, chandelier

.شهوع , plur. ; شهع ـ

Flambeau, au fig., celui qui éclaire, مصباح.

- O. ـ شعل , Flamber, v. n., jeter de la flamme .التهب

FLAMBERGE, S. f., ...

FLAMBOYANT, E, adj., براق

FLAMBOYER, v. n., jeter un grand éclat, ш А. .0 برق ـ

FLAMME, s. f., partie lumineuse du feu, إلهبة; plur., بالمياء Les flammes de l'enfer, . نار التجعيم - لهيب الجهنم

.نار الحب, amour, على الحب.

Flamme, lancette , نشتر.

. شُرُ , coll. , شراً , coll. , شراً , s

FLANC, s. m., win; plur., whip! De flanc, كنف الجبل, Le flanc d'une montagne, على جنب. Flancs, au plur., sein, Limal.

Se battre les flancs, saire beaucoup d'efforts inu-قاطع في الطيار - انعب جهل tiles, طعم جها

FLANDRE, s. f., pays, بلاد الفلينك.

FLANDRIN, s. m. fam., fluet et élancé, وغزوع;

FLANELLE, s. f., étoffe légère de laine, صوف.

. حواليك _ حستك , FLANER, v. D.,

ـ امي ـ دارى . En flagrant délit, sur le partie qui en défend une autre, حاضر . L. حاضر . En flagrant délit, sur le

Flanquer, appliquer un coup, A. O.

Se Flanquer, v. réf., se mettre dans une assemblée, انحشر في مجلس . Se flanquer dans la boue, .وقع في الوحل

.مستنقع ماء, FLAQUE, s. f., petit amas d'eau, مستنقع

.رخو ـ مرهوط , FLASQUE , adj. com. , mou , مرخو ـ مرهوط .

تهاتی ـ ملق , FLATTER, v. a., louer pour séduire . حلى - زوّن Flatter, peindre en beau, احلى - زوّن

داری, Flatter, traiter avec trop de ménagement, داری.

Flatter, caresser, الل على على على المالية الم طبطب له, Flatter de la main

Flatter, délecter les sens, J O. - J.

.عشم ب Flatter, faire espérer, عشم

Se Flatter, v. réf., se croire du mérite, الظن في نفسه

Se Flatter, se persuader, espérer, طُنّ O. - نعشم ...

FLATTÉ, E, adj., peint en beau, محملي.

FLATTERIE, s. f., louange exagérée, تهليق.

.ميلق ـ موارى , FLATTEUR, SE, S., qui flatte

Flatteur, agréable, ...

FLATUEUX, SE, adj., qui cause des flatuosités,

FLATUOSITÉ, s. f., vent qui sort du corps,

آمدق , FLEAU, s. m., pour battre les grains, . قبة الميزار, Fléau, verge transversale d'une balance, قبة الميزار.

Fléau, barre de fer mobile derrière une porte,

إداهية من الله Fléau, mal, châtiment du ciel, الله; . صرية من الله - بلايا , plur., بلية - دواهي , plur.,

, plur., نشابة _ سهام , plur., سهم , plur. بنبل ـ نشاب; plur., نبل مiles d'une flèche, اذن السهم.

FLECHIR, v. a., ployer, courber, حنح I. ـ ثني ـ I. FLANQUER, v. a., terme de fortification, se dit de la | عطف. Fléchir les genoux, موكث O.

. ليّن - حنن , Fléchir, émouvoir, toucher de pitié . الّبن - حنن Fléchir la colère de quelqu'un, أهدى نحسبه. ∦ Se laisser fléchir, الأربي I.

- أنحنى Fléchir, v. n., se ployer, se courber.

Fléchir, au fig., s'abaisser, se soumettre, 📥 O.

Fléchir, v. n., ne pas persister dans ses sentimens, .ارتخي

FLÉCHISSEUR, adj., ...

Flegmatique, adj. com., qui abonde en flegme,

Flegmatique, au fig., froid, 3,6.

. بلغم , Flegme , s. m. , pituite

Flegme, au fig., froideur, برود.

FLECMON, s. m., tumeur pleine de sang, خيرجل.

FLEGMONEUX, SE, adj., خيرجلي.

FLETRIR, v. a., faner, ذَبِّل.

ــ I. عر Flétrir, au fig., déshonorer, عر I. ــ عر I. ــ .A فحتے

I. كسر القلب, Plėtrir l'âme, l'abattre

Flétri, e, adj., déshonoré, repris de justice, .مفضوح - معجرس

Flétri, fané, ذابل ـ ذبلان.

Se Flétrir, v. pr., se faner, ذبل O.

FLETRISSURE, s. f., état d'une chose flétrie, J.

Flétrissure, marque d'un ser chaud sur l'épaule d'un criminel, داغ المذنب.

Flétrissure , déshonneur, فضيحة.

FLEUR, s. f., زهار et زهرز; plur., زهر et زهار ا نواو بر ,.plur ; نوار _ انوار , plur ; نور , plur و ; plur بنوار _ ا فرر. ∦ Eau de fleur d'orange, ما زهر. ∦ Fleur de .سلاوى | - زهرة استنبولية , Constantinople ou de Jérusalem . زهرة الصليب

. عنفوان - عز, plus vif éclat

رعرعة _ نصارة , Fleur, fraicheur, velouté, lustre Fleur, élite, عنبرة.

زينة ـ رونق, Fleur, ornement du style,

ملی رأس مساوی A fleur, au niveau

FLEURAISON, S. f., تزهير.

FLEURETTE, s. f., petite fleur,

Fleurette, au fig., fam., cajolerie, دورات غازل, Conter fleurettes à

مزهر ـ زاهر, FLEURI, E, adj., qui est en fleurs

Fleuri, au fig., frais, orné, زاهر.

عيد الزيتون Paques fleuries,

. فور - زهر FLEURIR, v. n., pousser des fleurs, به المارة.

Fleurir, au fig., être en crédit, en honneur,

A cia, neuri مزهر, FLEURISSANT, E, adj., fleuri

fleuriste, s. m., cultivateur de fleurs, أزهرى.

. زهرة ,. FLEURON, s. m.

FLEURS-BLANCHES, s. f. plur., maladie des femmes,

انهار , FLEUVE , s. m., grande rivière ; plur. انهار et انهر, en parlant de quelques grands fleuves, tels que le Nil, le Tigre, etc.

FLEXIBILITÉ, s. f., تانگ.

FLEXIBLE, adj. com., souple, سهل العطوفة ـ ليّر.

FLEXION, s. f., état de ce qui est fléchi, انحنا.

ضرّاب مراكب ,FLIBUSTIER, s. m., صرّاب

FLOCON, s. m., tousse de laine, ごん Flocon de neige, ثلجِ,

FLOBAISON, S. f., تزهير.

. صندل, FLORENCE, s. f., étoffe de soie

FLORENTINE, s. f., satin saçonné de Florence,

FLORISSANT, E, adj., au fig., en vogue, en hon-Fleur, sa fig., temps de la plus grande force, du neur, نابغ - زاخر - فى عـز Ville florissante, .مدينة معهورة, عامرة

FLOT, s. m., vague, موج ; plur, امواج ، A flot ،

Flot, petite houppe de laine ou soie, شُرَّابة; pl., بشرَّابة.

FLOTTAISON, s. f., partie d'un navire qui est à fleur d'eau, ما يساوى وجه الماء من المركب.

طابف على وجه الماء , adj., طابف على جاء

Flottant, au fig., incertain, متهاوج.

FLOTTE, s. f., vaisseaux réunis, 8.

FLOTTEMENT, s. m., ondulation, july.

FLOTTER, v. n., surnager, الماء ، 0. عام على قبير الماء ، 0.

تهسساوچ ,Flotter, au fig., être irrésolu تهسساوچ . تنقلب من رای الی رای

FLOTTILLE, s. f., petite flotte, عيارة صغيرة.
FLUCTUATION, s. f., variation, mouvemens

FLUCTUEUX, SE, adj., مرجرج.

FLUER, v. n., couler, أنصب O.

. نحيف ـ مهصوص , FLUET, TE, adj., mince

عوايد النسا ـ حيص , FLUEURS, s. f. plur., عوايد النسا

FLUIDE, adj., alj. _ ml.

.موايع , plur., مايع , plur.,

.مياعة , f., عياعة

FEUTE, s. f., instrument de musique, غابة; plur., مزمار _ شبابة _ غاب.

FLUX, s. m., mouvement d'élévation de la mer, ـ مد وجزر البحر Le flux et le reflux. مدّ ـ ملاً ـ البحر المالي والبحر الهربان ـ ملا و حسر البحر

Flux, écoulement, سيسلان. Flux de ventre, البطن البطن البطن البطن البطن البطن البطن البطن البطن البدن باسورى Flux, hémorroïdal, السهال الدم

FLUXION, s. f., écoulement d'humeurs, enflure, نزل ثقيل. Forte fluxion, نزل د نزل.

FOETUS, s. m., embryon, ...

For, s. f., vertu théologale, ايهان. Article de loi, والهان عقيدة الايهان.

احتفاد ـ ایهان ـ دین ـ احتفاد ـ ایهان ـ دین ـ Foi, probité, régularité à tenir sa promesse, نید خالصة ـ صدق ـ امانت ـ Bonne foi, تامانت ـ صدق ـ امانت ـ De bonne foi, en bonne foi, à parler franchement, الحقيقة ـ حقا ـ والحقيقة ـ حقا ـ خالص النية ـ سليم القلب , العالم النية ـ سليم القلب , خالص النية ـ سليم القلب , المحتفية ـ متاس القلب , حالص النية ـ سليم القلب , المحتفية ـ متاس القلب , حالص النية ـ سليم القلب , المحتفية ـ متاس المحتفية

Foi, assurance, parole, عهد _ وعد _ أقول Engager sa foi à quelqu'un, اعطاء قول العهد _ كفظ العهد _ Violer sa foi, اقام على العهد _ حفظ العهد _ Violer sa foi, اخان حق التزويج , Violer sa foi, كنقض عها 0.

معترل عليه ,Digne de foi, عترل عليه ,Digne de foi, معترل عليه ,Ajouter foi, croire , عدد الطلع عليه الكذب ,Lidka au mensonge , انطلع عليه الكذب

Faire foi, attester, ب, جاگد ه شهد علی اگد ه اگد ه م اگد ه م اگد ه ای اکد ای Ce qui fait foi de cela, c'est que, ای خلک ای Ma foi, par ma foi, expression adverbiale pour affirmer, فی حظّی ه علی ذمّتی و دینی و دینی و دینی .

Foible, adj., l'opposé de fort, صعيف. Être le plus foible, عن و عبر الله المحجز من Qui a les reins foibles, figurément, qui manque de moyens, المحلف المحرز المحالة المحرز المحالة المحرز المحالة المحرز المحالة المح

Foible, s. m., partie foible, عيب. Avoir un foible, un penchant pour, مال نحو I.

FOIBLEMENT, adv., - cose.

Foiblesse, s. f., debilité, ...

Foiblesse, evanouissement, غشوة _ غيبان.

Foiblesse, manque, défectuosité des choses morales, كاكة _ قلّة _ نقصان,

Foiblesse, faute, نقيمة; plur., مقايص. Avoir de la foiblesse pour, مال ال FORBLIA, v. n., perdre de sa force, de son courage, وُهُمِ I. ـ أَنْفُلُ عَزِمَهِ.

Foir, s. m., viscère, کبد; plur., اکباد. Ce qui A la folie, adv., é est bon pour le foie est mauvais pour la rate, la folie, اینفع الکبد یصر الطحال; prov. Foilo, s. m., sans

Form, s. m., herbe sèche, بابش بابش.

Foire, s. f., grand marché public à époque fixe, مواسم; plur., مواسم

Foire, popul., cours de ventre, زرق ـ لين البطن

A la fois, tout à la fois, en même temps, لقد ــ معاً .

Foison, s. f., sans plur. ni article, زوف. A foison, adv., abondamment, کثیر بالزوف. Foisonner, v. n. fam., abonder, رطرط.

Fol ou Fou; fém., Folle, adj., qui a perdu l'esprit, مجنون. Devenir fou, جن A. || Rendre fou, الجنر. || Rendre fou (d'amour), سوسح (être fou de quelqu'un, l'aimer beaucoup, جن على A.

Fou, gai, badia, مخلوع.

Le fou, au jeu d'échecs, الفيل.

بطران ـ خلاعي . Folatre, adj. com., badin, خلاعي

FGLATRER, v. n., badiner, jouer, انخالست ما انخالست ما

FOLIE, s. f., démence, بجنون _ جنان.

Folie, imprudence, faute de jugement, اوثة ـ لوثة.

Falie, propos gais, تخلاعة.

Folie, passion excessive, غرام.

Folies, plur., excès, écarta de conduite, شبابط - باجم.

A la *folie*, adv., eperdament, بجنان. Il l'aime à la folie, ایجن علیها.

Folio, s. m., sans plur., page, صفحة. In-folio, livre composé de feuilles entières pliées en deux, كتاب في الكامل.

FOLLEMENT, adv., ...

Follet, B, adj., un peu fou, badin, مخلوع.

Poil *follet* , duvet , premier poil , وغب ـ صوّف عذار ـ

Esprit follet, sorte de lutin, عفريت.

الرفي السياء, Feu follet, sorte de météore, الرفي السياء

. قشر الحت , Follicule, s. f., enveloppe de grains, قشر الحت

FOMENTATION, s. f., remède appliqué extérieurement pour adoucir, fortifier, résoudre, كياد تهبيل.

Fomenter, v. a., appliquer une fomentation, هَبَل _ كَيْد

.شاعل Fomenter, au fig., entretenir, شاعل.

مُقرش ـ صاحب رسهال , Foncé, habile, consommé dans une science

.غامق , en parlant d'une couleur, غامق.

Foncen, v. n., sondre sur, على O.

FONCIER, IÈRE, adj., qui concerne le fonds d'une terre, فرضي أ.

FONCTEREMENT, adv., au fond, July 3.

Fonction, s. f., action pour s'acquitter du devoir d'une charge, شغل م خدمة مروطيفة.

Fonctions des viscères, حركات.

, plur. وطيفة ,Fonctionnaire, s. m. وطيفة ,et-.اصحاب وطايف

FOND, s. m., l'endroit le plus bas, قرار قعر.

Fond, au fig., l'essentiel, la hase, Jul.

Pond, ce qu'il y a de plus caché, باطن. Du fond du cœur, من صيم القلب. er er je

Fond d'une موضوع, Fond d'une فرضوع. آرضيت , fond d'une

Faire fond sur, compter sur, اتبكل على.

فرن Couler à fond, ruiner, غرنى.

Couler à *fond*, épuiser en discutant, شفت استوعب.

A fond, adv., profondement, tout-à-fait, أجيداً.

De fond en comble, ابالمراة - كلّيا - من فوق التحت Au fond, adv., dans le principal, en effet,

من الحقيقة ـ في نفس الامر ـ في باطن الامر .

FONDAMENTAL, E, adj., اساسی. C'est là le point fondamental de la religion, هذا اساس و مسند الدین

Fondant, qui résout, محلّل .

الله بذوب من شدة الدموع _ واضع _ ماسيس , Fondateur, trice, s., سياد واضع _ واضع _ واضع _ ماسيس . Fondre', v. n., et Se Fonda

FONDATION, s. f., action de fonder, טישישה.

Fondation, fonds légués pour un usage louable, وقف ; plur., أوقاف,

Fondation, au fig., commencement, أبتدأ.

موكّل, Fondé, E, adj., chargé d'une procuration,

Bien fondé, mal fondé, qui a ou n'a pas de fondement, ما لد اصل لـ لم اصل.

۔ اساس ,Fondetion, base; قواعد, Fondement, s. m., fondation, base, مبنی.

Fondement, au fig., motif, principe, lol.

مقعد, Fondement, l'anus, مقعد.

FONDER, v. a., jeter les fondements d'un édifice, اوضع الاساس ـ السس ـ السس

Fonder un empire, اقام مهلكة.

Fonder, instituer, donner des fonds pour un établissement, أوقف _ وقف _ أقام _ ... جعل

Fonder, appuyer sur des raisons, بئى على I. ـ. اسند الى. Se Fonder, v. pr., s'appuyer sur, استند الي

FONDERIE, s. f., lieu où l'on fond, حسبك _ دار السبك.

FONDEUR, s. m., qui fond les métaux, استاك.

FONDRE, v. a., rendre fluide (les métaux), مبك ... O. Fondre (choses grasses et autres), حلّ ملك للخلاط, Fondre les humeurs, ملك السهرر, A.

Fondre, mèler, bla 0.

Fondre, tomber impétueusement sur, attaquer, هجم على ـ 1. حهل على ـ انتقض على .

آ . 1 ذرفت عيوند بالدموع ,Fondre en larmes كاد يذوب من شدة الدموء

Fondre', v. n., et Se Fondre, v. pr., se liquéfier, انسبک ماند.

Se Fondre, s'abimer, se perdre, ший. Voyez S'Abimer.

Fondatère, s. s., ouverture à la surface de la terre, شق في الأرض.

.غوار, Fondrière, terrain marécageux,

Fonds أرصية, s. m., le sol d'un champ, أرصية. Fonds de terre, أرض; plur., أراضى! Biens fonds, biens réels, عُقار _ الملاك

Fonds, capital d'un bien, اصل المال ـ رسيال,

دراهم ـ مال, Fonds, biens, argent

Fonds, marchandises d'une boutique, يضاعة.

Fonds, au fig., abondance, وسع _ كثرة,

Fongus, s. m., excroissance charnue, أيدة لحمية].
Fongus hématoïde de l'œil, وردينج

FONTAINE, s. .f., eau vive sortant de terre, حنبع _ عيون

ـ سبيل , Fontaine, édifice pour fournir de l'eau _

قسطل. Fontaine avec bassin et jet d'eau, petit château d'eau, فسقية ـ شادروان, plur., فسقية ـ شادروان

Fontaine, vase pour garder l'eau, robinet, خففية.

Fontaine de la Tête, ou Fontanelle, s. f., بافوخ - يافوخ.

- سبک ـ اذابتر , Fonte, s. f., action de fondre ذُرَان.

Fonte, mélange de métaux , أسبع معادن ـ توج معهر الفساقي ... ...

FONTICULE, s. f., petit ulcère artificiel, ...

FORTS de Baptême, s. m. pl., vaisseau pour baptiser, جرن المعمودية.

FOR-INTÉRIEUR, s. m., conscience, منهبر دُمّة . FORAIN, B, adj., du dehors, أجنبى - برانى . FORBAN, s. m., بطراب مراكب .

قدّان في مركب الجهر, Foaçat, s.m., galérien, مجرم محرم. Travailler comme un forçat, travailler beaucoup, محط

FORCE, s. f., قَوَى; plur., قُوك. Au dessus de mes forces, قوق طاقتى Je n'ai pas la force de, الما لى قوة حتى De toutes mes forces, ما لى جلادة , ما لى قوة حتى Je cours de toutes mes forces و المحدى اركض ما الحقد, عبدى اركض ما الحقد.

Force, puissance, قولاً _ قولاً .

Force, contrainte, عصبانية _ عصبانية _ ـ جبر _

قربر. Force, impétuosité, الله. La force du vent,

دفعة الماء, المهاق الربح. الله La force de Feau, مثلة الربح Force, terme d'arts, vigueur dans le coloris, مامة كالمار.

- صلابة ـ قوق Force, solidité, pouvoir de résister, عدد منابة الحصر، Force d'une place, منانة

شدة التعبير, Force, energie dans la signification. و كثرة المعنى. ـ قوّة قاهرة , Force majeure, puissance irrésistible, قوّة قاهرة Force du sang, mouvement secret de la nature entre parens, حنّية الدم abs. La force du sang se fit sentir en lui, حنّ الدم على الدم.

Maison de force, prison, ...

. جنود ـ عساكر, Forces, au plur., troupes

Force, adv. fam., beaucoup, كثير.

A force de, adv., من كثر ما مدر من كثر ما مرب . A force de pleurer, من كثر ما بكى A force d'être assis on s'ennuie, القعود يزعل الانسان Vous n'obtiendrez cela qu'à force de peine et de travail, ما تنال ذلك الابشدة التعب و العنا

De force, par force, adv., أحصب - بالغصب - بالغصب المجرأ وقهراً

من کل بسسد ،A toute force, absolument من کل جهاك

De vive force, أوقا و اقتداراً

FORCEMENT, adv., par contrainte, أعصباً. Chose faite forcement, عصبية.

Forcene, E, adj., furieux, امجنون - زالل

FORCEPS, s. m., كلاليب.

Forcer, prendre par force, في السيف. Forcer une ville, ملك البلد بالسيف. المتعل فيها عصباً _ قهر الامراة

I. کسر , Forcer, rompre

I. عكس , Forcer

Forcer un cheval, le mener avec violence, نعترس على فرس

Fongé, E, adj., affecté, sans naturel, ...

Force, détourné, faux, معكوس.

حصر, Forcé, gêné, حصر.

Forcé, outré, خارج.

FORGLORE, v. a., exchare le terme étant passé, الميعاد الميعا

Force to som, s. f., exclusion fauto d'avoir fait à temps, عنوت المعاد

FORER, v. a., terme d'arts, percer, غرز I.

FORESTIER, EAR, adj., qui concerne les eaux et forêts,

FOREz, s. m., instrument pour percer, برُمة.

احراش, s. £, خرش - عابة, plur., واحراث.

FORFAIRE, v. n., prévariquer, أ

FORFAIT, s. m., crime énorme, حجرم عظیم جرم عظیم ; plur., کبیرة

Forfais, marché à perte ou gain, ابيعة حواط.
FORFAITURE, s. f., prévarication, ضانة.

FORFANTEBLE, & f., hablerie, woll on will _ , lmb.

كور الحداد, s. f., كالمحداد.

FORGEABLE, adj. com., ...

Forger, v. a., donner la forme au métal à l'aide du seu et du marteau, علرق مارق المحديد O. ـ عنع O. ـ منع A.

Forger, au fig., controuver, صنع _ ولّف A.

Se Forger, v. réf., se former (des idées),
نصور _ صنّف لنفسه

حدّاد, Forgeron, s. m., احدّاد.

اطراق الحديد, Forgeur, qui controuve, مولف الكذب.

FORMALISER (SE), v. pro., s'offenser de, توغوش من

FORMALISTE, adj. com., faqonnier, vétilleux,

بعادة _قوانين , plur. ; قانون , Formalité, s. f., وعادة _ قوانين , plur. , عوادد ,

FORMAT, s. m., dimensions d'un livre, قدر كتاب

. Formation, s. f., action de former, de se former, de se former, de se former, de se former.

Pormation, terme de mathématique, action d'élever à une puissance, نتقويم.

Formatrice, adj. f., terme de physique, مصورة.

FORME, s. f., شكل ; plur., اشكال ; plnr., صورة ـ اشكال ; plur., مُور En forme extérieure, عُمُور En forme de dialogues, بشكل ـبصورة ; En forme de dialogues, على طريق السوال و التجواب

.قوالب, plur., قالب , plur., قالب

Forme, manière d'être, façon d'agir, de parler selon les règles, قانون; phar., قانين plur., قوأعد. En forme, suivant les formes requises, مسب القوانين

Par forme de, adv., par manière de, بئوع.

Formel, LB, adj., exprès, précis, صربح معنین .

Former, v. a., donner l'être et la forme, حكون ـ مور ـ مور ـ مور ـ مور ـ مور

ابدی , Former , produire .

۔ I. نوی نینہ , (Former, concevoir (un projet) عزم علی I. عزم علی

Former, figurer, façonner, eine A. - . . . .

Former, faire, disposer, J. A. _ ...

.علم , Former , instruire , علم .

Se Former, م، prom., prendre, recevoir la forme, تنكون ـ تصور.

Se Former, s'instruire, تعلّم. Se former sur un modèle, اقتسدى ب

se Former une idée, يصور الشي

FORMIDABLE, adj. com., redoutable,

FORMULAIRE, s. m., livre de formules, de formalités, انهودج ـ دستورالعهل ـ كتاب قوانين. FORMULE, s. f., forme prescrite, modèle des actes, صورة بهين. Formule de serment, صورة بهين. ا Formules préliminaires, phrases d'usage au commencement des lettres, etc., عباجة.

FORNICATEUR, TRICE, s. زنّاة; plur., زنّاة;

FORNICATION, s. f., U;

Fort, le plus épais du bois, ملتف الأشجار,

Fort, ce en quoi on excelle, شطارة - فتناً.

Fort, endroit le plus fort, temps du plus haut degré, قد الشد عز الشد عز .

Foat, в, adj., robuste, شدید ـ قوی.

Fort, grand et épais de taille, تنحين _ متعافى . Fort, épais en matière, capable de résister, حامد . Étoffe forte, épaisse, ماكن _ قياش سيك .

. Fort, touffu, ملتف

Fort, bien fortifie, محصن _ مخصن

Fort, rude, difficile, ____.

شدید ـ قوی , Fort, puissant

Tabac fore, حامی, سُرُّت, Beurre fort, سُرُت.

Fort, énergique (expression), شديد التعبير التعبير التعبير .Il lui a écrit une lettre très-forte en ma faveur, كتب لد مكتوب مشدد بحقنا.

Fort, dur, offensant, قاسی.

.مآهر ـ شاطر , Fort, habile

Se faire fort, s'engager à, قعد ب 0.

A plus forte raison, بالحرى. A combien plus forte raison, كم بالحرى.

FORTEMENT, adv., jagi - jac.

.قلم , plur. ; قلعة , plur. ;

دوا مقوى, (remède), دوا مقوى.

FORTIFICATION, s. f.,

FORTIFIER, v. a., entourer de fortifications, ...

شدّد ـ قوّى , Fortisser, donner plus de force

Se Fortifier, v. réf., devenir plus fort, نفقوتى.

Fовтил, E, adj., qui arrive par hasard,

FORTUITEMENT, adv., par hasard, par cas fortuit, مصادفة.

FORTUNE, s. f., destin, hasard, خطّ - بخت الدهر الدهر

Fortune, avancement, établissement en honneurs, ولسعة على . Faire une haute fortune, حصّل الدولة الكبيرة.

Fortune, condition, Ja.

Fortune, biens, Jl.

Bonne fortune, bonnes grâces, faveurs d'une وَصَا أَمْرَاكُمْ , cemme, وَصَا أَمْرَاكُمْ ,

Bonne fortune, bonheur imprévu, رزق - من الله

FORTUNÉ, E, adj., heureux, ...

حفرة , Fosse, s. f., trou en terre,

Fosse, tombeau, قبر.

Fossa, s. m., fosse en long, خندق; pl., خنادق.

Fossette, s. f., creux au menton, aux joues, عُمَارَة Fossette aux joues, أَعْمَارَة Fossette au menton; عُمَارة Elle a des fossettes aux jointures des doigts, عقد أيدبها مطهورات.

معدني ,Fossila, adj. com.,

Fossoyage, s. m.,

FOSSOYER, v. a., creuser la terre, مغند مه فعر مه فعر مه فعر مه فعر مه بخون ما در احتار المع المعالم المعالم

FOUDROYER, v. a., frapper de la foudre, صعنی A.

Foudroyer, au fig., ruiner, renverser, مقرعة A.

FOUET, a. m., مقرعة ; pl., حقارع , مقارع , plur. , سياط , plur. , سياط ,

Faire elaquer son fouet, au fig. fam., se faire valoir, عيل قلبه

FOURTTER, v. a., فيط. 0. عبوله موط. و T. Fourtter, s. f., plante, سرخس

Foucur, s. f., mouvement violent, emportement, منجار. _ دفعة.

Fougue, enthousiasme,

. ثورة , Fougue , ardeur, impétuosité , ثورة .

macue الحمية _ غاير, adj., عايد الحمية

FOUILLE, s. f., travail fait en fouillant la terre, مفد مشكاش ـ مفد

FOUILLE-MERDE, s. m., scarabée, جُعُل ; plur.,

FOUILLER, v. a., creuser pour chercher, حفر O. ـ مخر O. ـ نكش الارض O. ـ منبش الدرض

Fouiller, chercher avec soin, نبش ٥. ـ فنش موایجه ـ فتش جوایجه .

Fouiller, au fig., sonder, A.

FOUINE, s. f., sorte de belette, قرقدون.

FOUIR, v. a., creuser, A.

FOULE, s. f., presse, multitude de personnes, زدهام ـ زجة

Foule de choses, limi alz.

Foule, préparation aux étoffes, تخصيط قصر. En foule, adv., en grand nombre à la fois, أفوا جًا. FOULTH, v.a., presser, égraser, بد 0. ... 0. كبس ـ ك

Fouler, donner un apprét aux étoffes, قصر 0. ـ مُمَّط ـ 0. ـ مُمَّط ـ . 0 خط

- .0 هرس موضوطة, O. Il a le poignet foulé, رض - .0 كبس O. المقصورة, Foulens, s. f., où l'on foule les draps, مقصرة,

FOULDIRE, s. f., blis.

FOULON, s. m., قصار.

Foulque, s. f., poule d'eau, الماء.

Foulure, s. f., contusion d'un membre foulé,

, Four à chaux أفوان , Plur. فرن , Four à chaux أفوان , Four pour la poterie للسة ـ قيس جير

FOURBE, adj. com., trempeur, اماكر - خاين

مكر ـ خون, Fourberie, هكر ـ خون.

FOURBIR, v. a., صقل مسّع الحمديد 0. ـ ملّ A. ـ عقل مسّع الحمديد 0. ـ علم الحمديد المستعدد 1.

Foundasseur, s. m., سيوفي.

Fourbu, E, adj., attaqué de fourbure, La...

FOURDURE, s. f., maladie aux jembes du cheval,

FOURCHE, s. f., instrument à tige ou manche, et à deux ou trois branches, ест.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, شوكة ; plur., ملاقط , plur. ; ملاقط .

.نسر , Fourchette du pied du cheval

Fourcheon, s. m., branche de fourche ou de fourchette, سنّ ـ سنّة.

FOURCHU, adj., oile.

FOURAGER, v. a., و الدند العلق. Fourgon, perche pour remuer la braise dans un four, مراكب العراك . La pelle se moque du feurgon; prov. deux personnes ridicules se moquent l'une de l'autre, ارقاد . Fourageur, s. m., ge

Foursonner, v. n., remuer, 45.

Fourmi, s. f., insecte, نیل ; plur., نیل Fourmi rouge, نیل ; plur., سیاسم , plur., سیاسم

FOURMILLEAR, 8. f., Jan am - Lut ...

FOURMILLER, v. n., au fig., abonder, شغی A. ـ

Fourmiller, picoter entre cuir et chair, نیل A.

1":

FOURNAISE, s. f., sorte de grand four, أتون الم ; pl.,

کور ـ کوائين , plur. کانون , m. کور ـ کوائين , plur. کور ـ کوائين , plur. کير ـ اکوار ,

Fournée, s. f., le contenu d'un four à pain, خبزة.

FOURNI, E, adj., garni, كامل الاداة على المال الاداة.

فران, FOURNIER, s. m., فران

.موضع الفرن, FOURNIL, S. m., موضع

FOURNIR, v. a., pourvoir de ce qui est nécessaire; آدى ـ جهزب ـ قدّم اللوازم. Fournir à quelqu'un les moyens de, انبضه للشي

Fournir, parfaire, achever, J...

Fournir, subvenir, contribuer à, على أعان أحداً على العان أحداً على العان العدا. فيد كفاية ل Fournir, v. n., suffire, ل

Fournisseur, s. m., qui entreprend la fourniture, موّانة, plur., موانة

FOURNITURE, s. f., ce qui est fourni, ב مؤونة _ اداة

Fournitures de tailleurs, boutons, ganses, etc., z.k.

FOURRAGE. S. m., edle.

FOURRAGER, v. a., couper, amasser du feurrage, رادنه o. لم العلف O.

, płar., ورايد ما جهاع العلف, Fourrageur, s. m., واد. رواد.

Fourreau d'un cheval, قنب.

ادخل ـ .0 دسّ Fourage, v. a., introduire, دسّ ادخل.

Fourrer, au fig., fam., faire entrer dans une affaire, شم A. مشر I. Fourrer dans l'esprit, عط في رأسة O. || Fourrer son nez partout, مشرحاله في كل شي

Fourrer, donner en cachette et souvent, -j.

Fourrer, insérer mal à propos, عشر O. - قشر I. Fourrer, garnir de fourrures, يطرن بفروة.

انعشر في ـ عشر حاله في ـ احتشى في . ب ـ اندحش في ـ حشر حاله في ـ احتشى في . ب ـ تداخل

Se Fourrer, se couvrir d'habits chauds, انحشى).

FOURRE, B, adj., garni, ...

. معطى ـ معطى . Fourré, couvert, caché

Fourreun, s. m., أوراً.

Fourness, s. m., terme militaire, sous-officier qui cherche les logémens et distribue le pain aux soldats, باش متفرقة.

FOURRIÈRE, s. f., (mettre en) saisir, retenir, che O. – che J. O.

فراوى , plur. ; فروة , plur. وفراوى .

FOURVOYER, v. a., égarer, "".

Se Fourvoyer, v. pron., s'égarer, & A. I. O.

مستوقد, Foyer, s. m., âtre, مستوقد.

Foyer, au fig., siège principal, Jac.

Foyers, au plur., patrie, وطن; plur., واطان, Fancas, s. m., rupture avec bruit, éclat, désordre, خَمَة مَا عُمَةً مَاعِمً عُمَا عُمَةً مَا عُمَاعًا عُمَةً مَا عُمَةً مَا عُمَاعً مَا عُمَةً مَا عُمَاعًا مُعْمَاعًا مَا عُمَاعًا مُعْمَاعًا مُعْمَاعً مُعْمَاعًا مُعْمَعًا مُعْمَاعًا مُعْمَاعًا مُعْمَاعًا مُعْمَاعًا مُعْمَاعًا مُعْمَ

. كسر ـ. .0 دش , FRACASSER, v. a., briser en pièces

FRACTION, s. f., action de rompre,

Fraction, terme d'arithmétique, parties égales de l'unité, کسور.

FRACTIONNAIRE, adj., (nombre) qui contient des fractions, كسرى.

FRACTURE, s. f., rupture, ...

.مكسور , FRACTURÉ, E, adj.

Fragile, au fig., sujet à tomber en faute, معيف ـ سريع الزلة.

Fragilité, s. f., qualité de ce qui est fragile, ... عة العطب.

Fragilité, facilité à tomber en faute, فعف.

Frachent, s. m., morceau, جزو; plur., اجزا ; plur., قطع ; plur., قطع ;

FRAI, s. m., altération par le frottement, برؤ.

Frai, multiplication des poissons, son temps, كثر و زمن البسارية.

Frai, petits poissons, بسارية _ صير.

.ما له زمان, Fratchement, depuis peu

FRAICHEUR, s. f., frais agréable, deles .

Fratcheur, vivacité, nouveauté du coloris, جَدَّبة مِنْ ارْق م زهو.

Fratcheur, maladie causée par un froid humide, طوية

FRAICHIR, v. n., devenir fort (vent), آشتد.

Frais, CHE, adj., médiocrement froid, بارد ـ طـــرى ـ الهوا برودة L'air est frais, الهوا مرطب القلب القلب

Frais, fort et favorable (vent), بطياب.

Frais, récent, طری ـ جدید. Pain frais, زبدة . Beurre frais, غبز الیس, طری

Frais, qui n'a pas été fatigué ou employé, بجدّتر سُوكته. Frais, humide, — by.

Frais , délassé , مستربع.

زاهي ـ نضر, Frais de coloris

برودة ـ طراوة , Faais, s. m., froid agréable

- كلف; plur., كلفة ; Faais, s. m. pl., dépense, كلفة ; plur., مصاريف Cela est à mes frais, مصاريف على كيسي.

. توت ارضى ـ توت فرنجى . FRAISE, s. f.,

. توت شوكى - ثهرة العليق , Framboise, s. f.,

FRAMBOISIER, s. m., عليق.

- حرّ, FRANC, CHE, adj., libre, sincère, loyal, حرّ, القلب - سليم القلب - سليم القلب - سليم النية . خالص النية

Franc, qui a les qualités requises, entier,

Franc, hardi, aisé, نبر.

Franc, sans mélange, خالص.

Un franc mauvais sujet, معتر خالص.

- خالص من ـ سليم من ، حالص من ـ عليم من ـ علي ـ حالص من ـ مكتوب خالص ، Lettre franche de port معنى الكرا

قطعة بعشرين صلدي, Franc, pièce de vingt sols

FRANC, adv. Voyes FRANCHEMENT.

. فرنج , coll. , فرنجي ; coll. , فرنج

. فرنساوی .FRANÇAIS, E, adj

En bon français, adv., franchement, clairement, بالمفتوح.

Parler français, s'expliquer nettement, بيّر، الكلام.

Parler français, avec autorité, menace, ciis.

FRANCE, S. f., by.

Franchement, adv., avec sincérité, خلاصـــة. Franchement, librement, اناطلات.

Franchement, avec immunité,

Franchir, v. a., sauter par-dessus, فن O. Franchir, passer au-delà, passer hardiment, خطّی I. -ا نفذ A. || Franchir les obstacles, نفذ I. انتخی, تجاوز الحدّ FRANCHISE, s. f., immunité, sée.

Franchise, droit d'asile,

Franchise, sincérité, candeur, خلاص نيسة مصدق ـ سلامة قلب.

.صير فرنساوي .FRANCISBR , v. a., ومير

Se Franciser, v. réf., صار فرنساوی I.

ابر المشى - إدر المشى - بالا بكتراج - كترج , plur., المشى - المسلم المسلم , plur., المشى - المسلم , plur., plur

FRANCE, s. f., tissu d'où pendent des filets,
سجائی ۔ شراریب ۔ هذاب

FRANCIPANE, s. f., pâtisserie,

Frappart, E, adj. qui fait une impression vive, يُوثُر في العقل _ يشكع

FRAPPEMENT, S. m., فحرب.

FRAPPER, v. a., donner un ou plusieurs coups, حرب I. O. Frapper à la porte, بالباب يدقرا الباب يندق الباب يندق الباب يندق الباب يندق . ∥ Frapper sur l'épaule pour caresser, عاصف الله المباب الله . ∥ Frapper des mains, applaudir, صفق I. . قق . ا صقف . ا صقف . المباب المباب

Eclater son dépit, ضرب سكة ـ ضرب معاملة. éclater son dépit, كظم I. Frapper, former, مرب.

Frapper juste, atteindre le but, — lol.

Frapper, faire impression sur, اثر في أ.

جيد, Frappé, E, adj., bien fait, جيد.

البس صيق, s. m., habit étroit, لبس صيق.

FRASQUE, s. f., action extravagante, ...

.أخوى , FRATERNEL, LE, adj.

مثل الأخوة , PRATERWELLEMENT , adv. , مثل الأخوة ,

ـُ خاوی ـ تواخی ـ واخی ۲۰ ۵۰۰, FRATERNISER . تخاوی

خوة - أخوية , FRATERNITÉ, S. f.,

FRATRICIDE, s. m., meurtre, قتل لانم.

قاتل اخاة , Fratricide , meurtrier de son frère, قاتل اخاة .

. كرد غش , FRAUDE, s. f., tromperie

FRAUDER, v. a., tromper, 🎎 O.

FRAUDEUR, SE, S., عشاش.

FRAUDULEUSEMENT, adv., avec fraude, بغشر.

ت مكار, Faauduleux, se, adj., enclin à la fraude, عمار

FRAYER, v. a., marquer un chemin, فترح سكة A.

Frayer, frôler, frotter contre,

. فتر لنفسه طربق ,Se Frayer un passage

تخوف _ وهرة, Frayeur, s. f., épouvante,

FREDAINE, s. f., folie de jeunesse, أجبالة الصبا.

FREDON, s. m., roulement dans le chant, 53.

FREDONNER, v. a., faire des fredons en chantant, درج في الغنا O.

EREGATE, s. f., navire de guerre, فرقاطة.

FREIN, s. m., mors, plur., plur.,

Frein, au fig., ce qui retient dans le devoir, عاجز المانية. Mettre un frein à sa langue, منبط لسانية O. | Ronger son frein, n'oser faire éclater son dépit, كناء I.

Frein du prépuce, متک. Frein de la langue, قيد, رباط اللسان.

FRELATER, v. a., falsifier, شخ O.

FRELATERIE, s. f., alteration, عش البصايع

FRELE, adj. com., faible, fragile, ...

Farlow, s. m., grosse mouche ressemblant à la guepe, زنبوط - زنابیط; plur., پنبوط - زنابیط; plur., خابرد

FRELUQUET, s. m., homme léger, frivole, أطير.

ارتیج - ارتعد Frience, y. n., trembler d'agitation, ارتیج -

.ارت~~ج~~ف - .0 رجف ـ

Frémir (eau prête à bouillir), تكتك

Frémir de colère, اضطرب من الغيظ.

FRÉMISSEMENT, s. m., émotion, tremblement, درجفان ارتعاد.

ديسش بوداق Frene, s. m., grand arbre, تجرف لسان العصافيسسر . Graine de frêne, أسجر العصافير.

FRÉNÉSIE, s. f., égarement d'esprit, התנישלת.

Frénésie, au fig., emportement, جنّة - عزرنت.

FRÉNÉTIQUE, adj. com., atteint de frénésie, مسرسم

. به دا السرسام ـ

.معزرن, Frénétique, furieux

Fréquence du pouls, كثوة. Fréquence du pouls,

FREQUENT, B, adj., qui arrive souvent, عترده .

FREQUENTATION, s. f., commerce d'habitude, salmes.

FRÉQUENTER, v. a., avoir un fréquent commerce avec, اختلط مع ـ عاشر. Fréquenter, visiter souvent, تردد الى عنك ـ تردد عليه. #Fréquenter un endroit,

Frequenté, e, adj. (chemin), حرب مسلوک. Maison fréquentée, بیت مطروق

FRÈRE, s. m., واخوان باخوان الخوان الخوان الخوان الخوان الخوان الخوان الخوان الخوان الخوك من صدقك في Votre véritable frère est celui qui vous donne de bons conseils, والنصيحة إلى prov. || Souvent votre véritable frère n'est pas celui qui est né d'une même mère que vous, ورُبّاله لم تلك المك رضيع اله من الرضاع.

Faesque, s. f., peinture sur la muraille, تصوير

FRESSURE, s. f., le cœur, la rate, le foie et les poumons,

FRIPERIE, s. Se jeter sur la louage, اكرا مركب FRIPERIE, s. Se jeter sur la القديم القديم القديم القديم القديم القديم التسكري مركب التسكري مركب السنكري مركب المسكري الم

برعص ,FRÉTILLANT, E , adj., برعص

رعص, FRÉTILLEMENT, s. m. fam., رعص

FRÉTILLER, v. a. fam., s'agiter vivement, 2 A.

Fretin, s. m., menu poisson, بسارية.

Fretin, au fig., choses, êtres de rebut, بوأز

FRIKBILITÉ, s. f., anlima.

Faiable, adj. com., qui se peut aisément réduire en poudre, هشّر.

FRIAND, E, adj., qui aime les bons morceaux, طبايخي

Friand, délicat au goût, خيذ ـ طعم

FRIANDISE, s. f., amour des bons morceaux, حب الطبين والنواعم

Friandises, sucreries, etc., حلاویات.

FRICANDBAU, s. m., ij and .

قاورمة, FRICASSÉE, s. f., viande fricassée, قاورمة

O. طبنح قاورمة , Faicasser , v. a., قاورمة

FAICHE, s. f., terre inculte, حارض بلا فلاحة.

تهرینے ۔ تفریک ,Friction, s. f., frottement

FRICTIONNER, v. a., faire des frictions, مرّبخ – 0.

FRILEUX, SE, adj., برّاد.

FRINGANT, E, adj., fort éveillé, بطران, Faire le fringant, بطر

عَفْش ـ دُعُک ب Faipea, v. a., chissonner, gâter,

Friper, manger goulument, is I.

Friper, au fig. fam., dissiper (son bien) en débau. ches, صرف ماله في الفسق I.

عتقية, Faiperie, s. f., vieilles hardes, عتقية.

Se jeter sur la *friperie* de quelqu'un, en médire, افتكر القدير.

تشقية , Plur. عتقية , Faipier , خشقية .

FRIPON, NE, s., voleur adroit, fourbe, .محتال ـ شرطية ,plur.

Fripon, adj., qui a l'air coquet, éveillé, دنس ـ ـ

. ٨ نصب على

FRIPONNERIE, s. f., نصب _ بنام; plur., .مناصب

آلى FRIRE, v. a., قلى I.

انقلی ,Frire, v. a., انقلی

.مُقلِّي , FRIT, E, adj.,

FRISE, s. f. (cheval de), t. de guerre, pièce de bois garnie de pieux ferrés, خرخ فلک (جرخ فلک). plur., f., ornement d'architecture, فريز افاريز.

- جُعّد الشعر, FRISER, v. a., boucler les cheveux 0. برم الشعر

Friser, v. n., être frisé, النجرم, السبسب الشعر, O. مش _ . . I. هف I. _ مش O. جَعد, adj., عجد.

FRISSON, s. m., tremblement causé par le froid, نفضة ـ نفاض , Frisson de fièvre قفقفت ـ رعشتر .قشعرية ـ رعشة , Frisson de peur بردية ـ ارتعاش , FRISSONNEMENT , s. m., ارتعاش ال

Frissonner, v. n., avoir le frisson, انعشر).

FRISURE, s. f., سبسبة الشعر.

حشيشة الحمل FRITILLAIRE, s. f., plante, مشيشة

قلية ـ مقلى , Friture , chose frite

FRIVOLE, adj. com., (chose), Jul. Homme fri-, جل خفيف العقل vole,

FRIVOLITÉ, s. s., caractère de ce qui est frivole, **خفۃ ۔ مفق**

I. عبس وجهه _ قطب وجهه | أثوب الراهب عبس وجهه _ قطب وجهه المارية الما O. ترک کهنوند, Quitter le froc

FROID, R., adj., privé de chaleur, 3, U.

ـ بارد, Froid, plat, sans intérêt, sans expression, عارد من غير معنى - بلا طعهة - مقتل

Froid, qui ne garantit pas du froid, فيغ.

From, s. m., l'opposé de la chaleur, برد Avoir . أنا بردان, O. || J'ai fioid, ورد , froid, gagner du froid في ملعوب, A. - | froid, gagner du froid . الهوا بارد ـ الدنيا برد , Il fait froid ا

Froid, au fig., air sérieux et composé, برود.

على البارد , sans mettre au feu, على البارد . FROIDEMENT, adv., en exposition froide, في البرد

Froidement, au fig., d'une manière sérieuse, ré-. بېرود , servée

FROIDEUR, s. f., accueit froid, אונג בעל ב עולא اینی و بینه برودیهٔ ,Il y a de la froideur entre nous

برد ـ برودة الطقس ,s. f., برد ـ برودة الطقس

FROISSEMENT, s. m., ضرطة.

بر ضرض , FROISSER , v. a., meurtrir , ضرض ,

.مرمط , Froisser, chiffonner

FROISSURE, S. f., a.,

FRÔLER, v. a., toucher légèrement, is I.

FROMAGE, s. m., جبنة - حبن. Un fromage, قالب جبن

FROMAGERIE, s. f., تجانت.

FROMENT, s. m., la meilleure espèce de ble, . Froment concassé, bouilli, séché, برغل. || Froment bouilli simplement, برغل. || Froment encore tendre et grillé légèrement au four, .فریک

FROMENTACEE, adj., (plante), فبأت قهجي.

FRONCEMENT, s. m., (des sourcils), تعرقص الحواجب.

FRONCER, v. a., plisser menu du linge, كرمش اللبس بالكي

_ عرقص الحاجب, rider le sourcil, عرقص

FRONCIS, s. m., plis à une étoffe, ...

بمقلاع , FRONDE, s. f., عقلاء .

FRONDER, v. a., jeter avec une fronde, .I حذف بالمقلاع

Fronder, au fig., blamer, critiquer, عيّب على الم . صراب مقلاع , FRONDEUR, s. m., عصراب

Frondeur, au fig., qui blame, ...

FRONT, s. m., haut du visage, جبهة _ جبهة - suyer, مسحة. Frottoir de bain, ميسحة.

.وجه العسكر, face d'une armée, وجه العسكر.

Front, grande hardiesse, وقاحة. Il n'a pas le frunt de se montrer publiquement, مشلق مصرياته ما له وجه بدور. . بير النساس. | Il n'ose plus lever le front, الله واس بنشال De quel front oserais-tu. الله واس بنشال بای وجه تطلب مند .... lui demander?....

.من قدأم , De front , adv. , par-devant FRONTAL, adj., بخص الجبية . Voyes CORONAL. . FRONTIÈRE, s. f., limites d'un état, حدود ميلكة. FRONTIÈRE, adj., (place), تُغور; plur., يُغور; FRONTISPICE, s. m., face de hâtiment, وأحهة. .اول الكتاب, frontispice, titre de livre, ا.

FRONTON, s. m., ornement au frontispice d'un édifice, au-dessus d'une porte, قوصرة.

FROTTAGE, S. m.,

FROTTEMENT, s. m., collision de deux corps qui se frottent, حكّ - تلاطم.

FROTTER, v. a., toucher en passant et repassant منه استفدنا منه المتعدداً عنه المتعدد dessus, حک من من O. Frotter le linge en le lavant, معک ـ دعک , # Frotter pour polir, إ nettoyer, مسيح A. || Frotter les hommes au bain, الحاملة جلها ال .دلک ۔ کیس

Frotter, enduire, oindre, بن بي O.

Frotter, au fig. fam., battre, قشر I.

. بقال ـ خصري - | Se Frotter, v. pr., fam., au fig., s'attaquer à .احتک في

Se Frotter contre, v. réf., ب كتما. Se . فرك راحليد, frotter les mains

FROTTEUR, s. m., celui qui frotte les planchers, مساح.

Frotteur, celui qui frotte les hommes au bain,

FROTTOIR, s. m., ce qui sert pour frotter ou es-

أثبار, .Fauctification, s. f.,

Fauctivien, v. n., au propre et au fig., أثير. Faire fructifier son, argent, l'employer avantageusement,

FRUCTE USEMENT, adv., utilement, ייבירנו ...

.مفيد ـ مثهر , Faucgaux , sz, adj. , مفيد ـ

FREMAL, E, adj., qui se contente de peu pour sa . زهید الاکل ـ منقشف , nourriture

. أكل عفيف, (Frugal, simple, peu abondant (repas)

FRUGALEMENT, adv., avec frugalité, فشقشف.

FRUGALITÉ, s. f., qualité de ce qui est frugal, قشافتر.

Frugalité, tempérance, قادة ; _ فقشف .

. بعيش من النبات ,FRUGIVORE, adj. com.

; plur., فواكد , plur. ; فاكهة , plur. , اثهار.

Fruit, au fig., résultat, تُهوة.

ـ منافع , plur., منافع , plur., منافع Quel fruit en avons-nous retiré?

Fruit, enfant, عل _ ولد. Jusqu'à ce que cette femme soit délivrée de son fruit, الضع هنا عليه الماء

FRUITIER, s. m., lieu où l'on conserve le fruit, . بيت الفواكد

فاكهاني ـ فكهاني بالنام و Fruitier, qui vend des fruits

L حرم - خبّب FRUSTRER, v. a., priver,

Fugitif (ouvrage d'esprit), وبان عالش الماء جارى . Onde fugitive . هربان عالفش الماء جارى . Fugitif (ouvrage d'esprit

O. - بعد عن - . 0 هرب من Pum, v. a., éviter, هرب من O. - اجتنب الرذايل Fuir le vice, اجتنب

Fuir, v. n., courir pour se sauver, شرد ـ انهزم O.

Fuir, différer, éluder,

O. مرّ ـ . I. فرّ , Puir, passer vite

Fuir, couler par une fèlure, خرّ I. Fuir, laisser couler le liquide, رشير ـ نقط A.

Se Fuir, v. réf., au fig., مدرب من نفسه O.

Fuite, s. f., فرأر مروب Mettre en fuite, هرب من 1.

FULMINATION, s. f., promulgation des bulles, منادية اوامر المال

Fulmination, explosion par le feu, انشعال.

FULMINER, v.a., publier avec formalités, بنادى ب. نادى ب. ناد

Fulminer, au fig., s'emporter, l'explosion faite par

Fulminer, en parlant de l'explosion faite par le feu, انشعل

Гимаск, s. m., action d'exposer à la fumée, ثدخين.

Fumant, e, adj., qui jette de la fumée, مدخّى. Fumée, s. f., vapeur qui sort des choses brûlées, انخّار.

Fumées, au plur., vapeurs qui s'élèvent au cerveau, دخنة ـ بنحار.

Fumen, v. a., exposer à la fumée, دخي.

A. شرب دخّان, Fumer, prendre du tabac en fumée,

Fumer la terre, y répandre du sumier, رَبُّلُ الْأُرْضِ Fumer, v. n., jeter de la sumée, رَبُّلُ الْأُرْضِ.

Funeron, s. m., charbon qui jette de la fumée, فحم ردى.

FUNET, 8. m., odeur, طيب - قادة . FUNETERRE, s. E., plante, هاهترج - شاهتره .

شريب دخان , FUMEUR, s. m.,

Fumier, s. m., زبالة ـ زبل. Endroit où l'on jette le fumier, مزبلة.

FUMIGATION , s. f. , June - Times.

Fumiste, s. m., ouvrier qui empêche les cheminées de fumer, منظّم المداخس.

FUNAMBULE, s., danseur de cordes,

FUNEBRE, adj. com., des sunérailles, جنايزى.

FUNÉRAILLES, s. f. pl., obsèques, چنازة; plur.,

بغض الجنازة, Funeraire, adj., تنخص الجنازة,

- سوء ـ ردى , Funeste, adj. com., sinistre, دى ـ سوء ـ ردى

A Fur et a mesure, adv., à mesure. أول باول.
Furet, s. m., petit animal du genre des bolettes,
مريسة ـ عرسة

EURETER, v. n., chercher, عُنَّش _ تصيد.

FURRUR, s. f., frénésie, colère violente, میجان مینجان میناد.

.مسعور - مجنون - هابع , adj. , عابع .

- غولسة, Furie, an fig., femme méchante, امراة ردية الاخلاق للغاية

. بعشهرة , FURIEUSEMENT , adv. , avec furie ,

Furifux, sr, adj., en furie, عضبان - هابيج

Furieux, violent, شدید.

FURONCLE, s. m., clou, متلة _ عند.

Fuatzr, Ivz, adj., qui se fait à la dérobée, بالخفي ـ في الدسّ.

- سوقتُر FURTIVEMENT, adv., à la dérobée, بالخفيد

FUSAIN, s. m., ou Bonnet à Prêtre, arbrisseau, افونهوس ـ عرقية الراهب.

Fuseau, s. m., petit instrument pour filer, مغزل; plur., مغازل. Fuseau pour tordre le fil, معازل; pl.,

Fuser, s. f., fil autour du fuseau, شيوطة; pl.

Fusée, pièce d'artifice, فشاكة. Fusée volante .درکاوی _ ابو قصبة _ صوارین , plur. ; صاروح انتشر, Fusen, v. n., se répandre, انتشر.

خوبان ـ سيحان . Fusibilité, s. f., اخوبان ـ

FUSIBLE, adj., qui se peut fondre, .پذوب

Fusil, s. m., briquet, زند _ قدّاحة.

ـ بندئ , plur., بندقية , pfur., بندئ ـ بارود , plur., بارودة ـ مكاحل , plur., مكحلة Fusil à un coup, بندقية مفردة. Fusil à un coup. "لفنكة deux coups, بندقية مجوزة. || Un coup de fusil, .قواسته

Fusilier, s. m., fantassin armé d'un fusil, . حامل مکحلت _ بواردیة , plur. ; بواردی

طلاق بارود, Fusillade, s. f., coups de fusil, طلاق Fusiller, v. a., tuer à coups de fusil, يندق على البندق اذابت ـ سبك , Fusion , عدابت ـ سبك. . شجر بزر قطونا ,Fustet, s. m., arbrisseau

. صرب المقارع , Fustigation, s. f.,

Fusticea, v. a., عرب بالمقارع 1.

Fut, s. m., bois sur lequel on monte un fusil, un خشب طبنجة _ خشب بندقية , pistolet

طول العامود, طول العامود.

FUTAIE, s. f., forêt composée de grands arbres, احراش ; plur., حرش

FUTAILLE, s. f., tonneau, 3; plur., نان. قهاش قطن و کتان Futaine, s. f., étoffe, شيطان - فطن , Futé, E, adj., fin, . باطل ـ هفق , Futile, adj. com., frivole. هفق , Futilité, s. f., frivolité Futilité, bagatelle, اهلسة نشى باطل. Futur, E, adj., à venir, مستقبل _ أترى.

.الزمار المستقبل, Futur, s. m., terme de gram. Le futur, celui qui va se marier, عربس. La fu-عرابس , plur ; عروس - عروسة ,

FUYARD, E, adj., ..., la.

G.

GAB

G, s. m., septième lettre de l'alphabet français, المحرف السابع من الالف با

GABARE, s. f., bateau large et plat pour remonter اقبایس , plur. قیاسة , plur. قبایس , plur. .مرکب جولة ـ

GABELLE, s. f., impôt sur le sel, ميرى الملح علط بالموبة . GACHER, v. a., détremper, علط بالموبة

GAC

ملاحة, lieu où l'on vend le sel, ملاحة. GABION, s. m., sorte de panier, تُفعَ; plur., قفف.

GACHE, s. f., pièce qui retient le pene,

Gacher, au fig., faire mal, salement, خبّص. Gacheux, se, adj., boueux, sale, وسنح - وحل وحلة. Gachis, s. m., saleté, boue, عصلة و Gachis, au fig., خبصة.

GADOUE, s. f., matière fécale, أيخرا.

عصایت طویلة , GAFFE, S. f., perche avec un croc فی راسها خطّانی.

GAGE, s. m., ce qu'on livre pour la sûreté d'une dette, رهن; plur., رهان et رهون. Mettre en gage, عند احد الشي عند احد الماني مند احد اعطاله الماني عند اعطاله الرهن. Sur gages, بعد اعطالرهن. | Sur gages المناني حرز مثله العداء المانية ال

Gages, assurances, preuves, شاهد ; pl., شواهد بالم ; pl., شاهد چوامک ; pl., جوامک ; pl., جوامک . اجرة ـ علایف ; pl., علوفة ـ

GAGER, v. a., donner des gages, ترتب له علوفة, A.

. تراهن معد على ـ راهن . Gager que, v. n., parier . من أيش لايش وCombien veux-tu gager?

مرأهن, GAGEUR, SE, s., qui gage souvent, مرأهن.

.مراهنة _ رهان , GAGEUBE, S. f.,

Soutenir la gageure, au fig., persister, سبقه الله O. _ عليه O. _ عليه O. _ (Kasraonan). Gagnable, adj. com., يكسب Gagnable, adj., joyeux,

GAGNANT, E, adj., qui gagne, بالبح - كاسب.

GAGNE-DENIER, s. m., porte-faix, etc., مشيال.

GAGNE-PAIN, ce qui fait gagner la vie à quelqu'un, ساب الرزق - كسب العيش Le filet est ton gagnepain, زقك.

GAGNER, v. a., faire quelque gain, بسك له المنت كسبان و A. Gagnez-vous ou perdez-vous المنان و A. Gagnez-vous ou perdez-vous المنان و المنان المنان

Gagner, se rendre quelqu'un favorable, اكنسب الله عرق اخضر استهلك ما الله A. Gagner un juge, le corrompre, برطل القاصع.

Gagner, acquérir, obtenir, فاز A., فغر ب كفر ب A. Gagner la béatitude éternelle, غلله السعادة الابدية Gagner l'affection de quelqu'un, ملك قليه I.

انعدى من المرض, Gagner, prendre un mal, صن المرض المرض. المخذته المبردية المبردية, Il a gagné la fièvre هرب. Gagner pays, fuir, هرب

Gagner quelque chose sur quelqu'un, obtenir de, ل الرضى احداً ل العداً ل. Je n'ai rien pu gagner sur lui, عجزت عند

Gagner, faire des progrès, تنقدّم. Le poison gagne, pénètre, سرى O., سرى A. Le feu gagne la maison, اتصلت النار الى البيت.

استحق _ استاهل , Gagner, mériter

Gagner les devants, gagner quelqu'un de vitesse, مسقد O. _ عليه - (Kasraouan).

GAI, قران _ بحبوح _ مبسوط , GAI, قران _ بحبوح _ مبسوط . Visage gai , وجه بشوش ,

Gai, qui réjouit, clair, bien situé, شرح - مُبهِج.

Temps gai, serein et frais, القلب القلب القديسيس Gaïac, s. m., arbre, حظب القديسيس خشب الانبيا

GAIMENT, adv., avec gaité, bluvil.

Gaitž, s. f., belle humeur, ججة ـ انبساط ـ البساط ـ بهجة . Se mettre en gaité, نكيّف.

Gatté, paroles, actions folâtres, عنحة على المناطقة. Gatté, vivacité, أنشاطة

. بساطت , enjouement du style , بساطت .

من غير مقتضى De gatté de cœur, من

مخطوع - بطران , GAILLARD , E , adj. sam. , joyeux , مخطوع -

[.شوبة خارج - فالت شوبة , Gaillard , un peu libre Gaillard, hardi, éveillé, , plica

نشط _ مسوط , Gaillard , sain , dispos

قصنى ـ قنّة موضع مرتفع , GALLLARD, s. m., terme de marine . في سطح المركب من مقدمه وموخره

. بخلاعة , GAILLARDEMENT , adv. , joyeusement

. بطر _ خلاعة , GAILLARDISE, s. f. fam., gaité, خلاعة .

ـ كلام فالت , Gaillardise, paroles un peu libres, علام فالت كلام شوبة فاحس

GAIN, s. m., profit, سسب مكسب. . نصر ـ ظفر, heureux succès, victoire, نصر ـ ظفر

; قراب ـ غلف; plur., غلافي Gaine, s. f., étui, .قرابات ,plur.

بياع قرابات , GAINTER, s. m.,

. ولايم , plur. , وليمة , gala, s. m. , fête , festin , وليمة

جر اللبر, GALACTITE, s. m., ou pierre de lait, جبر اللبر.

. بظرف _ بظرافت , GALAMMENT , adv.

. خُولنجان , GALANGA , s. m. , plante

GALANT, E, adj., galant homme, homme probe, درجل اماثل, etc.; de conversation agréable, حرجل اماثل أوادم , :plur ; ادمي

Homme galant, homme qui cherche à plaire aux dames, عايق ـ غنادرة ; plur., غندور ; plur., عيّات. Femme galante, qui a des intrigues de galan-قهرماند ,terie

مذنب محكوم عليه بالقدف إ . ظريف ـ شلبي . Galant, agréable, de bon gout, مذنب محكوم أبر. فكم Vert galant, vif, alerte et robuste, أبر. معشوق . محبوب , GALANT, s. m., amant ـ ظرافة , GALANTERIE, s. f., agrément, etc., شلبنتر ـ حلاوة

Galanterie, manières agréables, empressement auprès des femmes, عندرة النساء ـ عندرة.

مسايرة الحريم, Galanterie, commerce amoureux

. هدية , Galanterie , petit présent ,

GALANTIN, s. m., ironiq., ridiculement galant,

ـ قنارشق , GALBANUM, s. m., plante; sa gomme

Gale, s. f., maladie de peau, جرب. Plus méchant que la gale, اعدى من الجرب (prov.).

GALÉGA OU GALEC, s. m., rue de chèvre, plante, .سداب التبس

SALÉFIQUE, adj. com., على راى جالينوس.

GALÉNISME, s. m., doctrine de Galien, . جالبنوس الطبيب

من جاعة جالينوس, GALENISTE, adj. com.,

راس الهرّ جلم الهراد جلم GALEOPSIS, s. m., plante, جلم الهرّ الهرّ الهراد الهر

GALRE, s. f., bâtiment à voiles et à rames, عُورُ بِ أغربة ,.plur

مركب الججر, Galères, punition des malsaiteurs, مركب .قصاص المجرمين

عذاب, au fig. fam., état, travail pénible, عذاب.

. يجرى ما يجرى الا Vogue la galère! risquons!

مهشع, GALERIE, s. f., longue pièce d'un bâtiment, المجاز, Galerie, allée de communication, رواق Galerie, balustrade qui règne autour d'un minaret, .شرفة

Galerie, au fig., auditeurs, الحضار.

- قدّان , Galérien, s. m., condamné à ramer, قدّان -

. حصاة البحر, GALET, s. m., caillou, حصاة

GALETAS, s.m., dernier étage, أخر طقة. Galetas, logement misérable, بَيْنَ.

قرصة ,GALETTE, s. f., gâteau plat

GALEUX, SE, adj., qui a la gale, أجرب; fém., . جربان ۔ جُرب , plur. ; جرباء

. منزة جرباء, Brebis galeuse, su fig., منزة

بلاد الجليل, s. f., nom de pays, بلاد الجليل

طبين فيعلات لحم , GALIMAPRÉE, s. f., محب فيعلات الم

مهانیة , Galinatias, s. m., discours confee, عالمة

علابیسیس: علیون به pl., علیون Galion, s. m., vaiseeau, علیون به pl., قنجة ; plur., قنجة ; plur., براش , plur., براش عنه فرست - قُنْمِ

SALLE, s. f. (noix de), عفص.

GALLICAN, NE, adj., qui concerne l'église de France, يخص الكنيسة الفرنسارية.

. لفظة فرنساوية . GALLICISME, S. m.,

GALLIQUE, adj. com., tiré de la noix de galle, عفصي

GALLIUM, s. m., plante, غالبون.

GALOCHE, s. f., chaussure très-élevée en bois, قاقس, plur., قاقس

GALON, s. m., tissu épais de soie ou fil, شریط.

Galon d'or, اندیشت صفــرا , Galon d'argent,
اندیشت بیضا

GALONNER, v. a., مط شربط O.

Galop, s. m., allure d'un cheval qui court, رمنح رکض ۔

GALOPADE, S. f., محمة الم

GALOPER, v. a., mettre un cheval au galop, رکض A. - رکض A. - رکض O. GALOPIN, s. m., petit commissionnaire, صبی Galopin, popul., homme de néant, معتر.

. نطّة , GAMBADE , s. f. , saut , أ

GAMBADER, v. n. fam., faire des gambades, أن O. GAMBILLER, v. n. fam., remuer sans cesse les jambes, من ركبه O.

GAMELLE, s. f., grande écuelle, مأجور; plur.

GARIN, s. m. fam., marmiton, ضمال صحون.
GARRIE, s. f., table des notes de musique, المسقا

Chanter la gamme à quelqu'un, au fig. fam., le

réprimander, lui dire des injures, بهدل. Changer de gamme, au fig., changer de conduite, أنقلب.

GANACHE, s. f., machoire inférieure du cheval-نكث اسفل الفرس ـ حنك الحصان.

Ganache , au fig. fam., qui a l'esprit lourd , تنبل منبل الدم ـ. ثـقيل الدم ـ.

GANGRENE, s. f., Jule _ all.

SE GANGRENER, v. pron., - A.

GANGRENEUX, SE, adj., عطبي.

GANSE, s. f., cordonnet de soie, d'or, خيث ـ قيطانة.

GANT, s. m., ce qui couvre la main et les doigts, مُكُورُ

GANTELÉE, s. f., ou Campanule, plante, عرسة.

GANTELET, s. m., sorte de gant revêtu de fer, کفوف حدید.

بصاعة كفوف ,GANTERIE, s. f., فوف

بياع كفوف , GANTIER, ERE, 8., فوف

- فوة الصبّاعين - فوة GARANCE, s. f., plante, فوة الصبّاعين - رُنّاس

GARANT, s. m., caution, كفيل .

Garant, eu fig., auteur dans lequel on a puisé un fait, un passage, مشد.

مكفول ـ مكفل , adj. , مكفول ـ مكفول .

GARANTIE, s. f., obligation de garantir, عنالة. Garantie repentir, عبانة. prov. arabe, pour dire: Il ne faut jamais répondre de personne.

GARANTIR, v. a., se rendre garant de, كفل O. ـ مهن ـ تكفل ب A. ـ مهن ـ تكفل ب

o. صان من , Garantir de , préserver

Se Garantir, v. ref., غين أحتيى من المجانبة المجانبة المجانبة المجانبة المجانبة المجانبة المجانبة المجانبة الم

GARCE, s. f., prostituée, خاطية خاطية. GARÇON; s. m., enfant male, صبى; pl., اصبيان. en boutique, الحاصل. وزب, plur., عزب, plur., عزب. صَبِيان, plur., صَبِيان, plur., صَبِيان GARÇONNIÈRE, s. f., fille qui fréquente les gar- בֿרָלות) ולאָן. cons, صبية.

حرس - حراسة, GARDE, s. f., action de garder, . تولى التحرس ـ . له حرس, Faire la garde

- حرس, gens de guerre qui sont la garde, حرس .غفر ـ حُرّاس

۔ طوف , La garde, le guet, ceux qui le font

أمرالة تحرس, Garde, femme qui garde un malade المريض و تداريه

Garde, commission de garder, غفر مافظت ـ عافظت . Donner en garde. Voyez CONFIER.

Garde, protection, حراسة _ حاية. A la garde de Dieu, الله الله Que Dieu l'ait en sa . حفظم الله - حرسم الله تعالى , garde

Prendre garde, avoir soin, avoir l'œil sur . توقى في ما دار بالمرعلى ميونكي , aor. وعي على اوعَى _ دير بالك _ احذر Prenez garde à vous, اوعَى _ دير بالك أياك والفرس Prenez garde à ce cheval, اصحمي -. # Etre sur ses gardes, ر على حسد در 0. ∥ Se mettre sur ses gardes, عند مدر عند O. | Mettre quelqu'un en garde contre, استغفر الله Je n'ai garde, استغفر الله . Il n'a garde de (il est trop fin pour), هو اشطو من ان

Se donner de garde, éviter, se précautionner, حاسب على نفسه ـ . ٨ حذر من

قضة, Garde d'une épée, d'un poignard

GARDE, s. m., homme chargé de garder, حارس; . وقاف , Garde de douanes حافظ - حُرّاس , plur., صافظ - حُرّاس اطراف , GARDE-AVANCÉE, s. f., terme de guerre .الغفر

GARDE-BOIS, s. m., whal contains

GARDE-BOUTIQUE, s. f., ce qui reste long-temps

. حارس , ناظر الصيد , m., عارس , ناظر GARDE-Côte, s. m., milice qui garde les côtes,

GARDE-DES-SCEAUX, s. m., مامل ختام . CARDE-DU-CORPS, s. m., السلطأن. .حاجز للنار, s. m., الماجز للنار, GARDE-FEU, s. m. SARDE-Fou, s. m., balustrade, عاجز, كابربن ما جاجز. .وكيل الخرج - مخزنجي , GARDE-MAGASIN, 8. m.,

خدام مربض, GARDE-MALADE, s. com., خدام

GARDE-MANGER, s. m., 3 ...

غفر, GARDE-MARINE, s. f., garde de l'amiral قبطان باشا

. خزنت الفرش , GARDE-MEUBLE, S. m. غفر اهل اللاد , GARDE-NATIONALE, s. f., كفر اهل اللاد

GARDE-ROBE, s. f., lieu où l'on serre les hardes, .خزنة الملبوس ـ صندوق اللبس ,cos hardes

.مستراح, Garde-Robe, lieu d'aisance

GARDER, v. a., conserver, خفي A. - خبي -. حفظ هيبته ,Garder sa gravite استحرس على

Garder, retenir, شاه معه و القبي معه القبي معه القبي القبي معه القبي القبي القبي القبي القبي القبي القبي القبي cela pour vous, خليه عندك _ ابقيه معك .

أبقى الى ,Garder, reserver pour un autre temps .غير وقت

Garder, rester dans, قعد في O.

O. نطر ـ . A. حرس , Garder, veiller à la garde de -Garder une forteresse , حافظ القلعة , Garder un ma ا ارى المريض ـ .0 عال المريض . اade, المريض Garder un troupeau, رعي العنم A.

Garder, protéger, چې I.

A. Dieu مفظ من , préserver d'un mal m'en garde! (je n'ai point commis cette faute), استنعفر الله ـ حاشا وكلا استنعفر الله ـ حاشا وكلا . الله لا يروبنا ـ الله لا يقدر ـ بعيد عنا . pareil malheur, الله لا يقدر . A. Garder la bienséance, . لزم السكوت, Garder le silence, حفظ الناموس, En donner à garder, fam., en faire accroire, خرير الماء. . ۸ ضحک علی

La garder honne, attendre l'occasion de se venger, حقد على I. Je te la garde bonne, خذ منى على ما يجيك

- وعي لنفسه Se Garder, v. réf., se préserver de, ع منر مسسن A. Gardez-vous bien de faire بالك ثم بالك من انك تعسل . [0. | Garnir une boutique, لدم القطن بالمغزل التحدر ثم التحدر, اياك ثم اياك , اصحا .مر انک تعمل

(راعی, GARDEUR, SE, s., qui garde des animaux, ,عالة ,.plur.

GARDIEN, NE, s., qui garde, فأرس - حافظ; . Que Dieu pro . نواطير , plur. , ناطور - حُرّاس محافظين الله يستراكرم من tège la vigne contre son gardien, محافظين .prov ; الناطو,

GARE! impératif, interjection pour faire déranger - بالك - اياك - اصحا - اوغى ou menacer, راسک ـ ظهرک

GARE, s. f., lieu de sûreté pour les bateaux sur les rivières, ملجا للبراكب في الانهار.

GARENNE, s. f., lieu peuplé de lapins, غيط الأرانب. SE GARER, v. pro., نجتب

حلق , GARGAMELLE, s. f., popul., gosier

SE GARGARISER, v. pron., se laver la gorge, . تنغوغو ب - تنهجهض

فشر ا, GARGARISME, s. m., liqueur pour se gargariser ما مدير للتعرعر.

فشر - .0 غرط | GARGOTAGE, s. m., popul., mets malpropre .وساخة

· GARGOTE, s. f., cabaret sale, خانة زفرة. GARGOTER, v. n., manger, boire sans propreté, زفر طباح وسنج, GARGOTIER, ERE, s., qui tient gargote مانت | GARGOUILLE, s. f., endroit d'une gouttière où l'eau . فم مجرى ,tombe

- كركبة, GARGOUILLEMENT, s. m., bruit de l'eau

GARGOUILLER, v. n., popul., خبص

GARGOUSSE, s. f., edu lyce.

خاسر, GARNEMENT, s. m., vaurien, خاسر.

GARNIR de, v. a., pourvoir de tout ce qui est nécessaire pour la commodité, l'ornement, la conservation, la désense, جهتز ب كلّف. Garnir des lampes, , Garnir un fuseau عمر القناديـــــل وصّب , شكل الدكان بالبصايع _

o. فرش البيت Garnir, meubler une maison, فرش البيت مفروش , GARNI, E, adj., meublé

.مزير , Garni, orné

GARNISON, s. f., soldats qui gardent une place,

Garnison, gens qui gardent une maison, des . حوالة _ معينين , meubles saisis

GARNISAIRE, s. m., homme en garnison chez un محوالة, débiteur

GARMITURE, s. f., ce qui sert à garnir, orner, .کلفت _ عدۃ

مُورِك - مُحرك - حارك , GARROT , S. IB. , خارك . O. رط - O. شدّ , O. مشرّ , GARROTTER , v. a. , lier fortement .I کتف پدیه وقید رجلیه ـ

شراط, GASCON, NE, adj., fanfaron, خراط.

- خرطة , GASCONNADE, s. f., fam., fanfaronnade

GASCONNER, v. n., fam., dire des gasconnades,

GASPILLAGE, S. EL., تبذير.

بذر, صيع المال GASPILLER, v. a., dissiper, المال بية وربيع

مبذر , GASPILLEUR, SE, S., مبذر.

GASTER, s. m., le bas-ventre, l'estomac, "Lace -

يخص العدة, Gastralque, adj. com., stomacal, يخص

GASTRITE, s. f., douleur vive à l'épigastre, phlegmasie de l'estomac, داء المادة _ داء المادة .

GASTRONOME, S. m., della.

GASTRONOMIE, s. f., art de saire boume chère, فن لاكل.

GATEAU, s. m., espèce de pâtisserie ronde et plate, قرص , plur., اقراص ،Gâteau seuilleté au miel et aux . زلابسة - بقلاوة , amandes

قرص عسل , gautre d'une ruche , قرص عسل.

Part au gdteau, au profit, فسم _ نصبب.

تجار متعوس , GATE-BOIS, S. m. , menvais mentisier

GATE-ENTANT, S. COM., JY, 81, 6HT.

GATE-MENAGE, S. m., عناف السيت.

GATE-MÉTIER, s. m. fam., منافق صنعة.

GATE-PAPIER, a. m., mauvais auteur, تلاف ورق.

GATER, v. a., endommager, mettre en mauvais - افسد - خربط - عطل - . A فزع - . تلف - دربط .اعطب - خسر - I. عكس

لوث ـ . I. عكس Gatter, salir, عكس

_ أفسد , corrompre, au prop. et au fig., __ أ . Gater par trop d'indulgence, caresser trop, .خسر

Se Gâter, v. pr., perdre ses bonnes qualités. انفسد ـ انعكس.

عين _ تعفن _ انتزع , Se Gâter, se corrompre اهترى (fruits, viande, etc.) من I. (viande) ـ مدر A. (œufs).

Se Gater ou être gaté, être détériore, نعطل ـ ـ تعطل . تعضرب _ تعضر بط

معفر , Gaté , pourri , corrompu ,

.ولدخاسو- ولد دلع - ولد مدلل , Gdté (enfant)

GAUCHE, s. f., le côté gauche, ijune _ die على الشيال, A gauche, du côté gauche, يسار.

A gauche, de travers, à contre-sens, بالقلوب.

.اليد اليُسْرَى ـ بد الشهال ,main gauche

Gauche, au fig. fam., ridicale, maladroit, غشيم .قليل الشطارة _

معوج , Gauche , mal fait , mal tourné , معود ,

GAUCHEMENT, adv. fam., avec maladresse, שוליבון, .ىقلتر صنعة ـ

GAUCHER, ERE, s., qui se sert ordinairement de la main gauche, أعسر _ اشول.

غشومية , GAUCHERIE, s. f., غشومية.

.صفرا , GAUDE, s. f., herbe qui teint en jaune, صفرا

رقاقة, GAUFRE, s. f., pâtisserie,

قرص شهد , Gaufre , rayon de miel

O. بصم م طبع , empreindre

عصاية طويلة, GAULB, s. f., perche, عصاية طويلة.

GAULER, V. a., تبط بالعصاية O.

GAZ, s. m., fluide aériforme, 79).

. بروجيل - قز , GAZE, s. f., étoffe très-claire

Gaze, au fig., voile, ستر.

.غزلان , plur. , غزال , plur. , غزلان .

GAZETIER, s. m., مُختَّر

ورقة خبرية , GAZETTE, S. f.,

GAZEUX, SE, adj., de la nature du gaz, روحي.

GAZON, s. m., خضرة.

L تغرید الطیب و GAZOUILLEMENT, 8. m., مناغاة الطير

.غرد ـ ناغى . GAZOUILLEB , v. a. ,

Géant, в, в., وجبار- اعوان , plur., اعون ; pl., مثل العون , A pas de géant , très-vite . جبابرة

GÉLATINE, s. f., substance animale gélatineuse, .هلام

GELATINEUX, SE, adj., هلامي.

GELÉE, s. f., grand froid qui glace, جليد. Ge-رأوية (Barb.) ـ صوّر ,lee blanche

وَرُبْ موقة مجلد, Gelée, suc, jus coagulé, عموقة مجلد; GAUCHE, adj., opposé à droit, اربوب مليال La plur., وبوب Espèce de gelée composée de moût et de farine, خبيصة.

GELER, v. a., endurcir per le froid, عليه. Il gèle, عيلج لينعا).

Soler, v. m. et Se Geler, v. pr., عجل O. _ علحة. Je gèle, j'ai très-froid, کنا برداری کثیر

.فروجه برية بعد oiseau, غروجه برية

. برج الجوزا , CEMBAUX, s. m. pl., constellation

Gémin, v. n., soupirer et pleurer, z i O. – il I. GEMISSANT, E, adj., ايح

GEMISSEMENT, s. m., أبيا - الين

GEMMATION, s. f., bourgeonnement,

.ملج معدنی _ ملح اندرانی (sel), ملج . ثـقيل _ يزعّل _ يزنق , Genant, B, adj.

GENCIVE, s. f., chair qui entoure les dents, الحم , قيد الاسنان - لثات et اثنا , plur. , لثنة الاسنان شرطى ـ قواس ، Gendarme, s. m.

تعزرون GRNDARMER (SE), v. pr. fam., s'irriter, تعزرون تغشير.

GENDARMERIE, s. f., le corps des gendarmes, .شرط ـ جلاوزنخ

GENDRE, s. m., qui a épousé la fille de quelqu'un, , plur. حافد ـ صهر ـ جوز ,vulg. زوج بنت الحتان, plur., ختن ـ حفدة.

عذاب, s. f., torture, عذاب.

عسف _ ضيقة, contrainte, غسف _ ضيقة أنعب فكرة . Se mettre l'esprit à la gêne, زنقة _

GÉNÉALOGIE, s. f., نسب _ نسبة. Généalogie de

GÉNÉABOGIQUE, adj. com., دسبی

GÉNÉALOGISTE, s. m., qui dresse des généalogies, نساية.

GENER, v. a., incommoder, importuner, je; -. ثقل عليد

Géner, contraindre les mouvemens, إنتي I. . يك مفتوحة _ كرام , plur. مسف _ ضيق على , Gener, tenir en contrainte Géner, embarrasser les mouvemens, قبكك.

Se Gener, v. ref., se donner de la peine, انتصب قلبم I زنق روحه ـ

Général, e, adj., commun à un grand nombre, أعمّ فابدة . D'ane utilité plus générale عامّ ـ عهومي # Devenir général, متم على الكل 0.

GÉNÉRAL, s. m., qui commande une armée en رصاری هشکر به سر عسکر ،chef

Général, le plus grand nembre, اكثر.

في الاكثور بالبجيلة , En general, adv., أفي الاكثور

مقام سرعسكر, GENERALAT, s. m. مقام

. مالتيلة _ عوما , GENERALEMENT, adv.

GEMERALISHR, v. a., rendre général, Le O.

ريس روسا العساكر, m., وسأ العساكر.

عهومية ـ عهوم Généralité , s. f. , عهومية ـ

Généralisés, au plur., discours sans rapport pré-.کلام عام ,jet منه cis au

GÉNÉRATIF, IVE, adj., مولد. Force générative, قَوَّةٌ مولدةٌ

Génératif, d'où découlent toutes les conséquences, .اصلے

- تناسل GÉNÉBATION, s. f., action d'engendrer,

Génération , postérité , descendans , ذرّ بة . ابنا العصر ـ امم , plur. , ما العصر ـ امم . تسولد, Génération, ordre naturel de la génération, اتسولد

تناسل ـ

Génération, espace convenu de trente ans, جيل ا جيال ,plur.

. بهروة _ بكرم Généakusament, adv., بهروة _

صاحب مروة , Généreux, se, adj., magnanime . الماحث نخوة . Il n'est point généreux d'abandon ما في المروة أن نتخلي من هذا ner cet homme, ما .الرجل

; كويم _ استحيا , plar. , سخى ; كويم _ استحيا

. جيد , Généreux , do bonne qualité , عيد

GÉNÉRIQUE, adj. com., ... مروقا , Générosité, s. f., grandeur d'ame .سخا _ جودة _ كرم , Générosité, libéralité Genêt d'Es-رتهة _ وزال, Genêt d'Es-

pagne, à fleurs jaunes odorantes, ترمجبيل.

- عرعر - كوكلار، Genévrier, s. m., arbrisseau, عرعر -. شجرة السندروس - ابهل

ÇÉNIE, s. m., esprit, démon, جنى; coll., جنى; .شيطان _ جات , plur.

ملک حارس, Génie, ange tutélaire

Génie, caractère propre d'une langue, Jule.

Il a le قرابحة, talent, disposition naturelle, قرابحة senie du mal, بؤذى الناس, génie du mal,

هية عالية ـ عقل, Génie, esprit élevé

ا عراعة, inspiration, faculté de créer, ا ذو قريحة ,Qui a du génie .قريحة

.الهندسة, Génie, art de l'ingénieur.

GENIÈVRE, s. m., graine du genévrier, حب العرعر - حبّ الكوكلان

GÉNISSE, s. f., jeune vache, اعجاد.

GENITAL, E, adj., تناسلي. Faculté génitale, إن علم رسم الأرص الم . اعضا التناسل ,Parties génitales || . قوة مولك

شفص ـ جر , Génitif, s. m., terme de gram. GÉNITOIRES, s. f., pl., parties génitales du mâle, .مذاكر

GENOU, s. m., مَكُنِ, plur., كِنْ A genoux, على الركب

Demander à genoux, au fig., en grâce, humble-. تواقع على الركب و التهس ,ment

GENOUILLET, s. m., plante, أخاتم سلبمان.

إجناس et جنوس , plur., جنوس et الجناس. ألبشر , Le genre humain

Genre, gout particulier d'un peintre, etc., غية. Genre, style, manière d'écrire, نظم. Genre, terme de grammaire, بينس.

GENS, s. plur., fém. après l'adj., masc. avant, خدمة - زلية , sing.; زلام - اتباع , domestiques mâles Bonnes gens, hon- ناس ـ قوم. Bonnes gens

أس ملاح ,nêtes gens

Gens de, اصحاب اهل . Gens de lettres, اهل الادب المل الشرايع ,Gens de loi اهل الادب الهل الادب d'affaires, اصحاب الشغال Gens de bien, اهل خير ـ اهل عرض

جنسیانت ـ جانطیان , Gentiane, s. f., plante وثني ، GENTIL, s. m., païen

كوتبس ـ ظريف ـ شلبي GENTIL, LE, adj., joli,

ק plur., شریف plur., .اشراف

عبادة الأوثان GENTILITÉ, s. f., idolatrie, عبادة الأوثان

- ظرافت ـ شلبنت ، GENTILLESSE, s. f., agrément .كواسة _ حلاوة

. تكواسة , Gentiment, adv. fam.

وكع et ركع et وكعات, plur., وكعة et وكعات. علم المساحة , Géodésie, s. f., علم المساحة .

Geographe, s. m., رسّام لأرض ou جغراف ои.

GEOGRAPHIE, s. f., July 100 - 200 -

جغرانی Géographique, adj. com.,

. معلوم السجار, GEÔLAGE, s. m., droit dû au geôlier, معلوم

Geôle, s. f., prison, سجس.

Geolier, s. m., concierge d'une prison, سجار.

GÉOMANCE, CIE, s. f., divination au moyen de e وصرب الرمل, points tracés au hasard

رمال ـ صرّاب رمل , Geomangien, ne, s., لمال ـ صرّاب رمل .

GÉOMANTIQUE, adj. com., de la géomancie, , ,,.

GEOMÈTRE, s. m., مهندس.

Géométrie, s. f., science des mesures, علم الهندسة.

GÉOMÉTRIQUE, adj., de la géométrie, هندسي. GÉOMÉTRIQUEMENT, adv., بهندسة.

جرجس , George, n. p.

Géorgien, s. f., كرجستان. گرجي .

GERANIUM, s. m., ou BEC DE GRUE, plante, ابرة الراعي.

Gerbe, s. f., faisceau de blé coupé, اجرزة.

وبط السبل, GRABER, v. a., mettre le blé en gerbe, ربط السبل.

Gerbo, s. m., ou Gerboise, petit quadrupède, يرابيع; plur., يرابيع.

GERCE, s. f., vermine qui ronge les habits, عشد . Gerce qui ronge les meubles, سوسة . ∥ Gerce qui ronge les livres, "مسوسة _ أرضة _ دود

Gercer, v. n., faire de petites crevasses, شق O. Se Gercer, v. pr., انشق.

شواهیر، , Gerfaut, s. m., oiseau, شاهس ; plur., شاهس.

GERMAIN, NE, adj., issu de frère, أبن عم لزم Germain, issu de sœur, ابن عمة لزم.

.نهساوی GERMAIN, s., allemand,

يخص النهساوية, GERMANIQUE, adj. com.,

GERMANDRÉE, s. f., plante (grande ou aquatique), اسقوردبون كامادر بوس الماء . Germandrée (petite), ou petit chêne vert, بلوط كلارض ـ كامادر بوس

Germe, s. m., partie de la semence dont se forme la plante; première pointe de verdure, خاشنة ـ زراع ـ تاشنة

Germe, au fig., semence, cause, بزر اصل برزر. Faire éclore les germes d'une révolution, انشا اصول الفتنة, GERMER, v. n., pousser le germe au dehors, ورّع O. ـ نبث A.

GERMINATION, s. f., نبوت _ "نزريع

Gésier, s. m., deuxième ventricule des oiseaux granivores, قوانص , ou قوانص ; plur. , قوانص.

GESSE, s. f., plante légumineuse, نوع جلبان. GINGEN
Gesse sauvage, ou Gland de terre, جنزبيل.

GESTATION, s. f., temps de la portée des femelles, مدّة الحبل.

Geste, s. m., mouvement du corps, de la main, des bras, انشبير ـ حركة ـ أبيها ـ وما.

GESTICULATEUR, S. m., coop.

.وما , GESTICULATION , S. f.

شبّر۔ اومی الی ،GESTICULER, v.n., faire des gestes ۔ تدبیر الاشغال ،GESTION , s. f., action de gérer کالہ

GIBBEUX, SE, adj., bossu, باجدب.

Gibbosité, s. f., courbure en bosse, عدبة.

Gibecière, s. f., bourse, sac pour la chasse, كنبر عربطة

GIBELOTTE, s. f., fricassée, الخصني.

GIBERNE, s. f., bolte aux cartouches, ابيت بأرود.

مشنقة, Gibet, s. m., potence, مشنقة.

. صيدة _ صيد , GIBIER , 8. m. , عيدة

Gibier de potence, خرج المشقة. .

Giboulée, s. f., ondée de pluie mêlée de grêle, رشّة مطر مع بُرُد

GIBOYER, v. a., chasser, John.

GIBOYRUR, s. m., عيّاد.

GIBOXEUX, SE, adj., abondant en gibier, كثير الطير و الوحوش.

GIGANTESQUE, adj. com., qui tient du géant, عوني.

منفوع , emphatique منفوع.

Gісот, s. m., cuisse, قضاغ; plur., افخاد.

O. هز رُكُبه _ حرّك رجليه , GIGOTTER , v. n., عبال من المالك والمالك المالك ال

GILET, s. m., sorte de corset, مديرى ou وصدرية; plur., صدارى

مسخرة _ مضحكة , GILLE, s. m. , niais

Gimblette, s. f., påtisserie dure en anneaux, کعک ـ کیمک

- زنجبیل , GINGEMBRE , s. m. , plante des Indes . جنزبیل . GINGUER, v. n., ruer, Lyd O.

زرانی; plur., زرافت GIRAFE, s. f., caméléopard, O. جد ـ ثلج (de jets d'eau, le froid, عد ـ ثلج). de fusées réunies), القدّ

و.او ; شیعدان , chandelier à branches

بحر الثلج ـ البحر النجيد , La mer glaciale بجارة الماس , Girandole , assemblage de diamants . بحر الثلج ـ البحر جر شهسی, Girasor, s. m., pierre précieuse, جبر شهسی.

...رداب للتلج ا Clou de gi. قرنفل بالتلج ا Clou de gi. . کبش قرنفل rofle,

Girotlée jaune, منشور Girotlée jaune, .خيري

GIBOFLIER, s. m., arbre qui donne le girofle, .شجر القرنـفل

Ginon, s. m., partie du corps depuis la ceinture jusqu'aux genoux, étant assis, جور; plur., بجور

. تناب الفخار الكنيسة , Giron de l'Église, sa communion CIROUETTE, s. f., أوارة هوأ ي.

GISANT, E, adj., étendu, اميدود.

GISEMENT, s. m., (des côtes de la mer), .وضع سواحل البحر

ههنا مستریح ،CI-GIT , ici est

.ماوى , Gire, s. m., demeure

Gite, bas de la cuisse du bœuf, اسفل فخدة البقر. صر, GIVRE, s. m., gelée blanche, صر

GLACE, s. f., eau durcie par le froid, علم . ہوز ـ جلید

, plur., مرأة ـ مرأية , plur., مرايا ٥٠ مراء

Glace, liqueur glacée, مثلر عنبرى مثلر.

Glace, au fig., air de froideur, indifférence, برود.

. قرارى Ferré à glace, au fig. fam., très-habile, قرارى Rompre la glace, au fig., hasarder le premier une démarche, etc., باب A. || Cœur de glace, très-

قلب قاسي, dur,

جهد ـ ثلج ، GLACER, v. a., congeler

فشف Glacer, au fig., intimider, refroidir,

Glacer v. n. ou Se Glacer, v. pr., se prendre par

O. صقل, Glacer, lustrer

. صنعة و معيل المرايات, BLACERIE, S. f., ت

. بنشف , GLACIAL , B , adj. , au prop. et au fig. ,

GLACIÈRE, s. f., lieu où l'on conserve la glace,

GLACIS, s. m., talus, نزلة.

قطعة جليد ـ قطعة ثلج ,GLAÇON, s. m.,

.كسيفون _ دلبوت , GLATEUL, s. m., plante

GLAIRE, s. f., humeur visqueuse, إلال مشفنة:

. بياض البيض البيض, Glaire, blanc d'œuf,

GLAIREUX, SE, adj., plein de glaires, ...

- طیر، ابلیز , GLAISE, adj. f., terre forte et grasse

GLAIVE, s. m., épée tranchante, ...

لم القش _ تصييف , GLANAGE, s. m.,

بلوط - بجم , GLAND , s. m., fruit da chêne , بلوط -

Gland, ornement qui imite le gland, 5;. Gland de شرابت به soie, flot,

.كبرة _ حشفة م Gland, extrémité de la verge

. قلبق اليهودية, Gland de Terre, s. m., plante, قلبق اليهودية. Gland de mer, coquiflage, ...

GLANDE, s. f., partie molle, spongieuse, qui sert à la sécrétion des humeurs, الوزة.

Glande, tumeur, عَدَّة _ فاح.

الوزى, GLAMDUDEUX, SE, adj., كوزى.

GLANER, v. a., ramasser les épis après la moisson,

.0 قش ـ .0 لمّ القش ـ صبّف

ليّام القش ـ صيّاني .Geaneur, s. 12.

GLANGER, s. f., ce que l'on glane, le.

عوى ما l. موى GLAPIR, v. n., crier,

بيصوى , GEAPISSANT, E, adj., qui glapit

عواء ـ صوى GLAPISSEMENT, S. m., cri .شقيق القرن

GLAUX, s. m., herbe, سيلمة الحليب.

GLISSADE, s. f., mouvement du pied qui glisse, زلقتر.

GLISSANT, E, adj., sur quoi on glisse aisément, مزلة , Pas glissant , ألق _ يزلق

GLISSEMENT, s. m., زلقتر ـ تزليق;

GLISSER, v. a., mettre, insérer adroitement, . دش می ۵۰ دش

Glisser, v. n., couler sur un corps gras ou uni, الق م زحل م زحل م زحل م زلق م زلق م زلق م زلق م زلق ا وخل السرج عن ظهر الفرس ,le dos du cheval Son pied glissa, جله, القت وجله, القت المانية Glisser de la main, de la poche, tomber, انسلت من یك A. اً او من جيبد. ∐ L'anneau glissa de son doigt, انسلت , انسل , انهلص النحاتم من اصبعته Nous avions tout prévu, excepté de glisser pendant (prov.) كل شم صبناه لا الزلق في الصيف " Glisser à dessein pour s'amuser, تزلق. Glisser, être glissant, زحلق م. ـ زحلق. O. فات الشي , Clisser sur, passer légèrement sur, فات الشي , O. .اوجز ،ذكر الشي ـ

Glisser sur, faire une impression légère sur, ما اثر فيد

Se Glisser, v. pro., s'insinuer, se couler doucement sans être vu, اندس ـ انسل ـ . ه زبق Il se glissa dans l'appartement, أنشل و فات الى جوا.

GLISSOIRE, a. f., endroit pour glisser, ג'וצה,: _ كرات, plur., كرة ; plur., حرات , corps rond

. كُور , plur. ; كوراة

كُرة صَغيرة . GLOBULE, s. m.,

كرى, GLOBULEUX, SE, adj., composé de globules, GLOIRE, s. f., honneur, estime, réputation méritée, عبلاً عنو عنو . C'est au prix de

longues veilles qu'on acquiert la gloire (littéraire), prov.). || Ternir la من طلب المعالى سهر الليالي إد ما ميت....ا , pavot cornu) من طلب المعالى سهر الليالي إد aloire, خرق الناموس I. ∥ A Dieu appartient la . لله الحمد المؤتد والشنا السرمد, gloire éternelle

جلال ـ اتبة , Gloire, éclat, splendeur

Sloire, béatitude céleste, علالة.

Gloire, orgueil, vanité, قنحوة. Se faire gloire de, .افتخر ب

GLORIEUSEMENT, adv., نعت عصحا.

GLORIEUX, SE, adj., qui s'est acquis, qui mérite de la - حيد - جليل - معزر - مهتجد - مجيد مفتخر

حليل, qui jouit de la gloire céleste, حليل.

مفتخر ـ متعظم , plein de vanité, مفتخر

GLOBIFICATION, s. f., كيجيع.

GLORIFIER, v. a., rendre honneur et gloire, عظم قدرة الرب ومجّد , Glorifier Dieu . عظم _ مجّد

Se Glorifier, v. ref., بافتنجر ب

. نفخة , GLORIOLE, s. f., vanité

. تنفسير , GLOSE , s. f. , commentaire

فسر, GLOSER, v. a., faire une glose, فسر

Gloser, censurer, interpreter en mal, اول.

GLOSEUR, SE, s., qui glose sur tout,

GLOSSAIRE, s. m., dictionnaire, ترجان.

GLOSSATEUR, s. m., qui explique un texte, شارح ـ مفسّر ـ مترجم

GLOTTE, s. f., fente du larynx, قتحة الحلق.

GLOUGLOU, s. m., bruit d'une liqueur versée dans une bouteille , لقلق.

- تكاكى , GLOUSSEMENT, s. m., cri de la poule .قرق

نقنق ـ . O قرق , GLOUSSER, v. n., crier (poule), قرق

GLOUTERON, s. m., plante. Voyez BARDANE.

.اكول ـ بطناني ـ شرة , a., هرة , GLOUTON, ME, a., هرة

بشراطة ,GLOUTONNEMENT, adv.,

GLOUTONNEAIR, s. f., avidité dans le manger, شراعة.

GOD

Gru, s. f., composition visqueuse, , \$13.

GLUANT, a, adj., viequeux, ذبق مديدتن _ لزج,

عودة مدهونة بدبق .GLUAU , S. m.,

Genera, v. a., enduire de glu, الاهل بديق O.

مادّة لزجة ,GLUTEN, s. m.,

اليم - بارد - J. GLUTINATIF, v. a., et GLUTINEUX, EGIS, adj., - عارد - الم

تهسنحور تبارد ـ تلأام , Geroux, م m., génie gardien des trésore جني حافظ الكنوز

GRAPHALEUM, s. m., ou Ostonnière, plante, مناسف مد والدة ما لأسة المالية الما

Gnoxon, w. m., style sur un cudran, مبيل

GOBE-MOUCHE, s. m., lózard, الورل, الورل,

Gobe-Mouche, au fig. fam., niais qui s'ecenpe de meur, ملقى التحقية لـ لـ riens, اسنادلة plur., مسنادلة

GOBELET, s. m., vase, قداح; plur., جاقداح, Gobelets de joueur, حقّة; plur., يُشَوِّي. Joueur طقة باز ـ حاوى , de gobelets, escamoteur, fourthe, .مزعبر ـ

GOBER, v. a. fam., avaler, sel A.

Gober, au fig., croire légèrement, (\$3.0.

Gober, saisir quelqu'un à l'improviste, ; is L.

GOBEUR, s. m., gourmand, يلاع.

.I. سقى الحبقة, Boire, تسقى الحبقة

غنادرة , plur , غندور , Godelureau , s. m.

GODET, s. th., sorte de vase à boire, ... ; pl., افناجين

Godet, vase attaché à une roue pour élever l'eau, .قواديس , phun ; قادوس

GODICHE, s. f., GODICHON, s. m., niais, إليسر; , مسخورة _ تيوس , phur.

Godin, s. m., veau dejà fort, عجل.

GODIVEAU, s. m., pâté chaud de hachis de watu, معيش بلعم عجل

GOELAND, s. m., diseau de mer, منقلة.

GožLETTE, a. f., petit bătiment à deux voiles, .مركب بقلعين

GOFFE, adj., saal bati, grossier, maledroit, See.

GOGAELLE, s. f. popul., repes joyeux, a.b.

A Gogo, adv. pop. (vivre), dans l'abondance,

GOGUENARD, B, adj., mauveis plaisant, خبيث

GOGUERARDER, v. n., plaisanter mal, railier,

GOGUENARDERIE, s. f., fam., manvaise plaisanterie,

GOGUETEES, s. f. plur. fam., propos joyeux, Se mettre en gognettes, en belle ha-

اكول ـ بتاء اكل ,GOINFAR, s. m. popal.

GOINTARR, v. m. popul., Lal A.

GOUNTHERIE, s. f. pop., and.

Goltna, s. m., tumeur grosse de nature spongieuse à la gorge, علم الم

.جون _ بعور داخل في الارض , .GOLFE, a. an.,

GOMME, a. f., substance épainse qui découle des arbres, مىهوغ عد صهوغات, plur., صهغ et مسهغ Gomane arabique, صیغ سناری on صیغ عربی Gomme-. كوتا كنبا, gutte

صيغ, v. a., enduire, mêler de gomme, صيغ. . صهایی, Goundaux, sz, adj., صهایی

وجع ركب, GONAGRE, s. £., gourse aux genoux, وجع Gond, s. m., marceau de fer qui soutient in pen-رُزْرْ, pl., ورزة مع عقب الباب مجارور الباب عقب الباب م

Hors des gonds, au fig. fam., hors de soi, ...لحاير العقل من الغضب ـ

GONBOLE, s. f., batema couvert, acce; pl., pi. منفوج ـ وأرم , carle, ومنفوج ـ وأرم

GONFLIENCENT, S. 18., enflare, 0, - 35.

نفنے - ورم , Gonyeun, v. a., faire devenir enflé, Gonfler, v. n., enfler, ورم I.

انتفن , Se Gonfler, v. pr., s'enfler

سيلان فرنجي _ نزول المني , GONORBREE, s. f. . خنوص , Goret, s. m., petit cochon

.زور اعناق , pl., عنق , Gonox, s. f., devant du cou Gorge, gosier, حلق . Mal de gorge, خناق.

صدر, cou et sein d'une femme, صدر.

.معنيق , Gorge, détroit, défilé,

Comper la gorge, au fig. fam., ruiner, فلك. Prendre à la gorge, contraindre par violence, A. | Rendre gorge, vomir; au fig., restituer ٨ ضحك بقبقهة

Gonesz, s. f., جرعة - شربة. Prenez une gorgée de fumée (de tabac), تعند لک غضه

GORGER, v. a., souler, remplir, کل ه. _ اشبع ... اشبع ... Se Gorger, v. pron., se remplir jusqu'à la gorge, امتلی ـ انبشم

GOSIER, s. m., canal de la voix, des alimens, .حلقوم ـ حلق ـ زور

قديم , Germique, adj. com., su fig., ancien, قديم.

GOUACHE, s. f., peinture avec des couleurs dé-. تصوير بالوان محلولة في الماء ,layées dans l'eau

قطران , Goudaon, s. m.,

.0 دهن بالقطران ـ قطرن ,Govenounza, v. a., فطرن ـ و مهلک _ غیر , abime, مهلک _

Goviar, s. sm., walet de soldat, de maçon, عفش. Il a le goût bon, ذوقد صحيح قابودی, سیک صغیر۔ بساریة ,Govrew, e. m., یقابودی

دَية, Goulée, s. f., bas, grosse bouchée, خية.

Goulet, s. m., entrée étroite d'un port, فم و يوفاز المينا

Gouisaraz, adj. com., pop., glouton malpropre,

ملقوم ـ عنق , Govlor, s. m., cou d'un vase

GOULU, E, S., glouton, دبيان.

مرشتہ . GOUPILLON, s. m.,

خدران, Gound, adj., engourdi par le froid, اغدران .من البود

GOURDE, s. f., courge vide servant de bouteille, . Gourde de bois ou de cuir pour conserver l'eau, .مطرة

مسوقت _ زقلة , Gourdin, s. m., pop., baton GOURMADE, s. f., coup de poing, ...

- عبد البطن - بطيئي , GOURMAND, E, adj.,

GOURMANDER, v. a., réprimander durement,

_ طانت , GOURMANDISE, s. f., vice du gourmand

GOURNE, s. m., maladie, mauvaises humeurs, البلعم العليظ.

GOURNET, s. m., qui sait goûter et connaître le . صاحب نظر في النبيد , vin

GOURNETTE, s. f., anneau, chaînette de fer tenant au mors et passant sous la ganache, مالسلة اللجام .حلق الفك

. فقر، ـ قصل Gousse, s. f., enveloppe de grains, فقر، ـ قصل

رأس ثوم ,Gousse d'ail, tête d'ail

Gousset, s. m., creux de l'aisselle, انقرة الأط.

. جيب اللباس, Gousset, petite poche de culotte, جيب

Gour, s. m., le sens qui discerne la saveur, دُوقِي.

Godt, appétence des alimens, اشتها _ نفس _ ال ما لد نفس باكل n'a de goût pour rien, ما

لذة _ طعية ,Godt, saveur

Godt, au fig., sentiment du beau, discernement, finesse de jugement, تهييز - نظر - ذوق Bon goût, غوتی سلیم. # Il a du goât et du discernement, .هو صحيح الذوق والتهييز

Tenir le gous d'une chose, عبد الله بابتهاج و رعبة . Écouter avec goût la parole divine, استهاع كلام الله بابتهاج و رعبة ال اا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا الله بابتهاج و رعبة ال الله بابتهاج و رعبة الله بابتهاج و رعبة إلى الله بابتهاج و رعبة إلى الله بابتهاج و رعبة إلى الله والله بابتهاج و رعبة إلى الله بابتهاج و رعبة الله بابتهاج و رعبة إلى الله بابتهاج و رعبة و رعبة الله بابتهاج و رعبة الله بابتهاج و رعبة و رعبة الله بابتهاج و رعبة و رعبة الله بابتهاج و رعبة و ر

Goût, manière de faire, genre, على الفرنج و Gouverneme على سبر الفرنج. Gouverneme على سبر الفرنج و Gouverneme على طعية فرنجية . Gouverneme

Gouter, v. a., discerner les saveurs, ذاق O. Godter, au fig., essayer, ذاق O. جرّب ـ O. داق Godter, approuver, استصوب ـ استحسن.

Godter, sentir, jouir des plaisirs, متطعب المتطعب المتعادب المتعا

. تعود العصر (Goûter, avoir du goût pour, عجبه الشي اعجبه الشي . Goûter, v. n., manger (quelques heures après le نعود (O. Goûter (avant le diner), نعود العصر.

GOUTER, s. m., repas entre le diner et le souper, اكل العصر. Goûter (entre le déjeuner et le diner), العصر العصر العصر (Temps du goûter (après midi), نعويدة

GOUTTE, s. f., petite partie d'un liquide, عمدة. الله Goutte à goutte, un قطرة. الطفة. Une goutte, un بُطفة.

, Goutte, adv., au fig., rien, شي. Ne voir goutte, الدينظر شيأ.

Goutte, maladie qui attaque les jointures, المافك من المفاصل. Goutte aux pieds, المافك من Goutte aux pieds, المقرس Goutte sciatique, goutte à l'embolture de la cuisse, اعرق النساء Goutte sereine, obstruction subite du nerf optique, كُينة منقطة في العين.

بن دا الملوك, Goutteux, se, adj., بن دا الملوك.

GOUTTIÈRE, s. f., tuyau pour faire couler les eaux de pluie des toits, عزراب ـ قصبة; plur., مزاربب, gouverner en navire, دفة.

Tenir le *gouvernail*, au fig., régir, gouverner, دبّر ـ . o. ساس.

GOUVERNANTE, s. f., femme qui a soin d'un enfant, قناً. Gouvernante, femme qui a soin d'un ménage, أمينة.

GOUVERNEMENT, s. m., constitution d'un état, ceux qui gouvernent, ڬڬ.

Gouvernement, manière de gouverner, حکومۃ ۔ کومۃ.

Gouvernement, charge de gouverneur, حكم _ _ _ . Donner à quelqu'un le gouvernement d'un pays, ولاية البلاد . قلَّك ولاية البلاد

Gouvernement, territoire dépendant d'un gouverneur, تالا.

Gouverner, administrer avec épargne, برر.

O. قاد , Gouverner, conduire , mener

Gouverner, faire l'éducation, avoir les soins convenables de, رتّب د أرى ـ رتّبي.

Gouverner, avoir grand crédit sur quelqu'un, le mener, قاد ـ نسلط على ـ استولى على O. Se laisser gouverner par quelqu'un, عطى ذقند بيد احد.

Gouverner, régir, t. de gramm., في لوغ A. Se Gouverner, v. réf., se conduire, أسلك سلوكاً O. Gouverneur, s. in., qui gouverne une province, باشا و ولاة, plur., باشا و ولاة, plur., باشاوات. Gouverneur d'une ville pour un pacha, متسلم.

Gouverneur, intendant, administrateur, معلّم مرتى.

Gouverneur, chargé de l'éducation, معلّم مرتى (natte).

Grabat, s. m., petit et méchant lit, مصيرة (natte).

شوشرة (natte).

أفضال, pl., فصل , pl., فضال احسان _ انعام _ نعم ; plur. , نعمة _ qu'un la grâce de, انعم و اكرم عليد ب. # Faites-.درجة _ مقامات , plur. ; مقام _ مراتب | اربد منك ان تهن على بقبول , moi la grâce d'accepter دُخُلك _ من فصلك , De grâce, je vous en prie الله يخلك _

Grace, remise, pardon, عفو - سهاح. Faire grace à quelqu'un, عفا عنه O. I. || Faire grâce à quelqu'un de quelque chose, ب ما جرس A. || Demander grâce pour quelqu'un, شفع, تشفع فيه A.

ـ نعم , plur., نعبة ; plur., نعبة مرجة , plur., مراحم Par la grâce de Dieu, avec la grâce de Dieu, ابعون الله و توفيقه ـ بنعهة الله Mala grace de Dieu, على خيرة الله L'état de grace, . النعيسة Qui est en état de grâce, Les grâces célestes, النعية Dieu lui fasse la grâce de se cor- المراحم الربية - رجه الله بالتوبة عن ذلك riger de ce défaut, .الله ينعم عليه بالتوبة عن ذلك

Grace, bonnes graces, amitié, faveur, محبة. Il est en grâce auprès du prince, il est dans les bonnes grâces du prince, للامير شايفه ـ هوفي عين الامير Perdre les bonnes grâces de, نزل من عينه I.

Se donner des . حلاوة - ظرافته, Se donner des grâces en marchant, اهترّ - تهایل De bonne grâce, volontiers, بطيبة خاطر. | De mauvaise grâce, à . كرها , contre-cœur

. بزور , plur. بزر Je vous شکر , plur. بزور , plur. rends graces, فصلك وجيلك. | Grace à Dieu, العصد Dieu,

.مستحق العفو . Graciable , adj. com بظرافت , GRACIEUSEMENT, adv. شلبنت ـ ظرافت , s. f., غرافت .. ظربف ـ حلو, Gangieux, se, adj., agréable على الماريف ـ GRACILITÉ, s. f., قدّ,

GRADATION, s. f., augmentation successive, .تدري<u>ج</u> - مدارجة

GRADE, s. m., degré d'honneur, مرتبة; plur.,

Gradin, s. m., petit degré, عرجة.

Gradins, au plur., bancs au-dessus les uns des عرج , autres

قسية درج, GRADUATION, s. f., division en degrés, مقسم بدرج, GRADUÉ, E, adj., divisé en degrés, Gradué, augmenté par degrés, مدرج.

له مقام, Gradué, un élève qui a pris un degré. له مقام

GRADUEL, LE, adj., qui va par degrés, تدریجی. GRADUELLEMENT, adv., par degrés, بتدريج

GRADUER, v. a., diviser, augmenter par degrés, قسم بدرج - درج

أعطى درج, Graduer, conferer les degrés,

GRAILLON, s. m., restes de mets, فضلة طعام زفر. ،رأيجمة زفرة , odeur de graillon

GRAIN, s. m., semence du blé, etc., عبّ مية; plur., حبوب. Les grains, le blé, l'orge, etc., البدار .الغلال ـُ الحسيبات ـ

Grain, fruit de plantes, جبّ - پنے; plur., حتة عنب, Grain de raisin, حبوب.

Grain, poids, soixante-douzième partie d'un gros, petite parcelle, عبة, plur., قير

Grain de vent, ربح

GRAINE, s. f., semence de plantes, بزرة; coll.,

Mauvaise graine, au fig., fam., mauvais sujet,

GRAISSAGE, s. m., action de graisser, دهان.

- شحم ـ ادهان , plur. , مشحم ـ ادهان , GRAISSE, s. f.,

Graisser, v. a., oindre de graisse, دهن ـ دهني 0.

Graisser la patte, au fig. fam., payer pour cor-برطل - .0 دهن ,rompre

O. عرك الظهر, batonner عرك الظهر. شحمي ـ دهني , Graisseux , se , adj. ,

GRAMEN, s. m., plante, ثيل.

Graminér, adj., de la nature du gramen, מم العهة ou عم العما. .من جنس الثيل

- أجرومية , Grammaire , s. f. , règles d'une langue .صرف و نحو ـ علم النحو

نحاة , plur., نحوى , plur., نحاة

GRAMMATICAL, adj., de la grammaire, فحوى.

.شرف _ علو _ عظهة _ حسب قوانين النحو .GRANMATICALEMENT, adv., علم مسبقوانين النحو .بحويا ـ

GRAND, E, adj., fort étendu dans les trois dimensions, عظيم ـ كبار, plur., خالي ـ الشرق و Grand المعالى ـ الشرق المجال و Grand ; كبير و Grandeur, élévation, puisde taille, الطويل Homme grand, المويل طويل.

رجل عظیم, Grand homme, qui a de grands talens Grand, excessif, remarquable dans son genre, عظیم. Grand crime, عظیم. | Un grand وليهة عظيمة, Un grand repas . برد عظيم لها قدر و قيمة

ـ الذي عليه الكلام, Grand, principal, important, عليه الكلام اصلی ـ کبير ـ راس ـ رؤوسي Les grands, الكبار.

في الكامل, En grand, de grandeur naturelle, في الكامل. En grand, d'une manière grande, غ الكبير. . كثر خيرك , . Grand merci, adv

عراجين , plur., عرجون _ [.محكمة كبيرة , plur., عراجين , GRAND-MAITRE, s. m., chef, ربيس.

GRAND-CEUVRE, s. m., la pierre philosophale, .جر الفلاسفة

. Ganno-Parvot, s. m., juge militaire, قاضى العسكر (grappin, عبك المركب). O. CRAND'CHAMBRE, 8. f., اول اول المحادث

Grandement, beaucoup, יל עובאי.

جدة - ام لاب ou ام لام s. f., ملاب ou جدة -

GRAND'MESSE, s. f., عنداس كبير.

GRAND'RUE, s. f., rue principale, السكة الكبيرة.

GRAND-ONCLE, s. m., oncle de l'oncle ou de la tante,

GRAND'TANTE, s. f., عيد العية ou عيد العيد العي

عظية , Grandesse, s. f., qualité d'un grand

GRANDEUR, s. f., qualité de ce qui est grand, کبر۔ عظم ۔ کبراہ

عظم , Grandeur, excellence, sublimité, noblesse

عظم , Grandeur, énormité

Les grandeurs, au plur., les honneurs, les digni-قدرة _ رفعة ,sance.

Grandeur, tout ce qui peut être diminué ou ang-.مقدار ,menté

GRANDIOSE, adj. com., sublime, عظيم.

GRANDIR, v. n., croître en hauteur, devenir grand, . کبر ـ .0 طال ـ طوّل

.عظيم للغايد , Grandissing, adj. fam., عظيم

GRANGE, s. f., bâtiment où l'on serre les gerbes, .انابر, plur. ; انبار ـ جرون ; plur. ; جُرن

جر صوار، , GRANIT , s. m. , pierre fort dure

Grappe, s. f., grains en bouquets pendans, عنقود; plur., عناقيد. Grappe de dattes, زباطة; plur., پاطة

خصلة , GRAPILLON , s. m., petite grappe

GRAPPIN, s. m., ancre à quatre becs, el., . اهلاب. Jeter le grappin sur, s'emparer de اهلاب.

GRAPPINER, v. a., accrocher un vaisseau avec le

مَدهر، GRAS, SE, adj., qui a beaucoup de graisse, مُدهر، . تخفنزر,Devenir gras à lard, ناصر ـ سيان, pl.,ناصر ـ سيان, pl.,ناصر ـ سيان, pl. | Rendre gras à lard, خنزر.

Gras, sali, enduit de graisse, زفر

Gras, au fig., fam., sale, obscène, زفر. Discours gras, زفر القش فالت. ∦ Parler gras, زفر القش فالت. Gras, tenace, fertile (terre), أرض دسية.

Gras (jours), où les chrétiens mangent de la viande,

جابا ـ مجانا الله Je suis رفر ـ . اكل زفر و Faire gras, manger gras . انا قرفان من الزفر, Gratis, au

Gans, s. m., partie grasse de la viande, endroit charnu, محتب عنه على Le gras et le maigre d'un morceau de viande, والهبر الشحم و الشائل. الدوية السائل المائل الم

Gras-double, membrane de l'estomac du bœuf,

فى الهنا, GRASSEMENT, adv., à l'aise, الهنا.

. بزبادة , Grassement , généreusement ,

GRASSET, TE, adj. fam., un peu gras, ...

GRASSET, s. m., jointure de la cuisse à la jambe,

. وقور - صاحب وقار الم بقلة الكسسرم ، GRASSETTE, s. f., plante . حشيشة الدهن . حشيشة الدهن

لدغة في حرف الراء , GRASSEYEMENT , 8. m., الدغة في حرف

GRASSEYER, v. n., parler gras, mal prononcer le R, ما النغ المانغ في حرف السيادة يقرط بالرا الله المانة يقرط بالرا

Grasseveur, se, s., qui grasseye, خماً الثغ Grassouillet, te, adj., diminutif de grasset, محفلل.

Grateron, s. m., plante, خذنى معك . بلسك ـ مصفى الراعي

Gratifier, v. a., بانعم عليه ب. اكرم, انعم عليه ب. Gratifier, par iron., تيكرم على ب.

Gratin, s. m., ce qui demeure attaché au fond dù poélon, قعر المقلّي,

GRATIOLE, s. f., petite digitale, غرانيولا.

- بلاش ـ من غيراجرة , GRATIS, adv., sans frais عبراجرة ,

من عيراثبات, Gratis, au fig., sans preuves, عبراثبات.

GRATITUDE, s. f., reconnaissance d'un bienfait, عرفان الجيل ـ شكر الاحسان.

GRATTER, v. a., frotter avec les ongles, ಎ. O.

O. قحط ـ قشط ، Gratter, racler, enlever, فحط ـ قشط . قواني ـ حكّه , Grattelle, s. f., maladie, قواني .

مقاشط , plur. مقشط , Grattoir, s. m., outil

GRATUIT, E, adj., fait ou donné gratis ou sans

من طيبة الخاطر- بلا أجرةً - مجان , obligation

Gratuit, sans fondement, باطل.

Gratuitement, sans fondement, باطلاً.

GRAVATS. Voyez GRAVOIS.

GRAVE, adj. com., pesant, ثقال; plur., ثقال.

Grave, au fig., qui agit, parle avec sagesse, وقور عاحب وقار

مَهم , important, de conséquence, sérieux , مُهم م مرص ثقيل , Maladie grave . ثقيل ـ يحرز ـ عظيم . ∦ Auteur grave, auteur de grande considération , مادّة فظيعة , Affaire grave, fâcheuse . مولف معتبر الإم جدّ , Style grave . كلام جدّ .

Grave, bas et profond (ton), مس جرم. Graveléz, adj. fém., (cendre), قلى الخير.

مرتل , GRAVELEUX , su, adj., mélé de gravier , مرتل

. بد الحصوة , Graveleux, sujet à la gravelle, بد الحصوة

Graveleux, au fig., fam., trop libre (discours),

.كلام فالت ـ كلام خارج

. حصوة , GRAVELLE, s. f., maladie

Gravement, adv., avec gravité, بوقار.

O. نقش , Graver, v. a., tracer avec le burin

Graver, au fig., imprimer fortement dans la mémoire, dans le cœur, أرسني. Se graver quelque chose gré ou bon gré à quelqu'un de, مد احدًا على 0. . أذمّ احداً على , O. # Savoir mauvais gré شكرة على _ ا A. ∥ Ce que l'on شكرة على . ♦ O. # Savoir mauvais gré apprend dans la jeunesse se grave bien dans la mé-.العلم في الصغر مثل النقش في الججر, moire

منقوش, منقش (de petite vérole), منقوش .بالعجدري

نىقاش, GRAVEUR, s. m., artiste qui grave, نىقاش

حصر ، GRAVIER, S. m.,

GRAVIR, v. a., monter, grimper avec peine, تشعيط Gravir une montagne, تشعب على على جبــــل. ∥ Gravir au haut d'une muraille,

GRAVITATION, s. f., action de graviter attribuée à انجذاب العين la matière,

شقل ـ ثقالة, gaavité, s. f., pesanteur, تقل ـ ثقالة.

Gravité, au fig., importance des choses, عظم

رقار, qualité d'un personnage grave, عرقار, .حشة - هيبة

GRAVITER, v. n., tendre et peser vers un point, .I مال الى ـ .O ركز الى

GRAVOIS, s. m., partie grossière du plâtre, حضّے. Gravois, menus débris de murs démolis, دبشر).

نقاشة, GRAVURE, s. f., art de graver, نقاشة.

.نقش ـ نقش ـ نقشة. Gravure, ouvrage du graveur,

خاطر _ مراد , Gaz, s. m., honne volonté de faire De son bon gré, بطيبة خاطرة . ا De bou gré ـ بالعصب , Contre son gré . من طيبه ـ طوعا منا عنه المحسا عنه De gré à gré, à l'amiable, d'un commun ac-_ طوعًا أو كرهًا, Bon gré mal gré, مراضاة غصب و لا رضا - بالطيب او بالغصب

. رُمَان اعلى رضائ - على كيفي كيفي A mon gre, selon mon gout,

اعلى مرادى له على خاطرى ـ . Rire au gré de quel . A ملع على خاطرة _ ارضاة _ اعجبه , qu'un

Gre, reconnaissance, مشكر الخير عشكر. Savoir GREC, QUE, adj. (ancien), يوناني. Grec moderne, .روم ۱۰،۱۱۵۰ ; رومی

GRECE, s. f., pyll ski.

جعيدي, Gredin, s. m., gueux, حعيدي.

GREERENT, s. m., ce qui sert à gréer un vaimeau, اداوات, لوازم المركب

GRÉER, v.a., munir un vaisseau de manœuvres, etc., .حضر المركب - جهز المركب بجهيع الاداوات

Gréer, préparer, مضر

GREFFE, s. m., bureau où l'on expédie les actes d'un tribunal, مكتب المحكية.

فرع مطعم ـ بطعم , Greffe , s. f., ente ركب , طقم الشجر, enter, حقم الشجر,

كاتب آلوقايم - كاتُب الشرع , Савггиев, в. т., GRÈLE, adj. com., long et mince, دُقيق . Intestins gréles, امعا دقاق.

Gréle, aigu, faible (voix), صوب رفيع.

GRELE, s. f., pluie gelée, برو

Garlie, E, adj., marqué de la petite vérole, منقش بالجدري ـ منقور بالجدري

I نزل بُود ـ برد ، GRELER, v. impers

تحت برك , Garlow, s. m., grain de grêle, كتب برك.

GRELOT, s. m., boule de métal creuse et bruyante, . جلاجل , plur. , جا بجل

Attacher le grelot, au fig., fam., se hasarder le pre-خاطر في الأول, mier,

O. وجف من البُرد , GRELOTTER, v. n., trembler GRELUCHON, s. m., fam., amant secret, قلت - جوالس , GREMIL, s. m., plante

GRENADE, s. f., fruit du grenadier, المالة; coll.,

Grenade, boule de métal creuse, pleine de poudre قنجرة ـ كُلّة مثل الرُمانة.

GRENADIER, s. m., arbre du Midi qui donne la grenade, شجرة رُمّان. Grenadier à fleur double qui ne porte point de fruit, شجرة جُلنار. ¶ Fleur double de co grenadier, جُنّار _ جُلنار.

Grenadier, soldat qui jette les grenades, صرّاب قنسببر. Grenadier, soldat d'élite,

GRENADILLE, s. f., fleur, زهرة الألم.

GRENAILLE, s. f., menus grains de métal, خُودة .

- عقیق ,GRENAT, s. m., pierre précieuse rouge چر سیلاں.

GRENAUT, s. m., poisson à grosse tête, حبير الراس

GRENELER, v. a., faire paraître des grains sur le cuir, عبّب الجاد

GRENER, v. a., réduire en petits grains, سحق A.

Grener, v. n., produire de la graine, beaucoup de grains, حبّب.

GRENETIER, RAE, s., qui vend des graines, بياع الحبوب.

GRENIER, s. m., lieu où l'on serre les grains, فرى ـ انابر, plur., أنبار ـ شون ; مُرى ـ انابر, plur., أحرا, plur., أحرا

Grenier, dernier étage, أخر طبقة.

O. مرش ; صفدعة , animal aquatique ; صفدعة O. plur. , عقرق ـ صفادع . Gaigo

GRENOUILLÈRE, s. f., lieu où les grenouilles se retirent, فضفادع.

GRENOUILLET, s. m., plante, שלאה הלוגא הלוגא ולי

Grenouillette, s. f., espèce de renoncule, المقيق الماء.

GRENU, E, adj., plein de graius; bien grenelé,

. Miel grenu, مرتمل ,Grenu, liquide figé eu graine مرتمل. عسل مرمل.

جر بلاط , Gaks, s. m., pierre qui sert à paver

. صَرَّد بُرُد رفيع , Grásil, s. m., menue grêle

رملة, Garkve, s. f., plage sablonneuse, ملة.

GREVER, v. a., faire tort, 50.

حہّلہ التکلیف, Grever, charger d'un impôt . ارمی علیهم, اوسقهم تکا لیف۔

GRIÈVEMENT, adv., النعا ـ جداً.

griffe, s. f., ongle crochu , ظفر , plur. , وطفار . Coup Plur. مخالیب , plur. , مخلاب _ مخلب _ اظافیر تخرمش _ خرمشة , de griffe d'un chat

Griffe, empreinte d'un nom, ختم.

GRIFFER, v. a., who I. - which.

GRIFFON, s. m., animal fabuleux, عنقا.

GRIFFONNAGE, s. m., mauvaise écriture indéchiffrable, مخريش - تخريش - كتابة ملخبطة. Excusez mon griffonnage, j'écris précipitamment, سطر عجلة لا مواخذة, لا تواخذني بعكاشة الخط

تخريش _ لخبط , Gaiffonnes , v. a., écrire mal, لخبط .

Gaignon, s. m., (de pain), morceau de croûte bien cuite, قرأقيش ; plur., قرأقيش .

Gaignotea, v. a. pop., manger en rongeant, о.

جعيدى ـ خسيس , s. m., جعيدى ـ

GRIL, s. m., ustensile pour faire griller, شبکت ـ مصبّع.

Étre sur le *gril*, au fig. fam., dans une situation douloureuse, تنقلّى على النار.

GRILLADE, s. f., viande grillée, على المصبع.

GRILLAGE, s. m., garniture de fil de fer, محرّم.

ے شکت , GRILLE, s. f., assemblage de barreaux .شناک حدید

Grille, plaque trouée sur une râpe, مخرم.

GRILLER, v. a., faire cuire sur le gril, - L. تكرمش Se Gripper, v. pr., se froncer, منه القهوة . Se Gripper, v. pr., se froncer شوى على المصبع . حيَّص , قيَّر الخبر , Griller du pain

.0 سد نشاك حديد

متكيف, Gris, à demi-ivre, التقلي على النار, Griller, v. n., brûler d'impatience - صرّار الليل - صُرصٌ و Grillon, s. m., insecte .ابۇ دردان

ـ كشرة , Grimace, s. f., contorsion du visage, . سنجاب , Faire des grimaces à quelqu'un , كشر له , Faire des grimaces à quelqu'un . تم ملوق .تىلولق , تلايق فيىر ـ

Scimace, mauvais plis, عبلة.

Grimace, au fig., dissimulation, نهنة.

. برنش _ تلولق _ . I. كشر ,GRIMACER, v. n., كشر

Grimacer, faire des faux plis, انشنى.

GRIMACERIE, s. f., dissimulation, ..., באילוי.

GRIMACIER, ÈRE, adj., qui fait des grimaces, .صاحب بهتمة ,Grimacier, hypocrite أبو تـلولق

GRIMOIRE, s. m., livre des prétendus magiciens, كتاب الطلاسم

GRIMPER, v. a., monter en s'aidant des pieds et . مار شعرة سلق بلبن ـ . O خطّه الشيب | Grimper sur تشعبط ـ تسلق ـ تشعلق ، I. ا عربش الى سطح البيت التاق الى التاق التابط التاب

قرقطة الاسنان , (des dents), قرقطة الاسنان .صرير الاسنان ـ

GRINCER, v. a., les dents ou des dents, 0 مم باسناند ـ قرقط باسناند

.وشئة, GRIOTTE, s. f., sorte de cerise,

GRIOTTIER, s. m., arbre qui porte la griotte, شحر وشنة

GRIPPE, s. f. pop., fantaisie, فيف الموداء

Prendre en grippe, کراهة, Prendre en grippe, en vouloir à quelqu'un, إلى ماريبغض ـ 0. ذار و1 إ A. قفش A. GRIPPER, v. a., attraper, ravir subitement,

Gais, E, adj., de couleur grise, سنعبابي. Cheval Gris cendré, رمادی, Gris cendré, حصان ازرق gris, المحمل ازرق Griller, fermer avec une grille, سدّ بشبكة شعر ساق بلبن gris, شعر

_ل_ون ازرق Gais, s. m., couleur grise, لون سنجابي

Petit-gris, s. m.; fourrure dont la couleur est

GRISATRE, adj. com., qui tire sur le gris, مايل الى لون السنجاب.

GRISER, v. a., fam., faire boire jusqu'à rendre اسكر ـ كيف ,demi-ivre

Se Griser, v. réf., devenir gris, في الكيد .I سقم الحبقة

GRISETTE, s. f., au fig. iron., jeune ouvrière,

جار, GRISON, s. m., pop., âne

GRISON, NE, adj., qui grisonne, خطه الشيب.

GRISONNER, v. n., devenir gris (cheveux),

GRIVE, s. f., oiseau, دُتِي _ سيّنة (Alep).

Grivois, se, adj., éveillé, دنس . Propos grivois, .كلام فالت

GROGNARD, s. m., qui gronde sans cesse, يقناق.

نقنقة. GROGNE, s. f., action de grogner,

GROGNEMENT, s. m., cri des pourceaux, bus الخنازير.

. نقنقت _ عياط , Grognement , au propre et au fig. , عياط GROGNER, v. n., crier comme les pourceaux, عيط مثل الخنازير.

. بربر ـ نقنى , Grogner , au fig. , murmurer , بربر ـ نقنى

- بوز الخنزير ,Gaou, s. m., museau de cochon) زنفارة الحلوف ـ فنطيسة الخنزير

GROMMELER, v. n., grogner, ...

GRONDEMENT, s. m., (du tonnerre), عجيب الرعد الرعد . Grondement des animaux féroces, موت الرعد . هدير .

- خانق , GRONDER, v. a., gourmander de paroles عنائق. 0. زمرفی ـ بهدل ـ عزر ـ. 0 عتب علی ـ. 0 زجر ـ و بنح Ne pas gronder quelqu'un, کن له .

Gronder, v. n., murmurer entre ses dents, نقنق - بربر - دمدم - بربر. - مدم - دمدم - بربر.

.عياط مخانقة, GRONDERIE, s. f., criaillerie, عياط مخانقة

GRONDEUR, SE, adj., qui aime à gronder, مُقت ـ مخانق.

GROS, s. m., la plus grande partie, la partie la plus forte, باشد _ اکثر_ اغلب ,

Gros, huitième d'une once, دراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراهم, الدراه, الد

.عظیم _ کثیر , Gros, considérable

ثقيل ـ كبير, Gros, grave.

Gros, mauvais, orageux (temps), معبّى.

امراة حبلي , enceinte , امراة حبلي .

En Gros, le contraire de, en détail, في الجبلة. Tout en gros, popul., seulement, فقط. Toucher la grosse corde, au fig., fam., toucher le point principal, المس الوتر الذي عليد الكسسلام O. لله Faire le gros dos, l'homme important, عبل أبهة A. | Cœur gros, au fig., oppressé par la douleur, مثبق النفس. قلب وارم. | Gros d'haleine, مثبق النفس.

Gaos de Naples, s. m., étoffe de soie, مندل.

GROSEILLE, s. f., fruit; GROSEILLIER, arbuste qui le porte, عنب الثعلب.

GROSSE, s. f., douze douzaines, زُرْمة,

. نسخة ـ صورة , Grosse, expédition d'un acte

GROSSESSE, s. f., état d'une femme qui est enceinte, حبل.

GROSSEUR, s. f., غلظ De la grosseur d'une . قدّ الجوزة ـ بقدر الجوزة .

.اورام , plur. ; ورم , plur. ورم

GROSSIER, ÈRE, adj., épais, qui n'est pas délié ou délicat, عليظ ـ سامير.

. تصلق , Grossier, mal travaillé, mal poli

Grossier, rude, peu civilise, عليظ عنصني. Ltre grossier, malhonnête envers quelqu'un, عقد معم علام كلام سفيد.

Grossier, qui suppose beaucoup d'ignorance ou de sottise, عظيم. Faute grossière, عظيم . Ignorance grossière, عظم عظيم .

GROSSIÈREMENT, adv., d'une manière grossière, بغشومية ـ Piler grossièrement, دق جربشا ٥.

GROSSIÈRETÉ, s. f., caractère de ce qui est grossier; manque de délicatesse, de civilité, غلاطة عناسة. Grossièreté, parole grossière, malhonnète, سفاهت الكام المناسبة المحكى - سقد معد في الكلام, نزاذل معد في الكلام.

GROTESQUEMENT, adv., المستخرة.

GROTTE, s. f., caverne, غارة; plur., مغاير.

. برعص ;GROUILLANT, E, adj. pop., qui grouille

رعص , GROUILLEMENT, S. m.,

Gaouller, v. a. pop., remuer, هز O.

Grouiller, v.n., et Se Grouiller, v. rél., fourmiller,
se remuer, عص A.

GRUE, s. f., oiseau de passage, وَ عَرَا عَرَا عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللّ

GRUMELER (SE), v. pr., devenir en grumeaux, تكتب

GRUMELEUX, sw., adj., qui a de petites inégalités,

Gué, s. m., endroit d'une rivière où l'on passe à pied, مقطع - خصوص. Passer une rivière à gué, جرب O. || Sonder le gué, جرب.

Guéable, adj. com. (rivière), ينتخاص.

GUEDE, s. f., ou PASTEE, plante, عظلم ،GUERE . فيلت بربة

خرقة ـ خلقة , Guenille, s. f., haillon

GUENULLON, s. m., petite guenille, خليقة.

GUENIDE, a. f. fam., coureuse, prostituée,

Guznon, s. f., singe femelle, قردة.

Guenuche, s. f., petite guenon, قريدة.

Guare, s. f., mouche carnassière, نبور ـ زنبور ـ زنبوط;

Guérier, s. m., بيت الزنابير. Guère, Guères, adv., pas beaucoup, مالاً قليل

ا منيين - It n'y a guère de bonne foi dans le monde, صنيين - It n'y a guère à الدنيا امانة كلا قليل بانته العهر كلا قليل بانته العهر كلا قليل بانته و الدنيا العهر كلا قليل بانته و الدنيا الدنيا الدني كلا هو إلا و إلا الدنيا الدني كلا هو إلا الدنيا الدني كلا هو إلا الدنيا ال

ارض محروثة , Guérino π, s. m., porte-chandelier عامودة , عامودة , شيعدان.

- أشفى ، Gukara, v. a., délivrer de maladie .طيّب ـ أبراً ـ . ا شفى

ا طاب ، Guérir, v. n., recouvrer la santé الله الله عند المتنفى الستراح استعدل سزاجه المتعدل سزاجه

Se Guérir de, v. pr., au fig., se dit des passions, des erreurs, برا مر.

Guérison, s. f., recouvrement de la santé, cure,
الشفا ـ شفا ـ برو.
Quand on visite un malade,
on lui souhaite une heureuse guérison en disant:
لا تشوفي شرّ : rép.: ما عليك شرّ ان شا الله
Pour إلى الله يعافيك : rép.: ما عليك كلا العافية
féliciter quelqu'un de sa guérison, on lui dit:
الله يعافيك: rép.: على العافية.

. بُشفی , Guérissable , adj. com

.مُشفى العليل , GUERISSEUR, s. m., مُشفى

مطرح صغير, Guérite , s. f., loge d'une sentinelle, منظرة ـ

Guerre, غمد, adj., qui appartient à la guerre, عربي.

; حربجي;

plur., محارب مربجية. Guerrier qui combat pour la Foi, مجاهد

Guet, s. m., action d'épier, ترصّد ـ ترقّب.

Guet, soldats qui épient, عُسُس عُسُس.

Mot du guet, mot pour se reconnaître, گلبة ستر.

Guet-apens, embûche dressée pour assassiner.

مطرح خونة. De guet-apens, بالخيانة, Guetrae, s.f., sorte de chaussure, جراب للرجلين Guetrae, v. a., épier, عبر لل المربط لل المربط الم

GUEULARD, s. m., qui parle haut et beaucoup,

GUEULR, s. f., bouche des animaux, حنک نزم, vulg., دُمَ

Gueule, bouche, ouverture, فم

Gueulée, s. f., fam., grosse bouchée, بلعة.

Gueulées, plur., fam., paroles sales, كلام زفر.

GUEULER, v. n., crier, عيط عيط.

جعيدية , Gueusaille, s. f., fam., canaille, جعيدية.

Gueuser, v. n., fam., mendier, عشم A.

Gueuserie, s. f., au fig. fam., action vile, حنانة.

Gueux, vagabond, coquin, مجرم.

Gur, s. m., plante, ديق.

Guichet, s. m., petite porte dans une grande, بوببة ـ خوخة

Guichet, porte d'armoire, باب دولاب.
Guichet, porte d'armoire, بتواب.
Guidet, بتواب.
Guider, s. m., qui accompagne pour guider, دليل

مدبر مرشد, Guide, qui donne des avis, مدبر مرشد. Guide, s. f. pl., rênes, عنان مرکس GUIDER, v. a., conduire dans un chemin, دل على الطريق o.

Guider, au fig., diriger dans une affaire, diriger, دَبِر احداً في الأمور.

Guidon, s. m., enseigne, بيرق.

. بيرقدار, Guidon, officier qui le porte, بيرقدار.

. كوز أسود , Guigne, s. f., sorte de cerise

GUIGNER, v. a., regarder du coin de l'œil entr'ouvert, حَوَّة

GUIGNON, s. m. fam., malheur, صوم بخت ـ

علامة صورتها كذا « Guillemets, s. m. pl.,

Guilleret, adj., gaillard, éveillé, ...

GUILLOTINE, s. f., machine pour trancher la tête, مخرطة.

GUILLOTINÉ, E, adj., مانقطع راسه.

GUILLOTINER, v. a., al, Ed A.

GUIMAUVE, s. f., espèce de mauve blanche, عَسُل ـ خطية .

Guimpe, s. f., fichu, محرمة الرقبة.

Guindé, e, adj., affecté (style), عتمو عسف عسف

Guinden, v. a., hausser, فع ٨.

Se Guinder, v. pr., affecter de l'élévation, شوخي O. لكد I. O.

GUINGUETTE, s. f., petit cabaret, بيت طنب ـ

GUIRLANDE, s. f., couronne, feston de fleurs, اکالیل, plur., اکالیل زهر.

GUISE, s. f., manière, façon d'agir, ح نكت و كيستند . Chaque pays a sa guise, كل بلاد لهسسا زى المهل على كيفي المهل على كيفي المهل على كيفي

En guise de, à la façon, à la ressemblance, ئى ئى.
GUITARE, s. f., instrument de musique, قيتارة.
GUSTATIF, adj. (nerf), عصبت الذوق.

Gustation, s. f., فوق. الذابقة ـ ذوق. Guttural, e, adj., du gosier, حطل رباضة. Gymnase, s. m., lieu d'exercice, محمل رباضة. Gymnastique, s. f., art d'exercer les corps pour les fortifier, علم الرباضة.

ورباطع , Gymnastique, adj. com., de la gymnastique,

GYMNOSOPHISTES, s. m. pl., anciens philosophes indiens nus, qui menaient une vie très-austère, فلاسفة متقشفين.

GYNECEE, s. m., retraite des femmes, حُرُم.

GYPSE, s. m., pierre calcaire, جبسج.

GYPSEUX, SE, adj., de la nature du gypse,

H.

HAB

Ha! interj. de surprise, d'étonnement, ايد عالهاء.

Ha! interj. de douleur, المناء الماء.

HABILE, adj. com., terme de jurisprudence, qui a droit, ايحتى له أن.

. ماهر ـ عايق ـ شاطر , Habile, capable, adroit ـ ماهر ـ عايق ـ شاطر .

. De-ماهر ـ خبير ـ معلم ـ حاذبي . De-venir habile dans une science, نيټرنۍ فن

Habile, alerte, expéditif, أشهلول.

. بهعرفت _ بشطارة HABILEMENT, adv.,

المطارة , Habileté, s. f., intelligence, adresse مطارة . عباقة ـ حذى مهارة ـ معرفة ـ عباقة ـ حذى

HABILITÉ, s. f., aptitude à succéder, عق فى الأرث.
HABILITER, v. a., rendre babile à, أعطى حقّا فى, أن المطلق المالية المالية

HABILLER, v. a., vêtir, البس . Habiller quelqu'un, البسد ثيابد . I. O.

ا كسى , Habiller, donner un habit البسه ثبابه I. O اكسى الفقرا ,Habiller les pauvres كسى الفقرا

Habiller, au fig., donner les mœurs, le costume,

HAB

. Habiller, maltraiter de paroles, مگس می البس د. A. S'Habiller, v. réf., se vêtir, انکسی A. S'Ha-انکسی.

S'Habiller, mettre des habits plus recherchés que ceux qu'on porte ordinairement, تُنْسَدُم ـ تَنْسُدُم ـ تَنْسُلُم.

Habit, costume, سرى ـ كسم ',

HABITABLE, adj. com., qui peut être habité, معهور مسكون Habitable, qui est habité, بنسكن. الربع المعهور.

مسكن. HABITACLE, s. m., demeure,

خزانة البوصلة, Habitacle, armoire de la houssole, خزانة

HABITANT, E, adj., qui demeure, שולט: plur., قطّان. Les habitans d'un pays, اهل البلاد.

ساكن, pl., مسكن, pl., demeure, مسكنة ـ. - سكنة

Habitation, terme de prat., compagnie charnelle, .عشرلا

HABITER, v. a. et n., faire sa demeure en, .0 سکن فی

ا. عاش مع , Habiter, connaître charnellement عوايد, plur., عادة plur., عوايد Habitude passée dans le caractère, غصطة; plur., ال خصيال. || L'habitude est une seconde nature, العادة طبع خامس العادة طبع خامس! La nature l'emporte sur l'habitude, الطبع غلب النطبع Prendre les habitudes et le caractère de, تطبّع بطبع - تخلّق باخلاق .شراميط , plur., شرموطت ا خربی عادتہ , Quitter une babitude , s'en défaire .0 عبر عن عادتم ـ

ا المحبة , Habitude , liaison , commerce de galanterie , .معاشرة _ الفتر _

. غبع _ مُقت _ حقود _ هيد , Habitude du corps, son air, son maintien, عبي _ مُقت _ حقود .تخاتير الجسم

اعتيادي .HABITUEL, LE, adj., passé en habitude HABITUELLEMENT, adv., par habitude, יושוני اعود على HABITURE, v. a., accoutumer à, عود S'Habituer, v. ref., s'accoutumer à, ينعود على. المعتاد على بالمعالية Habitué, e, adj., accoutumé à, عتاد على المعتاد على الم .متعتود على

HABLER, v. n., parler beaucoup avec vanterie, .0 خرط ـ فشر ـ .0 فشر

خرطة - فشر , HABLERIE , s. f., vanterie

شراط ـ فشار ,.B HABLEUR , SE, S., غراط ـ

ـ قراعة, s. f., instrument tranchant, حراعة . فؤوس , plur., فاس _ بلط , plur. ; بلطة

HACHER, v. a., couper en petits morceaux, o. O. فرم ناعم ناعم _ نقم ,Hacher en menus morceaux

Hacher, an fig., couper par petites phrases, .قطع الكلام

.قدّوم

الحم مفروم ـ حشو , Hachis, s. m., viande hachée Hachoia, s. m. table pour hacher, خشب الفرم . سكين الفرم, Hachoir, grand couteau pour hacher, سكين .موحش _ زالل , Adj., الموحش ـ

HAIE, s. f., clôture de ronces, d'épines, etc., سیاج - زروب , plur., زرب

Haie, rangée, فيف

En haie, en ligne, côte à côte, على الصف Se mettre en haie , أصطف

HATE, interj., cri des charretiers pour animer les chevaux, L.

ـ خلقت ـ خرقت , HAILLON, s. m., guenillon

احقد _ بعصة _ كراهة Haine, s. f., inimitié, عصد _ بعصة _ الما . كراهة _ مُقت , Haine, répugnance, aversion

HAINEUX, SE, adj., naturellement porté à la haine,

Haīa, v. a., العصر م. م. كره O. Il le hait fort,

HAIRB, s. f., chemisette de crin pour se mortisier, قییص من شعر۔ مسیح شعر

Haissable, adj. com., عريه _ مكروة.

HALE, s. m., impression de la chaleur qui jaunit, .حرق الشهس ـ شوب ,sèche

انفاس , plur., نفس ـ تنفس . المالية ... HALBINB, 8. f., Prendre haleine, المحذ نفس ـ تنفس أله Retenir son haleine, حبس نفسم I. || Mettre hors d'haleine, قطع النف . # Étre hors d'haleine, . بنحاره في نهد ,l l a l'haleine mauvaise انقطع نفسد

ضيقة نفس, asthme, ضيقة نفس.

Haleine de vent, sousse léger, نسية.

En haleine, en exercice (cheval), مجرود. En haleine (homme), مستبذمن. ∥ Cheval qui n'est pas en haleine, ربيط, Mettre un cheval en Hachberte, s. f., marteau avec un tranchant, haleine, בְּנֵל الحصار. || Se mettre en haleine (che-.استدنن (homme), انجرد). الم

Tenir en haleine, en incertitude, خلَى فى الحيولا.
Tout d'une haleine, au fig. fam., sans intermission, فى نفس.

A perte d'haleine, longuement, لقطع النفس. De longue haleine, طوبل.

HALER, v. a., rendre basané, حرق مشوّب I.

HALER, e, adj., الشهس من الشهس السهر, HALER, v. a., tirer avec une corde, مجرّب عبل 0.

HALETER, v. n., respirer péniblement en soufflant,

٨٠ نهيج ـ ٨٠ لهث ـ ٨٠ لهد

HALLE, s. f., place publique couverte pour le marché, سوق; plur., أسواق.

HALLEBARDE, S. f., pique, مزراق ـ حربة ـ رميح, المخرواق ـ حربة ـ المدوراة المحافظة المحروبة المحروبة

HALLIER, s. m., buisson, منالم.

Halo, s. m., couronne lumineuse autour des astres, طفاوة _ هالت.

HALTE, s. f., pause, lieu où l'on s'arrête, عَطَةً ; plur., صَعَطَات. Faire halte, وقف aer., يقف O.

ا. وقف _ قف _ قف . Halle! halle-là! interj., الم

HAMAC, s. m., sorte de lit suspendu, فوشة معلقة . HAMBAU, s. m., عبياء ; plur. ; ضيعة .. صوبعة ..

Mordre à l'hameçon, au fig. fam., se laisser séduire, أنغر

ا المسلوبة, s. f., bois d'une hallebarde, عصابة عصابة المزراق المراق

HANGHE, s. f., pertie du corps de l'homme, du cheval, etc., où s'embolte la cuisse, ورك ; plur., موقفة ـ أوراك

HAMEBANE, s. f. Koyes Jusquiame.

ادرُى , HANGAR , s. mi. , درُى .

انوع خافس , insecte, انوع خافس .

عاشر . Hanter un lieu, الفي ل Dis-moi qui tu hantes, je te dirai qui tu es, عن الموء لا تسل وانظر قرينه.

المسلحية HANTISE, s. f. fam., frequentation, معاشوة.

ا خطف ما اللغت Happer, v. a., saisir, ا عفاق مفاق

HAQUENÉE, s. f., jument qui va l'amble, رهوانة. HAQUET, s. m., عرباند طویله.

HARANGUE, s. f., a, plur., plur., b.

HARANGUER, v. a. et n., whis - who O.

HARAS, s. m., lieu destiné à loger des étalons et des juments, ces animaux réunis, اصطبل خيـــل المخيل موضع لتربية الخيل.

HARASSER, v. a., fatiguer à l'excès, لَرَش _ النعب (Kasraouan).

. تحارش على , HABCELER, v. a., provoquer

- نکد علی ,Harceler, importuner, tourmenter ازعل.

HARDES, s. f. pl., tout ce qui sert à l'habillement, حواید

. جاسر - جرى , HARDI, E, adj., courageux, assuré, جاسر - جرى

. قليل الحياء - وقع - سفيه , Hardi, effronte

- عظیم - عالی , Hardi, grand, extraordinaire - عظیم - عالی ,غربب

ا جسارة بالام HARDIESSE, s. f., courage, témérité, الجرئ عسلي . Avoir la hardiesse de, جرأة على . بيكن تنهجم سب ـ تجبتر على , ساله hardiesse de? المحتم وتعمل هذا إلى المحتم وتعمل المحتم وتعمل المحتم وتعمل المحتم وتعمل المحتم المحتم المحتم وتعمل المحتم المحتم

Hardiassa, impudence, insolence, ايطة الحيا.

Hardiesse, au fig., pensée, expression sublime, فكرة , كلية عالية

HARDIMENT, adv., ", اسجبسارة.

Pressés comme des harenge, au fig., très-serrés, مكبوس مثل الفسيني

HARRINGERE, s. f., marchande de poissons, تيّاكة.

HARGNEUX, se, adj., querelleur, d'humeur chagrine, مناقر

Haricot bariolé, لوبية. Haricot bariolé,

Haricot, ragoùt de mouton et de navets ou de pommes de terre, خات بلحم ضائع.

.فرس ضعيف مُقرقم ,HABIDELLE , 8. f. , مُقرقم

HARMALE, s. f., plante, محرمل.

العمان , HARMORIE, s. f., sons agréables réunis العقالات العمان العقالات العمان العما

Harmonie, au fig., accord, اتفاق ـ موافقة. ظرافة كالسن, طرافة.

بنوع مطرب _ باتفاق ,.HARMONIEUSEMENT, adv

HARMONIEUX, SE, adj., مطرب للسجع . Voix harmonieuse . مُطرب

Навмонідов, adj. com., qui produit de l'harmonie, مطرب مُطرب.

Навмоніquement, adv., selon les lois de l'harmonie, على قاعدة لاتفاق

. HARNACHEMENT, s. m., الخيل.

HARNACHER, v. a., mettre le harnois à un cheval, لقم عدّد الحيال. Cheval richement harnaché,

Harmois, s. m., équipage de cheval, de carrosse, عدّة - طقم

Haro, s. m., (sur) clameur pour arrêter, موش.

HARPE, s. f., instrument, عود ـ جنگ ; plur.,

HARPER, V. a., saisir, على الم

Se Harper, v. récip., أسقا بضوا.

Harpie, s. f., monstre fabuleux; au fig. fam., femme criarde et méchante, عرباية ـ شلقة.

. خطاطَيف , plur. , خطاطَ في على المعاطنة .

HARPONNER, v. a., يا الخطاف على I.

HASARD, s.m., fortune, sort, ...

Hasard, cas fortuit, صُدفة; plur., صدف. Le hasard fit que, اتفق من الاتفاق العجيب ان. Cest un coup de hasard, هم صدفة.

Hasard, risque et péril, معلم; plur., اخطار.

Par hasard, adv., fortuitement, عصادف.

Au hasard, à tout hasard, pour voir ce qui en en arrivera, للنصيب.

A tout hasard, par précaution, الاستحراس.

من غيرقصد, Au hasard, sans dessein, sans reflexion من غير تعلى باب الله _

De hasard (chose), qui n'est pas neuve, qui est de rencontre, قطة.

HASARDER, v. a., exposer au hasard, بخاطر ب خاطر ب خاطر O. Hasarder une phrase, l'employer contre l'usage, القى الكلام, Hasarder un mot, le risquer, أكل المحالكة الكلام, I. || Hasarder une proposition, la mettre en avant, الكلام, الكلام.

Se hasarder, v. ref. , s'exposer, خاطر بنفسه.

. بهخاطرة , Hasabdeusement, adv.

HASARDEUX, SE, adj., hardi, courageux, مخاطر, Hasardeux, périlleux, خطر عظر عظر علي المعادية

Hass, s. f., femelle du lapin, du lièvre, ارنبة.

Hâtz, s. f., vitesse, précipitation, عبية. Faire hâte, se hâter, استعجار.

بعجلة _ بالعجل , En hâte, à la bâte, adv., العجلة _ بالعجلة

I.

Натва, v. a, faire dépêcher, Jase.

HATE, IVE, adj., précoce, ماجل

HAUBANS, s. m. pl., cordages qui tiennent les mâts, حبال تشدّ الصواري.

HAUSSE, s. f., terme de commerce, augmentation de valeur, زیادة سعر.

HAUSSEMENT, s. m., action de hausser, e.

Haussement des monnaies, des essets, des demées,

HAUSSER, v. a., rendre plus haut, lever en haut, گرفع ما علّی Hausser les épaules, fam., signe de blâme, ما وفع اکتافه, A.

Hausser, elever, augmenter, زُوَّد.

Hausser, v. n., devenir, être plus grand, الاقتاء I. O. Se Hausser, v. pr., s'elever, الزنفة

HAUT, s. m., hauteur, علو. Cette maison a cent coudées de haut, هذا البيت لد في العلومية ذراع.

اعلا الحالط الحالط. Le haut du mur, اعلا الحالط الحالط.

Du haut de, المن فوق ـ من اعلا Du haut de, المن فوق ـ من أعلا الله تحت . من فوق الى تحت . من فوق الى تحت .

Traiter du haut en bas, avec mépris, أحتقر.

HAUT, E, adj., elevé, عالى مرتفع Moins haut que, اعلا من اعلا من A haute voix, اعلا من الموت عالى. الموت عالى

Haut, au fig., éminent, excellent, سنى منيف منيف. الصدر Le haut bout, الصدر.

Haut, profond, en parlant de l'eau, عيق.

Haut, au fig, sublime (style), كلام سامي.

Haut, grand, magnanime, عظيم.

Haut, fier, orgueillenx, شامنح متكتبر شامنح

Haut, excessif en son genre, عظیم ـ زاید

بالعالى _ باعلى صوت, HAUT, adv., à hautevoix

Le premire hame, an fig. fam., parler avec arrogance, تكلّم بعتو

Le porter haut, au-desens de son stat, عقد قدرة.

Haut la main, avec autorité, d'assurance, محجم المنطقة. En haut, il est en haut, il est là-haut, اطلع الى فوق المنطقة المنطقة

HAUT-BORD, s. m. (vaisseau de), عليون

شخاشير, pl., شخشير, haur-de-Chausses, s. m., بشخاشير,

Нашт-Fомп, s. m., place où la mer est peu profonde, معرض.

HAUT-GOUT, s. m., (de), qui a un goût relevé, piquant, کثیر البهار.

. مرع ـ وجع کلارض , HAUT-MAL, s. m., mal caduc ـ عاتبی ـ متعظم , HAUTAIN, E, adj., organilleux ـ منحارہ عالی

HAUTAINEMENT, adv., ייבשלא.

ا برغل ، HAUTBOIS, s. m., instrument, ارغل ، HAUTBOIS, s. m., instrument, ارتحل ، Joueur de haut-أرمر : Joueur de hautbois, زمر . ارتحار ـ زامر ، hois

HAUTE-FUTAIE, s. f., bois dans toute sa bauteur, اشجار على طولها.

HAUTE-LUTTE, s. f., (de), adv., d'autorité, أَهُورُا.

HAUTEMENT, adv., au fig., bardiment, عاطلاتي اشكارا.

. نقرة , Hautement , à force ouverte,

HAUTESSE, S. f., titre du Grand-Seigneur, ...سعادة سلطان العثيانلي

HAUTEUR, s. f., étendue en élécation, de.

تلال , pl., تلال بالة _ علوة , Pl., تلال بالة _ علوة , pl., تلال

عين عياقة الماء, Haateur de l'eau, sa profondeur

. ـ قوة , Hanteur , au fig. , fermeté ,

ا العتو _ كبر Hauteur, arrogance, fierté, العتو _

Hauteur, élévation d'un astre, ارتفاع.

Hauteur, grandeur d'ame, de courage, علو, عالم.

Have, adj. com., pale, maigre, تخت الخاقة.

HAVIR, v. a., dossécher, فشف _ ز . صامر يوما , pl., | trope , صامر يوما

. لسان بحر , petit golfe, بحر

الغولا يونانية إجراب, HAVAR-SAC, s. m., sorte de sac en peau, باغولا يونانية ا

.مخالي ,plur.,مخلاة ـ

النت ـ يا هو ـ هيه المعالم Ht! interj. pour appeler , عبد النت ـ يا

فى كل جعة ,. Hébdomadaire, adj. com., في كل جعة.

اضاف , HEBERGER, v. a.,

بليد - مجدوب - منبلم ,HéBété, B, adj., stupide

HÉBÉTER, v. a., rendre stupide, أبهم.

عبراني ـ عبري . Hebraique, adj. com. , عبراني ـ

HÉBRAÏSANT, s. m., qui s'attache à l'étude de l'hé-. مولع بدرس اللسان العبراني, breu

HEBREU, s. m. sans f., juif, عبراني.

. العبرانية ـ العبرى, Hébreu, la langue hébraïque

عبرى, Hébreu, au fig., fam., chose inintelligible, عبرى.

HÉCATOMBE, s. f., sacrifice de cent bœuss, .ذبيحة ماية ثور

HÉGIRE, s. f., fuite de Mahomet, servant d'ère aux mahométans, تاريني الهجوة. L'année 396 de سنة ستونسعين و ثلثهاية لتاريخ الهجرة l'hégire, .سنترست وتسعين وثلثهاية الهجريتر ـ

HÉLAS! interj. pour se plaindre, 31.

ـقنس ـ راسن ـ الانبون Hélénie, s. f., plante, عقنس ـ راسن .زىجېيىل شامى

HELER, v. a., appeler, les I. O. _ Cli A.

بچریح الشهس ـ شهسیة, Héliaffeène, s.f., plante Héllaque, adj. com., (astre) qui se lève ou se نجية تطلع او,couche dans les rayons du soleil تعيب بين شعاع الشهس

HÉLIOGNOSTIQUE, adj. com., adorateus du soleil, . عبدة , phur. عابد الشهس.

. بواسير داخليت , خارجية , externes , فياسير داخليت , خارجية , Hrillioscope , s. f. , lunette pour regarder le soleil .نظارة شهس

HELIOTROPE, s. m., ou herbe aux verrues,

. Grand helio لِنَنُوم ,Petit heliotrope . وأر الشهس

. نوع بشب, sorte de jaspe, بنوع بشب.

HÉLLÉNISME, s. m., tour, locution grecs,

HÉLLÉNISTE, s.-m., versé dans la langue grecque, عالم في اللعة اليونانية

HÉLOSE, s. f., rebroussement des paupières, ائقلاب قبب العينين.

HÉMAGOGUE, s. m., remède pour provoquer les . دوا لاجتلاب دم الحربم,règles et le flux hémorroïdal

HEMATITE, s.f., pierre, جرالدم. Voy. SANGUINE.

سوسن برى برى Hemerocale, s. f., espèce de lis, سوسن

HÉMICRANIE, s. f. Voyez MIGRAINE.

نوع من الكزبر بشبه HEMIONITE, s. f., plante, بنوع من الكزبر لسان کلایل.

فالح , HEMIPLEGIB, s. f., maladie

نصف الدنيا ,Hémisphère, s. m., moitié du globe, الدنيا .نصف ڪرڌ کلارض ـ

HÉMISPHÉROIDE, adj., de la figure de l'hémisphère.

HEMISTICHE, s. m., moitié d'un vers, place.

نفث الدم , HEMOPTYSIE , s. f. , انفث

· Hémorragie, s. f., perte de sang par le nez, par ، رعافي ـ نزوني , بزن دم , une plaie,

HÉNORROIDAL, B, adj., qui a rapport aux hémorroides, بواصيري - باسوري . Flux de sang hémor-.سيلان باسوري, roidal

HÉMORROIDES, s. f. plur., dilatation de la veine ـ بواصير ,.plur ; باصور ,hemorroidale de l'anus , plur., بواسير, Hémorroïdes sòches , Hémorroides internes بواسير صُمّ, غير سايلة

. بوصير , Hamornoidale, s. f., plante

HENNIR, V. D., فصهل الحصان A. . . . .

404

HENNISSEMENT, s. m., cri du cheval, الخيل الخيل الخيل الخيل الخيل الخيل الخيل الخيل المادة ا

HER

. كيدى, HÉPATIQUE, adj. com., du foie

Hépatique, fleur printanière, نُوع شُقيق.

HEPATITE, s. f., ou HEPATITIS, inflammation du foie, אור ב אור .

HEPTAGONE, adj., qui a sept côtés et sept angles,

Héraut, s. m., officier chargé de proclamer, الذي جاوش. Héraut d'armes, منادئ.

Herbage, s. m.; toutes sortes d'herbes, مشيش. Des herbages, خضرة.

Herbage, pré qu'on ne fauche pas, מעב, plur., מעב,

حشايش , plur. وحشيشة _ حشيش , plur. و طليش _ عشب; plur. , اعشاب. Herbe à coton , herbe aux cancers, شتلة القطري. ∥ Herbe à la coupure ou au charpentier. Voyez MILLE-FEUILLE. | Herbe à l'épervier, ou Hiéracium, حربشة. || Herbe au chat. Voyez CATAIRE. | Herbe au lait. Foyez GLAUX. | Herbe aux cuillers. Voyez Cochléaria. | Herbe aux épices Voyez Nielle. | Herbe aux gueux. Voyez Clematite. # Herbe aux mites, الأطة, Herbe aux perles. Voyez GRÉMIL. | Herbe aux poux. Voyez STAPHISAIGRE. | - بجدق , Herbe aux puces, Psyllium majus erectum, / Voyez Conyse. ابرغوثني _ حشيشت بزر قطونا Herbe aux teigneux. Voyez BARDANE. || Herbe de Saint-Christophe, Actée à épis, عبد المسيح الم Herbe à Robert, ابرة الراعي Herbe Paris. Voyez BAISIN DE RENARD.

خضرة , Herbette, s. f.,

HERBEUX, SE, adj., بكثير العشب.

Herriza, s. m., collection de plantes sèches, אינים ביים ביים ביים אווים אינים אווים אינים אווים אווי

لم العشايش, s. f., شياشحاله العشايش.

Herboriser, v. n., chercher des herbes, des plantes, بشه ـ شایش O.

HERBORISTE, s. com., qui connaît, vend des plantes médicinales,

Hercule, s. m., homme robuste, عنتر ابوزید - عنتر

Hercule, constellation, کبتیه کای رکبتیه.

امسكير، (Pauvre), مسكير.

Hereditaire, adj. com., qui vient par succession ou des ayeux, وَرُثَى _ أَبُ عَن جِدْ _ وراثت .

Hereditairement, adv., وراثة .

Hénédité, s. f., droit de succession, خلافة ـ علاقة

Hérédité, biens laissés en mourant, خلفات.

Henesiarque, s. m., auteur d'une hérésie, صانع الهرطقة.

Hérisie, s. f., proposition fausse, contraire à un système adopté, عرطقة _ هرطقة.

Hérétique, adj. com., qui appartient à l'hérésie, qui la prosesse, هرطوقی; plur., plur., و اوافض et و اوفض و ارفاض بناوی و افضی د هر توقی دروافض و بناوی بناوی بناوی بناوی و بناوی بناو

Hérisser (Se), v. pron., se dresser (cheveux, poils), تَفْسُ ـ O. وَتُبَا

Hérisser, v. a., نفش O.

HERISSE, E, adj., difficile à manier, ...

Hérissé, qui présente des armes serrées,

ملان, Hérissé, couvert, plein, الملاني.

Hérisson, s. m., animal couvert de piquants, قنافذ, plur., قنافذ, piur., قنفض

Herissonne, s. f., femme facheuse, ألقنفندة

Heritage, s. m., ce qui vient par succession, ميراث ـ ارث.

HÉBITER, v. n., recueillir une succession, 亡; . انا وارئه ,J'hérite de lui . برث

Hériter, au fig., imiter ses parens dans leurs vertus ou leurs vices, اخلف ا.

Heritier, ère, s., qui hérite, فروث; plur., , et ورثة Héritier présomptif de la couronne .الموصى لد بالملك بعد السلطان

HERMAPHRODITE, adj. com., qui a les deux sexes, .خرنستي ـ خناث ,.plur ;خنشي ـ ذكر و انثي معا HERMÈS, s. m., nom, هرمس.

HERMÉTIQUE, adj. com., t. d'alchimie, асом. HERMÉTIQUEMENT, adv., très-bien (fermé), مسدود طيب - مسدود بطير، الحكمة

HERMINE, s. f., animal rare, blanc, à queue agir, نوقف. Hésiter, être incertain, indécis, الحنار. .قاقوم ,noire

HERMINETTE, s. f., hache de menuisier, قادوم. . صومعتر , Hermitace, s. m.,

HERMITE, s. m., solitaire, July; plur., - mel-.حبسا , .plur ; حبيس

مختلف الطباع | مورنج الله Hermodacte, s. f., plante, المجامع الطباع الطباع المجامع ال .اصابع هرمس

HERNIE, s. f., descente de boyaux, فتاق , plur., ادرة _ فتق Hernie intestinale, ادرة معايية.

بهود تابعین, Herodiens, s. m. pl., juis sectaires, بهود .هیرودس

Héroi-Comique, adj. com., qui tient de l'héroique et du comique, جد مخلوط بهزل.

Hémoide, s. f., épitre en vers, قصيدة.

.عظیم ـ فداری

HEROIQUEMENT, adv., ac ...

.نحمادة ـ علو ميتر ـ

اصیّاد سکک ـ دنکلت , Heron, s. m., oiseau, شیاد سکک ـ دنگات.

Hiros, s. m., homme illustré par une très-grande valeur, بطل; plur., ابطال. Le héros de son siècle, .رجال الدهر ـ قريع الدهر

Héros, principal personnage d'un récit, عبيد ـ الذي عليم الكلام

HERSAGE, s. m., the - will.

- ثلع, Herse, s. f., instrument de laboureur, مسلفته

HERSER, v. a., passer la herse dans un champ, .0 سلف ـ .۵ ثلع ـ .۵ حرث

حرّاث Heaseur, s. m., qui herse, حرّاث.

تَوقَفَ _ تَوقيف _ كُنَّة HESITATION, S. f., تَدُقُّف _ ..

HÉSITER, v. n., être embarrassé, lent à parler, à

HÉTÉROCLITE, adj., irrégulier, bizarre (homme, .ملطوش _ غريب ,esprit),

مخالف للحق , HÉTÉRODOXE, adj. com.,

. مخالفة للدين الحق HETERODORIE, s. f.,

HÉTÉROGÈNE, adj., de différentes natures,

Héténogénétté, s. f., والطباع المتلاف الطباع المتلاف

Hatre, s. m., arbre qui porte la faine, ... -شجر عيش السواح

HEUR, s. m., bonne fortune, bonheur, השבע; plur., سعودات. Il n'y a qu'heur et malheur en ce .الدنيا سعودات و نحوسات .monde

HEURE, s. f., تاعات, plur., تاعات. Quelle beure د كم الساعة , اربعة , est-il? Quatre beures ـ ايش وقت الدنيا , اربع ساعـــــات Héroīne, s. f., femme courageuse, أساعة في الكم , في كاربعة المراة شجيعة . Vous viendrez à trois Hémoique, adj. com., qui tient du héros, بطلى – heures, التُجي الساعد في التُلاثد heures, التجبي الساعد في التُلاثد de se retirer, مل وقت الرواح. Heurs dérobée, . ساعة سرقة. Heures perdues, beures de loisir, Héroisme, s. m., qualités, vertus du héros, شهامة وقات ; plur., وقت فضاوة الشهامة , Employer mal les heures, صرف اوقاته في الباطل. Bonne heure, temps convenable, وقت. | A la bonne heure, à

Heure | في وقتها _ في وقتد , Heure | indue, qui ne convient pas, غير وقت. ∥ Mauvais quart - d'heure, temps d'embarras, de douleur, الساعة , A cette heure, présentement الساعة ملعونة. الله عدة الساعة , A l'heure qu'il est, à présent الساعة . الساعة , A l'heure qu'il est الساعة . الساعة A la bonne heure, soit, bien, طيب. # Tout à l'heure, dans un moment, شوية گنان شوية أخُرى ـ كهان شوية Tout à l'heure, il n'y a qu'un instant, آنوا . || De bonne heure, tôt, pas tard, بوقت _ بوقت . ∥ Il est encore de bonne heure, قت (Alop) _ (Égypte). کهان الوقت بدری ـ (Kasraouan) بعد بکیر ا Il se lève de bonne heure, بَيقوم بكّبر Il dine de الباب 0. bonne heure, ایمکر بالغدا Venez chez moi de .مسدّس الزوايا ا se couche de bonne . بكّر علي الزوايا houre, بنام بكبر ـ بنام على وقت (Kasraouan). || Dernière heure, la mort, الساعة الاخيرة || ..من ساحة لساعة ,D'heure en heure

HEUREUSEMENT, adv., d'une manière heureuse, السعد - المسعد . Il est heureusement arrivé, وصل بالسلامة

خبربت ان, Heureusement , exclam. , par bonheur, خبربت ا مليح الى - العهد لله الذي -

HEUREUX, SE, adj., qui a du bonheur, que la for- بشع إ. الم بخت ـ لم عظ ـ سعيد ـ مسعد , tune favorise, . سنبوقة برية ـ | Que vous êtes و بختك مليح . | Que vous êtes heureux de savoir cela! أ. يا بختك تعرفي هذا Hiène, s. f., animal, صباع , pl. , وصبع ـ ضبعة , # Heureux l'homme qui, طوبَى لمن البارح المسارحة - المبارحة البارح المسارحة المبارحة البارح المسارحة المبارحة المباركة celui qui! qu'il est heureux celui qui! يا فوز من Qui pourrait faire revenir hier, ou enduire de boue بيا سعد من

Heureux, propice, favorable, خير ـ سعيـــد. Henroux ascendant, طالع سعيد. || Jour heureux, . الهار مبارک - نهار سعیسد Heureux sort, . بد طایلة ,Main heureuse بشارة خیر

Heureux, bon, excellent, عظيم. Houreux, justifié par le succès, D'heureuse mémoire, سعيد الذكر.

HEURTER, v. a., rencontrer durement, du 0. Se heurter l'un contre l'autre par accident, تلاطم. ا Se heurter (à dessein), تصادم.

Heurter, contrarier, عالف عد صادد Heurter la raison, صادد العقل.

Heurter, v. n., donner contre, فطم في 0. -I. O. Heurter du pied contre une pierre, Sa tête a heurté contre! أُتُعتَر ـ تعتور ـ . 0عثر في ججرة .انطرق راسم في الحايط, la muraille

Heurter, frapper à la porte, البار, 50 0.

HEXAGONE, adj. com., à six angles et six côtés,

HIATUS, s. m., prononciation génée par le choc de deux voyelles, ثقل اللفظ.

بومة ـ بوم . Hibou, s. m., oiseau nocturne, بومة

HIC, s. m. fam., nœud, difficulté d'une affaire, - مذة الداهية . Voilà le hic حقدة بعند العقدة خرى النجار, prov.

HIDEUSEMENT, adv., عبشاعة .

- قبير المنظر, HIDEUX, SE, adj., horrible à voir

بلسان صغير ـ خان صغير . Hièble, s. f., plante

من يقدر على أمس و تطيين ?le disque du soleil عين الشهس.

.حريشة, Hiéracium, s. m., plante, حريشة.

HIÉRARCHIE, s. f., ordre et subordination des ; طعية , Heureux présage المخت خير , anges et des degrés de l'état ecclésiastique بخت ملبح plur., تايغه.

> Hiérarchie, degrés entre ceux qui ont l'autorité, درجات _ رتب , plur., رتبة

HIÉBARCHIQUE, adj. com., de la hiérarchie, رتبى.

HIÉBARCHIQUEMENT, adv., على موجب الرتب .

HIÉBOGLYPHE, s. m., figure, caractère symbolique qui a un sens mystérieux, مقلم المصريين القديم .

HIÉBOGLYPHIQUE, adj. com., de l'hiéroglyphe, .

يخص القلم القديم .

HILARITE, s. f., gaîté douce, انبساط ما البساط. Hippiatrique, s. f., art du vétérinaire, بَيْطُرة.

HIPPOCENTAURE, s. m., monstre moitié homme, moitié cheval, عجيسة نصفها رجل و نصفها حصان.

. بقراط الحكيم, Hippocrate, s. m., nom propre, بقراط الحكيم,

Hгрропаоме, s. m., الخيل المعال معدان معدان المعالم المعالم

HIPPOPOTAME, s. m., animal, حصان البحر.

HIRONDELLE, s. f., oiseau do passage, سنّ pl., plur., خطّاف مسنونت مسنونوة مسنونوة مسنونوة يخطأطيف

Hisser, v. a., t. de marine, hausser, وفع A.

Histoire, s. f., narration de faits, بسيرة; plur., تواريخ و plur., تواريخ و plur., تواريخ و Historia, adj., enjolivé,

HISTORIEN, s. m., qui écrit l'histoire, مؤرّخ مؤرّخ اصحاب; plur., اصحاب

شكاية, Historiette, s. f., petite histoire

HISTORIOGRAPHE, s. m., nommé pour écrire l'histoire, לוני الوقايع - كتبة, plur., אוני التاريخ HISTORIQUE, adj., de l'histoire, يخص التواريخ Style historique, sans ornement étranger, style qui convient à l'histoire, كلام بسيط لايق لكتابة

التواريخ. Historique, adv., d'un style, d'une manière historique, بنوع لايق لكتابة التواريخ ـ بالبسيط.

HISTRION, s. m., baladin, farceur,

HIVER, s. m., saison, شتوبة ـ شتوبة . Quartier d'hiver, شتوتى ـ مشترى . # D'hiver, شتوى HIVERNER, v. n., passer l'hiver, شتی.

Ho! interj., pour appeler, انت ـ باهو. Ha! pour témoigner l'admiration, ه ه د هوه.

ولك , Ho! ho! interj. d'indignation

HOCHE, s. f., coche, entaillure, تروز, plur., عزوز, HOCHEQUEUE, s. m., oiseau, قراز النفف في في المنافقة المنا

.حرّ ک _ O. _ هرّ Hocher, v. a., remuer, قر الم

HOCHET, s. m., joujou d'enfant (avec des grelots),

Hoin, s. m., terme de pratique, héritier, عرارث, plur., ثارت.

. وراثية , Hoirie , s. f., heritage

. هوة ـ ياهو, Hola, interj., adv., pour appeler.

Hold! adv., tout beau, assez, Jacobs.

Mettre le kolà, apaiser une querelle, سكست HOLLANDE, nom de pays, بلاد الفلهنك.

HOLLANDAIS, SB, adj., فلينك ; coll., فلينك.

Holocauste, s. m., sacrifice où la victime était consumée par le feu, صحيرة و بالماه ; plut. إ

HOMARD et HAUMARD, s. m, grosse écrevisse de mer, اربیان _ زلعطان بحری _ سلاطعین بحری

Homklik, s. f., instruction sur la religion , موعظة , plur. مواحظ

Homicide, s. m., meurtre, قتل قتيل Homicide, meurtrier, قتال ; plur., قُتال

قاتل ـ مقتل Homicion, adj., qui tue, قاتل ـ قاتل.

Hommage, s. m., devoir du vassal envers le suzerain, علامة Prestation d'hommage à un souverain, يبعة

المترام - طاعة بالمترام المترام الى جناب المدوا منى مزيد السلام بوفور الاحترام الى جناب

HOXMASSE, adj. f., qui tient de l'homme par la taille, les manières (femme), أمرأة مسترجلة.

مجار, , plur., أنسان ب , pl., السان ب , pl., الساد ب , ب المساق ب , الساد ب , الساد ب المساق ب المسا خير - صالح ، Dans le style élevé on dit, مر ، En Syrie, on se Honnetz, adj. com., vertueux, خير sert quelquefois du mot, زلام; plur., زلام ، Voyez Honnête homme حرجل خير ، . ناس ملاح _ اهل عرض الناس _ البشر, GENS. Les hommes, le genre humain - رتجال , Homme de cœur, ferme ا .بنى ادم ـ . مکسب حلال | ۸۰۰ ۱ بشری ، De l'homme و جل صندید dessus des forces, de la portée de l'homme, Honnéte, conforme à la bienséance, الايق _ مناسب الحارج عن حيطة البشر - خارج عن الطاقة البشرية اوادم , plur. , ادمى ـ انيس , Honnéte , civil , poli . خصابل دنسة , plur. المحالية الانسان , plur المحالية الم # Bon homme, homme faible et doux, شلبي _ | رجل نعجة. Les honnêtes gens, les gens de bonne so-. المسكين Mon homme, celui qui me convient, ciété, مسكين Mon homme, celui à ارجل يليق لي , يصلح لي qui j'ai affaire, à qui j'en veux, غربيي. || Leur . أبن أوادم إ: فقيم , Homme de loi , légiste . رجل قصّا اشغال plur., فقها. ∦ Homme de lettres, إدبب; plur.; .كالواجب _ بحشهة Homme à, capable . من اصحاب الادب _ ادبا بصلاح ـ بخبير, Honnétement, avec probité كفول , Il est homme à tout, propre à tout, Honnétement a. ∥ Il n'est pas homme à s'enfuir, اهو كفو لكل شي تكلم بادب ـ احكم مثل الناس , Il n'est pas homme à honnêtement || .ما هو من الذين يهربواً ارما هومهن يستحمل البهدلة, supporter un affront بكفاية إ مسجانس , Homocène, adj. com, de même .مجانس

Homogeneite, s. f., amige.

HOMOLOGATION, s. f., confirmation d'un acte par التقرير شرعي, la justice

ا.قرر شرعا, Homologuer, v.a., confirmer en justice

HOMONYME, adj. com., terme de grammaire, de même nom, avec des sens, des natures différentes, .اكرمد اكرام زايد ,qu'un | ـ اشيا اسهها متـفق في الصورة مختلف في المعنى Je suis votre homonyme , je porte le même nom . que vous, نا سيك

. صلاح _ إ مخصى علواشي , Hongre, adj. m., châtré (cheval) . طوش , Hongrer, v. a., châtrer un cheval, اللاد الحار, Hongrie, s. f., nom de pays, الحال.

Honnete, licite, J. Gain honnete,

.يلبق _ مناسب , Honnéte, plausible, spécieux Honnéte, suffisant, proportionné à la valeur,

Honnêtement, adv., d'une maniere bienséante,

Parlez بادب _ بانسة , Parlez

Honnétement, suffisamment, passablement,

Honnêteté, s. f., pureté de mœurs, de manières, حيا , Honnêteté, modestie. صلاح

- شلنة _ انسة , Honnéteté, politesse, civilité, انسة Des honnêtetés, des complimens, تسليهات ـ تحيات ـ سلام

Honnétetés, manières obligeantes, officieuses, . Faire beaucoup d'honnêtés à quel-

Honnéteté, bienséance, عشية - أدب.

أستـقامة, Honnetete, conformité à la vertu, probité, أستـقامة

هدية , Honnéteté , présent .

HONNEUR, s. m., gloire, estime, réputation, je -

neur, اكتسب العز العز . ∦ Il en est sorti à son bonneur, l'honneur de diner avec nous, اكتسب العز العز -Notre hon . تخلص من ذلك بسلامة عرضه neur n'a pas été compromis, ليحرمتنا باقية علينا # Pour votre honneur, pour votre réputation, الأجل حسن سيعتك Mettre à couvert l'honneur de quelqu'un , ستر عرضه , Perdre quelqu'un ـ . اخوق حرمته ـ . A. فضحه ـ ۱۰ هتکه , d'honneur . I. # Tenir à honneur, مسب الشي تشريفا له. ∥ Se faire honneur de, s'en tenir honoré, أفتخر ب. ∥ Ce sera un honneur pour moi, یکون لنا بذلک الافتخار ,Il veut par الله se faire honneur auprès de vous, بدّه برمي جريدة قدامك. | Honneur à celui qui se connaît الفاتحة في صحايف من يذوق روحه ,lui-même Le point d'honneur, النخوة . Sentimens d'hon-

neur, اسروة ما L'honneur ne nous permet pas ما من المروة أن نتخلى عنه , de l'abandonner

Honneur, probité, 7 lo. Homme d'honneur D'honneur, sur mon أبن حرة - أحرار, plur., عرة في ذمتي ـ على ذمّتي , honneur

Les Honneurs, les dignités, المناصب - المعالى . Honneur (des femmes), pudicité, La. Femme sans honneur, قلبلة حيا Jaloux de l'honneur des .شديد الغيرة على النسوان, femmes,

احترام, Honneur, marque de vénération, d'estime, احترام - اكرام - اكرام . Ils lui rendirent de grands hon-عظهوا قدره و بتجلوه ـ اكرموه عابة الأكرام neurs ، اكرامًا ل , Par honneur pour, en l'honneur de .تعظيما ل

tesse, تشريف. Il me fera l'honneur de m'écrire, كَجَبُل Dépouiller toute honte, انشريف . A A. || Il est aceablé de bente, رفع الحيب من A. || Il est aceablé de bente, الما بنكاتيبه الما بنكاتيبه الما بنكاتيبه الما بنكال الما بنكاتيبه الماتيبه الما Faire à quelqu'un l'honneur de, ميب عار, Honte, opprobre عبب عار. C'est une honte ب عليك الفصّل عليه س'avez fait l'hon- pour vous, عبب عليك وي. ال Le feu vaut mieux que

Faites-nous . کہا تنفضائنم . Acquérir de l'hon-| neur de me le dire . عوض ـ حومتر ـ فخور ـ شومی Si vous voulez nous faire l'honneur de venir nous ۱۱. ان کان تربدوا تحضروا تشرفوا محلّکم voir, : شرّفنا ,Faites-nous l'honneur de venir nous voir réponse : انت مشرّف.

> Faire les honneurs d'une maison, قام باكرام التنبوني. Faire honneur à un repas, y bien manger, شرّق السفرة. # Faire bonneur à une dette; I وفي الدين, l'acquitter,

Honnin, v. a., couvrir de honte, יאַרל.

بِشْرِف , Honorasis, adj. com., qui fait honneur . باهی , Honorable, splendide

Amende honorable, aven public du crime, اقرار الذنب

. بشرو HONORABLEMENT, adv. ,

. باكوام , Honorablement, avec un accueil distingué. Hononaine, adj., qui a les honneurs d'une place, .صاحب مقام شرف

Honoratre, s. m., ce que l'on paie aux méde-. حلوان _ معلوم ,cins, etc.,

Hononen, v. a., rendre honneur et respect, عظم قدر۔

Honorer, avoir beaucoup d'estime pour, je .

. شرّف با Honorer, saire honneur

التشريف, الله Hononis (۸۵), التشريف.

Honorifique, adj. com., qui consiste dens les .شرف ,honneurs rendus

HONTE, s. f., trouble causé par l'idée du déshon-سستما _ حُجُل _ حيا _ حُجالة _ خزى neur, Honneur, chose qui honore; expression de poli- Avoir honte, مخجل ملك A. | Faire honte,

ا خزو, Courte honte النار خير من العار Courte honte إخرو .خریت ـ

. بالعار , Honteusement, adv., avec ignominie

شي مكروة ـ شنابع , plur. شناعة | Honteux, sa, adj., qui cause de la honte, du عبب _ عار _ مفضر _ فاحش ,déshonneur

يَنْ شَنِع فِيهِ N'êtes-vous pas honteux? | qu'un, médire de lui, تنشنع فيه. ما تستحى. Voyez Confus. | Il n'y a que les hon-(prov.). الهيسة خيسة (prov.).

Honteux, que l'on doit cacher, ينستر. Parties . سافلة الانسان ـ العورة, honteuses

HOPITAL, s. m., maison pour recevoir les malades, les pauvres, les fous, ييهارستان - بيب المرضى; مرستان, plus vulgairement

HOQUET, s. m., mouvement convulsif du diaphragme avec bruit, حزقة - كرب. Il a .صاير له حزوقته ,le hoquet

. بالساعة _ يخص الساعات, fait par heures

اقوام , plur. ; قوم , plur. ; قوم , plur.

أفاق , plur. , أفق , Horizon , s. m. ,

افقی , Hoaizontal, E, adj., parallèle à l'horizon, .بسيط ـ

امحاذيا للافق , Hobizontalement, adv.,

HORLOGE, s. f., تاعة.

.ساعاتية , plur. , ساعاتي , enalogea , èae, s., ساعاتية

· HORLOGERIE, s. f., art de faire des montres, كار الساعاتية

_ سوا _ خلاف Hormis, prep., hors, excepté, علاف غير ـ کلا.

قربان مقدّس ـ | Honoscope, s. m., prédiction de la destinée de quelqu'un d'après l'inspection des astres, lors de sa . مداوى , Tirer l'horoscope de quel- mitié فجم ـ طالع , عداوى qu'un, کشف له النجسم .

- فزع Horreur, s. f., saisissement de terreur, وزع . نفر قلبه من Avoir horreur de ، رعبت

. كراهية _ بلحضة, Horreur, détestation, haine, . بغض ـ . A كرة Avoir en herreur, بغض

ـ شنعة, abomination, chose horrible, شنعة ـ

Horreurs, au plur., choses déshonorantes, actions Honteux, qui a de la honte, قيماء معرّة , flétrissantes اشياء معرّة , Dire des horreurs de quel

. هول _ كبر _ عظم , Horreur, énormité, مول _ كبر

Horreur (en parlant de choses qui l'inspirent), هول; plur., اهموال. L'horreur des combats, .أهوال الحوب

HORRIBLE, adj. com., qui fait horreur, __ _ _ _ _ مفرّع ـ مهول.

عظیم ـ شنع , Horrible, extrême en mal

بنوع مهول _ بشناعة , Hobbiblement, adv.

HORRIPILATION, s. f., ألجلة المجادة.

Hors de la ville, برّا - خارج. Hors de la ville, Hors de soi, برا من البلد - خارج المدينة Hors de soi, برا من البلد - خارج المدينة .مثل المذعور - طاير العقل - عايب العقل

Hors, excepté, Ju _ V.

. حواشي , pl., حاشية , Hors d'œuvre, digression Hors-d'œuvres, petits plats avec le potage, اصحن طعام تنحط على السفرة مع الشربة

HOSPICE, s. m., retraite, asile, Colo _ , 13.

HOSPITALIER, ÈRE, adj., qui exerce l'hospitalité, مكرم الصيوف ـ مُأوى الغربا

- ايوا العربا ـ قبول الصيف ، Hospitalité, s. f. . صيّف _ اصافى _ أوى ,Donner l'hospitalité , صيافته

Hosrie, s. f., terme de liturgie, victime, בُיבב ב. قر بانت , Hostie , pain consacré ou destiné à l'être

Hostile, adj. com., qui annonce la guerre, l'iui-

Hostilement, adv., en ennemi, שנוֹף ישנוֹף.

Hostilité, s. f., action d'ennemi de peuple à .شرّ ـ تعدية ـ معاداة peuple, أ...

Hostilité, incursion, الخارة.

العجين pain, صاحب المنزل pain, ماجور العجين Hote, qui reçoit chez lui un étranger, ماجور العجين Huéz, s. f., terme ماجور العجين.

Hôte, qui est logé, qui a reçu l'hospitalité, ضيف; plur., خُطَّا, plur., خاطر ـ صيوف.

Hòtel, s. m., maison de prince, de grand, ادار; plur., قناقات; plur., قناق.

دار للغربا, maison garnie, دار للغربا.

Hôtel de ville, maison commune, دار شیخ البلد.

Hôtel-Dieu, hôpital des malades, ببت مرضی المحال ال

. حشيشت الدينار , HOUBLON , s. m.

Houe, s. f., instrument d'agriculture, مجرفة.

O. جرف لارض .. Hotea, v. a., وجرف الارض

Houille, s. f., charbon de terre, فحم أرضى.

Houle, s. f., vague, and; plur., plur., ...

Houleux, se, adj., بالامواج.

HOULETTE, s. f., bâton de berger, عصاة راعى.

Houppe, s. f., touffe de fils en bouquet, en boule, شرّابة; plur., شراربب.

Howar, s. f., femme dans le paradis de Mahomet, حور بات, plur., حور بة

Housse, s. f., couverture du cheval, عطراحة, Housse, couverture de meubles, رخد; plur., عطية et عطية.

Houssen, v. a., nettoyer avec le houssoir, غف A. Houssine, s. f., baguette, شعبب.

Housson, s. m., balai de branches, de plumes,

شرابة الراعى, Houx, s. m., arbuste, شرابة

Houx freion, housson, arbuste semblable au חדת אוב ווייער ביין ביין ביין אונערים. myrte, ביין האונערים אונערים אונערי

Huche, s. f., grand coffre pour pétrir et serrer le. .ماجور العجيس.

Huée, s. f., terme de chasse, cris pour effrayer les bêtes, خاغة.

ضحكة, au fig., cris nombreux de dérision, ضحكة

Hurr, v. a., faire des buées après le loup, غاغا على الذبب

Huer quelqu'un, ضحک علی ٨.

HUILE, s. f., liqueur grasse et onctueuse, زیت Huile de lampe, tirée du sésame, سیرج. || Marchand d'huile, تبات

Huiles, au plur., essences onctueuses, ع زبد.

Jeter de l'huile sur le feu, au fig. fam., exciter les passions, مى زيّت فى نار هيّج النفسوس I. Sentir l'huile, le travail, la méditation, فيه رايحة

Saintes-Huiles , le chrême , ميرون.

Hullea, v. a., oindre avec de l'huile, زَبَّتْ - رَبِّتْ بَالزبتْ O.

Huilbux, se, adj., gras, حربتى ـ دبتى.

الماعون زيت Huile, s. m., vase à huile, عون زيت

Huissier, s. m., garde de la porte chez un roi, un ministre, etc., جاب ; plur., باب.

Huissier, officier de justice, رسول محكهة; plur.,

Нит, adj. com., ثهانية; fem., ثهاني.

اثهانية ابيات شعر, HUITAIN, s. m., pièce de vers

HUITAINE, s. f., huit jours, גָּשׁוֹעָה !.

Ниттівмв, adj. com., nombre ordinal, ئامن; plur., huitième partie, ثين; plur.,

Huitièmement, adv., ניומים.

, coll. محارة , Hutrae, s. f., coquillage marin استربدیا ـ بادلان ـ محا.

HULOTTE, s. f., espèce de hibou, انوع بومة ـ بوه.

انسانی ـ بشری , Humain, e, adj., de l'homme, انسانی ـ بشوق , Humain, sensible à la pitié, عنون ـ شفوق القلب

Les humains, s. m. pl., les hommes, الورى البشر

Нимаінемент, adv., suivant le pouvoir, la capacué de l'homme, أبشر بشرياً,

. بشفقة, Humainement, avec bonté, عشفقة.

Humainement parlant, selon les idées communes, على العادة

HUMANISER, v. a., inspirer des sentimens, donner des mœurs conformes à l'humanité,

Humaniser, rendre plus favorable, ليّن.

S'Humaniser, v. pr., تائس

HUMANISTE, s. m., qui sait, enseigne les bumanités, معلم العلوم الادبية.

السمينة, s. f., nature humaine, عبرية بين بين السانيسة. Au-dessus de l'humanité, السوت السانيسة . Payer tribut à l'humanité, mourir, وفي حتى الطبيعة . Payer tribut à l'humanité, faire une faute, أن J.

Humanité, douceur, sensibilité, حنو القلب . حنو الفقاء والفقاء والفقاء

Humanités, au phur., études jusqu'à la philosophie, علوم الأدب.

HUNBLE, adj. com., qui a de l'humilité, modeste, متواصع - نفسم صعيرة - منكسر النفس.

Humble, plein de respect, de déférence, خاصع. Humble, has, مقبر.

HUMBLEMENT, adv., بتواضع _ بانكسار .

0. بل ـ رطب, Humecter, v. a., rendre humide نڈی ـ

Humer, v. a., avalor, تعتب L ـ شمر L Humer Pair, أشمر الهوا O.

Humenal, a, adj., qui a rapport à l'épaule, كتيفي

Humerus, s. m., os du bras, عصد منكب. La tôte de l'humérus, مرأس العصد.

HUMEUR, s. f., substance fluide dans les corps organisés, bis; plur., bis!. Humeur vicieuse, peccante, مادّة فاسدة _ موادّ, plur., مادّة qui découle du nez dans les rhumes de cerveau, ا مادّة زكامية. ∥ Les quatre humeurs du corps (le sang, la bile, la pituite, la mélancolie), عند اخلاط كلاربع طبايع وحي الدم والصفوا و البلغم و السودا Humeur, disposition de l'esprit, du tempérament خاطر - كيف (accidentelle) - مزاج - طبع (naturelle) . Qui a l'humeur douce, مالة ـ نفــــس ـ Qui a l'humeur الطيف المزاج _ لطيف الطبع sombre, ميقوت ـ مقت. | Humeur sacheuse, acariâtre, مراسة اخلاق ـ طبع شرس ,نكد ,Bonne humeur, کیف. | Belle humeur کیف. | En belle ا على الحشيشة - في كيفه - متكيّف المسوسة الم Mettre en belle humeur, گيّف. ا Mettre en mauvaise humeur, خربط كيفه ـ فقس En mauvaise hu-منقسر, Prendre de l'humeur, فقسار، A. ـ A. يخم بط كىفد ـ ¶ Qui est de mauvaise humeur contre quelqu'un, متسودن منه _ زعلان منه . [Étre لد نفس _ لد كيف _ له خاطر ان , en humeur de Etes-vous en humeur d'aller vous promener, -Il n'est pas d'hu الك خاطر تروح تشمّ الهوا ما هو متن يستحيل meur à souffrir un affront,

Humeur, petite bouderie, تبويزة. Hameur, boutade, caprice, طلعة خاق.

اندیان ـ رطب ـ طری ،Chambre humide مندیان.

الرطوبة الغزيرية ,(radical), الرطوبة الغزيرية.

فى الرطوبة , HUMIDEMENT, adv.

Humidité, s. £, مُداُوَّة وطوبة S'imprégner d'hu-

Humidités, au plur., sérosités, pituites, وطوبات.

البختجل, Humiliant, E, adj., البختجل.

HUMILIATION, s. f., état de celui qui est humilié, . عطّة ـ هوان ـ ذُلُ

Humiliation, action par laquelle on humilie, عطّة. عطّة.

Humilier l'orgueil أهان _ اذَّل . Humilier l'orgueil de . كسر نفسر

Humilité, s. f., vertu, انکسیار - تواضع - انکسیار - خصوع

افتر النخصاع, Humilité, déférence, soumission, افتر النخصاع.

Нимовак, к, adj., qui vient des humeurs, خلطى.

HUPPE, s. f., touffe sur la tête des oiseaux, شوشة الطير.

Huppe, s. f., oiseau, عده ـ ابر الربيع ـ هده . طبر ابابيل (Barb.) طبر ابابيل

ابو شوشة ,Huppe, B, adj., qui a une huppe.

Huppe, au fig. fam., apparent, considérable, من الشقال ـ من الكبار ـ نافش.

HURE, s. f., tête coupée de sanglier, de saumon, de brochet, اس الخنزير و خلافه.

الله المحروف من الله rage, على الله المحروف من الله المحروف الله المحروف المحروب المح

HURLER, V. a., بعرى بالمقلوب

, plur. ; خصّ ـ اكوانج , plur. ; كونج , f. ; plur. ; اخصاص .

HYACINTHE, s. f., pierre précieuse, جوريانى حجوريانى Confection d'hyacinthe, معجون الماقوت

Hyacinthe, fleur. Voyes JACINTHE.

HYADES, s. f. plur., constellation, cinq petites HYGIÈNE, s. f., étoiles formant la tête du Taureau, et dont la plus معرفة حفظ الصحة

hrillante est Aldébaran, على التحميد كواكب التي على المجرد النور و انورها الدبران.

HYDRAULIQUE, s. f., science du mouvement et de la résistance des fluides, art de conduire et d'élever l'eau, فن رفع الماء ــ علم سير الميالا و وقوفها

Hydraulique, adj. com., qui sert à élever l'eau, واعورة Machine hydraulique, باعورة المياة . Machine hydraulique, نواعير بالايد المياه الميان الميان

Hydae, s. f., serpent d'eau douce, בַּעָה .

Hydre, monstre fabuleux; au fig., mal qu'augmentent les efforts faits pour le détruire, بلية ـ افت

L'Hydre, constellation australe, الشجاع.

. جرّة HYDRIE, s. f., cruche,

Hydrockle, s. f., tumeur aqueuse autour des testicules, قليطة.

اصل الام HYDROGÈNE, s. m., gaz, اصل الام.

HYDROGRAPHIE, s. f., description des mers, رسم البحور و وصفها.

HYDROMEL, s. m., breuvage d'eau et de miel, لسل العسل.

HYDROPHOBE, adj. com., qui a les liquides en borreur, attaqué de la rage, الكبان ـ خايف من الماء.

Нудворновів, s. f., horreur pour les liquides, rage, اگلُب مِـ خوفِ مِن الماء.

- حبين - مستسقى , Hydropique, adj. com.

HYDROPISIE, s. f., enflure causée par l'epanchement des eaux, استسقا العدر, Hydropisie de poitrine, استسقا العدر.

HYDROSTATIQUE, s. f., connaissance de la pesanteur des liquides comparée à celle des corps solides, معرفة ثقل الموابع بالنسبة الى ثقل الجوامد.

HYGIÈNE, s. f., manière de conserver la santé, معرفة حفظ الصحا طرس , s. to., et Hymänée, s. f., thariage, عرب عرب البحث -

Hymen, membrane, pellicule au col de la vulve des vierges, جاب البكورية.

الكلام (HYMNE, s. com., poème, عدايح, plur., مدايح HYPALEACE, s. m., inversion de mots, الكلام

HYPERBATE, s. f., inversion de l'ordre naturel de la construction des phrases, פי בובעה ולצלח כ יובבעה וארב האול איני ולציעה האול איני וארב האול איני וארב

Hyperbole, t. de math., القطع الزايد.

HYPERBOLOIDE, s. m., solide, مجسم زايد

Hypericum, s. m., plante. Voy. MILLEPERTUIS.

HYPOCONDRE, s. m., parties latérales de la partie supérieure du bas-ventre, خاصرة ; plur., عنواصر يا . Les deux hypocondres ، المراقيري.

Hypocondre, adj., qui se croit malade, ملطوش.

Hypocondringuz, adj. com., des hypocondres,

Hypocondriaque, au fig. fam., atrabilaire, triete, موداوی.

HYPOCONDRIE, s. f., maladie hypocondriaque, القرفة.

HYPOCRAS, s. m., vin, suere et canelle, شرأب

خبث ـ ربا ـ نفاق ، Hypocrisis, s. f.,

HYPOCRITE, adj. com., منافق مراى ـ مراى ـ منافق.

اسفل المانت باسفل المانت المعالم المانت الم

HYPOSTASE, s. f., terme de théologie, personne, اقانيم; plur., اقانيم

اڤنومي , HTPOSTATIQUE, adj. com.,

Нхротне́мия, s. f., côté opposé à l'angle droit dans un triangle, عوثر زاویت قایهته فی شکل مثلث

Нуротне́слівв, adj. com., qui a droit d'hypothèque, لد حق على الرهينة ـ وثـقى.

HYPOTHÉCAIREMENT, adv., وثقياً.

Нұротні Que, s. f., droit d'un créancier sur les immeubles, وثيقة.

Hypothèque, chose hypothéquée, رهن, plur.,

Нуротне́ QUER, v. a., donner pour hypothèque, وثق ـ A. رهن الشي عند I.

Нұротніке, s. f., supposition, فرصيت وقياس. Нұротніктіque, adj., fonde sur une hypothèse, فرضي وقياسي.

HYPOTHÈTIQUEMENT, adv., ביו سيا .

HYSOPE, S. f., plante, وفا. Hysope de Garigue Voyes HELIANTEÈNE.

HYSTÉRALGIB, s. f., douleur dans la matrice, مرض الرحم.

HYSTÉRIQUE, adj. com., qui a rapport à la matrice, مت الرحم. Pilules hystériques, المخصّ الرحم

IDE

I, s. m., neuvième lettre de l'alphabet français, الحرف التاسع من الألف باء.

افى نفس الموضع, IBID, IBIDEM, latin, au même lieu, في نفس الموضع, IBIS, s. m., espèce de cigogne, لقلق; plur., لقالق.

ارئىس ; pl., petit quadrupède ئىيس ; pl., زقزاق - نبوس.

Jusqu'ici, jasqu'à ce moment, الى كان D'ici à huit jours, من كان الى ثهانية ايام.

ICONOCLASTE, s. m., briseur d'image, كشار الصور, ICONOGRAPHIR, s. f., description, connaissance des images, des monumens antiques, معرفة الصور و الاتار القديمة الشخوص و الاتار القديمة

Ісолосварні Que, adj. com., qui appartient à l'iconographie, يخص علم الشخوص.

ICONOLATRE, s. m., adorateur des images, عباد الصو

Iconologie, s. f., explication des images, des monumens antiques, تنفسير الأثار القديمة.

Істеля, s. m., débordement de bile qui cause la jaunisse, يَرْفُان,

Ictérique, adj. com., qui a la jaunisse, به يرقان.

Ictérique, qui guérit la jaunisse, نافع لليرقان.

IDÉAL, E, adj., sans plur. m., qui n'existe que dans
l'entendement, خيالي ـ تصورى.

الاسم - خيالي, chimérique, بالاسم -

IDE

IDEAL, s. m., beauté, perfection idéale, عابة الحسن.

IDEALISME, s. m., système de ceux qui voient en Dieu l'idée de tout, الفلاسفة الله عامة من الفلاسفة الله على في صورة الله .

Idéalisme, système de ceux qui pensent que nous ne connaissons les objets que par nos propres idées, et non par les sens, اعتقاد جاعة من الفلاسفة العربي الا بالنصور لا بالنصور لا بالنصور لا بالنصور لا بالخس المفقى المف

Idée, ce qui occupe l'esprit, ce qu'il perçoit lors-افکار, plur., وفکر مرای العقل , plur., وفکار Quelle idée vous occupe? مایشنی بالک ایشنی بالک

Idée, dessein, esquisse, رسم.

Idée creuse, vision chimérique, الشيال عند الطقة. Des idées, des choses sans réalité, اشيا باطلة الشيا باطلة.

Idée, esprit, بال ـ خاطر. Il lui vint à l'idée de, ابال ـ خطرنی بالد ان O. افام فی بالد ـ خطرنی بالد ان Idée, souvenir, فکرة الاغزاد الفور الفور الفورند الفورند الفورند بنالی انور شفند بالی انور شفند الفورند الفور

. صورة , forme , modèle des choses , صورة

Une idée, très-peu, نطفت.

וחב התבא , IDEM , adv., le même , مثلد - شرحه

JDENTIFIER, v. a., comprendre deux choses sous la même idée, قرن ب I.

S'Identifier, v. réf., confondre son être avec, اتحد ب

IDENTIQUE, adj. com., le même, געונה. Identique , qui ne fait qu'un avec un autre , متحد IDENTIQUEMENT, adv., d'une manière identique, בול, ו, כול, ו, . بالاتحاد

IDENTITÉ, s. f., qualité de ce qui est identique, اتحاد الذات ـ ذاتية

.مشابهة , ressemblance

الغات, plur., غة; plur., نغات.

IDIOPATHIE, s. f., maladie propre à quelque علة مخصوصة لبعض الاعضا , membre

IDIOT, E, adj., stupide, אים ב ביג ב ועג ב ו

IDIOTISME, s. m., locution particulière à une langue, نغوة).

Idiotisme, absence d'idées, کیا الفکر.

عبّاد صنم _ عباد et

ابو الجهل مجنون بحت, Idoldtre, au fig., qui aime avec excès عبد الاصنام , IDOLATRER , v. n. , adorer les idoles .تحنف بالأوثان

Idolatrer, v. a., au fig., aimer avec passion, .0 جن بحب

عبادة الاصنام , IDOLATRIE, s. f., عبادة الاصنام .

Idoldtrie, au fig., amour excessif, غرام.

IDOLE, s. f., statue d'une divinité, صنم; plur., . اوثان , plur. ; وثن _ اصنام

Idole, au fig., objet de passion, بين. قصيدة الرعاة ... IDYLLE, s. f.,

. ثوع شجرة تشبه السرو, Ir, s. m., arbre vert IGNARE, adj. com., qui n'a point étudié, ِجُهّال , plur. ; جامل

نارى , IGMÉ , غارى , adj., de la nature du feu , فارى.

ـ عبّاد النار,Icnicole, s. com., qui adore le feu عبدة , plar. ; عابد النار

IGNITION, s. f., état d'un métal rougi au feu,

IGNOBLE, adj. com., bas, vil, qui sent la basse extraction, نسافل ; plur., اسافل على ; plur.,

بردالة , Ignoblement, adv.

IGNOMINIE, s. f., grand déshonneur, فضيحة - عار ICNOMINIEUSEMENT, adv., avec ignominie, , ... Traiter ignominieusement, بهدل.

IGNOMINIEUX, SE, adj., qui porte l'ignominie, مفضح _ يعرد فاحش

قلة معرفة ـ جهل ،GNOBANCE , s. f., لجهل

IGNOBANT, E, adj., qui n'a point de savoir, d'étude, جهال; plur., عاهل.

Ignorant, qui ignore une chose, un fait, غبي; plur., اغبياً.

غشم حالم عهل حالم غشيم , Faire l'ignorant

A. خفی عنه, علیه , IGNORER, v. a., ne savoir pas لا يخفّى عليد شي ,A. Il n'ignore rien جهل ـ الا يخبى عليم شي ـ الا يخبى عليم شي ـ - معلومك الاحوال التمسي , événemens qui .ولا يخفاك للاحوال التي

جزاير ; plur., جزيرة ; plur., جزاير

اعظام الحوضة, ILES, s. m. pl., os du bassin, اعظام

ILEUM, s. m., le dernier des intestins gréles, اخر كلامعا الدقاق.

يخص المعي المذكور, .ILIAQUE, adj.,

صد الشريعة, ILLEGAL, B, adj., contre la loi, صدّ الشريعة.

ILLÉGALEMENT, adv., contre les lois, les formes, بعيرقانون _ مصادداً للشرع

ILLÉGITIME, adj. com., qui n'a pas les conditions requises par la loi pour être légitime, غير شرعي.

. غير حق , Illégitime , injuste , déraisonnable . - من غير حــــق , ILLÉGITIMEMENT , adv . بخلاف الشرع و القانون

کون الشی غیر شرعی ،... ILLÉCITIMITÉ, 8. f. , المی ـ قلیل المعرضة , ، ILLÉTBÉ, E, adj

ILLICITE, adj. com., qui n'est pas permis, מבינת

الحرام ـ محرماً ، ILLICITEMENT, adv. اغير مُحدّد ، ILLIMITÉ, E, adj. , sans limites

ترمقری, ILLESTBLE, adj. com., qu'on ne peut lire, عيرمقری

ILLUMINATION, s. f., lumières disposées avec symétrie pour une réjouissance, قد _ وقدة _ .

Illumination, au fig., lumière extraordinaire que Dieu répand dans l'ame, الهام ـ نورانية.

ILLUMINE, E, adj., éclairé, פֿוֹפֿג.

Illuminé, s.m., hérétique visionnaire, مدّعى كلالهام,
ILLUMINER, v. a., répandre de la lumière sur,
اصاء ـ إنار ـ نورا.

- زَبِّن البلد, Illuminer, faire des illuminations, عزبِّن البلد

Illuminer, au fig., éclairer l'ame, l'esprit, انارالعقل.

ILLUSION, s. f., apparence trompeuse, غرور. Vous vous êtes fait illusion, اعقلك زيّن لك المحال Des illusions, des imaginations chimériques, اصغاث احلام - تخيّلات.

ILLUSTRATION, s. f., ce qui illustre une famille, تشریف.

ILLUSTAE, adj. com., celèbre pour le mérite, la noblesse, جليل; plur., اجلّا المام مشهور مستم الدلاية المام المام

ALLUSTRISSIME, adj. com., très illustre, titre, جليل الكلّي الشرف و التجزيل الاحترام ــ الدرق. و التجزيل الدرق صغيرة الدرق العربة الدرق صغيرة الدرق ا

JMAGE, s. f., représentation d'objets, قصورة ; plur., . صنم ,Belle image, an fig., belle personne sans ame, صُورَ

Image, idée, صورة. Se représenter l'image d'une chose, تصور الشي في عقله. || Se représenter l'image de quelqu'un, تشخصه

. بتصور في العقل , Imaginable, adj. com.

IMACINAIRE, adj. com., idéal, sans réalité, خیالی - تختیلی

IMAGINATIF, IVE, adj., qui imagine aisément, سربع للختراع ـ سريع التخيل.

IMAGINATIVE, s. f., faculté d'imaginer, قوة متخيّلة .

IMAGINATION, s. f., opinion peu fondée, chimère, vision, خان ; plur., وهم عظنون ; plur., وهم عنون ; plur., خيال : Se repaitre d'imaginations, نعلل بالمحال, باشيا باطلت .

Imagination, fantaisie bizarre, idée folle, طشة.
- المجال

Imagination, faculté d'imaginer, de se représenter les objets, عقيبالية ـ تخيّل ـ نصور ـ عقيبالية ـ

IMAGINER, v. a., se représenter quelque chose dans l'esprit, ישפֿת الشي. Le plus grand qu'on puisse imaginer, צו שלא וلذي يهكن يتصور في العقل

Imaginer, inventer, الخترع.

Inam, s. m., ministre de la religion chez les mahometans, מוֹרָב, plur., בּבּיוֹן. וא ווא Imaret, s. m., hôpital, צשל, צ

IMBÉCILEMENT, adv., قالبها.

. سالم من الدنس _ | - سخيف العقل , faible d'esprit العقل الدنس ـ الدنس . - مجدوب - هبل ,plur., اهبل - بلم ,plur. ابله .مغفل _ عسط

يصير من كل بد ـ لازم , d'être, de réussir استحافة العقل , Imbécillité, s. s. faiblesse d'esprit عباطة _ همالة _.

. أمرد , lans barbe, أمرد , pl., أمرد , Imberbe, adj. com., sans barbe Iмвівек, v. a., abreuver, mouiller, шёл І. -. منقع ـ .0 بل

انتقع _ انبل S'Imbiber, v. pron., devenir imbibé, انتقع _ انبل ـ الماء . S'imbiber d'humidité, de rosée, .نندي

IMBIBITION, s. f., בונים!

IMBROCLIO, s. m., confusion, محبطة _ علياً.

IMBU, E, adj., pénétré d'une doctrine, d'un prin-.متلاحق ل_متواصل ب_ يلي _ تابع _ اقرب اليه | Lorsqu'il est imbu d'une idée . ملان من منادر والم ـ لما ملا فكرة من شي ـ لما دخيل شي في عقله .اذا حط في راسه شي

IMITABLE, adj. com., qu'on peut, qu'on doit imi-. حسن الاتباع - ممكن التقليد - يقتدى به ter,

ان منسى الذكر, Temps immémorial مقلد ـ مقتدى ب الدكر, Imitateur, trice, s., على منسى الذكر principal mérite est au modèle, quelque parfaite que عسر محدود _ غير متناهى _ بلا قياس ,sans bornes | الفصل للمبتدى و ان ,soit l'œuvre de l'imitateur عسر محدود _ الحسن المقتدى

تقلیدی ,Imitatif, ive, adj., qui imite

IMITATION, s. f., action par laquelle on insite - تهثل ب - اتباع - اقتدا ب - تقليد . A l'imita .عدم القياس - عظم , انساع غير محدود مثل - انباعاً ل - على نظيرة , tion, à l'exemple de

Imitation, chose imitée, نيقليد.

Imitation de Jésus-Christ, livre de piété de Thomas A'Kempis, للاقتدا المسيحي.

.عقارات , plur. عقار _ | تهثل ب _ افتدى ب _ اتبع _ A. تبع , plur. عقار _ ا - مزمع ,Imminent, z, adj., prêt à tomber sur انشابهه ـ ساوی احدا فی عهایله تهثل به في عهايله ـ

.قلد , Imiter, suivre un modèle

أعير مدنس , IMMACULÉ, E, adj., sans tache de péché,

IMMANGEABLE, adj. com. . . צייול א.

IMMANQUABLE, adj. com., qui ne peut manquer

IMMANQUABLEMENT, adv., הי كل بد ـ من كل بد . غير هيولانية , Immatérialité, s. f., غير

.غير هيولاني ,.Immatériel, Le, adj

تقیید , Immatriculation, s. f.

וא בותות Immatricule, s. f., enregistrement, registre, נפית אונים. IMMATRICULER, v. a., enregistrer sur la matricule, قيد في الدفية

IMMEDIAT, E, adj., qui est produit, qui agit sans .من غير واسطة ,intermédiaire

Immédiat, qui suit ou qui précède sans intervalle, -Immé من غير واسطة , Immé من غير واسطة diatement après, وعلا بد حالاً بعل diatement après, على متصلاً بد حالاً

Immémorial, E, adj., dont l'origine très-ancienne قبل کل تارینے ۔ لا یعرف له زمن ,est inconnue

Immense, adj. com., d'une grandeur démesurée, ما له حدّ ـ

Immense, très-grand, عظيم.

ואין ב جدו Immensement, adv., באין ב

Immensité, s. f., grandeur, étendue immense,

. تعطیسے , Immersif, ive, adj., fait par immersion

Immension, s. f., عطوس.

IMMEUBLE, adj. et s. m., bien en fond, maison, اراضي ; pl., و ارض ـ املاك ; plur. , ملك ; plur. , علي ; plur. , ارض ـ املاك); pl., واضى

قريب الوقوع.

S'Immiscer, v. pr., se mêler mal à propos de quelque chose, نداخل في انحشر في ـ تداخل في.

Immixtion, s. f., action de s'immiscer dans, مداخلة. Immobile, adj., qui ne se meut pas, ساكن عديم الحزكة.

Immobile, au fig., ferme, inébranlable, ثابت.

Immobilier, ère, adj., qui concerne les immeubles, عقارى ـ الملاكم .

Immobilité, s. f., ב שكون ב عدم الحركة .

Immodéré, e, adj., excessif, مُخلَد الذكر, Il lui nelle وأبط في مدحه المساقة المساقة

الم المراط , Immodénément, adv., avec excès

IMMODESTE, adj. com., sans modestie, عير متصع بسفيا ; plur., الله عيا عيا . Chose immodeste, contre la pudeur, مقلة حيا ـ سفاهة

ואוס (מלינג , plur., מלינג , plur., אילוב בעור מיניג , plur., אילוב בעור מיניג , plur., אילוב אילוב

IMMOLATEUR, S. m.,

Immoler, v. a., בֿיש A. ב גער בישבה לואב.

Immoler, au fig., sacrifier à, ל בישבה ב قرب ضحية ل . قدم ذبيعة ل

S'Immoler, v. pr., se sacrifier, ملک نفسه اکراماً لہ. S'immoler pour quelqu'un, اهلک نفسه اکراماً لہ. Immonde, adj., impur, sale, نجس.

ا نجاست , Immondice, s. f., ordures, boue وسنج وساخة , plur. وسنج و وساخة

Immorale, عالم السلام السلام المسلمة المستعدد المستعدد المستحدد المستعدد ا

Immoral, sans mœurs, sans principe de morale, ودى الاخلاق ـ فاسد

IMMORALITÉ, s. f., opposition à la morale, مخالفت لتاديب الاخلاق.

. عديم الغرض - إرداوة الاخلاق , Immoralité , manque de morale .

Immortel dans la mémoire des hommes, خلّد ذكر.

S' Immortaliser, v. réf., علَّد ذكرة _ تخلُّد .

Immortalité, s. f., espèce de vie perpétuelle dans le souvenir des mortels, تخليد الذكر.

ـ حياة , Immortalité, état de ce qui est immortel . دوام النفس , L'immortalité de l'âme . بقاً ـ دوام

Immortel, Le, adj., qui n'est point sujet à la mort, باقع _ دایم _ لا یہوٹ.

Immortel, dont la mémoire est ou doit être éter. nelle مُحَلَّد الذكر,

- كتلة صفــرا ,Immortelle, s. f., plante زهر الدايم .

IMMUABLE, adj. com., qui ne change point, لا يتغير والتحويل .

بلا تغيير, Immuablement, adv.,

ـ مُعافاة , Immunité, s. f., exemption, privilège, مرأيا, plur., مزأيا, plur., مزأيا

.عدم التغيير. Immutabilité, s. f.

IMPAIR, adj. com., وتر أمفود عفود . Voyez PAIB.

IMPALPABLE, adj. com., qui ne peut se sentir au toucher, الأبُلُس.

ilan الغاية, Impulpable, très-fin, ناعم للغاية.

لابغفر ,.Impardonnable, adj. com

Imparfait, qui a des défauts, des imperfections,

Imparfait, s. m., terme de grammaire, comme : il aimait, بعصل مصارع و معه كان نحو كان المجمود كان المجمود الم

IMPARTABLE OU IMPARTAGEABLE, adj. com.,

IMPARTIAL, E, adj., qui ne s'attache par préférence aux intérêts de personne, عديم الغرض ـ عديم الغرض ـ .من غير عرض , IMPARTIALEMENT , adv.

عدم التعصّب مع ـ

ا عطف , plur., عطف , plur., عطف علم المجاهدة . .زقان سد

aco צלל, s. f., שבה צום Impassibilité, s. f.,

العبد الغور, adj. com., non susceptible de souf- les pensées, بعبد الغور. . غير متالم - ما بتالم - غير قابل للالم . france

IMPATIEMMENT, adv., ישי ביים ביים Supporater une chose impatiemment, ما صبر على الشي,

IMPATIENCE, s. f., פֿגֿה פֿיאָר. L'impatience est une impiété, la patience est toujours récompensée, من لتج كفرو من صبر فال. Il était impatient قليل الصبر, Il était impatient

d'arriver, ما کان بصدی ای متی بصل Je suis جاوری بری انا مشتاق الی رویاکم impatient de vous revoir, جاوری غاية الشوق.

Impatient, qui ne peut supporter le joug, لابطيق. IMPATIENTER, v. a., faire perdre patience, .اعدمه الصبر _ اعبل صبرة

. من غيرحس S'Impatienter, v. pron., perdre patience, n'en - .A عدم الصبر ـ L ضائل صدره A. A. S'impatienter, se fâcher, se fâcher, عيوب , plur., عيب ـ نقايص , Ne vous impatientez pas, je vais | plur., ضخائد الحهية اصبر انا جاہے , venir

S'IMPATRONISER, v. pron., fam. iron., s'établir dans une maison et finir par y dominer, تسلطون _ تسل

IMPAYABLE, adj. com., fam., qui ne peut trop se payer, الا يثمر ال

IMPECCABILITÉ, s. f., ame - الخطأ - عصية عن الخطأ - عصية - .من باب التسلط و الوقاحة | Impeccable, adj. com., incapable de faillir. منزة عن الخطاء معصوم

كون الشي الشي الشي السين الشي السين الشي السين الشي السين الشين الشين الشين الشين الشين السين ا -Impénétrabilité des se معصوم عن نفاذ عيره فيب بعد من الادراك crets,

IMPÉNÉTRABLE, adj. com., qui ne peut être péné-لا يدخل فيم ـ لا ينفذ فيم ـ لا يتهكن منه (tré عدم الميل الى ـ عدم العرض , Impartialité , s. f. عدم العرض زردية لا تنفذ فيها الرماح, Cuirasse impénétrable

Impénétrable, au fig., qu'on ne peut connaître لايدركم الفهم - لايدرك - لا يُعرف, (chose),

Homme impénétrable, dont on ne peut découvrir

IMPÉNITENCE, s. f., endurcissement dans le péché, .عدم التوبة - قلة الندم

IMPÉNITENT, E, adj., endurci dans le péché. عير نادم على خطاباة ـ غير تايب.

IMPÉRATIF, s. m., mode du verbe, , ...

IMPÉRATIF, IVE, adj., qui exprime le commande-. حتیجی ۔ امری , ment

IMPERATIVEMENT, adv. , געומר,

IMPÉRATOIRE, s. f., benjoin sauvage, حاوى

ملكة _ سلطانة , s. f., قالله _ ملكة

IMPERCEPTIBLE, adj. com., qui ne peut être aperça, لا يدركم النظر - لا يُدرك

IMPERCEPTIBLEMENT, adv., insensiblement,

ما فيه خسارة , IMPERDABLE, adj.,

نقيصة ـ نقص , IMPERFECTION, s. f., défaut

نير مشقوب ـ غير مشقوب , adj، , غير مشقوب . IMPÉRIAL, E, adj., de l'empereur, de l'empire, .سلطاني

IMPÉRIALE, s. f., dessus d'un carrosse, الكاروصة

IMPÉRIEUSEMENT, adv., avec hauteur,

Impénieux, se, adj., altier, hautain, סיבאת.

IMPÉRISSABLE, adj. com., qui ne peut périr, لا يدركه الهلاك

فلت معرفت عشومية , آ. المعتمدة

عدم قطع الماء فيه ، IMPERMEABILITÉ, s. f. , عيد الماء في عدم قطع الماء فيه الماء فيه الماء في الماء ف

IMPERMÉABLE, adj. com., qu'un fluide ne peut tra-- لا ياتر فيه الماء - لا يقطع فيه الماء ,traverser لاينفذ فيد الماء

IMPERTINEMMENT, adv., aliem.

IMPERTINENCE, s. f., abie. Faire des imperti-. ناتیج من نش الکلام | - تلایق فیه - تراذل معه nences à quelqu'un, ناتیج من نش أساء الادب في حقّد ـ سفّه معه

. سُفها , plur. سفيه , adj. , سفيه ; plur. , سُفها

عدم مبالاة , s. f., عدم مبالاة.

IMPERTURBABLE, adj. com., qu'on ne peut troubler, لا يتختل - لا تتغير أحواله - لا يسالي , tranguille

-Sa. من غير مبالاة , Imperturbablement, adv. voir quelque chose par cœur imperturbablement, عرف الشي جبداً على ظهر قلبه.

obtenir, كِنال.

LMPETRANT, E , adj., qui obtient, فايل.

IMPETRATION, s. f., obtention,

IMPÉTRER, v. n., obtenir, じん

IMPÉTUEUSEMENT, adv., avec impétuosité, יַּמָּבני .

IMPÉTURUX, SE, adj., violent, شدید.

أخلقي , Impétueux (homme), emporté, خلقي.

.شدة , tueux

ـ شدّة النفس ,Impétuosité, extrême vivacité

كفرة , plur., كافر , plur., كافر et کفار. Discours impie, کلام کفر. Action impie, فعُل مخالف للدين _ فعل كافر

كفر , Impiete, s. f., عفر .

IMPITOYABLE, adj. com., sans pitié, مَالُهُ عَلَيْهُ السَّالِةِ عَلَيْهُ السَّالِةِ السَّلَّةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّلَّةِ السَّلَّةِ السَّلَّةِ السَّلَّةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّلَّةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّلَّةِ السَّالِةِ السَّلَّةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّالِةِ السَّلِيِّةِ السَّلَّةِ السَّلِيَّةِ السَّلِيَّةِ السَّلَّةِ السَّلِيّةِ السّلِيّةِ السَّلَّةِ السَّلّ .مالد, جة

من غير رحة ,Impitoyablement, adv., غير رحة.

IMPLACABLE, adj. com. (homme), בַּנֹב יָצָ .0 جلب بعايم الى ,Rossentiment , dehors شديد الحقد _ لا يقبل المصالحة ابدا

. نصب لا يهدأ وغلّ لا يُشفّى ,colère implacable

IMP

IMPLICATION, s. f., engagement dans une affaire,

مصاددة , Implication, contradiction.

IMPLICITE, adj. com., compris dans une proposition, c'est-à-dire qui en est tiré par induction,

. ناتجاً من نص الكلام , IMPLICITEMENT, adv.

IMPLIQUER, v. a., engager, embarrasser dans, .0 شكك في

فيه مضاددة ,Impliquer contradiction, en renfermer .ضادد بعضد ــ

تضرّع الى احد (quelqu'un), عالى احد. O. || Implorer ملك مال A. _ طلب O. || Implorer la clémence du vainqueur, طلب كلامان من. ال Im-سأله المعاونية _ استعان به IMPETRABLE, adj. com., terme de droit, qui se peut plorer le secours de, سأله المعاونية _ استعان به

> ـ من غير وأجب, IMPOLI, E, adj., sans politesse, عبن غير .قليل ادب

IMPOLITESSE, s. f., سماً قلة واجب . Faire طَلَّلُ اللَّادِبِ فِي حقّر, des impolitesses à quelqu'un اساء کلادب فی حقد ا

IMPORTANCE, s. f., ce qui rend considérable une chose, ثقل ـ ضرورية ـ عُظم. Chose d'importance, امر ثـقيل ,عظيم , ضروري ـ شي مهم السلام Limpérvosité, s. f., qualité de ce qui est impé- امر ثـقيل ,عظيم , ضروري ـ شي مهم peu d'importance, بنت خبر المجالة الم d'importance, de qualité, de savoir, de capacité, ا .صاحب مقام ـ رجل ثقيل ـ رجل عظيم المعام اً النفش روحة , homme d'importance

> IMPORTANT, E, adj., qui importe, qui est considérable, , pl. ومهية, Chose importante عظيم - ثقيل - مهم

Important , qui fait l'homme d'importance , متعظم IMPORTATION, s. f. (de marchandises), ביללי

IMPORTER, v. a., faire venir des marchandises du

Être importun à quelqu'un, l'incommoder, le gêner, على المقال المقال

Importunément, adv., 3/Ed.

IMPOSABLE, adj. com., sujet aux impositions, عليد دفع مال للهيرى ـ عليد تكاليف

IMPOSANT, E, adj., qui imprime du respect, باهمار موقر موقار موقار موقر

Imposer, v. a., mettre desus, وضع على; aor.,

Imposer des contributions, etc., غرد عليهم غرامة I. ورد عليهم تكاليف I.

Imposer une peine, une punition à quelqu'un, علم عليه بـ O., علم عليه عليه بـ Imposer

Imposer un nom, ...

Imposer, imputer à tort, پهم ب I.

Imposer le respect, la craiste, عبية المرارك هيئة I. - مارك Sa présence imposa du respect au peuple, فلها حضر هابوة الناس.

ـ امرہ بالسکوت ,Imposer silence à quelqu'un سکت.

En imposer, mentir, شخص 0. ملك الكذب على -. 0. مكر الكنم نسفسه ب الكنم الكن

.شرطونيد , Imposition des mains

ו مدم, قلق الأمكان, Cela est مدم, قلق الأمكان, Cela est de toute impossibilité, ابدا

Imposteun, s. m., qui en impose, عندرى ـ عندرى

JMPOSTURE, s. f., calomnie dans l'intention de nuire, أفتراً فرية.

نفاق ـ مراياة , Imposture, hypocrisie

Imposture, illusion des sens, tromperie,

تكليف ـ جوالة ـ مال رImpôt , s. m. , droit impose ; plur. , مكس ـ رسوم , plur. ; رسم ـ تنكاليف , plur. , القى , رمى تكاليفِ على الناس , des impôts sur ,

EMPEATICABLE, adj. com., qu'on ne pent fare, ما بيصير للا يُعــــل. Chemin impraticable

المطريق لاينهشى فيد ـ طريق عير سالسك Maison impraticable, qu'on ne pent habiter, ينسكن المناسك المناس

IMPRÉCATION, s. f., malédiction, souhait fait contre quelqu'un, على أحد لعنة. Faire des imprécations contre quelqu'un, مناعليه, دعا عليه. O. I.

IMPREGNABLE, adj. com., qui peut être imprégné,

IMPREGNATION, s. f., bla - blail.

Імпаконва, v. a., charger une liqueur de particules étrangères, — Ыс О.

S'Imprégner , v. pron. , اختلط .

Imprégner, au fig., pénétrer, remplir d'une opinion, ملاً فكولا من شي

الحال خير ميكن ـ لا يوخذ , IMPRENABLE, adj. com. الحال المطلان مع طول , IMPRESCRIPTIBILITÉ, s. f. , عدم البطلان مع طول , المدة

IMPRESCRIPTIBLE, adj., ivil ابدأا.

Impazssion, s. f., action d'un corps sur un autre, יו (פולת: plur., דור).

Impression, au fig., effot produit sur l'esprit, ما أثرة - champ, تاثير - أثرة - الكرم ما أثر فيه ما عهل فيه ما قطع فيه المحتوبة الكلام ما أثر فيه ما عهل فيه المحتوبة الكلام ما أثر فيه ما عهل ما قطع فيه المحتوبة المحتو

Impression, empreintes sur la toile, ישחק – ישחק.
Impression d'un livre, effet de l'imprimerie, فيع المجاه المجاه

- قليل الحسساب, عربة, عاقل عليل التدبير، عاقل عليل التدبير

اكتاب مطبوع , s. m., عباب مطبوع .

Impairink, v. a., faire une empreinte (sur des étoffes), נסיש O.

Imprimer des livres, طبع A. Ce livre a été imprimé par les soins de, طبع هذا الكتاب بعهل فلان Imprimer, communiquer (le mouvement), عز درك مرك I. حرك على الحركة ـ حرك

Imprimer des sentimens dans l'esprit, le cœur, ما الحدث الدخل في قلبه ما المحدث الدخل في المنطق المحرف المحرف المنطق النفس الطبع في النفس الطبع في النفس الما المحرف النفس الما المحرف المحرف

IMPRIMERIE, s. f., art d'imprimer, ב طباعـة الطبع.

مطبعة, Imprimerie, lieu où l'on imprime, عطبعة عليا مطبعة

IMPRIMEUR, s. m., حطبعجي.

IMPROBABLE, adj,, بعيد عن العقل Regarder comme improbable, استبعد

بعد عن العقل , IMPROBABILITÉ, s. f., العقل العقل.

IMPROBATEUR, TRICE, adj., homme, chose, علير المذمّة

IMPROBATION, s. f., Li.

قلة الذمة , Improbité, s. f., défaut de probité, قلة الذمة.

IMPROMPTU, s. m., sans plur., vers faits sur-lechamp, شعر مرتجل. Chose quelconque faite sans préparation, בי بداهة. ∥ En impromptu, على البديهة.

IMPROPRE, adj. com., quí ne convient pas, n'est

pas juste (expression), ב كلهة في غير موضعها

Improuver, v. a., blåmer, לא, O.

شاعر مرقبيل ,IMPHOVISATEUR, TRICE, S., شاعر مرقبيل

IMPROVISER, v. a., composer et réciter sur-lechamp des vers, انشد ارتجبالاً ـ ارتجب فال الشعر على البديهة .

A L'IMPROVISTE, adv., على خفلة ـ بغنة.

Impaudent, e, adj., qui manque de prudence, قليل الاحتياط _ قليل العقل.

- ترك الاحتياط - قلة العقل ، النظر في العواقب . قلَّة النظر في العواقب

IMPUBERE, adj., عير بالغ.

LMPUDEMMENT, adv., effrontément, בַּפֹּלֶבה.

IMPUDENCE, s. f., effronterie, صفاهة على .

IMPUDENT, E, adj., effronté, وقاح ; plur., وقاح ; plur., سفها ; plur., سفها

IMPUDEUR, s. f., la su.

Імрипісітя́, s. f., vice contraire à la chasteté, выбольные обще выбольные вывольные вывольные вывольные вывольные вывольные вывольные вывольные выбольные вывольные вывычили вывольные вывычили выв

عاهر عاسق المعالم ال

IMPUDIQUEMENT, adv. , ישאר,

Impuissance, s. f., manque de pouvoir, ججز Être dans l'impuissance de, عجز عن I.

Impuissance, incapacité d'engendrer, انحلال.

LMPUISSANT, E, adj., sans pouvoir, عبر قدرة السبب عبير قدرة السبب عبير قدرة السبب ا

Impuissant, incapable d'engendrer, رُجُل مرخى.

IMPULSIF, IVE, adj., qui agit par impulsion, باعث.

Force impulsive, قوة باعثة

Impulsion, s. f., mouvement communiqué par le choc, المفعة.

Impulsion, au fig., instigation, &.

IMPUNI, E, adj., qui demeure sans punition, بلا قصاص ـ ساهل ـ غير معاقب. Sa mort eat demeurée impunic, أهب دمد هدراً

ـ سهولة , IMPUNITÉ, s. f., manque de punition. .عدم القصاص.

IMPUR, E, adj., immonde, سخني .

Impur, altéré, corrompu par le mélange, مخلوط عير خالص ـ مغشوش ـ

.دنس ـ نجس ـ داعر , Impur, impudique.

IMPURETÉ, s. f., ce qu'il y a d'impur, de grossier, d'étranger dans un corps, عبالة ـ غبالة.

Impureté, au fig., impudicité, انجاسة ـ دناسة ـ دعارة ـ دعارة

IMPUTATION, s. f., déduction d'une somme sur une autre, בסיים - خصوم.

IMPUTER, v. a., attribuer une chose à quelqu'un, عند الشي الى O. Imputer à négligence, etc., نسب الى تهامل.

Imputer, accuser de, نهم أحداً ب I. نهم أحداً ب Imputer, terme de finance, appliquer un paiement à une dette, حذف من O.

Inabordable, adj. com., au propre et au fig., لا يمكن القرب منه.

INACCESSIBLE, adj. com., الا يقرب اليسلم. Lieu inaccessible, موضع منيع Lieu inaccessible, لا يهكن الرصول اليسلم.

INACCORDABLE, adj., qui ne peuvent s'accorder, لا يتّفق للا.

اغير معتاد , Inaccourumé, E, adj., غير معتاد

INACTIF, VE, adj., indolent, قليل مروّة ـ كسلان. المروّة ـ كسلان. Qui est dans l'inaction, بطال المروّة ـ Rester dans l'inaction, بطال

INACTIVITÉ, e. f., défaut d'activité, الله مروة ـ كسل.

INADMISSIBLE, adj. com., لا يقبل.

INADVERTANCE, s. f., defaut d'attention, سهو. C'est une inadvertance de ma part, ممار منى سهو.

لا يباع.

افتتاح, INALLIABLE, adj. com., qu'on ne peut adier, professeur, افتتاح لا بتفق مع بعصد ـ لا يختلط مع بعصد

INALTÉRABLE, adj. com., au propre et au fig., .لا يعتريه التعيير ـ لا يتغير

عدم لاضامة ، f., قاطاعة.

INAMISSIBLE, adj. com., t. de théologie, كا يصيع كل.

. عدم كلانعزال , INAMOVIBILITÉ, s. f. , الانعزال .

INAMOVIBLE, adj. com. (fonctionnaire), צ' אָשֹלָל – ابيض لشدّة عبل النارفيم المنصب لاينعزل صاحبه, Emploi inamovible لاينعزل البينون : بلا روح ـ لا روح له , adj. , على الم

INANITION, s. f., faiblesse causée par le jeune, giciens, נשניא, .خوی ـ سخسخة

INAPERÇU, E, adj., qui n'est pas aperçu, באָת ملهو ב INAPPLICABLE, adj. com., qui ne peut être appli-.غير مناسب - لا يلبق ل , qué

قلة الاجتهاد, Inapplication, s. f., inattention, INAPPLIQUÉ, E, adj., qui manque d'application, قليل الاجتهاد

INAPPRÉCIABLE, adj. com., dont on ne peut connaître le prix, لا يعرف لد قيهة - لا يثبن. Inappréciable, qui ne peut être évalué, لا يقدّ, كا.

INAPTITUDE, s. f., désaut d'aptitude à , de capacité قلَّم استعداد ـ قلَّم فهم ـ قلة صلاح ,pour

INARTICULE, E, adj., غير متييز.

لا يهكن الهجوم عليه , INATTAQUABLE, adj. com. ماكان في حساب ـ عير معهود , INATTENDU, E, adj ـ لا يدير باله ـ غير منتبه , INATTENTIP, IVE, adj. , عبر منتبه غافل.

INATTENTION , s. f. , defaut d'attention , قلة الأنتباة شتات العقل ـ قلّم ديران بال

تجسد افتتاهی , INAUGURAL , B , adj. , de l'inauguration , تجسد

نقص ـ فلتد ـ عيبة , LNAUGURATION , s. f. , cérémonie religieuse du cou-

INALIENABLE, adj. com., qu'on ne peut aliéner, ronnement, תוא ב مبايعة. Inauguration d'un monument, تنكريس. | Inauguration d'une chaire de

. كرّس ــ ، O رسم O. ع., dédier, مسر O. ــ

INCALCULABLE, adj. com., لايدركم الفهم.

INCANDESCENCE, s. f., état d'un corps pénétré de feu jusqu'à devenir blanc, كون الشي حارا حثني يرجع ابيص لشدّة عهل النارفيم

Incandescent, z, adj., qui est en incandescence,

INCANTATION, s. f., cérémonies des prétendus ma-

INCAPABLE, adj. com., qui n'est pas capable, - عاجز عن - لا يقدر على - ما له مقدرة ب الايدركة النظر- لايُلهَع, IRAPERCEVABLE, adj. com. ما هو كفول ـ لا يخرج من يك , لا يطلع من يك ان ما فيم كفاية ل ـ

> Incapable, exclus par la loi, privé par elle de لا بقدر على ,certains avantages

Incapable de, pris en bonne part, الا بيكند أن Vous êtes incapable d'une semblable action, . حاشا حرمتک من ذلک حاشاک من ذلک

عدم كفاية , Incapacité , s. f. , défaut de capacité , عدم Incarcenation, s. f., ...

INCARCÉRER, v. a., t. de pratique, emprisonner, .0 سجن

أحر ـ جوري Incarnat, E, adj., أحر

.لون احر- لون جوري m., دون احر- لون جوري Incarnat, s. m.,

INCARNATIF, VE, adj. (remède), qui réunit, fait revivre les chairs, دوا مُلحّم.

INCARNATION, S. f., June ..

INCARNÉ, E, adj., Sura.

S'INCARNER, v. pr., se revêtir d'un corps de chair,

INCARTADE, s. f. fam., insulte brusque, extrava-

INCENDIAIRE, adj. com., auteur volontaire d'un incendie, محرى.

مريق محريقة , Incendie, s. m., عريق ما

INCENDIER, v. a., brûker, mettre ke feu à, حرق I. _ ضرب النار في

المناس المناس (Incertain, e, adj., douteux) عبر مثبوت المناسبة المناسبة الربب المناسبة الربب المناسبة الربب

قلاب متقلّب, Incertain, variable, قلاب

Incertain, qui ne seit pas, غير محقق عبر محقق الا بعرف ـ عبر محقق الدون المحتفق الدون المحتفق المحتفق

INCERTITUDE, s. f., état d'irrésolution, عيرة. Être dans l'incertitude, عار Jeter dans l'incertitude, حيّر . ¶

Incertitude, état de celui qui ne sait pas, ارتباب عدم البقين ـ عدم البقين ـ عدم البقين

Incertitude, inconstance, نقلة ثبات _ تقلّب.

Incessamment, adv., sans délai, عير عاقدة.

. بلا انقطاع ,Incessamment, continuellement

INCESTE, s. m., conjonction illicite entre parens au degré prohibé, صنع الفاحشة مع الاقارب.

الفاحشة , Incestueusement, dans l'inceste بالحرام . الحرام . الحرام . ق الفاحشة .

INCESTUEUX, SE, adj., qui commet un inceste, ביוש השל ושל וומן. Incestueux, où il y a iuceste, בתוח – فاحش

Incident, adv., par incident, عرضياً.

اوز ; عارض , Incident , s. m. , chose qui survient ; pl. , حادث . عوارض .

Incident, mauvaise difficulté dans les diputes,

INCIDENT, adj., qui survient, معترض Proposition .incidente, جهلة معترضة.

Incirconcis, E, adj., qui n'est pas circoncis, أخلف.

Incinconcision, s. f., terme de liturgie, état du cœur qui n'est pas mortifié, علفة القلب.

INCISE, s. f., t. de rhét., petite phrase, جلة كلام, INCISER, v. a., couper en long, ششق O.

Incisie, ive, adj., prepre à diviser les humeurs, دوا مفندّت.

Dents incisioes, dents de devant, المسنان المقادم.

INCISION, s. f., compure, taillade en long, شق.

Faire de légères incisions à quelqu'un derrière les oreilles, pour lui tirer du sang (pratique usitée en Orient), أمطّب دانيه مشجّب أحداً.

INCITATION, s. f., impulsion au mal, شحریک للشر, INCITER, v. a., induire à faire quelque chose, حرک علی ما جل علی الم

Incivit, a, adj., qui n'est pas bienséant, عيروا جب المدنوز ا

بقلة ادب, Incivilement, adv., بقلة

INCIVILISÉ, adj., علم و لا ادب.
INCIVILITÉ, s. f., manque de civilité, chose contraire à la civilité, ima اقلة ادب ـ قلة ائسة.

أَمُدُّةُ (Inclémence, s. f., rigueur (d'une saison), مُدَّةً

Inclination, s. f., état de ce qui n'est pas perpendiculaire, ميل ـ انحراف.

INCLINATION, s. f., action de s'incliner, انحنا. Légère inclination de tête, بالراس.

Inclination, affection, amour, بميل الى ـ خبر المدينة المدينة

INCLINER, v. a., pencher, couther, فطف ا. ـ عضل منيل ـ I. ـ عضل

Incliner, v. n., avoir du penchant pour, pencher d'un côté, ا مال الى I.

S'Incliner, v. pr., se pencher, is.

Inclus, E, adj., renfermé dans, الماض عنهن الماض.

Vous recevrez ci-inclus un billet adressé à un tel,
واصل طيته, واصل صهنه مكتوب باسم فلان
الله Je vous pris de rendre l'incluse à un tel,
طيم كتاب نترجاكم تسلّهوة بيد فلان

INCLUSIVEMENT, adv., y compris, أحساب داخل في الحساب

امتخفى, Incognito, adv., sans être connu.

INCOHÉRENCE, s. f., qualité de ce qui est incohérent, قلة مطابقة.

INCOHÉRENT, E, adj., qui manque de liaison, غير ملاصق ببعصد ـ غير مطابق.

Incombustible, adj., צ אביתים.

قلة امكان قياس ,Incommensurabilité, s. f., قياس قياس .

Incommensurable, adj. com., qui ne peut être mesure, خارج عن القياس.

INCOMMODANT, E, adj., qui incommode, بعلّب.

INCOMMODE, adj. com., fâcheux, معرّد على مغرّم.

Maison incommode, المار عبر منظومة ما فيها واحة.

Cela est fort incommode pour vous, هذا تعب عليك.

Incommode, qui est à charge, importun, ثقيل ـ مُتعب

Incommodé, E, adj., un peu malade, عودوك ـ مودوث ـ مشوش

Incommodement, adj., יעל راحة.

INCOMMODER, v. a., causer quelque incommodité, gêner, بدرك العبر عليه عليه العبر ال

Incommoder, causer une indisposition, شُوَّشُ صَرّ Incommodité, s. f., peine que cause une chose incommode, ثقلة ـ تشويش الخاطر ـ تعب.

Incommodité, indisposition, حکمة به تشویش علم علم علم علم علم علم علم علم الله علم الله علم علم الله علم علم الله علم ا

Incommodité, défaut de commodité, أقلة راحة المداك عبرة فيه الديكن اشراك غيرة فيه المدال الم

Incomnutable, adj. com., qui ne peut être légitimement dépossédé, مكين تغييرة شرعاً ـ مكين تغييرة

ـ وحيد ـ فريــد . Incompabable, adj. com., ما له نظير .ما له شبيہ ـ ما له مثيل ـ ما له نظير

INCOMPARABLEMENT, adv., sans comparaison, بلا قياس ـ من غير تشبيه

تنافر ـ منافرة , Incompathie, s. f., antipathie عدم اتنفاق ـ قلة وفق ـ

Incompatible, adj., معروافق مع Incompatible, adj., معروافق مع المجالة المحتود المحتود

INCOMPÉTENT, E, adj., حما يختمه الشبيعي ما يختمه الشبيعي الماهو كفول

INCOMPLET, PTE, adj., ناقص, اناقص, اناقص, اناقص, عير مركّب

Arcomprehensibilité, a. f., عن حيطة المراك المراك

Incompaénensible, adj., qui ne peut être compris,

الله العقل عن حيطة الادراك - لا يسعه العقل الحارج عن حيطة الادراك - لا يسعه العقل الحرك المسلم ال

Incompassible, adj., qui ne peut être comprimé, لا ينحصر لا ينحاز

Inconcevable, adj. com., لا يتفق لا يتفق الدينفهم لا يتفق الدينفة.

اسلوك ردى ـ سوء سلوك , Incondurte, s. f.,

Incongau, e, adj., au fig. fam., contre les convenances, عيب ـ غير لايق ـ غير مناسب.

Incongru, qui pêche contre les règles de la syn-.غلط ـ غير مضبوط , taxe

INCONCRUBMENT, adv., بغلط _ بعلب.

Incongruité, s. f., au fig., faute contre la bienséance, le bon sens, عقل ـ قلة ادب.

Incongruité, faute contre la syntaxe, Lie.

غير معروف _ مجهول , Inconnu, E, adj

Inconnu, cherché (quantité), مجهول ـ مطلوب . Inconséquence, s. f., défaut de conséquence,

قلة مطابقتر قلة موافقتر

Inconséquence, discours, action imprudente, .عسد ـ قلد عقل

Inconséquent, E, adj., qui agit, qui parle contre ses propres principes, مصادد لنفسي .اقواله او اعهاله غير موافعة لبعضها

أخترة , Inconsidération , s. f. , légère imprudence تا تيبيز ـ. Jai fait cela par inconsidération .صار مني فترة

اروحانية Inconsidéré, e, adj., imprudent, étourdi, وحانية. . خفيف العقل - قليل التفكر - من غير تهييز Dire une chose inconsidérée, فنتر في كلامه O.

. لا جسم له | - بلا اعتبار - بلا تهييز, Inconsidénément, adv., صار منه فترة ،Il a agi inconsidérément بغير تنفيكر . Inconsolable, adj. com., يتسلَّى _ لا يتعزى _ لا يتعزى _ لا يتعزى _ A. لا يقبل سلوة عن

من غير تعزى , Inconsolablement , adv. .من غير ثبات ,INCONSTAMMENT, adv.,

قلة ثبات, Inconstance, s. f., facilité à changer .انـقلاب ـ قلة قرار ـ

قلیل ثبات , adj. , sujet à changer

Inconstitutionnalité, s. f., تخالفة للشريعة. عدم الانفساد . قلة تنعيير ,corruptible - غير شرعي ,Inconstitutionnel, LB , adj. غير موافق لقوانين المهلكة

.عدم قبول البرطيل | لا يهكن النزاع فيه . Incontestable, adj. com. لا يُنكر

ـ من غير نسزاع ,Incontestablement, adv., .من غير اعتراض

. فير منازع فيه ـ غير منكور , . Inconteses, B, adj. Incontinence, s. f., l'opposé de la continence .انعاک

.صب البول , Incontinence d'urine

INCONTINENT, E, adj., qui n'est pas continent, .منهبک

- في الساعة, adv., aussitot, على الساعة في الحال.

Inconvenable, adj. com., بغير مناسب.

Inconvénient, s. m., conséquence, chose facheuse, ضرر مصرّة; plur., أضرار. Il en peut résol-بیکن بنتے منہ جلة اصرار,ter plusieurs inconvéniens || S'il résulte de là quelque inconvénient pour vous, ll n'y a pas. ان حصل لك من ذلك مضرة ما فيه ضرر ـ ما فيه باس ,d'inconvénient

INCORPORALITÉ, s. f., qualité des êtres incorporels,

ادخال ـ تدخيل ... Incorporation, s. f., لخال ـ

INCORPOREL, LE, adj., qui n'a point de corps,

ادخل الى, في Incorporer, v. a., mèler, réunir, في الدخل الى

S'Incorporer, v. pro., ما تحد مع

المعلّط عير مضبوط , Incorrect, E, adj., معلّط عير مضبوط .

. قلة صحة _ قلة صبط _ غلط , Incorrection, s. f. , غلة صحة _ قلة صبط _

- عناد عن التوبة, ه. f., تعناد عن .قلة كلانعدال

- لا يتوب - لا ينعدل, Incorriginal adj. com. , لا يتوب لا يقبل الاصلاح.

Incommunitation, s. f., qualité d'une chose in-

Incorruptibilité, intégrité d'un juge, -

INCORNUPTIBLE, adj. (au propre), בל يتعير

- لا يقبل الرشوة - صالح (au fig.) - لا يُفسد لا ياكل بوطيل.

INCORRUPTION, s. f., terme de physique, état de قلة أنفساد , ce qui ne peut se corrompre

INCRASSANT, E, adj. (remède), qui épaissit le sang, ادوا محيّد, les humeurs

Inchédibilité, s. f., ce qui fait qu'on ne peut كون الشي خارج عن حيطة ,croire une chose .التصديق

INCRÉDULE, adj. com., qui ne croit pas aisément, قلبل التصديق

Incrédule, qui ne croit pas aux mystères de la religion, قليل الايهان.

قلة, Incredulité, s. f., répugnance à croire, قلة . تصديق

incrédulité, manque de foi, فلة الأيهان.

.غير مختلوق , Incaéé, E, adj.

Incrovable, adj. com., qui ne peut être cru, لايتصدق

.عظیم _ زاید , Incroyable , excessif

INCRUSTATION, s. f., application d'un corps sur une surface pour l'orner, الصنق.

INCRUSTER, v. a., revêtir (une muraille) de, ب السر الحابسط ب Incruster d'or, d'argent, .طعم بالذهب او الفصة

Incubation, s. f., action des ovipares qui couvent رقاد على بيص ,des œuss

INCUBE, s. m., cauchemar, . В семпечения

INCULPATION, s. f., تنهمة.

Inculper, v. a., acouser d'une fairte, نهم ب I.

INCULQUER, v. a., imprimer une chose dans l'es-.دخمل في عقله

ارض ما فیها زرع

Inculte, au fig., qui n'est pas poli, sauvage,

.كون الداء لاعلاج لم , Incurabilité, s. f., ك

INCURABLE, adj. com., qu'on ne peut guérir, داء عضال ـ دا عبا ـ ما لم دوا |

Incurie, s. f., défaut de soin, اهيال.

.غارة , Incursion, s. f., irruption

INDE, s. f., pays, الهند.

Inde, couleur bleue, نبلت.

Indébrouillable, adj. com., فشكن كا.

. بقلتر ادب ـ بلا حشية , Indecemment, adv.

قلتر ادب INDÉCENCE, s. f., manque de décence, المادة الدبادة المادة الم .قلة حشية ـ

INDÉCENT, E, adj., contraire à la décence, à la . فاحش - خارج - عيب bienséance,

Indéchiffrable, adj. com., qu'on ne peut lire, لا يُفهم ـ لا ينقرآ ,déchiffrer

. وأقيف , Indécis, E,adj., qui n'a pas été décidé .متحيّر - حاير - غير عازم , Indécis, irrésolu

Indécision, s. f., état, caractère d'un homme in-. قلة العزم _ حيرة , décis

عدم الانصراف _ بناء , s. f. , بناء , المعاللة عدم الانصراف _

Indéclinable, adj. com., qui ne peut se décliner .اسم مبنی , غیر منصرف ,(nom)

INDÉCROTTABLE, adj. com., qui ne peut se decrot-

Indécrottable, au fig., d'un caractère très-difficile, لاتنعل عقدتم ـ شرس الاخلاق

INDÉFECTIBILITÉ, S. f., light accordance - celo .

INDÉFECTIBLE, adj. com., qui ne peut cesser d'être (se dit de l'Église), دایم ـ لا یزال.

Indérini, E, adj., dont on ne peut déterminer les

من غير تحديد, Indefiniment, adv., عير تحديد.

Inculte, adj. com., qui n'est pas cultivé, אָיֵע – [. Indérinissable, adj. com., qu'on ne saurait défi-.لا پېكن تىفسىرە ـ لايعرِّن ,nir

INDÉLÉBILE, adj. com., qui ne peut être essacé, لاينهمي

.عدم انهجا ـ عدم محمى .INDÉLÉBILITÉ , S. f. , عدم انهجا

INDEMNISER, v. a., dédommager, בנים של בי . عوض عليد الخسارة, Indemniser quelqu'un de sa perte ا Pour m'indemniser de ce que j'ai souffert, لاجل مكافاة الصرر الذي تعهلتم

Indexnité, s. f., dédommagement, פפשי.

Indépendamment, adv. (malgré), مع Indépen-مع هذا كله, damment de tout cela, malgré tout cela Indépendamment, sans, outre, ماعدا ـ غير. In-

و غير ذلك ,dépendamment de cela , en outre

عدم العلاقة ب ـ حُرية ,Independance, s. f. عدم العلاقة ب

Independant, e, adj., qui n'a point de connexité مثبت ينهي المادة الماد .غير متعلق ب ـ ما لد علاقت ب avec,

.من غير اعتنا به _ بتيه avec froideur خالص , avec froideur من غير اعتنا به _ بتيه .مستقل ـ قايم بذاته ـ ما هو تحت حكم ـ

على وجه السوبة - إ عدم الخسسراب ,s. f., على عدم الخسسراب عدم الفنا.

قلة اعتبنا ـ خلو البال ـ نيم , rente لل يغني ـ لا ينحرب ,INDESTRUCTIBLE , adj. com . ـ قلة الحن , Indetermination , s. f. , irresolution , عند الحن المعان ا تقلب الرائ

INDÉTERMINÉ, E, adj, indéfini, كتب محدد. ـ غير معتهد على شهر Indéterminé, irrésola, عبر معتهد على .مرکزک

Indéterminé, de valeur variable ou inconnue, .غير مقرّر

minée, vague, امهیلا.

.فهرسة كتاب, INDEX, s. m., table d'un fivre, فهرسة كتاب. Index, doigt près du pouce, السّانة ـ الشاهد. Index, catalogue des livres prohíbés à Rome,

بيان الكتب المحرمة

Indicateum, Trice, adj., qui indique, לעל. Indicateur, qui fait connaître un coupable, دليل مخبر, مبلغ الحاكم ـ

Indicateur, doigt. Voyez INDEX.

بنا الفعل للرفع ,Indicatif, s. m., mode du verbe .الرفع ـ

Indicatif, tvs, adj., qui indique, בנצלא -.بدل على

INDICATION, s. f., action d'indiquer, signe qui in-دلایل , pl., دلیل _ اشارة _ بیان _ دلالة , pl., دلایه.

الايل, plur., دلايل, plur., دلايل.

INDICIBLE, adj. com., qui ne peut être exprimé, ـ يعجز عن وصفه اللسان ـ لا يعبَّر عنه بلسان

Indien, ne, adj., de l'Inde, هنود; plur., عنود شيت هندي, Indienne, s.f., toile de coton peinte, هندت

INDIFFÉREMMENT, adv., d'une monière indissérente,

من غير فرق , Indiffereinment, sans faire distinction

INDIFFÉRENCE, s. f., état d'une personne indiffé-

Indifférent, E, adj., qui se fait bien de manière ou d'autre, qui n'est ni bon ni mauvais en soi, -Tout cela est indiffé . سوا نين _ ما فيه فرق rent, هذا كله سوا, ما فيه فرق Le choix entre les . كاتنين سوا فلك الاختيار ,deux est indissérent || Chose, action indissérente, qu'on peut faire ou ne pas faire à son choix, مختّبر, مختّبر . ∥ Il m'est سوا عندي أكور. Indifférent d'être assis ou debout, سوا عندي أكور. .قاعد و کلا قایم

> Indifférent, qui touche peu, dont on ne se soucie pas, البال ما هو على البال Il m'est indifférent que vous vous fachiez, اذا غصبت ما على بالي Parler de . تسامر ـ تحاكم , choses indifférentes

> Indifférent, qui n'a point de penchant pour, d'attachement à rien, البال طاعتنا ب خلج البال . فقر _ فاقتر , Indigence, s. f., pauvreté

Indigene, adj. com., qui croit naturellement dans ىلدى, un pays,

Indigene, qui trabite un pays des l'origine, اولاد, .plur زابن البلاد

; فقير محتاج , Indioent , e, adj., très-pauvre .صعالیک , plur., صعلوک _ فقرا , plur.

عسر الهضم INDIGESTE, adj., difficile à digérer, المقيل على المعدة -

Indigeste, au fig., mal expliqué, mal conçu,

Indicestion, s. f., coction imparfaite des alimens, . مشة _ تخية

_ غير أهل Indicus, adj. com., qui ne mérite pas, غير أهل غير مستحق . Faire du bien à des وصنع الجميل مع غير اهله, gens qui en sont ludignes || Présent indigne de vous, qui ne mérite pas de vous Action indigne de vous, qu'il ne vous convient pas de عهل ما هو لاين ,ما هو مناسب لشانك ,faire . عىب علىك

Indigne, méchant, très-condamnable, 53, -. فاحش ـ قبيح ـ معصوب

Indignement, adv., très-mal, נוֹם, ב שוֹם בוֹים.

INDIGNER, v. a., exciter l'indignation, bel -متبع العصب _ اسخط _ العصب. S'Indigner, v. pro., خصب A. _ فصب A. _ فصب A.

Indignité, s. f., qualité odieuse de ce qui est in-قياحة _ غضية , digne, énormité

Indignité, chose indigne, outrage, عنبت ـ .شي فاحش ـ شي قبيح

Indico, s. m., plante; couleur bleue qu'on en tire, .نيل ـ نيلة

ال علىسكى O. Indiquez moi la maison de, دلوني على بيت فلان

INDIRECT, E, adj., qui n'est pas direct, ... 4 12500 .بانحراف ـ انحرافي ـ

Inchirect, blamable, عير موضع. Des voies indi-اطريقة عوجا , rectes, de mauvais moyens

INDIABCTEMENT, adv., is parie. Il récita ces vers إنشد معرَّمنا ,qui s'adressalent indirectement à l'émis

لا يتينز, Indiscennable, adj. com. الا يتينز.

الا شاق بالا ساق بالا ساق المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة الم

Indiscipline, E, adj., من غير نطب قليل الطاعة للحكم

Indiscipling, s. f., manque de discipline, قَلَّة طاعة للحكم ـ قلَّة نظام

Indiscret, TE, adj., qui n'a pas de discrétion, de _ قليل الحساب _ ما له صابط_ة ,prudence . كلام بعير محاسبة, Paroles indiscrètes . قلبل الحس

Indiscret, qui se mêle de ce qui ne le regarde pas, فضولي.

_ فاشة , Indiscret, qui ne garde aucun secret لا يكتم السرـ يفشي السرّ

Indiscrétion, s. f., manque de prudence, de ré--Indis فصول ـ قلَّة محاسبة ـ قلَّة صابطة ,serve عدم , crétion consistant à ne point garder le seoret كنهان السرّ

INDISCRETTEMENT, adv., adv., adv., adv., adv., adv. .من غير حساب

عمرورى ـ لازم ,Indispensable, adj. com

من كل بدّ - حتياً ، Indispensablement, adv.

تخستنگ ب Indisposé, E, adj., légèrement malade

- غضبان عمل عمل Indisposé, fàché contre,

انصب على ـ اغمّ , INDISPOSER , v. a. , fâcher Indisposer, mettre dans une disposition moins favorable, غير على.

Indisposition, s. f., maladie légère, LLLS _ انحراف المزاج - تشويش

Indisposition, éloignement pour, disposition peu . فضب على _ تعيير خاطر ,favorable

Indisputable, adj. com., incontestable, مافيد كلام. عدم انفسائ - قلة انحلال , INDISSOLUBILITÉ, s. f. , عدم انفسائه - قلة انحلال Indissoluble, adj. com., qui ne peut se dissoudre (au prop.), الا ينتخل.

Indissoluble, au fig., لا ينفسن _ لا ينفسن _ . Atta-.محبّة لا يعتريها انفصال, chement indissoluble

بلا انفصال ـ بلا انحلال , Indissolublement, adv.

INDISTINCT, E, adj., عير صريح غير مينز.

INDISTINCTEMENT, adv., d'une manière indistincte, . Indistinctement, sans faire de distincمور, غير بيار. .من غير فرق ,tion

; شخص - افراد , plur., فرد , s. m., غرد .انفار , .plur ; نفر _ اشخاص , plur.

- نفرى , INDIVIDUEL, LE, adj., de l'individu .مخصوص للشخص _ مفرد

بيفود ـ نظراً للشخص ,INDIVIDUELLEMENT , adv. , سيفود ـ نظراً الشخص . كل واحد بهفرده ,Chacun individuellement

Indivise, a, adj., qui n'est pas divisé, غير منقسم. Par indivis, adv., sans division, عبر قسهة. عدم الأنقسام, s. f., ملانقسام.

لا ينقسم , Indivisible , adj. com

. ستر القصور _ | - من غير انقسام ,INDIVISIBLEMENT , adv. .من غير انفصال

عدم الأنقسام , s. f., االمانقسام .

غيرطايع , INDOCILE , adj. com. , difficile à gouverner غيرطايع .عاصی ـ صعب ـ عنید ـ

INDOLEMMENT, adv., בשלנא

INDOLENCE, s. f., nonchalance, insensibilité, بلادة ـ قلة مروة ـ قلة مهة.

IMPOLENT, E, adj., nonchalant, insensible à tout, .قليل مروة _ قليل ههة _ بلدا , plur., بليد

Indolent , qui n'excite pas de douleur, غير موجع INDOMPTABLE, adj. com., au propre et au fig., لا ينطبع. Homme d'un caractère indomptable, رجل لا يلين , لا ينطبع Courage indomptable, عزم لا ينفل .

Indometé, E, adj., qu'on n'a pu dompter, fou-ـ غير مضبوط ـ عاصي ـ شهوس , gueux, sauvage

INDU, E, adj., contre la raison, l'usage, بغير وقت , heure indue .صد القانون

ما فيد شك _ اكيد , INDUBITABLE, adj. com., ما فيد

امر ي غير شك . Indubitablement, adv., غير شك.

INDUCTION, s. f., conséquence vraisemblable tirée de, استدلال _ قياس _ نتيجة. Tirer induction de استدل على الشي ب.

Induction, énumération des saits particuliers pour en tirer une conséquence générale, أستنقرأ.

INDUIRE, v.a., porter, pousser à, يعلى الجل, حيل على المالية Induire en erreur, tromper, Lie. || Ne nous induisez pas en tentation, بنجاريب Y.

Induire, inférer, tirer une conséquence,

INDULGENCE, s. f., sans plur., facilité à pardon-رخصة _ حسن التغاضي _ مسامحة , ner, à excuser

Indulgence, rémission des péchés par l'Église,

INDULGENT, E, adj., qui a de l'indulgence, عاصى ـ صعب ـ عنيد. مسامح ـ اهل سهاح ـ اهل سهاح . L'amitié est iudulgente, INDOCILITÉ, s. f., a عدم طاعة .

صد القانون , INDUMENT, adv.,

INDUSTRIE, s. f., adresse à savoir faire, travail, . كد ـ حرفت ـ معرفت ـ شطارة ـ صناعت

Industrie, commerce, متجرد سبب. Chevalier d'industrie, کیک مختال کیک التحالی. Industrie, Le, adj., produit par l'industrie,

مثفل اهل الصنايع ـ كدّى . Industriel, qui vit de son travail, من اهل الصنايع . INDUSTRIER, v. n., ou S'INDUSTRIER, v. pron.,

احترف.

INDUSTRIEUX, SE, adj., qui a de l'industrie, de l'adresse, שלת בכל Celui qui n'est pas industrieux ne gagne pas de quoi vivre, من لم يحترف

Inébranlable, adj. com., יל הינפנש ב לויש .
Inébranlablement, adv., יל בינפג ב יליוש.
Inébranlablement, adv., ילי בינפג ב יליים בינפג בינפג בינפג בינפג בינפג בינפג בינפג בינפג בינים בינ

قلّة امكان وصف ،. f., وصف قلّة امكان وصف

Inéffable, adj. com., qu'on ne peut exprimer par des paroles, الا يوصف ـ لا يكن وصفه.

INEFFAÇABLE, adj. com., ينهجع ال

INEFFICACE, adj. com., sans efficacité, من غير فعل أعرب المستخطوط والمتحددة المتحددة المتحدد

Terrain inégal, qui n'est pas uni , غير مستوى المحال. Homme inégal, d'humeur inégale, رجل لا يدرم على حال بتقلّب من حال الى حال. Couleur inégale, qui n'est point partout la même, كلام ملخبط , Style inégal الون كدر.

INEGALEMENT, adv., d'une manière inégale, من غير أستوأ.

الا يوصف _ عدم مساواة اختلاف المتلاف المعاونة . المعدم مساواة المتلاف المعاونة المتلاف المعدم المعاونة المعدم مساواة المعدم الم

meur, تقلّب الاخلاق. || Inégalité d'une couleur qui est mauvaise, كدورة

INELIGIBLE, adj. com., التيكن انتخابه.
INEPTE, adj. com., sans aptitude à, قليل الذهن الفهومية ـ

صد العقل _ محال , ibsurde . صد العقل .

شى محال ـ قلّة عقل,Ineptie,s.f.,absurdité,sottise ـ لا ينفُد ـ لا يفرغ ,Inépuisable, adj. com. لا يفنى . لا يفنى .

INERTE, adj. com., sans activité, אבנא לשכלא.
INERTIE, s. f., inaction, résistance au mouvement,
عدم حركة.

غير منتظر ,INESPERÉ, E, adj., عير

صد العشم , العشم . Inespérément, adv.

الا بتقاوم بثهن , INESTIMABLE, adj. com.

INÉVITABLE, adj. com., que l'on ne peut éviter,
ג' אַנֿב א אַנֿב א אַנֿע האַ.

Inévitablement, adv., غير مفرّ المن كل بدّ ـ من غير مفرّ المن كل بدّ ـ من غير مفرّ المناسبوط ال

INEXERCÉ, E, adj., qui n'est pas exercé, عشيه.

INEXORABLE, adj. com., qu'on ne peut fléchir,
عضبه أغضبه كل يلين ـ لا يُهدأ غضبه

INEXOBABLEMENT, adv., عبر رحهة المساقية. - قلّت خبرة ـ قلت تجربتر بقر .غشوميت

INEXPÉRIMENTÉ, E, adj., الخبرة الخبرة الخبرة الخبرة المقدر المشرع المقدر المقدر المسان المقدر اللسان المقدر المقد

Iнехрисиаван, adj. com., בשיני - منيع.

Digitized by Google

مناعة , s. f. , مناعة .

عدم انطفا , INEXTINGUIBILITÉ , s. f. , عدم

INEXTINGUIBLE, adj. com., qui ne peut être éteint, , Y. Soif inextinguible بنطفي ـ لا يطفــــ عطش لايندفع ,لاينقطع.

INEXTRICABLE, adj. com., فينكشف لا.

عصبت عن الخطاء اعتصام ، INFAILLIBILITÉ, s. f., ما الخطاء العنصاء . Infaillible مأكد . Infaillible معصوم عن الخطأ _ معصوم ,qui ne peut errer

INFAILLIBLEMENT, adv., indubitablement, .من العلوم - من كل بد

الا يهكن ـ ما بيصير. (INFAISABLE, adj. بيكن

INFAMANT, E, adj., qui déshonore, فأضرِ مُعرّ INFAME, adj. com., slétri par la loi, l'opinion, .مجترس - مهتوک

. فاحش ـ قبير Infame, honteux, indigne, .موضع فسئ Lieu infame, de prostitution,

INFAMIE, s. f., flétrissure imprimée par l'opinion . متیکة _ فضیحت _ عار , ou la loi

م عار عنزارة Infamie, action infame, شي فاحش, قبيب

كلام فاحش, سفيه, Infamies, paroles injurieuses

عساكر مشاة , IMPANTERIE , s. f., fantassins

INFANTICIDE, s. m., meurtrier d'un enfant, قاتل طفل.

قتل طفل ,Infanticide, meurtre d'un enfant ـ لا يكلُّ و لا يهال . INFATIGABLE, adj. com., . لا يتعب

.من غير كلال , INFATIGABLEMENT, adv.

INFATUATION, s. f., prévention ridicule et excessive en faveur de, أنبلاش ب ـ تعظيم من عير اصل الماش ب INFATURA, v. a., prévenir excessivement en faveur de ce qui ne le mérite pas, بكفراً. _ إبقارًا. _ إبقارًا. عظم الشي بالكذب في عيند

I. Infatué de sa noblesse, صاريعظّم الشي بغير اصل مفتخر ىنسىه

..غير مثهر ـ قليل الاثهار .. IMPECOND, E, adj.,

عدم الأثيار, Inpecondité, s. f., stérilité, عدم الأثيار.

INFECT, E, adj., puant, نترن ـ منتر.

Infecter, v. a., empuantir, أنترى.

اعدى الناس من , Infecter, corrompre par contagion .I. Infecter l'air سرى , عدى المرض الى الناس ـ .افسد الهوا

INFECTION, s. f., puanteur, نتانة.

. انفساد ـ عفونة , Infection , corruption

INFÉRER, v. a., tirer une conséquencede, انتج من استدل بالشي على ـ استنتج من

اسفل, R, adj., placé au-dessous, اسفل ـ اسفل .سفلي

- ادنا - دون بالما Inférieur, au-dessous, moindre القلُّ عدداً ,Inférieur en nombre اقل ـ اوطى ـ اقل مند عليــــا , Inférieur en mérite ماهو قل في العلم

INFÉRIORITÉ, s. f., rang de l'inférieur, בנופי ב كون احد دون غيرة في المقام او اقل مند علَّها و

Infernal, E, adj., d'enfer, جهند.

INFERTILE, adj. com., stérile, عبر خصب في

قلة خصب Infertilité, s. f., stérilité, علم قلة خصب قلة.

INFESTER, v. a., piller, ravager par des incursions, .A نهب ـ . I غار على

Infester, incommoder, tourmenter, L.

أحيانة, InfideLité, s. f., déloyauté, trahison, خيانة. Infidélité, état de ceux qui n'ont pas la vraie foi,

IMPIDÈLE, adj. com., déloyal, qui ne garde pas قليل الوفاء خير، plur., نايل الوفاء خير، plur., نايل الوفاء خير، pr., s'entêter de, انبلش

[, plur., کافو, plur., کافو, plur., کافو, کفّار.

infidèle, inexact, عير مصبوط.

InfideLement, adv., عير صبط عيد صبط يخبانة. ارشے الم

INFILTBER (S'), v. pr., passer comme par un filtre, شعر الماء في ـ . 0 دخل في ـ . A. رشع

INFIME, adj., اسفل ـ ادنى

ואדואו, E, adj., qui n'a point de bornes, הפרק בור און און בי וודאואב בי וודי וודי וודאואב בי וודאואב בי וודאואב בי וודאואב בי וודאואב בי וודאואב בי וודא

Infini, qui n'a ni commencement ni fin, كالد أول

ما لد نهایت , Infini, sans fin

Infini, innombrable, يعد لا يُحصى لا يُعد على المناسبة ا

A l'infini, adv., sans fin, غير ثمانية.

INFINIMENT, adv., extrêmement, ב كثير جدّاً اللهائة.

Infinité, s. f., qualité de ce qui est infini, عدم التحديد.

عدّة كثيـــوة , Infinite, grand nombre عدة لا تحصي

مصادر, pl., مصدر, pl. مصادر, pl. مصادر, pl. مصادر, المتنابع بالمتنابع المتنابع المت

INFIRME, adj. com., d'une faible constitution, valétudinaire, عليل عاجز. Les infirmes, اهل العاهات.

INFIRMER, v. a., invalider, Jul.

INFIRMERIE, s. f., lieu destiné aux malades, محلّ المرضى.

infinming, tan, s., فاظر المرضى.

INFIRMITÉ, s. f., mal habituel, عالمة عالمة, plur., عالم

Infirmité, au fig., faiblesse, فعف.

.نقص , Infirmité, imperfection

INPLAMMABILITÉ, s. f., ulail.

Inflammable, adj. com., qui s'enflamme aisément,

Inflammation, s. f., action qui enflamme un combustible, בובין בין בין.

Inflammation, ardeur aux parties échaussées du corps, التهاب _ حرارة _ نارية.

INFLAMMATOIRE, adj. com., qui cause l'inflammation, خار - خار التهابي - حار ناري . Tumeur inflammatoire, ورم حار ورم التهابي

INFLEXIBILITÉ, s. f., caractère de l'être inflexible, تجبّر ـ صعوبة ـ قسارة.

Inflexible, adj. com., qui ne cède à aucune compression, لا بلير.

Inflexible, au fig., qui ne se laisse point émouvoir, fléchir, لا يلين حبّبار . Constance inflexible, عزم ثابت, شديد

Inflexion, s. f., passage d'un ton de voix à un autre, نهزة صوت.

ـ تصریف , Inflexion, déclinaison, conjugaison. تغییر اخرالکلهة.

Inflictif, ive, adj., qui est ou doit être infligé,

INFLICTION, s. f., condamnation à une peine, حكومة بقصاص

INFLICEA, v. a., imposer une peine, un châtiment, قاصص ب. ٥٠ حكم بقصاص على احد

INFLUENCE, s. f., action supposée des astres sur les corps terrestres; action d'une cause qui aide à produire un effet, שולה – יו לינת – יו לינת – הוללים – הולים – הולים

INFLUENCER, v. a., exercer une influence, عيل فيد A.

INFLUER, v. n., agir par une vertu secrète, faire impression sur, ¿, î).

In-Folio, s.m., livre à femilles pliées en deux femillets, کتاب فی الفرخ.

أفحص دعوى Information, s. f., t. de pratique, ..العلم الوهبي .La science infuse .وَهُبِي إِلَّهُ السَّنَهُام ,Information, action de s'informer .. استخمار

Informations, recherches pour découvrir la vérité, Prendre des informations . تنفتيش _ فحص _ بحث sur la matière d'un procès, sur les mœurs des parties, . فحص, بحث عن كيفية الدعوى وعوايد الاخصام اليس له صورة , Informe, adj. com.

INFORMÉ, s. m., terme de pratique, information, بحث ـ استقصا

INFORMER, v. a., avertir, instruire, بغار المجروب - عنك خبر, Bien informé, علم ب خبرب Je ne suis pas informé de . واقف على جلية الخبر ما عندي خبر بذلك cela, ما

Informer, v. n., t. de prat., faire une information, une enquête, بحث عن الشي A., بحث A. استفهم الشي S'Informer, v. pr., s'enquérir de, عن شي ـ . S'informer à quelqu'un de quel-- استخبر من احد عن شــــي , que chose ٨ سأل احداً عن شي

INFORTUME, s. f., malheur, désastre, داهيت, مصابب , plur., مصيبة - دواهي , plur.,

Infortune, adversité, شُدّة. Infortune, mauvais . نحوستر ـ شأمة , sort

قليل البخت , Infortung, E, adj., malheureux .طالعہ تحس ۔

ناكث العهد ,INFRACTEUR , s. m., transgresseur ناكث العهد .متعدى الشرايع ـ

ا تكث العهد, IMPRACTION, s. f., transgression, علث العهد. .تعدية الشرايم

. بلا منفعة ـ من غير ثيرة , IMPRUCTUEUSEMENT, adv. , غير ثيرة INFRUCTURUX, SE, adj., qui ne rapporte point de fruit, de profit, غير مفيد ـ غير نافع . Sa peine a été infruotueuse', نعب بلا فايسسدة راح تعبد سُدا.

INFUS, E, adj., donné par la nature,

INFUSER, v. a., faire tremper, macérer dans un li-رىقى ـ . ٨ نىقى quide,

Infusion, s. f., liqueur dans laquelle certaines substances ont séjourné, نقوع ـ نقيع.

Infusion, au fig., manière dont les facultés surnaturelles sont infusées dans l'ame, الهام _ لهية.

INCAMBE, adj. com. fam., dispos, alerte, رنشط _

S'INGÉNIER, v. pr., chercher dans son esprit des moyens de succès, احترف ـ تحايل لنفسه.

مهندسین , plur. , مهندس , spir. , مهندسین Ingénieusement, adv., avec esprit, בענים.

Ingénieux, se, adj., qui annonce du génie, ענים. Ingénieux, plein d'esprit, d'invention,

Incénu, E, adj., naïf, simple, حالج; plur., . بسيط ـ سدج

- سداجة, s. f., franchise, naïveté, الماجة

Ingénument, adv., بسداجة.

S'Incene, v. pr., se mêler de, أند حشر).

INGRAT, E, adj., qui ne reconnaît pas les bienfaits, فاكر المعروف - ناكر المحسان

Ingrat, au fig., stérile, خسيس.

INGRATITUDE, s. f., manque de reconnaissance, L'ingratitude dégrade l'homme, .من لم يعرف الاحسان ما هو انسان

INGRÉDIENT, s. m., ce qui entre dans un mélange, . اجزا ,.plur ; جزو

INGUÉRISSABLE, adj. com., ملا دوا له . X.

Inguinal, E, adj., de l'aine, בים, צון.

فير ماهر _ غير كفر ,INHABILE, adj. com., incapable غشيم ـ غيرشاطر ـ

عدم كفانة , Inhabileté, هادم كفانة , Inhabileté قلت شطارة

Y. يُسْكُر، Y. inhabité, e, adj., غير مسكون. ادخل في الاسوار, crètes, etc., jonction, باتحاد باتحاد بالتحاد بالتحا

INHÉRENT, E, adj., joint inséparablement à, .لازم - متحد ب

Inнівев, v. a., defendre, عرب على.

أنهى ـ تحريج , Inhibition, s. f., defense

INNOSPITALIER, ÈRE, adj., qui n'aime pas à donner لا ياوى العربب ـ لا يكرم الصيف ,Yhospitalité, كا ياوى . بلاد ليس فيها ماوي للغريب ,Pays inhospitalier

- قلة ماويية الغربب . INHOSPITALITÉ, B. f., .عدم ايوا الغريب

ما لد رحمت عاسي , INBUMAIN, E, adj., cruel .مالد انسانية ـ

INHUMAINEMENT, adv., أسأوة _ قاسفا.

قساوة , Inhumanité, s. f., cruauté

الفنة, Inhumation, s. f., enterrement.

O. دفر.) Inhumer, v. a., enterrer

Y. بتصور , Inimacinable , adj. com

ואווודABLE, adj. com., א يتقلد Y

عداوة _ نعصت , Inimitie, s. f., haine

عدم مفهومية , Inintellicibilité, s. f. , عدم

الا ينفهم - لا يُفهَم , Inintellicible, adj. com.

ـ أثيم , Inique, adj. com., injuste (personne) ظلم ,Chose inique . قليل العدل ـ ظالم

بظلم ـ بائم , Iniquement, adv.

.بسلامة قلب _ | ا أنسم , péché, péché, بسلامة قلب _ ا .اتام , .plur

. كون المتهوم بربًا - |Lettre ini- . lettre ini- . اول حرف الكلبة, iiale,

النخول في الاسرار ، INSTRATION, s. f., الاسرار على ال

INITIATIVE, s. f., אשנול Prendre l'initiative à ا بادی احسسدا ب انطح العام الأطور العام الأطور العام الأطور العام العام العام العام العام العام العام العام ال . فتح معه باب, كلام

السر السر Initié, E, adj., المال في السر

INITIER, v. a., admettre aux cérémonies se-

INJECTER, v. a., introduire une liqueur avec une seringue ou la bouche dans une plaie, dans les .ادخل کی ۔ .0 بتے ۔ .0 بل ب veines

Injection, s. f., بخت.

. اوامر, pl., اسر, Injouction, s. f., commandement - شتم - شتبيمة , Injure, s. f., insulte de paroles بهدلة . Injure, insulte de parole ou de fait, عسبة _ سبة || Pardonner à quelqu'un les injures qu'on en a reques, Faire injure اسامحه بها عهل من النقص في حقه à quelqu'un, lui faire tort, ظليه. || Les injures du lemps, افعال الزمن.

O. سبّ - . O شتم , INJURIER , v. a. , dire des injures . بهسبّهٔ ـ ببهدلة , Injurieusement , adv. ,

. نـقصان للعرض ـ نـقص في حق

INJUSTE, adj. com., contraire à la justice, ظلم. Qui n'a pas de justice, قليل الأنصاف ـ ظالم Je n'ai point été injuste à votre égard , عا ظلمتك الم

ظلیا ,Injustement, adv.

INJUSTICE, s. f., manque de justice, violation du مظالم , plur., مظلمة _ جُور - ظلم , plur.,

لا ينقرى ,Inlisible, adj. com., qu'on ne peut lire

اطبيعي ـ غزېري Inné, e, adj., né avec nous,

Innocemment, adv., sans dessein de faire du mal, من غير قصد شرّ على نيّة, sans fraude ni tromperie قلم عدل عظلم - اثم الم الم الم المستورية Inservite, s. f., injustice

تبرية, Innocence, s. f., état de l'accusé innocent

ـ سداجـــ ب Innocence, candeur, simplicité, حـــ مداجـــ الم .سلامة قلب

Innocence, état de celui qui est exempt de sautes, , Innocence baptismale , نقا الضير - طهارة - عصة العصبة الميلادية

ابريا.

ا ـ سادچ ـ على نيتر , Innocent, candide, simple الشي ما فيه باس ,Chose innocente .سليم القلب عيد قتل الاطفال, Fête des Innocens

امر. غير عدد ,Innombrablement, adv., عير عد

اله اسم , Innomé et Innominé, B, adj., sans nom, ما له اسم . الدعة _ حادثة, Innovation, s. f., chose innovée, تدعة _ حادثة.

اخترع ـ احدث ـ ابدع . INNOVER, v. n., داختر ع

Inobservation, s. f., manque d'obéissance aux .قلة حفظ الشرايع .lois, etc

اللا شغل , Inoccupé, adj., علا شغل.

. مطقم الجدري .Inoculateur, s. m.,

Inoculation, s. f., communication artificielle de ıla petite vérole, تلقيح الجدرى - تطعيم الجدرى INOCULER, v. a., communiquer la petite vérole par inoculation, القيح , طعم الجدرى .

Inodore, adj. com., sans odeur, ما يحة له. . فيض الماء - عربي الاراضي . Inondation, s. f.,

Inondation , au sig. , grande multitude , کثرة

INONDER, v. a., submerger par débordement, cou-. غطمي الماء الارض - غرَّق الما الأراضي , vrir d'eau Inonder, au fig., envahir, & A

ـ غير مظنــون , Inopine, E, adj., imprévu ما كان في حساب

على غفلت ـ من غير ظرى ,INOPINÉMENT, adv., على .ما سهم احد بثله ـ ما انسهم احد بثله ـ . INOUI, E, adj., INQUIET, ÈTE, adj., qui a de l'agitation, du - قلق - مضطرب الخاطر - مشغول الفكر ,trouble بالي عند حك . Pétais inquiet de vous . قلقان . Je suis très-inquiet de vous et de mon frère, تنقیبید ـ کتابة |کل قلبی و فکری نحوک و نحو اخســـــی Nous n'avons pas cessé d'être inquiets de vous, قَيْد في دفتر | N'en soyez pas inquiet | الم نزل نهدس فيك

Innocent, e, adj., exempt de crime, برى بارى; pl., إيكون لك فكرة الله الله يكون الك فكرة المارة إبارى الك المارة قلق في الليل

طابُش , Inquiet, remuant, inconstant

. يشغل الفكر , Inquietant, B, adj.

A. شغل الفكر, Inquiet, v. a., rendre inquiet 'Imquiéter, troubler dans la possession, faire de la

S'inquiéter de, اشتغل فكرة ـ نكّد على نفسه O. ∥ Ne vous inquiétez de هدس فيه ـ I. مكل هه الا تهكل هم ,rien

- بلبال , Inquietude, s. f., agitation de l'ame, البال عادة ـ هادس ـ اضطراب ـ هيوم , plur. ; هم ـ قلق Nayez point . اشعال الفكر - وسواس - شعل البال ا. لا يكون لك فكرة - لا تنفتكر, d'inquiétude أطهار, ,Être sans inquiétude,

- قان , impatience, inconstance .طيش العقل

بالم و المارة . فضأة

Inquisition, s. f., tribunal qui recherche et punit ceux qui ont des sentimens contraires à la foi, . محكمة التفتيش والقصاص في امور الدين

الا يضبط , Insaisissable, adj. com.

مضم - موذى , Insalubbe, adj. com., malsain

INSALUBRITÉ, s. f., -151.

قلة الشبع , Insatiabilité , s. f. , قلة الشبع .

INSATIABLE, adj. com., qu'on ne peut rassassier, . لا يشبع ـ لا يقنع

من غير شبع ,Insatiablement , adv. , عير شبع .

Insciemment, adv., sans savoir, من غير علم.

Inscription, s. f., mots, etc., gravés sur, ביו ביונה.

Inscription, action d'écrire sur un registre,

Inscrine, v. a., mettre sur un registre, کتب O.

.0 کنب اسیه , S'Inscrire

Inscrutable, adj., مغصر ٧٠

.من غير معرفة ـ من غير علم , A L'Insçu , adv. , O. دس ـ ادخل , دخّل بلطافت ـ | دوببات , pl., دوببات , الاخل , دخّل بلطافت ـ المجادة المجتمع عند المجتمع المحتم المجتمع المجتم .حشرات الارض ـ

INSENSÉ, E, adj., fou, marie - and. صد العقل, Insensé, contraire à la raison, ضد العقل.

عدم الحاسية , s. f., عدم الحاسية .

INSENSIBLE, adj. com., qui ne sent point, عديم العص

Insensible, qui n'est point ému de compassion, aux re-عديم الشفقة ـ عديم الرحمة proches, لا يؤثر فيه التعزير.

Insensible, imperceptible, پخسر ٧.

Insensiblement, adv., peu à peu, قللاً قليلاً.

INSÉPABABLE, adj. com., qu'on ne peut séparer, .لا ينفرق

من غير انفراق ,Insépabablement, adv. . حشے فی ۔ ادخل فی INSERER, v. a., mettre dans, Insertion d'une lettre ادخال, Insertion d'une dans une autre par un techdid, ادغام, terme de vivre, لا يتعاشر _ وجشى. لا يتعاشر _

ابخداع , Linsidiausement, adv.

grammaire.

Insidizux, se, adj., qui cherche à surprendre, .مخادع

Insidieux, qui tend à tromper (chose), خداعي. عظیم ـ مشتهر , Insigne , adj. com., remarquable Insignifiance, s. f., qualité de ce qui est insigni-عدم معنى, fant

Insignifiant, e, adj., insipide, qui ne signifie . بلا طلاوة _ بلا طعية _ ما له معنى , rien ,

Insinuant, E, adj., qui a l'adresse de s'insinuer, كلام بحصل المحبّة, Paroles insinuantes رفيع

. يدنحل , Insinuatif, IVE, adj., propre à insinuer, يدنحل

IMMINUATION, s. f., ce qu'on dit pour capter la . مُعسر ـ مُفلس | Insinua . كلام لتحصيل محبّة السامع

tion, chose que l'on veut insinuer, faire entendre à .كلام يواد تاثيرة في عقل السامع (l'auditeur

Insinuer, v. a., introduire adroitement, محشر A.

Insinuer, au fig., faire entendre doucement, .فتهم الشي

ادخّل في عقلم , Insinuer, faire entrer dans l'esprit S'Insinuer, v. pr., دخل في O. S'insinuer indis-ا . ا حشر حالہ فی کل شے ، crètement partout ـ ملكك عقله ,S'insinuer dans l'esprit de quelqu'un اسر, تحت كذى O. || S'insinuer dans ses bonnes . هسعى في التحصيل محتبتد . . ملك قلبد, graces

ما له طعم , Insipide , adj. com., sans saveur اللا طعية ـ بارد (personne, discours), يلا طعية ـ بارد

من غير طعم , Insipidement, adv.

قلة طعم , Insipidité, s. f., قلة طعم.

Insisten, v. n., faire instance, appuyer fortement sur, التي عليد بالطلب ـ . التي في . INSOCIABILITÉ, s. f., قلة انسة .

INSOCIABLE, adj. com., avec qui l'on ne peut

Insolation, s. f., exposition au soleil, יייה ביין. السفاهة _ بفرعنة , Insolemment, adv. , غرعنه _ ...

INSOLENCE, s. f., effronterie, manque de respect, -Dire des insolences à quel .وقاحة ـ سفاهـتر ـ فرعنة .تراذل معد في الكلام ـ سفد معد .qu'un

INSOLENT, E, adj., esfronté, qui-perd le respect, سفها , plur ; سفيد _ وقاح , plur ; وقيح _ مفرعن Insolent, orgueilleux, متجبّر ـ متكبر.

صد العوايد, adj. com., contre l'usage, صد العوايد. قلة الحلال, s. f., المحالة الم

INSOLUBLE, adj. com., qui ne peut se résoudre, se dissoudre, ينحل

عسر - افلاس ،Insolvabilité, s. f., عسر -

INSOLVABLE, adj. com., qui n'a pas de quoi payer,

LMSOMMIE, s. f., privation du sommeil, ב قلة نوم .سياد

insouciance, s. f., John - it luly . .

Insouciant, E, adj., qui ne se soucie, ne s'affecte ما على بالحرمن شير مخلق البال متهامل de rien, ما على بالحرمن شير مخلق Insoumis, E, adj. , عير طابع.

Insoutenable, adj. com., qu'on ne peut soutenir, کا بشیامے عند

Insoutenable, qui ne peut se supporter, إيطاق كل. INSPECTER, v. a., examiner comme inspecteur,

.1 کشف علی

IMSPECTEUR, в. m., qui a inspection sur, பிர்; plur., نظار. Inspecteur de marchandises aux douanes, دیدبان ـ کشانی .

Inspection, s. f., action de regarder, d'examiner, . کشف _ نظارة _ نظر

Inspiration, s. f., suggestion, conseil, , Inspiration céleste ألهام ربّاني Inspiration céleste . شور ا .وحى ـ الهام ـ لهية ، (chose inspirée (par le ciel) . أغوا الشيطان, Inspiration du démon

_ شمّ الهوا Inspiration, aspiration de l'air, اخذ النفس.

INSPIRER, v. a., faire entrer (de l'air) dans les .o نفنح في ـ شهم هوا ,poumons

Inspirer, au fig., faire naître une pensée (en par--Pa. رحى اليه الشي - الههه الشي . Paroles inspirées par Dieu, الله موحَى به من الله. اا Etre inspiré, بالتهم بالهام رباني. ا C'est le dé-. طعاة , plur., ظاعى - داعى الى الشر النواة الى ذلك الشيطان, plur., النواة الى دلك الشيطان, plur.

Inspirer, faire naître dans l'esprit ou le cœur, المدث في عقله I. Inspirer la crainte de, . امال القلب اليه Inspirer de l'amitié, خوّفه من عدم قرار ـ قلة ثبات ،Instabilité, s. f., عدم قرار ـ قلة ثبات

ما له قرار ـ غير ثابت ،Instable, adj. com., ما له قرار ـ غير ثابت المعجرة الطبع الستقوار, Installation, s. f., action de s'installer, استقوار

Installation, mise en possession d'une charge, . تحلیس فی منصب

INSTALLER, v. a., mettre en possession d'un office, .جلس في منصب

استقر في (dans une maison), استقر في

Instanment, adv., avec instance, בּבְּלִבִּי. Je vous prie instamment de, اترجاك رجا كلى ان.

رجا کلی , Instance, s. f., sollicitation pressante Faire des instances à . ابرام _ الحاح _ لجاجة كلية _ quelqu'un, le presser de, عليه عليه عليه الرَّه في ـ الرَّه في ـ الرَّه

Instant, E, adj., pressant, موزم. Prière instante, . وجا كلية, Besoin iustant ارجا كلَّم Péril ins-.خطر حاضر,tant

En un instant, في لحظة وأحدة A chaque instant, کل ساعة. ∥ J'attends d'un instant à l'autre des lettres منتظر بين ساعة بساعة وصول مشرفاتكم ,de vous ـ في الساعسية. A l'instant, à l'heure même, - خرج من وقنته ,ll sortit à l'instant في الحمال . Il était ici à l'instant, شرج من ساعتـــد یوا کان هون ، Je vais vous le donner à l'instant, .عند ما,ه• A l'instant • سرية للأخرى اعطيك إياد

Instantané, e, adj., qui ne dure qu'un instant qui est produit à l'instant même, أبرى سأعتد.

. فوأت , existence instantanée , فوأت . A L'Instan, adv., de même que, مثل.

- محرّك الى الشر ,Instigateur, trice , s., الى السر

Instigation, s. f., sollicitation à faire le mal, .حت , تحريك إلى الشر- اغوا

Instinct, s. m., sentiment, mouvement naturel qui dirige les animaux dans leur conduite, leur affection, otc., عبل طبيعي - طبع Par pur instinct,

timent irréfléchi, انبعاث الطبع.

Instinct, conscience du bien et du mal, تهديز. اطبيعى , Instinctif, IVE, adj.

INSTINCTIVEMENT, adv., par instinct, - ulding بهيل طبيعي ـ بهجرد الطبع

INSTITUER, v. a., établir quelque chose de nou-رتب م جعل - اقام - يضع , aor., وضع A. - رتب

Instituer, établir en fonction, en charge, Jes A. . جعل وارثا _ اقام وارثأ , Instituer héritier

Institut, s. m., manière de vivre sous une règle, .قوانين , plur. ; قانون , cette règle

Institut, corps de savants, d'artistes choisis, ديوان عليا فرانسا ,Institut de France ديوان علماء واضع مرتب Instituteun, TRICE, s., qui établit, واضع Instituteur, celui qui donne les premières instructions à un enfant, معلم. Instituteur, maître de pen-معلم كتاب, sion,

INSTITUTION, s. f., action d'instituer, chose insti-. ترتیب _ نظامات , plur., نظام _ وضع ,

INSTRUCTEUR, s. m., qui montre l'exercice, مدرّب قاضى, Instructeur, juge qui instruit un procès .موكل كتابة دعولا

Instructif, IVE, adj., propre à instruire, مفيد. مفيد للتعليم.

Instruction , s. f. , éducation , نعليم . Instruction préceptes, تعليم; plur., أ. تعليم Des instructions . تعالیم ادبیته ,morales

Instruction, connaissances données ou acquises de faits, etc., science, علم _ افادة.

Instructions, au pl., ordres donnés à un envoyé, .أوامر

Instruction, dans un procès, tout ce qui précède . بعدث دعوى قبل العكم ,be jugement

INSTRUIRE, v. a., enseigner, donner des leçons, L.

Instruire, donner des connaissances utiles, علم العادية Instruire, donner des connaissances utiles, افاد Instruire, donner des préceptes pour les mœurs, .اڌب

> Instruire, informer, donner connaissance de, عرف ب - خبر , اخبر ب - اعلم ب

> Instruire, mettre un procès en état d'être jugé, .0 کتب دعولا

S'Instruire, v. ref., تعلم . Chercher, aimer à s'instruire, مرغب في العلم A.

INSTRUIT, E, adj., savant, alle_ alle. INSTRUMENT, s. m., 비; plur., ごど.

Instrument, au fig., moyen, personne, chose qui sert à une fin, وأسطة.

INSTRUMENTER, v. n., faire des actes, des procès-.0 كتب حجة او صورة دعوة او غير ذلك ,verbaux , etc

الا بغرق ، Insubmergible, adj. com., الا يغرق .

- عصيان - مخالفت ، f., شخالفت - عصيان قلة طاعة

عاصى _ مخالف لاوامر,. Insubordonné, e, adj. .عير طايع ـ

عدم نجاح - خيبة , Insuccks, s. m.,

.من غير كفاية , Insuffisamment, adv

Insuffisance, s. f., sils - ac - alia . A لاجل ٰقَلَة بصاعتي و,cause de mon insuffisance عدم استطاعتي.

INSUFFISANT, E, adj., عير كافي .

.مر.، أهل جزيرة ,Insulaire, adj. com.

Insultant, E, adj., משביני.

INSULTE, s. f., mauvais traitement de fait ou de _ بهدلة _ اهانت , parole avec dessein d'offenser Hors d'insulte, à l'abri d'une. نقص في حقى ـ جرسة فی امان ,surprise

Insulter, v. a., faire insulte, على عدل على I. ـ

Insulter, attaquer ouvertement, vivement, حاصر, المامر, المام

Insulter à , manquer à ce qu'on doit à , عقص فى حقّد . Insulter à la raison , خالف العقل .

Insupportable, adj. com., intolérable, ک يُطاق - ك ينطاق على Il est insupportable, ينطاق - ما ينطاق.

Insuncés, s. m. plur., ceux qui s'élèvent contre une autorité, عصالاً ـ خوارج.

Insummontable, adj. com., ح لا يبكن الظفر بدر الظفر المرابعة التعلق الت

Insurrection, s. f., soulèvement d'un peuple contre un gouvernement, בפתה شعب على حكم.

يخصّ قومة الشعب , Insurrectionnel, Le, 'adj. - قومي .

INTACT, E, adj., entier, pur, صحیح. Son honneur est resté intact, علية عليه . Sa réputation est intacte, ما انثلم صيته . Homme intact, رجل ما عليه كلام.

Intarissable, adj. com., qui ne peut se tarir, אינק.

INTEGRAL, E, adj., partie finie, كامل

INTÉGRANT, E, adj., qui contribue à l'intégrité,

Intégre, adj. com., d'une probité incorruptible, عادل.

Intégrité, s. f., probité, vertu incorruptible, مالتقامة عالم

Intégrité, état d'un tout complet, d'une chose saine, محمقة م

INTECUMENT, s. m., اغشیة; plur., غشیة. INTELLECT, s. m., entendement, نفق، INTELLECTIF, IVE, adj., نفقهی. INTELLECTUEL, LE , adj. , qui est de l'entendement, spirituel , عقلي _ فهمي

INTELLICENCE, s. f., faculté intellective, عقل plur., افہام, plur., فهم ـ ذهن ـ عقول,

Intelligence, connaissance approfondie, compréhension nette et facile, معرفة ـ فهم Pour l'intelligence des termes obscurs, لصبط خفتي الالفاط.

Intelligence, bonne intelligence, accord, amitié, محمّة

Intelligence, substance spirituelle, روح. Les intelligences célestes, les anges, الملابكة.

Intellicent, e, adj., capable de raisonner, d'entendre, عاقل ـ فهيم.

Intelligent, habile, نبيه ـ خبير ب. Intelligent en affaires, فضّا شعل.

Intelligible, adj. com., مفهوم ممفهوم . A haute et intelligible voix , جهر عالی

واضحاً ـ صريحاً , Intelligiblement, adv.

INTEMPÉRANCE, s. f., vice opposé à la tempérance,

طولة لسان , Intempérance de langue. قلة عفافي. 1فواط ـ فرط , Intempérance ، excès

INTEMPÉRANT, E, adj., منههك فى اللذّات ـ شبق المبيك فى اللذّات ـ مفرط .

INTEMPÉRIE, s. f., déréglement de l'air, des saisons, - شدّة البرد او المحرّ او كلارباح - انقلاب الهوا قلّة اعتدال الهوا.

Intempestif, ive, adj., qui n'est pas à propos, في غير وقتة. .امانت _ نظارة _ مباشرة ,d'intendant

INTENDANT, B, s., préposé à la direction de cer- . A. taines affaires, كخبيا, plur., كواخي المار Intendant . امنا , plur. ; امين ـ نُطَّار , plur ; ناظر des douanes, امين الكهرك.

INTENSE, adj. com., grand, fort, خالغ. شدّة (Intension, s. f., force, véhémence, شدّة.

شدّة ـ مالغة , Intensité, s. f., force, activité, مُشدّة ـ مالغة

INTENTER, v. a., commencer une action, un procès

contre, فترح دعوى على الاتعلى على الاتعلى على الاتعلى الاتعلى الاتعلى الاتعلى الاتعلى الاتعلى الاتعلى الاتعلى vous intention de faire? لعهل نتيك تعهل منع ايش في نيتك ایش فی خاطرک تعمل ـ ایش ایش ایش ایش ایش میا منع شرعي عن التصرّف في مالم | Quelle était votre intention en باي نيت ? باي وایش کان عاید مرادک من هذا الکلام ,parlant ainsi || Les actions se jugent d'après les intentions, نية خير, Bonne intention, الإعيال بالنيات. ایت شر ـ نیت ردیت ,Mauvaise intention

Faire une chose à l'intention de quelqu'un, à sa عهل الشي لاجل فلان, consideration ou pour lui, .من شاند

قاصد, Intentionné, B, adj., qui à une intention Mal intentionné, قاصد الردى. || Bien intentionné, قاصد خير.

قصدى . Intentionnel, LE, adj., de l'intention Intercalaire, adj. com., inséré dans, ajouté à, .مضاؤ

INTERCALATION, s. f., addition d'un jour à février des années bissextiles, أصافة بوم في شهر أشباط .اضافة بوم أن اضافة بوم أن المافة بوم أن المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافقة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة المافة الماف Voyez Embolisme.

ا ـ اضاف الى Intercaler, v. a., insérer, ajouter ادخل في ا

اـ A. شفع فيد A. _ .نشفع فيد

A. Intercepter une lettre, قطع ـ I. قطع ـ A. Intercepter une lettre, . لم منع النور , Intercepter la lumière || . حاش مكتوب |

منع ـ ججز,.Interception, s. f.

أشفعا , plur. شفيع , plur. شفعا , plur. شفعا .

تشفع ,Intercession , s. f., prière pour interceder ـ شنعة ـ شفاعة ـ

INTERCOSTAL, E, adj., qui est entre les côtes, بين الصلوء

INTERCUTANÉ, E, adj., entre la chair et la peau, بين اللحم والجلد

Interdiction, s. f., suspension des fonctions,

Interdiction, défense de disposer de ses biens,

INTERDIRE, v. a., défendre quelque chose à quel-. مرمد الشي ـ . A منع احدا عن شي qu'un, حرمد الشي Interdire un officier, lui défendre d'exercer sa charge, Interdire au public أمنعه عن الاشتغال بتحدمتم l'entrée d'un lieu, جرعلى موضع 0. ∥ Interdire un homme, lui désendre par justice de disposer de منع احدا بؤجم شرعي عن التصرف في , ses biens

Interdire, déconcerter, troubler, افحم العجم الكلام كاند الجم بلجام, الكلام كاند الجم العجم العجم الكلام كاند العجم الع انعجم لساند عن رد الجواب ـ 🛦 بهث

INTERDIT, s. m., censure ecclesiastique, . حرم - امتناع

Interdit, adj., celui qui est en état d'interdiction,

.مخبل - باهت - حيران, déconcerté, مخبل - باهت -INTÉRESSANT, E, adj., qui inspire de l'intérêt,

بستيل ـ برغب. Intéressé, e, adj., attaché à ses intérêts, mu par حريص ـ طهاع ـ صاحب غرض ـ مغرض الأثارة يحتّ الكسب و لا يطلب الأ منفعته _ O. حاش, arrêter par surprise يحتّ

Intéressé, qui a intérêt dans une affaire, الدنايب في plur., عوابيد و وابيد بي Placer son argent à المعالقة في المعالمة ي علاقة في ـ Intéressé à, qui a de l'avantage, de الد فايدة في ـ لد صالع في الد فايدة الله الد

Intéresser, v. a., donner un intérêt, faire entrer dans une affaire pour avoir part au succès, عنفع ـ د يمل في - اشركد في المكسب

استهال ـ رغب Intéresser, inspirer de l'intérêt, بنتهال ـ رغب O. I. Une خص ما على المtéresser, importer affaire qui nous intéresse, غرض منحتص في صالحنا. إيش بخصّك هذا, En quoi cela vous intéresse til, أيش بخصّك Intéresser, toucher, émouvoir, .حرك فيد الشفقة

S'Intéresser à, v. pron., prendre intérêt à, embrasser les intérêts de, عار على I. A. عار على A S'Intéresser, prendre part duns une affaire, .تداخل في

Intérêt, s. m., ce qui convient à l'utilité, etc., Dans l'intérêt de vos أنفع من خير مالي ما افادة enfants, من شان خير اولادك. || Dans l'intérêt de votre réputation, حسن سيعتب Intérêts, affaires من شان حفظ فاموسك choses importantes, مصلح ; plur., مصالح . بين السطور | Ses intérêts me sont aussi | اغراض . chers que les miens, اغراضه كاغراضي,

Intérêt, part dans une affaire, profit que l'on en espère, فرض Je suis sans intérèl dans cette affaire, المالى علاقة في مالى علاقة المالي علاقة المالي الما | Mettre quelqu'un hors d'intérêt, عوض عليه .

ـ رغبت فيه , Interest que l'on prend à quelqu'un عيرة اليد , عليد. Prendre intérêt à la joie de quel-ـ انسر لسرورة ـ . A فرح لفرحه ,qu'un, à sa tristesse انعة لعيد.

Interêt, ce qui attache dans un ouvrage d'esprit, لذة

.طهع ـ حرص , Intérêt, cupidité Interet, profit sur l'argent prêté, العب بين اقسام كومدية إفايسدة

تديّن بالمرابحة, بالفايدة , Emprunter à intérêt ا

Intérieur, в, adj., qui est au dedans, __ _ _ _ _ .Commerce intérieur داخل - جوانی بلاسياب الجوانية

L'Intérieur, s. m., le dedans, pensées secrètes, .سربرة

Intérieur, le dedans d'un pays, opposé à l'extérieur. .وزارة الأمور الجوانية ,Ministère de l'intérieur . جواني فى الباطن. , Intérieurement, adv.

Intérim, s. m., entre-temps, בביש. Dans l'intérim, في هنا المدة . || Il gouverna par intérim, تولَّى الحكم في مدة عياب الحاكم

INTERJECTION, s. f., terme de grammaire, صوت; . اصوات . . plur

Interjection , terme de pratique , action d'interjeter .رفع دعوي , appel

INTERJETER, v. a. (un appel), appeler d'un juge-. م رفع دعوى الى ment,

INTERLIGNE, s. m., espace entre les lignes,

Interlicuen, v. a., mettre des interligues, وشع بين السطور

Interlinéaire, adj. com., écrit dans l'interligne, مكتوب سين السطور

INTERLOCUTEUR, s. m., personnage introduit dans . مخاطب _ مسامر ,un dialogue

الاجل استفهام دعوى, Інтевьоситоіве, adj.,

INTERLOPE, adj., qui trafique, qui se fait en يخص التجارة المهنوعة, fraude

. حكم باستفهام دعوى ,INTERLOQUER, v. a., interloquer, embarrasser, لخدل.

Intermède, s. m., divertissement entre les actes,

Intermède, substance jointe à une autre pour la .وأسطة ,distiller

INTERMÉDIAIRE, adj. com., qui est entre deux, .واسطة ـ متوسط

Interminable, adj. com., خ يفرغ .. لا بنتهج _ لا يفرغ .. انقطاع, Intermission, s. f., discontinuation,

INTERMITTENCE, s. f., interruption (du pouls), التقطاع النبص بهدة زمان

INTERMITTENT, R, adj., qui cesse et reprend par intervalle, تارة ينقطع و تارة يعود يظهر, Fièvre in-متى دايرة ـ متى غب termittente, حتى

- باطر، - داخل - داخل - داخل - باطر، - داخل - داخل - باطر، علاچ داخلی ,Remède interne .جوانی

نايب وكيل الباما.

Interpellation, s. f., sommation de répondre à un fait, — إطلب حوال

Interpeller, v. a., sommer de répondre sur un .اقبل عليه بالكلام و طلب الجواب, fait,

INTERPOLATEUR, S. m.,

ادخال ـ تحشية . f., قيضال ـ الدخال .

Interpolet, v. a., insérer un mot, une phrase dans un texte, حشى في . I. مشى الله المسلم . O.

INTERPOSER, v. a., mettre un corps entre deux, .حوّل بين _ وسط

. جعله واسطة, Interposer la médiation de quelqu'un ـ. اجاب ذكرة, Interposer le nom de quelqu'un L جاب اسه في الوسط

قارش المادة SInterposer, v. pron., intervenir, قارش ـ في ـ S'interposer comme médiateur, .0 دخل بین - توسط بین

. S'Interposer, se placer entre, دخل بين O.

INTERPOSITION, s. f., situation entre deux corps, deux choses, دخول بين.

Interposition, au fig., and.

. تفسيري ـ تاويلي , INTERPRETATIF , IVE , adj. , تفسيري ـ تاويلي .

. تنفسير ـ تاويل , Interpretation, s. f.

INTERPRÈTE, s. m., trucheman, نرجار; plur., .تراجين

Interprète, qui explique un discours, un songe, ىمفسر ,un présage

Interprète des désirs, des sentimens de quelqu'un, موکل بتفهیم مراده و شرح ما فی قلبه

INTERPRÉTER, v. a., traduire d'une langue dans une autre, فشر ـ نرجم.

. فسر , Interpréter , expliquer ce qui est obscur , فسر

Interpréter, prendre en bonne ou mauvaise part

INTERRÈGNE, s. m., temps pendant lequel il n'y مدة زمان بين ملك وملك اخر , Internouce, s. m., celui qui remplace le nonce, a pas de roi .فترة ـ غياب اللك ـ

> INTERROGATIF, IVE, adj., qui sert à interroger, .للسوال

INTERROGATION, s. f., question, demande, . نقطة للاستفهام, Point d'interrogation. استفهام

INTERROGATOIRE, s. m., questions que fait un juge, et réponses de l'accusé, سوكلات القاضع وجوابات المتهوم

INTERROGER, v. a., questionner, Ju A. Interroger quelqu'un sur quelque chose, سأله عن شي

Interroger, sa conscience, فحص ضهيرة A. In-شاور العقل, terroger le bon sens

INTERROMPRE, v. a., empêcher la continuation d'une chose, عطل 🛦.

انقطاع _ مقاطعة _ قطع , INTERRUPTION , s. f. , قطع .

Intersection, s. f., zild.

أخلل, Interstice, s. m., petit intervalle,

(de lieu) مدّة (de lieu) . Intervalle entre deux choses, interstice, .خُلُل ـ مابين

INTERVENIE, v. p., entrer dans une affaire, s'en mêler, تداخل في _ قارش. Intervenir comme mé| O. || Faire inter دخل بين ـ توسط بين O. || Faire inter venir le nom de quelqu'un, جاب ذکر I.

Intervenir, terme de pratique, demander à être reçu dans une instance, خل في دعوة O.

Intervenir, avoir lieu pendant la durée de, .0 صدر في مدلا

الفتر _ صحبة اكيدة وساطة _ دخول في _ مداخلة , INTERVENTION, s. f. . توسّط ـ مواسطة _

INTERVERSION, s. f., renversement d'ordre, انقلاب نظام

INTERVERTIR, v. a., déranger, renverser l'ordre, .I قلب

INTESTAT, adj., qui n'a pas fait son testament, .من غير وصية

.مات من غير أن يوضي مات من غير أن INTESTIN, E, adj., interne, qui est dans le corps, . Guerre intestine, guerre civile, في الاحشاء _ باطني قيام الشعب على بعضهم

השור אות ; plur., השתונים, plur., השור אות השור . وحشى ـ لا يتعامل | كلامعا الغلاظ, Les gros intestins ; معم ـ ـ وحشى الدقاق, الدقاق. Les intestins grêles الامعا

البخص الامعاء , Intestinal , e , adj. , المخص

INTIMATION, s. f., action par laquelle on intime, . تعریف شرعی ـ طلبت للشرع

INTIME, adj. com., qui a, pour qui l'on a une . بلا خوف Il est خاص , plur., خاصة ـ خاص , vive amitie de nos plus intimes amis, أخص أحبابنا ...

محبة اكيدة , Amitié intime, très-étroite, .محتد كلية

Persuasion intime, intérieure et profonde, دسايس; plur., دسايس. .تحقيق كلم

INTIMÉ, E. s., défendeur en cause d'appel, مدعى عليه ـ محامى في دعوة

التي تذكر في الكومدية | Intimement, adv., avec une affection particulière. Etre intimement persuadé, عنك موكد و محقق ان

INTIMER, v. a., signifier, déclarer juridiquement, o. أمرة ب ,Intimer un ordre عرفه شوعًا ب

O. طلبه للشرع ,Intimer, assigner

اتخو يفتر . Intimidation, s. f., منحو

اخجل ـ خوف المالكة Intimidea, v. a.,

Intimité, s. f., liaison intime de deux personnes,

عنوان , Intitule, s. m., titre d'un acte

INTITULER, v. a., donner un titre, . Intolénable, adj. com., ليطاق _ و لا يطاق _ و الا يطاق _ و الا يعتبل .لا ينطاق

INTOLÉBANCE, s. f., défaut de tolérance, قلة الاحتمال.

INTOLÉBANT, E, adj., qui n'est point tolérant, قلبل الاحتبال.

Intonation, s. f., note chantée, ; plur., .اصوات , plur. ; صوت ـ الحان

الا يفسر , Intraduisible, adj. com., كا يفسر

INTRAITABLE, adj. com., d'un commerce difficile,

Intransitif, ive, adj., (verbe), neutre, ב'ל -.غير منعدي

INTRÉPIDE, adj. com., qui ne craint point le dan-. لا يخان _ جسور _ ذو بطش , ger

- بجسارة - بطش Intrépidement, adv., بطش

.جسارة - بطش , INTRÉPIDITÉ , 8. f. , بطش .

. صاحب دسایس ,INTRIGANT, E, adj., صاحب

INTRIGUE, s. f., pratique secrète pour réussir,

.خصة , embarras facheux , خصة .

.الفتر ,Intrigue de galanterie

جلة الحوادث Intrigue d'une pièce de théâtre, حلة

أعلبان, Entrigué, E, adj., embarrassé, غلبان.

INTRIGUER, v. a., embarrasser quelqu'un, — ic.

Intriguer, v. n., faire des intrigues, O.
S'Intriguer, v. pr., se donner beaucoup de peine

pour réussir, أيحايل عبد العبد بعدا.

Intrinsèque, adj. com., réel, qui est en soi, قايم بنفسه ـ حقيقي.

اباً نفسه , Intrinsèquement, adv. , معبقيا ـ قاباً نفسه . Introducteur , trice , s. , مدخل .

INTRODUCTIF, IVE, adj., qui sert comme d'entrée,

Introduction, s. f., action d'introduire, ונבאל ינבאן.

Introduction, acheminement, باب مدخل. Introduction, exorde, préface, مقدّمة عالية.

Introduction, terme de procédure, commencement de procédure, پدو دعوة.

INTRODUIRE, v. a., donner entrée, faire entrer, ادخل.

Introduire, donner cours, commencement, ابدی ب اجری عادة, I. A. Introduire un usage أجرى عادة تأجری عادة . 0.

S'Introduise, v. pr., entrer, کخل 0.

S'Introduire, (usage), جرى I. A.

. بدو القداس ـ فاتحة , Імтвоїт, s. m.,

Intromission, s. f., しはいし.

INTRONISATION, s. f., installation d'un évêque, جلوس, تجليس اسقف

Introviser, v. a., (un évêque), اجلس اسقف. Introuvable, adj., الا يوجد.

Intaus, E, adj., introduit par force, par ruse, لا يتغير.

Invan

INTAUSION, s. £., action de s'introduire saus droit, دخول بغير حق.

INTUITIF, IVE, adj., qui s'aperçoit intérieurement et indépendamment du secours des sens, בשיפוט.

Inturtion, s. f., vision de Dieu, comme les bienheureux, معاینة الله.

Intuition, perception interne indépendante des sens, غير الحواس ـ نظر عقلي ـ مكاشفة .ادراك بعير الحواس ـ نظر عقلي ـ مكاشفة

ا بالنظر العقلى _ بهكاشِفة ،Intuitivement, adv., بالنظر العقلى _ بهكاشِفة

. عاين الله عياناً, Voir Dieu intuitivement

Intumescence, s. f., انتفاج.

Mot inu-غیر معتاد ـ غیر سایر . Mot inu-.کلهت غریبه ,غیر مستعهلت ,sité,

Inutilité, chose inutile, قلة نفع ,s. f., قلة نفع Inutilité, chose inutile, superflue, شي باطل.

Invalide, adj. com., infirme, qui ne peut travailler, عاجز; plur., سُقُطُ عَجِزٍ.

Invalide, au fig., sans validité (acte, contrat),

اطلاً, Invalidement, adv., sans validité

INVALIDER, v.a., rendre nul, invalide (un acte, etc.),
طـــل ابطـــل
Invalider la prière, l'ablution,
نقص الوضو افسد الصلاة

الله المعلقة المعلمة المعلقة المعلقة

INVABIABLE, adj. com., qui ne varie point, لا تنفر

من غير تغيير,.Invariablement, adv

INVASION, s. f., irruption, عارة. Faire une invasion, عار على

INVECTIVE, s. f., expression injurieuse, discours amer, véhément, ב مسبة.

INVECTIVER, v. a., dire des invectives, شتم O. – O.

o. استِ ـ حشک علی , Invectiver contre, v. n. INVENDABLE, adj. com., الا بساع.

INVENTAIRE, s. m., rôle, mémoire, état, dénombrement par écrit et par article, علم بيان.

INVENTER, v. a., trouver, imaginer quelque chose ابتدع _ اوجد _ اخترع _ ابدع , de nouveau

أفترى ـ أخترع المخترع . Inventer, controuver, supposer, مخترع _ مبدع _ بادع , TRICE, s., مخترع _ مبدع _ Inventir, ive, adj., qui a le génie d'inventer,

مبدع.

Invention, s. f., action d'inventer, ב וינוץ

بدأيع , plur ; بديعة , plur ; بدايع اختراعة ـ ايجادات ,plur., ايجاد ـ

INVENTORIER, v. a., mettre dans l'inventaire, قبد ، .0 كتب في علم البيان

Inverse, adj. com., pris dans un ordre renversé, .مقلوب

INVERSION, s. f., transposition, changement d'ordre ordinaire des mots, تقديم الكلام و تاخيرة.

اجاد في طلب الحقيقة , Investigateur, s. m., عاد في طلب Investigation, s. f., recherche suivie de la vé-بعث _ فحص _ جد في طلب الحقيقة . rité,

Investir, v.a., donner l'investiture de, قلد. Investir quelqu'un d'une dignité, منصب قلك ال اله investi de la charge de gouverneur d'Alep, متسلم حلب.

Investir, environner, cerner une place, احتاط بالبلد .0 مرب حلقية البلد ـ

Investissement, s. m., action d'investir une place, Invoquer les démons, عزم على الشياطين I. . صرب حلقة البلد

INVESTITURE, s. f., mise solennelle en possession d'une place , تـقلبد.

Invétére, e, adj., enraciné, مزمن _ قديم _

INVÉTÉRER, v. n., et S'INVÉTÉRER, v. pers., .0 عتىق

الا يقهر , Invincible, adj. com.

. برهان قاطع , Argument invincible

INVINCIBLEMENT, adv., d'une manière invincible, , Prouver invinciblement que , من غير اقهـار بوهن الشي ببرهان قاطع - .0 دل بدليل واصر على INVIOLABILITÉ, s. f., qualité de l'être inviolable, .حرمة

Inviolable, adj. com., qu'on ne doit jamais vio-لا يحلُّ تعديته , نقصم - لا يُنقص الدربية

من غير نقص , Inviolablement, adv., غير نقص

Invisibilité, s. f., اغياب عن لانصار.

الا برى, Invisible, adj. com., qu'on ne peut voir اليصار. Il se rendait invisible aux yeux كان يغيب عن ابصار الناس ,des hommes

من غير أن يرى ,Invisiblement , adv.

INVITATION, s. f., action d'inviter à un diner, etc., عزومة ـ عزيية

Invitation, action d'engager à faire, لعا.

Inviten, v. a., prier de se trouver à un diner, etc., . كلف للغدا _ .O . وعا للغدا _ .I عزم للغدا

Inviter, engager à, porter à, رعا الى I. O. -.I چل علی

Invocation des dé-.عزایم , .plur ; عزبهتر , mons

INVOLONTAIRE, adj. com., sans la participation de بغير مواد ـ غير ارادي la volonté,

من غير أرادة , Involontairement, adv.

INVOQUER, v. a., appeler à son secours, استغاث ا

invraisemblable, adj. com., غير مشبه للحق.

Invraisemblance, s. f., défaut de vraisemblance, .قلة مشابهة الحق

- صيانة عن الانجراح , INVULNEBABILITÉ , S. f. , عن الانجراء

INVULNÉBABLE, adj. com., qui ne peut être blessé, [. لا يؤثر فيد السيوف و لا الرماح - لا يُجِزُح - محجّب · .بونانی , Ionien, NE, adj., grec

بلاد اليونان, IONIE, s. f., بلاد اليونان.

IPÉCACUANHA, s. m., racine d'un violier d'Amérique qui sert d'émétique, عرق الذهب المطرش. أبنفس الأمر , Ipso-Facto, adv., par le seul fait.

IRASCIBLE, adj. com., qui s'irrite aisément, .سريع التخلق

Inis, s. m., plante liliacée, __ _ _ _ _ _ _ _ _ _ - شرش الطيب, Sa racine, قرم بنفسج - ابرسا . لا يغفز إ بياسهين بحرى ,Sorte de petit iris sauvage ا ابرسا .قوس قدح, Iris, arc-en-ciel

Iris, cercle qui entoure la prunelle, داير البؤيو.

IRONIE, s. f., raillerie,

اهروی: Inonique, adj. com., هزوی

مستهزیا به IRONIQUEMENT, adv.,

اوحشم , Inoquois, B, adj., intraitable, وحشم

IRRADIATION, s. f., émission des rayons de lumière, du soleil, شُعشُعةُ.

LEBECONCILIABLE, adj., qui ne peut se réconcilier, الا يعاب ال . Inimitié irré- لا يتصالح ابدأ - لا يقبل المصالحة عداولا شديدة , دايسة , conciliable

- بغير مصالحت، , IRRECONCILIABLEMENT, adv., .من غير اتنفاق

IRRÉCUSABLE, adj. com., qu'on ne peut récuser, . لا يُرفض _ لا يُرُدُّ

لا ينقص , IRREFORMABLE, adj. com., كا ينقص

IRRÉFRAGABLE, adj. com., qu'on ne peut contredire, irrécusable, غير موفوض کيرد ـ غير موفوض

عدم نظام ـ قلة ترتيب , IRREGULARITE , S. f. , عدم ابغير قانون , IRREGULIER, ERE, adj., contre les règles .صد القانون

ا- غير مصبوط , Irrégulier, qui n'est pas réglé غير منظوم

ـ من غير نظــام , IRRÉCULIÈREMENT , adv. بعير صبط ـ من غير ترتيب

IRRÉLIGIEUX, SE, aoj., contraire à la religion, .ضد الدين

_ غير دين , qui n'a point de religion, غير دين .ما لہ دیانہ ۔ ما لہ دیں

IRRÉLIGION, s. f., manque de religion, בנה נענו, ما لم دوا ـ لا يتداوى , IBREMÉDIABLE , adj. com.

من غير مداواة ، IRREMEDIABLEMENT, adv

IRRÉMISSIBLE, adj. com., qui ne peut se pardonner,

من غير غفران , Irrémissiblement, adv.

IRRÉPARABLE, adj. com., qu'on ne peut réparer (perte , dommage) , لا يتعوض

غلط لا يُصلِّح - ذنب لا ينهجي, Faute irréparable . لا عليہ كلام ـ لا يلام

من غير ملامة , Irreprehensiblement, adv. IRREPROCHABLE, adj. com., با عليد عتاب ـ

من غير عيب , IRRÉPROCHABLEMENT, adv. , غير عيب IRRÉSISTIBLE, adj. com., à qui on ne peut résister, لايقدر احد على مقاومتم ـ لا يتقاوم |

IRRÉSISTIBLEMENT. adv. . Luci.

IRRÉSOLU, E, adj., qui a peine à se résoudre, à se بقدّم رجلا و يؤخّر الحرى ـ متردد في امرى ، determiner تُردّدُ في أمرة _ تُحيّر في أمرة ,Être irrésolu . حيران _ إينير تنفكر , Trantflechi, E, adj., fait sans réflexion قلب الراي في ـ

> IRRÉSOLUTION , s. f., incertitude , לעל ב "נעכל". قلة ادب, IRRÉVÉRENCE, s. f., manque de respect, قلة ادب .قلة احترام ـ |

صدلادب IRREVERENT, E, adj., contre le respect, صدلادب قلة مراجعة , IRBÉVOCABILITÉ, S. f., قلة مراجعة

IRRÉVOCABLE, adj. com., qui ne peut être révo-. لا يُرُدّ - لا يتغيّر - لا يتراجع ,qué

.من غير مراجعة , IBBÉVOCABLEMENT, adv.

Inbitabilité, s. f., qualité de ce qui est irritable, מּאָבָה בּ كَشَاشة

IMBITABLE, adj. com., qui s'irrite facilement (nerf), سهل الهياج (humeur, caractère), سهل الكش ـ سهل الكش

IRRITANT, ٤, adj., qui rend âcre, irrite, موغر

IRRITATION, s. f., état des humeurs irritées, هيجان.

IBRITER, v. a., mettre en colère, افخر ـ اكاد ـ اوغر

Irriter, provoquer, exciter, حَرَك. Irriter l'appétit, احرّك الاشتها Irriter la colère, l'augmenter, زادة عضبا على غصب ـ اوعر هيج العضب. Irriter, causer l'irritation, أوغر - هيج.

S'Irriter, v. réf., se mettre en colère, اغتاط A.

غارة على بلاد, IRRUPTION, s. f., عارة على

ISABELLE, adj. com., de couleur jaune-blanchâtre, fém., לפנה בעל (Turk).

Isacone, adj., à angles égaux, الزوايا الخصور. Ischion, s. m., os, عقى الفخد.

Ischusétique, adj. com., propre à guérir l'ischurie, יוفع لانقطاع البول.

ISCHURIE, s. f., suppression totale d'urine, انقطاع البول.

Islamisme, s. m., mahométisme, دين لاسلام العلام. Ismaël, n. pr., اسياعىل

ISMAÉLIENS, S. m. pl., secte, أسهاعيلية.

Isocèle, adj., triangle à deux côtés égaux, متساوى الساقين.

Isochrone, adj., mouvemens isochrones, d'égale durée, حركات مدّنها واحدة لا تتغير.

منفرد , Isolé, E, adj., seul, منفود.

متروك , lsolé, à qui personne ne s'intéresse , متروك.

انفراد ,Isolement, s. m., انفراد

. بهفرده ـ بالانفراد , Isolement, adv.,

أفرد , Isoler, v. a., افرد.

انفود , S'Isoler, v. ref., se separer de la société. انفود. ایهود , coll. ; یهودی , coll. ; coll. ; یهودی , coll. ; sadi. ; coll. ; ssu, e , adj. , مولود , Il est issu de la race de , دنتی الاصل , Issu de bas lieu . ینتسب الی

Issue, s. f., lieu par où l'on sort; expédient pour se tirer d'affaire, منفذ ; plur., مخرج

Issues, plur., les dehors, les environs d'une ville, دواير مدينة.

Issue, fin, événement, عاقبة اخبرة ـ اخبرة ـ عاقبة . Que Dieu donne une heureuse issue à ces affaires, الله يجعل عاقبتها خيراً.

Issues, extrémités, entrailles d'animaux , قشة

Isthme, s. m., langue de terre resserrée entre deux mers, مسان ارض بین بحرین.

بلاد ابطاليا ,s. f., ليطاليا .

اليانـــــ التعلق التع

L'italien, la langue italienne, اللسان الطالياني. التعبر adv., أيضاً.

مكرر, .Itératif, ive, adj

ITÉRATIVEMENT, adv., plusieurs fois de suite, par intervalle, יילפוף ביינפגי.

ITINERAIRE, s. m., mémoire de voyageur; note des ذكر سفر ـ علم بيان طرقات ,lieux où l'on passe

الاه Ive, Iveti e ou Chamepitys,s. f., plante, كها فيطوس, Ivoire, s. m., dent d'éléphant, عاج ـ ستى فيل الاهاب الاهادة, s. f., ou Ivroir, mauvaise herbe, زوان

شیلم ۔

IVAE, adj. com., سکاری; plur., یسکاری.
IVAESSE, s. f. sans plur., état de celui qui est ivre,
سکرة ـ سُکر
O. A.

Ivresse, exaltation, délire, مسکرة.

: سكرى, Ivrognerie à l'ivrognerie أن المحرى, plur., عمر هلى شرب المحرر شرّبب نبيد ـ سكرية, plur., المحرر المحرب العمر العمر Ivrognerie, s. f., habitude, action de s'enivrer, اصوار على شوب المحمر ـ سكر

J.

JAI

J, s. m., dixième lettre de l'alphabet français, التحوف العاشر من الف باء

JABOT, s. m., poche membraneuse des oiseaux عوصلت; plur., حواصل

Jabot, morceau de mousseline plissé qu'on met à la fente du haut de la chemise par parure, قطعة علي المون مكوبة في قبة قهيص للزينة.

JABOTTER, v. a. fam., babiller, رغي I. ـ كاكى

JACHÈRE, s. f., terre en labour qui se repose, أرض مرتاحة

JACINTHE, s. f., ou HYACINTHE, plante, سنبل ـ عنامة (Alep).

JACOBÉE, s. f., fleur, بعقوبية.

بعاقبة, pl., يعقوبي, pl., يعاقبة, pl., يعقوبي, JACOBITE, s. m., sectaire, عقوبي يعقوبي.

فشار علبة , Jactance, s. f., vanterie

JADE, s. m., pierre, جربشم.

افی قدیم الزمان _ فی الزمن الماضی, JADIS, adv., فی قدیم الزمان _ فی الزمن الماضی, JAILLIR, v. n., sortir impétueusement (eau, etc.), مرز _ A. _ برز _ A. _ برز _ O. Faire jaillir, انظ _ O. المحرج _ استنبط المحرج _ استنبط . المحرج _ استنبط . يقدح الشرار من عينيد

JAILLISSART, E, adj., e, i ... il ...

JAL

بروز ـ نبط ـ نبع , JAILLISSEMENT , s. m. ,

JAIS, s. m., substance bitumineuse solide, d'un noir luisant, نوع ججر اسود لامع.

Jais, espèce de verre, خرز.

JALAP, s. m., Merveille du Pérou, Belle de nuit, الليل

Jalap, racine purgative, اجلابا ـ الجلابا ـ المام ـ الجلابا ـ المام ـ الجلابا ـ المام ـ المام

JALON, e. m., bâton plamté pour aligner, وتند, pl., علامة _ أوتاد

JALOUSER, v. a., être jaloux de, غار من I. A.
O.

Jalousie, s. f., envie , عبرة . Jalousie en amonr , غيرة .

Jalousie, treillis, volet à elaire voie, مخفرة ـ مخفرة.

JALOUX, sB, adj., envieux, حاسد; pł., كُصَاد . الْحَالِيَّةُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ الْمُلِمُ اللَّهُ اللْمُعَالِمُ اللَّه

_ قاصيد, désireux de, attentif à, عاصيد اله خيرة على , في ـ راغب في

JAMAIS, adv., en aucun temps, الدا _ قط _ أعدا. Je n'ai jamais vu, عيرى ما شفت A, ou pour jamais, pour toujours, الى لابد. || Jamais, au grand jamais tu ne le reverras, اهيهات ان تعود تشوفه. إ Trois jours après jamais, حتى يحجوا القيقان.

النسقيط في عراقيب الخيل , JAMBAGE, s. m., ligne, barre d'une lettre ou autre cheval, ليتا الخيل عراقيب الخيل ... chose, رجل; plur., أرجُل.

JAMBE, s. f., partie du corps, du genou jusqu'au pied, سيقان et سيقان. Les jambes d'un cheval, ازيار, plur., ازيار; plur., ازيار, Jarre de moyenne grandeur, à gou-Jambes de devant, یدین ; duel. , پدین Jambe de derrière, رجل , duel., رجل.

Casser bras et jambes à quelqu'un, fig., عطل . ابر السيقان الحسان, (bien), ابر السيقان الحسان. مطاوى , pl. , وعلوة , pl. , وعلوة , pl. , وعلوة , pl. , وعلوة , Jambon, s. m., cuisse ou épaule de porc salé, كتفتر او فخدة غنزير مهلعة

JANISSAIRE, s. m., soldat turc, حياري; plur., اینکجاریت

JANTE, s. f., pièce de bois, partie du cercle d'une .قطعة خشبة من دايرة جرير, roue,

JANVIER, s. m., premier mois de l'année. بح٢ - كانون٢ - شهر كانون الثاني

بلاد الفرفور - جزيرة يابونيا , JAPON, s. m., pays . فو فورى, Japon, porcelaine du Japon, قوفورى.

من بلاد الفرفور, JAPONAIS, SE, adj., من بلاد الفرفور

JAPPEMENT, S. m., Sec.

JAPPER, v. n., aboyer, Se.

; جنينة ـ بسانين , plur. , بستار, plur., غيطان; plur., غيط مغيط. Jeter des .سلطانية, Jatte de porcelaiue, طاسة ـ اناجر, plur. طاسة ـ اناجر ا رمي في ـ سټم , l'attaquer indirectement

JARDINAGE, s. m., jardins réunis, جناین.

غدمت Jardinage, art de cultiver un jardin, غدمت الجناين.

اشتغل في بستان ,JARDINER, v. n., اشتغل

JARDINET, s. m., petit jardin, قيدة صغيرة.

JARDINIER, ERE, s., qui cultive un jardin. .غيطاني ـ بستاني ـ بستنجي ـ جنايني

JARDON, s. m., tumeur calleuse au jarret d'un

JARGON, s. m., langage corrompu, طانت,

JARGONNER, v. n., parler un jargon, رطر, O.

خوایی , JARRE, s. f., grande cruche, خابیة ; pl., خابیة leau un peu étroit, جرار; plur., جرار. | Petite jarre,

JARRET, s. m., partie postérieure du genou, معطف الركبة - لبة الساق - بطن الساق

Jarret, endroit où se plie la jambe de derrière des .عرقوب _ كرعوب animaux,

JARRETIÈRE, s. f., ruban, courroie pour la jambe, رباط للساق

وز ذکر ,JARS, s. m., måle de l'oie, وز

L حکم _ . . O دش O. _ مکم L . (Syrie). لقش ـ

افشے السر , Jaser, révéler un secret

JASERIE, s. f., fam., babil, caquet, دشی.

JASEUR, SE, S., qui jase, indiscret, شاشاء.

_ ياسين التعريش , Jasmin, s. m., arbuste . فل ,Jasmin d'Arabie . باسپېر

يصب ـ يشم ـ بشب . JASPE, s. m., pierre,

نَقُوش , JASPER , v. a., bigarrer en imitant le Jaspe , مُعْقَوْمُ , لقن مثل البشم ـ

نَـقُوشة ـ لون اليشم , JASPURE, s. f.

JATTE, s. f., vase rond et sans rebord, الجور; Voyez Écuelle.

.ملو انجر, JATTER, s. f., plein une jatte, ملو انجر

JAUGE, s. f., juste mesure d'un vaisseau fait pour .عيار ـ كيلة, contenir des liqueurs ou des grains

JAUGEAGE, s. m., action de jauger, , Le.

.معلوم العيار, Jaugeage, droit pour jauger,

JAUGER, v. a., mesurer la capacité, عابر.

JAUGEUR, s. m., celui qui jauge, کیال.

مصفر , JAUNATER, adj. com., qui tire sur le jaune مايل الى الصفرة ـ

JAUNE, adj. com., اصفر; fém., اصفر; plur., اصفر فاقع ,Jaune foncé, صفر

.(Barbarie) فص البيض

ا ـ اصفرار ـ صفرة ، Le jaune, la couleur jaune .صفار

صفر, JAUNIB, v. a., rendre jaune

مَصفَر , Jaunissant, e , adj. , qui jaunit

JAUNISSE, s. f., maladie causée par la bile répandue, يَرْقَانِ , et par corrupt. , يَرْقَانِ .

JAVART, s. m., furoncle au bas de la jambe des . حَبَّد تطلع في اسفل قوايم الخيل ,chevaux

جزر الغلة و خلاها , (les bleds), اغلة و خلاها على الأرض لينشف الحب

عربت ـ زراقة ,JAVELINE, s. f., dard

. حرأب, plur., حربة, plur., حرأب.

غلته محصودة متروكة على ,faisceaux pour sécher . الأرض لتنشف

JE, pron. de la 1re personne, أنا ضهير المتكلم. JE-NE-SAIS-QUOI, s. m., chose qu'on ne saurait dé-یشی ما اعلم ما هو ,finir

JEAN, nom propre, احما ـ يوها .

JÉHOVAH, s. m., nom hébreu de Dieu, ألك _ ياهوا. Jźששות, s. m., le second intestin grêle, און ביין الصايم.

شكوى ـ بكاية , Jenemiade, s. f. fam., plainte, عالم الماية ...

Jéricho, ville, L., 1.

Qui . بيت المقدّس _ القدس, ville, بيت est de Jérusalem, قدسى. Pélerin de Jérusalem, .مقادستر , plur. ; مقدسی

JÉSUITE, s. m., religieux de la société de Jésus, .يسوعية ,.plur ; يسوعي

JÉSUITISME, s. m., caractère, morale des jésuites, عهايل, مذهب, راي اليسوعية

.يسوع المسير - عبسى , Jissus , nom , يسوع

JET, s. m., action de jeter, espace parcouru par , Un jet de pierre , رمية - حذفة, la chose jetée, مية - صفار بيضة .رميڌ جر - رشقڌ جرا

Jet, rayon de lumière, شعاع.

. بزار ; plur., بزار ; plur., بزار .

Jet d'eau, eau qui jaillit hors d'un tuyau, Jaunir, v. n., devenir jaune , صار اصفر اصفر المنورة - فوارة - فافورة الله Machine de fer-blanc avec plusieurs petits jets d'eau dont le choc fait tourner des morceaux de verre qui produisent un cliquetis, شادروان

صف جارة , Jetée, s. f., amas de pierres, etc., عبارة

JETER, v. a., lancer au loiu, عذف I. ـ رمى ـ I. رمى مثق ـ A. _ شلف O. (Alep). Jeter des pierres, une nierre à quelqu'un, بجمرة بالاجمار ـ رماة بحجرة . ا Jeter (de haut en bas), une chose à quelqu'un, A. (Alep). || Jeter à terre, القى , A. (Alep). || Jeter à terre رمي الي كارض. | Jeter à terre un cheval, le ren-عربق الحصار, verser en lui attachant les jambes, عربق الحصار ا الله Jeter les uns sur les autres, كردس فوق بعضهم || Jeter des œillades à, مصبص عليد. || Jeter les yeux sur, faire choix de, يظره على,

Jeter en moule, سکس O.

Jeter, répandre, — O. Jeter un peu d'eau sur, وش موية على Jeter de l'eau par gouttes sur, طرش , طرطش الشي بالموبة , Jeter des fleurs sur, نشرازهار على O. ∦ Jeter de la terre

sur un mort, هال التراب على ميث I.

Jeter, produire, pousser des rejetons, طرح A. - عجابب الطبيعة O. - عجابب الطبيعة O. - نبت O. نبت

Jeter, v. a. et n., faire couler ou, jaillir de l'eau, du pus, طلع منه ما اوقبير A.

Se Jeter, v. réf., انحذق انحذق المحنف المحافقة المحافقة المحافظة المحافظة

Se Jeter à la tête de, s'offrir avec empressement sans être recherché, رمى روحه على I. Se jeter entre les bras de quelqu'un, recourir à lui, وقع عليد.

فلوس , plur. ; فلس , plur. ; فلوس , plur. ; فلوس , Jeton d'or ; اشارفتر , plur. ; فيشة ; plur. , فيش

JEU, s. m., divertissement, récréation, بعب اليد يغيظ. Jeux de mains, jeux de vilains, لعبت اليد يغيظ. Jeu de hasard, ميسر Jeu où l'on joue de l'argent, العب قيار.

Jeu, plaisanterie, مزح مظول. Ce n'est pas un jeu, c'est très-sérieux, مذا جد ما هو هزل.

Uu jeu de cartes, un paquet de cartes à jouer, شدة ورق.

Jeu, lieu où l'on joue, ملعب.

Jeu, facilité de mouvement, خفة حركة.

Beau jeu, occasion favorable, فرصة مناسبة ـ وقته.

Mettre en jeu, mêler à l'insçu dans une affaire,

O. Faire bonne mine à mauvais jeu,

الخفى الكهد و اظهر الجلد الخفى الكهد و اظهر الجلد لاتخه عند عند عند عند عند عند عند المحدد و الله عند عند عند عند عند المحدد المحد

انقاط ـ نكتت ـ تجنيس , Jeu de mots

A deux de jeu, également maltraités dans un débat, اسواتین - سوا سوا - صحة من الجهانین . سوا - صحة من الجهانین . ما يحوز الشي ,Le jeu ne vaut pas la chandelle .الفلوس التي تصرفها عليه

مس , Jeu de la nature, production singulière عجابب الطبيعة .

Jeu d'esprit, Jaul بعل.

JEUDI, s. m., cinquième jour de la semaine سيوم الخيس ou يوم الخيس Jeudi gras, celui qui précède le dimanche gras, كالسكارى Jeudi saint, jèudi de la semaine sainte, عيس العهد لهجيس العهد La semaine des trois jeudis, exp. populaire, jamais, حتى يجوا القيقان ـ بسقيك ياكبون

من غير اكل ,A Jeun, adv., sans avoir mange على الريق.

Jeune, cadet, moins âgé, صغير

Jeune, étourdi, évaporé, جاهل; plur., كَهَال اللهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلَيْهِ عَلَا

JEUNE, s. m., abstinence d'alimens, صيام له صوم المفروضة, Observer les jeunes ordonnés, عمام لا صوام المفروضة JEUNER, v. n., observer le jeune, manger peu مام الموى ــ O. صام

.0 صام عن شي Jedner, se priver de

JEUNESSE, s. f., âge entre l'enfance et l'adolescence, ou l'âge viril, شبوبية ما Péchés de jeunesse, لأنوب الجهل.

Jeunesse, jeunes gens, شاعا - بابش.

صوام, Jeûneur, se, s., qui aime à jeûner, صوام.

JOAILLEAIZ, s. f., pierreries; art du joaillier, etc., جراهرية _ جواهرجية

JOAILLIER, RRE, s., qui travaille en joyaux, qui

les vend, جوهری - جوهرجی. Ouvrier jouillier, .حكاك جواهر

JOGRISSE, e. m., benet, معجدوب مغفل معجدوب.

. كويس - Joik, s. f., فرح ـ فرحة ـ سرور . Fen ai éprouvé حصل عندي من ذلك عابة, beaucoup de joie, حصل في السرور ,Dans la joie et les plaisirs السرور و الصفا

ـ ملاصق ل , Joignant , e , adj. , qui est contigu .متصل ب

JOIGNANT, prépos., près, tout contre, بنب.

JOINDRE, v. a., faire toucher; faire tenir plu-مرضل شي بشي بشي sieurs choses ensemble, وصل شي بشي A. Joindre جع اشيا - لزّق اشيا في بعضها o. شبك آليدين - .o طبق اليدين o. o. صمّ الى ـ اصانى الى الى م Joindre, unir, allier, چع A.

Joindre, atteindre, attraper, parvenir à trouver . حصّل - ادرك - . المحق , quelqu'un

Joindre, v. n., être joint, التصق A. التحم ـ التزق في بعضه

Se Joindre, se trouver ensemble, حتمه مع اجتماع. Se Joindre, se rejoindre, se toucher, أنصل ببعضه. JOINT, s. m., point de jonction, التحام.

Ci-Joint, adv., avec cela, مع هذا. Je vous envoie وأصل طيّه , ci-joint une lettre pour monsieur un tel كتاب باسم فلان

JOINTÉ, adj., (long, court), qui a les pâturons longs ou courts, en parlant d'un cheval, . ارساغه طوال اوقصار

Jointén, s. f., autant que les deux mains rapprochées peuvent contenir, sièc.

ا مفاصل , plur. مفصل , Joint ومفصل , plur. ا عقد الأصابع ; plur., عقد Jointures des doigts عقد لا

زلطایف, De jolies choses . کوتیس ـ ظرفا et ظراف .لطىفتى, sing

طُرُ يَف , JOLIET, TE, adj. fam., diminutif de joli, طُرُ يَف

. نظرافت , Joliment, adv.

دس راسل حلفا , Jong, s. m., plante aquatique . خيزران , Jone ligneux, canne de jone .قش المُحصر ــ .أذخر, Jone fleuri 🎚 .قش مزهر, Jone deuri 🎚

Jone, bague unie, محصر.

. نوع فوة نشبه قش الحصر, Joncaine, s. f., plante Oنثر على الارض, Joncher, v.·a., couvrir la terre de . O. La terre est jonchée de feuilles, انتثرت الاوراق على الارض

Jonction, s. f., union, assemblage, endroit où sejoignent deux choses, مجمع _ اجتماع.

Jonglerie, s. f., charlatanerie, tour de passe-.مخرقة, passe

Jongleur, s. m., charlatan, faiseur de tours, .مزعبر ـ ملاعب

. قطير بوليا , Jonquille, s. f., fleur

تالسب , Jon-Thlaspi, s. m., fleur Joseph , s. m. , nom propre , يوسف.

JOUBARBE OU JOMBARBE, s. f., plante, مالم حمق عالم .کاابید ـ

.خدود, plur. خدود, plur. خدود, plur. خدود.

Coucher en joue, viser pour tirer, على على .

. Coucher en joue, viser à quelque chose pour l'obo. قعد نظره على . O. قعد نظره على .

Jouen, v. n., s'amuser, se récréer, els_ معب بالشطرني A. Jouer aux échecs, يالشطرني Jouer de l'argent, العب القيار. A quel jeu jouerons-nous? ابنا لعب نلعب.

A. فحک علی, tromper, ridiculiser تلاعب مع ـ لاعب ـ

Jouer, contrefaire, عهل عهل مالك A. _ اظهر مالك Jouer Joli, E, adj., gentil, agréable, ظريف ; plur., l'affligé, عيل حاله مغيوم الفتم عيل حاله مغيوم

Jouer, v. n., en parlant d'un ressort, avoir le mouvement facile, تتحرك.

Jouer, v. B., badiner, est A. - els -. ۸ مزج

Jouer, v. a., exécuter un air, لعب A.

Jouer, v. n., toucher un instrument de musique, savoir s'en servir, الكلة, 30. Jouer du tambour de basque,نقر على دفي.

Jouer à, v. n., se mettre en péril de,عرض نفسه ل ا العرض ل ـ Il joue à se faire tuer العرض ل ـ .ما صبح معد شي

Jouer de son reste, prendre le moyen extrême, أيس . Jouer de son reste, user de ce qui reste de facultés, العلك, ضيّع ما بقى عنك,

Jouer gros jeu, au fig., fam., risquer beaucoup, عرض نفسه لخطر عظيم

Jouer la comédie, au fig., feindre un sentiment, استهتاع ـ تهنع]. تباکر.

Se Jouer de, v. pron., faire aisément en s'amu-.sant, ب لعب م

Se Jouer de, mépriser, باستهتر ب.

Se Jouer de, profaner, badiner, بنهزى ب

Se Jouer de, employer mal une chose, la profaner, s'en moquer, عثث.

Se Jouer de quelqu'un, s'en moquer, le tromper par de belles paroles, على عبد العب مع المادة mière réfléchie qui se mêle à la directe,انعكاس ضور

Se Jouer à quelqu'un, l'attaquer inconsidérément, . تعرض ل ـ احترش في ـ احتك في

لعب.

. هزو _ مسخرة _ لعبة , joue

.**ق**ہراتی

. الأنه با Joueur d'instrument

مزعبر, Joueur de gobelets,

مكيتل الوجه , Jourflu, E, adj., à grosses joues, مكيتل الوجه ـ نافي , Joug, s. m., pièce pour atteler les bœufs .نير ـ كربِ

Joug, fléau de la balance, قبت ميزان. Joug, au fig., sujetion, servitude, ينير _ نير Mettre sous le joug, بخس.

Jouin, v. n., avoir l'usage et la possession actuelle de, غ,ب تیتع ب. Jouir des délices du pa-Jouer de malheur, ne réussir jamais, ما فلح radis, نيتع بنعيم الجبنة. | Faire jouir quelqu'un de, متعه ب Jouir de son bien, en disposer, .تصرف في ماله

> Jouir de quelqu'un, jouir de la vue de quelqu'un, تهلی برویته ـ تنفکه به le voir, s'entretenir avec lui, م .0 بل شوقه منه ـ

- تُصْرُف , Jouissance , s. f. , usage et possession ,

تلذذ ـ لذة . Jouissance, plaisir

JOUISSANT, E, adj., qui jouit, ب منهتم .متصرّف **في**

Jourou, s. m., jouet d'enfant, عشيضة _ عبداً. - نور - نهار, Jour, s. m., clarté, lumière du soleil, أور - نهار ـ طلّع الضّوء ـ اصبح الصباح .Il est jour وضوء #.النّهاروالليل ,Le jour et la nuit اللهار De jour, pendant le jour, بالنهار. # Faux jour, lu-

Faux jour, au fig., fausse apparence, ظاهر كاذب. Jour, espace de vingt-quatre heures, de douze Journ, s. m., ce qui sert à amuser, عبة; plur., heures, يوم; plur., أيام. Tous les jours, De jour en المول النهار, Tout le jour, المول النهار Fowet, au fig., personne dont on se moque ou se jour, أمن يوم الى يوم - يوم بيوم - يوم ألى يوم الله يوم الله عنوم ا Tous les deux ou trois jours, ثلاثة المربيري ثلاثة JOUEUR, SE, S., qui a la passion du jeu, ببذا القرب Ces jours-ci, ces jours derniers, ببذا القرب #. بعد يومين Deux jours après, افي هل كم يوم Jour de sète, عبد Jour ouvrier, بنهار عبد Jour de sète, بنهار شعل Jour de sète, بنهار عبد المار شعل Jours de grâce, jours de délai, ايام الرفاع الرفاع اليام الرفاع اليام الرفاع اليام الرفاع اليام الصياء العربي الع

Jour, vide , ouverture , تنخريم.

Jour, au fig., la vie, حياة. Donner le jour, mettre au monde, يلد; aor., يلد. ¶ Ceux à qui je dois le jour, والدى

طریقتہ ۔ باب, Jour, facilité, moyens de succès, .سہولة ۔

- Jours, au plur., la vie, عهر عباة عهر Dieu prolonge vos jours, الله يطوّل عبد عبد الله يهدّ في ايامك

عصر ا آيام, temps auquel l'on vit, عصر.

.اورد ـ اظهر , Mettre au jour, publier.

Mettre dans son jour, dans la situation la plus favorable, کشف I. ـ جگی .

أنهر الأردن, Jourdain, s. m., fleuve, نهر الأردى.

Journal, plur., Aux, s. m., note de ce qui arrive chaque jour, écrit périodique jour par jour, اوراق يومية ـ اخبار يومية.

JOURNAL, adj., (livre), cahier contenant la recette, la dépense, le débit de chaque jour, موابهة , plur., دفتر

Journalier, krz, adj., de chaque jour, qui se fait par jour, يومى.

Journalier, sujet à changer, inégal, حالاتی یوم علیک . یوم لک و یوم علیک

Journalier, s. m., qui travaille à la journée, فاعل ; plur., فاعل

JOURNALISTE, s. m., qui fait un journal, كاتب اخبار يومية.

Journée, s. f., depuis le lever jusqu'au coucher du soleil, نهار کویس Voici une belle journée, نهار کویس

- یومیت , Journée, travail, salaire d'un jour - یومیت . شغل نهار - کری نهار - اجرة یومیت

Journée, chemin qu'on fait en marchant pendant une journée, مرحلة; plur., مراحل عرب ; plur., مراحل و plur., مراحل اللهم اللهم.; plur., اللهم اللهم اللهم إلى بعداد Bagdad? اللهم يوم من حلب الله بعداد Marcher à grandes journées, المراحل و قطع المنازل جد في السير جد في السير

Journée, jour de bataille, وقعة ـ يوم.

JOURNELLEMENT, adv., المرابع عنوم عنوب المرابع المراب

Joute, s. f., combat pour s'exercer, مطاعنت ـ مطاعنت

JOUTER, v. n., faire des joûtes; au fig. fam., disputer, بالح مع مارب مع

JOUTEUR, s. m., celui qui joûte, بمصارب.

JOUVENCE, s. f. (fontaine de), عين الحياة JOUVENCEAU, s. m., jeune homme, بشأب - شأب; plur., بشأب.

JOVIAL, E, adj., sans pl. m., gai, بحبوح.

Joxau, s. m., ornement précieux d'or, etc., جواهر, plur., جواهر, مصاغ

JOYEUSEMENT, adv., avec joic, بفرحة.

Joyeux, se, adj., qui donne de la joie, مفرّع. Joyeux, rempli de joie, مسرور عنوراً.

Jubilation, s. f. fam., réjouissance, bonne chère, مرور و صفا ـ طهمة.

JUBILÉ, s. m., indulgence plénière et solennelle accordée par le pape, مسياح عام.

. O قال , ظلّ السوء أو الخير في O. ou condamner قعد على ٥٠٠ جثم السطير للنوم , Jucher, v. n. , مثل السوء أو الخير في Judaique, adj. com., qui appartient aux juifa, إ الم أو استحسن _ 0. .پهودي

يوم الحكم Judaiser, v. n., suivre les cérémonies de la loi ju- إيوم الحكم .o هاد ـ . ۸ عیل یهودی ,daique

JUDAISME, s. m., religion juive, اليهود. Junas, s. m., nom propre, أيهوذا.

حكموا عليد بالقتل | ارض اليهودية , Junée , s. f., contrée de la Palestine .بلاد اليهود ـ

JUDICIAIRE, s. f. fam., jugement, faculté de juger, .عقل ـ ,اي

Judiciaire, adj. com., fait en justice, شرعى.

Astrologie judiciaire, prétendue connaissance de علم التنجيم l'avenir par l'observation des astres, علم التنجيم. JUDICIAIREMENT, adv., على موجب الشرع .شرعا

JUDICIEUSEMENT, adv., d'une manière judicieuse, بعقل صايب.

Judicieux, se, adj., qui a le jugement bon, .معقول ـ صواب ـ صایب

ايش المستحسن عندك _ ايش المستحسن عندك _ الميش المستحسن عندك . Juge, s. m., préposé pour juger les procès, ميز, plur., غاكم ـ قضاة; plur., مأرز, en | Juger, faire usage de son jugement; قاضى parlant de Dieu), حاكسم _ ديّان . Grand juge, L حس ب _ اقام قاصيا , Prendre pour juge القصاة L Vous نصور - .0 طن ، O. طنق , Bon Juger, se figurer, s'imaginer ، سلم لد فصل الدعوى _ جعل قاصيا ـ .صاحب الراي الراجر المعتبر في

Juges, au plur., septième livre de la Bible, .سفر القصاة

.قضا ـ احكام , plur. , حكم

Jugement, faculté de l'ame de juger, عقل _ عقل. . O هاد _ تهود , Se faire juif , يهود , Porter de plur . يهود , Se faire juif , وأي O mauvais jugemens, des jugemens favorables, approuver | Juillet, s. m., mois, نتيو شروز.

_ يوم الديس Le jour du jugement dernier, يوم الديس

Jugen, v. a. et n., rendre justice, décider, قضع L O. Juger en faveur de حكم بينهم ـ I. فصل دعوى quelqu'un, حكم لـــه On l'a jugé à mort,

Juger, décider en bien ou en mal du mérite d'au-... I تران Judicature, s. f., état, fonction de juge, قصاً trui, de ses sentimens, de ses actions, القصاء المادي o. Vous serez jugé قال ,ظنّ السوء او النحير فبيد .کہا تدین تدان ,comme vous jugez les autres .ظن فيد الخير Juger favorablement de quelqu'un, ظن فيد الخير Juger de..., par, قاس I. _ قاس. Juger d'autrui par soi-même, قاس غيرة بنفسد. || Juger de ce que l'on ne connaît pas par ce que l'on connaît, قاس ما لا يعرف بها يعرف

> ـ حكم في ـ . A شرع على ,Juger, prononcer sur .**قط**ع في

Juger, être d'opinion que, أي A. Juger à propos Que " تحسّن عنك ـ استحسن ان ـ رأى ان ,Judicieux, fait avec jugement عاقل ـ جيّد الراي كيف يتحسن عندك jugez-vous à propos de faire?

A. عمم من عين العقل Juger, conjecturer, prévoir, عمم من عين العقل A.

juge, capable de bien apprécier, عارف بقيهة – jugez bien qu'il n'en fut pas satissait, و معلومك .ما انبسط من هذا |

JUGULAIRE, adj. com., qui appartient à la gorge, eu. عرق الزور ,Veine jugulaire .حلقى ـ زورى JUGEMENT, s. m., décision pronencée en justice, terme technique, عبل الوريد عمل الوريد; pl., اوداج.

Juir, IVE, s., qui professe le judaïsme, إيهودى;

شهر حيزران - حزيران, s. m., mois, منهر عاراة بهود , Juiverie, s. f. fam., quartier des juiss Juuse, s. f., fruit, ساند.

JUJUBIER, s. m., arbre qui porte des jujubes, زيزفون - شجر عناب

JULEP, s. m., potion médicale composée de sirops et d'eaux distillées, جلاب.

خضار.

وامّد حارة او ابوه حار و امّد بقرة.

Jumeau, melle, adj., né d'une même couche, إقسمب, بحق ـ حلف ب .اتوام , .plur ; توم - توام

جوزة _ فرس Jument, s. f., cavale, جوزة _

ارباب الديوان, Junta, s. f., conseil en Espagne,

Jupe, s. f., vètement de femme, جبّة. المشترى , Jupiter, s. m., planète

Jupon, s. m., courte jupe de dessous, -. فسطان تحتاني

JURANDE, s. f., charge de juré d'un métier, مشيخة حرفة

JURATORRE, adj. com. (caution), serment que fait quelqu'un en justice de représenter sa personne ou de عيانة. rapporter quelque chose dont il est charge, .شرعية بيهين

Juné, s. m., celui qui a fait les sermens requis, . ترجان حالف ,Laterprète juré, حالف

Jurés, préposés pour faire observer les statuts et , مشاینے حرف réglemens aux gens de leur métier, مشاینے . mag. معلم حرفة ـ . phur

Juré, citoyen choisi, membre d'une commission pour constater si un accusé a commis le délit ما ما الليهون. Jue de citron, ما الليهون. # Jus de . مرقة , viande وكيل بفحص ذنب , plur. , كيل بفحص

- عدو ازرق - عدو مصبرح , Ennemi jure

Junement, s. m., serment qu'on fait sans nécessité; blasphêmes, imprécations et exécrations, dels; . تحلف ـ حلفانات , plur

JURER, v. a. et n., affirmer, promettre par serment, , Jurer une chose à quelqu'un اقسم ـ A. حلف JULIENNE, s. f., potage avec des herbes, شربة اشربة Se jurer une amitié mutuelle, , Jurer fidélité à quelqu'un في المحبَّد المحبِّد المحبّ Je jure bien de ne المحالم ا ـ التوبة ما بقي بكـــــنب Junaat, s. m., produit d'un taureau avec une plus mentir, بالتوبة ما بقي بكـــــنب ânesse; d'un âne avec une vache, etc., بغل ابوة ثور Je vous jure, التوبد انى عدت اكـــذب إبغل ابوة ثور ,Jurer par ∥ .ورحهتر ابي ـ على ذمّتى وديني

> Jurer, faire des sermens sans nécessité, par emportement, دعى I.

> Jurer, au fig., se dit de deux choses dont l'union تمنافر ـ ما وافق بعصد _ . O بسل , est choquante

صرصع, rendre un son aigre, صرصع.

JUREUR, s. m. fam., qui jure beaucoup par mauvaise habitude ou par emportement, حـــلانى .كثير الحلفان

Juni ou Juny, s. m., corps, assemblée des jurés, جاعة وكلا

JURIDICTION, s. f., pouvoir du juge, étendue du قضا _ قضاوة _ حكومة ,lieu où le juge a le pouvoir

.شرعى JURIDIQUE, adj. com., شرعى.

.شرعا ـ شرعيا , JURIDIQUEMENT, adv.

JURISCONSULTE, s. m., qui fait profession de droit .فقها , plur. , فقيه _ مفتى , plur. ,

. فقد JURISPRUDENCE, s. f., science du droit, فقد

JURISTE, s. m., auteur qui a écrit sur les matières . فنقها , plur. ; فقيه

عصارة , Jus, s. m., sue, liqueur tirée par pression

اصابة الراي Jusqu'à الى الان Jusqu'à présent, الى الدن المابة الراي المابة الراي المابة الراي المابة الراي المابة الراي المابة الراي المابة المابة الراي المابة ال quand? الى متى الى متى!. I Jusqu'à ce que, الى متى ـ استقامة ـ عدل ,Ils ont poussé la dureté jus- à chacun ce qui lui appartient الحدة ما ـ الى وقت ما ا بالعث بهم قساوة القلب الى هذا الحد ان , au'à, قالعت ال Jusqu'aux enfans, même les enfans, کتے و الاولاد. JUSQUIAME, s. f., plante vénéneuse narcotique, سیکران ۔ بنے

Jussion, s. f., commandement fait par le roi .امر سلطانی

. عدل , Juste, adj. com. , conforme à la justice يحق لد ان ـ حق ان . Il est juste que حق هذا عين الحقّ - هذا حق , Cela est juste

عادل, qui juge et agit selon l'équité, عادل . Etre juste avec quelqu'un اهل عدل ـ مُنْصف. انصفه.

أبرار, plur., بار; plur., بار

کیل Mesure juste, qui a la justesse convenable, کیل . وافي. (Expression رافي Calcul juste, رافي juste, کلهة مضبوطت. || Son observation est juste, Montre juste, exacte, الأمم حق _ قولم صحيح ....اعة مصبوط...... Habit juste, trop étroit, لبس صيق

.سوا ـ بعيند ـ تهام , précisément, موا ـ بعيند ـ Juste, comme il faut, بنبغي مصبوط _ كها بنبغي .محکم

Au juste, justement et précisément, بالتحكيم -قل لي كلام البيع, Dites-moi le prix au juste, بطبط

. שנל, JUSTEMENT, adv., avec justice, שנל.

بالقانون , Justement , dans la juste proportion Justement, précisément, ni plus ni moins qu'il ne .سوا ـ تهام ـ لازايد و لا ناقص , faut

JUSTESSE, s. f., sans plur., précision exacte, الم عدر _ بتبر.

ـ رشد ,Justesse d'esprit . ضبط ـ احكام ـ اتقان إ ـ الى حـة ـ الى Jusque ou Jusques, prép. , صبط ـ ا

JUSTICE, s. f., vertu morale qui fait que l'on rend . Traiter quelqu'un avec justice, عامله بالانصائى ـ انصفه. ¶ Se presser de blamer ليس من العدل سوعة ,quelqu'un n'est pas justice العذل; prov. || Il n'y a pas de meilleure arme que la justice, ni de meilleure aide que la franchise, .y prov کا سیف مثل الحق و لا عون مثل الصدق | Il n'y a pas de guide comme la raison, ni de garde لا سايس مثل العقل و لا حارس comme la justice, مثل العدل

Justice, bon droit, raison, حقّ . J'ai la justice de .الحنق معي , mon côté

Justice, les juges, اهل المحكية _ اهل المحكية . La justice, la loi, les tribunaux, اشرع الله.

ــ I. قضى أمور النــــاس ,Rendre la justice مکم فی , بین O. Se faire justice, se condamner soi-même, حكم على نفسد. | Se faire justice, se venger, se payer par ses propres mains, ا خلص حقد بيك. ∥ Nous aurons justice de lui devant Dieu, النخذ حقنا منه قدام الله Faire justice à quelqu'un, lui faire rendre ce qui lui est dû, بانت مقسم المنافق المنظم المنظم المنافقة المنا dla من عنق. | Rendre justice à quelqu'un, avouer son mérite, شهد ل A. || Rendre justice à quelqu'un, dire ce qu'on pense de lui en bien ou en mal, ماظله ـ ما قصر في حقد

JUSTICIABLE, adj. com., soumis à la juridiction de, .تحث حكم ـ في حكم

قاصص, Justicien, v. a., punir judiciairement, قاصص.

JUSTICIER, s. m., prince qui aime à rendre ou . عادل _ رشيد ,faire rendre justice

JUSTIFIABLE, adj. com., qui peut être justifié,

مطهر, Justifie, e, adj., qui justifie

. تُبّت ـ حقق ـ أبّد Justificatif, ive, adj., qui sert à justifier un ac- la vérité d'un fait, البّد عقق ـ أبّد مبرر, cusé,

Justificatif, qui sert à prouver une allégation, محقق ـ مثتث

JUSTIFICATION, s. f., défense qui prouve l'inno-تزکیت ـ تبریت ـ برالا , cence

Justifier, v. a., déclarer l'innocence, زكم _ برّر;

Justifier, prouver la bonté, la solidité d'un avis,

. صيّر الشي حقّاء حقق ,Justifier, rendre juste Se Justifier, v. réf., prouver son innocence, بيض وجهه ـ برر نفسم

مبرر, Justifié, adj., disculpé,

مثبّ ـ محقق , Justifié, prouvé,

. كثير الماء, JUTEUX, SE, adj., qui a beaucoup de jus, اكثير الماء.

K.

KER

الحرف الحادي عشر من حروف الف باء

KALI, s. m., soude, plante maritime, sa cendre, قلی ۔ اشنان

KAN, s. m., prince tartare, فأرى.

Кававе́, s. m., succin, ambre jaune, و كهربا –

KARAT, s. m., trente-deux grains, قيراط; plur., .قرار يط

تخزينة , s. f., trésor du grand-seigneur, خزينة السلطان.

.خيري ـ منتور أصفر , Kriri, s. m., giroflée jaune خراج - کیس, excroissance rouge sur le chêne des humeurs, خراج المجالية vert; teinture faite avec le kermes, قرمز ـ قرمس ـ قرمز

KYS

Kermès حَبِّ القرمزيوجِد على شجر السنديان إ, Kermès دحبِّ القرمزيوجِد على شجر السنديان إ, Kermès .قرمز معدئي , mineral

> KHAN, s. m., espèce d'hôtel pour loger les étrangers au Levant, الا بالة على ; plur., خانات ...

. خطبية , s. f., plante malvacée, mauve, خطبية

KIOSQUE, s. m., pavillon dans les jardins turcs, كشكف

Koufique, adj., l'ancienne écriture des Arabes,

كيربالبصون, Kyrié-Éléison, s. m., prière,

KYRIELLE, s. f., longue suite, בּלה

Kyste, s. m., membrane en vessie qui renserme

IMPRIMERIE DE FIRMIN DIDOT, RUE JACOB, N. 24.

